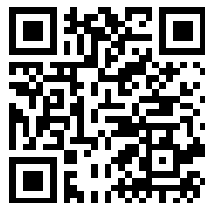

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

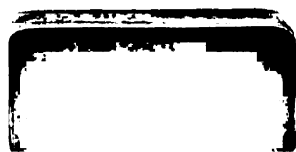
Google™ books

<https://books.google.com>

2192

Digitized by Google

Digitized by Google

Handwritten text, mostly illegible due to extreme noise and poor scan quality. The text appears to be organized into several paragraphs or sections, with some lines being more distinct than others. A small, dark, rectangular mark is visible near the center of the page, possibly a stamp or a piece of tape.

شرح بهارستان

*****

* بسم الله الرحمن الرحيم * مطلع هر سر کلام قدیم *

محمد الله الذي زين بساتين عالم الانس بانواع ازهار المعارف * ونور
 قلوب عارفي مجلس القدس باصناف شمس العواطف * ورشح فيها
 بقبوضاته السجانية وهبت عليها نسائم المحبة العرفانية (نظم)
 فبسمان الذي قد سجع الاشياء * بمحمد ذاته القدوس الاعلى *
 جميع الطير يجمع في غصون * بالحن الشافا لافلا * وهزاران
 صلات وسلام بر كل روضة نبوت وشاخسار دوحه كلبن قنوت كه
 بلبل كلزار ما اوحى * وطوطى شكرستان سراى (سبحان الذى اسرى
 باد) قطعته دستكبر مجرمين است محمد مصطفى * ملجأى هر حزين
 است محمد مصطفى * ما به بخشای دو عالم شهنه چارم كتاب * فبض
 بخش آن واين است محمد مصطفى * وبوزمينك ترضيه وتكريم آل
 واصحاب جنابلا ريفه بولسونكه آلا رارچه اولوس بوستانينك
 كول لارى وآجون بهار ستانينك بلبل لارى ودين وشريعت
 كو كينيك يولد وزلارى وحديث (امحاني كالبحوم بايهم اقتديتم
 اهتديتم) مظهر سعادت افروز لارى على الخصوص جهار بار كزين كه
 تور تالاسى بلايرار پيرار قوياش ديك دين وشريعتى منور * وقبغواوق
 كوكل لارى نور هدايت بيلار فرقى لغوى دورلار آلا راوزابولسون

قطعه

(قطعه) ولایت خلیفه شهبلیغ ابو بکر امسلم دور * عدالت شهریدا
 اسر و عمر سلطان اکرم دور * حبابیغه عثمان جیکی الحق پرده
 ختمی * علی آتلیغ لاریجیراچا غلام شاه معظم دور (اما بعد) معلوم
 ارباب درایت و منظور اصحاب کفایت در که حضرت مولانا جامی
 روح الله و روحه السامی نحضر تلریتک بهارستان نامی ایله موسوم
 کابی و نکت و نصایح مستطابی حقایق رکراغایه و بی بهار و بحر
 معانی بی اتقاد که هر بر حکایاتی دلفریب و هر بر مطایباتی مؤثر چون
 نوا ی عندلیب ریلصندده اولان هر بر کل صد بر کنک شمع بی مشعل نامی
 معطر و لاله سرخی هزاران عافاک حیرتله سینه سین پرداغ و کر بیان
 چاک و پریشان و در بدر ایدر و زلال آسمان بیسی (ومن الماء کل شیء حی)
 نصی تلمیح و اشارت و زائرانی روضه رضوان ایله بشارت ابدیکی
 آشکاره و هویدا و نظم و نثری قطعه قطعه دایل و دعوا ایکن رنگ
 الموان معانیسی چراغان ترجمه ایله روشنا اولدینی معلوم بیکانه
 و آشنادر هر تقدیر شمع مر حوم اول وادیده تک و پو ابدیسه ده
 شبستان خیالاتی کرکی کبی روشن ایده مدیکی کلیله مبرهن در
 بولاله زار معانیده شدت نسیم سبیله شمع بیانی فروزان اولوب
 کا هو علیه باقی فالشدن (بناء علیه) بو حقیری مابه و عاجز فرور مابه
 خالک اقدام اولما و وجهه فرسای مجلس علماء فیض جویده ملک القادر
 السید محمد الشاکر صانه الله من مکاید الحاسد و الماکر ادهم کلک خوش
 رفتاری بووادی به سوق و تسبیح و رباض بهار ستانک مقاماتیه قدر
 لالاستطاعه رفتار ایدوب احاطه ادراک مقداری مشکلاتی حل علی
 ماقل و دل بیان و عیان ربعضا بعضا قواعد فارسی بی دخی اعلان
 و ایات و رباعیات و قطععاتک علل و از احیانی اشعار علی ماهو الحق
 بین ارباب الاشعار بیان اولتوب جناب خدای لم یزل و لا یرال و الموفق
 ذوالجلالک توفیقیه انعامه رسیده اولشدن کرچه باغبان امل و ش
 غنچه صد بر کنی اشک خونین ایله شکفته و لاله های رنگارنگی
 داغ درون و جگر خون ایله میدانه کلنجه جان و دل پریشان و آشفته
 و شبستان خیالاتی مهر اندیشه ایله حل اولنجه زکس چشم امل
 نلرچکمش اوشب بوی پر بویک بر کیجه صفا سته نیم عمری اکش و لکن

بنده صدور عرفایه کمال ایلله شفا و درد اهل عشقه دوا اوله مزالا
مکر حضرت نزل الہ حامی شرع الله حافظ ثغور المؤمنین ناظم
مناظم الملک والذین قانع عرق الجبارة قانع مغفر صنوف الاکامرة
* قصیده در مدح پادشاه اسلام *

چار بالمش نشین سلطانی * خسرو دهر و ظل یزدانی
شمس لطفیله سربسر آفاق * ماه و ش اولدی جله نورانی
پردہ دار حریمی در کسری * اولدی دارا کمینہ در بانی
حافظی عون حضرت باری * حضر توفیق اوله نکہ بانی
اولکہ سلطان سلیم دانادل * زینت افزای ملک عثمانی
شاد کلام اوله تخت عدلندہ * ایدہ ہر دم صفای روحانی
دور دیر بنہ سندہ کور مدی چرخ * صاحب دار بویله خاقانی
زور بازوسی حیرت آورد در * ییلور ز پنجہ زیمانی
قیلیدی نطقی ایلہ شکستہ قلم * جیلہ ارباب بزم عرفانی
یترای شاہکار کینہ پتر * ایلہ سخن دعاہ جولانی
نہ فلاک یایدار اولد بجہ * اولہ جاری جہانہ فرمائی
اول شاہ فلاطون فکرت و ارسطو منقبت جم خشت دار شوکت
پادشاہ اسلام و المسلمین امیر الموحدين و المؤمنین اولان ذات والا تک
نظر کیمیا نظیری ایلہ سبک زرکی بوتہ اعتباردہ خالص العیار اولوب
اہلی پیشدہ اعتبار و مایہ دار اولسی مقرر در دیوانم عالیشان شریفیله
تیمنا و اسم پاک لطیفیله تبرکا بہارستان مولانا جامی قدس سرہ السامی
عنایت و توفیق باری ایلہ ترجمہ و شرح اوانوب اسمنہ (ہدیۃ العرفان در
شرح بہارستان) تسمیہ اولندی منظور یندن متمادر کہ قصور بخقلم عفو
ایلہ تکبیل و ناولک طمنہ هدف اتجوب دعاء خیر ایلہ یاد و یوعا جزی داشاد
و مسرور القواد بیورہ لکل من عند اللہ لا حول ولا قوۃ الا باللہ و باللہ
التوفیق نعم المولی و نعم الرقیق و علیہ اعتمادی فی کل حال من الاحوال
یارب حول حالنا الی احسن الحال اللهم احفظ لسانی من الخطاء و الخطل
و من الریغ و الزلل (مصنف مرحوم بسملہ دن صکرہ ثناء جبلی مشعر
اولان الفاظ عدیدہ دن بر بنی اتیاندن مقدم فائدہ جدیدسانندہ اولان
حدیث شریفک مضموقی نظمہ بر قطعہ انشاد ایدوب بیور

* چومرغ امر زیالی ز آغاز * نه از نیروی جد آید پرواز * خوادات
 تعلیل مرغ مطلقاً قوشدر طیر معناسنه و مبتدا (امر بونده ایش یعنی
 فعل معناسنه در ذیال ذی اسماء سینه مغلّه دن حالت جری یا ایله
 صاحب معناسنه (بال بونده شرف معناسنه در با حرف نسبت زاده مفزده
 از دن مخفف من معناسنه آغاز ابتدایمکدر آیدک مفعول (نه هاء رسمی
 ایله نافیه آیده مصر و قدر از من معناسنه یا مصاحبت نیروی بونده قوت
 معناسنه در آیدک مفعولی جد نیرویك مضاف الیهی آید فعل مضارع
 مفرد غائب آمدن دن یا خود آیدن دن مشتق پرواز با حرف صله پرواز
 طیران معناسنه در (محصول بیت) چونکه شرف شاهه منسوب اولان
 امرک قوشی ابتدای دن جد قوتندن یا جد قوتیله پروازه کلز یعنی کلیه
 حاصلی جناب واجب الوجوده جد ایتدکسزین طیران ایله
 * بمقصد نار سیده پریرزد * فندزان سان که دیگر برنجیرد *
 بمقصد با حرف صله مقصد صادک کسریله بونده اسم مکان در ضرب
 یابندن عینک فنی غلط مشهور در (واقصد فی مشک) ده مقصد
 وصلت ممکندر تدبر مفعول صریحدر مؤخر ریزدک نا ادا تنفی رسیده
 ماضیدن قسم اخریده اولان هاء رسمی بونده و بونک کی برلده هاء
 ترتب اولور یعنی بشمبوب دیمک او اور پر به عجمک قحبه قات
 دیمکدر بریزد به استقبالیه ریزد فعل مضارع ریختن دن یا خود
 ریزیدن دن فاعلیله جمله سی خبردر معلوم اوله که سودی پرسود کالای
 قواعد فارسیه رواج ویردیکی محالدره بحث اشتقاقه بوکونه آغاز
 ایدوب پیورر که مصدر تا بینک جمیع سندن و مصدر دالی با بینک
 ماعداسندن ماضی ایله اسم مفعولدن غیر مشتق اولر از جمله ریزدک
 مصدری ریزیدن آیدک مصدری آیدن کندک مصدری کنیدن
 کلور اما جمهور قولنی دفعه اطلاع مراد ایدینلر مفاتیح الدربیه به
 مراجعت ایسونلر لکن ان شاء الله محملری کلد کده تدریج ایله یسان
 اولنور اما حقیر دیر مکة قول جمهور نقدر فهمه اصعب ایسه ده صوابه
 قریبدر زیر سودی مر حومک اکثر مشتق مندری کلام عجمه بلکه
 لغاتمه متداول دکل معنیدار صورتنده بی معنی در بویه اولنجه مواضع
 متعدده ده ماده اشتقاقه شراحی رذ ایدوب تجهیل ابلدیکی محل

بحث در تندر (حاصلی جمهوری کوره ریز در یخن دن مشتقد زیرا
 قاعده کلیه هر بار که مصدر تا بینک ماقبلنده (خسشف) حرف زدن
 خا واقع اولسه ناداله قلب اولند قد نصره خادخی زایه قلب اولنور
 قد او فتدن تخفف فعل مضارع فتیدن دن یافتدن دن مشتقد
 زیرا مصدر تا بینک ماقبلنده الف اولسه حذف اولنور زان ازادن
 تخفف زای مفرد من معانسه آن اسم اشارت شان ادات تشبیه (که
 حرف رابط دیگر غیر برادات استعلا بونده مجرد تا کبد ایچوند) (تخیر دن
 نون نافیه خیرد خاء مجمله تک کسر یله فعل مضارع خیریدن دن
 یا خاستن دن علی غیر قیاس خیرد کلور (محصول یت) محل قصد
 و مطلب یعنی مقصد و مطلبه ابر شیبوب قنادی دو کلور انجلین
 دوشر که خبری فالتمز یعنی بردخی پروان و طبرانه قدرش اولن (حاصل
 مشوی) حضرت مناجای روح الله روحه کل امر ذیبال لم یدأ فیه
 بحمد الله فهو ابتر حدیث شریفه نلمیح بلکه ترجمه ایدوب بیور که
 اعتلاء شان و شرفده مرغ مشایه اولان بر امر عظیم الشان که انی
 مبدی جد بلری سزا آغازه بال و بر آجوب باشلیه مثال مرغی پروبال
 او یله دوشر که بردخی فالتمزه بحالی اولن یعنی او ذیشان اولان ایش
 ناسه نفمی شویله دور سون بلکه مضرتی ایجاب ایدر (عروض)
 بو مشوی بمر هزج مسدس دن در یعنی بریتی الی مفاعیلن (صدر
 لیه ابتدا سالم حشوری سالم لیکن عروض الیه ضربند حذف علنی
 طاری اولوب هزج مسدس محذوف اولش حذف آخرده اولان
 سببه خفیف اسقاطه درلر مفاعیلن دن ان دوشر مفاعی قالور فعوان
 انک برینه کلور بویله اولجه بر مصرعی مفاعیلن فعوان اولور
 * هزارستان جد و شتا از زبان مرغان بهارستان عشق و وفا که
 از منابر اغصان فضل و احسان بحسن اصوات و طیب الحان علی
 الدوام خوانند * هزار اسماء اعداد دن یک یعنی الف دیمکدر بونده
 کزیدن کلمه در (دستان داستان حکایه معانسه لیکن بونده نرم و تکلم
 معانسه در و مبتدا در (جمله اضافتی بیانه (جد معروف) (ثنا عطف
 تفسیری (زبان دل یعنی لسان اضافتی لامیه (مرغان مرغ مطلقا
 قوشدر الف و نون ادات جمع قوشلردیمکدر (بهارستانه اضافت لامیه

(بهارستانك عشقه يابنه) عشق معروف (واو عاطفه) (وفا فتح واو)
 ايله مقابل قدر در (كه حرف رابط) (ازمن معناسنه يا خود طرفيت
 ايچون) منار منبرك جمعي محفل مرتفع معناسنه (اغصان همزه مك فتي
 وغين همزه مك سكويه غصنك جميدز بوداقلرديمكسدر) فضل فانك
 فتي وضاء همزه مك سكويه فضيلت معناسنه يعني زياده لك اضافتري
 يابنه (واحسان واو عاطفه احسان كسر همزه وسكون حاليله ايلك
 و بيلك يعني علم معناسنه دخي كلور) بحسن باحرف الصاق حسن
 حاتك ضمليه خوب يعني كوزل (اصوات صوتك جمعي آواز معناسنه
 اضافت يابنه) (واو عاطفه طيب لغتده كوزل رايحه لي نسنه به ديرلر
 لكن بونده نچريد اولوب كوزل معناسنه در) الحان همزه مك فتي ولايك
 سكويه لحنك جميدز لحن لايك فتي وحاء مهمله مك سكويه حسن
 صوت ايله آوازه ديرلر يودخني نچريد اولتوب بالكر آواز معناسنه در
 (على الدوام يعني دائما) خوانند روم ضمله فعل مضارع جمع مذكر
 فاعلي نحتنه مرغانه راجع خير مبتدا با مقدر برخداست يا خود
 قطعه آيده صانعي رادركن وجه ناني اولي در (محصول فقر) يك
 جد و ثنا حكايه سي يعني ترنماتي عشق و وفا بهارستانك قوشلرينك دلندن
 جريان ايدر كه فضل واحسان بوداقلري منبرلنده يا خود منبرلندن
 كوزل صوت و كوزل آواز ايله دوام اوزده اوقورلر يعني مرغان بهارستان
 عشق و وفاتك حاصل اهل عشقك لسانندن جريلان ايدن هزار
 جد و ثناداتي كه فضل واحسان شاخلري منبرلنده يا خود منبرلندن
 صوت حسن و لحن طيب ايله على الدوام اوقورلر لكن ازمنارده اولان
 از معنای اصلیه سنده اولجه منار اغصان فضل واحسان دل لوجندن
 كآيتدر يعني لسان اطلاق اولنان لحم باره مك اوجندن اصدار ايدوب
 اوقورلر * و بمسمع حاضران مجامع قدس و ناظران مناظر افس على
 مر الشهور و الاعوام رسانند * و بمسمع (واو عاطفه) باحرف صله
 (مسمع جمع مسمع يعني محفل سمع قولق ديمكسدر فارسيجه كوش
 حاضران حاضر ك جمعي غائبك ضدی اضافت لامبه (مجامع مجملك
 جمعي جعبت محفلري قدسه اضافتي اسم فاعلك مفعولنه اضافتدر
 (قدس بحسب الافه پاك ديمكدر لكن بونده قرب الهي مراد در

(حاضران مجامع قدسین مراد فلائیکه کرامدر) (واو عاطفه) (ناظران ناظرک جمعی) بونده حافظ وحامی معناسه (مناسطربجمع منظر در نظر اید هج محل اضافت اسم فاعلک معقولنه) (انس همزه مک ضمی ونونک سکونیه ضد وحشتندینه بونده قرب خلا مراد در) (ناظران انس دن مراد اولیاء کرامدر) (علی حرف جر) (مر ممیک فقی وراء مشدده ابله نصر باینک مضاعف شدن مصدر در بحکم معناسه) (الشهور شهرک جمعی آیله دیمکدر فارسیده ماه دبرل) (واو عاطفه) (الاعوام عامک جمعی ییلار دیمکدر فارسیده سال دبرل حاصل معنی آیلهک ویلارک مروری اوزره دیمکدر لکن بویه برلده دوامدن سکونیه) (رسانده فعل مضارع جمع مذکر غائب ایشد برلر دیمکدر الف ونون علامت تعدیه در ولازمی رسد کلور) (معلوم اوله که لازم متعدی مراد اوانسته مضایح الدریده نحریر اولدیغنه کوره امر حاضرک اخرینه الف ونون ویا ودال ونون زیاده اولتور ایسه مصدر متعدی اولور مثلا رسیدن امر حاضری رس کلور وشناختن امر حاضری شناس کلور مذکور حرفی زیاده ایتمک ابله رسانیدن وشناسانیدن اولور اخرندن نونی حذف ایدرایسک رسانید وشناسانید ماضی متعدی اولور دالک ماخونده میایی حذف ایدرایسک رساند وشناساندا اولوب مضارع متعدی اولور اما سودی به کوره برالف ونون جمیع سنده کفایت ایدر زیرا اکاکوره شناختندن اشتقاق اولماز بلکه مراد فی اولان شناسیدن اشتقاق اولور بویه اولتجه رسیدن وشناسیدن یانک ماقبلنه الف ونون زیاده ایتدک رسانید وشناسانیدن رسید رسانید شناسد شناسانید اولور جمع ایچون رساند افظنه برنون دخی زیاده اولوب رسانید اولور (محصول فقر) دخی یانک و طاهر اولان جفته حاضر اولارک یعنی ملائکه کرامک دخی انس والف نظر گاهنه ناظر اولارک یاخود انس نظر گاهی حافظ وحمیارینک حاصلی اولیاء الله عظامک قولقرینه شهر واعوامک مروری اوزره یعنی دائما ایشد برلر حاصل کلام مرغان عشق ووفایک ملائکه عظام اولیاء کرامک قولقرینه ایشد ردگری جدداستای (قطعه) ضاعی را که گلستان سپهر * باشد از کین صنعتش ورق * ضاعی را (را ادات تخصیص) (یا حرف وحدت

(صانعین مراد جناب فعال مطلق قدر دستا تک خبری) که حرف
 رابط صفت (کستان کلی حق بر مبتدا) سپهر فلک باشد فعل مضارع
 افعال ناقصه دن اسمی نختنده کستانه راجع (ازمن معناسنه) کلین
 کل اغا جنک دیندن سورن قدانه دیرل اصلی بن کلدور ترکیب توصیفی
 قیلندن (یاخود بن بونده اوجاق معناسنه در کل اوجا بن بونده کلک
 دیمک اولور) صنع صادک ضعیله بونده ایجاد معناسنه در شین ضمیر
 صانع راجع (ورق یا حرف وحدت) ورق قهقنه یارق برک معناسنه
 باشد خبری باشد اسمیه خبریه کلماتک خبری مبتدا خبریه صانعک
 صفی (محصول بیت) اهل عشقک لساندن صادر اولان حدوشتا
 برصانع ذوالجلاله مخصوص صدر که فلک کلماتی یعنی بوعلم اجساد آتک
 صنعی و ایجاد کلماتک دیندن چقان فزاندن یاخود صنعی کلکندن
 بر بار قدر حاصلی حد وشتا اوله برصانع مخصوص صدر که بوعالم کون
 وفساد بلکه جمیع عوالم آتک قدرته نظره برززه بلکه اندن کزدر
 * یا بود مهر ثنا خوانانش * برنثار از در کوهر طبعی * یا حرف تردید (بود
 فعل مضارع بودند مصدر والیک ماقبلنده) (بارنو) دن واولسه
 حذف اولتوب برینه بر الف ویا عوض ویریلور لکن بونده یا بستن دن
 کان بایده مشایه اوله خوفله ترک تصرف ایدوب بالکرواوه قمع ایه
 حرکه ویریلوب بود اولور (بهر ادات تعلیل) (ثنا خوانان ثناخوان
 وصف ترکیبی ثنا و فیعیله دیمکدر یعنی حد ایدنلر ایچون) (الف وثون
 لدات جمع بودک مفعول لهی) (شین ضمیر صانع راجع بودک نختنده
 اسمی کستانه راجع) (برطلو دیمکدر) (نثار صاچوموخر طبعک وصفی
 یعنی صاچو ایه طلور طبق) (ازمن بیلنه معناسنه) (درانجو) (کوهر
 سارژی قیم) (طبعی بودک خبری جمله سی باشد جمله سی اوزره معطوف
 (یا وحدت ایچوندر) (محصول بیت) یاخود بوکستان عالم صانع
 ذوالجلاله ثنا ایدنلر ایچون انجو وجواهر نوعندن اولان صاچو ایه
 طلور بر طبعه (عروض) بوقطعه رملدن مبدس الاجزاء یعنی بر بنی
 الی فاعلاتن لکن بونده صدر وابتدا سالم حشوری مجنون یعنی خبن
 علی طاری اولش خبن اولنیده سبب خفیف اولان جزو سبب
 خفیفک ساکنی اسقاطه دیرل فاعلاتن دن الف اولدوشر فاعلاتن

اولور و عروض و ضری مخبون ایکن حذف دخی کلوب یعنی آخرده
اولان سبب دوشوب فعلا قالور ائک برینه فعلن کلور لکن یت ثانینک
عروضی اصل در یعنی صل علی طاری اولمش صل حذفه قطعک اجتماعه
دیور حذف بیان اولندی قطع و تد مجموعک سا کننی اسقاط و تحریک
ثانی اسکانه دیور بویه اولنجه فاعلاتندن حذف ایله فاعلا قالور قطعله
و تد که علادر الف دوشر لام ساکن اولوب فاعل قالور فعلن برینه کلور
بر مصرعی فاعلاتن فعلاتن فعلن یا فعلن اولوب رمل مسدس مخبون
محدوف با اصل اولور * جلت عظمه جلاله و علت کلمه کماله * جلت چمک
فتی و لامک تشدیدله فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه عظیم اولدی یعنی
بیوک اولدی (عظمت عین مهمله نک و نظاء مجیه نک و میم فتحه لیه کبر یا
معناسته در اولوق دیمکدر لغظا مرفوع فاعلیدر جلتک (جلال لفظا
مجرور مضاف الیهی عظمتک ضمیر صانع راجع مضاف الیهی جلالک
(واو حرف عطف) علت عین مهمله نک و لامک فتحه لیه فعل ماضی
مفرد مؤنث غائبه ناقص واویدن یا خود یائیدن واویدن اولور ایسه
یوکسک معناسته در یائیدن اولور ایسه شرف معناسته در عالی اولدی
یا خود شریف اولدی (کلمه کافک فتی و لامک کسری و میم فتحه لیه
بونده قرآن مراد در لغظا مرفوع فاعلی علتک کماله مضاف کالده
ضمیره مضاف صانعه راجع (محصول ترکیب) حق جل و علا
حضر نلرینک جلال کبریایی بیوک اولدی و کالی کلمه سی بوجه اولدی
* و هزاران سرود تحیت و درود از کلوی عندلیبان بوستان سرای
فضل وجود * هزاران مبالغه کثرتدن کتایندر یعنی یک ل حاصلی
نیجه یک دیمکدر و مبتدادر (سرود ابرلق فتی معناسته اضافتی لامیه
تحیت بحسب المفعول ملک دیمکدر لکن بونده صلواتدن عبارتدر
(و درود دالک و راتک ضمیر لیه سلام معناسته در) از حرف ابتدا کلوی
کاف عجمک فتحیه بوغن (یا وسیله اضافت) عندلیبانه اضافتی لامیه
(عندلیب عین فتحیه و نون سکونیه بلبلدر) الف و نون ادات جمع
(بوستان و اوایل فارسی و اوسر عریدر معروف) سرای او دیمکدر خانه
معناسته بوستان سرای مرکب اوله رق کار بان سرای کی بوستان اووی
دیمکدر تبه کیم باغ کوشکی فضله اضافتی لامیه (فضل فضیلت

معنا سه در جوید ضد بخلدز (محصول ترکیب) دخی نیجه یك صلوة وسلام
 سرودی یعنی نعماتی فضل وجود بوستان سراینك عند لیلیرنك
 بوغازندن یعنی فضیلت واحسان اصحابنك دهانفردن صدورایدن نیجه
 یك صلاة وسلام حاصلی اولیاء کرامك وصلحای عظامك واتقیاء امتك
 ایلدوکی صلاة وسلام * که مطربان بزم شهود و مغنیان عشرتخانه
 وجد و وجودند * که حرف بیان یازا بط صفت مطربان مطربك جمعیدر
 سازندیه دیرل اضافتی لامیه (بزم مجلس عشرته وصحبه دیرل اضافتی
 بیاتیه) شهود شین مجله نك ضمیمه مشاهده معنا سه در بزم شهود مقام
 جعدن ککایتدر و خبر مبتدا در بلفظ اند تقدیر یله زبرا قاعده اعجام
 اوزره سجده سابقندن یا لاحقندن اداتی حذف ایدرل مبتداسی محذوف
 تقدیری آنان مطربان بزم الخ (واو حرف عطف) مغنیان مغنی نك
 جمعیدر ابرایمی دیمکدر اضافتی لامیه مطربانه معطوف (عشرتخانه
 مرکباتندر عشرت اوی دیمکدر عشرت اختلاط والفت معنا سه
 (همزه اضافه توسیل) (وجده اصافت بیاتیه) (وجد کمال شوقدن
 حاصل اولان برجاتدر) (وجود واو ضمیمه لغته بولوق معنا سه در
 وجد و وجود اهل عشق نهایت مراتبی اولان جمع الجمع یعنی فرق
 بعد الجمعه اشارتدر) (نون و دال استک جمعیدر یعنی ادات خبر
 (محصول ترکیب) عند لیلیان بوستان سرای فضل وجود که انلر مجلس عالم
 مشاهده نك سازنده لیدر یعنی رونق و فروزینت و زیب وریجیلریدر دخی
 وجد و وجود عشرتخانه سنک مغنیلریدر یعنی جذبه و حالات بخشیلریدر
 حاصلی انلر مقام جمع وعالم مشاهده واصل اولغله خاقی راه حقه
 ارشاده داعیلردر و انلر کامل و مکمل اولغله باده عشق خدادن ناشی
 علی مراتب استعداداتهم حصه باب ایدیمجیلردر (قطعه) * برکل روضه
 ابلاغ که هست * کل ابن باغ زرویش عرقی * برعلی معنا سه (کل
 معروف و خبر مبتدا در یعنی هزاران سرود) (روضه راه مهله نك فتحیه
 سبزه زار محله دیرل باغچه دیمکدر) (ابلاغ همزه نك کسر یله ایرشدره نك
 معنا سه در بونده رسالتدن عبارتدر اضافتدر لامیه بوکلدن مراد حضرت
 رسالت پناه علیه السلام حضرت تدریدر) (که ادات رابط) (هست بونده
 ادات خبردر مصرع تأیید کی عرقی به مقیددر کل ابن باغ مبتدا عرقی

عزیمت تقدیرنده خبردر (این اسم اشارت در قریه موضوع) (باغ معروف) (زای مفرد من معناسنه در) (رویش شین ضمیر کل روضه به راجع) (روی بوز) (عرفی یا حرف وحدت) (عرق فکینله در دیمکدر) (محصول بیت) (کلوی عند لیان بوستان سرای فضل وجوددن صدور ابدن سرود و تحیت و درود ابلاغ و رسالت باغچه سنک کلی اوزره اونسون یعنی حضرت خواجه جهان نجی آخرالزمان اوزرینه اولسونکه بو باغ عالمک کولی ائک جبال نورندن بر عرقدر یعنی بوزی صوبندن خلق اولمشدر * نیست ز اوراق چن مر غا ترا * بجز اوصاف جالش سبقی * فی ادات ننی سین و تادات خبردر یوقدر دیمکدر) (زای مفرد من معناسنه) (اوراق ورقک جعبدر بیراق دیمکدر بک معناسنه) (چن معروف) (مر غا زارا دات صله یا دات تعلیل) (بجز یا حرف تأکید چن غیر معناسنه) (اوصافه اضافت بیانیه) (اوصاف وصفک جمعی اوکک معناسنه) (جال معروف) (شین ضمیر کل روضه به راجعدر) (سبق درس معناسنه در) (یا حرف وحدت و یا خود تنکیر ایچوندر) (محصول بیت چن بیراقلریدن قوشلره یا قوشلر ایچون حضرت فخر کائناتک اوصاف جالندن غیری بر درس یا درسی یوقدر) (عروض و قطععه بعینه صائمی را قطععه سی کیدر وزن و قافیه ده * و علی آله و صحبه المقربین من مشکوة علومه و احواله * و او عاطفه علی حرف جر) (آل لفظا مجرور علی الیه جار مجرور الیه ظرف مستقر معطوف بر کل روضه اوزرینه) (آل اهل بیت معناسنه یا خود اولاد معناسنه یا خود قوم یعنی) (کل مؤمن تقی ننی الی يوم القيمة) (بونده هر قنقبسی اولسه جائزدر) (واو عاطفه) (صحب لفظا مجرور آل اوزره معطوف) (صحب صاد مهمله تک فتی و جاء مهمله تک سکونیه) (صاحبک جعبدر) (ضمیر کل روضه به راجعدر) (یعنی رسول اللهک ایمان صاحببری یعنی ایمان الیه مشرف اولدقلری وجه سعادت لرینی کورنلر) (المقربین مقربینک جعبدر حالت جری یا الیه لفظا مجرور صفتیدر) (آلک و صحبه تک فحشده هم ضمیری موصوفه راجعدر آتش المی معناسنه بونده کسب نور ایدیمیلر دیمکدر) (من حرف بیان مقبسنه متعلق) (مشکوة میمک کسر یله و شین مجمله تک سکونیه و کافک فکحیه چراغ محلی دیمکدر لفظا مجرور من الیه مفعول به غیر صریحیدر مقبسنینک

(علوم علمت جمعی در لغظاً مجرور مضاف الیهی (ضمیرینه کله راجع
 محلاً مجرور مضاف الیهی (واو عاطفه) (احوال حاتک جمعی کفیت
 دیمکدر لغظاً مجرور علومه معطوف (ضمیر غائب سابق کی
 (محصول ترکیب) دخی سرود نخب و در و در سول کائنات و مخیر
 موجوداتک آل و اعصابی اوزرینه اولسونکه ابلر حضرت پیغمبر خیر
 البشرک علوم و احوال چراغ دانستن کسب نور ایدیمجلیز یعنی مدینه علم
 اولان سلطان الثقلینک مجلس پرانتباهلرنده حاضر اولمده ظاهراً
 و باطناً کسب علوم الهی و اخلاق حیده سبله متخلق اولنوردر (معلوم
 اوله که بوجده و وصوله ده اولان برعه استهلال و تشبیهات و استعارات
 حددن بیرون و قیاسدن افزوندر از جمله بهارستانه کوره مرغبر کلر
 و هزار و هزار دستان زیرا هزار بلبله دیدکلری کی هزار دستان دخی
 دیرلر و بلبلدن ایریجه بر قوشه دیرلر هر تقدیر یونده بومعال مراد دکل
 ایدمه ده یت براعدن خالی دکلدر * اما بعد * بسمله و جدله و وصوله دن
 خارج اولدقد نصکره * نموده می اید که چون درین وقت دلپسند فرزند
 ارجند ضیاء الدین یوسف عصمه الله تعالی عما یفضیه الی التلهف
 و التأسف بآموختن مقدمات کلام عرب و اندوختن قواعد فنون ادب
 اشتغال نمود * نموده ما عنیدن قسمدر (می ادات حال) اید فعل مضارع
 کورلمش کله یعنی معلوم اوله (که حرف بیان) چون ادات تعلیل درین
 در ایله ین دن مخفف در حرف ظرف این اسم اشارت (وقت معروف
 ترکیبده چراغ دیرلر) دلپسند وصف ترکیبدر کوکل بکنجی یعنی مقبول
 و مرغوب (فرزند او غل دیمکدر ابن معناسنه و مبتدادر خبری اشاعیده
 خوانده می شددر) ارجند فیملو و عزتلو و اولو معنای ینه کلور لکن
 یونده معنای اول مراد در ارج قتحفینه قیمت و عزت و بزرگ معناسنه در
 خد ادات نسبت (ضیاء الدین مولانا جامینک مخدومنک لقبی دینک
 ضیائی دیمکدر) (یوسف اسمیدر) (عصمه عصم فعل ماضی مفرد مذکر
 غائب حفظ ایلدی دعا موقعنده اولمده حفظ ایلسون دیمکدر ضمیر
 فرزند راجع مقولیدر عصمک (الله لفظاً مرفوع فاعلی) (تعالی
 فاعلی نخبده اسم جلاله راجع فاعلیله جمله سی اسم جلالک صفتی
 (عما اصلندن عن مادر فنون میه قلب اولنور عن عصم به متعلق ما

اسم موصوف محل قریبی عن الیه مجرور بعدی مفعول به غیر صریح بجهت
منصوب (یفی افتعال بابتدن فعل مضارع مفرد غائب معلوم
بونده القا بیدر معناسنه در فاعلی تختنده مایه راجع جمله سی صفی
(ضمیر فرزنده راجع مفعول (الی یفنی به متعلق در) تلهف تفعیل
بابتدن نحس و محزون اولی معناسنه در (تأسف وزن و معناده تلهف
کیدر عطف تفسیر بدر لکن برنده نحس و برنده محزون مراد اولی
اولی در (بأموختن با حرف صله یا صاحب آموختن الف بمدوده الیه
مصدر در او کرنگ دیمکدر یعنی تعلم مفعولیدر مؤخر اشتغالک مقدماته
اضافتی مصدرک مفعولته در (مقدمات کلام عرب اضافت لری
لامیه لدر) مقدمات مقدمه ک جعی یعنی کلام عربک ما یحتاج الیه لری
حاصلی صرف ونحو مراد در (اند وختن بونده کسب معناسنه در
قواعد اضافتی مصدرک مفعولته در) قواعد فنون ادب لامیه لدر
قواعد قاعده نیک جعی فنون فنک جعی (فنون ادب دن مراد علم شعر
وانشاد زرا. بونله ادبیات تعبیر اولی نور قواعد فنون ادب مثلاً
عروض کبی (اشتغال افتعال بابتدن مصدر در مشغول اولی معناسنه در
(نمود نمودن فعل ماضی کوسزیدی دیمکدر اشتغال نمودک مفعول
صریحیدر (محبصول ترکیب) معلوم اوله که چونکه بومقبول و مرغوب
اولان و تنده قیلتلوا و علم ضیاء الدین یوسف اتی الله تحسیر و تحزیه
القا بابتدن شیدن حفظ ایلسون مقدمات کلام عربی یعنی علم
صرف ونحوی او کرنگلکه داخی قوانین فنون ادبی یعنی علم قوافی
و عروضی کسبه اشتغال کوسزیدی حاصلی تحصیل علماء سعی ایلدی
* و پوشیده نماند که طفلان نورسیده و کودکان رنج نادیده را از تعلیم
اصطلاحاتی که مأنوس طبع و مألوف سماع ایشان نیست * و او عاطفه
(پوشیده اورتلش مستور معناسنه اسم مفعولدر (نماد فعل نفی استقبالی
قالیه دیمکدر (که حرف بیان (طفلان طفلک جعبیدر که صبی الیه
مر اهی بینی (نویکی دیمکدر جدید معناسنه (رسیده ماضیدن قسمدر
بتشمش دیمکدر بررا مقدر در نادیده را قرینه سبله حذف اولمشدر
(و کودکان کافک ضعی و دال مهمله یا مجیه الیه طفل دیمکدر ترکیبده
جو جی الف ونون ادات جمع (رنج بونده اسمدر زجت و مشقت

معناسته (نا ادات فنی) (دیده ماضیدن قسم) (را ادات صله) (تعلم
تفصیل با بنیدن مصدر در او کرتمک معناسته اصطلاحاته اضافتی
مصدرک مفعولته بعض نسخه ده از تعلیم اصطلاحی واقعدر
بوصورنده را تخصیص ایچون اولور) (تعلیم تفعل با بنیدن مصدر در
او کرتمک معناسته) (اصطلاحات اصطلاحک جمعی برقومه یا برفته
مخصوص الفاظ و عبارات) (یا حرف تنکیر) که حرف رابط صفت
(مائوس اسم مفعولدر انس دن همزه تک ضمیمه وحشت مقابلی الفت
دیمکدر بونده مألوف معناسته در طبعه اضافتی اسم مفعولک نائب
فاعله اضافتی در) و مألوف عطف تفسیری سماعه اضافتی سابق کپی
(سماع سبنک کسر یله سمعک جمعی انلرک قولقلرینسک مألوفی دکلدر
دیمکدر) (ایشان اسم اشارتک جمعی) (نیست ادات سلب) (محول ترکیب)
دخی مستور و مخفی قالمیه که یکی یتشمش طفلاره وزجت و مشقت
کورممش چوجقلاره شول اصطلاحلری او کرتمکدنکه انلرک قولقلرینک
وطبیقلرینسک مألوف و مائوسی دکلدر نسخه آخره کوره یکی یتشمش
طفلارک ورنج و الم کورممش کودکلرک شول اصطلاحلری او کرتمه دنکه
انلرک طبیعت و سماعلری مائوس و مألوف دکلدر) (حاصلی انلره
اصطلاحات فنی یا قومی او کرتمک یا انلرک او کرتمه سی که انکله انسیست
والقللری اولیه) (بعض نسخه ده اسماع و بعض بنسندسته اسماع واقعدر
لکن طابعه اقرب بزم اختیارایتد یکمز در * بر دل بار وحشتی و بر خاطر
خبار دهشتی می نشیند * دل کوکل (بر دل می نشیندک مقدم مفعول
غیر صریحی) (بار وحشتی فاعلی بار وحشت مجازا بیانیه بار یوک معناسته
وحشت بحسب اللغة تنها قالمی دیمکدر بونده اورمک دیمکدر) (یا
حرف تنکیر) (و بر خاطر بر دل اوزدینسه معطوف خاطر بونده قلب
دیمکدر) (خبار دهشت مجازا بیانیه خبر توز دهشت حیرت معناسته
(یا حرف تنکیر) (می ادات حال) (نشیند فعل مضارع نشینیدن دن
یا نشستن دن زیر مصدر تائینک ماقبلانده) (خسشف) (دن سین مهمله
اواسه قالداله قلب اولنسد قد نصکره سین یا حذف اولنور یا خود یابه
قلب اولنور یا خود هایه قلب اولنور بونده یابه قلب اولنمش لکن علی
غیر قیاس دال مقلوبه تک ما قبله برنون زیاده اولنمشدر اولنور

دیمکدر (محصول ترکیب) اصطلاح وقواعدی تعلیم و تعلیم انس
 والفتاری اولمق سببیه کوکل اوزده وحشت یوی و آینه قلیبرینه
 دهشت و حیرت توزی اونور حاصلی ذهنه کوچ کله سببیه اور کوب
 حیرت واضطرابه دوشر* از برای تلطیف سر و تشخیص خاطر وی
 کاه کاهی از کتاب گلستان که از انفس متبرکه شیخ نامدار و استاد
 بزرگوار مصلح الدین سعدی شیرازیست رحمه الله تعالی* از برای
 ازراذه یا خود برای لفظنده اولان معنای منی تا کیداید برای تلطیف
 تلطیفندن ایچون دیمکدر (تلطیفه تفعل باندن مصدر در ملائمت
 و یرمک یعنی یومشقی دیمکدر (سر سبک کسریله قلبده مخفی اولان
 نسنددر تلطیفک سره اضافتی مصدرک مفعولده دو یعنی قلبنده
 اولان کسورتاقی یومشقی ایچون) تشخیص تفعلیل باندن مصدر در
 کسکین ایتمک معناسنه در خاطره اضافتی بنه مصدرک مفعولده
 اضافتیدر (خاطرک و به لامیه وی ضمیری یوسفه راجعدر) کاه کاهی
 یا تنکیر ایچونددر وقت وقت دیمکدر (کتاب گلستان معروف و مشهور در
 مفعولیدو مشنود نصکره کلان خوانده می شدک) که حرف درابط
 صفت (انفس نفسک جعدر بواثر و کلمات مراد در متبرکه تفعل
 باندن اسم فاعلدر برکت طلب اولنجی دیمکدر اضافه بیانه در
 برکت طلب اولنجی اولان نفسلرندن دیمک اولور (شیخ معروف
 (نعمدار وصف ترکیبدر ناملی دیمکدر اضافتی بیانه) استاد بزرگوارده
 بیانه (بزرگوار بزرگ مرادف یا خود بزرگ اولور و وار مصاحبت
 معناسنه در عظمتلو دیمک اما این کالک تحقیقده وار بونک کی برلده
 لیاقت معناسین افاده ایدر مثلاً شاهوار شاهه لایق و بزرگوار اولواغه
 لایق دیمکدر) مصلح الدین دینی اصلاح ابدیجی دیمکدر اسمی مصطفی
 اولان کیمسه به اطلاق اولنورمش برکزیده دخی دیرلر (سعدی صاحب
 گلستانک لقی) شیرازی یا حرف نسبت شیراز اسم یلده (سین و تا
 ادات خبردر) رحم فعل ماضی ضمیر مفعولی سعدی به راجعدر (الله
 لفظا مرفوع فاعلی تعالی فحتمه اللهه راجع فاعلیله جمله سی
 اسم جلالک صفتی (محصول ترکیب) اوغلم یوسفه سرخی تلطیفه
 و خاطرینی تشخیص ایچون یعنی قلبنده اولان کسورتاقی کیدیدروب

بو مشتمی ایچون وذهنی کسکین یعنی نیر ایتمک ایچون وقت وقت
 کتاب کلستاندن که دینی اصلاح ایدی ناملی شیخک وعظمتلو
 احسانک برکتلی اولان نفلاندن یعنی آثار سخنندن در عالی اولان
 الله اکا رحمت ابلسون (منوی) نه کلستان که روضه ز بهشت *
 خاک و خاشاک اوعیر سرشت * نه حرف نی (کلستان بونده کتاب
 کلستان مراد در) که حرف اضرب (روضه یا حرف وحدت همزه
 توسل ایچون) روضه رانک قننی وواوک سکونیه سبزه زار محله دیرل
 کرک ما کولات وکرک غیر ما کولات بیغجه معنایه (بهشت باه عریضک
 کمریه جنت دیمکدر) و خاک خاه میجه ایله طیراق معناسنه بعض
 نسخده خار واقع اولمش دکن معناسنه در (خاشاک خاه میجه ایله
 چور چوب دیمکدر غایت نظردن ساقط اولان شبه اطلاق ایدرل
 (اوبه اضافتی لامبه) اوضیر روضه به راجعدر (عیر سرشت وصف
 ترکیبی قیلنددر عیر طبعی یا عبیر ایله بوغرائش (محصل ترکیب)
 حضرت شیخ سعدینک کلستانی وصف ایدوب بیورر کلستان دکل
 بلکه جنتدن بر بیغجه در انک طیراخی وچور چوبی عیر طبعی ویا
 عیر ایله بوغرائشدر یعنی عیر کی قو و ولودر حاصلی جنت کی ناظرین
 و ساهینک قلوبنه صفا بخش اولور و شام جان اهل بصیرتی
 معطر قیلار * باهایش بهشت رادرها * فیض ده قصه هاش کورها *
 باهایش شین ضمیر کلستانه راجعدر (ها اذات جعدر کلستانک بابری
 دیمکدر و مبتدا در) را اذات صله با اذات تخصیص (درها درک جعدر
 (در قبو معناسنه باب دیمکدر بر اذات خبر مقدر در در هاست
 تقدیرنده در) فیض ده اصلنده دهنده فیض وصف ترکیبی در فیض
 و بر پی دیمکدر فیاض معناسنه در) قصه هاشنه نک جعدر حکایه لر
 دیمکدر و مبتدا (شین ضمیر کلستانه راجعدر) کورها کورلر دیمکدر
 کور جنتده حضرت پیغمبر مخصوص اولان ارق بنه بر اذات خبر
 مقدر در کورهاست (محصل بیت) حضرت شیخ کلستانک بابری
 جنت ایچون یا جنته قبولدر سکر اولده ده با فصیح و یا ضری شمل
 اولد یغیون انکه مشح اولق دخول جنته سبب اولده ده فیض
 و بر پی قصه لری کورلر در نشکان وادی حیرتی قاندر مده حاصلی

هر بابی بر خشت بابی و هر بر قصه سی بر خشت کوثر بدر * نکته‌هایش
 نهفته در پرده * رشك حوران ناز پرورده * نکته‌ها نکته نك جمیدر
 نکته نونك ضمیمه بحسب اللغة بر پرده نقطه قویوب بر شیشه اشارت
 ایتمه دیرلر بونده مزایای الفیاض مراد در (شیرن گلستانه راجعیدر
 (نهفته نونك وهانك ضمیمه لایله وفانك سكونیله وهاء رسمی ایله کیرلو
 دیمکدر اسم مفعول مستور معناسنه در (نکته‌هایش مبتدا نهفته بر سین
 و تا تقدیر لایله خبر اولوق اولی در و مصراع ثانیه گلستانه راجع بر مبتدا
 تقدیر اول نور شمع مر حوم مصراع ثانیه کی رشك حورانی نکته به
 خبر معنایی و بر مش نکته رشك حور اولدینی معلوم ارباب نکته در
 اما گلستانه رشك حور اطلاق اولنور (پرده رانی ایله مرقی یننده اولان
 حجاب دیرلر مفعول فیه در نهفته نك (رشك رانك قحی و شین معجمه نك
 سكونیله غیرت معناسنه در (حوران حورك جمیدر رشك حور
 وصف ترکیبدر حوری غیره کتور یخی دیمکدر یعنی حور یلر ك
 محسود بدر (ناز پرورده مر کاندندر پرورده اسم مفعولدر بسلمش
 معناسنه ناز پرورده نازی بسلمش دیمکدر (محصول بیت) او گلستانك
 نكت و مزایای پده ده کیرلیدر یعنی مخفی و مستوردر حاصلی هر کسك
 عقولی نکته لایله و اصل اولوب ادراك ایده مز و نااهلك نظردن
 مستوردر و او گلستان نازی بسلمش حور یلر ك رشك و غیرتیدر
 یعنی حسن و طراوتدن ناشی محسود حور اندر * دلکش اشعار او باند
 اشجار * ازیم لطف تحتها الانهار * دلکش وصف ترکیبی انوا عندندر
 (اشعار همزه نك فحیمه شعرك جمیدر مبتدا) (اویه اضافی لامیه
 کوکل چکیچی دیمکدر او ضمیر گلستانه راجعیدر (بلند بانك ضمی
 و لامك قحی ایله یوجه معناسنه در بویلی دیمکدر (اشجار شجر ك
 جمیدر ینه ادات خبر مقدردر (ثم رطب معناسنه یعنی یاش دیمکدر
 (لطف لطافت معناسنه اضافت ینانه (تحتها تحت طرف مستقر
 مبتدایه راجع فاعلیله جمله سی مقدم خبردر (ها ضمیر مجرور مؤنث
 اشجاره راجع مضاف الیهی تحتك (الانهار نهر ك جمیدر ارمق معناسنه
 لفظ امر فوع مؤخر مبتدا (محصول بیت) او گلستانك کوکل چکیچی
 اولان شعر لری بلند اشجاردر لطافت و طراوت و رطوبتدن و انحرار ك

التسده نهر و وارد (حاصلی اگر روضه جناتک انجلی و اومقلمی
 و از ایه کلماتک دخی هر بر شعر موزونی بردخت و منها و لطافت
 و طراوتی کویا بر نهر دل ببرد (عروض) یوشوی بحر خفیفه در معلوم
 اوله که عجم جیع اوزانی اکثر یا ممکن الاجزا استعمال ایدر عرب مسدس
 الاجزا استعمال ایدر اشته از جمله بحر خفیفه اصلی عند العرب
 فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن در ایکی کره اما عند الاعجم فاعلاتن
 مستفعلن فاعلاتن مستفعلن در ایکی کره اما اگر عجم مسدس استعمال
 ایلسدل بحر ایدر بر جزئی حذف ایدرلر ته کیم بونده اولدیغی کبی
 بویه اولجه صند و ابتدا سالم خشوکه مستفعلن درخین عالی طاری
 اولوب سین دوشر مستفعلن فالور مفاعله انک برینه کلور عروض
 و ضربتک بعضینه شکل و بعضینه صلی طاری اولشدر شکل
 خین ایله قصرک اجتماعه دیرلر خین اولده اولان سبب خفیفه ساکنی
 اسقاط و قصر آورده اولان سبب خفیفه ساکنی اسقاط و ماقبلنی
 اسکان که فاعلاتن دن خین ایله الف و قصر ایله تون دوشر و اساسا کن
 اولور فعلات اولور که اشکل دیرلر صلی حذف ایله قطعک اجتماعه
 دیرلر قطع فاعلاتن دن و تد مجموعک ساکنی حذف و مخرجی اسکانه
 دیرلر و حذف آورده اولان سبب خفیفه اسقاطنه دیرلر بویه اولجه
 فاعلاتن دن قطع ایله علانک الی دوشر و لام ساکن اولور و حذف ایله
 تن دوشر فاعل فالور فعلن انک برینه کلوب فاعلاتن مفاعله فعلات
 یا فعلن اولوب بحر خفیفه مسدس مخبون اشکل یا اصل اولور * سطری
 چند خوانده می شد * سطری یا حرف وحدت سطر معروف (چند
 قج دیمکدر سطری چند بر قج سطر دیمکدر سطر مبتدا خوانده
 یا ضیدن قسم در خوانده می شد جمله می خبر مبتدای ثانی و مبتدای
 ثانی خبر مبتدای اول (حاصلی او غم یوسف کتاب گلستاندن بر قج سطر
 او قومش ایدی * دران اثنادر خاطر آمد که تبرکا بانفاسه انشریفه
 و تبعلا لشعاره اللطیفه ورق چند بران اسلوب ساخته شود * دران
 در حرف ظرف آن اسم اشارت (اذا وقت مناسبه در یعنی او غم
 یوسفک گلستان او قودبغی و قندم) مرادات صله (خاطر بونده قلب
 مناسبه در آمدک دفعه و ایدر) آمد فعل ماضی مفرد غائب (که حرف

بیان (تبرکاً مفعول مطلقاً تبر یا مفعول له) بانفاسه با حرف مضاجبت
 یا استعانت (انفاس نفسک جعی ضمیر شیخه راجع بذر) شریف ضمه
 الوضع (وتبعاً ای تخلفاً تبرکاً کنی اثر بجه کتمک معناسه) لام حرف صله
 اشعار شعرك جعیدر ضمیر بنده شیخه راجع بذر (اللطیفه لطیفه ملازم
 معناسه در) وری چند مبتدا وری یزاق بونده کاغد معناسه در
 (یا وحدت ایچوندن) بر علی معناسه (آن اسم اشارت در اسلوبه) اسلوب
 ضم همزه ابله فن معناسه در بونده طرز و طور معناسه (ساخته
 اسم مفعول) شود اولدی ساخته شود دوزلش اولدی دیمکدر
 و خبر مبتدا در (محصول ترکیب) فرزندان چند یک فعل کلستان
 اثنا سنده خاطر مکلد بکه اتمک شریف اولان نفس لیه تبرکاً و لطیف
 اولان شعر لینه تبعاً یعنی حضرت شیخ سعدینک نفس شریف لیه
 برکت طلبیدن ایچون با برکت طلب اتمک ابله و شبنک کلستانک
 اثر بجه کتمک ایچون یا کتمک ابله کلستانک طرز و طور بونده بر قج کاغد
 دوزلش اولدی یعنی تنظیم ترتیب اولندی که مراد بهارستان در
 * و جزوی چند بران منوال پرداخته گردد تا حاضر از داستانی و غایب از
 ارمغانی * جزوی یا حرف وحدت (جز پارچه دیمکدر) جزوی چند
 بر قج پارچه دیمکدر (بر حرف استعلا) آن اسم اشارت (منوال وجه
 معناسه در یعنی اول وجه اوزره دیمکدر) پرداخته اسم مفعول در
 (گردد کاف بحبیبک فحبله فعل مضارع گردیدن مشتق اوله
 دیمکدر) پرداخته مقدم مفعول در گردند تمام اولش اوله دیمکدر
 جمله سی خبر (تا حرف تعلیل حتی معناسه) حاضران حاضرک جعی
 مقدم مفعول صریحی باشدک (را ادات صله) داستان حکایه
 یا حرف وحدت باشدک مقدم مفعول صریحی (باشد فعل مضارع
 مقرر غائب اوله دیمکدر) غایب از ادات صله غایبک جعیدر مقدر
 باشدک مفعول غیر صریحی (ارمغانی صریح بیدر هدیه معناسه
 (محصول ترکیب) داخلی بر قج جزو کلستان کما یشک وجهی اوزره
 تمام اولش اوله تا کیم حاضر ره حکایه و غایب ره هدیه اوله یعنی
 حاضرین و غایبیه حکایه و ارمغان اولی ایچون سیاق کلستانده
 بر قج جزو تمام ایلدم * و چون این معنی با انجام رسیده و این صورت

باتمام انجامید* چون ادا ت تعلیل شرطینی متضمن (این اسم اشارت بر
 معنی دن مراد یونده کلماتک اسلوب ومنوال شده اولان بهارستاندر
 (با حرف صله) انجام صوک دیمکدر یعنی آخر (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ابرشدی) (صور تدن مراد نقوش بهارستان) (انجامید
 فعل ماضی مفرد غائب آخر اولدی یعنی دو ~~و~~ کنددی دیمکدر
 (محصول ترکیب) دخی چونکه بوم معنی آخره یعنی نهایت ابرشدی
 ایسه دخی بوسورت تمام اولق ایله آخر اولدیسسه* باخرد کفتم چه
 سازم ز بور این نوعروس* تا بچشم خواستکارانش فراید زیب وزین*
 یا حرف صله (خر د خاء معجمه نك کسر یله رانك فعیله عقل
 معنایه در) (کفتم فعل ماضی متکلم وحده دیدم دیمکدر) (سازم
 فعل مضارع متکلم وحده دوزیم یعنی ایلم دیمکدر) (زبور لعل
 وجواهرله بزیمکه دیرلر) (تو یکی جدید معنایه) (عروس بین النکاح
 والزفاف کلیمه وکویکوبه دیرلر) (تا حرف تعلیل) (چشم کوز عین
 معنایه) (خواستکارانش شین ضمیر عروسه راجعدر خواستکاران
 کافی عجمله خواستکارک جمیدر وصفه مشبهه در که کافی هاء رسیدن
 خنقیدر و عجمیدر خواسته ایله آردن مرکب طالب معنایه) (فراید
 فعل مضارع مفرد غائب افزایشدن محفف افزایشدن مشتق آرنه
 یعنی زیاده اوله دیمکدر) (زیب زاء معجمه نك کسر یله راشقلى معنایه
 (وزین امانه کسر ایله عطف تفسیریدر) (محصول بیت) عقله دیدم
 نه دوزیم بویکی عروسک بزکنی یعنی ترونازه اولمقده عروسه مشبه
 اولان کابی نه کونه ترین ایدهیم تا کیم اتی طلب ایدیجی لک کوزینه
 زیب وزینتی آرنه یعنی راشقلى زیاده اوله* کفتم درهای شای
 شهر یار کامکار* نصره الدینا معزالدولة کهف الحافقین* کفتم
 فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحتده خرده راجع ضمیردر) (درها مقدر
 بسازدک فاعلی جمله سی مقول قول (در دال معجمه نك ضمیه انجو
 معنایه) (ها ادا ت جمع) (یا اضافه تہ توسل) (تا مدح معنایه
 اضافه تہ لری لامیه) (شهر یار عصر نده مه سالی اولین پادشاهه دیرلر
 (کامکاره اضافه تہ بیایسه) (کامکار کافی اول عربی و ثانی فارسی
 خداوند کام دیمکدر یعنی مرادن ایدیجی غالب مطلق معنایه حاصلی

دبلد یکنی ایدیچی دیمکدر (نصرة مصدر در باردم معنایه لفظاً
 مرفوع خبر مبتدای محذوف تقدیری هو نصره الدنيا دیمکدر هو
 شهر یاره راجعدر) الدنيا تقدیراً مجرور مضاف الیهی نصرتک دنیا تک
 یار دیمی دیمکدر رجل عدل قیلندن (معر افعال بایندن اسم فاعلیز
 عزیز ایدیچی معنایه خبر بعد خبر در بوتعسف نصرتک اعرابی ایچون
 لازم کلدی والامبتدا تقدیرینه حاجت یوقدر نصرت ومعز برأسه
 شهر یاره صفت اولور قنامل (الدولة لفظاً مجرور مضاف الیهی
 اضافت اسم فاعلک معنونه در) کھف لفظاً مرفوع نصرت ومعز کی
 کافک قحی وھالک سکونیلہ مفارہ دیمکدر (خافقین حافظک ثبہ سی
 حالت جری یا ایله لفظاً مجرور مضاف الیهی در کھفک افق شرق
 افق غرب دیمکدر شرق وغرب معنایه مستعملدر اضافت لامیہ
 شرق وغربک مفارہ سی دیمکدر حاصلی اهل شرق وغربک مفارہ سی
 دیمک اولور ذکر مکان ارادہ مکین طریقہ مفارہ دن مراد ملجاء
 وماوی دیمکدر استعارہ طریقہ (محصول یت) عقل جوابندہ بکا
 دبدیکہ کامکار اولان شهر یارک مدحی انجولیلہ تربین ایله اوشهر یار
 دنیا تک ناصریدر دولتی عزیز ایدیچی در حاصلی شهر یار کامکارک
 قہندہ انجویہ مشابہ اولان تناسیلہ یونوعر وسی تربین ایله دیو عقل
 بکا خطاب ایلدی * اختر برج جلال کوھر درج شرف * شمع بزم
 دودہ تیمورخان سلطان حسین * اختر یلدز نجم معنایه (برج بوندہ
 مطلق حصار اولوق جائز در) جلالت عظمت معنایه اخترک
 برجہ لامیہ (و برجک جلالتہ بیانیہ) کوھر جوھر دیمکدر (درج
 بوندہ صندوق دیمکدر) شرفہ اضافتی بیانیہ (شمع معروف) بزم
 مجلس معنایه (دودہ خاندان معنایه) تیمورخان معروف حقیقتی
 استبان توار یخہ مراجعت ایلسون اضافت لامیہ بوجوعی شهر یارک
 نعتیدر (سلطان حسین عطف بیان مراد حسین یقرا در
 (محصول یت) اویلہ شهر یارک جلالت برجک یلدزی و شرف
 صندوق منک لعل وجوھری تیمورخان خاندانک مجلسک شمع کی کہ
 سلطان حسین یقرا در انک مدحی انجوسیلہ نوعر و شمشابہ و مماثل
 اولان کابی تربین ایله دیو عقل جواب و بردی * آسمان قدری کہ چون

خور جان ذرات جهان * باشد از چشم عنایت دیدن اورا فرص عین *
 آسمان قدری یا حرف و حلیت آسمان قدر مر کبدر علو مرتبه معناسنه
 خبر مبتدای مخنوف تقدیری ان آسمان قدر یست (که حرف رابط
 صفت (خون ادا ت نشبه (خور دوم ضمیمه کنش معناسنه در
 (حال ذرات جهان مؤخر دیدن لفظنک مفعولی (ذرات ذره نک
 جعی ذره شمسک پرتونده نمایان اولان نسته به دبرل بونده رعایا و بریا
 مراد در اضافت لایمه (باشد فعل مضارع مفرد غائب افعال ناقصه دن
 (از چشم عنایت دیده نه متعلق (چشم عنایت یانیه (دیدن مصدر در
 کورمک معناسنه باشدک اسمی (اورا را ادا ت مفعول (اوصیر سلطان
 حسنه راجعه در باشدک مفعولی (فرض عین خبری فرض عین هیچ
 بوجهله ساقط اولیان فرضه دبرل باشد اسمیه خبریه آسمان قدرک
 صفی آسمان قدر سلطان حسنهک صفی (محسول یت) سلطان حسین
 بر آسان قدر در که کنش کبی جهان ذراتنک حاله عنایت کوزندن
 نظر ایلمک اکا فرض عین اولور یعنی شمس پرتونده بجمعه اولان
 ذره لره نه کونه پرتواند از اولور سه پادشاه کاسکار دخی ظل جابنده
 اولان جهان ذره لره یعنی زیر خکو منته اولان بنده لره عطف
 و مرحت و عنایت و شفقت کوزندن کورمک اکا فرض عین اولور
 * دین دان در ذمت جودش همه حاجات خلق * کی پسند جود او
 در کردن خود عار دین * دین بوج فارسیده و ام فریرل دانک مفعول
 اولی (دان امر حاضر در داندندن یادانستن دن زیرا قاعده مصدر
 تائینک ما قبلنده (خسفف) دن سین اولور سه تا داله قلب اولنور
 اما سین یا حذف اولنور بایایه تبدیل اولنور یا ها به بونده حذف
 اولنور در داند اولوب فعل مضارع اولور امر حاضر قاعده سی
 اوزره دالی حذف ایدوب دان اولور یسل دیمکدر (در حرف ظرف
 (ذمت ذال تخذک کسر یله و میلمک نشدیده بحسب اللغه عقد
 معناسنه در اما بونده کردن دیمکدر (جوده اضافت لایمه جود
 مخا معناسنه در دانک مفعول تائینی (شینه اضافتی لایمه سلطانه
 راجعه در (همه ادا ت سور (حاجاته اضافت یانیه (حاجات حاجتک
 جعی حاجت معروف (خلقه اضافت لایمه خلق مخلوق معناسنه

(کی ادات استفهام انکار ایچون داخل اولور چن مضاسنه) پسندید
 باد عجبيله فعل مضارع پسندیدن دن بکنور دیمکدر (جود او لامیه
 و پسنددک فاعلی ضمیرینه سلطانه راجعیدر) (برکردن غیر صریحی
 خوده اضافت لامیه در) (عاز دین مفعول صریحی اضافت لامیه
 (محصول یت) بوج پیل او سلطانک جود و شخصی ذمتده
 مخلوقاتک جله سنک حاجتله رینی چن بکنور یعنی بکنز انک جودی
 کندی کردنده دین عاریتی بعضی نسخده کی یرینه کم واقع اولمش
 کاف هر يك فتهيله آردیمکدر یعنی آر بکنور حاصلی هیچ بکنز
 و بعضی نسخده عاز یرینه بار دوشمدر بولک مضاسنه در حاصلی
 کلام جمع خلقک حاجتله رینی جود شاهیده دین پیل بویه اولجه
 سخا کندو بوینده دین اولمغی بکنز یعنی استمز (عروض) بوقطعه
 بحر رمل میمنددر صدر و ابتدا و حشور سالم عروض و ضربند قصر
 طاری اولمش قصر آورده اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاط
 و مخرجی اسکانه دیرلر بویه اولجه فاعلاتن دن نون دوشوب تا
 ساکن اولور فاعلاتن قالب رمل مقصور مثنی اولوب بر مصرعی
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولور * اعز الله انصاره و ضاعف
 اقتداره و ادام اولاده الکرام تحت ظلال ملکه و سلطانه و انام کافه
 الانام فی کنف عدله و احسانه * اعز افعال بایندن فعل ماضی
 مضاعف در دعا موقعده عزیز ایلسون دیمکدر (الله لفظا مرفوع
 فاعلی جله سی دعایسه) (انصار نصیرک جمعی لفظا منصوب مفعول
 صریحی ایدم ایدی بیر دیمکدر بونده انصار دن رجال و اتباعی مراد در
 ضمیر محلا بحر و مضاف الیهی اضافت مصدرک مفعولنه در) و ضاعف
 و او حرف عطف ضاعف مضاعفه بایندن فعل ماضی مفرد مذکر
 غائب ینه دعا موقعده قف ایلسون دیمکدر فاعلی نمونده الله
 راجع جله سی اعزیه معطوف در (اقتدار افعالی بایندن مصدر در
 قادر اولمق مضاسنه یعنی کوجی بکن لفظا منصوب مفعول صریحی ضمیر
 ینه سابق کی) (و ادام و او حرف عطف ادام افعال بایک اجوف
 و او پسندن فصل ماضی مفرد مذکر غائب دائم و ثابت ایلسون دیمکدر
 نمونده فاعلیله اعزیه معطوف) (اولاد و لیک جمعی اوغلر دیمکدر

لغظا منصوب مستبدر اولادك (تحت ضد فوق دیر آلت معناسنه
 فار صیده زبردیر مفعول فیهی امامك (ظلال ظلك جمیدر كوكبه ل
 معناسنه مطلقه مجرور مضاف الیهی ظلالك ضمیر مجرور به ملكك مضاف
 الیهی امتا فتلر لامیه (و یوسخراف عطف بر سلطان لغظا مجرور و ملكه
 منطوقی ضمیر سابق کی) و انام افعال بابت فعل ماضی اجوف و اوی
 مفرد مذکر غائب تحتید فاعله اعزه به معطوف او یوسون یعنی
 راحت و یوسون ثلاثی معناسنه اولی احتمالیه و اویله اولجه كافه
 هر كویخ الموقوفه داخل اولور اوله كوره منصوب اولوب مفعول اولور
 (الانام لغظا مجرور مضاف الیهی كافهك یوانام خلقی معناسنه در
 فی حرف جزائمه مضافی كلف كافك حق و نو تك شكویه احاطه
 معناسنه قضیه شكویه جانب معناسنه در یونده ایكاسنه ده احتمال و اورد
 لغظا مجرور و محلا منصوب مفعول غیر صریحی امام فعلتك عدله
 مضاف عدله مجریه یوسولطان عدله معطوف و صمیمه مضاف
 (مفعول نفیر) الله عظیم الشان لك انصار بنی عزیز ایلسون دخی
 لك انصار بنی قوت قوت ایلسون دخی لك اولاده كرامتی ملك سلطاننی
 ظلالك النده دائم ایلسون دخی لك عدل و احسانق احاطه سنده
 یا حوایسنده یعنی جایه سنده بجهج ناسی الله عظیم الشان او یوسون یعنی
 راحت و یوسون یا بجهج ناسی او یوسون یعنی سیریح اولسون * قطعه
 كستان کرچه سعیدی کرده یی * پیش بنام سعد بن زکی تمعاش *
 (کرچه اگر چه دن محققه و ادات شیط (سعدی کردك فاعلی) کرد
 فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیکدر (ن بن ازین دن مخفدر (از
 من معناسنه (این اسم اشارت کردله مفعول غیر صریحی (پیش بام
 جمله اوله معناسنه بوندن او کدن یعنی بوندن اقدم دیکدر (بنام با
 حرف صله یا حرف مصاحبت (نام آد یعنی اسم سنده اضافتی لامیه
 (بن این دن مخفف فاعله هر یه اوزره تحلیل یشده این لغظندن
 همزه حذف اولور اما انجمام بعضا کلیا حذف ایدرل شیخ عطارك
 پند نامه سنده اولان شافعی ادریس کی (تمعاش شین ضمیر كستانه
 و اجدد تمام کردك مفعول (محصول یش) كستانکی کرچه شیخ سعدی
 بوندن اهلیم زکی ارضی معنك ناعنه ای تمام ایلدی ایسه یعنی لك ناعنه

تألیف و جمع ایدوب که تابه رونق و فرو بردی ایسه * بهارستان
 من نام از کسی یافت که شاید سعد بن زکی غلامش * بهارستان من
 لامیه نلم بونده شهرت معناسنه در و یافتک مقدم مفعول ضریحی
 از کسی غیر ضریحی (یا حرف وجهت) (کسی سلطان حسنین
 عبارتند) که حرف بیان (شاید فعل مضارع مفرد غائب نظر شدند
 یا شاید استنادن زیر مصدر تائی مبنی نك بالاده ذکر اولند یعنی وجه اوزده
 سینک جذبی قیلند در لایقدر دیکند بونده شاید شد تقدیرنده
 یعنی اولوق لایقدر معناسنه (سعد بن زکی شاید شدک فاعلی) غلام
 مفعولی شین ضمیر کسی به راجعدر (بعضی نسخه ده شاید برینه باشد
 واقعدر بویه اولجه مقدره حاجت فالماز (محصولیت) نیم بهارستانم
 بر کیمه دن نام و شان و شهرت بولدیکه زکی اوغلی سعدا کابنده
 اولغه لایقدر بویته نامی معنای اصه ایسنده استعمال ایدن تکلفه
 دوشوب نلم آله ممش (عروضه) بوقطعه بحر هج حسنه مدندر که
 صدر و ابتدا و حشور سالم عروض و ضرب محذوف (حذف اخرده
 اولان سبب خفیفی اسقاطه دیور مفاعیلن دن ان دوشر مفاعی قالور
 فاعولن انک برینه کلور بویه اولجه بر مضارعی مفاعیلن مفاعیلن فاعولن
 اولوب هرج سندس محذوف اولور * قطعه دیگر * کذری کن برین
 بهارستان تاییی در و گلستانها * کذری (یا حرف وحدت کذرا اسم
 مصدر در مروز معناسنه (کن امر حاضر کذری کن بر کیمه ایله یعنی
 کج) برادات صله با معناسنه (این اسم اشارت تا ادات تعلیل (یشتی
 با حرف استقبال یعنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کوره سین دیکدر
 (دراو) در حرف ظرف (اوضمیر بهارستانه راجعدر) گلستانها ها ادات
 جمع (محصولیت) بو بهارستانه بر مروز ایله یعنی سیر و تماشا طریقیله
 بر کیم تا کیم او بهارستانده گلستانلر کوره سین یعنی نیم بهارستانده نیجه
 گلستانلر مندر جدر عین معان ایله نظر ایله * و زلفا فب بهر گلستانی رسته
 کلاه ایدر یحانها * وز وازدن مخفف (بهر با حرف ظرف در معناسنه
 (هرادات سور) گلستانی یا حرف وحدت نوعیه (رسته ماضیدن قسم
 یتش معناسنه) کلها کل معروف (ها ادات جمع) کلها رسته نك فاعلی
 (دیدم) بوده ماضیدن قسم ظاهر اولمش دیکدر (ریحانها فاعلی ریحان

فصلکن دیمکدر (ها ادات جمعدر (محصول بیت) دخی اطاقتدن هر بر
 کاستانده یعنی بهارستانده اولان هر برکاستانده کلر بخش ور بخاندن
 ظاهر اولمش حاصلی بویه رنگین و رعنادر (عروض) بوقطعه بهر
 خفیف مبدس بخون اصل در که بعد الا از احیف فاعلان بفاعلی
 فعلن در تنه کیم تفصیلی نه کاستانده که روضه ز بهشت مشوبه سنده
 ذکر اولمشدی * و ترتیب این بهارستان بهشت روضه اتفاق
 اقتارست * ترتیب تفصیل بابتدن مصدر در هر شقی بلورینه قومفه
 مدبر اضافتی مصدرک مفعولنه در و مبتدا (برعلی معناسنه) هشت
 اسماء اعداددن سکر دیمکدر (روضه باغچه دیمکدر بونده باب و فصل
 مقامنده در (اتفاق افعال بابتدن مصدر در اصلی اتفاق ایدی قبل
 ماء افعال و او اولسه و اوی تابه قلب ایدوب ادغام ایدر اتفاق اولور
 راحت کلک معناسنه ترکیده دوشش (اقتادست سین و اادات خبر افتاده
 ماضیدن قسم در خبر مبتدا واقع اولمشدر معناسنه (محصول ترکیب)
 دخی بو بهارستان ترتیبی سکر روضه اوزره اتفاق واقع اولمشدر یعنی
 دوشش واقع اولمشدر حاصلی سکر روضه ده اختتام پذیر اولمشدر
 * هر روضه بهشت آیین مشتمل بر رنگ دیگر از شقایق و بوی دیگر از
 ریاحین * روضه همزه حرف توسل (باه بطنی و حدتدر و مبتدا
 (بهشت آیین وصف ترکیبی قبیلنددر و مبتداک وصفدر ریشت
 آیینی دیمکدر بهشت بای هر رنگ گمراه بهشت معناسنه در بونده
 مجرد تشبیه ایچونددر بهشت کی دیمکدر (مشتمل بر سین و تا تقدیرله خبر
 مبتدا در (مشتمل افعال بابتدن اسم فاعلدر محیط و مجتمع معناسنه
 (رنگ لون دیمکدر (دیگر عبیری دیمکدر (شقایق داغی لاله که کلنجک
 تعبیر اولور رنگی غایت قرمز بدر و بوی قوقو معناسنه (بوی دیگر
 خبری قوقو دیمکدر (ریاحین ریحات جمعدر فصلکن معناسنه در
 (محصول ترکیب) هر بر جنت کی اولان روضه سی شقایق غیری رنگی
 ریاحینک ماعداسی قوقو مشتملدر یا خود هر بر روضه سی رنگ شقایق
 ماعداسی و ریاحین دن ماعداسی قوقو اشتمالده جنت کیدر حاصلی
 قلوب وار و احه صفیا بخش و رونقه در * نه شقایقش را از با مال
 باد حزان بر مردکی و نه ریاحینش را از دست بردردی افسردگی *

نه های رسمیه ادات نی قطدن نیز بد اولمش نیاشد تقدیرده شقایقش را
 را ادات صمله (شین ضمیر بهارستانه راجع در شقایق مقیدر فعلک
 مفعول غیر صریحی (بایمال می کیدر پای ایله مالین چکندو معناسینه
 خورلقه مدن کایتدو بونده یاد حزاتک زده لمسی می اددرد) پر مرده نک
 مفعول صریحی یاد جزائه اضافت لامینه (یاد پیل) خزان فصول
 از بعد نک بری اضافت لامینه (پر مر دی مقدر فعلک فاعلی یا حرف
 مصدر کاف عجمی هاء و سیدن مبدل پر مرده صولش دیمکیدر) (واو
 حرفه عطف) (نه سابق کی) (از دست برد مفعول غیر صریحی افسرد نک
 از دست برد بیه بحرینک ضمیمه ظلم معناسینه در) (برد بیه بحرینک فحمله
 بصورق معناسینه برد ایله پرده جناس خطی وار در دینه اضافتی لامیه
 (دی قدش دیمکیدر) (افسرد کی یا حرف مصدر کاف هاء و سیدن مبدل
 (معلوم اوله که آخرنده هاء رسمی اولان کله نک آخرینه الف و نونکه
 ذات جوده در یا خود یاد داخل اولسه هاء رسمی کافر مبدل اولور
 ایند کان و افسرد کی کی) (افسرد طوکش معناسینه در) (محصوله کیسه)
 نه او بهارستانک شقایقنه خزان بلینک زده لیوت چکنه سیدن
 صولقلق اولور یعنی سائر شکوفه و اشجاری یاد جزاتک زده لیدی کی
 بو بهارستانک شقایق کی اولان الفضاظ و نکاته دست رس بولمذونه
 ربخاتلرینه قبشک صووعنک غلبه سندن صولقلق اولور یعنی شدت
 دیدن سائر یا حین سنانین کی صولمن جاصلی شقایق کی اولان رنگارنگ
 مضامینی خلل پذیر لولماز تور یا حین مثال بوی معانی لطیفه استعمال
 لولان الفاظی رکر بر اولماز و الحاصل دائما تروازه در * قطعه * دمیده
 مرغزارش بر جوانب شکفته لاله زارش در نواحی * دمیده ماضیدن
 قعیدر ظاهر اولمش معناسینه مرغزارش شین بهارستانه راجع در
 (مرغزار میمنه فحمله در ضمنی غلط مشهور در می کاندندر کلزار کی
 وغینه حر که و بر مک دخی غلطات عوامه ندر زیر فارسیده مضاف
 ایله معطوف علیه دن غیر می فحرک اولماز مضاف مکسور معطوف
 علیه مضموم اولور کله نک آخری حرف مد و هاء رسمی اولمذونه
 اگر حرف مد اولور ایسه مضافک آخرینه بر بیه مکسوره کلور
 معطوف علیه بعدنده اولان واوه ضمیمه حر که و بر یاور آشنای

تلم بر میندرد باواندن غنچه نك و خراخی به ناله های اولاد بر یعنی خراخی
 بلاورده و ناله خراب غمغانان اولوب شیراب خراخی به نه کوناردونسق
 و به ایسه که دهی بایا لایله و به نه و فر دیکر و میشد و خراخی بر الله مع
 من حقن اللولاق و الله قدر الصلحك حق نقر الاقاسی * غز بر غین فیه نك
 قنن اولونلک کلسر له و زنه و مغلدر کبیر کبیر لفظا مرفوع خبر میندا
 صحتوف تقدیر یعنی خراخی بر الله مع الخ لقب و نشر خرب طر یقبلة لاله
 و محمراغ ثانیه اولان خبر معنه بهر ابعدر یا ابعکبله بهارستانه
 و ابعدر الله مع لفظیه بحر و ر مضیافا الیهی (مع کوز باشی من)
 حرف بحر غز ره و مطلق (عین بونله) بوکار مضیافه در لفظا من لاله
 بحر و محلا مضیاف مضول غنچه بر لای غز و لک (اللسواق تقدیر بحر و ل
 دین لفظ نك) مضیاف الیهی اونده کو حله بوکار لای مکنده که حاجیه نك
 به میندرد کثیر غز بر کی احزابده و مضیافه (الصحك لفظ بحر و مضیاف
 الیهی کثیر لک کوله معنای نه) (من حرف بحر کثیره مطلق) (نفرنا
 مکنه نك قنن و غز نه میندرد به کونله اولو دیش دیکندر مضول بحر
 خراخی سیکر لک (الاقاسی تقدیر بحر و مفرک مضیاف الیهی اقاسی
 همز نك مینله احوالک به میندرد با لایله معنای نه) (المضول لیت) اول
 بهارستانک دمی یعنی صوبی جوق ساقیه لک کونندن یعنی اول
 بهارستانک صوبی بوکار لای بحر بان ایست معودن جوق نشتکان یادیه
 عشق اولو لری قلندر حاصلی چنانچه تجوی قصیده الالهیه معنای نه
 و اشارت بهر با خود اول لاله نك دمی جوق لایقی و لک تکرار معنای نه لاله
 داغ بهر طه سینه سینه جک ایدوبه شیم غز بر موز لایقی قطرات
 اشک بحر بان او فوجی نمر لای جوق و اول بهارستانک صوبی کثیر
 با لایله نك اول دیشیدن یعنی خندان اولان کیمینه نك وقت تبسمه
 اوله لایشی کوننده با لایله اطرافنده اولان یاضه تشبیه الملیش کثیر
 اولمسی لایقا نمایک اولمده یعنی اول بهارستانک خنده سی جوق یعنی
 دورن مغلطد که ناظر به و نمه شایانک کوله دن دیشلری قیاملر احوالک
 دیشلری کبی دایما کشاده اولور یا خود اول غنچه نك صوبی یعنی نیم
 کشاده لای با لایله نك کشاده لیکدن جوق حاصلی بهارستانی و صفدر
 بو نیشه اولان عنایم لایمده و لایمی در از جمله دایم لاله صوبی صوبی

تعضا در اینجا عینم کون مبدل و منتهک و عینه کور و هو فی بلا عین
 * اشارت میکند بر کس که می نوش * فان العفول ذلات ما حی * اشارت
 افعال با آنکه اجوف و او نیستند مضمون و پیشی لغوی و نظر بقوله
 کیوستر میکند اما بگوید اما معنای نه در (معلوم اوله که نفس فانی و عین مبدل که
 و صبادر و عر بک آخره اوله و نه که در داری طویل و عین مبدل و نه
 کند و بفرماید استعمال ایدر ایسه میکند مقدم مفعول (می کند
 می ادا ت حال که فعل مضارع مفرد ثابت کنندن با علی طریق
 الشاذ کردند و مستقیم ایدر و می کند (نکس فاعلی) که بحر فیه بیان
 (مفوض شک مقدم مفعول نفوس امر حاضر در ایض معنای نه) فان فاعلی
 تعلیل از حرف مشبهه با فاعل تحقیق افاده ایدر (العفو لفظی)
 منصوب اسمی ما حی قدر و امر قوع خبری عفوگاه مقابله عتاب عیوب
 ترك ایتمه در الف و لام مضافه الیهین عوض تقدیری عفو الله در
 (لام حرف جر ماحیه مطلق) ذلات ذله ک جمع کناه معنای نه در
 هر قدر خطای صغیر معنای نه در استعمال اولو ایسه ده بوند
 مطلق کناه معنای نه در لفظ بحر و لام الله محلا منصوب مفعول غیر
 صریحی ما حیک (ما حی اسم فاعل در ناقص و اویدن مجوابیدی می کند
 (محصولیت) ترکمن ناشطرت ایدر که شراب ایچ زهد تحقیق عفو
 خدا کاهلری مجوابیدی یعنی باری تعالی ک صفت عفو بی خطایابی
 محو ایدر می کند * همی ترسم که از لطف اشارت کند بر همی کار با حی *
 همی ها حرف تأکید می حرف حال (معلوم اوله که قول مضارع حال
 و استقباله دلالت ایدر اگر یا داخل اولو ایسه استقبال خاص قلور
 می داخل اولو ایسه جاله همی بونده ادا ت استمرار اولفده جا زدن
 دائما بعکس رسم فعل مضارع متکلم و حده قور قرم یعنی خوف ایدر
 می کند (که حرف تعلیل) ازمن تدین معنای نه (لطف اشارت باینه
 (کند فعل مضارع فاعلی نموده لطف اشارت را جمد و بر همی کار ازا
 را ادا ت مفعول (الف و ثون ادا ت جمع) بر همی کار کار ادا ت وصف
 مشبهه در محنت معنای نه مفعول غیر صریحیدر کتک (مباحی صریحیدر
 (با حرف نسبت مباحه مفعول مباحی دیو مذهب باطل ایا حده
 اولو در لکه زعلر چه حلال و حرام یوقدر جاله اشیا مباحدر

و نظر اعتبار بیانه قدم اهتمام معطوف (در حرف صله با معنای
 بکنند فعل مضارع جمع غائب بقره لری یعنی نظرایده لری بکنند
) باغبان باغبی بکنند زیرا بان و ادات فاعل در مؤخر کنند
 مفعول (را ادات مفعول) که حرف تعلیل (در حرف طرف تربیت شان
) شان ضمیر جمع غائب (خون قان معنای در هر پیسته دم درل
) جکره اضافی لامیه در (در تربیت خورده نک مفعول غیر صریحی
) و خون جکره صریحی (خورده ماضی بن قسمدر یش معنای
) تیشان تثبیت تعلیل بایدن مصدر در بو یومعه معنای (جان شیرین
 سیاه شیرین طلی معنای در لب طوداق بلب طوداق اوزره
 دیکدر) آورده کنورزش معنای ماضی بن قسمدر (جاد بلب آورده
 کمال المضطرب و مشغولین کایسدر) بدعای یا حرف وحدت (دعا
 مفعول صریحی کنند) (یاد ذکر معنای یعنی اکنون دیکره مفعول
 صریحی کنند) کنند فعل مضارع جمع غائب فاعلی نهفته
 نماشا یانه راجعدر جمله سی خبر مبتدای ثانی اعنی انکه مبتدای ثانی
 مع الخبر خبر مبتدای اول اعنی التماس (و پشایی دعای کبیر) شاد
 مسرور معنای (کردانند فعل مضارع بونده ایله لری دیکدر
) (محصول ترکیب) زواردن التماس اولدر که چون قدم اهتمام ایله
 اول روضه لری اوزره مسرور ایده لری دخی نظر اعتبار ایله اول روضه لری
 نظر ایده لری زیرا باغبانی انلر تربیتده جکره قانی یشدر یعنی اذیت
 جکره و انلری بو یومعه طلی جانی طوداق اوزره کنورزشدر
 یعنی زحمت و مشقت جکره برده ایله یاد ایده لری و پشایی مسرور
 ایده لری حاصلی معنی بو عوض و خرضیدن خالی اولان روضه لری قدم
 اهتمام بکنن یعنی فدان چکره یوب شیخ قیروب شکوفه باعمال اجتماع
 بکنن و نظر اعتبار ایله نظر ایدن زواردن امید ورجا اولدر که باغبانی
 یعنی مصنی برده ایله اکدر دخی رمدح ایله مسرور و خندان ایده لری
 زیرا انلری تربیه ایدنجه نه جکره قانلری بو یشدر یعنی نه زحمت جکره
 و انلری بودوب بو کز کفجه نه کونه اضطراب جکره که جانی
 اغریه کنند بونده اولان تشبیه نه تشبیه بلغ درلر اربانک معاوی
 ذکر غایت تفصیل محتاج قطن ان کنت من اهل البیان (قطعه)

* هر كس زنيك بخنسان زرين تازه رس در خنان * درسايه نشيند
 يلمبوه بچيند * هر كس هر كس كه تقديرنده (زاي مفرده تبين ايجوتدر
) نيك ايوه معناسنه در (بخنان بخنك جعيدر) نيك بخت وصف تركييدر
 ايوه بختلو ديمكدر (زرين از اين دن مخففدر مفعول غير صر بچيدو
 نشيندك) تازه رس وصف تركيبي يكي بنشمش ديمكدر (در خنان
 در خنك جعيدر اغچلر ديمكدر) در حرف ظرف (سايه با حرف وحدت
) همزه حرف توسل (سايه كوكله معناسنه بوده نشينده متعلق
) نشيند فعل مضارع مفرد غائب نشيندن دن يا علي طريق الشاذ
 فستندن دن مشتقدر اوتوره ديمكدر (با حرف عطف او معناسنه در
) ميوه يا حرف وحدت (و همزه حرف توسل) بچيند با حرف استقبال
 چيند فعل مضارع مفرد غائب بچيندن دن يا علي طريق الشاذ
 چيندن دن دوشيره ديمكدر (محصل ييت) نيك بخنلردن هر كيسه كه بويكي
 بنشمش اغچلر ك سايه سنده اوتوره يا برمبوه دوشيره حاصل سايه سيله
 مستظلل يا ميوه سيله منفع اوله يعني بهارستاندن بهره ياب اوله
 * آن به كه پيش كيرد آيين حق كزاري * راه كرم سپارد رسم دعا
 كز بند * آن به كه اول يكدر كه ديمكدر (پيش باء عجميله اولك ديمكدر
) كيرد فعل مضارع كيريدندن باشاذا كرفتن دن مشتقدر (آيين
 عادت وقانون معناسنه در) حق كزاري يا حرف مصدر حق كزار
 زاي هوزايه وصف تركييدر حق اوديجي معناسنه يعني اداي حق
 ايديجي ديمكدر ذال تخذايه يا زان اداي حق ايده ممش (راه بول يعني
 طريق) كرم معروم راه كرم سپاردك مقدم مفعول صر بچيدر (سپارد
 فعل مضارع مفرد غائب سينك ضميمه رفتن معناسنه يعني كفتن
 يا سينك كسربله ازنك يعني ارامق معناسنه (رسم عادت ديمكدر
) دعابه اضافت پايه (كزيند فعل مضارع مفرد غائب كاف عجمينك
 ضميمه كز ييدندن دن يا كز يندن دن مشتقدر كز چه مصدر بائي دالي
 على الاتفاق يابي حذف اليه مضارع اولور اما بونده نون مصدرى
 داله تقديم اليه در بوندن ايجون سودى كز ييدندن دن مشتق قلس بكنه
 يعني اختيار اليه ديمكدر (محصل ييت) اول بودر كه حق ادايتمكلك
 يعني انصاف وعدالت قانون وعادتي او كنه طوته يعني اجرا ايليه

مصراع اول بیساندر یعنی حق گزارلق اینی بود در کرم و لطف بولنه
 کیده با کرم بولنی ایزله حاصلی کرم ایده دعا رسمی اختیار ایدوب
 بکنه یعنی دعا ایده الحاصل بنم روضمدن متفع اولان کیسه انصافی
 الدن قوموب کفران نعمت اولوب حقی ادا ایده کریملر طریقه
 کیدوب برخیز دعا ایده * گوید که بنده جامی کین روضه ساخت یارب *
 همواره از خدا پرور خود نمی نسبد * گوید فعل مضارع مفرد
 غائب گوید دن یا علی غیر قیاس گفتن دن مشتقدر سو بایه دیمکدر
 (که حرف بیان / بنده قواله یعنی عید معناسنه در / جامی یا حرف
 نسبت جام بر قریه نك اسمیدر یعنی جامه جنسوب دیمکدر بونده
 مؤلفک لقیدر اسملری تبدلر حتی تألفاتی اسلینده لایعد و لایحطی دو
 / جامی بنده دن بدلدرد / کین که این دن مخففدر / که حرف رابط
 صفت / بن اسم اشارتدر روضه / ساخت فعل ماضی مفرد غائب
 نخبده فاعلی جامی به راجعدر دوزدی یعنی ترتیب ایلدی جمله سی
 صفت جامی / یارب یا الله / همواره هانک فعی و هاء رسمیه همیشه
 معناسنه دائم دیمکدر / از خدا نشونده متصل / خدا اسم ذاتدر
 عریده الله کی / پر به عجبک ضمه طلو دیمکدر / از خدا پر الله طلو
 یعنی معرفه الله مملو دیمکدر / واو حرف عطف / از خود نمی
 از خدا پر معطوفدر / خود کنندو معناسنه در / نمی تانک فعی و کسری
 و هانک کسریله بوش دیمکدر / ننبند فعل مضارع مفرد غائب
 او توره دیمکدر فاعلی نخبده جامی به راجعدر / محضول بیت /
 بو چهارستانده مانده مند اولان دعا ایدوب دیه که بنده جامی که
 بو ایچمه دوزدی یعنی ترتیب و تنظیم ایلدی یارب دائم خدا ایله پر
 یعنی معرفه الله ایله مملو حاصلی ذکر و ذکر و فکر و فکر الله اولمه
 ماسوا قلبندن اخراج و کندودن نمی یعنی بلندکدن بوش او توره
 محصل کلام ذکر الله قلبه سرایت ایدوب دنیا و عقی و مافیهایی
 ترك و کندولکی دخی ترك ایله دیو دعا ایله زیرا دیمکدر / بیت /
 / در طریق نفسندی چار ترك / ترك دنیا ترك عقی ترك هستی ترك ترك
 * جز راه او میوید جز وصل او نمیوید * جز نام او نکوید جز روی
 اونیند * جز غیر معناسنه در / راهه اضافتی لامیه / راه یول دیمکدر

طریق معائنہ پوینده اولان اولر خدایه راجعدر (نبود فعل نفی
 مضارع مفرد غائب پویدندن یاه عجمیله یلیبه دیمکدر) (جز واصل او
 جزراه اوکیسدر) (وصل واول فتحیله مصدر در اولشقی معناسته
 (نجوید فعل نفی مستقبل مفرد غائب چوینسندن استمه دیمکدر
 (جز نام اوینه سابق کی) (نکوید فعل نفی استقبال سو یلیبه دیمکدر
 گوینسندن باخلاف قیاس گفتن دن مشتق در (جز روی او سابق کی
 (بیند فعل نفی مستقبل بیندندن یا علی غیر قیاس دیدندن کورمیه
 دیمکدر (محصول بیت) الله عظیم الشانک یولینک غیریه یلیبه یعنی
 کتبه یعنی طریق مستقیم ابریه انک وصلنک غیر فی طلب ایلیمه
 یعنی استمه انک اسمنک غیرینی دیمیه یعنی دائما الله الله الله دیمه انک
 زوینک غیریه کورمیه یعنی جلال خدایی مشاهده دن برآن خالی
 اولیه دیودعا ایلیمه زواردن بویه دعا طلب ایلر حضرت ملاجایی
 حاصلی یسرنالله وایاکم روشی طریق الله یعنی تخلقوا باخلاق الله ایلیمه
 منصف وطلبی وصال الله و ذکر کری ذکر الله ونظری جلال الله اولسنی
 رجا ایلر (عروض) بوقطعه بحر مضارعنددر که بر مصراعی اصلنده
 مقاعیلن فاعلاتن مقاعیلن فاعلاتن در که هر جمله رملدن مؤلف هر ج
 اولر رمل صکره بونده صدر وابتدا وحشو تأثیره حاصلی اجزای
 هر جمله حرب علی طاری اولمش حرب که حرم ایلیمه کفک اجتماعیه
 دیرلر حرم ایلیمه اولدن فیم وکف ایلیمه آخرده اولان سبب خفیفنک
 ساکنی دوشر مع بقاء حرکت ماقبله یعنی نون دوشر ولام متحرک
 قالور فاعیل قالوب مفعول انک رینه کلور بویه اولیمه بحر مضارع
 اجر ب اولور که بر مصراعی مفعول فاعلاتن مفعول فاعلاتن اولور
 *روضه نخستین در نشرر یا حین چیده از سائین دور بینسان واه
 هدایت و صدر نشینان بار کام ولایت * نخستین نخست نونک واه
 میجه نك ضمه ل یله اول معائنه در (با حرفه نسبت) (نون حرف تأکید
 اولکی دیمکدر) (روضه نخستین متداد در) نشرر یا حین چیده خبری
 (در حرف طرف نشر در بینان نشر دیمکدر) (نشر نونک فقی وشین
 میجه نك سکون یله یا عقی یعنی طاعتی معناسته در منه سنده شعی
 مر حوم صاحبی دیمش لکن نشر ایلیمه نثری فرق ایتمش (را یا حینیه

اضافت مصدرك مفعولته در (ریاحین ریحاك جعیدر) (جیده به
 اضافت بیانیه جیده اسم مفعولدر) (از بساتین جیده به متعلقدر
 بساتین بساتك جعیدر) (دورینانم اضافت لامیدر دور پینان
 الف ونون اداك جعیدر دور بین وصف ترکییدر اوزاغی کور یچی
 دیمکدر برآلت مخصوصه در که اوزاغی یقین کوستر هر فکر دقیق
 اصحابندن کاتیدر) (دور یندان راه هدایت لامیدر در) (هدایت
 درایت ورننده مصدر در قاعده انجام اوزره ناسی طویل یازنبلور
 ارشاد ودالات ایتك معناسنه) (واو حرف عطف) (صیدرنشین وصف
 ترکییدر کوشده اوتور یچی دیمکدر طوحر تبه دن کاتیدر) (الف ونون
 اداك جعیدر) (بارکاه محل اجازت معناسنه دیوان طالبیدن عیالندرن
 لکن بونده مجازدر) (ولایت اضافت بیانیه) (ولایت واو کفهی وکسر یله
 لغتده یقیناق معناسنه در اما اصطلاحده بقدر الانبیا بشردن
 قرب خدا ایله مشرف اولغه دیرلر) (محمصول ترکیب) (اولکی روضه
 هدایت بولینك یعنی طریق ارشاد ودالاتك دور ینشیری یعنی
 فطرده بعید اولان طریق رشادی یقین کوستر یجیلرک یاخود فکر
 دقیق ونظر عمیق صاحب لریك دخی ولایت بارگاهنك کوشه
 فیشلریك یعنی علوم مرتبه صاحب لریك بوستالرندن دو شیرلش
 اولان ریحا لری یا بوب طاعتمق بیانددر مراد اولیاء کرامك
 کلماتی بیانددر دیمک اولور * سید الطائفه جیده قدس سره
 میگوید حکایات المشایخ جنه من جنود الله یعنی شیخان مشایخ
 در علم ومعرفت راسخ لشکر بست از لشکرهای خدای تعالی *
 سید الطائفه لامیه سید اولو معناسنه در الطائفه بولك دیمکدر
 فونده قوم معناسنه یعنی قومك اولوسی) (جنید صیغه تصغیر یله
 کار اولیاء الله دن بر ذات عالی قدرك اسمیدر وطیه ثانیه مشایخننددر
 کینه سی ابوالقاسم واقی قراریری وزجا جیدر ومولود ومنشائی بغداددر
 مرینی وعر شدی مرینی سقطلیدر حارث محاسی ومحمد قصاص ایله
 صحبت ایتیدر ایکوز طغیان یدی یاسکر یا طغوزده انتقال ایتیدر
 قیری بغدادده زیارتگاه در روح الله روحه وقد سنا الله باساره
 (نقشه قبلی معانی منی للمفعول) (شکر کسر یله لفظ امر فوج نائب

فاعلی (ضمیر مضاف الیهی جنیده راجعدر) می حکایت حال ماضی
 (گوید فعل مضارع مفرد غائب مابعدی مقول قول در سو بوردی
 دیکند) حکایات حکایه تک جعی لفظا مرفوع مبتدا (المشاخ لفظا
 مجرور مضاف الیه اضافت لامیه) چند لفظا مرفوع خبری مبتدا
 مع الخبر جمله سی محلا منصوب مقول قول (چند جمک ضمیمه عسکر
 دیکند) (من حرف جر) جنود جنک جمعید لفظا مجرور طرف مستقر
 جمله محلا مرفوع صفة چنددر (یعنی حضرت مولانا جامی کلام جنیدی
 تفسیر و ترجمه ایسوب پیور) سخنان مشایخ لامیه (سخنان علی غیر قباس
 سخنان جمعیدر سوزل دیکند و مبتدا در) (راسخ ثابت معنایه در
 (الشکر عزیمه عسکره دیرل) یا حرف وحدت (سین ونا ادات خبر
 (ازمن تیهی معنایه در) (الشکرها عا ادات جمعیدر) (خدای اسم
 ذات فعلی صفتی) (محصول ترکیب) طاعتک اولوسی جنید سری
 قیدین اولسون پیور مشایخ قصه لری الله عظیم الشانک
 جنکر لیدر بر عسکر در حضرت جامی زبان فارسیله نفس میرایدوب
 پیور یعنی مشایخ مولای الهی بیکده و نفسی الکفده بر ثبات
 و قوی عسکر در خدای تعالی ک عسکر لیدن یعنی ترکیب نفس
 و تصفیه درونده زیر سلوک اهل الله اوج وجه بیان اولمش
 بری کثرت ذکر و بری قلت طعام و نام و بری صحت مشایخدر
 * بکشور هر دل که عنایت عزیمت ناید * محالغان نفس و هوا عزیمت ناید *
 یکسوره (با حرف جمله کسور اقلیم معنایه در) هر ده اضافتی لامیه
 (که حرفه بیان) (عنایت عزیمت لامیه) (عنایت بزرگین معنایه در
 (عزیمت بر نسته بی ایشک که توجه ایلکه دیرل) (ناید فعل مضارع
 نایدن دن بو که دیکند) (محالغان نفس بیانیه الف و نون ادات جمع
 و عنین معنایه در) (هوا نفس معطوفدر) (عزیمت انهر نام معنایه در
 بوزلق یعنی صفت دیکند) (باید بولور معنایه فعل مضارع مفرد
 غائبدر یا بیدندن مبتددر) (محصول فقرتین) مشایخ قصه لری
 عسا کر خدادن بر عسکر در هر کوکل اقلیمه که توجه دیرکنی بو که
 یعنی جویره نفس و هوا محالغانری یعنی دشمناری عزیمت بولور (محالغانری
 او جنود بغیا قتی جانبی که توجه ایده الله نفس و هوا محالغانری

یعنی دشمنی بر ایشان اولور زیرا خدای متعال رضای شریفی
 انده هر حاصل کلام عند ذکر الصالحین نزل الرحمة در محله که
 رحمت خدا نازل اوله البته نفس و هوا همسگری منهزم اولور
 (قطعه) هجوم نفس و هوا کز سپاه شیطانند * چو زور بدل می بخند
 پرست آرد * هجوم مصدر در اقدام معنایسته (نفسه اضافه لامیه
) کز که اژدن تخفیف در که حرف را بطرف مبتدا و خبر (سپاه خبری
 معنایسته) شیطان اضافه لامیه نون و دال ادات جمع خبر (هجوم نفس
 مبتدا) از سپاه شیطانند خبری (چو حرف تعلیل) زور قوت معنایسته
 آرندک مقدم مفعول مزیعی (مر د آدم دیمکدر) خدا پرستم اضافتی
 سپاه خدا پرست وصف ترکیبی در الله طبعی دیمکدر (آرند الف
 مدوده الیه فعل مضارع جمع غائب کنوزمر دیمکدر) محصول پند
 هجوم نفس و هوا که سپاه شیطانند در چونکه خدا پرست اولان
 آدمک کوکنه زور کنوره ر یعنی عساکر شیطانند اولان نفس و هوا
 الله طبعی یعنی سالک کوکنه حله و هجوم و اقدام نام ایله لی
 * یجز جنود حکایات رهنمایانرا * چه تاب انکه بران رهنزان شکسته
 آرند * یجز با حرف مصاحبت (جز غیر معنایسته در) جنوده اضافه
 لامیه (جنود جنلک جمعیدر) حکایات اضافه لامیه (حکایات حکایه ناک
 جعی قصد دیمکدر) رهنمایان اضافه لامیه (را ادات تخصیص
) الف و نون ادات جمعدر (رهنما وصف ترکیبی در بول کویشتری
 می شد معنایسته در) چه ادات استفهام (تاب انکه تاب انکمن که
 قدر برنده در که حرفیتدن اسمیته نقل اولنوب حذف و ابطال اولمشیدن
) تاب طاقت معنایسته در (آه اضافه لامیه اول کیمسه ناک نه طاقنی
 دیمکدر ترکیده ناک نه حدی وار الیه تعبیر اولنور) بر علی معنایسته
 (آه اسم اشارتدر) رهنزان الف و نون ادات جمعدر (رهنزان وصف
 ترکیبی در بول اور می یعنی بول کیمی فاطم طریق معنایسته که
 نفس و هوا می ادددر) شکست فعل ماضی مفرد غائب قیدری دیمکدر
 (آرند فعل مضارع جمع غائب شکست آرند قیرمه کنوره ر یعنی
 منهزم ایده ر دیمکدر) شکست لفظنه بونده مصدر معنی ویریاور
 (محصول یت) مرشدک حکایه لری عسکر زدن غیر الیه اول کیمسه ناک

به طاقی که قبرمه کتوره یعنی نه حدی وار که منهرزم ایلبه (حاصلی
 نفس وهوا جیوشنی قبرمغه مشایخ قصه لرندن غیری چاره یوقدر
 * جدای تعالی بارسول خود صلی الله علیه وسلم خطاب میکنند که
 (وکلانقص جلیک من ائبناء الرسل ما نثبت به فؤادک) یعنی میخوانیم
 برتوقصهای پیغمبران نادل ترا ثابت کردانیم برانچه هستی تو بران *
 (بارسول خود لامیه با حرف صله (رسول لغتسه الجی به دیرلر اما
 اصطلاحده شولی ذاته دیرلر که الله عظیم الشان جانتندن برقومه
 بعث اولته وکشیدله یله کتاب اوله کتاب اولترسه بی دیرلر (خود
 واورسمیه کندی دیمکدر (صلی تفعلیل بایندن فعل ماضی مفرد مذکر
 غائب موقع دعاده (الله لفظاً مرفوع فاعلی (تعلی تخلصده الله
 راجع فاعلیله جله سی صفتی اسم جلالک (علیه سبار مع الجور
 صلی به متعلق) (واو حرف عطف) (وسلم تفعلیل بایندن فعل ماضی
 مفرد مذکر غائب صلی به معطوفدر) خطاب روبرو سوبلکه دیرلر
 یونده مجازدر میکنندک مفعول اول (میکند فعل مضارع مفرد
 غائب مضمون آیت کرده مفعول ثانیه) (که حرف بیان) (کلاتون
 مضاف الیهندن عوض تقدیر وکل بناء دیمکدر و میشدادر (نقص
 نصر بابیک مضاعفندن فعل مضارع متکلم مع الغیردر مع الغیر
 صیغه سی بویه لرلر ده عظمتدن کابندر جله سی فاعلیله خبر
 (جلیک علی حرف جر نقص به متعلق) (کاف ضمیر خطاب رسولدن
 صلیکدر (من حرف بیان) (آباء اخبار معناسنه یعنی خبرلر دیمکدر
 قصدر معناسنه (رسله اضافت لامیه (رسل راتک وسپیک ضمیر اولیه
 جمع مکسر در رسولک (ما اسم موصول کلدن بدل) (ثبت تفعیل بایندن
 فعل مضارع نفس متکلم مع الغیردر او قورز یعنی حکله ایده رز
 دیمکدر (خواد یونده مطلقاً قلب معناسنه ثبتک مفعول صریحدر
 (کاف خطاب مضاف الیهی) (میخوانیم نقص بی تفسیردر (برتو
 سنک اوززیکه دیمکدر علیک بی تفسیر (قصه ها اادات جمعدر
 (پیغمبرانه اضافت لامیه الف وفون اادات جمعدر (پیغمبر وصف
 ترکیبی در اصلنده برنده پیغام ایدنی پیغام وپیغم خبر معناسنه در (برنده
 ایللیهی یعنی خبر وبریخی رسول معناسنه قصهای پیغمبران (آباء

الرسلی تفسیر در (تا حرف تعلیل (دل ترا را ادات تخصیص (ثابت
 بونده را سخ معناسنه (کردانیم فعل مضارع متکلم مع الفیر در اصل
 لغتیده صیغورت معناسنه در اما بونده جائز دکلیر ندر (بر آنچه
 اول نسنه اوزره که دیمکدر (هستی یا حرف خطاب ایدک دیمکدر
 (تو بران سن انک اوزرینه دیمکدر (محصول ترکیب (الله تعالی
 کندی رسولنه الله عظیم الشان صلاة وسلامی انک اوندینه ایلسون
 خطاب ایدر که جیبج حکایه لری سکا قصه ایدوز رسوللرک
 قصه لرندن انلردن بدل شول بی قصه ایدرز که سنک قلبکی
 انکله راسخ وثایت ایدرز (حضرت شیخ آیت کریمه بی تفسیر
 ایدوب پیورد که یعنی سنک اوزر بکه پیغمبر لر قصه لرینی اوقوروز
 تا کیم سنک قلبکی ثابت و راسخ ایدلم اول نمسنه ده که سن انک
 اوزرینه سین یعنی اصلنده بیلدیکک توحید و ایمانده ثابت اولغیجون
 سکا پیغمبر لر حکا بلی اوقوروز (قطعه) چو صورتی بدلت سازی
 از ارادت راست * ز نفع صوردم عارفان حیاتش ده * چو حرف
 تعلیل (صورتی یا حرف وحدت صورت پیکر معناسنه شکل دیمکدر
 (بدلت یا حرف ظرف در معناسنه در (دل قلب) تا ضمیر خطاب (سازی
 فعل مضارع مفرد مخاطب (ادات سازینک مفعول غیر صریح دیمکدر
 (از ارادت ده بویه از حرف تبیین صورتی بیان (ارادت افعال بایندن
 مصدر در بحسب اللغة دیک اما بونده جیبج امور بی تقویض ایلمکه
 دیر (راسته اصافیت بیانیه (راسته بونده صحیح معناسنه در (ز نفع
 دهه متعلق (نفع اوقورومک دیمکدر (صور معروف) دم نفس دیمکدر
 (عارفان عارفک جی اصلت لر لامیه (حیاتش شین ضمیر صورت
 راجع) ده امر حاضر در دهیدندن مشتق و پر دیمکدر (محصول یت)
 چونکه ارادت صحیحه دن یعنی رابطه تاهه دن کو کلکده بر صورت
 دوزدک یعنی پیدا ایلدک (حاصلی رابطه بی قلبکده مستقر ایلدک
 عارفلرک یعنی اصلینک نفسی صورینک نغندن که حیات ویر
 یعنی حیات بخش اولان نفس لرندن یعنی کلام مبارک لرندن یعنی انلرک
 کلامی تذکر استماعدن اوصورتی احیا ایل * و کر شود مترزل دلت
 ز جیش طبع * بشرح قصه صاحب دلان ثباتش ده * کر حرف شرط

(شود فعل مضارع مفرد غائب شویدندن یا علی غیر قیاس شدندن
اولورسه دیمکدر فعل شرط (مترزل تدخرج باینک مضاعفشدن
اسم فاعلدر دیرنیجی دیمکدر مضطرب مضاعفه شودک مفعول (دلت
مترزلک فاعلی (تا ضمیر خطاب (زجنبش مترزله متعادلدر (طبعه
اضافت لامیه (بشرح باحرف مصاحبت سببی متضمن شرح بونده
نقل و بیان معناسنددر) بشرح قصه صاحبذلان لامیه کرددر (الف
ونون اذات جهندر) صاحبذل اولیاء الله دیمکدر (ثباتش شین ضمیرده
راجعدر) ده امر حاضر جزاء شرط (محصول بیت) واکر سنک
مر بوط اولان قلبک طبعک جنبش و میلانشدن مضطرب اولورسه
اولیاء کرامک قصه سی شرحبله یعنی اتی نفس ایله حاصلی تذکر ایله
او قلب مترزله ثبات ویر یعنی انلک انفس طاهره می برکاتیله تزلزل
واضطرابی دفع ایله تا اطمینان حاصل اولجبه (عروض) بوقطعه
وقطعه سابقه بحر میخشدنددر که رجزله رملدن مؤافدر) بر مصراحی
مستغفلن فاعلاتن مستغفلن فاعلاتن در جمع اجزایانه خبن علی
طاری اولمشدر خبن اولده اولان سبب خفیفک ساکنی حذفه دیرلر
مستغفلن دن سین دوشوب متغفلن اولور مفاعله تبدیل اولنور
فاعلاتن دن الف دوشور فاعلاتن اولور (دخی عروض وضر بنه
خبن دن صکره قصر دخی طاری اولمشدر قصر آخرده اولان سبب
خفیفک ساکنی اسقاط و مخرکنی اسکا نه دیرلر فاعلاتن دن نون
دوشوب تا ساکن قبلنوب فاعلات اولور بویه اولجبه بر مصراحی
مفاعله فاعلاتن مفاعله فاعلات اولوب مجت مجنون و مقصور اولور
* پیرهرات عبد الله انصاری رضی الله عنه اصحاب خود را وصیت
کرده است که از هر پیری سخنی یاد گیرید و اگر نتوانید نام ایشان را بیاد
آرید تا بهره یابید * پیرهرات پیربونده شیخ معناسنه در (هرات
خراسانک تختکافنک اسمی مکرر هری ده دیرلر (عبد الله انصاری
اسم شریفی کتبه لری ابو اسماعیل پدر لری ابو منصور محمد
الانصاری و محمد الانصاری صاحب رحل رسول ابوایوب انصارینک
فرزندار چندیدر محمد الانصاری حضرت عثمان خلافتنده خراسانه
وایوب هراتده ساکن اولمشدر انده تزوج ایدوب عبد الله انصاری

تولد ابلشدر لقبی شیخ الاسلامدر (رضی فعل ماضی مفرد غائب
 علم باینک ناقص و او یسندن بونده موقع دعا در (الله فاعلی جمله سی
 دعا به (هنه رضی به متعلق ضمیر پیر هراته راجعدر) اصحاب خود را
 کندی اصحابه یعنی مرید لینه (وصیت مبتدا) کرده ماضیدن
 قسمدر فاعلیله جمله سی خبردر (سین و تا ادات خبردر) که حرف
 رابط (از هر پیری با حرف وحدت هر پیردن دیمکدر) یعنی با
 وحدت سنک ضمی و خانک قحی و بالعکس سوز دیمکدر کلام معناسنه
 (یاد گیرید فعل مضارع جمع مخاطبدر خاطرده طو تکزد دیمکدر
 (وا کر حرف شرط) (توانید فعل نفی استقبال جمع مخاطب) (نام ایشان را
 انلرک اسمی دیمکدر) (بیاده با حرف صله یاد خاطر معناسنه) (آرید
 فعل مضارع جمع مخاطب کتوره سکز دیمکدر) (نا حرف تعلیل) (بهره
 فتح باء عربیله و سگون ها ایله نصب معناسنه) (یا حرف وحدت
 (همزه حرف نوسل) (باید فعل مضارع جمع مخاطبدر بوله سکز
 دیمکدر) (محصول ترکیب) (پیر هرات که عبد الله انصار بدر الله تعالی
 آدن راضی اولسون کندی اصحابه وصیت ابلشدر که هر پیردن
 بر سوز خاطرده نطوتوک یعنی حفظ ایلک واکر قادر اولمز سکز
 انلرک اسمی خاطر یکره کتورک یعنی ذکر ایدک تا کیم بر نصب
 و فائده بوله سکز (رباعی) آئی تو که از نام تومی بارد عشق * و ز نامه
 و پیغام تومی بارد عشق * رباعی ایکی بیت دیر که وزن مخصوصدن
 اوله او وزن هزج اخرب و یا اخرم دن اولور که عروض کابلرنده
 صورت شجره ده مفصلا بیان ایشلر در (آئی یا حرف خطاب
 (آن اسم اشارت نوسن دیمکدر) (آئی نوسن او سین دیمکدر
 (که حرف بیان) (از نام تومی بارده متعلق سنک استمکدن دیمکدر
 (بارد حرف حال ایله فعل مضارع مفرد غائب باریدنن مشقدر
 یاغر یعنی فیضان ایدر (عشق فاعلی) (و ز نامه) (وا حرف عطف
 (زای مفرد مؤخری بارده متعلقدر) (نامه بونده مکتوب دیمکدر
 مراد مکتوب الکهدر (پیغام خبر معناسنه در مراد آثار خدا در
 (محصول بیت) سن اوسین یعنی سن بر ذات مفیض سین که سنک اسم
 شریفکدن عشق یاغر یعنی فیضان ایدر دخی نامه و پیغامکدن یعنی

کتاب شریف کردن و آثار لطیف کردن عشق فیضان ایدر حاصلی سنک
اسم شریفی ذا کر اولان و قرآن کریمی علی هوحفه معانی لطیفی
تذکر ایله نالی اولان و آثارر بانیعیه عین هیرتله ناظر اولان البته سنک
هشفکله مست و حسیران و بیخود اولور * عاشق شود انکس که
بکویت کذر د * آری ز درو بام تومی باز د عشق * عاشق شدو دك
مفعولی (شود فعل مضارع مفرد غائب شدند که افعال ناقصه دندلا
(انکس شودك خبری) آن اسم اشارتدر (کس کیمسه دیمکدر) که حرف
رابط (بکویت با حرف سله) تا ضمیر خطاب (کوی کاف عریله محله
دیمکدر) کذر د کاف عجمه کضمی و ذال مجمه و زاء مهمله نك فحیه لریله
فعل مضارع مفرد غائب کذریدن مشتق پاکذشتن دن زیر ا مصدر
تأینک ماقبله شین مجمه اولسه ناداله تبدیل اولند قد نصکره شین رایه
قلب اولنور (اری ادا ت صدیق بلی معناسنه ترکیه اوت) در قپو) و بام
طام معناسنه (محصول بیت عاشق اولور اول کیمسه که سنک محله که مرور
ایله یعنی ذکر و فکر و عبادت و طاعاته مشغول ایله بلی سنک قبول کردن
و طام مکدن عشق یا غریبی سنک درگاه معنوی و بارگاه اقدس کردن عشق
فیضان ایدر حاصلی سنک درگاه که ملازم اولوب اظهار عبودیت ایینه
هر جانبیدن عشق نمایان اولور (عروض) بور باعی هزج احزب و مکفوف
و سالم و ازل در زربا بحر هزج مثنی سکز مفاعیلن درر باعی و زانندن اولمی
ایچون صدر و ابتداسنه حزب علنی طاری اولوب حزب که خرم ایله کفک
اجتماعه دبرل خرم ایله اولدن میم اسقاط اولنور و کف ایله اخردن نون
دوشر فاعیل قالور مفعول به تبدیل اولنور و حشو اولرینه کف طاری
اولشدر کف اخرده اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاطدر مفاعیل
قالور حشو ثانی لری سالم عروض و ضربی ازادر که زلل علنی طاری اولمش
زلل که خرم ایله هتمک اجتماعیدر خرم ایله میم دوشر هتم ایله اخرده
اولان سبب خفیف و سبب اخرك ساکنی اسقاط و متحرکی اسکان اولنوب
فاع قالور بو ایله اولنجه بور باعینک و زنی مفعول مفاعیلن
فاع اولور که بر مصرعیدر * در خبر است خدای تعالی فردای قیامت
باینده از فلسفی و بی سر مایکی شرمنده گوید که فلان دانشمند با عارف را
در فلان محله می شناختی گوید آری می شناختم فرمان رسد که ترا بوی

پنجشیدم * در غیرست خبرده وارد اولمشده خبردن بونده حدیث
 شریف مراد در (فردا ابره منقاسنه یعنی یارین (قیامت معزوف
 اضافت بیانیه (با حرف صله (بنده یا حرف وحدت همزه حرف
 توصل (از مفلسی شمرنده به متعلق با حرف مصدر (مفلس المده کسک
 ایقه یله قالمیه نه دیور (بی ادات طلب (سرمایه کی با حرف مصدر
 کاف هاء برسمیدن مبدل بوخسول دیمکدر (شرمنده اوتانغان یعنی
 نجیل دیمکدر (فلان الفاظ کایه دندر (دانشمند متدادات نسبت دانمن
 اسم مصدر عالم دیمکدر معلوم اوله که فارسیده شین معجه کله تک اخرینه
 لاحق اولدیغی صورتده ماقبلی مغنوخ اولور ایسه ضمیر غائبدر
 ماقبلی مکسوز اولور ایسه علامت اسم مصدر در بونده اولدیغی
 کی با حرف عطف عرییده او معناسیغه (عارف بونده عارف بالله
 دیمکدر (می حرف حکایت (شناختی فعل ماضی مفرد مخاطبدر
 اکلرمی ایدک یعنی یلور می ایدک دیمکدر (می شناختم فعل ماضی
 نفس متکلم وحده اکلرایدم یعنی یلور ایدم دیمکدر (فرمان
 رسدک فاعلی (رسد فعل مضارع مفرد غائب رسیدن دن (که حرف
 بیان (بوی با حرف صله (وی ضمیر غائب رانشمنیه با عارفه را بطدر
 عرییده به کی پنجشیدم فعل ماضی نفس متکلم وحده بفشلم دیمکدر
 (محصول ترکیب) حدیث شریفده وارد اولمشدر که الله تعالی یارین
 قیامتده مفلسلکدن و بوخسوللقدن نجیل یعنی حقّه برار علی
 اولمديضدن اوتانغان بر بنده سنه دیه که فلان عالمی یا فلان عارف
 یلور می ایدک اول بنده جوانده دیه که اوت یلورم خدای متعالدن
 فرمان ابریشه که سنی اول ییلد و کین عالمه با عارفه با فضلم
 خلاصه مرام خدای تعالینک بنده حاصلرینی ذکر و محبت
 شویله دورسون بانهندن کچمه ده نیجه فائده جلیله واردر (قطعه)
 قدر من در صف عشاق نوزان است ترست * که زخم کام ازادت
 بمقامات وصول * قدر قافک قتی و رانک سکونیه مقدار معناسنه در
 (منه اضافت لامیه و مبتدادر (در حرف ظرف (صف سیره معناسنه در
 (عشاقه اضافت بیانیه (عشاق عاشقک جمیعدر عشاقک توبه
 اضافتی لامیه (زان ازان دن مخفف در مفهوم مصراع ثانیه اشارتدر

(بست بایعتمك فخبيله الحق ديمكدر (ترادات تفضيل (سين ونا
 ادات خبر در (که حرف بيان (زنم فعل مضارع متکلم وحده
 اوره يم ديمكدر (کام کاف عجبيله آديم معناسنه آديم اوره يم يعني آديم
 اتايم ديمكدر (مقامات وصول با حرف صله (مقامات مقامك
 بجيددر (وصول دخول وزني اوزره مصدر در داخل اولقي ديمكدر
 (محصول يت) بنم مقدارم عاشقلم صبره سنده يعني زميره سالكلم
 اينجنده اندن الجفر کدر که يعني اول رتبه دن زياده دوند که ارادت
 آديمي مقامات وصوله اوره يم يعني وصول الى الله مقابل رتبه ارادت
 آديمي اتايم (حاصلي مقامات وصلته آديم اتقي مرتبه سندن بنم قدوم
 دوندرا حاصل بن سالكلمك جمله سنك ادني واحقر يم وصول
 الى الله دعوا سني ليدم يم يعني ايتكمه لبا قتم يو قدر مراد نواضع
 وكبر نفسدر * دردم نقش شده نام کدايان درت * بس بود نامه
 اعمال مرا مهر قبول * دردم در مؤخر شده متعلق در حرف ظرف
 (دم عيم ضمير متکلم (نقش معروف (شده ماضيدن قسمدر اولش
 ديمكدر (نام کدايان درت اضافتسري لاميه در (کدايان دردن مراد
 واصلين در (تا ضمير خطاب (بس بایعربيله يت معناسنه (بود فعل
 مضارع مفرد غائب (نامه اعمال مرا لاميه لدر (نامه بونده دفتر
 معناسنه در دفتر اعمال ديمكدر (مرا را ادات تخصيص (مهر قبول
 ميک ضميمه خاتم معناسنه در (قبول ضد در در (محصول يت)
 بنم فلجمده نقش اولشدر سنك در کا معنويکک کدالينک اسم
 شريف سري بنم دفتر اعماله قبول مهري يو يتز يعني بنم دفتر اعماله
 قبول خاتميه مختوم اولغه اوليا واصلينک اسميلري قلمبده منقوش
 اولغلق کافيدر (حاصل قطعه خدای عز وجل حضرت تله بنه
 مناجات ايدوب بيورر که سکا دعواي محبت بنم حدم دکل لکن سني
 سونلره محبت ايدوب سورم نامه اعماله قبول مهري يو يتز * سري سقطي
 قدس الله تعالى سره جنيد را کار فرمود بموجب دلخواه وی با آن
 قيام نمود کاغذ پاره بوی انداخت دروی نوشته که * سري سقطي
 طبقه اولی دندر کنيه لری ابو الحسين در طبقه ثابسه ده اولان
 مشايخك اکثرينک استا ديدر کنند لری معروف کرخي نک

شا کردند در) جنبیدوا را اذات مفعول (کار فرمود ایش پیوردهی
 (فرمود فعل ماضی مفرد غائب) بموجب دلتواه با علی معناسنه
 (موجب افعال بابتدن اسم فاعل در بوده مقتضی معناسنه در یعنی
 ککو کلی استکی مقتضاسی اوزره (دلتواه ترکیب اضافی در کوکل
 هرادی دیمکدر) وی ضمیر غائب در سری سقطی به راجع در (با آن
 با حرف صله آن اسم اشارت کاره (قیام نمود قیام کوستردی یعنی
 ادای خدمت ایلدی دیمکدر (نمود فعل ماضی مفرد غائب) کاغده
 معروف (پاره یا حرف وحدت (همزه حرف توسل (پاره پاریچه
 دیمکدر (بوی با حرف مقابله (وی ضمیر غائب جنبیده راجع در
 (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آنندی دیمکدر (در وی در حرف
 ظرف (وی ضمیر غائب کاغده راجع در (نوشته اسم مفعول بازلمش
 دیمکدر (که حرف بیان ما بعدند کلن شعری (محول ترکیب)
 سری سقطی الله تعالی یعنی تقدیس ایلسون جنبیده ایش
 پیوردهی یعنی برخد مثله امر ایلدی جنید سربشک کوکلنک هرادی
 مقتضاسی اوزره یعنی استدیکی وجه اوزره خدمتی ادا ایلدی یعنی
 اوایشی کوردی حضرت سری مقابله سنده جنبیده بر کاغده
 پاریچه سی اتدی او کاغده پاره سنده بازلمش که یعنی بو ترکیب و ایات
 بازلمش ایدی سمعت لفظه من فیه جری لفظه ذک * سمعت احادیث
 یحد و فی البادیه بقول * سمعت فعل ماضی نفس متکلم وحده بن
 ایشتم دیمکدر فعل مع الفاعل (حادی یا لفظه منصوب مفعول
 صریحی (حادی حاء منه ایه حد ایحودون یعنی نصر بابتک ناقص
 واو یسندن اسم فاعل در اسم فاعل سنده واو یایه قلب اولور طرفه
 واقع اولوب ما قبل مکسور اولدی بیچون نغمه ایه دوه سوز بیچی
 دیمکدر (یحود فعل مضارع مفرد مذکر غائب نغمه ایه دوه سوز
 دیمکدر (فی حرف جر یحد و فعله منطلقه (البادیه لفظا بحرود
 فی ایه محلا منصوب یحدونک مفعول فیهی چولده دیمکدر (بقول
 نصر بابتک اجوف واو یسندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب
 فاعلی تختنده حادیه راجع در (ایات آتی مفعول قولیدر (محول
 ترکیب) اول ورق پاره ده بازلمش که بن ایشتم نغمه ایه بر دوه

سودیچی بی یعنی دوه چوبانی نغمه ابله دوه سوررکن باذیده بواپستی
 سوبیلر (شعبی مخرجیم بوزکی کاه جک پتارک مصراع اوله ظنی
 ابلش لیکن اوزان و علامت و نظم و نثر دن آگاه دکل ایش رحه الله
 وحق الله عنه و تجاوز (نظم) * ایکی و ما بیدرک مایکینی * ایکی حذاران
 تفارقتی * و تقطعی حلی و نهجری * ایکی فعل مضارع متکلم
 وحده ضرب بابک ناقص بایستندن بن اغیارم دیمکدر (ما اسم
 موصول) (ایکی تک ضمیده منضم اولان بکادن عبارتدر (بدرک
 بدری افعال بایندن فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر فاعلی ملیه
 راجعیدر بلدیر دیمکدر فاعلیله صله سی ما تک (کاف ضمیر مؤنث
 محاطیه ناقصدن عبارتدر (ما موصوله) بیکی صله سی بیکی افعال
 بایندن فعل مضارع مفرد غائبدر فاعلی تحتیده مایه راجعدر نون
 وقایه یا ضمیر متکلم تقدیرا منصوب مفعولی (ایکی سابق کی) حذار
 جاه منمله تک کسیریه و ذال مجمله ابله خوف معنایسته لفظا منصوب
 مفعول الهی ابیکینک (ان حرف مصدریه (تفارقنی نون وقایه یا
 ضمیر متکلم تفارق مفاعله بایندن مفرد مؤنث مخاطبدر لفظا منصوب
 ان الله علامت نصب نون سکوطی اصلنده تفارقین ایدی تحتیده
 فاعلی انت جمله سی تاویل مصدرده حذارک مضاف الهی (سنت
 مفارقتک خوفی ایچون دیمکدر (و تقطعی بفارقی اوزره معطوفدر
 اصلنده تقطعین لیدی کسه سین دیمکدر (حلی یا ضمیر متکلم حلی
 ایب دیمکدر تقدیرا منصوب تقطعینک مفعولی (و نهجری نون و یا
 معلوم نهجری تفارقی و تقطعی کیدر وانلرک اوزر لینه معطوفدر
 بی ترک ایتمکدک دیمکدر (محصول ایات) دوه حدی ایدیچی بویتلری
 دیرین اغلرم و نیم بکام سکا پلادیر بی نه بی اغلدر یعنی پنهان اینتم
 بن اغلارم سین بی مفارقت ایتمک خوفدن یعنی آپرلی خوفی ایچون
 و نیم ایچی کسمکدن ایچون و بی ترک ایتمک قورقوسندن اوتوری یعنی
 بیمزده اولان رشته هواصله بی قطع ایده سین و بی ترک ایده سین و بندن
 ابرله سین بو خوفدن اوتوری اغلرم (بو نظمی بر جایدن اشدیم حاصلی
 بو کلامی کاعی باره اوزره نوشته اوله راق سری سقطی جعید قدس
 سر جمله حضرت لینه ویدی دیمک اولون که باری تبارک صفت جلالندن

و غضب و عذابند اول رتبه خوف ایدرم و قطرات اشک خون آلودی
انگیزون دو چشم خندان ریزان ایدرم که نعوذ بالله تعالی رابطه م کسلوب
اندن دور و همجور اولم تشکیم بلم بن باعورا اولدینی کبی (مرویدر که
حضرت عمر رضی الله تعالی عنه حضرت تبری ثانی عشره مبشره
و دخول جنته بی رب و شک و دخول جهنم مرتبه ششمه آیکن
بیورر لریکه قدیمک بریسی باب جنتک داخلنده و بری خارجنده
اولسه مادام قدیم اخرم داخل اولیه خدای تعالینک عذابندن قورقم
دیو بیوررل ایدی حاصلی الله عظیم الشانک عذابندن امین اوله زیر
الامن والیاس صکلاهما کفر در و امتیث غرور دن منشعبدر غرور
ایسه و صلتنه مانعدر دیو جنتیه توصیه بیورر (عروض) یواج بیتدر
بحر رجردن و مشطوردر مشطور بریتک نصفی حذفه دیرل اصلی
مسدس الاجرا ایدی نصفی حذف اولونبر مثلث الاجرا باقی قالدی
رجر که مستفعلن دن عبارتدر بیت اولک جرؤ اولی سالم ثانی سالم
ثالث مقطوع قطع اخرده اولان و تد مجموعک ساکنی اسقاط
و ما قبلنده اولان مخرکی اسکانه دیرل مستفعل قالوب مفعولن لفظنه
تبدیل اولور و بیت ثانینک جرؤ اولی سالم و جرؤ ثانی مخبوندن خبن
ثانی ساکنی حذفه دیرل مستفعلن دن سین دوشتر متفعلن اولوب مفاعلن
لفظنه تبدیل اولور جرؤ ثالث مخلوعدر خلع خبن ایله قطعه شک
اجتماعنه دیرل مستفعلن دن خبن ایله سین ونون دوشتر و لام ساکن
اولور متفعلن قالوب مفعولن انک بریسه کلور بو عله کبل دخی تعبیر
ایدرل و بیت ثالثک جرؤ اولی مخبون و جرؤ ثانی سالم و ثالث مخلوعدر
(تقطیع اول) ابکی و ما مستفعلن یدرک ما مستفعلن بیکی مفعولن
(تقطیع ثانی) ابکی خدا مستفعلن ران تفا مفاعلن رقیبی مفعولن (تقطیع
ثالث) و تقطعی مفاعلن حبلی و نه مستفعلن جریخی مفعولن عینله
بو قصه و یو کلامی مولانا جامی نفحات الانس نام کتابنده یازمش و انک
مترجی اولان لامعی مرحوم دخی سمعت ترکیبی منظوم ظن ایلش
عجاوونی سؤال اولسه نه جوابه تصدی ایدردی وار ایسه از احیف
واوزان عریه به یو ابکی کیمسه نک توغلی یوق ایش بو تفصیلدن
مقامتاری معلوم اولور تدبر اما بقول لفظی اولسا ایسه منظوم

اولور دی فرض ایدلم که اولسون اما اشاغیده کجلیکدر باعی بویتلرک
 ترجمه سیدر واندن منظم اولور که ایکدنصکره سنی ترجمه بیورمش
 کرچه ورق پاره ده بولنان چله سیدر لکن منظوم اولان ابیکینک بعدیدر
 (رباعی * خون می کریم ورتوچه پنهان دارم * کز بهرچه این دو چشم
 کر بان دارم * خون خا همیله قان دیمکدر عربیده دم دیرلر (می کریم
 فعل مضارع متکلم وحده اعلرم دیمکدر (وز وازدن مخفف (چه جیم
 مجمعیه کسری وهاء رسمی ایل نه دیمکدر (پنهان کبر لو دیمکدر
 (دارم فعل مضارع متکلم وحده (کز که ازدن مخفف (بهرادات تعلیل
 (این اسم اشارتدر (دو اسماء اعداددن ایکی دیمکدر (چشم کوزدارمک
 مقدم مفعول اولی کر بان ثانیهی کر بان صفت مشبهه در اغلاغان
 دیمکدر (محصول بیت) قان اعلرم سندن نه کبر لو طونهیم یعنی نه صقلیم
 که نه ایچون بوایکی چشمی کر بان طونهرم یعنی نه ایچون اغلد یعنی
 سندن نه صقلیم بعض نسخده بهرچه برینه بهر نو دوشمش اول وقتده
 معنی بوایکی کوزم سنک ایچون کر باندر نه صقلیم دیمکدر * هر چند
 دلی بوصل شادان دارم * صد داغ بران زیم هجران دارم * هر چند
 هر تقدیر دیمکدر دلی باحرف و وحدت بوصل باحرف و صاحب
 (شادان صفت مشبهه مسرور معناسنه (صد داغ بوز داغ دیمکدر
 داغ تیمور ایل انسانک و با حیوانک وجودنه اور بلان نشانه دیرلر بونده
 جراثمت دلدن **ک**: ایتدر بران او دل اوزره دیمکدر (زیم هجران
 هجران قو قوسندن دیمکدر (محصول بیت) هر تقدیر وصل ایل مسرور
 کوکلم وار ایسه ده یعنی مسرور و شادان ایسمده هجران
 قور قوسندن اول کوکل اوزره بوز داغ وارد یعنی فراقک خونی
 بکا داغ درون اولمشدر بر آن قلیدن چمنز (حاصلی بر کیمسه
 هر نه قدرده مفر بین دن ایسه ده غضب بار ایله افتراق مقامدن
 خوف و خشیت لازمدر (عروض) بور باعی شجره خبر بدندر زیرا
 صدر وابتدا سنده علت خرب طاری اولمشدر حربی سابقا ذکر
 ایلدک حشو اولی مقبوض قبض بشنجی ساکنی حذفه دیرلر که
 مقاعیلن دن یا دوشمر مضاعلن قالور حشو ثانیهی سالم عروض
 و ضربی ایتدتر مضاعیلن دن ایکی سبب خفنی عبلن در میخی دخی

اسقاطه دبرلز فا قالور فع لفظنه نقل اولنور بویه اولنجه هزج اخرب
ومقبوض وابتر اولور که بر مصراعی مفعول مفاعله مفاعله مفعول
اولور * وهم جنبند قدس سره کوید که روزی بخانه سری آمدم
ابن بیت می خواند وی کر بست * روزی یا حرف وحدت (آمدم
فعل ماضی متکلم وحده بونده واردم دیمکدر (میخواند واور می
وسکون نون الیه فعل ماضی مفرد غائب خواندن دن اوقور ایدی
دیمکدر (وی کر بست فعل ماضی مفرد غائب کر بستن دن اعلرا ایدی
دیمکدر (محصول ترکیب) دخی بنه جنبند قدس سره بیور که
برکون سرینک خانه سنه واردم بوییتی اوقوردی و اعلرا ایدی (بیت)
* لافی اللیل و لافی النهار لی فرح * فلا بالی اطال اللیل ام قصر *
لا لبس به مشابه اولان لافی اللیل جار مع الجر و ظرف مستقر جمله سی
محلا منصوب لانک مقدم خبری (لافی النهار لافی اللیل اوزره معطوف قدر
لی لام حرف جر یا ضمیر متکلم (فرح لفظ امر فوع لاد اولینک اسمی
(فا حرف فذلکه (لا بالی فی استقبال مفاعله باندن متکلم وحده
بن قایم دیمکدر (اطال همزه حرف استفهام (طال اجوف و اویدن
فعل ماضی مفرد غائب (اللیل لفظ امر فوع فاعلی (ام حرف عطف
تردید ایچون (قصر فعل ماضی حسن باندن فاعلی تحت ده الیه
راجع صدر جمله می طال جمله سنه معطوف قدر آخرنده اولان الف
اشباع قدر فتحه دن (محصول بیت) بنم ایچون کیجه ده و کوندوزده
فرح اولندی یعنی نه کوندز فرح و وارونه کیجه بویه اولنجه بن
قایم کیجه اوزون اولدیمی یا قصه اولدیمی یعنی اوزالدیمی بو خسه
قصا لدیمی (حاصلی کیجه کوندز فرح دار دکلم استر کیجه اوزون
اولسون استر قصه (عروض) بوییت بحر محشدر که اصلی مستفعلن
فاعلاتن ایدی ایکی کره صدر بنه قطع علی طاری اولش قطع آخرده
اولان وتد مجموعک ساکنی اسقاط مخرج ثانی بی اسکا نه دبرل
مستفعلن دن نون دوشر لام ساکن اولور مستفعلن قالوب مفعول
لفظنه نقل اولنور و مصراع اولک حشو اولی مخبون خبر مکررا بیان
اولندی فاعلاتن دن الف دوشر فعاتن قالور حشو ثانی بنه مخبون
مستفعلن دن سین دوشر متفعلن اولوب مفاعله لفظنه تبدیل اولنور

عروض و ضربی مخبون و محذوف و فاعلاتن دن خبن ايله الف
 حذف ايله تن دوشر فعلا قالور فعلمن لفظنه تيدیل اولور و ابتدا
 مخبون مستعملن مفاعیلن اولور حشو اولی سالم فاعلاتن حشویاتی
 مرفوع رفع اولده اولان سبب خفنی اسقاطم دیرلر مستعملن دن
 مس دوشر فاعیلن اولور فاعیلن انک برینه کلور بویه اولنجیه
 بر مصرای مفعولن فاعلاتن مفاعیلن فعلن و بر مصرای مفاعیلن
 فاعلاتن فاعیلن فاعیلن در ادنی تغیر از اجیف ايله بحر مضارعن دخی
 اولور (بیت) فی شب تبیم نه روز از ناله و آه * خواهی شب من دراز
 و خواهی کوتاه * فی بیه اصلی ايله و کسره مجهول ايله ادات نفی
 (تبیم یم ضمیر متکلم) نفی بیه اصلی ايله بوش دیمکدر (نه هاء و سیمیه
 و نونک فحیه فی کبی) ناله هاء و سیمیه ایکلمه معنایسته در (خواهی
 دیرسه دیمکدر) (محمول بیت) نه کیچه بوشم نه کوندز ناله و آه
 یعنی آه و فریاد دن کیچه کوندز خای دگلم استرسه بنم کیچه اوزون
 اولسون استرسه قصه حاصلی از وی وصالکله دائماً و افغانده یم
 لیل و نهار ايله مقید دگلم (عروض و محذوف) بوییت بحر هر جده بندر
 و ابتدا اخر بخر بیان اولندی مفاعیلن دن میم و فون دوشر
 مفاعیلن قالوب مفعول لفظنه نقل اولور حشو اولوری مقبوض قبض
 بشنجی ساکنی حذفه دیرلر یا دوشر مفاعیلن اولور حشویاتی
 سالم عروض ضربی اهتم هتم مفاعیلن دن آخرده کی سبب خفنی
 و ماقبله کی سبب خفیفنک ساکنی اسقاط و متحرک کنی اسکا نه
 دیرلر مضاع قالوب مفعول انک برینه کلور بویه اولنجیه بر مصرای
 مفعول مفاعیلن مفاعیلن مفعول اولور رباعی اوزانندن در لکن
 بریده اطلاق اولمز * منصور حلاج را پرسیدند که مرید کبست
 گفت مرید آنست که از نخست بار که حضرت حق را فشانده قصد
 خود سازد تا بوی نزد هیچ چیز نیاراند و هیچ کس نبردارد *
 منصور حلاج را را ادات مفعول (منصور حلاج طبقه ناله دن
 بر ذاک لقب بدر اسمی حسین کنیه لری ابوالمغیث در بیضاندنر که
 شیراز شهر ل نندن بر شهر در حلاج ملقب اولمیرینه سبب بر کون
 بر حلاج دکانده اوتور مش ایدی حلاجی برایشه کوندردی

و هیفیکه سن کلنجہ بن اشبکی کورہیم و پرمغیلہ پشہ بہ اشارت ایدنجہ
 چکردکندن ایرلغہ باشلدی بوندن ایچون حلاج دیون نسیمہ اولندی
 دست و پا بریدہ صلب اولمشد حقیقہ نیچہ هیل وقال اولمشیدیر
 (پرسیدند فصل ماضی جمع غائب) کہ حرف یسان (میریدہ میپیدا
) و کسبت خبری دیمکدر (کست فعل ماضی مفرد غائب) آیت
 آن اسم اشارت (سین و تالادات خبر) کہ حرف بیان (نخستہ تونک لایضہ
 میچہ نک ضمیمہ و صبت سکونیلہ ابتدا دیمکدر) بار کہ بار کاھیدن
 محفقدیر (سازد فعل مضارع مفرد غائب سازیدن و باسیا یختدن
 و برا مصلد ر تا ینک ما قلندہ) (خستہ ف) دن ظالوسیدر اللہ قلب
 اولشد قد نصکرہ خادخی زاہ قلب اولنور (نا انتھلہ قایت ایچوندن
) بوی با حرف صله (وی ضمیر حقہ را جسد) رسد فی استقبال مفرد
 غائب رسیدن دن ایچیم چیز با حرف مصاحبت (چیز نسنہ دیمکدر
 یعنی هیچ نسنہ ایله) نیارآمد فی استقبال مفرد غائب آرا میدن دن
 دکلنر دیمکدر یعنی استراحت ایگز (نبرد از فعل نفی استقبال
 پردازیدن یا پرداختن دن سابقا ذکر اولنان سازد کی کلنجہ دیمکدر
) (محصول ترکیب) منصور حلاجہ سؤال ایلدیلر کہ مرید کیمدر یعنی
 ارادت صحیح ایله مرید کیمدر جواب و ربوب دیدیکہ ابتدادن یعنی
 توبہ و اتاہ ایلدیکی اندن حق تعالی حضرتلرینک بارکاه معنویسنی
 کندی قصدینہ یعنی مقصدینہ نشانہ دوزہ یعنی ایلیہ تا بارکاه حقہ
 ایرشمیہ یعنی ایرشمنیچہ بر نسنہ ایله استراحت ایتمہ و هیچ کیمسہ ایله
 اکلنمہ (حاصلی واصل الی اللہ اولنمیچہ بریدہ قرار ایلیسہ) (رباعی)
 * بہر تو بیر و بحر اشتافہ ام * هامون بریدہ کوہ بشکافہ ام *
 بہر بآہ عریینک قتی و هانک سکونیلہ ادات تعلیل (توبہ اضافت
 لامیہ) (بیر با حرف ظرف) (بربانک فتحیلہ قارہ دیمکدر دریا مقابل
) (بحر ذکر) (بشتافہ ماضیدن قسمدر ایومش دیمکدر کرمہ دن کایہ در
) (ام ضمیر متکلم وحدہ) (هامون صحرا معناسنہ در) (بریدہ ماضیدن
 قسمدر بونده قطع و طی معناسنہ در ینہ قاعدہ سجع اوزرہ برام
 محذوفدر معلوم اولہ کہ افعالک و مشتقاتک اولندہ اولان بارلر کرک
 نحسین لفظ و کرک ادات استقبال اگر مابعدی یعنی داخل اولدینگی

كهك اولی با با خود میم یا خود مضموم اولور سه داخل اولان بامضموم
 اوقنور والا مکسور اوقنور اما سودی رحه الله دبر که بوتقریر
 روستایلو کوره در یعنی کویلول بوجه اوزره اوقنور طرفای عجم
 ججیع سورنده میکسور اوقنور دیو تفصیل ایلشد حقیقت حالد
 ظرافت یونده در سائر جوامده داخل اولان بار مقنوح اوقنور علی
 الاتفاق (کوه طاع دیمکدر) شکافته ام یارمشم دیمکدر (محمصول بیت)
 حضرت حقه مناجات طریقه یلیمور که سنک ایچون بر و مجرده کرشم
 یعنی کشت و گذار ایلدم صحرا قطع ایلشم و طاع یارمشم یعنی سنی طلبده
 طی صحرای و جبال ایلدم (حاصلی زیاده مشقت واضطراب چکدم
 * و زهرجه رسید پیش روتافته ام * تاره بحریم وصل تو یافته ام *
 (وز وزدن مخمقددر) هرچه هر نسنه دیمکدر (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ایشدی دیمکدر) (پیش باء عجمک کمربله اولک معناسنه در
 (رو بوز دیمکدر) معلوم اوله که بر کهک آخرنده یا اولوب یانک دخی
 ماقبلی تحریف علت اولسه اخرده اولان یایی اثباتده جار اسقاطده
 (تافته ام میم متکلم ایلله ماضیدن قسمدر چورمشم دیمکدر) (تا اتمناه
 ضایت ایچوندر) (بحریم وصل اضافت لامیه حریم وصل قرب خداذن
 عبارتدر زیر درجه قرب خدا ااهله مستور و محفوظ اولدیفیچون
 حریم اطلاق اولنور) (تویه اضافتده لامیه در) (تافته ام میم متکلم
 ایلله بولشم دیمکدر) (محمصول بیت) هر نسنه دنکه قیمه ایشدی یعنی
 او کمنه کلان ظهور ایدن شیدن یوز چورمشم یعنی اعراض ایلدم تا کیم
 حریم وصله بول بولشم یعنی بولدم حاصلی ماسودن اعراض ایلدم
 حریم وصله یعنی مفریندن اولدم (بور باعبده خون می کریم
 رباعسنده اولان علل و از احیف جاری اولشد ذکر حاجت بوق
 زیرا آنفلا ضرور ایلدی سری سقطی سوزلنده * ابوهاشم صوفی
 قدس سره کفته است که کوه رابنوک سوزن از بیج کندن آسانترست
 ز رزیات کبر ازل بیفکندن * ابوهاشم صوفی کنبه سیله مشهور در
 کوفی الاصلدر لکن شامده نواطن ایتشد الشمس برده وفات ایلشد
 (که حرف بیان) (کوه را ادات مفعول بنوک با حرف استعانت) (نوک
 اوج معناسنه در) (سوزن اکنه اضافت لامیه بیج کولک دیمکدر) (کندن

کافیه یعنی **کافیه** قویا بر مرق معنایه مصدر در آسان گزنی یعنی قولای
 (ترادات تفضیلدر) زای مفرده ایسانزه متعلقدر تنه کیم اسم تفضیل
 قواعدنددر) رزیت کبرلامیه رزیت الحلقی دیمکدر (ازدل بیفکندن
 لفظنه متعلقدر تقدیری زافکندن رزیت کبر از دلندیمکدر تقدیمی
 چمکندن ایچوند (بیفکندن با حرف تا کید افکندن همزه تک فتحی
 وضعی جائزدر بر اق بونده اخراج معناسنه در) معلوم اوله که اولی همزه
 اولان کلامتک اولانه با یا خود نون نافیه ویم ناهیه داخل اولسه همزه
 پایه قلب اولنور (محصول ترکیب) ابو هاشم صوفی قدس سره
 بیور مشرکدر که کوهی اکنه اوجیهله کوکندن قو بر مرق یعنی طاعی
 اینکه ایله قاز قاز دوز ایتک قلبدن رزیت کبری یعنی غایت دنی
 و خبیس اولان کبری اخراج ایلکدن آسان رکدر حاصلی الحق ودنی
 اولان کبردن خلاص امر مصدر و محاله قریبدر زیر محال دیسک
 اولیه کرامه کبر لایق دکلدر اما حضرت ابو هاشم محاله تعلیق ایدوب
 اینکه ایله طاعی قو بر مرقه تشبیه ایلدیک غایت صعبنددن کاینددر
 (قطعه * لاف بی کبری مزین کان از نشان پای مور * ذر شب تار یک بر سنک
 سیاه پنهان ترست * لاف معروف (بی ادات سلب) کبری یا حرفه
 مصدر (مزن نهی حاضره فرد مخاطب آورده دیمکدر) کان که اندن
 مخفکدر (که حرف تعایل) آن اسم اشارتدر کبره (از اسم تفضیل
 متعلقدر یعنی پنهان تره) (نشان علامت معناسنه در) (نشان پای مور
 لامیه لدر پای ایاق یعنی قدم دیمکدر مور قرنجه عرییده نعل) (در حرف
 ظرف) شب تار یک بیانییه قرنلق کیچه دیمکدر (سنک سیاهوده بیانییه
 قره طاش دیمکدر) (لاف بی کبری مبتدا) (پنهان ترست خبری) (پنهان
 کیرلور دیمکدر) (محصول یت) کبر سنک لافنی آورده یعنی بنده کبر
 یوقدر دیو ادعا ایله زیر کبر قرانلق کیچه ده قره طاش اوزره قرنجه تک
 ایاغنک نشانندن یعنی ایزدن کیرلور کدر یعنی درونده اولان کبری
 فرق ایتک زیاده مشکدر صوفیه قدس اسرار هم بوکه و بونک امفاتی
 اولان شبلره شرک خفی دیرل * وزدرون کردن برون آسان مکیر آن را کران
 کوه را کندن بسوزن از زمین اسانترست * درون ایچ معناسنه در
 بونده قلب دیمکدر گردنک مفعول غیر صریحی (برون طشره) (برون کردن

اخراج و فاعل استند در (آسان مکیله مفعول ضریبی) مکیله فعل است نهی
 مخاطب طوعه و میگذرد (آن را آن اسم اشارت در کبره را ادات مفعول افی
 و میگذرد یعنی اول کبری) کران که از اندین مخفدر که حرف تعلیل و آن اسم
 تفضیله فعل قدر نقد بری آسان مکیله که کوه را کنشد بسوزن
 از زمین آسان ترست از آن و میگذرد (کوه را را ادات مفعول) (کوه
 کنه تک مفعولی) (کنندن کافی عزیمه مصدر در قو برقی معیاسته
 (بسوزن غیر ضریبی) (با حرف استعانه) (سوزن ایکنه) (از زمین
 کنشد تک مفعول غیر ضریبی) (آسان تر اسم تفضیل) (سین و نا ادات
 خبر) (کنندن مبتدا آسان تر خبری) (محصول یت) (دخی قلبدن اول
 کبری طشره ایلمکی یعنی اخراج ایلمکی آسان طوعه یعنی قولای
 ظن ایله زیرا طماعی برندن ایکنه ایله قو برقی اخراج کردن آسان
 رکدر (عروض) بوقطعه بحر زمل میزند در که سکر فاعلان دن عبارت در
 صدر و ابتدا سالم حشور سالم عروض و ضرب مقصور قصر آورده
 اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاط و متحرک کنی اسکانه دیر
 فاعلات فالور * ذوالنون مصری قدس سره پیش یکی از مشایخ
 مغرب بجهت مسئله رفت * ذوالنون مصری طبقه اولی دندر استی
 ثوبان بن ابراهیم در گیتی ابوالعبض در احجم مصر دندر احجم کسر
 همز ناله بریده تک اسمیدر و شبخی مغربده شیخ اسرافیلدر بیور مشدر که
 اوچ سفر ایلمد و اوچ علم کوتوردم اول سفرده بر علم کوتوردم که
 انی هم خاص قبول ایلمدی هم علم و ایکنجی سفرده بر علم کوتوردم که
 خاص قبول ایلمدی علم ایتمدی اوچجی سفرده بر علم کوتوردم که
 نه خاص قبول ایلمدی نه عام فقیه شریفا طریفا و حیدر شیخ الاسلام
 یعنی پیرهرات بیور مشدر که اولکی علم تویه ایکنجی علم توکل و معامله
 و محبت اوچجی علم حقیقت کذا فی تفحات الانس ذوالنون اطلاقده
 سبب نقل اولنور که بر کون صوکارنده بر کوشک کوردم و اول صویه
 کشدم و ایدست الدم چون ایدستیدن فارغ اولدم تا کام کوزم
 کوشکده بر جاریه به راست کلدی که حسن و جمالده ممتاز اقران
 دیدم که کیمک تین یعنی کیمک جاریه سی سین دیدیکه سنی اوزاقدن
 کوردم دیوانه ظن ایلمدم چونکه بقین کلدک عارف ظن ایلمد زیاده

یقین کلد که عالم ظن ایلدم دقت ایله نظر ایلدم هیچ بریسی دکاسین
دیدمکه بونه کونه سوزدر جواب و یردیکه اگر عارف اولدیک جفتدن
غیریه نظر ایتمزدک واکر عالم اولدیک ناچر مه نگاه ایلمزدک واکر
دیوانه اولدیک طهارت ایلمزدک یوسوزی سوبلدی واول کنیزک
ناپیدا اولدی بلدمکه آدمی دکل ایمن چاغه بر آتش دوشندی کندوی
در یا جانیه اتم و بر جماعت ایله بر کشتی به سوار اولدم کئی ده
بر باز کاک بر جوهری ضایع اولدی چله اتصاف ایلدیله که بنده در
خی رنجیده ایلدیله و تحقیر و تحقیر ایتمدیله دیدم یارب سن یلور سین
اول حننه یوز قدر بالی اغزلنده بر کوه دریا اوستنه کلدیلر بری
الدم وانلره و یردم چون بونی کوردیلر و چند دیلدیلر اول وقتون پرو
ذوالنون ایله ملقب اولدی (بو حکایت یغضاته یو طرز د کلد ز
(بجهت مسئله بروقت مسئله ایچون دیمکدر (با حرف وحدت (همزه
حرف توسل (برفت فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر
(محصول ترکیب) ذوالنون مصری قدس سره بر مسئله ایچون مغرب
شیخ لرندن برینک حضور یسه کندی که مراد کندی و شیخی شیخ
اسرافیل قدس سره دو * آن شیخ گفت بهر چه آمده اگر آمده که
علم اولین و آخرین پیا موزی این را روی نیست این همه خالق داند
واگر آمده که اورا جوی آنجا که اول کلام بر گرفت او خود آنجا بود *
(بهر ادات تعلیل) آمده یا حرف خطاب (همزه حرف توسل) آمده
ماضیدن قسمدر کیش سین دیمکدر (اگر ادات شرط) آمده فعل
شرط (که حرف بیان (علم اولین لامیه (یا موزی یا حرف تأکید
(آموزی فعل مضارع مفرد مخاطب (روی نیست ممکن دکلدر دیمک
محلنده استعمال اولنور همه جله دیمکدر (داند فعل مضارع مفرد
غائب دایندن دین یا دانستن دین زیرا مضید ناینگ ما قبلند و خستفدن
سین اولسه سین یا حذف اولنور یا یایه تبدیل اولنور یا هایه (جوی
فعل مضارع مفرد مخاطب (اول کام بیایسه (کام کاف عجمیه ادیم
دیمکدر (برگرفت فعل ماضی مفرد مخاطب یردن قالد و مقبیه دیلر (او
ضمیر لری خدا یه را جمعدر (خود ادات تأکید (انجا اول محلله دیمکدر
(بود ادات ماضی ایدی دیمکدر (محصول ترکیب) اول شیخ مغربی

یعنی شیخ اسرافیل دیدی نه ایچون کاش سین یعنی نه کلدک تا کر
 کاش ایسک که علم اولین و آخری او کر نه سین اکا امکان یوقدر
 بوی یجله خالق تعالی یئلور یعنی اندن غیری کیمینه نظر اکر
 کلدک ایسه که لای یعنی خالق تعالی فی طلب ایله سین اول مخلوقه که
 اول ادیمی بوندن قالبدلک یعنی عزیمتک و قلده خدای تعالی یعنی
 طالی اولد یفسک اول مجمله ابدی یعنی باری تعالی انده حاضر
 و ناظر ابدی (حاصلی خدای غم و جل جبرع زمانده قولیک علی
 الخصوص طالعک یا ندن برآن مفارقت ادوب منفک اولز مکائدن
 مرز اولدینی حالده نه کیم یوردر) و نحن اقرب الیه من جبل الوری (یا
 (و باغی) زین پیش برون و خویش بندداشتیم * در غایت سیر خود
 کان داشتیم * زین پیش بوندن مقدم دیمکدر (برون بندداشتیم)
 مقدم مفعول صریحی (ز خویش غیر صریحی) (بندداشتیم تا
 ضمیر خطاب) (بندداشتیم فعل ماضی متکلم وحده ظن ایدلم دیمکدر
 (در حرف ظرف) (غایت سیر خود لایه فردن) کان کافی عجمک ضعیفه
 ظن معنایه در (داشتیم تا ضمیر خطاب) (بناشتم فعل ماضی متکلم
 وحده (محصول یت) بوندن اقدم یعنی سنی بولردن مقدم سنی
 کننده مدن طشره ظن ایدر ایدم گندی سیریمک نها یئنده ظن
 ایدر ایدم یعنی ظن ایدر ایدمکه سیر و سلوکک نها یئنده سکا و اصل
 اولیرم * اکنون که ترا باقم آتی مانم * کانددر قدم نخست بکذاشتیم *
 اکنون الآن معنایه در (که حرف رابط) (ترا سنی دیمکدر) باقم
 فعل ماضی متکلم وحده بولدم دیمکدر (آتی با حرف خطاب اوسون
 دیمکدر) (دام فعل مضارع متکلم وحده) (کاندر که اندردن مخفف
 (که حرف بیان) اندر ادات ظرفدر (قدم نخست بیسانه) (بکذاشتیم
 (تا ضمیر خطاب) (بکذاشتیم فعل ماضی متکلم وحده) (باقدم دیمکدر
 (محصول یت) (الآنکه یعنی شمیدی سنی بولدم سن اوسون بلدنکه
 سنی قدم اولده) باقدم یعنی انبیدای سلوکده بر اقدیم سن سین شمیدی
 یلدم (عروض) (بور بای عینله خون می کریم دخی بهر نور با خبری
 کیندر * پیر هرات کوید او باجو بنده خود هیراهست دست وی
 گرفته در طلب خود می نازاند * جو بنده اسم فاعل استیجی دیمکدر

(تا اذ اند فعل مضارع مفرد غائب سرگرد در دیکدر بالف و نون ادات
تصنیف در لازمی تازی دن کلور (مخصوصاً ترکیب) پیر هرات یعنی
عبد الله الانصاری دیر که خدای تعالی کشتی را سنجی ایله یعنی
طالبیله همراه در یعنی بولداند در طالبیک الی طو توب کنیدی
طلبیده سرگرد در یعنی خدای تعالی هرات و شانده جانی و لاطر در
(گرفته اولان ها توب ایچوندر طو توب دیکدر تعزیر اولور (قطعه)
* انکه فی نام بدسوست مر ازونه نشان * دست بگری قدمی از عقب
خویش کشان * آنکه آنرا هم اشارت الیه (که) حرف رابط صفت
(فی ادات سلیله) بدسوست من با حرف طرف در معنایند (همین و تا ادات
سلیله مصر و قدر (مراد می هم) فردم مقایسه در تقدیری (که) نام ازو
بدستم نیست نه نشان در (زو از و ادات محفقد) (نه) هار سلیله
و نون فتحیله فی کی ادات سلیله (نشان) بونده علامت معنایند در
(دست) بگریفته یک مقدم معنایند (بگریفته) با حرف تا کیسد گرفته
مضامین قسمیدم (مرایه) هم مفرد معنایند دسته مصر و قدر
تقدیری دستم بگریفته دیکدر (در عقب در حرف طرفه) عقب بحسب
القه او یک دیکدر لکن بونده اریدن کایتدر (خویشنه) اضافت
پایانه (کشان صفت مشبیه) چکی دیکدر (مخصوصاً یت)
اول الله که یم دسمده اند نام بونشان بوقدر یعنی الله عظیم الشان
بکا یقین اولسندن خبر و آلهم بوقدر او ایسمه هم الیمی طومش
کندی اردنده چلیچلی در یعنی طریق مشبیه هدایت اندیچیدر
* اوست دست من و یانیر بهرجا که روم * پای کویان زیش میروم
و دست فشان * اوست اوضیر غائب الله راجع در (سین و تا ادات
خبر در مبتدایست من در (دست من) لامیه یم الم دیکدر (و یا
دسته معطوفدر (نیر) دخی دیکدر (بهرجا) با حرف ضله (هر ادات
سور (که) حرف رابط صفت (روم فعل مضارع مثکلم و حد مکدرم
دیکدر (پای کویان پای کوب و صفت ترکیب اوله رقی رقامده مصطلحدر
الف و نون علامت صفت یعنی پای کویان کاف عریله صفت
مشبیه در رقص و سماع ایدیک دیکدر زیش (ازیش) او تقدیرنده زاء
مفرده ظرفیت ایچوندر (یش) باء عجمیله اولک معنایند در (می ادات

استمرار (دست فشاندن پای کون) کجیدزال قفه رق دیمکدر
 (مخسول بیت) او الله عظیم الشاندر بنم الم وایانم یعنی دست و پایم
 ایشلیدیکی افعال بجه انگدر دخی هرزبه که کیدن ایستم انک اوکنده
 رقص لیدرک وال قفه رق کیدرم یعنی هرزبانه که کنستم بدین برآن
 منک اولمز (ایستادوا فثم وجه الله) ایته فلیعیم وایشاندر (عروض)
 بوقطه بحر رمل متین دندر صند واعد اسلام حشور مجنون که ثانی
 ساکنک سقوطی عروض و ضرب مجنون و مضصور که ثانی ساکنک
 سقوط طنده صکره اخبرده اولان سبب خفیه ساکنی اسقاط و مخرکنی
 اسکان بویه لوانده بر مضراعی فاعلان فاعلان فاعلان
 اولوب رمل بخوف و مقصور اولور * فضیل عیاض قدم سره
 میگوید که من حق سبحانه و تعالی را بدوستی پرستم که نه شکیم که نه
 پرستم * (فضیل عیاض قاعده اعجام اوزره علمین بیننده اولان لفظ این
 حذف لوانور حضرت فضیل طبقه اولی دندر کتبی لبوعلی در بعضیلر
 کوفی و بعضیلر خراسان ناحیه سندن اولان مره و دندر و بعضیلر
 سمرقندیدر و بعضیلر بخاری الاصلدر دیدیلر بوز سگستان یدی محرم
 الحرامنده وفات ایشدر (منقولدر که اوائل حالنده قطاع طریق ایندی
 برکون اصحابی بر کاروان اوردیلر و اهل کروانی طعانه اوتوزدیلر
 کاروانلر سوال ایلدیکه رئیسکز کیمدر دیدیلر که زمله دکادر فلان
 محله بردزخت و بنده نماز قیلار دیدیلر که نماز وقتی دکادر جواب
 و یردیلر که تطوع قیلار دیدیلر که رمضان دکال جواب و یردیلر که
 نافله طوتار اول آدم تعجب ایدوب بقین واردی کوردیکه خضوع
 و خشوع ایله نماز قیلار نمازدن فارغ اولجه صبر ایلدی و دیدیکه
 اورج طوتار سین و نماز قیلار سین و قطع طریق ایدر سین الضدان
 لایحه عان فضیل دیدیکه قرآن ییلور پسین دیدیکه ییلورم دیدی
 * و اخرون اعترفوا بذنوبهم خلطوا عملا صالحا و اخر سیئا * ایت
 کریمه سنی اوقوال اولدم متعبر اولدی کراماتی و قصه سی طویل
 لذیل در مانحن فیهزدن خارجدر لکن عاقبت حضرت ابوحنیفه
 ایله صحبت ایدوب نائب اولشدر (که حرف بیان) بدوستی باحرف
 مصاحبت باحرف مصندر پرستم فعل مضارع و متکلم وحده طهرم

دیمکدر (که حرف تعلیل) نشکیم فعل نفی مستقبل متکلم وحده
صبرایدم دیمکدر (که حرف بیان) نپرسم فعل نفی مستقبل متکلم
وحده طیم دیمکدر (محصول ترکیب) فضیل بن عیاض قدس
سره بیورر که بن حق سبحانه وتعالی به دوسلق ایله طیم یعنی الله
تعالیک رضا سچون عبادت و طاعت ایدرم جنت و جهنم ایچون
دکل که صبر ایدم که طیم یعنی خدای متعالیک محبتی بنی بدن المشر
بالضروری عبادت و طاعت ایدرم ایتمک المده دکلدر * بعضی ازین
طائفه رارسه دند که سغله کبست گفت آنکه حق را بریم و امید می
پرستند پس گفتند تو چون پرستی گفت بمهر دوستی که مهر دوستی وی
مرا بر خدمت و طاعت دارد * بعضی یا وحدت نوعیه (ازین از این دن)
مخففدر (از حرف بیان) این اسم اشارتدر (طائفه بلوک دیمکدر
) پرسیدند فعل ماضی جمع غائب مورد بلر یعنی سؤال ایلدیلر دیمکدر
(که حرف بیان) سغله سینک ضمی و فالت سکونیه دون همت کبسته
دیلر (کبست که ذوی العقولده مستعمل اولان که در سین و تادات خبردر
کیمدر دیمک اولور یم خوف معناسه در) امید همزه نک ضمی و میج
کسر یله رجا معناسه (می پرستی اداست استمرار) پرستد فعل مضارع
مفرد غائب پرستیدن دن مشتقدر طیم معناسه (پس باء عجمک فحیه فاء
تعقیبه معناسه در ترکیده ایمدی ایله تعبیر اولنور) گفتند فعل ماضی جمع
غائب دیدیلر یعنی سؤال ایلدیلر (چون روم ضمه عریده کیف کبی نیجه
دیمکدر) پرستی فعل مضارع مفرد مخاطبدر طیم سین دیمکدر (گفت
جوابنده دیدی) بمهر یا حرف مصاحبت بیستی متضمن در مهر میج
کسر یله محبت معناسه در (دوستی یا حرف مصدر در) که حرف تعلیل
(دوستی وی لامیه) وی ضمه بر غائب حقه راجعدر (مرا بنی دیمکدر
) دارد فعل مضارع مفرد غائب داریدن دن یادداشتن دن را مصدر
تایینک ماقبلنده خستفدن شین معجه اولسه تاداله قلب اولند قد نصرکه
شین رایه قلب اولنور (محصول ترکیب) بو طائفه دن یعنی مشایخ
بلوکدن بعضی سینه سؤال ایلدیلر که دنی الاصل و دون همت کیمدر
جوابنده دیدیکه حق تعالی به خوف و رجا اوزره طیم یعنی خوف
جمعیدن و رجا جناسدن او توری طایندر دیدی (ایمدی دیدیلر که

من نجه طير عين ديدى محبت ايله و دوستلى ايله يعنى الله عظيم الشانه
 محبتدن ناشى طيرم زيرا انك محبتى و دوستلى بنى خدمت و طاعتده ايلر
 يعنى بكا عبادات اينديرن انك محبتدر لكن فهم اولمغون كه بوكلام
 الامن و الخوف كلاهما كفر كلا منة مناقض اوله بود كيدر بويله عبادنده در
 زيرا امن و خوفدن همچون عبادت ابدن نفسى همچون عبادت ايمش اولور
 الله تعالى همچون اولماز و ايسه صوفيه ييندم شرك خفيدر بويخسه
 حق تعالىنك سخطندن كلا امين اولماق و رجندن كلا مأيوس اولماق
 كفر اولد بقتنه شبهه يوقدر (رباعى) جانا زدر تودور تو نم بود * فارغ
 بهشت و حور تواتم بود * جانا الف حرف ندا اى جان ديمكدر (جان
 بحسب اللغة روح حيوانيه به ديرلر روح انسانيه به روان ديرلر بونده محبوب
 معناسنه در يعنى حق جل و علا در كال مرتبه روجه انسانك محبتى
 اولد ينى اجلدن يك سوديكى محبوبه جان اطلاق اولور مجزا (در تو
 لاميه در قومه معناسنه در (دور اوزاق ديمكدر بعيد معناسنه تواتمك
 مفعول صريحى (تواتم فعل نفي مستقبل منكلم و حده قادر دكلم ديمكدر
) بود بونده بودن معناسنه در زيرا قاعده اعجاب ديدر كه ماضى مضارع
 مقارن اولاسه مصدر معناسنى افاده ايدر (قانع اسم فاعلدر قناعت
 ايدىچى ديمكدر (تواتمك مفعول صريحى (بهشت با حرف مضاحبت
 قانع متعلق (بهشت جنت ديمكدر (حور بهشت معطوف جتنده
 اولان جواريه ديرلر (محصول ييت) جانا سنك قيوكدن يعنى اى
 بار خدا سنك درگاه مفعول يكدن بعيد اولمغه قادر دكلم يعنى عبادات
 و طاعات كندن بر آن متعلق اوله مم و حور و جنان ايله قناعت ايدىچى اوله مم يعنى
 و عدير ديغك حور و جنان ايله قانع و منسللى اوله مم * سر بردر نو بحكم
 عشقم نه بمزد * زين درجه كم صبرر تواتم بود * بحكم عشقم ده كى ميم
 منكلم صبره مصر و قدر تقديرى سر بر بردر نو بحكم عشقمست در (سر مبدا
 عشق خبرى (بحكم عشق بيانيه بلحرف صله عشق حكمنه در يعنى
 عشقتك مقتضا سنه در (نه اادات نفي (بمزد (بالحرف سلب مرده ميمك
 ضمى و زانك سكونيله ثواب و اجرت معناسنه در (چه كنم نه پيام ديمكدر
 (صبر و جهول و زنى اوزره اسم فاعلدر (محصول ييت) بو ييت اوله
 مقام تعليلده در بهشت و حور ايله قانع اوله مم زيرا باشم بوقبوره عشق

مقتضای صفت در یعنی سکا محبت در ایچوندر اجرت و ثواب ایچون دکلدر
 ز پرا جت ایچون عبادت اجرت اولمش اولور بتم عبادتم بویه دکلدر
 محبتدن ناشی بو قودن به پیغم صبور اولمقلقه قلدردکم یعنی محبت
 بر مرتبه در قوللق ایتمکله صبر ایدم (عروض) بور باعینک تفصیلی
 کراتله مرور ایلدی (قطعه دیگر) کی شود سوز قتیل کشت زین
 تیره خاک * زانکه این آتش ز جان روشن او خاستست * کی کاف عربله
 بونده زماندن سؤالدر که چن معناسنه استفهام انکاری معناسنی متضمندر
 (شود فعل مضارع شویدن دن یا علی خبر قیاس شدن دن مشتق
 اولور دیمکدر) سوز اسم مصدر در یا نه معناسنه شودک اسمیدر (قتیه
 اضافی لامیه قتیلند یاه خطایه بویه در) قتیل فعلیل بمعنی مفعولدر
 مفعول معناسنه (کشته کاف عربک غمبله بونده سونمش معناسنه در ز پرا
 آتش و شمع ایلده ذکر اولسه بومغایه استعمال اولور اما اصل معناسی به آتش
 دیمکدر و شودک خبریدر) زیر آلت دیمکدر تحت معناسنه در (تیره خاک
 اضافی بیایه) تیره خاک قره طیراق دیمکدر) زانکه اول اجلدنگه دیمکدر
 (جان روشن بیایه) روشن منور معناسنه در (اویه اضافت لامیه
 قتیه راجعدر) خاستست سین و تادات خبردر (خاست فعل ماضی
 مفرد غائب ظاهر اولدی دیمکدر فاعلی محذره این آتش مبتدا
 خاستست جمله سی خبردر) (محصول بیت) چن سوینور سنک مفعولک
 یا نه سی قره طیراق الت شده یعنی سنک آتش عشقه کله اولک لزلک آتشی
 قره طیراق الت شده یعنی مرقدنده دخی سوینور اول اجلدنگه اول
 آتش مفعولک منور اولان جاندن ظاهر اولمدر یعنی عشق جسمنده
 دکلدر که اولکله زائل اولسون بلکه روحنده در الی غیر انتهاییه
 باقی در زائل اولمز * چون تواند عاشق از طوق وفایت سرکشید *
 غری آساطوق اواز کردن او خاستست * چون نیچه دیمکدر ادات
 استفهامدر) تواند فعل مضارع مفرد غائب توانیدن دن مشتقدر
 (عاشق فاعلی) از طوق کشیدک مقدم مفعول غیر صریحی (طوق
 بوغاز طاقلان شبنه دیرلر کرک تجور و کرک غیری شیدن اولسون
 (طوق وفایت اضافت لامیه لدر) (سرباش معناسنه در کشیدک مقدم
 مفعول صریحی) کشید فعل ماضی بونده مصدر معناسنه در ز پرا

مضارعه مقارنند که توانند (قری یا اصلیه ایل به مشهور قوشدر که
 کردند حلقه اولور) آسا الف ممدوده ایل ادا ت تشبیه (کردن او
 لامیه) از کردن خاستک مفعول غیر صریحی (کردن بیون دیمکدر
 اولر عاشقه راجعدر) (محصول بیت) نیجه قادر اولور عاشق سنک
 وفاک طوفندن باش چکه یعنی عبادت و طاعت ایلکن اعراض
 ایلله (مصرع ثانی مقام تعلیلده در زیر قری کی او عاشقک طوق
 عاشقک کردندن ظاهر و هویدا اولمشدر عبتله قریده نه شکل طوق
 ذاتی ایسه عاشقه دخی طوق وفا ایلله ذاتیدر عرضی دکلدر که
 طاعتندن اعراض ایلله (عروض) بوقطعه بحر رمل مقصور
 معنی در که بالکنه عروض و ضربته قصر طاری اولمشدر سائری
 سالددر تفصیله حاجت یوق * معروف کرخی قدس سره گفت
 است که صوفی اینجا مهمانست تقاضای مهمان بر میزبان جفاست
 مهمان که با ادب بود منتظر بودنه تقاضی * معروف کرخی طبقه اوله
 مشایخنددر بعضیلر ابدالنددر دیدیلر کننی ابو محفوظدر پدرلری
 اسمی قیروز همیترک ایکیوزنده دار آخرته انتقال ایتشددر پدر و مادری
 ترسانیدیلر معلمه و بردکلرنده دیدیلر که ثالث ثلثه دی دیدیکم لا بل هو الله
 الواحد هر چند که اسنادی اصرار ایلدی بوسوزدن فارغ اولدی
 عاقبت ~~مکندی~~ وهلی بن موسی الرضاک الله مسلمان اولدی
 رازمده نصرکه پدرینک خانه سنه کلوب قیوی دق ایلدی صور دیلر که
 کیمدر دیدی او غلو کر معروف دیدیلر قنخی دیشده سین دیدی
 دین محمد المصطفی دئم اول محله پدر و مادری دخی مسلمان اولدی
 اتدن داود طائی به کلوب چوق ریاضت چکوب مشرب باله ناولدی
 حکایات عجیبه سی و مناقبات غریبه سی وارد از جمله برکونه
 نقض وضوء ایلدی و در حال تیم ایلدی دیدیلر که دجله یقیندر
 دیدیکم دجله به وارنجه عزم آخر اولورسه حلل نیجه اولور (اینجا
 بو محله دیمکدر یعنی دنیاده) مهمانست مهمان مسافر مضامنه در
 یعنی قونق (سین ونا ادا ت خبردر) (صوفی میندا) (مهمانست خبری
 تقاضا تفعل باندن مصدر در بونده اسلوب عجم اوزره ضاد مفتوح
 اوقنور اصل تقاضی در دین طلب ایتک معناسنه در) (باضافت

ایچونند ز را کله نك آخری حرف مدد و نه کیم مقدما بیان اولندی
 (مهمانه اضافت لایمه (میزبان زانک ضمیمه مسافر صاحبی دیمکدر
 (جفا اذیت معناسنه در (تقاضای مهمان مبتدا جفاست خبری
 (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت (ادب بودك مفعول
 غیر صریحی (منتظر بودك مفعول صریحی (نه حرف نفی (متقاضی
 تفاعل بابتدن اسم فاعلدر دین طلب ایدچی دیمکدر (محصول ترکیب)
 معروف کرخی قدس سره پیور مشلدر که صوفی بودنیاده مسافردر
 مسافرك دین طلبی یعنی اکرام طلبی صاحب خانه اوزره جفا و اذیت در
 (حاصلی مسافره صاحب خانه نك اکرام ایتمه سی واجبه فی مبتدا
 لکن انی لسانه کتوروب طلب ایلک صاحب خانه به اذاد مسافر که
 ادب ایله اوله یعنی مؤدب اوله منتظر اوله علی اکرام طلب ایتمه فی دکل
 (قطعه) مهمان توام در صف از باب ارادت * بنشستن بهر جیر که
 آید ز تراضی * مهمان تو لایمه میم ضمیر متکلم (در حرف ظرف) (صف
 معروف (از باب اهل معناسنه (ارادته اضافت پیایه (بنشسته با حرف
 تأکید نشسته ام تقدیرنده او تور مشتم دیمکدر (با حرف صله (هر جیر
 هر نشسته دیمکدر (که حرف رابط صفت (آید فعل مضارع مفرد
 غائب کله دیمکدر آیدن دن یا علی غیر قیاس آمدن دن (ز تو آیده
 متعلقدر (راضی نشسته نك مفعول صریحی (محصول بیت) از باب
 ارادت یعنی اهل ارادت صغیده یعنی صیره سنده سنک مهمانکم
 هر نشسته که سندن کله راضی و خوشنود وقایع او تور مشتم (حاصلی
 اهل ارادت یبنده سنک مهمانکم سندن کلن نشسته به راضیم * بنهاده
 بخوان کرم دیده امید * انعام ترا منتظرم فی متقاضی * بنهاده
 با حرف تأکید (نهاده نهاده ام تقدیرنده قومشم دیمکدر (بخوان با
 حرف صله (خوان و اور سمبله سفره معناسنه در (کرم تا ضمیر
 خطاب اضافت لایمه در (دیده امید لایمه دیده کوزا دیر کجه او بمن
 معناسنه (انعام ترا لایمه (فی ادات نفی (محصول بیت) سنک کرمک
 سفره سنه امیدم کوزینی قومشم یعنی امید وارم سنک انعامکه
 منتظرم دین طلب ایدچی دکل ترک ادب ایلیم (عروض) بوقطعه
 بحر هزجدر صدر و ابتدا اخری خبر که مفاعیلن دین میم و نوک

سقوطی فاعیل قالوب مفعول به نقل اولنور حشور مکفوف کف که
 آورده اولان سبب خفیف که نوندر سقوطی مفاعیل قالور
 عروض و ضرب محذوف حذف که آورده اولان سبب خفیف که
 لن در سقوطی مفاعی قالوب فاعولن لفظنه نقل اولنور بو یله اولجه
 بر مصرای مفعول مفاعیل مفاعیل فاعولن اولوب هر ج مثلن اعراب
 مکفوف محذوف اولور (ومعلوم اوله که اگر عروض و ضربی محذوف
 اولمیدی رباعی دیرایدک لیکن اوزان رباعینک علانده حذف
 اولمیدی جهندن قطعه اطلاق اولنور * یازید قدس سره
 پرسیدند که سنت کدا مست و فرض کدام فرمود که سنت ترک
 دینی است و فرض صحبت مولی * یازید طبقه اولی دندراسمی طیفوردر
 منشأی بسطامدر (منقولدر که اناسی مکتبه کوندردی یعنی استاد
 و پردی چونکه درسی سوره انعمانده بو آیه کلدیکه (ان اشکرلی
 ووالدیک) یعنی خدای عزوجل پیوردر که بکا خدمت و شکر ایت
 ووالدینکه شکر و خدمت ایت استادندن بو آیتک تفسیرینی سؤال
 ایلدی استاد دخی تفسیر ایدنجه کوکنه کار ایلدی مصحفی برافدی
 واذن طلب ایدوب خانه سنه کلدی ووالده سی دبدیکه یاطیفور
 نه کلدک دبدیکیم ای والده سکا هدیه کتوردیم که بو آیه کلدیم
 حق تعالی کندو خدمتله وسنک خدمتکله امراید بن ایسه
 ایکی خانه ده کنخدا اوله مم بو آیت بنم جائیه کار ایلدی الله ایچون
 اولسون خدادن طلب ایله یابتون سنک اوله یم یانی خدایه بغشله که بشون
 انک اوله یم ووالده سی دبدیکه ای فرزندار چندم سنی الله اصمردیم
 بویله دینجه یازید بسطامدن سیاحت ایلدی وافر مدت ریاضت
 و مشقت چکدی وچوق مشایخله بواشدی جله دن بر بسی امام جعفر
 صادق ایدی رضی الله عنه (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب سؤال
 ایلدیلردیمکدر) که حرف بیان (سنت معروف) کدام قننی دیمکدر فرض
 معروف (کدام کدامست تقدیرنده در) فرمود فعل ماضی مفرد غائب
 پیوردی دیمکدر (که حرف بیان) دینی اسلوب عجم اوزره یاه اولی مکسور
 اوقنور دنیا دیمکدر (صحبت بونده تقریردن عبارتدر) (محصول ترکیب)
 یازید قدس سره حضرتلرینه سؤال ایلدیلر که سنت قننی در یعنی

اثر سوله كتمك نه كونه در واصل در ونه شی در و فرض قنغی شی در یعنی
 مؤمنك لازمه ذمی اولان نه شی در پیور: بکه سنت ترك دنیا در و فرض
 صحبت مولی در یعنی الله بکای ایله تقریدر (منوی) ای که در شرح
 خداوندان حال * میکی از سنت و فرض سوال * ای حرف ندا (ای که
 کس که تقدیرنده) (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف) (شرح بونده
 مسلك دیمکدر خداوندان الف و نون ادات جمع در خداوند بونده صاحب
 معناسنه در حاله اضافت بیانیه می ادات حکایه کنی فعل مضارع مفرد
 مخاطب ایدر ایسک دیمکدر از سنت و فرض از من سنت و فرض تقدیرنده
 یعنی ضمیر منفصل ضرورت وزن ایچون متصل اولمشدر (محصول بیت)
 ای کیمسه که حال صاحب لرینک مسلك و مذهبنده بکاسنت و فرضندن
 سوال ایدر سبین یعنی بومذهبیده اولان سنت و فرضی بکاسوال
 ایذن کیمسه * سنت ادر رخ زدی یافتن * فرض راه قرب مولی یافتن *
 سنت آمدک فاعلی آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر لیکن اولدی
 معناسنه (در رخ بونده یوز معناسنه در و میدادر (زدی یافتنک مفعول
 غیر صریحی (نافتن چورمک معناسنه مصدر در رخ یافتن و روتافتن
 اعراض ایلمکدن کایتدر نه کیم ترکیده دخی یوز چوردی دیرل
 اعراض ایلدی دیمکدر یافتن مبتدایک خبری مبتدا خبریله جمله سی
 آمدک مفعول (فرض فرض آمد تقدیرنده) (راه قرب مولی بیانیه و لایمه
 یافتن بولوق معناسنه مصدر در (راه مبتدا یافتن خبری مبتدا خبریله
 مقدر آمدک مفعول صریحی (محصول بیت) سنت دنیادن یوز چورمک
 اولدی فرض قرب مولی بولوق اولدی حاصلی مذهب اهل حاله
 سنت دنیادن اعراض ایدوب یوز چورمکدر فرض الله تقریب بولوق
 بولمقدر (عروض) بومثنوی بحر مسدس دندر صدر وابتدا سالم حشور
 سالم عروض و ضرب محذوف حذفکه آخرده اولان سبب خفتنی
 اسقاطدر فاعلا قالوب فاعلن الک برینه کلور بویه وانجه بر مصرای
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلن اولوب رمل مسدس محذوف اولور * شبلی را
 قدس سره شورا افتاد بیمارستان بردند جعی بنظراره وی رفتهده
 پرسید که شما کیانید گفتند دوستان دوستی برداشت و برایشان حمله کرد
 جمله بکر میخشد گفت باز ایدای مدعیان که دوستان از دوستان نگر بزند

ورسنك جفای شان نپرهیرتند * شبلی طبقهٔ رابعه رجالندن دراسمی
 جعفر بن یونسدر کنتی ابو بکر در بغدادده مدفوندر اصلی مصریدر
 خبر نساجك یحلسنده توبه ایلشددر مالکی المذهبدر (منقولدر که دائماً
 مناجاندهدیر ایدیکه یارب خلق سنی نعماء ایچون سور ل بن بلاء ایچون
 سورم) را ادا ت صله (شور اسم مصنددر بونده جفبه دن کنا بتدر
) افتاد فعل ماضی مفرد غائب واقع اولدی دیمکدر (بیمارستان باحرف
 صله) بیمارستان محل معالجه دیمکدر (پردند فعل ماضی جمع غائب ایلدی
 دیمکدر) (جعی باحرف وحدت بر جمع یعنی بر الای کیمسه بنظاره وی
 اضافت پیانیه) (باحرف صله) نظاره سیر و تماشا معناسنه (وی ضمیر شبلی به
 راجعدر) (رفتند فعل ماضی جمع غائب کتیدیلردیمکدر) (پرسید فعل ماضی
 مفرد غائب صوردی دیمکدر فاعل ضمیری نخشنده شبلی به راجعدر) که
 حرف بیان شما ضمیر منفصل جمع مخاطب سزردیمکدر کباید ذوی العقولده
 مستعمله اولان که ک جمع مخاطبیدر کافد نصکره اولان باها و رمبدن
 بدلدرد کیر سزردیمکدر (بعض نسخه ده چه کسانید و افعلدنه کیمه سز
 دیمک اولور) (گفتند فعل ماضی جمع غائب دیدیلردیمکدر دوستان تولا میه
 دوستان دوستک جمعیدر و گفتند مقول قولیدر) (سنکی باحرف وحدت
 سنک طاش) (برداشت فعل ماضی مفرد غائب فاعلی نخشنده) (الدردی
 دیمکدر) (بحرف استعلا ایشان ضمیر جمع غائب انلردیمکدر) (حله هجوم
 معناسنه در) (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (بکر نخشد باحرف
 تا کید) (کریختند فعل ماضی جمع غائب قاچدیلدیمکدر) (باز کرو معناسنه
) (آید فعل امر جمع مخاطب کلک دیمکدر) (ای حرف ندا) (مدعیان
 مدعینک جمعیدر ای دوستانق دعوا اید یجیلردیمکدر) (که حرف
 تعلیل) (نکر یزند فعل نفی مستقبل جمع غائب قاچرز دیمکدر مفردی
 نکر یزدر کریختن دن زرا مصدر تا یسنک ماقبلنده خسشدن خاء مجبه
 اولسه تا داله قلب اولند قد نصکره خا زایه قلب اولور) (سنک جفای
 شان پیانیه ولامیه) (شان ضمیر جمع غائب) (نپرهیرتند پاه عجمیله فعل
 نفی مستقبل جمع غائب احتراز واجتناب معناسنه صافمنزل دیمکدر
) (محصول ترکیب) (شبلی قدس سره حضرت تیرنه جذبه واقع اولدی محل
 معالجه به کنوردیلر بر الای کیمه اتی تماشا به کتیدیلر شبلی سوا ایلدی که

صرزل کیمرسن دیدیلر که سنك دوستلریکن برطاش قالدردی وانلر
 اوزرینه جل و هجوم ایلدی جله سی قاجدیله شبلی دیدی کیرو کلک
 ای مدعیلری یعنی ای دوستلق ادعا ایلنر کلک زیر دوستلر دوستلردن
 قاجز یعنی محب صادق اولنر محبو بلرندن قاجزلر وانلرک سنك
 جفا سنندن صافتمزل یعنی اذاو جفا و جور و بلاتندن اجتناب و پرهیز
 ایتمزل (قطعه) آنست دوستلر که هر چند دشمنی * بیند زدوست پیش
 شود دوستلر * آنست آن اسم اشارت سین ونا اداث خبر اولدر
 دیمکدر مقدم خبر (دوستدار وصف ترکیبدر محب مناسنه مؤخر مبتدا
) که حرف بیان (هر چند هر تقدیر دیمکدر) دشمنی یا حرف مصدر دشمنک
 دیمکدر بیندک مقدم مفعول لولی (بیند فعل مضارع مفرد غائب کورر سه
 دیمکدر) بیندندن یا بطریق الشاذ دیدندن (زدوست غیر صریحی
) پیش باء عریله زیاده مناسنه مفعول ثانیه (شود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر شویدن یا علی خلاف القیاس شدن دن
 زیر حروف یارنودن دالک ماقبلنده برشی بوقدر (دوستدار شودک
 مفعولی (تر اداث تفصیل زیاده دوست اولور دیمکدر) (محصول بیت)
 محب صادق اول کیمسه در که هر قدر دوستدن دشمنکی زیاده کورر سه
 محب اولور یعنی تقدیر اذا و جفا کورر ایسه محبتی اتر (شمعی
 مرحوم و بمحمله برفاج معنی و برمش اولی زیاده دوستدر دیدیکی
 آشکاره دکل زیرا پیشک هیچ اعرابدن محلی اولماز اولدیغی صورته
 دوستدار تر لفظنه بر باء مصدری تقدیر ایملی زیاده دوستلغی زیاده
 اولور دیمک اولور تکلفه محتاج و معنای ثانی که پیشی باء بمحمله اولق
 جازدر دیمش هله و معنایی یانندن و برمش لکن بو معنی معنای ثانیدر که
 بز تفصیل ایلدک فافهم * برسر هزار سنك ستم کر خورد ازو * کردد
 بنای عشقش ازان استوارتر * برسر خوردک مفعول غیر صریحی (هزار
 صریحی یک دیمکدر اسماء اعداددن سنك هزارک تمیزی (سنك ستم
 مجاز ایتیه بالامیه جفادن ککنا بتدر (کر حرف شرط) خورد فعل
 مضارع مفرد غائب فعل شرط خوردن دن یا خوردن دن ز برامصدر
 دالینک ماقبلنده یارنودن را اولسه را مفتوح قبلنور فاعلی تحتند
 دوستداره را چعدر (کردد کاف عجمه فعل مضارع مفرد غائب

اولودیمکدر (بنای عشق شرط) (بنای عشقش لامبدر در شین ضمیر دوستداره
 راجعدر) (بنای عشق کردد فاعلی) (ازان بویه به محملرده اولکی مرتبه مدن
 دیمکدر مشار الیهی سنکده اولسه اولور لکن سقامتدن خالی دکادر
 (استوار همزه نك ضمی وسینک سکونی و نالک ضمیمه محکم وقوی
 معنائهمدر) (تو ادات تفضیل) (محصول بیت) باشی اوزر بنه یعنی باشه
 محبوبندن اگر او محب بیک سنک غم پر سه یعنی متأذی اولور ایسه ده
 بنای عشق اولکیدن محکم وقوی رک اولور (عروض) بوقطعه بحر
 مضار عنبدنر که اصلی ایکی کره مقاعیلن فاعلاتن مقاعیلن فاعلاتن در
 صدر و ابتدا اخرج اخرج مکرر ایسان اولندی مفعول قالور خشوری
 مکفوف کف آخره اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاطه دیرل فاعلات
 مقاعیل قالورل عروض و ضرب محذوف حذف آخرده اولان سبب
 خفیفی اسقاطدر فاعلا اولوب فاعلن لفظنه نقل اولور بویه و التجهر
 مصرای مفعول فاعلات مقاعیل فاعلن اولوب مضارع اخرج مکفوف
 محذوف اولور * وهم ازوی آرند که وقتی بیمار شد خلیفه طیب ترسانی
 بمعالجت وی فرستاد طیب از و پرسید که خاطر تو چه میخواهد گفت
 آنکه تو مسلمان شوی ترسا گفت اگر من مسلمان شوم تو نیک مبدشوی و از
 بستر بیماری برخیزی گفت آری پس بروی ایمان عرضد کرد * وهم ازوی
 دخی اندن دیمکدر یعنی شبلیک حکایاتندن (آرند فعل ماضی جمع غائب
 کتور مشار یعنی نقل و بیان ایلمشدر) (بعض نسخه ده منقولست واقع
 اولمشدر مال بردر) (که حرف بیان) (وقتی با حرف و دت) (بیمار شد خسته
 اولدی دیمکدر بیه عریله بعض نسخه ده شده بود واقع اولمشدر
 اولمش ایدی دیمکدر) (خلیفه یعنی پادشاه اسلام که مقتدر بالله ایدی
 خلقای عباسیه دن) (طیب علم طب بلیمی دیمکدر) (فعل بمعنی فاعلندر
 ترسایه اضافتی بیایه) (ترسای یا حرف وحدت ترسانک قحی و رانک
 مکنونله نصرانی یا آتش پرست معنائهمدر) (بمعالجت با حرف صله
 بمعالجت مقاعله باندن مصدر در) (نا اسلوب انعام اوزره طویل
 یاز یلور بمعالجه او یازان بوقاعده دن غافل ایش) (بمعالجت وی
 بعض نسخه ده بمعالجت او مائلر بردر شبلیک معالجه سنه یعنی اکا
 علاج اتمکه حاصلی مداوات و بیمار اتمکه) (فرستاد فعل ماضی مفرد

غائب ارسال ایلدی یعنی کوندیدی (پرسید فعل ماضی مفرد غائب
 صورتی دیمکدر) (که حرف بیان) (خاطر بونده کوکل دیمکدر) (توبه
 اضافت لایمه) (چه نه دیمکدر) (می خواهد می حرف حال) (خواهد
 واورسمه فعل مضارع مفرد غائب استر دیمکدر خواهیدن دن
 یا خواستن دن زیراً مصلحت تلتیک ماقبلنده سین اولسنه تا داله قلب
 اولندقدنص کره سین یا حذف یا بلیه و یا هایه تبدیل اولنور بونده
 هایه تبدیل اولسدر) (گفت شبلی دیدی) (آنکه آن اشارتدر چه به
 (که حرف بیان اول نسنه استر که دیمکدر) (شوی فعل مضارع مفرد
 مخاطب اوله سین دیمکدر) (ترسا گفت طیب دیدی) (اگر ایدات شرط
 (عن بن دیمکدر) (شوم فقیل مضارع نفس متکلم وحده فعل شرط
 اولورسم دیمکدر) (یک ابو دیمکدر) (میشوی می ایدات حال جمله سیله
 جزای شرط) (او حرف عطف) (پستر باهجمک کسری و سبنک
 سکونبله دوشکدر عریجه فراش دیرلر) (بیاره اضافت لایمه) (بیماری
 یا حرف مصدر) (پرخیزی فعل مضارع مفرد مخاطب قائلده سین
 دیمکدر) (گفت شبلی دیدی) (آری افعال تصدیقنددر نعم معناسنه
 ترکیجه اوت دیمکدر) (پس فاه نتیجه معناسنه در باهجمک فتح سیله
 (بروی حرف صله با معناسنه) (وی ضمیر رسایه راجعدر) (عرضه کرد
 عرض ایلدی یعنی کلین شهادتینی عرض ایلدی حاصلی تلقین
 ایلدی) (محصول ترکیب) (داخی شبلی نک حکایاتندن نقل ایدولر که
 یا نقل اولنمشدر که بروقت خسته اولدی یا بخسته اولمش ایدی
 خلیفه اکا مداوات ایتمک برکافر طیب ارسال ایلدی طیب سوال
 ایلدی که کوکلک یعنی جاک نه استر شبلی دیدی اول نسنه بی استر که
 سن مسلمان اوله سین طیب دیدی اگر بن مسلمان اولورسم سن ابو
 اولور مبین یعنی شفا بولور مبین دخی خسته لک دوشکندن
 قالمیار مبین شبلی دیدی اوت قالمیار و شفا یاب اولورم ایمدی
 طیب ایمان عرض ایلدی و تلقین اسلام ایلدی بعض نسخه ده
 اشغیده کله چک چون وی ایمان آورد برینسه ووی ایمان آورد
 واقعدر یعنی طیب دخی ایمان کتور دی دیمک اولور بونسخه
 صیوادر (زیرا بازد بغیر نسخه به مکتوبه بو معنای سیاق و سباق

قریب سبله کوز نمی (لکن شارح هر جوم بونسخه بی اختیار
 ابتدیکندن بزخی انک ارنجه کتدک * چون وی ایمان آورد شبلی
 از پسر برخاست و بروی از بیماری اثری پس هرد و همراه پدش خلیفه
 رفتند و قصه را بخلیفه باز گفتند خلیفه گفت پسداشتم که طیب
 پیش بیمار فرستاده ام من خود بیمار پدش طیب فرستاده ام (چون
 ادات تعلیل) وی ضمیر طیه را جصدر (آورد فعل ماضی مفرد غائب
 الف ممدوده ایله وایک فعی ورائک سکونیه ایمان کتوردی یعنی
 اقرار بالایمان و تصدیق بالایمان ایلدی (برخاست فعل ماضی مفرد
 غائب ظلفدی دیمکدر) و بروی یعنی شبلی آورده (از بیماری یا حرف
 مصدر) اثر علامت معناسنه (فی ادات نفی یوق دیمکدر) پس فاء فذ لکه
 معناسنه (هرد و هرایی سی) همراه بولداس یعنی رفیق دیمکدر
 (پدش باه عجمک کسر یله قیت معناسنه عربیده عند کی) (خلیفه به
 اضافت لامیه) رفتند فعل ماضی جمع غائب کتدیله دیمکدر (وقصه را
 را ادات مقول) بخلیفه یا حرف صله (باز بونک کی برلده نهمسین
 وناکید ایچون کلور کرو معناسنه چندان مناسب دکلدر) گفتند
 فعل ماضی جمع غائب سوبلدیلر دیمکدر (پدداشتم باه عجمک کسر یله
 فعل ماضی متکلم و حده ظن ایلدم معناسنه در) که حرف بیان (فرستاده
 فائک ورائک کسری و سدنک سکونیه ماضیدن قسمدر) (ام ضمیر متکلم
 و حده کوندر مضم دیمکدر) خود بونیه ادات تأکید اوله یا خود ایسه
 معناسنی افاده ایلدر اوله که معنی بی ایسه دیمکدر اولور (محصول
 ترکیب) شبلی اکا ایمان عرض ایلدی اودخی قبول ایلدی چونکه
 طیب ایمان کتوردی یعنی اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدنا
 رسول الله دیدی شبلی دوشکدن قافیدی وائک اوزرنده خسته لکدن
 اثر یوق ایلدی ایکسی یله بولداس اولوب مقتدو باللهک حضور بنه
 کتدیله و قصه بی خلیفه به سوبلدیلر بخلیفه دیدی ظن ایلدم که
 بیمار قته یعنی خسته به طیب کوندر دم بن ایسه طیب اوکنه خسته
 کوندر مضم که مرض کفر و ضلالتدن شفا بولدی و ایمان بالله ایله
 صحت پذیر اولدی (قطعه) هر کس که از هجوم محبت می بصر شد *
 داند طیب خویش لغای جیب را * که حرف زابطه مسفت (هجوم

هاتك وجميعه بل به نزول وزني اوزره مصدر در بقت باصمق یعنی
 علی الفقه اضافتی مصدرک فاعله در (مر یعنی خسته معناسه در
) شد اولدی دیمکدر (داند فعل مضارع مفرد غائب یلور دیمکدر
 دانیدن دن یادانستن دن آغایان اولندیغی اوزره مصدر تانیسینی ده
 احوال ثلثه واریدی بو حذف قیلندندر (طیب داندک مفعول اولی
) خویشه اضافت لامیه با اسم فاعلک مفعولته در (لقای حبیب
 لامیه در (لقا لامک کسریله صورت معناسه در ورائدک مفعول
 تانیسی (حبیب فاعیل بمعنی مفعول محبوب دیمکدر (را ادات مفعول
) (محصول یت) هر کیمسه که محبتک همچو مندن یعنی غلبه محبتدن
 خسته اولدی حاصلی عشقدن خسته اولدی حبیبک صورتی یعنی
 محبوبک دیدارینی کندوسنه طیب یلور * چون برسرش طیب
 بهستی نهد قوم * بخشد شفا ز علت هستی طیب را * چون ادات
 تعلیل (برسرش شین ضمیر مر یضه راجعدر (طیب نهک فاعلی
) (بهستی با حرف مصاحبت (هستی با حرف مصدر واریق دیمکدر
 کبر و عجب و انانیتدن کایتدر (نهد فعل مضارع مفرد غائب قور
 دیمکدر نهیدن دن یا نهادن دن زیرا مصدر دالیک ماقبلنده یارنودن
 الف اولسه حذف اولتور افسح اولان نونده کسر در قحبه ده
 جائزدر (قدم ایاقی معناسه نهک مفعول صریحدر (بخشد فعل
 مضارع مفرد غائب بفشاردیمکدر بخشدن دن مشتق (شفا بخشدک
 مفعول اولی (علت مر ض معناسه در اضافت بیانیه (طیب مفعول ثانی
) (را ادات مفعول) (محصول یت) چونکه خسته نک باشی اوزره یعنی
 باشی اوجنه طیب واریق ایله ایاق قویه یعنی کبر و عجب ایله باشی
 اوجنه کله مر یعنی محبت کبر و انانیت علتدن طیبیه شفا بفشار
 حاصلی طیب اکا معالجه ایده من بلکه او طیبیه علاج ایدر ننه کیم
 شبلی ایتدیک کی (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخرج مکفوف
 محذوفدر عینله آنست دوستدار قطعه سی کی * سهل عبد الله
 نسری قدس سره میگوید هر که بامداد کند و همت وی آن باشد که
 چه خورد دست از وی بشوی * سهل عبد الله سهل بن عبد الله
 دیمکدر اسلوب عجم اوزره علین پینندن این لفظی حذف اولمشدر

(تستری یا حرف نسبت تسترناه اولك ضمی ونا نینسك قحی و سبنك
سكونيله برشهرك اسمیدر) (بو ذات عالی قدر پوشهره منسوبدر و طبقه
ثانیه دندرکنینی ابو محمد در ذوالنون مصرینك شاگردلرندن درمنقولدر که
برکون تسترته حضرت سهل اباعین اوزاندی وارقه سین دیواره
وپردی و دبیکه سلونی عماشتم یعنی دبلیککرشیدن بکا سوال ایلک
دبیلرکه بو آنه دك سزدن بویه شی صادر اولدی ابدی دبیکه
استاذ صاع اولدجه شاکرده ادب لازمدر بوتاریخی ضبط ایلدیلر
مکر ذوالنون اول وقتده وفات ایلش (میگویدی ادات حکا به
(هرکه هرکس که تقدیرنده در) (بامداد صباح وقتی دیمکدر) (بامداد کند
صبح ایلبه یعنی صباحلیه دیمکدر) (همت وی لامیه همت بونده
اندیشه معناسنه در) (وی ضمیر هرکه ده کی که به راجعدر) (باشد فعل
مضارع مفرد غائبدر باشند دن) (که حرف بیان) (خورد فعل مضارع
مفرد غائب یه دیمکدر خوردن دن با خوردن دن زیرا مصدر الینك
ما قبلنده یارنودن را اولسه مفتوح قلنور لکن خوردن دن اولسی
مناسب دکلدر زیرا خوردن پدرمك معناسنه متعدیدر ~~کذا~~ فی
نعمه الله) (دست بشویك مقدم مفعول صریحی) (وازی غیر صریحی
(بشوی با حرف تأکید شوی امر حاضر در یقه معناسنه) (دست شوی
بونده اعراض ایله دیمکدن کنایتدر) (محصول ترکیب) سهل ابن عبدالله
تستری حضرتلری پیورلر ایلدیکه هرکجه صباحلیه یعنی صباحه
چبقه وانك اندیشه سی اول اوله که نه یه اول کیمسه دن اعراض ایله
حاصلی او یقودن قالدیغی کی اکل و شربی تفکر ایلین امدن اجتناب
واحتراز ایله انسانیت وقت سحرده بلکه جمیع اوقانده صانع ذوالجلالی
ذکر ایدوب انك عبادتنه صرف همت ایلکدر امارزق مقدرادن کوشش
ایلله حصول پذیر اولور (قطعه) هرکه خیرد بامد از خواب نبود
درسرش * جز خیالی خوردن و آیین بیداری مجوی * هرکه هرکس که
تقدیرنده (خیرد فعل مضارع مفرد غائب قالقار دیمکدر خیریدن دن
باعلی خلاف قیاس خاستن دن) (بامداد صباح وقتی دیمکدر) (از خواب
خیزدك مفعول غیر صریحی) (خواب و اورسمیله او یقومعناسنه در) (نبود
فعل نفی مستقبل مفرد غائب) (درسرش نبودك مفعول فیهی) (در حرف

ظرف شین ضمیر هر که ده کی کبه راجعدر (جز غیری معناسنه اادات
استناد و نبودك مفعول صریحی) خیاله مضاعف در خیالک خورده لامیه در
(خورد بونده طعام معناسنه اسمدر ماضی دکلدر) از او ضمیر که به
راجعدر (آیین الف ممدوده ابله رسم وقاعده معناسنه در آیین پیداری
لامیه) پیداری یا حرف مصدر پیدار او بانیق یعنی آگاه معناسنه در
(مجوی فعل نمی حاضر مفرد مخاطب استمه یعنی طلب ابله دیمکدر
(محصول یت) هر کیمکه صباح وقتی او بخودن قالقه اول کیمسه باشنده
طعام خیالک غیری اولیه اول کیمسه دن او یا نطلق رسمی استمه یعنی
نومدن پیدار اولد یعنی کبی یمک سودا سنده اولوب عجبانه یمسم دیو تفکر
ایلین امدن پیدار لقی رسمی طلب ابله حاصلی پیدار ظن ایدوب او یا نغه
اولان معامله بی اتمه هر تقدیر خوانیدن پیدار اولد یمسه دخی نوم غفلته
مستغرق اولمشدر * وانکه شوید دست چون پای از سر پستر کشید *
تا بخوان و سفره آرد دست دست از وی بشوی * وانکه وانکس که
تقدیرنده در دخی اول کیمسه که دیمکدر (شوید فعل مضارع مفرد غائب
یمقه دیمکدر یعنی تطهیر ابله شویدن دن یا شستن دن زیر مکر رایان
اولند یعنی اوزره مصدر تانی سببی ده اولان احوال ننه مک تبدیل الی
الباء قبیلنددر وسین یا به قلب اولند قد نصکره ماقبلی مضموم او اور
ایسه ضمه اشباع اولنوب و او حاصل او اور (دست مفعول صریحی) چون
ادات تعلیل (پای کشدك مقدم مفعول صریحی) از سر پستر غیر صریحی
(سر بونده ذات بستردن عبارتدر اضافتی بیانیه) کشد فعل مضارع
کشیدنن مشتقدر چکر دیمکدر (تا حرف انتها) بخوان با حرف صله
خوان روم ضمیله سفره معناسنه در (وسفره عطف نفه سر در) آرد الف
ممدوده ابله فعل مضارع مفرد غائب کتوره دیمکدر اریدن دن یا آوردن دن
قاعده اوزره آورد کور بعضا و اوی حذف ابله آرده کلور بونده اولد یعنی
کبی (دست اول آردك مفعول صریحی) (تانی بشویك مقدم مفعول
صریحی مصراع اولده کی شوید دست تطهیر الید معناسنه حقیقتدر
مصراع ثانیه که اعراض واجتنابدن کابندر (محصول یت) دخی
اول کیمسه که البی یمقه به چونکه ایاغنی دوشکدن چکه یعنی چونکه
فراشندن قالقه البی یمقه به تا سفره ال کتوره یعنی البی سفره به اوزاده

اول کچسہ دن اعراض واجتباب ایلہ حاصلی یتاغندن قالقوب النبی
 یقہ دیغی کچی سفر مہ ال اوزادن امدن ال یو * ابوسعید خراز قدس
 سرہ کوید کہ در اوائل حال ارادت محافظت وقت خود می کردم روزی
 پیسابانی در امدم وی رقت از قفای من آواز چیرنی برآمد دل خود را
 اراغفات بان چشم خود را از نظربان نگاه داشتم بسوی من آمد تا بمن
 نزدیک شد دیدم دوسباع عظیم بدوش من با آمدند من بایشان
 نظر نکردم نہ در وقت برآمدن نہ در وقت فرود آمدن * ابوسعید خراز
 طبقہ ثانیہ دندر کنیہ سی ابوسعید اسمی احد بن عبسی لقی خراز در
 خراز دیگی دیمکدر بولقب ایلہ ملقب اولہ نک و جہی برکون کوردیلر کہ
 ادیک دیکر وینہ سوکر دیدیلر نیچون بویلہ ایدرسین دیدی نفسمی
 بونکله مشغول ایدرم تا کیم بی مشغول ایلہ واکا صوفیہ پیندہ قر
 الصوفیہ دیرلر بغدادی الاصلدر صکرہ مصرہ کلمشدر محمد بن منصور
 طوسینک شاکر دلرندن در یوز سکسان التیدہ وفات ایتشددر یوز مشدر کہ
 برکون نفسم اتی استدیکہ خدای تعالیدن برشی طلب ایدم هاتندن
 بر آواز کلدیکہ الہیدن غیری برشی استرہ سین لاجرم بوسوز سبیلہ
 خدای تعالیدن حیا ایدرم رزق جمع ایلکہ (کوید فعل مضارع مفرد
 غائب) کہ حرف بیان (اوائل همزہ نک قحیلہ اولک جعیدر) حالہ
 اضافت لامیہ (حال ارادت بیانیہ) محافظت مفاعلہ یابندن مصدر در
 تا اسلوب عجم اوزرہ طویل یاز یلور صغتمق معناسنہ در (وقته اضافت
 مصدرک مفعولنہ در) وقتک خودہ لامیہ (خود بوندہ کندو معناسنہ در
 می حرف حکایہ) کردم فعل ماضی متکلم وحدہ ایلر ایدم دیمکدر
 (روزی یا حرف وحدت برکون دیمکدر) پیسابانی با حرف ملہ یا حرف
 وحدت پیابان بیان دیمکدر (در حرف تأکید (آمد الف ممدودہ
 ایلہ فعل ماضی متکلم وحدہ کلدیم دیمکدر (وی رقت و او حرف عطف
 می حکایہ حال ماضی (رقت فعل ماضی متکلم وحدہ کبیر ایدم دیمکدر
 (قفا بوندہ ارقہ دیمکدر خلف معناسنہ منہ اضافت لامیہ (آواز چیرنی
 لامیہ آواز الف ممدودہ ایلہ صوت معناسنہ در (چیرنی یا حرف وحدت
 چیز نسنہ معناسنہ برنسنہ نک سسی دیمکدر (برآمد فعل ماضی مفرد
 غائب ظاهر دیمکدر (دل خود لامیہ (را ادات تخبصص کنندی

قلمی دیمکدر (التفات کوز اوجیه باقه معناسنه در اما بونده تعلق
 دروندن عبارتندر (بان حرف صله اکا دیمکدر) ویشم و او حرف عطف
 (نگاه بونده حفظ معناسنه در) داشتم فعل ماضی متکلم وحده طوئدم
 دیمکدر (اما معلوم اوله که نگاه کله سی داشتن وانک مشتقابه استعمال
 اولنور ایه حفظ معناسنه در و اگر کردن وانک مشتقابه استعمال اولنور
 ایسه نظر والتفات معناسنه بویه اولجه نگاه داشتم حفظ ایلدم
 دیمک اولور فاحفظ (بسوی من لامیه با حرف صله) بسوی جانب
 معناسنه در (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر فاعلی نخبنده
 چیزه راجعدر) بعضی نسخده آن چیز بسوی من آمد واقعدر (ناحی
 معناسنه در) بمن با حرف صله (تزدیک بقین دیمکدر) شد فعل ماضی
 مفرد غائب اولدی دیمکدر (دیدم فعل ماضی متکلم وحده کوردیم دیمکدر
 (دو واور سمبله ایکی دیمکدر) سبع سبت فقی و بانک ضمیله یرتیمی
 حیوانه دیرلر عظیم یوک دیمکدر (بدوش من لامیه) بابا لالفظنده
 اولان استعلائی تا کید ایدر (آمدند فعل ماضی جمع غائب کلدیلر
 دیمکدر) بایشان با حرف صله ایشان ضمیر جمع غائب انلره دیمکدر
 (نکردم فعل نفی ماضی یعنی عهد مطلق متکلم وحده بعضی نسخده
 و هیچ نکتم واقعدر) و شارحک نسخده سی دخی بودر لکن اکثر متون بزم
 نحر بر بزم وجهی اوزره در معنی هیچ سو یلدم دیمکدر (نه حرف نفی
 (در حرف ظرف) وقت بر آمدن یوقاره کلک وقتنده یعنی اوموز بزمه
 چقد بقی وقتنده (فرو آمدن اشاعی کلک وقتنده یعنی اوموز مذن
 ایندکری وقتنده) (محصول ترکیب) ابوسعید خراز قدس سره بیور که
 ارادت حالتک اولارنده یعنی سلوک اوانلنده کندی وقتی محافظه
 ایدردم یعنی ماسوا به میلدن صغوردم بر کون بریا بانه کلدیم و او بیابانده
 کیدردم بنم قفامدن بر نسنه صداسی ظاهر اولدی کندی کو کلمی
 اکا التفات و میلدن و کندی کوز بیتی اکا نظر دن حفظ ایلدم
 حاصلی اکا ارب طاقدم بنم جانجه کلدی تا کیم بکا بقین اولدی کوردیم که
 ایکی یوک جانور بنم اوموزم اوزره چقد بیلر بن انلره نظر ایلدم یعنی
 با قدم و هیچ برشی سو یلدم نه اوموزمه چقد قلمی وقتنده نه اوموز مذن
 ایندکری وقتنده حاصلی انلره کلمی بنی تو کلدن دور و ماسوا به

میل ایله بنی مرتبه مدن بعید و مهجور ایلدی (قطعه) کبست دانی
صوفی صافی زنگ تفرقه * آنکه دارد رو بیک رنگی درین کاخ دورنگ *
(کبست کیمدر دیمکدر) دانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیلورمبسن
دیمکدر (صوفی صافی موصوفک صفتیه اضافتی) صافی بونده پاک
معناسته در (رنگ تفرقه بیانیه تفرقه تفعیل باندن مصدر در پراکنده
معناسته اما بونده رنگ تفرقه تلوندن عبارتندر تر کیمه پراکنده
دورمز دیر) حاصلی هر کوردیکنه میل اتمه دن عبارتندر یا خود رنگ
تفرقه لامیه اولوب رنگ حبله و مکر معناسته اوله پراکنده لک حبله
و مکرندن دیمک اولور (آنکه انکس که دیمکدر) دارد فعل مضارع
مفرد غائب دار بدن دن یاد داشتن دن و برا مصدر تائینک ماقبلنده
شین مجبه اولسه مضارعده رایه قلب اولتور (رو بوز دیمکدر وجه
معناسته) یک رنگی با حرف صله یا حرف مصدر یک رنگ ضد تلوندن
یعنی برحالده طور مق (در بن در این دن مخفقد در) در حرف ظرف
(این اسم اشارتندر) کاخ قصر و چارطاق معناسته در اما بونده
کاخ دورنگ دنیادن کایتندر کنندنه عاده اللهک جریانی ایکبشر
اولد بیچون مثلاً عصر و یسر شب و روز فقر و غنا بونلک امشالی
اضدادی جمع ایتد یکچون کاخ دورنگ بو عالم فساد مصطلح
اولشد (محصول یت) کیمدر بیلورمبسن تلوندن پاک اولان صوفی
یا پراکنده لک مکر و خدعه سندن خلاص اولان صوفی یعنی
بو اوصاف ایله متصف اولان صوفی کیمدر بیلورمبسن (مصراع ثانی
مقام جوابده در اول کیمه در که یک رنگلکه یوز طونه یعنی برحالده
طوره حاصلی توجه الی الله ایلوب الله نغیری پی دروندن چقره
بوایی رنگلی اولان چارطاقده یعنی بو عالم کون و فسادده حاصلی
ماسوایی کو کلدن چقاروب خدایه ربط قلب ایدن کیمه در
تلوندن خلاص بولش صوفی یا پراکنده لک مکرندن خلاص
اولش صوفی * نکسلد سیر رشته سرش زجانان کر بفرض * ره پرو
کیدر ز یک سوشیر و ز یکسو بلنک * نکسلد کاف عربینک ضمی وسین
ولامک فقه لایله فعل نفی مستقبل مفرد غائب کسلیدن یا علی
خلاف قیاس کسختن دن اوزلر یعنی منقطع اولمز دیمکدر (سر رشته

فاعلی سر رشته بحسب اللفه اپلاک اویجی دیمکدر لکن بونک کپی
 برلده مقصود معناسنه در (سره اضافت بیانیه در) سرسبنک کسری
 وراه مشدد ایله قلبیده کیرلی اولان شیشه دیرل (بعض نسخه ده
 سرش برینه مهرش واقعدراول وقت سر رشته رابطه معناسنه اولور
) مهرمیک کسریله محبت معناسنه در علی کلالوجهین بومصر اعده
 اولان استعاره اربانتک معلومیدر ذکر ی ما نحن فیهمزدن خارجدو
 (شین ضمیر که به راجعدر) زجانان محبوبدن (کرحرف شرط) بفرض
 باحرف تا کید فرض تصرفات عجمدندر که امر حاضر در فرض ایله
 معناسنه در طلبسته معناسنه اولدیفی کپی (ره بول دیمکدر طریق
 معناسنه) براوا کچسه اوزرینه دیمکدر (کیرد فعل مضارع مفرد
 غائب کریدن دن یا علی خلاف القیاس گرفتن دن طوته دیمکدر یعنی
 یولینی ضبط ایله) سوجانب معناسنه در (زیک سو برجانیدن دیمکدر
) شیر ارسلان دیمکدر اسد معناسنه (واو حرف عطف) پلنک قبلان
 دیمکدر (محصول بیت) بویت بیت اولده کی که به صفتدر یعنی
 برکونه ر بطقلب ایلله که انک قلبیده مضمر اولان مقصودی جاناندن
 منقطع اولیه یا انک محبتی رابطه سی اوزلیسه اگر فرض ایله سن
 برجانیدن ارسلان و برجانیدن قبلان یولینی ضبط ایلسه ل حاصلی
 جمیع جواتینی اعدا ضبط ایلسه لینه خدای متعالدن سر رشته
 امیدی منقطع اولیه یعنی صوفینک توجه وتوکلنه خلل طاری
 اولیه اشته حقیقته صوفی بودر بعض نه نموده یک سو برینه
 دیگر سو واقعدر غیر جانیدن دیمک اولور (عروض) بو وهر که خبرد
 قطعده لری بحرمل مسدندن در که صدر وابندا وحشوری سالم
 عروض وضر بلری محذوفدر حذف مکررا بیان اولندی * و هم وی
 نقل کرده است که هر که کان برد که بکوشش توان رسبد رنجی کشیده
 بیهوده وهر که تصور کند که بی کوشش توان رسبد راه ارزو پیوده *
 (وی ضمیر ابو سعیده راجعدر) (نقل کرده است نقل ایلشدر) که
 حرف بیان (کان کافی عجمک ضمیمه ظن معناسنه در) (برد بانک
 قحی ایله فعل ماضی مفرد غائبدر ایلندی) (کان برد ظن ایلدی دیمکدر
) (که حرف رابط صفت) (بکوشش با حرف مصاحبت) (کوشش

کاف عجمک ضمیمه اسم مصدر در (معلوم اوله که حرف شین
آخر که به لاحق اولسه اگر ما قبل مکسور اولورسه علامت اسم
مصدر در مفتوح اولورسه ضمیر غائبدر) بکوشش سعی ایشک ايله
یعنی چالشحق ايله دیمکدر (توان تانک ضمی وواوک فعیله ممکندر
دیمکدر) رسید یونده مصدر معناسنه در زیرا تواند بوی مضارعت
واردد ایشک ممکندر دیمکدر (رنجی یا حرف وحدت نوعیه (رنج
زجت و مشقت معناسنه در) کشیده کاف عرینک فعیله ماضیدن
قسمدر چکمش دیمکدر (یهوده عبث معناسنددر) هر که هر کس که
تقدیرنده در (تصور فاعل بایندن مصدر در بونده خولیا دیمکدر
(کنند فعل مضارع مفرد غائبدر کنیدن دن یا علی غیر قیاس
کردن دن ایلیه دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (بی ادات سلب
(راه ارزو لامیه آرزو الف ممدوده ايله کوکل چکنمده سی در ترکیجه
دلک دیر اما بونده هوس معناسنه در) (هموده بله عجمک فعی ویاک
سکونیه و میک ضمیمه ماضیدن قسمدر اولمش دیمکدر بعض نسخده
نیچوده واقعدر نون نافیه ايله ظن ایدرمکه سهو قلم یا تخلیط نسخ
اولق کرک که بعض نسخده جز راه او نیچوده واقعدر بویه اولجه
صحیح اولور که معنی ارزو بولینک غیری اولمش یعنی هوا وهوسک
غیری به تابع اولمش دیمک اولور (محصول ترکیب) وینه ابوسعید خراز
نقل ایلشدز که هر کیمسه که ظن ایلیه که خدای تعالی به سعی ايله
ایشک ممکندر یعنی واصل اولق قابلدر ییهوده رنج چکمشدر
وهر کیمکه تصور ایلیه که سعی سز واصل اولق ممکندر ارزو بولنی
اولمشدر یعنی هوا وهوسنه تابع اولمشدر (رباعی) از رنج کسی بکنج
وصلت نرسید * وین طرفه که بی رنج کس آن کج ندید * از رنج
از بونده حرف مصاحبدر یا معناسنه یا کندی معناسنه که
من معناسنه در حذف مضاف ايله که از طریق رنج دیمک اولور
(کسی یا حرف وحدت) (بکنج یا حرف صله کج کاف عجمک فعی ونوک
سکونیه خزینه معناسنه در) (وصلنه اضافت مجازا یسانیه یا لامیه
(نرسید فعل ننی ماضی مفرد غائب ایشمدی دیمکدر) (وین واین دن
مخففدر) (واو حرف عطف) (این اسم اشارتدر) (طرفه طاء مملک ضمی

وراثت سکونیه و فائز قبی و هاء رسمیه مقام تعجیده استعمال اولنور
 (که حرف بیان (بی ادات سلب (ندید فعل ننی ماضی کورمدی
 دیمکدر (محصول بیت) رنج و تعب ایله بارنج و مشقت طریقتدن
 برکپسه وصلت خزینه سنه ابرشمدی یعنی هیچ کپسه زحمت و کوشش ایله
 وصال جلاله واصل اولمدی و بوجیدر که یعنی محل تعجیدر که زحمت
 و مشقت سز اول خزینه بی کپسه کورمدی یعنی بلا تعب و کوشش
 وصال کپسه به پیسر اولمدی (حاصلی وصلت موهبه الهی در
 نه مشقت سز واصل اولنور نه مشقت ایله لکن واصلین دخی
 مشقت سز واصل اولمدی دیو یجب ایدر * هر کس که دوید کور
 نکرقت بدشت * لیکن نکرقت کور جز آنکس که دوید * دوید
 دالک قبی واولک کسر به فعل ماضی مفرد غائبز یلدی یعنی سعی
 ایلدی دیمکدر (که حرف رابط صفت (کور کاف عجمک ضمیمه
 طایغ اشکی دیمکدر که بین الاعجام مقبول صیددر (نکرقت کاف عجمک
 وراثت کسر لایله فعل ننی ماضی مفرد غائبز طوتمدی دیمکدر
 (بدشت با حرف طرف در معنایستد (بدشت دالک قبی و شین معجمه نك
 سکونیه صحرا معناسنددر (بدشت دویدك مفعول فیهی اولمقد
 جائزدر نکرقتك اولمقد جائزدر (لیکن ادات استدراك (جز غیر
 معناسنددر (که حرف رابط صفت (محصول بیت) هر کپکه صحرا ده
 سعی ایلدی کور طوتمدی یا هر کپسه که سعی ایلدی صحرا ده کور طوتمدی
 لکن کوری سعی ایدوب یلن کپسه نك غیر یده طوتمدی یعنی سعی
 ایلین طوتمدی (حاصلی بیت اولی تمثیل طریق - له بیورر که رنجسز
 واصله کپسه واصل اولمدی رنجیه دخی کپسه واصل اولمدی نه کیم
 صحرا ده چوق کپسه سعی ایدوب اول مقبول و مرغوب صیدی
 اله کثوروب صیدایده من لیکن سعی ایتکسزین دخی کپسه صیدایده من
 (عروض) بور باعینك صدر وابتدای آخر بدر خبر معلوم مفعول
 اولور حشو اوللری مقبوض قبض بشنی سا کنی حذفه دبرل که
 یا دوشر مفاعیل اولور حشو ثانیلری مکفوف کف معلوم مفاعیل
 اولور عروض وضر بی اهتم هم مفاعیل دن سبب خفیفك برنی
 حذف و سبب آخرك سا کنی اسقاط و محذوف کنی اسکا نه دبرل بویه

اولجه یا ولام ونون دوشرو عین ساکن اولور مفاع قالب فعل
 لغظه نقل اولتور بویه ایسه هزج اخرب مقبوض مکفوف اهتم
 اولوب بر مصرعی مفعول مفاعیل مفاعل فعل اولور لکن قاعده
 شعر دندیر که وزن ایچون بعض ساکنه حرکه ویریلور اوقونشده
 ایالیله اوقنور نامل * ابوالحسن نوری قدس سره ~~ک~~وید هر که
 خدای تعالی خود را از وی بیوشاند هیچ دلیل و خبر او را بوی نرساند *
 اکثر نسخ مندر و شارح دخی ابوالحسن یازمشدر لکن سهوقم اولدیفته
 شبهه یوقدر طرفه بو که شارح سهوقله تابع اولمش زیر اکتیسه می
 ابوالحسن ولقی نوری واسمی احد بن محمد در بعضیایر محمد بن
 محمد در دیدیلر مولد و منشائی بغداد در و طبقه ثانیه دندر جنتیک
 اقراندن در مناقب الارارده مسطور در که وقتک خلیفه سنه
 صوفیه بی زندقه ایله تهمت ایلدیلر یونلری اورلغه امر اولندی
 جنیده فقهه یابشدی اما نوری و غیریلر حاللری اوزره طور دیلر
 جلاد بونلر بن اورمغه کلدی نوری ایلرو یوریدی جلاد دیدیکه
 نیچون مسارعت ایدرمین ایتدی بولده ایشلریمه بر ساعت حیاتی
 ایشار مراد ایدرم جلاد منخیر اولدی بوسوز خلیفه به ابرشدی
 انلرک امر بی قاضیه حواله ایلدی قاضی نوری به فقهدهن برنیسه
 مسئله موردی جله سنه جواب وپردی وایندی اللهم قوللری
 وارد طور سهول اللهم طور در و سویسه ل اللهم سویلر (پس قاضی
 خلیفه به خبر کوندو دیکه اگر بونلر زندیق اولور سه بریوزنده هیچ
 مسلمان بولمز) پس خلیفه عفو ایلدی روح الله روحه (حضرت
 سری سقطینک مرید ل ندن در) وینیه منقولدر که بر ~~ک~~ون
 نوری خسته اولدی جنید عبادتنه کلدی وکل و میوه کتوردی
 برمدن نصکره جنید دخی خسته اولدی حضرت نوری اکا عبادته
 کندی و یارانته دیدیکه جنیدک خسته لکنندن بر پاره السکر تا کیم
 لول صحت بولسه مریدلری دخی راضی اولدیلر جنید در حال صحت
 بولدی نوری بیوردیلر که رنوبنده دخی عبادته کلور سک بویه کل
 کل و میوه ایله کله (خود را رادات مفعول کسندینی دیمکدر (ازوی
 اول کیمه دن (بیوشاند با حرف تا کید پوشاند باه عجمک خیمه

فعل مضارع مفرد غائب متعدی الف ونون علامت تعدیه در که
 مقدما مفصلا به سخن اولندی پوشانیدن لازمی پوشیدن دن پوشد
 کلور کیرله دیمکدر (نرسند فعل نفی مستقبل مفرد غائب الف
 ونون اادات نصیه رسانیدن دن لازمی رسیدن دن رسد کلور ایرشد مرز
 دیمکدر (محصول ترکیب) ابو الحسن نوری قدس سره رور که
 هر کجکه خدای تعالی کندینی اول کیمسه دن کیرله یعنی پنهان ایده
 حاصلی وصالنی اکا جرام ایده اول کیمسه بی الله تعالی به هیچ بدلیل
 ایرشد مرز یعنی استدلال و خبر ایه حاصل عقل و نقل ایه دست رس
 بولز بوهستدن فقره خبر ایه ثبوت اولغیه باب بحث اراده مفتوحدر
 اربابی مراجعت ایلسون تفتین (اما مذاقی مصنف جبر متوسطه
 قائل اولقی کرک زیرا اکثر صوفیه کمال توکلدن ایچون مذهب اشعریه
 ذاهلدر تذکر (الشی شقی فی بطن امه والسمید سعید فی بطن امه)
 مسئله سی معلوم ذوالفطنانه در (رباعی) چون دلبر من ز پرده رویتاید*
 کس نتواند که پرده رو بکشداید* ایچون حرف تعالیل (دلبر من لایسه
 دلبر و صف ترکیبدر مجرب و معنائنه بنم مجبوریم دیمکدر مراد حضرت
 باریدر بعض نسخه ده دلبر ما دوشمشدر مع الغیر ضیفه سیله (تأید فعل
 نفی مستقبل مفرد غائب کوسزیمه دیمکدر نمایدن یا نمودن دن زیرا
 مصدر البینک ماقبلنده و او اولسه و اوحذف اولور برینه الف و یا کلور
 (تواند فعل نفی مضارع مفرد غائب قادر اولز معنائنه توانستن دن
 و توانیدن دن مشتق و ایکسیده لغتدر وقاعد جهوره موافقد
 بری سنی حذف بری یابی حذف قبیلندن اولور (ز و از اودن مخففدر
 بکشداید با حرف تأکید (اادات استقبالی) کشاید بکاف عرک ضمیمه
 فعل مضارع مفرد تأکید ایه یعنی رفع ایده دیمکدر کشایدن دن
 قول سودی به کوره بالایی کانه ذکر اولسدینی وجه اوزره لغت و کل
 جهور قول کشتوندن نماید نمودن اولدینی کبی که واوی حذف
 و الف ونون عروض اولغسله یا کشایدن علی غیر قیاس زیرا یقتل
 معنائنه اولان کشه التباس لازم کلور قاعده به کوره (معلوم اوله که
 اول کتابدنالی آخوه نیازه یقین مشتی مثلله اولکی الی قولی سودیدن
 لغتدر بری یوقدر اما طریق سهله الخصولدر ایکه فی طریق

جمهور در قائل (محصول بیت) چونکه بنم محبوبم یا بزم محبوبم
 یعنی خدای متعال پرده دن یوز کوسه سیمیه یعنی وصاله مراد علیه سی
 تعلق ایلمه کیمیه قادر اولمز که پرده بی اندن آچه یعنی رفع حجاب ایلمه
 حاصلی وصاله نائل اوله * ورجله جهان پرده شود باکی نیست *
 انجا که بی جلوه جال آرایند * و واکردن محققدر (جله جهانی جمع
 عالم دیمکدر) (شود قبل مضارع شویدن دن یا شدن دن علی خلاف
 قیاس) (باکی یا حرف وحدث) یا حرف مصدر (باله باه عربیله قورقو
 معنایست در) (نیست تی ایات فی سین وادانت خبر یوقدر دیمکدر) (باکی
 مبتدا نیست خبری) (انجا اول محله دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (بی
 ادات تعلیل) (بی جلوه جلوه ایچون دیمکدر) (جلوه بحسب اللغة صالینی
 صالینی یور دیمکدر) (اما بونده بجلی خدادن عیار تندر بعض نسخیه ده
 مه جلوه واقعیدر اضافت بیاتیه ایله نور بجلی دیمک اولور) (جال
 معروف) (آرایند الف ممدوده ایله فعل مضارع مفرد فاعل بزر یعنی
 تمیزین باید دیمکدر آرایدن دن یا آراستن دن ایکبسی دخی لغتدر
 وقیاسه مطابقه سببی یایه تبدیل شدن اولور مصدر تائی سینی نك
 اقسام ثلاثه شدن (محصول بیت) واکر جمله جهان پرده و حجاب اولور سه
 یعنی مانع اولور سه بر قورقی یوقدر یا قورقی یوقدر اول محله که جلوه
 ایچون یعنی بجلی ایچون جایینی بزمیه یعنی بجلی ایچون عرض جال مراد
 علیه سی اولور سه جمع عالم مانع و مزاحم اوله مر (عروض) بود باعینک
 مصراع یعنی مختلفدر بحسبه الملل بیت اولک مصراع اولده مصدری
 اخرجت خرب معلوم حشو اولی مقبوض قبض ده معلوم که بشنی ساکنی
 حذف ایدی حشوانی سالم عروضی ایتر بتر اولدن معنی وایکی سبب
 خفنی اسقاطه دیر که فاعل فاعل فعل لفظه نقل اولور بوله اولجه
 مفعول فاعلین فاعلین فاعل اولوب هزج اخرج مقبوض ایتر اولور
 و مصراع ثانی ابتدائی اخرجت خرم یا لکتر اولدن معنی اسقاطه
 فاعلین اولور مفعول لفظه تبدیل اولور حشوانی اشترش خرم ایله
 قبضیک اخرجت خرمه دیر میم و لکتر فاعلین فاعلین حشوانی سالم
 ضربی یا لکتر ایتر ایتر اولدن بوله اولجه مفعول فاعلین فاعلین
 فاعل اولوب هزج اخرجت خرم اشترش اولور بیت لکتر مصدر و ابتدائی

اُخرب حشواول مکفوف حشوتانی سالم عروض ازل زلل میمی و سبب
 خفیفک برنی و سبب آخرک ساکنی اسقاط و متحرکی اسکانه دبرل
 فاع قالور ضرب ابتر بویه اولجه مفعول مقاعیل مقاعیلن فاع یافع
 اولور بونک کیلر اهلندن صادر اولورسه صنعتدر اهلنک غیریدن
 معایندند * ابو بکر واسطی قدس سره گوید انکس که گوید نزدیکم
 دورست وانکه ~~مک~~ گوید دورم به نیستی خود در هستی او مستور *
 (ابو بکر واسطی یا حرف نسبت واسط اسم شهر در کتبه سی ابو بکر
 اسمی محمد بن موسی در جنیدک شاگردان در نوری اله دخی صحبت
 ایتسدر مروده هجرتک او جوز بکر مینسده وفات ایلدی (تزدیک
 یقین دیمکدر) (بیم ضمیر متکلم وحده) (دورست دور اراق دیمکدر
) (سین و تالذات خبر در) (انکس مینسا دورست خبری) (وانکه
 و نکس که تقدیرنده) (واو حرف عطف) (آن اسم اشارت) (که لر حرف
 رابط صفت وانکه مبتدا مستور مستورست تقدیرنده خبری زیر
 قاعده اعجام اوزره مسجعانده بونک کی ادا تلی حذف ایدرل) (دورم
 گویدک مفعول بیم ین ضمیر متکلم وحده) (نستی خود لامیه) (با حرف
 مصاحبت) (یا حرف مصدر مستورک مقدم مفعول غیر صریحی
 کندینک یوقاعبله دیمکدر) (در هستی اولامیه) (در حرف ظرف) (با
 حرف مصدر) (او ضمیر خدایه راجعدر الیهک واراضیده دیمکدر
 مستورک بوده مقدم مفعول غیر صریحی) (مستور اسم مفعول ستر
 اولمنش یعنی کیر لشمش دیمکدر) (موصول ترکیب) (ابو بکر واسطی
 قدس سره پیور اول کیمسه که یقینم دیبه یعنی خدای تعالی به تقریم
 وارد دیو ادعا ایلله اراقدر یعنی باری زمانی دن بعددر داخی اول
 کیمسه که بعیدم دیبه یعنی خدا قنده بن قنده دیبه حاصلی او غایت
 تقدیرده بن غایت بدینسده دیو اعتراف عجز الیه کندینک یوقاعبله
 یعنی محو وجود انتمسله الیهک واراضیده کیر لشمشدر یعنی محو وجودی
 شیبیله مفریندن اولمشدر (قطعه) هر که گوید که بان جان جهان
 نزدیکم * باشد آن دعوی نزدیکی او از دوری * هر که ینه هر کس که
 تقدیرنده) (که حرف پیان) (بان یا حرف صله آن اسم اشارت) (بان
 جهان محبوب عالم دیمکدر من اد حضرت باری در) (باشد فصل

مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر باشیدن دن (آن دعوی اسمی آن
اسم اشارت (دعوی اسلوب عجم اوزره واو مکسور او قنور
(دعوی نزدیک بیانه (تزدیکی یا حرف مصدر یقیناً معنایه در
(تزدیکی اولامیه همزه زبالاده بیان اولند بیج وجه اوزره اضافت
ایچوندر (ازدوری باشدک خبری (یاینه حرف مصدر در
(محصول یت) هر کیمکه اول محبوب عالمه یقینم دیسه یعنی اللهم
قریت ادعا ابله انک اول یقینک دعواسی یعنی اول دعوی قرینی
اوزاقلغسندندر یعنی کمال بعدیندندر (حاصلی ادعاء تقرب صاحب
دعوانک بعدینی اشعار اندر دین بیلز بیلن دیمز * وانکه کوید که
ازودورم وآن دوری او * هست در پرده نزدیک او مستوری * وانکه
وانکس که تقدیرنده (که حرف رابط صفت (کوید که حرف بیان
(ازو ازودن مخفدر (او ضمیر اللهم راجعدر (آن اسم اشارت
(دوری یا حرف مصدر او به اضافت لامیه (او ضمیر مقدر کسه
راجعدر (هست بونله ادات خبر در مستوریه مقید که مستور بست
تقدیرنده در (در پرده نزدیک او بیانه ولامیه در (یا حرف مصدر
(مستوری ده کی باده حرف مصدر (محصول یت) دخی اول کیمسه که
دیر که الله عظیم الشاندر دورم یعنی بعیدم دیر واول کیمسه نک
بعیدکی یعنی بعیدم دیمه سی یقینک برده منده یعنی مقام قرینده
امستور لقی در یعنی اللهم مقام اخدی بنده محو وجود انمشده ز
* ابوالحسن قوشچی قدس بهره گفته است در دنیا هیچ چیز ناخوشتر
از دوستی نیست که دوستی وی از برای عوضی یا غرضی باشد *
ابوالحسن قوشچی طبقه خامسه دندراسمی علی بن احمد در حراسانک
نیکانه نزلدن در هجرتک او حیووز فرق سگزنده وفات ایلندی
منقولدر که هر وقت که اختلام اوله درو بشاره برنسته ویرودی
برگون برناده ده اختلام اولدی عهدینه وفا ایتک ایچون ایچ طوقی
ایاغندن جبقاروب مغیلا نه اندی تا که کیم راست کلور سه آه
(هیچ چیز نیست دیمکدر (ناخوشتر نا ادات ننی (ترادات تفضیل
زباده ناخوش یعنی کوتو (از دوستی یا حرف وحدت فوجیه یا حذف
بعضی الیه الیه حرف مصدر از دوستی آن تقدیرنده (نست ادات

نقی که حرف بیان (دوستی یا حرف مصدر) و به اضافه لامیه (وی ضمیر دوسته راجع در) یا مقدر اولان مضاف الیه راجع در (برای ادا ن تعلیل) عوضی یا حرف وحدت عوض عینک کسری و واول قحطیه و بر دیک شینک پرته شی استمک معناسنه در (یا حرف عطف او معناسنه) غرضی یا حرف وحدت (غرض غین مجله نك ورائك فمحه ر یله مقصود معناسنه در (محصول ترکیب) ابوالحسن فوشجی قدس سره پیور مشدر که دنیا ده شول بر دوستدن ناخوشت یا خود اول کیمه نك دوستلغدن کونو هیچ نسته یوقدر که اول دوستك دوستلغی یا اول کیمه نك دوستلغی بر عوض یا بر نرضدن ایچون اوله یعنی اذن فائده مند اولورم یا دوستلغ سیبله مقصودیمه نائل اولورم سوداسله دوست اوله اخته بوندن ناخوشت بر نسته یوقدر (حاصلی خدای تعالی به عبادتی جنت استمک ایچون اوله یا جهنم دن خلاص ایچون اوله اهل بصیرت عندندنه بوکا شرت خفی اطلاق اولور زیر عبادتی بنه نفسنه راجع اولور که صیانه لنفسه اولش اولور لله اولمز (رباعی) عاشق که زهجر دوست دادی خواهد * یا بر در وصلش استنادی خواهد * که حرف رابط صفت (زهجر دوست ییانه دوستك فراق و جفا سندن دیمکدر (دادی یا حرف وحدت داد بونده عدل معناسنه در (خواهد فعل مضارع مفرد غائب استیه دیمکدر خواستن دن یا خواهیدن دن ایکسیده لغتدر و مطابق بالقیاسدر اولکی مصدر تائیسینی نك اقسام ثلاثه سندن سببی هایه تبدیل قیلند ندر ایکجهسی مصدر دالی بائی ده بابی حذف قیلندندر (یا حرف عطف او معناسنه) بر حرف صله با معناسنه (در قیود دیمکدر (در وصلش لامیه شین ضمیر دوسته راجع در) استنادی یا حرف مصدر (دادی) کی با دخی مصدر به اولور بونده ده وحدت اولوق احتمالی وار (استناد افتعال یا بندن مصدر در دیا تمق معناسنه در (محصول بیت) عاشق که دوستك فراق و جفا سندن بر عدل استیه یعنی انصاف استیه یا عدل و انصاف ایلک طلب ایلییه (حاصلی جورده محمندن ناشی شکایت ایلیوب انصاف ایله دیه یا خود دوستك وصالی قبوسنه طیانق استیه یا بر استناد طلب ایلییه یعنی

طلب وصال ابله * ناکس ترازو کس نبود در عالم * کز دوست
 بجز دوست مرادی خواهد * ناکس دنی یعنی الحق دیمکدر (ترادات
 فضیل کس کیسه دیمکدر) نبود فعل نی مستقبل نی غائب بودندن
 مشتق (کز که ازدن مخفدر) (که حرف رابط صفت) (بجز یا حرف
 تأکید) (مرادی یا حرف وحدت) (محصول یدت) اول کیسه دن عالمه
 الحرف کیسه اولمز که دوستدن دوستک غیری بر مراد استبه یعنی
 ذات دوستدن بارضای دوستدن غیری طلب ابله (حاصلی دستلق
 انجق دوستک رضاسنی استمکدر یوخسه لعله و لمصلحه لوله لی دکل
 (عروض) بور یا عینک سدر و ابتداسی اخرج حشو اولری
 مقبوض حشو ثانیلری سالم عروض و ضرب ابتر بمعلوم امامصرع
 ثالث حشو اولی مکفوفد کفده معلوم هزج اخرج مقبوض ابتر
 اولور یا مکفوف ابتر اولوز و بر مصرعی مقبول مغاعلن مغاعلن
 فع یا مغاعلن مغاعلن فع اولور * ابوعلی دقاق قدس سره گویند که
 در آخر عمر چندان درد بوی بدید آمده بود که هر روز پیام برآمدی
 و روی با آفتاب کردی و گفتی ای سرگردان مملکت امروز چون
 بودی و چون گذرانیدی هیچ جایی پراند و کین ترازین نافتی و هیچ
 از زیر وز برشد کان این طائفه خبر یافتی و هم ازین جنس سخنان
 میگفتی نا آفتاب فرورفتی * ابوعلی کنبه در (دقاق لقب اسمی حسن بن
 محمد در منشائی نيسابور در نصر آبادینک مریدان در هجرتک
 در تیریز بشنده وفات ایشدر) گویند فعل مضارع جمع غائب دیرل
 یعنی نقل ایدرل دیمکدر (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف
 (آخر عمر لامیه) چندان جیم عجمک فنی ونونک سکونیه اولقدر
 و انجیلین دیمکدر (بدید آمده بود ظاهر اولمش ایدی) (که حرف بیان
 (هر روز هر کون دیمکدر) (پیام یا حرف صله) (بام طام دیمکدر
 (برآمدی یا حرف حکایه برآمد فعل ماضی مفرد غائب چفاردی
 دیمکدر) (آفتاب کونش دیمکدر الف ممدوده ابله) (کردی ینه یا حرف
 حکایه) (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلردی دیمکدر) (گفتی ده ده
 بویه دیر ایدی دیمکدر) (ای حرف ندا) (سرگردان مملکت پیانیه
 (سرگردان حیران و سراسیمه معانسه در) (امروز این روز دیمکدر که

شب و سال و روز لفظنه این کلمه سی داخل اولسه نون میجه قلب اولتور
مقد ما دخی بیان اولندی بوسكون دیمکدر (چون جیم مجمله
وروم ضمله نیجه دیمکدر) بودی فعل ماضی مفرد مخاطب اولدك
دیمکدر یا خود بود ادات ماضی یا حرف خطاب ایدك دیمکدر
(کدر ایندی فعل ماضی متعدی مفرد مخاطب الف و نون علامت
تعدیه لازمی گذشتی کلور کچوردك دیمکدر) هیچ جایی یا حرف وحدت
هیچ بر پرده دیمکدر هیچده معنای استغراق واردر و جابده ظرفیت
(برطلو دیمکدر عریجه مملو دیرلر) اندوهکین کین ادات نسبت اندوه
غصه معناسنه در غصه لو دیمکدر لفظا و معنی غمکین کبی (ترادات
تفضیل) تافتی فعل ماضی مفرد مخاطب یلدر پرده دیمی یعنی پرتو صالدمکی
دیمکدر (بعض نسخه ده پراندوهکین ازین برینه پراندوهکین این
حدیث واقعدر بوسوزك غصه لبسی اوزرینه یعنی حدیث عشق
غصه لبسی اوزرینه دیمکدر) ز پرور شد کان ز پر اشاغی دیمکدر
عریجه تحت معناسنه ز بر فوق معناسنه بوقارو دیمکدر شد کان الف
و نون ادات جمع کاف هاء رسمیدن منقلب اشاغی بوقارو اولمشلر دیمکدر
یعنی الت اوست حاصلی پراکنده و پریشان معناسنه استعمال اولتور
(این طائفه به اضافت بیانیه طائفه دن مراد اهل عشقدر) یافنی فعل
ماضی مفرد مخاطبدر بوندکی دیمکدر (سخنان علی خلاف قیاس سخن
جمع بدر سوزل دیمکدر) کهتی یا حرف حکایه سویلردی دیمکدر
(فرورفتی یا حرف حکایه) فرورفت فعل ماضی مفرد غائب اشاغی
کبدردی دیمکدر (محصول ترکیب) ابوعلی دقاق قدس سره نقل
ایدلر که اخر عمرنده اولقدر درد ائک اوزرینه ظاهر اولمشدیکه یعنی
انجلین درده مبتلا اولمش ایدیکه هرکون طامه چیقاردی و یوزینی
افتسایه ایلردی یعنی کونشده توجه ایلردی و دیر ایدیکه ای مملکت
سراسیمه سی یعنی مملکت عالم حیرانی حاصلی جمیع عالمی کشت و کذار
ایدن بوکون نیجه اولدك بانجه ایدك یعنی نه یاپدك و نه اشلدك و نیجه
کچردك یعنی بوکونی فصل کچردك بوندن زیاده غم طولو هیچ بر پرده
پرتو صالدمکی یعنی بوندن زیاده اهل غم ایلر مملو پرده شعله پاش
اولدکی یا بو حدیث عشق غصه لبسی اوزرینه بر پرده ضیا و بردکی

حاصلی بومحلدن غیرى غم و غصه لى و عاشقى چوق بریره اوغرا دکی
 و بوطاغه نك یعنی طائفه عاشاق پراکنده و پریشان اولمش لرندن
 خبر بولدکی یعنی انلرد - خ - برك واری عجا بیچه درلونه حانده درل
 بلور مبدین هم دخی بوجنسدن یعنی بونك کی سوزل سویلردی تا افتاب
 اشاعی کیدردی یعنی کنش طولوننجیه دك بویه سوزسویلردی بعض
 نسخه ده ازین طائفه برینه ازین واقعه واقعه در بو واقعه نك
 پریشانلردن ديك اولور واقعه دن مراد عشق در (رباعی) ای مهر که
 نیست چون تو عالم کردی * زین راه رویم بخش اه آوردی * ای حرف
 ندا (مهرمیک کسری هانک سکونیه کونش) که حرف بیان یا خود
 ذوی العقولده مستعمل اولان که کیم دیمکدر (نیست ادات نفی) چون
 ادات تشبیه چون توستک کی دیمکدر (عالم کردی یا حرف وحدت
 (عالم کردکاف عجمک فتحبله وصف ترکیبدر جهانی دور ایدچی دیمکدر
 (ره رویم میم ضمیر متکلم وحده بونده ضمیر منفصل مقامنده کلشدر زین
 ره روی مرادیمکدر یا حرف مصدر ره روی بولی دیمکدر (زین ره رویم
 بکار بویولیفدن دیمکدر (بخش یا حرف تأکید (بخش امر حاضر در
 بغشله دیمکدر (راه آوردی یا حرف وحدت راه آورد بول هدیه سی
 دیمکدر هر یچه عراضه دیرل (محصولیت) ای کونش که سنک کی
 برجهانی دور ایدچی بوقدر یا سنک کی کپسه بوقدر بویولیفدن
 بکار برامغان بغشله یعنی بکار بول هدیه سی و بر * امروز کرادیدی که
 اندر ره عشق * برخ بودش کردی و دردل دزدی * کرار ادات مفعول
 کیمی دیمکدر (دیدى فعل ماضی مفرد مخاطب) (که حرف بیان) (اندر
 ادات ظرف ره عشق بیانه) (رخ بونده روی معناسنه در یوز دیمکدر
 (بودش شین ضمیر که به راجعدر ورخه مصروف برخش بود تقدیرنده
 (بودنک ضمی و واول فتحبله فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر
 (کردی یا حرف وحدت کرد بونده کاف عجمک فتحبله توز معناسنه
 اسمدر یعنی غباریت اولده کی کردیدن دن مشتقدر (دردی بیانه حرف
 وحدت درد دالک فتحبله معروف (محصولیت) شمس خطاب
 پیور که بوکون کیمی کوردک که ره عشقده یعنی دور ایدوب کرد بیک
 مانده کیمی کوردک که طریق عشقده انک یوزی اوزره برنوز اوله یعنی

عشق یوانده اولان غبار محندن یوز بنه برتوز قونمش وائک کوکلنده
 پردرد اوله یعنی درد عشقندن برزده حصه باب اولمش حاصلی بواوصاف
 ایله موصوف کیمی کوردک ایسه بونلرک خبرندن بکار ارمغان ویر
 (عروض) بوربای همان سابق کبیدر لکن بیت ثابده جزئی مغایرت
 وارد تظن ان کنت من اهل القطانه * شیخ ابوالحسن خرقانی
 قدس سره روزی باصحاب خود گفت در عالم چه بهتر بود گفتند شیخا هم
 شما فرماید گفت دلی که دروی همه یاد کرد او بود * شیخ ابوالحسن
 کتبه لری اسملری علی بن جعفر سلوکلری ابو یزیدک روحانیتند در
 هجرتک دورتوز بکرمی بشنده وفات یابند (روزی باحرف وحدت
 برکون دیمکدر) باصحاب خود باحرف صله اضافت بیایه (گفت فعل
 ماضی مفرد غائب چنه دیمکدر) بهتر زادات تفضیل به بانک کسرله
 ابو دیمکدر (بود فعل مضارع مفرد غائب شارح بود کله سنی یازمش
 لکن و یردیکی معنادن منفعهم اولور که چه د نصکره برادات خبر تقدیر
 ایلش که چیست دیمک اولور بونده اختصاص بی فائده ابتدییکی کبی
 گفتدک ماقبلنده مریدان یازمسنده تطویل بلاطائل ایتمش زبرا
 گفتدک ضمیر جمعی اسماءه راجع اولور مریدانه حاجت یوق (گفتند
 فعل ماضی جمع غائبدر) شیخا الف حرف ندا ای شیخ دیمکدر (هم
 بنه دیمکدر) شما ضمیر جمع مخاطب سر دیمکدر (فرماید فعل امر
 جمع مخاطبدر یور دیکز دیمکدر بونده صیغه جملر تعظیم ایچوند
 بعض نسخنده (هم تو بکوی واقعدر مفرد صیغه سبله معنا هیچ لکن
 مقام تعظیمدر زبرا مریدک شیخه تعظیمی واجب منزله سنده در
 (دلی باحرف وحدت برکوکل) که حرف رابط صفت (وی ضمیر
 غائب دلره اجددر) همه جله دیمکدر ترکیجه دوکلی دیرلر (یاد کرد او
 لامیه یاد کرد اصطلاحات صوفیه دندر بونلر سکر کله در که نقشیه نک
 مینی علیهیدر هوش دردم ونظر بر قدم وسفر در وطن و خلوت در انجمن
 و یاد کرد و باز کشت و نگاه داشت و یاد داشت (بعض محققلر بواج
 کله بی دخی بوندن عد ایلدیلر که وقوف زمانی و وقوف عسددی
 و وقوف قلبی بونلرک جله سنی تفصیل تطویلله محتاجدر مراد ابدنلر
 تصوف کتابلر بنه مراجعت ایلسونلر خصوصاً رشحات عین الحیاتی

مطالعه ایلسونلر (لکن یاد کردی ذکر ایلیه لم) یاد کرد دل ایله قلبک
معاذ کردند عبارتده مولانا کاشغری قدس سره پیور که ذکر تعلیمک
طریق اولدر که اول شیخ قلبیه لاله الا الله محمد رسول الله دیه مرید
دخی کندی کوکلی حاضر ایلیه و شیخ کوکلی مقابله سنده طونه و کوزخی
قبایوب و دهاتی استوار ایدوب و دینلی دماغنه یابشد بروب و دینلی
بربری اوستنه قویوب و نفسنی طوتوب و تعظیم و قوت تام ایله شیخ
موافقتی اوزره ذکره شروع ایلیه و قلبیه دیه لسانیه دیه و حبس
نفسده صبر ایلیه و برنفسده اوج کره دیه تا ثبات حاصل اولنجه بویه
ایلیه تا بکرمی بره وارنجه و ذکر اثر و حلاوتی کوکله ابرشجه و ماسوایی
قلبدن اخراج ایلیه اگر بونکله اولماز ایسه صحبت مشایخه ملازم اوله
اگر انکله ده آگاهلی حاصل اولماز ایسه ذکر طریق آخرینه مشغول
اوله طریق اولدر که نفسنی کو بکی الشده حبس ایلیه و دور اغین
دوداغنه و دینلی دماغنه شویله یابشد بره که قلب مدرک درای جمع
افکاردن بیرار ایلیه و اول قلبه متوجه اوله وانی ذکره مشغول اید
شویله که کلمه لای بو قاری چکوب و کلمه آله بی صاغ طرفته
حرکت ابتدیروب و کلمه الا الهی قلبه ضرب ایلیه شویله که
حرارتی جمع اعضایه سرایت ایلیه لا آله ده جمع موجوداتی نفی
ایلیه و الا الله ده جناب باریک وجودنی ملاحظه ایلیه اشته بو طریق
ایله ذکر قلبه و روحه و سره و خفییه و اخفییه و نفس ناطقه به و جله
بدنه و جمع افاقه سرایت ایدر رزقنا الله و ایاکم شارح یاد کرد
یرینه مهر یازمش محبت معناسنه (بود فعل ماضی اوله دیمکدر
(محمول ترکیب) شیخ ابوالحسن خرقانی قدس سره برکون کندی
اصحابنه دیدی عالمده زیاده ایوندر دیدیلر ای شیخ ینه سر بیورک
یاسن سویله شیخ ادیدی عالمده ابو اولان برکوکدر که انده جله انک
یاد کردی اوله یعنی دائم انده اللهم ذکر ایله یا اللهم محبتی اوله
اشته بوندن اعلاشی اولماز دیو جواب پیوردیلر (رباعی) دارم دلکی که
اوهر اندیشه که داشت * جز یاد تو بر صفحه خاطر نکاشت * دارم
فعل مضارع متکلم وحده طونارم دیمکدر که انباندن کایتدر (دلکی
باحرف وحدت کاف عجمی ادات تصغیر (دل کوکل برکو کلجکر دیمکدر

(که حرف رابط صفت) اوضمیردله راجعدر (اندیشه فکر معناسنه در
 (که حرف رابط صفت) داشت فعل ماضی مفرد غائب طوتدی
 دیمکدر بوده اثباتدن عبارتدر (جزیاتو لایمیه سنک یادیکک غیری
 صفحه صادق فنی وفانک سکونبله کاغذک بریوزینه دبرل بونده
 مجازدر (خاطره اضافت مجازا بیانیه) ننکاشت فعل نفی ماضی مفرد
 غائب نقش ایلدی دیمکدر (محصول بیت) برکوکلچکرم وارددر که
 اوکوکل هر فکر که ایلدی یعنی نقدر فکری وار ایسه سنک یادیکک
 غیری خاطر صفحه سنه نقش ایلدی یعنی به قدر افکار ایله سنک ذکر یکک
 غیری قلبه منتفش اولدی حاصلی افکار دنیوی سنی ذکره مانع
 اولدی (رجال لاتلهم تجارة ولا بیع عن ذکر الله) آیت شریفه سنه
 تلخیص ایدر یا معنی بویله اوله که بردلچکرم وارددر که نقدر اندیشه
 ایلدیه سنک ذکر کدن غیری خاطر صفحه سنه نقش ایلدی یعنی
 جله افکاری سنک ذکرک اولدی * یاد تو چنان فرو کر قش که درو
 کنجایی هیچ چیز ذکر نکداشت * یاد تو لایمیه یاد بونده ذکر معناسنه در
 (چنان انجیلین دیمکدر) فرو کر قش شین ضمیر بیت اولده کی دله راجعدر
 فرو گرفته ماضیدن قسمدر ضبط ایلش یعنی احاطه ایلش دیمکدر
 (که حرف رابط صفت) درو در حرف ظرف اوضمیرینه دله راجعدر
 (کنجایی یا حرف وحدت مصدر ید دکل) کنجایی کاف عربیله یا ایله
 و با سز اسم مکندر صفاق بر دیمکدر (هیچ چیزه اضافت اسم
 مکانک مفعولانه در ذکره بیانیه) نکداشت فعل نفی ماضی مفرد غائب
 بر اقدی دیمکدر (محصول بیت) سنک ذکرک انجیلین اودلچکری ضبط
 ایلشدر که ماسوایه صفاق بر قالمشدر (عروض) بور باعینک صدر
 و ابتداسی اخرج حشو والری مقبوض حشوائیاری مقصور قصر
 اخرده اولان سبب خفیقک ساکنی اسقاطه دبرل عروض و ضرب
 اهتم اما بیت ثانی سنک عروضی محبوبدر جب که مفاعیلن دن ایکی
 سبب خفیفی اسقاطه دبرل مفاقلوب فعل انک برینه کلور بویله اونجه
 بر مصرای مفعول مفاعیلن مفاعیل فمول یا فمل اولوب هزج اخرج
 مقبوض مقصور اهتم و یا محبوب اوور * شیخ ابوسعید ابوالخیر را
 قدس سره پرسیدند که تصوف چیست گفت آنچه در سرداری

بنهی و آنچه در کف داری بدهی و ز آنچه بر تو آید بچهی * ابو سعید
 ابو الخیر ابو سعید بن ابوالخیر در قاعده اعجام اور ره علمین بینند
 ابن حذف اولش در کینه سی ابو سعید اسمی فضل الله ابو الفضل بن
 حسن در سر خسبک مریدان در سلطان وقت ایدی هجرتک
 دو تیوز فرقنده فوت اولش در حکایاتی بی نهایت در (را ادات مفعول
) پرسیدند فعل ماضی جمع غائب صور دبلر دیمکدر (که حرف بیان
) (نصوف مبتدا) (چبست خبری) (آنچه اول نسنه بی که دیمکدر) در
 حرف ظرف (داری مخاطب اثبات ایچوندر) (بنهی با حرف تأکید
) (نهی نون و بانک کسر یله فعل ماضی مفرد مخاطب قویاسک یعنی ترک
 ایده سین دیمکدر) (واو حرف عطف) (کف عربیدر ال آیه سی دیمکدر
 لکن بونده الدن عبارتندر) (بدهی با حرف تأکید دهی دالک وهانک
 کسر یله فعل مضارع مفرد مخاطب ویره سین یعنی اعطا ایده سین
 دیمکدر) (وز وازدن مخففندر) (بر حرف استعلا) (آید فعل مضارع مفرد
 غائب) (نچهی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب جیم تجبیله صحرابه سین
 دیمکدر اما بونده مضطرب اولیه سین معناسنه در) (محول ترکیب)
 ابو الخیرک اوغلی ابو سعید قدس سره یه سؤال ایلدیلر که نصوف ندر
 جواننده دیدی اول نسنه که باشکده در یعنی باشکده اولان هوا وهوسی
 ترک ایده سین دخی اول نسنه که انکده در یعنی مالک سین ویره سین یعنی
 بخش ایده سین دخی اول نسنه دنکه سکا کدور یعنی قضای آلهیه دن
 مضطرب اولیه سین حاصلی صبر ایده سین (رباعی) خواهی که بصوفی
 کری از خود برهی * اید که هوا وهوس از سر بنهی * خواهی فعل
 مضارع مفرد مخاطب استرایسک دیمکدر (که حرف بیان) (بصوفی کری
 با حرف مصاحبت یا حرف مصدر صوفی کر ترکیب توصیفی قبلندندر
 صوفی فعلیلله دیمکدر) (خود بونده کند و معناسنه در) (برهی با حرف
 تأکید رهی رانک فتحیلله فعل مضارع مفرد مخاطب قورتوله سین
 دیمکدر) (باید فعل مضارع مفرد غائب بایدن دن یا بایستن دن سنی
 حذف قبلندندر کر کدر دیمکدر) (که حرف بیان) (هوا بونده
 آرزوی نفس معناسنه در) (هوس عطف تفسیری قبلندندر
) (محول بیت) (اگر استرایسک که صوفی کر لک ایله کند کن قورتوله سین

یعنی بتلکدن خلاص بوله سین کر کدر که هوا و هو سی باشکدن ترک
ایده سین حاصلی بتلکدن خلاص از لهیم دیرایسک هوا بی ترک ایده سین
* و آن چیز که داری بکف از کف بدهی * صد زحم بلا حوری
واز جانچی * (مخصول یت) دخی اول نسنه که انکده در الدن
ویره سین یعنی اعطا ایده سین یوز بلا زحمی رایسک برکدن صجر امیه سین
یعنی مضطرب اولیه سین (عروض) بور باعینک صدر و ابتداسی اخب
حشوری جمله مکفوف عروض و ضرب مجبوب بویه اولنجه بر مصراعی
مفعول مفاعیل مفاعیل فعل اولوب هرج اخب مکفوف مجبوب اولور
* روم قدس سره گفته است که جو انمردی آنست که برادران
خود را معذور داری در هر ذلتی که از ایشان واقع شده و بایسان چنان
معامله کنی که ازین عذر باید خواست * روم رائک ضمی و واک قتی
و یاک سکونیه طبقه ثابته دندر کنبی ابو محمد و ابو بکر و ابوالحسن
و ابوشیخاندر بغداد مشایخک اولور دن در داود اصفهانی مذهبده در
منقولدر که ابو عبد الله خفیف اندن وصیت استدی پیور دیر که بویواده
کار کتر بذل روحدر اگر بونی ایندیز ایسک ترهات صوفیه ایله مشغول
اوله (جو انمردی یا حرف مصدر جو انمرد چمک ضمی و واک قتیجیله
یکیت کشی دیمکدر اما بونده انسا نیتلو دیمکدر (جو انمردی مبتدا
(آنست خبری) که حرف بیان (برادران برادرک جعبدر قرنداشلر
دیمکدر المؤمنون اخوة منطوقجه دین قرنداشلری معناسنه در (خوده
اضافت بیانیه (را اادات مفعول (معذور اسم مفعولدر ز داری فعل
مضارع مفرد مخاطبدر طوته سین دیمکدر معذور طوتمق ابتدیی
قیایجه مجازات ایتمکدر (در حرف ظرف (هر اادات سور (ذلتی یا حرف
وحدت نوعیه ذلک کسری لامک شده سیله بونده الحلقی دیمکدر
(ایشان ضمیر جمع غائب واقع شده واقع اولمش (بعض نسخه ده
ازهر ذلتی که از ایشان صادر شود (یعنی انلردن صادر اولان هر بر
کوتولکدن دیمک اولور (بایشان یا حرف صله (معامله مفاعله بایندن
مصدر و بونده عتاب آمیز خطابدن کایتدر ترکیده دخی مستعملدر
(کنی فعل ننی مستقبل مفرد مخاطبدر اولیه سین دیمکدر (که حرف
بیان (بایدت تاضمیر خطاب باید فعل مضارع مفرد غائب بایندن

یا بایستن دن (تاضمیری بایدك مفعول صریحی (بعض نسخه ده ضمیر
 مفصل واقعدر (ترا از ایشان عذر باید خواست خواست بونده مصدر
 معناسنه در زیر مضارعهمقارندر (محصول ترکیب) رویم قدس سره
 پیور مشدر انسانی تلاك و آدمیت اولدر که کند و مؤمن قرند اشلریکی
 معذور طونه سین هر بر قبا خنده که انلردن واقع اولور دخی انلره
 انجلین معامله ایله که انلردن عذر ديلك سکا لازم اوله یا سکا انلردن
 عذر ديلك لازم یعنی ایندیكك معامله به نادم اولوب عذر ديليه سك
 (قطعه) جو انمردی دو چیزست ای جو انمرد * بسویم گوش
 نه تا کو بم راست * بسویم با حرف صله میم ضمیر متکلم وحده (سوی
 جانب و طرف معناسنه در بنم جائه دیمکدر) گوش کاف عجبيله قولی
 معناسنه در (نه نونک کسری و هاء اصلیه ایله امر حاضر در نهیدن دن
 یا نهادن دن قودیمکدر بونده گوش نه دكله دیمکدن کنایتدر (نا حرف
 تعلیل) کویمت تاضمیر خطاب کویم فعل مضارع متکلم وحده سکا
 سو یلیم دیمکدر (راست طوغری معناسنه صحیح دیمکدر) محصول یت
 آدمیت ایکی نسنه در ای یکیت بنم طرفه قولی قودكله تا کی سکا
 طوغریستی سو یلیم حاصلی سکا جو انمرد لکدن خبر و بهیم ابوجه دكله که
 ایات اتیدر * یکی آن کز رفیعان در کذاری * که هر لحظه یعنی صد کم
 و کاست * یکی بری دیمکدر و مبتدا (آن آنست تقدیرنده خبری) کز که
 ازدن مخففدر (که حرف بیان) رفیقان رفیقك جمعیدر رفیق بولدش
 معناسنه در (در کذاری فعل مضارع مفرد مخاطبدر که سین دیمکدر
 یعنی عفو ایده سین) اگر حرف شرط (لحظه بونده اقصر اوقاتدن
 عبارتدر) یعنی فعل مضارع مفرد مخاطب باء تأکید ایله کورر سین دیمکدر
 (صد بویه زرده کزیدن کنایتدر) کم و کاست عطف تفسیریدرا کسکلك
 دیمکدر (محصول ترکیب) جو انمرد لکک بری اولدر که رفیقار کدن عفو
 ایده سین اگر هر لحظه موهر دم یوز نقصان کورر سک یعنی هر دم هزار
 نقصانه مطلع اولور سک دخی عفو ایده سین ز رفیقان یینینک مقدم
 مفعول غیر صریحیدر کذارینک دکلدر فافهم * دوم ان کز تو ناید هیچ
 کاهی * چنان کاری که باید عذر ان خواست * دوم ایکیجی دیمکدر
 (آن به آنست تقدیرنده) که حرف بیان (ناید فعل نفی استقبال

مفرد غائب کلمه دیکند. (گاهی با حرف و حدیث کاف جمله وقت
مفاسنه در) کاری باینه حرف و حدیث کار کاف عربیله ایش دیکند
(که حرف رابط صفت) (باید فصل مضارع مفرد غائب، کر کرد
مفاسنه لکن بونده لازم اوله دیکند) (عذر آن لایحه آن کلام اشارت
(خواست فعل مفرد غائب اما بونده مضارعه مقارن اولی حسیله
مصدر مفاسنه در دیک (محصول یلت) طریق جوامع دیک ایکنجی
اولدز که سندن هیچ بوقته انجلین برایش کلمه که ائک عذرینی دیک
لازم اوله یعنی سندن انجلین برایش صادر اولسون که ائک عذرینی
دیک لازم کلام (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس دلدز که بالکز
عروض و صریحی بخذ و قدر که بر مضارعی مفاعیلین تفاعیلین فعلولن در
* بشر حاقی راقدس حیره جرییدی باوی گفت که چون نان بدست آورم
و نمی دایم بکدام نان خورش خورم غرمود که نعمت عاقبت را بریادار
و آزاران خورش خویش آنکار * بشر حاقی کفیه سی ابو نصر مدررینک
اسمی حارث ابن عبد الرحمن طبعه اولیدند در بحر تک ایکنوز بکری
بدی بلنده بغدادده وفات ایلشدر منشأی دخی بغداد در فضیلت
صحنه اولشدر اصول و فروع عالم ایدی توبه سننه سبب تقبل
آیدر که اوائل حالنده شوریده مذاق واشفته مزاج ایدی برکون
مست لایعقل کیدردی بر کاغد بولدی که انده بسم الله الرحمن الرحیم
باز لمش اتی قالدردی و عطر اندی و اول کاغدی معطر قیلدی تعظیم
ایلهانی بریره قودی همان اول کیمه سیوکلردن بریمی واقعه شننده کوردیکه
دیدیلر قاتی بشیره وار ویدیکی طیب استیفا فطیشناک و تجلیت اسمنا
فجلیناک و طهرت اسمنا فطهرناک فخرنی لاطین اسمک فی الدنیا
والآخرة (اول کیمه قالدی ویدیکی بوادم فاسقدر مکرر یا کلش
کوردیم ایدست الدی و نماز قیلدی بنه باتدی بنه کوردی حاصلی اوج
دفعه بویه کوردی صباح قالدی اتی ارامغه کندی خبر و بریدیلر که
مجلس خمره در طشره چاغردی و مرده ایلدی همان بشر یادانته
وداع ایلدی و توبه ایلدی انجلین اولدیکه کیمه نام و نشان کورمدی
و طریق زهدی رعایت ایلدی غلبه مکاشفه نك شدنن هیچ ایاغنه
باوش کیمز ایدی آنکیمون حاقی دیدیلر (جرییدی یا حرف و حدیث با

حرف صله (وی ضمیر بشره را جعفر) بنده است آرم با حرف صله آرم
 فعل مضارع متکلم وحده (نمی دایم فعل نفی حال متکلم وحده) نکدام
 با حرف الصاق نکدام قننی دیمکدر (نان خورش مر کب اوله قناتی
 معنایسته دین) خودم فعل مضارع متکلم وحده (فرمود فعل ماضی مفرد
 غائب پیور دی دیمکدر بعضی نسخه ده فرمود برینه بشمر گفت واقعد برینه
 مال برور) نعمت عاقبت بیانیه عاقبت یونده صحت معنایسته در (را
 ادات مفعول) بر یونده حرف ظرف در دره معنایسته (یاد خاطر معنایسته در
 دار امر حاضر در طوت دیمکدر) و انرا را ادات مفعول (نان خورش
 خویش انکار مکدم مفعول اضافی لایه) بعضی نسخه ده خویش
 یوقدر (و بعضی نسخه ده انرا برینه ترا واقعد لکن سهو فلندر) آنکار
 همزه یک قننی ونونک سکونی و کاف فارسیله امر حاضر در ظن ایله
 دیمکدر آنکار بدن دن یا انکا شن دن زیرا مصدر تا بینک ماقبل
 شین اولسه مضارع عنده رایه قلب اولنور) انکار اولور امر نده دال
 مقلوبه بی دخی حذف ایدر انکار اولور (محصول ترکیب) بشر حافی
 قدس سره به بر می ید دبدیکه چونکه اله اتمک الورم بلم که قننی قاتله
 یم پیور دیر که صحت نعمتی خاطر کرده طوت و اول صحتی کنبدیکه قاتی
 فرض ایله (قطعه) چونان خشک نهد پیش خویش ناداری *
 که روح رادهد از خون فقر پرورشی * چو ادات تعلیل (نان خشک
 بیانیه قوری اتمک دیمکدر یعنی قاتی سر اتمک) نهد فعل مضارع
 مفرد غائب قویه دیمکدر نهیدن دن یا نهادن دن زیرا مصدر دالبینک
 ماقبلنده الف اولسه حذف اولنور (پیش خویش بیانیه) (نادار نا
 ادات توصیف نفی دار امر حاضر سبککنده صفتدر بحسب الایه
 معنای طوتمیچی دیمکدر اما فقرده استعمال اولنور) با حرف وحدت
 (که حرف تعلیل) روح را را ادات مفعول (دهد فعل مضارع مفرد
 غائب دهیدن دن ویره دیمکدر) (از خوان فقر دهدک مفعول غیر
 صریحی پرورش صریحی) خوان فقردن مراد نان خشک در فقرا
 طعماندن دیمکدر (پرورش اتم مصدر در بسلبش دیمکدر) با حرف
 تنکیر (محصول بیت) چونکه بر فقیر کندی او کینه قوری اتمک قودی
 یعنی قاتی اتمک قویه که روحنه فقر طعماندن یعنی قوری اتمکدن

پرورش ویره یعنی دردمند بچاره روح خسته غذا و پرمک ایچون اوکنه
 نان خشک قویه * بنیان خورش چو شود طبعش آن زمان مائل *
 چود کر طبعش بسته هیچ نان خورنی * بنیان خورش باخرف صلبه
 مائل * مقدم مفعول غیر صریحی (جوادات تعلیل) شود فعل مضارع
 مفرد غائب (طبعش شستن) مخبر نادلور راجع مدلل (محمصول نیست)
 فقیرک طبعی چونکه اول زمان نان خورده مائل اوله یعنی جانی طاق
 استدیکی وقت اوقصیره عاقبت ذکر کی هیچ نان خورش بوقدر
 یعنی صحت و عافیتی ذکر مائل اکا قاتعندر (عروضی) بوقطعه بحر
 مجتهدند که اصلی مستعمل فاعلان ویرا یکی کره عیدو وابتدا
 و حشور مخبون یعنی ثانی سید کنی حذف مفاعیلن فاعلان مفاعیلن
 اولور عروض و ضرب اصل دز صلح آورده اولان سبب خفنی ووندک
 بنا کنی استساق و مضر کئی اشکانه دیرل فاعل قالور فعلن برشته
 کلور که برخصر ای مفاعیلن فاعلان مفاعیلن فعلن اولوب بحث
 مخبون اصل اولور * شقیق بلخی گفته است برهبر از صحبت توانکران
 زیرا که چون ملت بدو پیوند گرفت و بداده وی بخراستند شدی
 پروردکاری گرفتی غیر از خدای تعالی * شقیق طبقه اولی دندان
 کننی ابوعلی در املام زفرک بشاکر دیدر مشایخ بطیک اولور دندان در
 هجوتک یوز بتمش دردی میطلبد ختلان ولایتده وفات آیتشیدن
 بعضی بطر یعنی لبراهیم ادهمدن اخذ آیتشدر دیدیلر (منقولدر که
 شقیق قصید یازده حج ایلدی بغداده ابرشد که هارون الرشید
 دعوت ایلدی چونکه هارونک یاشنه واردی هارون دیدی شقیق زاهد
 سخنین شقیق دیدیکه بلی شقیق بنم اما زاهد دکم زاهد سن سین
 هارون دیدی بن نیجه زاهد اوله ییلورم که بوقدر مال وجاه و سلطنته
 مالکم شقیق دیدی زاهد شول کیمنه به دیرل که ازشی ایله قناعت
 ایلنه اشته سن از شیعه قناعت ایلش سن زیرا حق جل و علا بیور
 (قل متاع الدنيا قليل) سن دنیا ایله قناعت ایلش سن که شی
 قلیلد ربویه اولجه زاهد سن سین هارون جوابده مبهوت اوادی
 و شقیق قدن نصیحت طلب ایلدی شقیق دیدیکه ای هارون غافل
 اوله که خدای تعالی سنی صدیق سجاده سنه اجلاس ایلش سندن

صدق استزدخی عر فاروق مستدینه نصب ایلش حق و باطل یبخی
 فرق استزدخی عثمان ذی الثور بن یوسنه لایق کورمش سندن حیا
 و تکریم استزدخی علی مرتضی بر بنیما و تور غشی سندن عیلم و عدل
 استزهارون دیدی نصیحتی زیاده ابله شقیق دیدی خدا ناک سزایغزندان
 بر سرای وارد که اکا دوزخ دیرلینی اکا دربان ابلشدن و سکا
 اوج شی ویرمشدر مال و شمشیر و تلزبان و سکا دیمشدر که خلق
 بواشیاء نشه ابله دوزخدن منع ابله (مثلا هر صاحب حاجت که کلام
 اندن مالی دریغ ابله هر کجکه خلاف رضای حقده اوله بوتلزبان ابله
 تأدیب ابله و هر کجکه قتل نفس ابله بوشمشیر ابله قصاص ابله
 اذن شرع ابله و اگر بولوی التمز اینک پیشرو دوزخیان سن سین
 (هارون دیدی پردخی نصیحت ابله شقیق دیدی سن چشمه سین
 و یونخت حکومتکده اولسلار ارمقلدر اگر چشمه که منبع مادر باک
 اولورسه ارمقلرین بولانقلنی ضرر ویرمز و اگر منبع بولانق اولورسه
 ارمقلدن پاکک مأمول اولمز هارون دیدی اگر بریابانده شول رتبه
 نشه اولسک که هلا که قریب اولسک اول ساعتده برصو بولسک
 فاجده الورسین هارون دیدی نه استرزه ویرورم شقیق دیدی ملککک
 نصفی استر غیریه ویرمز سه هارون دیدی نصف ملککی ویرورم
 شقیق دیدی اول صوبی ایچد کدن صکره حرارت زائل اولیوب
 هلاککدن خوف ایلسک بری دیسه که بن سکا علاج ایدرم نصف
 ملکی ده یکا ویرسک دیسه نیمه ایدرسین دیدی ویرورم شقیق
 دیدی نه ناز ایدرسین بردولت ابله که فیتی برصواوله ووده ایشبکه
 برامیه هارون اغلدی و شقیق عزت نام ابله مکبه کوندردی حکده
 ابراهیم ادهم ابله کورشیدلر ابراهیم ادهم کلر معاشندن سوال ایلدی
 ابراهیم دیدی اگر بولورسم بیر و شکر ایدرم و اگر بولورسم صبر ایدرم
 شقیق دیدی بزم بلخک کلبلری دخی بویه در برشی بولورسه مراعات
 ایدرلر و قوبرق اوینادرلر اگر بولورسه صبر ایدرلر ابراهیم دیدی
 سز نصل ایدر سز دیدی اگر یزه برشی ایریشورسه ایشار ایدرز
 ایرشمز سسه صبر ایدرز ابراهیم قالدی وانی در کار ایلدی و دیدی
 انت الاستاذ والله رحمهما الله تعالی (پیر هیز امر حاضر در اجتناب ابله

صفتین دیمکدر (محببت توانگر لامیه) (زیرا ادات تعلیل) (که حرف بیان
انگچون دیمکدر) (چون بونده اذات شرطدر) (دلت لامیه) (تا ضمیر
خطاب سنک) (کوکک دیمکدر) (بدودال همزه دن مبدلدر یاو دیمکدر
یا حرف صله) (پیوند بونده باء مجتمک فضیله و یا ناک سکونیه اتصال
وربط معناسنه در) (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوئیدی دیمکدر
حاصلی پیوند گرفت مرتبط اولدی دیمکدر) (وبداده وی لامیه) (یا
حرف سبب) (همزه حرف توسل) (وی ضمیر غائب توانگره راجعدر
انک و برکبسنه دیمکدر) (خرسند خاء مجتمه نک ضمی و رانک سکونی
وسببک فضیله قانع معناسنه در) (اما بونده خوش دل دیمکدر) (شدی
فعل ماضی مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) (بس باء مجمله فاء جزائیه
معناسنه در) (پرورد کاری یا حرف وحدت) (پروردکار باء مجتمک و واوله
فتمی و وارک و دالک سکونیه اسماء خدا دن براسه در رزاق معناسنه
داله حرکه غلطدر زیر مضاف دکادر مرکبدر) (گرفتی فعل ماضی
مفرد مخاطب طوئیدک یعنی اتخاذ ایلدک دیمکدر) (غیر از خدای
الهدن غیری) (محصوله توكيب) (شقیق بطنی قدس سره دیمشدر که
اغیا ناک محبتدن یعنی انلره تقریدن اجتماع ایله انگچون که
سنک) (کوکک چون اکا مرتبط اوله دخی انک انصام و احسانی یعنی
و برکبسی سبیله خوش دل اوله سین الله تعالی دن غیری پروردکار
اتخاذ ایلدک یعنی اول توانگری کندیکه رزاقی اتخاذ یتش اولور سین که
خدائک بخیردن (فظحه) (کرد آید توانگری یاقو * بهر روزی بدو
مکن پیوند * اگر حرف شرط در) (آید فعل مضارع مفرد غائب
کلدی دیمکدر) (در تحسین لفظ ایچوند) (توانگری یا حرف وحدت
توانگر مرکبدر قدرنلو معناسنه غنی دیمکدر) (باتو سکا دیمکدر
(بهر حرف تعلیل لام جاره معناسنه) (روزی باء اصلیه ایله رزق
معناسنه در) (مکن فعل نهی حاضر ایله دیمکدر) (محصول یت)
خطاب عام طریقه بیورر اگر سکا برغنی کلورسه یعنی سکا مقارن
اولورسه رزق ایچون اکا پیوند ایله یعنی ربط قلب ایله * ممسکی
را کفیل خود شمار * مدبر را خدای خود مپسند * ممسکی یا حرف
تکبر وحدت دکل ممسک اسم فاعلدر افعال بایندن بخیل معناسنه در

اما بونده دنی و الحقی دیمکدر (را اادات مفعول) کفیل خود لایمه
 کفیل بونده برنسته بی عهده سته آلان کیمسه به دیرل (مشتار فعل
 نمی حاضر مفرد صایمه دیمکدر یعنی عدایله (مدبری) یا حرف تنکیر
 (مرباید بخت دیمکدر) خدای خود لایمه (مپسند نهی) حاضر مفرد
 مخاطب بجز حسب الفقه بکنم دیمکدر بونده ماتخاذ ایله دیمکدر نکایستدن
 (محصول یت) یت اولی ایضاح ایدر ممکنی کند بکه کفیل عدایله
 یعنی الحقی و دنی کیمسه بی کنتیکه کفیل ارزاق عدایله زرا شرک
 اولش اولور که کفیل مطلق خداداد بدیختی کند بکه خدای تعالی ایله
 حاصلی رازم بودر اگر بوغنی بدن روگردان یا بوغنی حال اولور سه
 خالم نیجه اولور دیمه زرا اول کیمسه بی رزاق اتخاذ انیش اولور سین
 الله عظیم الشان جمله مزی خلاص ایله (عروض) بوقطه
 بحر خفیف دندر که هند الانجم اصلی فاعلان متغیلن فاعلان
 مستغیلن در که مثنی الاجزادر اما بلغای عرب عندند فاعلان
 مستغیلن فاعلان در که مسدس الاجزادر (اما بعضی در مشرک
 هند العرب والمهم مثنی الاجزادر لکن فیه ساری عرب اکثر یا و طر فای
 نجم بعضی بحر و قیلار (معلوم اوله که هند العرب ضیان شطر بدن
 یعنی ایکی مصراعدن بر جزو حذف ایدر لاکا بحر و دیرل نه سف
 یتنی حذف ایدرل مشطور دیرل نه کیم بالاده نیسان اولدی یتنی
 حذف ایدرل منهو دیرل اما عند العرب مین اولدر نجم از استمال
 ایدرل (بوقطه) بحر و در صدر و یتنی اسلی مستعمل محسول مجزون که
 ایکنجی نماکن دوشمک ایله متغیلن قالور مفاعیلن الک بر بنده کلور
 عروض و ضرب مشکول یا اصل در بیت اولک عروضی اصل پیونده
 لغظنک باشی جرکیمه اماله ایله مشکول بدو مسلم آخردن سبب خفیف
 و وندک ماکنی المقتضای و منحصر کنی اسکانه دیرل تن و الف و حرکه
 لام دوشمک فاعل قالور فعلن لفظنه تبدیل اولور شکل سبب خفیف
 ساکن لری خذ فیه دیرل فاعلاته قالور بویه اولجه بر مصرای
 فاعلان مفاعیلن فعلن بافعلات اولوب بحر خفیف مجز و مجزون
 اصل یا مشکول اولور * یوسف بن الحسین الرازی قدس سره گفته
 است که همه نیکو بیها در خانه ایست و کلبه اند تواضع و فروتنی

و همه بیجا در خانه ایست و کلبه‌دان مائی و منی * یوسف بن الحسین
 طبقه نایسه دند و کنبی ابو یعقوب در ذوالنویک شاکر در دندر (رازی
 یا حرفه نسبت راز عراقده بر شهرک اسمیدر که اکاری دخی درل
 بوذات علی قیدرا کا منسوبدر شارح رازی پرینه اشعری یازمش
 سائر نسخه لده اولدیضمدن ماعدا نغذائده و سائر مناقب اولیا
 کابلرند رازی مقیدر غالباً عندندن یازمش هجرتک اوچوز اوچنده
 وفات المشدرا منقولدر که نیشابورده بر بازار کاتک یک التونه النمش
 بر جاریه سی واریدی دیار آخره عجله کتمک اقتضا ایلدی اما نیشابورده
 بر کیمسه به اعتماد ایده مدیکه جاریه بی انده امانت قویه لاجرم صلحادن
 ابو عثمان خیرینیک حضورینه کلدی و مالی حکایه ایلدی ابو عثمان
 قبول ایلدی همه خواه و ناخواه قبول ایلدی باز کان کندی اما
 ابو عثمان جاریه به علاقه ایلدی و عاشق اولدی اولری اول رتبه که هیچ
 صبره بحالی قالدی قالدی شیخ ابو حفصی حدادک حضورینه
 واردی حالتی حکایه ایلدی ابو حفص دیدیکه مکاریده یوسف بن
 الحسینه کتمک کر کدر ابو عثمان فی الحال قالدی عزم عراق ایلدی
 چون ره کلدی یوسفک مقامن سؤال ایلدی، دیدیلر که اول زینبیک
 مباحی بی نه استرسین ز براسن براهل صلاح آدمه بکزر سین سکا انک
 صحبندن زینلار شور و بو که مناسب برلز کلمات سوبلدیلر کما ابو عثمان
 دوندی چونکه نیشابورده کلدی ابو حفص سؤال ایلدی بیکه یوسفی
 کور دکی دیدی اهالی شهر انک حقه بنده نیجه کلمات سوبلدیلر
 بنده دوندم کلدیم ابو حفص دیدی وارالبته اتی کور ابو عثمان
 ره کلدی و یوسفه ملاقی اولدی کور دیکه بر بیر اوئورمش و اوکنده
 بر صاحب جمال جوان و صراحی و پیاله دورر اما یوزندن نور لمعان
 ایدر سلام و بردی و اوئوردی یوسف رد سلام ایلدی و سوزده کلدی
 و اولقد در کلمات عالی سوبلدیکه ابو عثمان متحیر اولدی و دیدی ای
 خواجه یو کلمات و بو مشاهده نه و بو حالت نه الله ایچون بی خیر ایل
 یوسف دیدی بو امر د بنم اوغلدرو چیرق کیمسه بیلز واکا قرآن
 تعلیم ایدرم و بو صراحی مزبله ده دوشمش بولدم قالدردم و پاک
 قلمهر ایلدم و بوندن صو ایچرم ابو عثمان دیدی الله ایچون بونی

نبیون ایدرسین که خلق سنی فاسق ظن ایدر یوحفه دیدی انکیغوف
 ایدر مکه بر کبسه بکا یک التونلق جاریه اما نث قومیه ابو عثمان
 بوسوزی اشیدنجه یوسفک ایاغنه دوشدی وعذر دیلدی بو اول
 ابو عثماندر که نیشا بورک کبراستدن اولشدر روح الله و وعده (همه
 جیع دیمکدر ترکیجه دوکلی دیر) نیکوییها ها اداث جمع یاه نالی حرف
 مصدر در (نیکوی یاه اصلیه الیه ابو دیمکدر همه نیکوییها جیع
 ایلکدر دیمکدر) در حرف ظرف (خانه یا حرف وحدت همزه
 حرف نوسل همه مبتدا در خانه ایست خبری) و کلیدان لامیه کلید
 کاف عربک فتحله مفتاح دیمکدر (تواضع و فروتنی عطف تفسیر بدر
 الحلق یعنی داننده عالی ایکن کنن دینی الحق کورمک (فروتنی یا
 حرف مصدر) بدیهها یا نه اداث جمع (یا حرف مصدر کو تولکدر
 دیمکدر) مائی و منی عطف تفسیری شکنده تکبر دن کما یتدر
 (محصول ترکیب) یوسف بن الحسین رازی قدس سره دیمشدر که
 جیع ایلکدر یعنی افعال حسنه برخانه ده در وانک مفتاحی تواضع
 و فروتنی در وجیع کو تولکدر یعنی افعال قبیحه دخی برخانه ده در
 انک مفتاحی تکبر در حاصلی اخلاق حیده به مالک اوله یم دین
 تواضعه رغبت و مباشرت اینسون یعنی تواضعله جله سی گسب
 اولنور لمرجه الفقیر (یت) بنای کاخ تواضع شدست یست ولی
 (توان زروژه دیدن سرای رفعتها) افعال قبیحه دن دخی جله
 کبر و عجب تولد ایدر حفظنا الله وایاکم (قطعه) جمعست خیرها
 همه در خانه و نیست * آن خانه را کلید بغیر از فروتنی * جمعست
 جمع بونده مجموع مناسبه در (خلق مخلوق مناسبه اولدینی کی
 جمعست مقدم خبر (خیرها مؤخر مبتدا) ها اداث جمع همه خیرها تک
 تأکید مضویسیدر) و نیست مصراع ثابیه مرهوندر (محصول یت)
 خبرک جله می برخانه ده جمع اولمشدر و اول خانه به مفتاح یوقدر
 تواضعدن غیری یعنی تواضعک غیرله اول خانه فتح اولمز * شرها
 بدین قیاس یک خانه ایست جمع * و ترا کلید نیست یجز مائی و منی *
 شرهای خیرها به قیاس الیه (بدین دال همزه دن عیدلدر باین مناسبه
 با بونده بر مناسبه در) یک خانه با حرف ظرف در مناسبه (یک بونده باین

تا کیند ایدر (جمع بنه مجموع معضاضنه ذو) (محصول بیت) شرر
 بوقیاس اوزره یعنی خیرک اولدینی وجه اوزره برخانده مجموع در
 دخی اکا کلد بوقدر تکبرک غیری یعنی شررک مقدسه سی تکبر در
 * هان احتیاط کن که نلغزی زراه خیر* خود را بمعرض خطر شر
 تیغنی * هان اادات تیغیه تا کید عقلک باشکه دوشیر و آگاه اول
 دیمکدر (احتیاط افتعال بایندن مصدر در) (احتیاط کن بونده
 صفین و کوزت دیمکدر) (که حرف بیان) (نلغزی فعل نفی استقبال
 مفرد مخاطب سورجیه سین دیمکدر) (راه خیر بیانیه) (بمعرض باحرف
 صله معرض بونده محمل معاضنه معرض خطر بیانیه) (خطر شرده
 بویه در) (تیغنی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب براقیه سین یعنی
 القایلیه سین دیمکدر) (نون نافیه بعدنده اولان یا همزه دن مبدلدر
 زیر برکله تک اولنیده همزه اولسه نون نافیه یا میم ناهیه یا با داخل
 اولسه همزه یایه تبدیل اولنور بیامد و میا و نیاید کی) (محصول بیت)
 خطاب عام طریقله کیردن اذار و تواضعه تحریض ایدوب بیورد
 آگاه اول صفین احتیاط ایله که راه خیردن سورجیه سین یعنی
 طریق خیردن چقیبه سین کندیکی خطر شر محمله براقیه سین یعنی
 خطرناک اولان شره کندیکی القایلیه سین زیر راه خیردن سره و نغف
 اولور ایسک خطر شره دوشر سین و یله اولنجه تواضعی کدریکه پیشه ایله
 (من تواضع رفعه الله) و عدیله مجازاء اولور سین کبر و نخوته میل ایله که
 (ومن تکبر وضعه الله) و عیدینه مظهر دوشر سین اعاذنا الله وایاکم
 عروض) بوقطعه بحر مضارع دندر که اصلی مقاعیلن فاعلان مقاعیلن
 فاعلاتن در بونده مصدر وابتدا اخرج حشور جمله مکثوف عروض
 و ضرب محذوف که بر مصرعی مفعول فاعلات مقاعیل فاعلن اولور
 * ممنون بحب قدس ستره گفته است بنده را بحبت خداوند صافی نشود
 تاهمت زشتی همه عالم نیغکند * ممنون بحب پدرلرینک اسمی جزه در
 خلق اکا بحب دیرایدی اول ککندوسنه کذاب دیو تلهیب ایلمشدر
 طبقه آیه دندر کنتی ابو حسین در (منقوادر که بروقت عزم حجاز ایلدی
 اهل قبیله اکا دیدیلر که بزه راز سوز سویه منیره چیقدی و چوق سوز
 سوبلیدی کوزدیکه دکدر یوق انده اولان قادایله توجه ایلدی و دیدی

ای قنادیل سخن محبتی سره سوبلیم در حال اول قنندیلار بری برینه
 کیروب پاره پاره اولدیلر (محبت خداوند مصدرک مفعولنه در خداوند
 صاحب و مالک معناسنه در اما یوبله پرده خدامعناسنه دیر) صافی پاک
 دیمکدر ترکیجه دورلش یعنی فنانسندن آبرلش دیمکدر (نشود فعل نفی
 استقبال) تا حرف اتهاتحت تا ک ضمیمه کدورت وزنی اوزره مصدر در برکتو
 نسنه بی برکیمسیه اسناده دیرلر (نهمت زشتی مصدرک مفعولنه در زشتی
 یا حرف مصدر زشت زانک کسر یله کتودیمکدر) نیفکند دالک ما قبلک
 فتحبله فعل نفی استقبال مفرد غائب براقیه سین دیمکدر (محصول ترکیب)
 سهنون محب قدس سره دیمکدر که قولک صاحبنه محبتی یعنی الله تعالی به
 محبتی نام و صحیح اولمازنا جیع عالمه کتولک نهمتی براقیجه صافی اولماز
 یعنی ماسوایی جبرکین و فیج عدا بلمینجه محب صادق دکلدر * قطعه
 کر کند جای بدل عشق جال ازلت * چشم امید بحوران بهشتی تنهی *
 بدل با حرف طرف در معناسنه (عشق جال ازل لامیه و بیانه جال ازلدن
 مراد جال الکهدیر) تاضمیر خطاب معناده بدله مقیددر (چشم امید بیانه
 (بحوران بهشتی ده یوبله با حرف صله یا حرف نسبت) تنهی فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب فورسین دیمکدر (محصول یت) اگر سنک
 کو کلکده خداتک عشقی بر ایدر ایسه یعنی عشق خدا سنده مستقر
 اولور ایسه بهشته منسوب اولان حور یلره امید کوزینی قومزین
 یعنی حور و غلمان بهشته امید وار اولمزین بلکه طالبی دخی اولمزین
 * کی مسلم شود عشق جال ازی * تا بر آفاق همه نهمت زشتی تنهی *
 (کی ادات استفهام زماندن سؤال اولنور نه وقت دیمکدر (مسلم تفعلیل
 بایندن اسم مفعولدر تسلیم اولمیشدر دیمکدر اما بونده مبسر معناسنه در
 حاصلی کلی مالک اولور دیمکدن **ک** آیتدر ته کیم ترکیده اکا مسلمدر
 اکا مسلم اولدی دیرلر (ازل یا حرف نسبت) آفاق عالم دیمکدر
 (محصول یت) چن ازله منسوب اولان جالک عشقی یعنی عشق الله
 سکا مسلم اولور حاصلی عشق جال ازی به چن کلی مالک اولور سین
 یعنی مالک اوله مزین تا کیم عالمه کتولک نهمتی براقیجه عشق خدایه
 مالک اوله مزین * ابو بکر و راق قدس سره گفته است اگر طمع را
 بر سنده پذیر تو بگست گوید شک دره قدورات کرد کاری و اگر گویند

پیشه توجیهست گوید اکنساب مذلت و خواری و کر کویند غایت تو
 چیست گوید بمخت و حرمان گرفتاری * ابو بکر و راق طیفه
 ثابته دندل اسمی محمد بن عمر الحکیم در صاحب مسند ابو عبسی ترمذینک
 طایفه سید بودخی ترمذیدر (منقولدر که نیجه یلار خضر طلبنده
 هزارستانه هر کون ~~کبدر~~ کلوزدی و کیدوب کلورکن بر جز قرآن
 او قوردی بر کون خانه سندن چیقدی بر پیره راست کلدی و ابو بکره
 سلام و بردی و دیدی بو کون سنکله همراه اولوب مصاحبت ایده لم
 ابو بکر دخی راضی اولدی مصاحبت ایدرک کورستانه واردیلر و کلدی لر
 چونکه خانه سی او کته کلدی لر پیر دیدی بنی یلدی کی اشته بن مدت مدیده
 استدی بک خضر م بو کون بخله مصاحبت ایدرک بر جز قرآن تلاوتیدن
 محروم اولدک صحبت خضر بو یله اولنجه غیر بکر نیجه اولور معلومک
 اولسونکه عزلت و تفرید و تنهالی جیع اشلرک باشیدر دیدی (پرسند
 فعل مضارع غائب سؤال ایدر لسه دیمکدر) که حرف بیان پذیر باد
 عجبیله و ذال میجه مک فتحیله والد معنایه در ترکیجه بابا دیمکدر (معلوم
 اوله که فارسی کابلی رینک جمله سنده دال و ذال فرقی باز مشلر و حقنده
 نیجه عربی و فارسی قطعه لر نظم اینلش لر قطوبله حاجت یوق همان
 بریت ترکیله کفایت ایده لم (قطعه) ایشت سن دال و ذال فرقی ایدم
 که بودر علم فرس ایچنده مبهم (صحیح و ساکن اواسه انده اول (انی دال
 اونی باقی ذال مجیم (یعنی ماقبلی حرف صحیح ساکن اولورسه دال مهمله
 و اگر حرف علت و یا حرف متحرک اولورسه ذال مجیمه در اما ظریف
 و بلیغ اولان مهمله اوقومقدر ز بر اظرفای مجیمه محل ظرافتدر
 (تویه اضافت لامیه پذیر نومبتدا) کیست خبری کبدر دیمکدر (شک
 شبهه معنایه در) (در حرف ظرف (مقدورات کرد کاری لامیه مقدورات
 مقدورتنک جمعیدر کرد کاری یا حرف نسبت رازفک تقدیر ابتدیکنده
 دیمکدر (پیشه پاه عجمیک کسریله صنعت دیمکدر) (تویه اضافت لامیه
 اکنساب کسب ایتمک یعنی فاز اتمی دیمکدر (مذلت اضافت بیانیه
 مذلت مصدر در ضرب بانک مضاعفندن الحلق دیمکدر (خواری
 یا حرف مصدر (خوار و روم ضمیمه حقیر دیمکدر در حرمت ستر معنایه
) بمخت حرمان مصدرک مثلثا اضافتیدر یا حرف صله (مخت غم و غصه

و شدت واضطراب دیمکدر (خرمان مصدر در محروم و ملق و یکمکدر
 (گرفتاری یا حرف مصدر صفت مشبه در اسیر معناسینه ترکیه
 طونسق دیرلر (محصول ترکیب) ابو بکر و راق قدس سره نیمه شمشیر
 اگر طمعه سؤال ایلمه که سنک با باله کیمدر جوانیده دیر خدائک از لده
 تقدیر ایندیکنده شک و شبهه و اگر دیرلر ایسه صفتک ندر ویر الحقلق
 و حقارت کتب ایتک و اگر دیرلر ایسنه غایتک یعنی نهایت کارک ندر
 دیر غم و غصه و محروم و ملقه اسیر و ملق در ویر جواب ایدر (قطعه) اگر
 پرسی طمع را کت پذیر کیمست * یکوید شک در اقدار الهی * پرسی فعل
 مضارع مفرد مخاطب (کت تاضیم خطاب) (پذیره مقید در پذیرت دیمکدر
 وزن ایچون تقدیم و لغشدر بعض نسخه ده کت پذیر برینه مادر و اقدرد
 و شارخده بونی اختیار ایلش تقدیرده حاجت یوقدر لکن بالاده کی
 ترکیه لفظا مخالف اولور (کنده که حرف بیان بونده فکله در زیر
 فارسیده مضمراتک ماقبلی مفتوح اولور (اقدار الهی لامیه اقدار
 همزه فتحیه قدرتک جمعیدر (محصول بیت) اگر طمعه ضرور ایسک که
 پدرک کیمدر الالهیک قدر ندر ندره شک یعنی الله تعالی ک قدرت و تقدیرنده
 شک و شبهه ایتکدر * اگر کو بی که کارت چیست کوید * بخواری
 از لیمان کام خواهی * کو بی فعل مضارع مفرد مخاطب دیر ایسک
 دیمکدر (که حرف بیان) کارت لامیه تاضیم خطاب چیست ندر دیمکدر
 (کوید مصراع ثانیه مرهوندر) (بخواری با حرف مضاجبت با حرف
 مصدر) لیمان ایتیمک جمعیدر الحقلق دیمکدر (کام مراد دیمکدر کاف
 عربیله (خوهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر اسیمه سین دیمکدر
 (محصول بیت) اگر دیرسن که کارک ندر الحقلق خورلق ایله مراد
 استمکدر یعنی دیرله ال آجوب آب رود و کوب مراد نفسانی طلب
 ایلکدر * ورش پرسی زخم کار کوید * بمختهای حرمان عمر کاهی *
 (ورش و اگرش دن مخففدر) (پرسی فعل مضارع مفرد مخاطبدر سؤال
 ایدر سنک دیمکدر) ختم کار لامیه (کوید ینه مرهوندر بمختهای
 حرمان مصدرک مثلنه اضافتدر) (با حرف مضاجبت ها اادات جمع
 با وسیله اضافت) (عمر کاهی با حرف مصدر) (عمر کاف عربیله وصف
 زکییدر عمر اکسالدیمی دیمکدر (محصول بیت) و اگر طمعه ختم کاردن

صور را بسک یعنی عاقبت کارک ندر در پارسک دیز که محروم ملق شد اندیشه
 عمر اکسید میباید بواج بینک مصالح ثابترنده بر ارادات خبر
 مقدر در (عروض) بوقعه هزج صدس مقصود در که بر و صراحی
 مفاعیلن مفاعیلن فاعولن در * ابراهیم خواص قدس سره گفته
 است که رنج مکش در طلب آنچه در قسمت لازمی برای تو کفایت
 کرده اندوان روزیست * ابراهیم خواص طبقه ثانیه دندر کفایتی
 ابواسحق در خواص زبیل باف معانسه در یوز طقیان برده
 وفات ایشدر بغدادی الاصلدر رحمه الله (رنج زجت دیمکدر
) مکش نمی حاضر مفرد چکمه دیمکدر (قسمت نشدت وزنی اوزره
 مصدر در نصیب وحده معانسه اضافتی بیانه (ازلی یا حرف نسبت
) برای ادات تمایز کفایت نرایت وزنی اوزره مصدر در بشمک
 معانسه یعنی وفاتک دیمکدر (کرده ماضیدن قسمدر) اندادات جمع
 ضمیر کفایت کرده اند یشدر مشلدر دیمکدر آن اسم اشارتدر (روزی
 یاء اصلیه الله رزق دیمکدر) (محضول ترکیب) ابراهیم خواص قدس
 سره پیور مشلدر که زجت چکمه اول نسنه نك طلبنده که قسمت ازلیده
 یعنی ازل و آزاله اولان حصه ونصیده سنك ایچون یشدر مشلدر
 اودخی رزقدر یعنی یشد یروب کفایت ایلد کبری رزقدر حاصلی
 سنك ایچون قسمت ازلیده مقدر قیلد قلی شئك طلبنده مشقت چکمه
 اول زرق مقدر در * مضایع مکردان آنچه از تو طلب کفایت آن کرده
 اندوان انقیاد احکام آلهست از او امر و نواهی * مکرمانه یعنی
 حاضر مفرد ایله دیمکدر (آنچه اول نسنه بی که) (طلب کفایت مصدر
 مثله اضافتدر) کفایت آن لایمه آن اسم اشارتدر یعنی سندن کفایتکی
 طلب ایلد کبری شی (انقیاد انفعال باییدن مصدر در بونده لطاعت
 معانسه در) انقیاد احکام معمدرك مفعولنه (احکام الهی لایمه احکام
 حکمک جمیدر) (او امر امرک جعی) (نواهی نهیک جمیدر) (محضول ترکیب
 دخی اول نسنه بی مضایع ایله که سندن انی یشدر مکملکی یعنی وفاسنی
 طلب ایشدر در و اول استدکری او امر و نواهی بدن اولان اللهم
 حکمرینه اطاعتدر یعنی الله تماایک امر ایتدیکی شی فعلله کنوروب
 امثال ایتکدر ونهی پیور دیغندن اجتناب ایدوب ترك ایتکدر حاصلی

شول شيك كه سندن فعلني طلب ايتشلردر فعله كنور ضايع الله واول
شيك كه تركي استشلردر فعليله تضييع اوقات شريف وعز بزايله
(قطعه) فسحت رزقت زازل كرده اند * چندي رزق پراكندي * فسحت
رزقت لاميه كرده اندك مفعولي محذوف تقديرى تقدير كرده انددر (پي
رزق پايه رزق ارقه سنده ديمكدو (پراكنده كي يا حرف مصدر كاف
عجمي هاء رسميدن مبدلدر پراكنده پریشان معناسنه (محصول بيت)
خطاب عام طريقه بيوررسنك رزقك حصه سني ازله تقدير ايتشلردر
رزق ارقه سنده پریشانلق فته دل يعني بوقدر اضطرار وسبك وتكاپو
وطلبك اصلي ندر * فائده زندكيت بندكيت * سرمكش از قاعده
بندكي * فائده زندكيت لاميه زندكي يا حرف مصدر زندمديري ديمكدو
نهي معناسنه زندكي ديرلك حيات معناسنه (بندكي ده بويه در قوللق
معناسنه) مكش نهي حاضر چكبه ديمكدو (قاعده بندكي بيانه بالاميه
(محصول بيت) سنك حياتك فائده سي قوللقدر باش چكبه يعني
اعراض ايله بنده لك قاعده سندن يعني قوللق رسمندن چكبه زيرا
حياتك فائده سي قوللقدر يعني عبادات و طاعاتدر حاصل حياتكده مال
وجاهدن فائده اولماز انجق عبادات و طاعاتند فائده منه اولور سين
بويه ايسه بنده لكدن اعراض ايله كه فائده انددر (عروض) بوقطعه
بهر سر بعدندركه اصلي مستغفلن مستغفلن مفعولات در جيع اجراسنه
طلي علي طاري اولشدر طي در دنجي ساكني حذفه ديرل مستغفلن دن
فا مفعولات دن واو دوشر مستغفلن مفعولات قالور يرلر بنه مستغفلن
فاعلات كنور لر وعروض وضر بنه قصر دنجي كاور طي دنصكره
فاعلن اولور بويه اولججه بر مصر اعي مستغفلن مفعولن فاعلن اولوب
سريع مطوي اولور * ابو علي رود باري قدس سره گفته است
تنك ترين زندانها معاشرت اضدادست (ابو علي رود باري
يا حرف نسبت رود بار بر عظيم شهره اسميدر طبعه رابعه دندر
اسمي احمد بن محمددر جنيدك شاگرددر شريعت و حقيقتي جامع
ابدي اوچوز يكري برده وفات ايلدي (تنك ترين تنك طار ديمكدو
زادات تفضيل با و نون تا كيد در (زندانها عبادات جمع) معاشرت
مفاعله بايستن مصدر در الفت و محبت معناسنه (اضداده اضافي)

حصدرك مفعولته در اضداد ضديك جمعدر (محصل ترصدكيب)
 ابوعلی رود باری قدس سره پیورمشدر که زندانك زیاده طاری
 اضدادك صحبیدر یعنی خلاف جنسك الفت و صحبیدر (قطعه) کرجه
 زندانست بر صاحب دلان * هر کجا بویی زوصل یار نیست * صاحب
 دل اولیاء الله مضاسنه در الف تون ادات جمعدر (بویی یا حرف تنکیر
 بوی امید مضاسنه (وصل یار لامیه (محصل یت) اگر چه صاحب
 دلاره زنداندر یازك وصلدن امید اولیان هر یهنی هر بر ده که بوی
 وصال یار اولیه صاحب دلر اوزرینه او بر زندان اولور برلظنی اسم
 عد ایدوب صاحب دله مضاف فلق جائدر بر صاحب دلان صاحب
 دلر قنده دیمك اولور * هیچ زندان عاشق مشتاق را * تنك تاز صحبت
 اغیار نیست (محصل یت) عاشق مشتاقه صحبت اغیاردن طار زندان
 یوقدر (عروض) بوقطعه بحر رجز مسد شدن در بالکز عروض
 و ضربی مقصوردر که بر مصرای فاعلان فاعلاتن اولور
 * شیخ ابو العباس قصاب قدس سره درویشی را دید که جامه خود را
 می دوخت و هر درزی را که راست نیامدی بکشادی و باز بدوختی شیخ
 فرمود آن بت تست * شیخ ابو العباس اسمی احمد بن محمد بن عبد الکریمدر
 عشاقی آملدر محمد بن عبد الله الطبریک مریدین درویشی یا حرف
 وحدت (را ادات مفعول (دید فعل ماضی مفرد غائبدر) که حرف
 بیان (می دوخت می ادات حکایه در دوخت فعل ماضی (درزی یا حرف
 وحدت در زیو دیمکدر (را ادات مفعول (که حرف رابط صفت
 راست نیامدی یا حرف حکایه نیامد فعل ننی ماضی مفرد غائب
 طوغری کلز ایدی دیمکدر (بکشادی یا بنه حکایه ایچوندر) یا حرف
 تا کید (کناد فعل ماضی مفرد غائب آچاردی بونده سو کردی دیمکدر
 (یا زبونه بنه مضاسنه در ابدوختی یا بنه او کیکلر کی یا حرف تا کید
 دوخت فعل ماضی مفرد غائب دیگردی دیمکدر (فرمود فعل ماضی
 مفرد غائب پیوردی دیمکدر (آن اسم اشارتدر جامه به (بت پاه عجمک
 خیمله صنم مضاسنه در ترکیجه پوت دیرلر (نست تواسندن محفدر
 تنك تویه اضافتی لامیه تنك تنکدر دیمکدر (محصل ترکیب) شیخ ابو
 العباس قدس سره درویشی کوردیکه کندی جامه سنی دیگردی و هر

و بیونی یعنی هر بر دیگر یکی دیگرش که راست کلز ایدی یعنی راست کلین
 دیگرش سو کردی وینه دیگر دی (حضرت شیخ نیوردیکه اول خرقه
 شنگ صمیکدر یعنی سنی ذکر اللهم دن کبر و قوب کندیله مشغول قبل
 بواسته اهل ذکره لایق دکلدر (رباعی) صوفی که بخرقه دوزیش
 بازار بست * که بخیه بفقر میرند خوش کار بست * که خرقه را به صفت
 (بخرقه دوزیش با حرف مضاجبت شین ضمیر صوفیه راجعدر یا
 حرف مصدر خرقه دوز و صف ترکیبی خرقه دیگری دیمکدر) بازار بست
 سین و نابونده هست معنایست در یا حرف تنکیر بازار آلم صاتم معنایست در
 این بونده ایش دیمکدر (بخیه نکنده معنایست در) بقره با سبیه
 (خی زند می ادا ت حال زند فعل مضارع مفرد غائب زیندن دن یا علی
 غیر قیاس زدن دن او رسته دیمکدر) خوش کار بست ابو کاردر دیمکدر
 (محمصولیت) صوفی که خرقه دیگر بیک ایل بازار ی وارد یعنی ایشی
 وارد خرقه دیگر ملک ایشی اوله فقر سبیله نکنده او رسته ابو کاردر
 یعنی فقر نندن ناشی خرقه و جامه سنی دیگر ایسه نه کوزل و نه اعلا
 * و زنجش طبع دست او جنباند * هر بخیه ورشته اش بت و زار بست *
 (و روا کردن محققدر) جنبش طبع لامیه طبع جنبشی دیمکدر یعنی
 طبع حرکتی حاصلی طبع ملک میلی (دست اولامیه) جنباند فعل مضارع
 مفرد غائب متعدی در الف و نون ادا ت تعدیه لازمی جنبد کلور او بنادر سه
 یعنی حرکت اید در سه دیمکدر (رشته ایلک دیمکدر) (شین ضمیر
 خرقه یه راجعدر) زار زانک ضمی و نون مشدد ایله کشاره مخصوص
 بر قوشقندر که اون یکی برده دوکی او او رحتی بر مسلمان قوشانده کفر یله
 حکم اولتور (محمصولیت) و اگر طبع ملک میلی الی الی تحریک
 ایدر سه یعنی ذوقی ایچون دیگر سه او خرقه نک هر نکنده سی و هر ایلکی
 بر بت و زار در لف و نشمر مرتب طریق یله بت بخیه ناظر و زار رشته یه
 حاصلی خرقه دیگر صوفیه اعلا کاردر محافظه عورت یا محافظه
 از برد او او رسته (لکن هوا و هو سندن اوتوری یعنی نظام و انتظام قید یله
 دیگر سه هر بر نکنده سی بر بت و هر پر رشته سی بر زاردر (عروض
 بور با عینک صدر و ابتدای اسی اخرج حشو اولاری مقبوض تأیله سی سالم
 عروض و ضرب ازل بر مصرع می مفعول مفاعیلن مفاعیلن فاع او او ر

* حصری قدس سره گفته است الصوفی هو الذی لا یوجد بعد عدمه ولا یعدم بعد وجوده (یعنی صوفی آنست که چون از وجود طبیعی خود فانی شود دیگر بدان باز نگردد که الفانی لا یرد و بعد از آن چون بوجود آید و بقاء بعد الفنا متحقق گردد دیگر فانی نشود) حصری کتبی ابو حسین در اسمی علی ابن ابراهیم بصری در بغداد ده وفات ایلشدر شبلی نک مریدان در (الصوفی) تقدیرا مرفوع مبتدا (هو ضمیر فصل مذاهب ثلثه واردر) بعضی را سمیدر و اعرابدن محبلی واردر دیدیلر بونده مبتداء ثانی اولور (و بعضی را سمیدر لکن اعرابدن محلی اولماز دیدیلر) و بعضی لر حرف رد دیدیلر (الذی اسم موصول) (لا یوجد لا حرف نفی یوجد فعل مضارع منفرد مذکر غائب لفظا مرفوع فاعلی تحتندہ الذی یم راجعدر جمله سی الذینک صله سی الذی صله سیله خبر مبتداء ثانی مبتداء ثانی خبریله مبتداء اولک خبری لا یوجد موجود اولیه دیمکدر) (بعد ظرف زمان مفعول فیه لا یوجدنک وجود مضاف الیهی) ضمیر مجرور صوفی یم راجعدر (ولا یعدم معدوم اولیه دیمکدر لا یوجد او زرنه معطوف) (بعد وجوده بعد عدمه کییدر) (وجود طبعییدن مراد صفت بشریتدن یا اخلاق ذمیه در) (که حرف تعلیل وجود حقانی دن مراد صفت ملکیت یا اخلاق حمیده در) (بقا بعد الفنا که اصطلاحات صوفیه دندر ما قبلندہ اولان کلمات انک مناسبدر تفصیل مورت ملالدر کتب صوفیه یم مر اجعت اولنه وهم حقیقت تفصیلی قال ایله اولماز حال ایله او اور حنیدیمز دیکل (محصول ترکیب) حصری قدس سره پیور شددر صوفی شول شیدر که عدمندنصکره موجود اولیه و موجود اولدقدنصکره معدوم اولیه (یعنی حضرت جانی نوکلامی ایضاح ایدوب پیورر صوفی اولدر که چونکه کندی وجود طبعیه پسندن فانی اوله یعنی صفت بشریتدن یا اخلاق ذمیه سندن خلاص اوله خبری اکا کیر و دو شبیه یعنی اوصفته عودا یمه زیرا الفانی لا یرد در یعنی برشی صفت فنا ایله متصف اولوب عدمه مشرف اولدقدنصکره رد اولماز و بو وجود طبیعی بی افتادنصکره چونکه وجود حقانی به کله یعنی صفت ملکیه یا اخلاق حمیده ایله متصف اولوب تخلفوا باخلاق الله) سرینه مظهر دوشوب بقا بعد الفنا متحقق اوله یعنی فنا فی الله دن

بقا بالله تشریف ایلله بردخی فانی اولیله حضرت مولانا جامی قدس
 سره السامی حضرت حصرتک کلامنده ظاهرا تضاد اولغله شرح
 و بیان ایلدی و شرحندن منقهم اولدی که لا یوجد بعد عدمه ده
 اولان وجود وجود طبعیدراتی اعدام وافتنا ایله دیوتنبیه بیورد ولا
 بعدم بعد وجوده ده کی وجود حقانیدراتی اعدام وافتنا ایله دیوتشویق
 ایدر حاصلی بواوصاف ایله موصوف اولاندر صوفی و الا فتای اخلاق
 ذمیه که انتهای سالک مبتدیراتی کیره عودت ایندر رر سه مردود
 طریقت اولور یکیدن سلوک محتاج وایجاد صفت حمیده که مرتبه
 بقا بالله در و انتهای مراتب اهل الله در کیره اعدام ایدر سه مردود خدا
 اولور اعادنا الله و جمیع المسلمین یلعم بن باعورا کی (رباعی) خوش آنکه
 چونست شد از بن نقش مجاز * دیگر بوجود خویش نیاید باز * آنکه
 انکس که تقدیرنده در (نیست شد یوق اولدی یعنی محو وجود ایلدی
 (نقش مجاز وجود طبعیدن عبارتدر) بوجود خویش لایله (ناید باز
 ینه کلیمه دیمکدر) ناید فعل نفی مستقبل در (محصول بیت) خوش
 اول کیمسه که بونقش مجازدن یعنی مستعار اولان وجود طبعیستندن
 یوق اولدی یعنی محو وجود ایلدی غیری کندی وجود ینه کیمه
 یعنی نقش مجازیدن محو وجود ایند کدن صکره تکرار عودت ایندر مبه
 اول کیمسه نه خوشدرونه کوزلدر که سالک طریق حقدر * زان
 پس چو وجود یافت زان مایه ناز * جاوید پرورد عدم کشت فراز *
 (زان پس اندن صکره دیمکدر) یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی
 دیمکدر (مایه ناز پیا ینه مایه نازدن مراد وجود حقانیدر (جاوید
 ابدی دیمکدر (در عدم بیانیه در قبو معناسنه (کشت کاف عجبیلله
 شد معناسنه در اولدی دیمکدر (لکن فراز ایله ترکیب اولنسه یعنی
 فراز کشت قباندی دیمکدر بونده برای قافیه تأخیر اولغله در
 (محصول بیت) اندن صکره یعنی وجود طبعی بی اعدام وافتادن صکره
 چونکه مایه نازدن یعنی مایه اصلیه حقانیدن وجود بولدی ابدی
 لک اوزر ینه عدم قبوسی یعنی وجود حقانی بی اعدامه قیومند
 اولدی قباندی (عروض) بور باعی عنبیله رباعی سابق کیسدر
 لکن عروض وضرری اهتم در که بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیلن

فعول در * خواجه یوسف همدانی قدس سره وقتی در نظامیه بغداد
 وعظ می گفت فقیهی معروف باین السقا برخاست و مسئله پرسید
 گفت بنشین که در کلام تو رایحه کفر می شنوم شاید که مرگ تو نه
 بر دین اسلام بود بعد ازان بمدتی آن فقیه نصرانی شد و بر نصرانیت
 مجرد * خواجه یوسف همدانی کنینی ابو یعقوب بدر فقیه و عالم و عامل
 بذات عالیقدر در ابوعلی فارمدینک مریدان در هجرت بشیو
 اوتوز بشنده وفات ایلشدر (وقتی با حرف وحدت (در حرف ظرف
 (نظامیه بغداد لامیه یا بیانیه نظامیه بغداد ده بر عظیم مشهور
 مدرسه در (می گفت می حکایت سال ماضی (فقیهینی یا حرف وحدت
 (فقیه علم فقه عالم اولان کیسه نه دیدل (معروف باین السقا ابن سقا
 دیمکدر معروف دیمکدر (برخاست فعل ماضی مفرد غائب قالدی
 دیمکدر (مسئله یا حرف وحدت همزه حرف توسل (پرسید فعل ماضی
 مفرد غائب سؤال ایلدی دیمکدر (گفت یوسف همدانی دیدی
 (بنشین یا حرف تأکید نشین امر حاضر اوتوز دیمکدر (که ادات
 تعلیل (کلام تو لامیه (رایحه کفر یسائیه کفر ققوسی دیمکدر (می
 ادات حال (شنوم فعل مضارع متکلم وحده ایشیدی یورم دیمکدر
 (شاید که خوف اولوز که معناسنه کلور نه کیم ترکیبده استعمال
 اولوز و جا زدر که معناسنه کلور (مرگ تو لامیه سنک اولومک
 دیمکدر (نه حرف نفی بوده مصروفدر (بمدتی یا حرف ظرف یا حرف
 وحدت (بمرد یا حرف تأکید (مرد فعل ماضی مفرد غائب اولدی
 دیمکدر (محصول ترکیب) خواجه یوسف همدانی قدس سره بروقت
 بغداد نظامیه سنده وعظ و نصیحت سو یلردی ابن السقا دیمکدر
 معروف برفقیه قالدی و بر مسئله صورتی کلانیدن منقهم اولان
 بطریق الامتحان صورمش خواجه یوسف دیدی اوتوز زیر سنک
 کلانمکده کفر ققوسی ایشیدی یورم یعنی علالت کفر وار قور قوالور که
 سنک اولومک دین اسلام اوزر ینسه اولیه اندن صکره بر مئنده یعنی
 بعد زمان اوله فقیه نصرانی اولدی و نصرانیت اوزره اولدی
 کفر ینسه سبب بودر که خلیفه وقت اتی رسالتله قیصر رومه کوندردی
 و راهبرله مباحثه ایلدی جللیه تقدم ایلدی عاقبت قیصرک قز ینته

عاشق اولدی طلب ایلد کده قیصر دیندی اکر نصیر ایندی قبول
ایله ایسک مطلقو بکه نائل اولورسون معاذ الله قبول ایلدی واول
حال اویزه مرد اولدی دیرلر (منقولدر که منرضی نوشتده صوریلر که
شن حادظ خیر آن لیدک هیچ خاطر کده بر آیت یوقیدر دیدی (ربما
بود الذین یکفرولوا لک کافوا مسلمین) آیتیدن غیری خاطر عله یوقدر
ذموز بالله من شرور انفسنا (و به ضیایر یوحکایه بی آخر طرز نقل
ایتمار که علماء شامدن عبد الله نام کیمسه تحصیل علم ایچون بغدادده
کلدی و ابن السقا ایله رفیق اولدی و مصالحیری زیارت ایندرلیدی
اول وقتده بغدادده بر عزیز وارایدیکه غوث در دیرلر ایدیدی و دیرلر دیکه
استدییکی وقتیده ظاهر اولور و استدییکی وقت کیر نور واول زمان
قطب الربانی و غوث الصمدانی و عارف سبحانی شیخ عبد القادر
الجلیلانی حضرت نلری صفر سنده ایدیلر عبد الله و ابن السقا و حضرت
عبد القادر اول عزیزک زیارتنه و ارمق قصد ایلدیلر ابن السقا یولده
ایندی اندن بر مسئله صور مقی استرم که جوابی اول ییلز عبید الله
دیددی بن ایتدی م بندخی بر مسئله صورایم کوره یم نه دیر حضرت
عبد القادر دیدیکه معاذ الله بن اندن برشی صورم بلکه ائک برکاتنه
منظر اولورم چونکه وار دق بر ساعت منظر اولدق کور غدی
رسا اتدن صکره کوردک یرنده طورر پس ابن السقایه خشمه باقدی
وایتدی وای سکا ای ابن السقا بندن بر مسئله صورر سین که بن ائک
جوابی ییلیم اول مسئله بودر و جوابیده بودر اما کورورم که کفر آتشی
سندن زیانه اورر صکره عبد الله نظر ایلدی وایتدی ای عبد الله
بندن بر مسئله صورر سین و امتحان ایدر سین که بن سویلیم مسئله
بودر و جوابیده بودر لکن البتہ سنی دنیا ایکی قولانکه دیک غرق
ایتمسه کر کدر بنم خصوصمه ادبسنلک ایتدک اتدن صکره شیخ
عبد القادر نظر ایتدی و کندی به یقین چکدی و اعزاز ایلدی
وایتدی ای عبد القادر خدا ورسولنی خوشنود ایتدک ادبه رعایت
ایلدک کو یاسنی کورورم که بغدادده منبره چقمش سین و دیر سین که
(قدمی هذه علی رقبه کل ول الله) و کورورم که اول وقتک اولیاسی
سکا اجلال ایدرلر بویله دیدی و همان غائب اولدی و بعد زمان

یوسوزلر هب ظاهر ایلدی ابن السقا سقارنله قیصره کیندی مقدا
 بیان واندیغی کی مرتد اولدی (وعبدالله دمشقه کیندی نورالدین
 شهیدانی اوقافه متولی ذصب ایلدی ویدی یکی کی مال حرانه
 مستغرق اولدی) وحضرت عبدالقادر برکون منبرده وعظ ایلدی
 واللی دن جفاوز مشایخ کپاردن کیمسه حاضر ایدی انشاء کلامده
 قدیمی هذه علی رقبه کل ولی الله دیدی جملہ سرفرو ایلدیلر
 وشیخ علی هیثمی منبره چقدی وشیخ قدمنی بویزینک اوزرینه
 خودی بوقدی حکایه سی مفصلدر برأسه رساله یه محتاجدر استین
 محملنه مراجعت ایستون (شارح نسخه سنده برخاست لفظنه بر پای
 زیاده ایلش یعنی بر پای خاست دیمش لکن تعذیب حیوان بلافاصله
 دیمش وراحمه کفر می شوم برینه راجحه کفر بایم یازمش بو بزم
 قصه مرزدن دخی معنا جهتدن من وجه کوزلدر اما بزم نسخه مرده
 استعاره وتشبیه زیاده بولندیغندن اربابی عندبنده اندن مر جعفر
 واکثر نسخه ده بویله واقعدر (قطعه) هر که بینی که بس از پرورش
 فقر اورا * درصف زنده دلان نام بارشاد رود * هر که هر کس که
 دیمکدر (ینی فعلی مضارع مفرد مخاطب کوزر سین دیمکدر) که
 حرف بیان (بس باء عربیله بسی معناسنه در یعنی چوق دیمکدر
 پرورش اسم مصدر در بسلتش وتبریه معناسنه در) فقره اضافت
 بیاتیه (پرورش فقر مجاهده وریاضت شاقیدن عبارتدر) صف
 زنده دلان بیاتیه (زنده دلان الف ثون ادات جمعدر) (زنده دل
 بوصف ترکیبی کوکلی دیری دیمکدر اولیاء الله معناسنه) (نام تلمش
 تقدیرنده) (رود فعل مضارع ربوبیدن یا علی خلاف قیاس رفتن دن
 کیدر دیمکدر) (محصولیت) هر کیمی که کوزر سین نیجه فقر
 تبریه سندن یعنی زیاده ریاضات شاقه دن ناشی اولیاء الله صنفده
 تلمک نامی ارشاد ایله کیدر یعنی کثرت ریاضات دن ناشی اهل الله
 صبره سنده نامی ارشاد ایله مشتهردر (حاصلی چوق ریاضات
 و مجاهدات ایله سوه اخلاقی افنا ایدوب اهل الله بیننده کامل و مکمل
 اولان کیمسه بی کوزر دیک وفتنده) (شارح بس برینه بس یازمش
 باء عجبیه ومعناسنی هر کیمی کوزر سن فقر پرورشندن وریاضت

و بجایه دادن صکره دیمش بحله مناسب معنا و بره ممش سقلمنی صکره
 میدانه چبقار چوق پرهیز لازمدر * یاد دعوی بسراو میرای خواجه
 مباد * که ازین بی ادبی دین تو پر باد رود * یاد دعوی بیانبه دعوی
 ذکر بنی دیمکدر (بسر با حرف صله سر بونده طرف معناسنه) میر
 نهی حاضر مفرد ایلتمه دیمکدر (خواجه وزیریه و بکله و حقنه
 رعایت اولنان کیمسه به دیرل) مباد نهی حاضر اولسون دیمکدر (که
 حرف بیان (بی ادبی یا حرف مصدر ادبسر تک دیمکدر) پر باد هوایه
 (رود کبدر (محصول بیت) اهل الله یننده ارشاد ایله معروف اولان
 کیمسه بی کوردیکک وقتسه دعوی بادی بی انک طرفینه ایلتمه یعنی
 انک حضور بنه دعوی ایله کتمه ای خواجه اولمیه که بواد بسز لکدن
 سنک دینک هوایه کیمسه (عروض) به قطع به بحر رمل متمدن صدر
 و ابتدا سالم حشوری جله مخبون خبن ثانی ساکنی حذفه دیرل
 فعلاتن اولور عرض و ضرب خبن دن صکره حذف دخی طاری
 اولمشدر بر مصراعی فاعلاتن فعلاتن فعلتن اولوب رمل
 مخبون مقصور اولور * خواجه عبد الحالی غجدوانی قدس سر
 روزی درویشی پیش او گفت اگر خدای تعالی مرا بخیر کرد اند
 میان بهشت و دوزخ من دوزخ را اختیار کنم زیرا که بهشت مراد
 نفسست و دوزخ مراد خدای تعالی خواجده سخن اورارد صکره
 و فرمود که بنده را با اختیار چه کار هر یکا کویدر و رویم و هر یکا کوید
 باش باشیم * خواجه عبد الحالی غجدوانی سر خلقه خواجکان
 نقشبنده در و ذکر قلابی بی حضرت خضر دن جوان لغنده تعلیم ایلین
 بونلردر (روزی درویشی یاری وحدتدر) پیش اولامیه (مرا بنی
 دیمکدر) مخیر تفعیل بایندن اسم مفعولدر ایکی نسبه تک برینی
 بگنمکه دیرل (کرداند فعل مضارع مفرد غائب ایلر سه دیمکدر
 (میان بهشت بیانبه میان ظرو فدن در ظرفیت معناسی ملحوظدر
 (دوزخ بهشته معطوفدر جهنم دیمکدر) (من مبتدا) (را ادات مفعول
 (اختیار کنم خبر در اختیار افتعال بایندن مصدر در بگنمک معناسنه در
 (کنم مضارع متکلم وحده) (زیرا که ادات تعلیل) (مراد نفس لامیه
 (مراد خداده بویه) (سخن اودخی بویه در) (کرد فرمود ماضیلر در

(بنده را ترا ادا ت تخصیص) (باختیار با حرف مصاحبت) (چه کار نه ایشی وار دیمکدر) (چه کارست تقدیرنده) (هرکجا هر قنده یعنی هر نه بیر دیمکدر) (گوید فعل مضارع) (رو مقول فولی که امر حاضر در کیت دیمکدر) (روم فعل مضارع متکلم مع الغیر کیده رز دیمکدر) (باش امر حاضر اول دیمکدر) (باشیم فعل مضارع متکلم مع الغیر) (او اورز دیمکدر) (محصول ترکیب) (خواجه عبد الخالق عجدوانی قدس سره بر کون درویش انک حضورنده دیدی اگر خدای تعالی بنی جنت وجهنم بینده نخبیر ایلسه یعنی جنتی می استرسین جهنمی می دیسه بن جهنمی اختیار ایدرم زیرا که جنت مراد نفسدر یعنی نفس اتی ارزولر وجهنم خدای تعالی نیک مرادیدر یعنی جنتنده وجهنمده حقل مرادیدر لکن جهنم بالکز حقل مرادیدر زیرا نفس اتی استمر حضرت خواجه درویشک سوزینی رد ایلدی یعنی درویشک کلامی ابطال ایلدی و بیوردیکه قولک اختیار ایل نه ایشی وار یعنی بنده نیک بکنوب بکنمک نه حدی هر قنده کیت دیرسه کیدرز و هر قنده اول دیرسه اولورز جنتنده انک جهنمده انک هر نه مراد ایدرسه اوله ایلر هیچ کیمه اکا مخالفت اید مز (قطعه) کاری اختیار خواجه مکن * ای که داری بندی اقرار * کاریش دیمکدر (بی اختیار خواجه لامیه) (مکن نهی حاضر در ایله دیمکدر) (ای که ای کس که تقدیرنده در داری فعل مضارع مخاطب) (بندی با حرف مصله یا حرف مصدر) (محصول بیت) (افندی که اختیار نسزیش ایله یعنی افندی که اختیاری اولمیان فعلی ایشله ای کیمه که بندلکه اقرارک وارد) (حاصلی ای قولغه اقرار ایدن کیمه افندی که اختیاری اولمیان ایشی ایشله * هرکجا اختیار خواجه بود * بند کارا با اختیار چه کار * هرکجا هر قنده دیمکدر این معنانه کلم بحار اتدن در شرط و جزا استر) (اختیار خواجه بود شرطی جزاسی محذوف آن شود تقدیرنده) (اختیار خواجه لامیه) (بند کارا را ادا ت تخصیص الف نون ادا ت جمع کاف عجمی هاء رسمیدن مبذل قوللرک دیمکدر) (محصول بیت) (افندی که اختیاری یعنی مراد علیه سی هر قنده اولورسه اول اولور قوللرک اختیار ایل نه ایشی وار یعنی اختیار حقل کاریدر عیدک

گلاری دکل همان قوله لایق اولان تسلیم و رضاده اولمقد (عروض)
 بوقطعه بحر خفیفنددر که فاعلاتن مقاعطن فعلی در که حشورینه
 بالکنر خبن عروض و ضربنه خبن مع الحذف طاری اولمشدر
 و مجز و در * خواجه علی را مثنی قدس سره پرسیدند که ایمان چیست
 فرمود که کنند و پیوستن * خواجه علی را مثنی قدس سره لقباری
 بین الخواجکان حضرت عزیزاندر صنعتی نساجدر یعنی جلاه خواجه
 محمود انجیر فغنویتک خلفا مننددر (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب
 منور دیلر دیمکندر) که حرف بیان (کنند مصدر در قور به معناسنه
 (پیوستن ده مصدر در اولشقی معناسنه (محصول ترکیب) خواجه
 علی را مثنی قدس سره سؤال ایلدیلر که ایمان ندر بیور دیکه انقطاع
 و اتصالدر یعنی ماسوادن منقطع اولقی یعنی ماسوایی درون و دلدن
 بالکلیه اخراج ایلک و حقله متصل اولقی یعنی نور ازلیده بخو اولقی
 (قطعه) هر که ایمان ترا کنند و پیوستن گفت * باید آن قول پسندیده
 زوی پسندی * هر که بنه هر کس که تقدیرنده (ایمان مبتدا اضافله
 دخی جا ندر اضافتسز اولور سه (تراده را ادات صله اضافله اولور سه
 ادات مفعول اولور ایمانی سکا یاسنک ایمانی دیمک اولور (قول
 پسندیده موصوفک صفتیه اضافتی فیلنددر پسندیده اسم مفعولدر
 بکنش معناسنه (پسندی فعل مضارع مفرد مخاطب بکنه سین
 دیمکدر اولنده کی با تا کید ایچوندر معلوم اوله که بوبانی جمهور
 مضموم اوقور ل مقدمایان اولند یعنی اوزره هر بار که کله نک اولی با
 یامیم یا مضموم اولسه اکا بیه استقبالیه یا بیه تا کید داخل اولسه مضمومدر
 باقبسند مکسور در (اما سودی دیر که بیه استقبالیه و بیه تا کید دما
 مکسور در و قول سابق ر متابی ل کدر و بوکا ذهاب اولانی روستایی لک
 ایلش دیورد ایدر لکن حقیر دیر که هر قومک روستایی سی اول قومک
 لغتی اصح بیلور و لغات انلرون تصحیح اولنور اما ظرافت شهر یلر کدر
 بویه ایه فصاحت روستاییده و ظرافت شهریده در (پس جمهور
 طرف فصیح کیمش و سودی راه ظرافتی اختیار ایش (محصول یت)
 هر کس که ایمانی سکا یاسنک ایمانی کنند و پیوستن دیدی
 کر کدر که اول مقبول اولان قولی اندن بکنه سین یعنی بوقول مقبولی

وکتوب عمل ایده سین * حاصل معنی آن کنندن و پیوستن چیست *
 یعنی از خلق کنی بدل بخدا پیوندی * حاصل معنی آن لامیه لدر (یعنی
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تختیده خواجه علی به راجع در
 من ایدر دیمکدر) کنی فعل مضارع مفرد مخاطب فتح کلف ایله
 قوپاره سین یعنی منقطع و منفصل اوله سین (بخدا با حرف منله
 پیوندی فعل مضارع مفرد مخاطب اولنه سین یعنی متصل اوله سین
 دیمکدر) (محمول بیت) حضرت جای کنندن و پیوستن تفسیر
 و بیان ایدوب پیور که بو کنندن و پیوستنک معناسنک حاصلی ندر
 یعنی کنندن و پیوستن دیمکله خواجه علی مراد ایدر خلقدن منقطع
 و منفصل اوله سین کوکلی خدایه متصل ایله سین یعنی ماسوادن
 فراغت ایدوب اوز بلوب کسبه سین و کوکلی ذکر حق مشغول انکله
 نوره غرق و مستغرق اوله سین (عروضی) بو قطعیه رهل معنی مجنون
 و مقصود در همان یوسف همدانی که لامینه اولان قطعیه کی * خواجه
 بهاء الدین نقشبته را قدس سره رسیدند که سلسله شما بکجا میرسد
 فرمودند که از سلسله کسی بجای نمی رسد * اسماعیلی محمد بن محمد بن
 الخیار پدر شمس الظاهر طریقی سید امیر کلاله اخذ لقب در اما
 بحسب الباطن و میسرید که تربیتی خواجه عبدالحق غمدوانیدن در
 قدسنا الله بسرهم همسرتک بدیوز طهسان برنده ربیع اولک اوچنی
 دوشنبه کیمه می اتغال پیور مشار در (را دالت مفعول) سلسله شما
 لامیه (بکجا با حرف صله زه به دیمکدر) میرسد فعل مضارع مفرد
 غائب رسیدن دن ابرشور دیمکدر) که حرف بیان (سلسله بحسب اللغة
 زنجیر دیمکدر اما بولک کی برده شیخی و شیخک شیخی و شیخک
 شیخی الی ماینه می بادی و پدر ینک پدری و پدر ینک پدر ینک پدری
 الی ماینه می با استادی و استاد ینک افتادی و استاد ینک استاد ینک
 استادی الی ماینه می به اطلاق اولور) کمی با حرف وحدت
 (بجای با حرف صله) میرسد فعل نئی مستقبل مفرد غائب ابرشور
 دیمکدر (محمول ترکیب) خواجه بهاء الدین قدس سره به سوال
 ایدر بلر که سلسله کز زه به ابرشور یعنی ذوات کرامدن کیمه
 منتهی اولور پیور دبلر که سلسله دن پر کیمه بریره ابریشه من یعنی

سلسله دن وصلت حق مبسر اولر بلکه سعی بلیغدن صکره عنایت
باری اولور سه مبسر اولور خلاصه سلسله ایله افتخار اولمز ذاتنده
کمال نام اوله لی (رباعی) ازدلق وعصا صدق وصفای نرسد *
وز سجد مجز بوی ربانی نرسد * دلق فتح دال ایله صوفی لک کیدگری
شبه دیور (عصا معروف (صدق وصفای یا حرف تکبیر (صدق
وصفا حذف مضاف ایله طریق صدق وصفای دیمکدر (صدق
طوغریلق (نرسد فعل نفی مستقبل ایشمز دیمکدر (سجده ضم سین
وسکون با ایله اخشا بدن باعظا مدن رشته به منتظمه اولان شیء
معروف (بوی ربانی یا نه (پاینه حرف تکبیر (محصول بیت) دلق
وعصا بدن صدق وصفای ایشمز یعنی دلق دردوش وعصا دردست
اولخه یعنی صورت صوفیه به گیر مکه طریق صدق وصفای مبسر
اولمز دخی سجددن ربی فوقوسندن غیری ایشمز یعنی الله تسبیح
دلده ذکر خدا اولمجه ربان غیر حاصلی بوقدر (لمترجه بیت)
الله تسبیح ربی دلده غبار کثرت) (بویله اعمالی سر و شان قتی بر باد
یازر * هر دم بکجا رسد مگو سلسله ات * کز سلسله هیچ کمن
بجایی نرسد * بکجا رسد سلسله ات لفظی مگو ک مقولیدر یعنی
بکجا رسد سلسله ات لفظی دیمه دیمک اولور (مگو نهی حاضر مفرد
(کز که اردن مخففدر) که حرف تلیل (یا حرف وحدت) (محصول بیت)
هر وقت یعنی هر وقتلردن بوقت سنک سلسله کزه به ایشمز دیمه
زیرا سلسله دن هیچ کیسه بریزه ایشمز یعنی متصل اولمز (عروض)
بور باعینک صدر و ابتداسی اخرج حبشو اوللری سالم ثانیلری
مقصود عروض و ضرب محبوب جب ایکی سبب خفیی بردن حذفه
دیورلر مفا قلوب فعل انک برینه کلور که بر مصرای مفعول مفاعیلان
مفاعیل فعل اولوب هزج اخرج مقصور محبوب اولور * روضه دوم
ترشح حقایق شقایق دقایق حکم که بر شحات سحاب کرم در زمین
قلوب حکما و اراضی خاطر شان خاسته و بشرح و بیان آن مطاوی
دفاتر شان آراسته * روضه دوم ایکنجی روضه یعنی سکن روضه دن
ایکنجی سی (در حرف ظرف) (ترشح تفعیل پابندن مصدر در تربیه
معناسته ترین معناسته ده کلور (حقایق حقیقتک جمیدر حقیقت

مجازك ضدی اما بونده اعلا دیمكدر (شقایق لاله كوهی دبلكری
 چیچكدر) دقایق دقایق جعی ایجه دیمكدر (حکم هاه مهمله نك
 كسری وكافك ققیله حكمتك جعی حكمت برعلدركه انكطه حقایق
 اشباه واصل اولنور اضافنلر جله لانیه بعض نسخه ده درترشیح
 شقایق حكم ودقایق واقع اولشدر وشلرح دخی اتی اختیار اتمشدر
 مال برلكن بزم نسخه ابغدر فن استعاره یلمن عنسدنده اظهاردو
 (كه حرف رابط صفت) رشحات رشحه نك جعیدر صیرینی دیمكدر
 (سحاب بلوط دیمكدر) زمین قلوب حكما لامیه ل در (اراضی
 خواطر شانده بویه) اراضی ارضك جعی خواطر خاطر ك جعی
 شان ایشاندن مخفف ضمیر متصل اولان شبنك جعی دكل زبرا
 شبنك جعی اولسه ماقبل مفتوح اولق لازم كلور تأمل تل (خاسته
 ماضیدن قعیدر قالمش یعنی ظاهر اولش (مطاوی بونده ایج
 معنانه در) (مطاوی دفاتر شان بنه لامیه لدر (دفاتر دفتك جعیدر
 (آراسته الف ممدوده ایله اسم مفعولدر برشمش دیمكدر) (محصول تركب)
 ایكنجی روضه حكمتلر دقایقك شقایقك حقایقك ترشیح وترین
 وزینی بیاننده دركه كرم بلوطینك رشحه لیه قلوب حكما ازیننده
 وانلرك خاطر لری ارضلرنده ظاهر اولش وانك شرح ویا نیله
 انلرك دفتلری ایچی برشمش یعنی حكما نك قلوب وخواطر ندن
 صدور ایدن كلام در بار اول كلامك شرحیه مملو اولان دفاتر
 وكتب حكمتلرینك یعنی بك خیال اولنلرینك شقایقك یعنی نك
 شقایق کی مخدب اولان نكلك حقیقتلری یعنی بك اعلا لری حاصل
 كلام حكما نك بك ممتاز ومنتخبری ترشیح وترین بیاننده در یعنی انلری
 كتب ومنتخبر و املا بیاننده در بو ایکی سطرده اولان استعارات
 و مجازات و كایات و تشبیهات و ترشیحات حددن بیرون در اولقسدر كه
 جمیع فن استعاره بی بو ایکی سطرده جمیع ایلش بیان اولنق لازم دكل
 زبرا ادبانی بیانندن مفتی ونا اهله موثر ملالدر (فائده) حكیم کسی را
 گویند كه حقیقت چیزها را با آن قدر كه تواند بداند و عمل بمقتضای
 آنچه تعلقی بعمل دارد ملكه نفس خود گرداند * کسی را را ادات صله
 یا حرف تنكیر (كه حرف بیان) حقیقت چیزها لامیه (ها ادات جمع

(راینه ادا ت ضله) (قدر بونده مقدار معنایسته در) (تواند فعل مضارع
مفرد غائب قادر اوله دیمکدر) (بداند فعل مضارع مفرد غائب بینه
دیمکدر) (تطلق نفعل باینیدن مصدر در) (بعمل با حرف ضله) (ملکه
نفس لامیه حادث ایدنگ یعنی الشد بر مق دیمکدر) (نفس خود بیسانیه
(کرداند فعل مضارع مفرد غائب ایلنه دیمکدر) (کردانده صیورث
معنای ملحوظ در) (محصول ترکیب) (ملا جامی کلام حکمایی بیاندن
مقدم اهل حکمتی تعریف ایدوب بر فائده بیان ایدر که حکیم بر کیمسه به
دیر که اشیانک حقیقتی قادر لولد یعنی مقداری بینه یعنی حقیقت اشیایی
اوله قدر بینه که عقل غیری قادر اوله و اول نسبه تک مقتضای سینه
عمل که عمله تعلق اوله یعنی یلده یکی شلرک ایچندن عمله متعلق
اولان ایله عملی کنیدی نفسنه ملکه ایلنه یعنی اقی اشلکی نفسنه
الشدیره (رباعی) خوش آنکه بترک حظ فانی بکنی * تدبیر بقای
جاودانی بکنی * با حرف زائده (ترک حظ فانی مصدرک مفعولنسته
اضافه قدر) (بکنی فعل مضارع مفرد مخاطب) (تدبیر بقا بودنخی
مصدرک مفعولنسته در) (بقای جاودانی بیسانیه جاوید و جاودان ابدی
دیمکدر) (محصول بیت) (خوش اولدر که قانینک حظنی ترک ایلنه سین
یعنی فانی به میلی ترک ایده سین ابدی اولان بقانک تدبیری ایلنه سین
یعنی زاد آخرت ندارکنی ایلنه سین * کوشش بکنی و هر چه بتوان
دانست * دانی پس ازان هر چه بدانی بکنی * کوشش اسم مصدر در
سعی معنایسته) (بتوان ده با زائده) (دانست بونده مصدر در بترک
دیمکدر زرا تواند بوی مضارعت واردر) (دانی فعل مضارع مفرد
مخاطب) (پس ازان اندن صکره یعنی یلده کردن صکره دیمکدر
(محصول بیت) سعی ایلنه سین دخی هر نسبه که بترک ممکن اوله بینه سین
اندن صکره یعنی یلده کردن صکره هر نه که بیلور سین ایلنه سین یعنی
یلده بیکله عمل ایلنه سین) (عروض) بور با عینک مصدر وایتنداسی
اخر ب حشو اولری مقبوض حشو ثانیلری مکفوف عروض و ضربی
محبوب بوعتسلر مکررا و مفصلا بیان اولندی * اسکندر روحی در
آوان جهما نکیری بخیمله تمام حصار بکشاد و یوزان کر دن
فرمان داد * اسکندر معلوم اوله که غلظات عواهدن در که حضرت

ذوالقرینه اسکندر تمجید ایدر خطای انقدر ذوالقرینک اسم
 شریفی عبد الله ابن الضحاك (و بعضی مصعب بن عبد الله
 دیدم که نبوت و ولایتی به اختلاف وارد (و جبری در که بمنند
 نسان ایشدر ابراهیم علیه السلام ایله معافه ایشدر و بانی سد
 یا جوجدر ملوک تبایعه نک اولیدر (اما اسکندر نامیله معنی اولان
 ا کا اسکندر یونانی دیرل روی دخی دیرل یونانکه شمدی قره مان دیو
 تسمیه اولنور قونیه ولایتی ستملیدر و اوچلدن نام و نسان بولشد
 روی دیرلکه نشانی عیقابدیر و بواولدرکه ارسطاطالس فیلسوف
 انک و زیریدر و افلاطونک شاگردیدر جاهلیتیه قریب ظهور
 ایشدرکه ذوالقرینه یعنی یک سندهن زیاده در و دارایی قل ایشدر
 ملوک فرسی ذلیل قشدر خلاصه بو ایکسینی فرق انجوب بردر دین
 عوام خطاده واقع اولشدردر کلدن لکن ایکسیده اسکندر در
 دین اکثر علما توار یخه آشنا اولدقلری اجدان سهو ایشدر در زیر
 قرآن کریمه مذکور اولان ولی بلکه نی در اما اسکندر که کفر نه شبه
 وار و افط اسکندر یونانیدر که الکسندر یادن مخففیدر پادشاهلر پادشاهی
 دیمکدر شهنشاه معنانه (او ان جهانگیری بنایه) یا حرف مصدر (او ان
 الف ممدوده ایله وقت و زمان دیمکدر) جهانگیر وصف ترکیبدر جهان
 طوینچی یعنی تغلبی اتاننده دیمکدر (بخیله یا حرف صاحب یا حرف
 وحدت همزه حرف توسل) تمام حصاری یا حرف وحدت بر حصاری
 تمام دیمکدر (بکشاد فعل ماضی مفرد غائب آجدی یعنی فتح ایلدی
 دیمکدر) (بویران یا حرف صله) داد فعل ماضی مفرد غائب و بردی
 دیمکدر (محصول ترکیب) اسکندر روی تغلبی و فتنده بر حبله ایله
 بر حصاری تمام فتح ایلدی و ویران و خراب ایتکه فرمان و بردی
 یعنی امر ایلدی * گفتند در اینجا حکیمی است دانا و بر حل مشکلات
 توانا و بر طلب کرد چون نیامد شکلی دید از قبول طبع دور و طبع اهل
 قبول از وی غور * دانا صفت مشبهه بلکن دیمکدر (حل مشکلات
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (توانا بوده صفت مشبهه در قادر معنانه
 (و بر وی حکیمه راجع را ادات مفعول قبول طبع مصدرک فاعلنه
 اضافتیدر) (طبع اهل قبول بنایه و لامیه) (غور جهول و ذی اوزره

مبالغه صیغه سیدر نفرت ایدیی دیمکدر (محصول ترکیب) اسکندر
حصارک خرایله امر ایدنجه دیدیلرکه بوجملده بر حکیم وارد عالم
وحل مشکلاته قاندر اسکندر اول حکیمی طلب ایلدی چونکه حکیم کلدی
بر شکل کوردیکه طبعه تک قبولندن دوز و اهل قبولک طبعی اندن نفور یعنی
بر شکل که طبعه قبول ایتمز و اهل قبول یعنی تمحلیلینک طبعی اندن نفور
ایدیی بویله بر شکل کورنجه * گفت این چه صورت غریب و هیکل مهیب
است حکیم ازان سخن بر آشت و خندان خندان دران آشتنکی گفت *
(صورت غریب موصوفک صفتنه) هیکل مهیب ده بویله هیکل
بونده قبلفت معناسنه در مهیب قور قیج دیمکدر (آشت فعل ماضی
مفرد غائب فارشدی دیمکدر یعنی پریشان اولدی حاصلی انفصال
ایلدی) بعض نسخه ده شکل مهیب واقعدر (خندان صفت مشبهه در
ایکجی خندان تا کیدر (آشتنکی یا حرف مصدر کاف بجمی هاء
رسمیدن بدلدن اول انفصالده دیمکدر (محصول ترکیب) اسکندر
حکیمی بوشکلده کورنجه دیدی بونه غریب صورتدر و نه قور قیج شکلدر
حکیم بوسوزدن پریشان اولدی انفصال ایلدی و اول انفصالده کوله کوله
دیددی یعنی اول پریشانلق حالنده کوله رک دیددی زیرا بر طرفدن
مغلوبیت و بر طرفدن طعن اسکندر (قطعه) طعنه برمن مرز بصورت
زشت * ای تهی از فضیلت و انصاف * مرز فعل نهی حاضر مفرد
صورت زشت بیانیه (محصول بیت) بنم اوزریمه طعنه اورمه یعنی بکا
طعن ایله صورت زشت ایله یعنی زشت صورتسین دیو بکا طعن ایله ای
فضیلت انصافدن تهی اولان کیمسه * تن بود چون غلاف و جان شمشیر
کار شمشیر میکند نه غلاف * غلاف قین معناسنه در (جان بونده
نفس ناطقه دیمکدر یعنی روح انسانی (شمشیر قلیج) کار میدا کاف
عریله ایش دیمکدر (میکند خبری زنه حرف نفی (محصول بیت)
تن غلاف کی اولدی یعنی غلاف کیدر و جان شمشیرد ایشی شمشیر
ایدر ایش کورن شمشیردر غلاف دکل یعنی صورت زشت ایچون طعن
ایله زیرا تنده فضیلت اولماز قین کیدر فضیلت روح انسانیده در که
شمشیر کیدر صورتک جانده مدخلی بوقدر (عروض) بوقطعه بحر
خفیف مخبون مقصور و مجز و در که مکررا بیان اولندی فاعلان

مفاعیل فاعلات در * دیگر گفت هر که وا خلق با خلق نه نکوست
 پوست بر بدن زندان اوست چنان از وجود تنگنایی است که زندان
 در جنب آن زهنگا هست کشاده * دیگر دخی دیمکدر (خلق خا نک
 ضمیمه خوی معناسنه در با حرف مصاحبت (خلق فتح خا ایل مخلوق
 نه نکوست نیکو نیست دیمکدر ایودکلدر معناسنه (پوست بونده دری
 دیمکدر (چنان انجیلین دیمکدر (وجود خود بیانبه (تنگنایی با حرف
 وحدت تنگنای اسم مصدر در طاراق معناسنه (که حرف رابط
 صفت (جنب یان دیمکدر نزد معناسنه (آنه اضافی لامیه (زدهنگاهی
 با حرف وحدت زهنگاه کاه کاف عجمیه ادا ت طرف یکا در زهت
 غمدن بعید اولق معناسنه در واوتلی صولی بیر دخی مصطلح در زهنگاه
 او تلی صولی بیر حاصلی سیر و نما شایری دیمکدر (کشاده اسم مفعول در
 آچق معناسنه (مخصول ترکیب) حکیم اسکندره یو کلام حکمت
 امیری سوبلد کد نصکره دخی دیدی یعنی بر کلامه دخی شروع
 ایلدی و دیدی هر یک که خلق و خوی و طبیعتی خلق ایله ابو دکلدر
 یعنی خلق ایله الفت و انسبت ایده مز بد خو یلغی سنینه انک در بسی
 بدی اوزره زنداندر کندی وجودندن انجیلین بر طارلقده در که زندان
 انک یاننده بر آچق سیزانگاهدر یعنی یو یله اولان کیسه کندی وجودندن
 بر رتبه نقلنده در که انک یاننده حبس خلنه مفرح بر مسیره در (قطعه)
 کسی که با همه کس خوی بد بکار برد * همیشه در کف صد غصه نمخن
 دانش * کسی یا وحدت (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت
 (خوی بد بیانبه (بکار برد با حرف صله کار ایش (برد فعل مضارع
 باه عربك ضمیمه ایلز دیمکدر (کف صد غصه بیانبه و لامیه یوز
 غصه النده دیمکدر (نمخن افتعال یابیندن اسم مفعول در مبتلا معناسنه
 (دانش شین ضمیر کسی به را بجفدر (دان امر حاضر مفرد ییل دیمکدر
 (مخصولیت) بر کیسه که جمیع خلقی ایله بد خوی ایشیه ایلز یعنی
 خلقه بد معامله ایدردانما یوز نمخت النده مبتلا ییل یعنی یو خصلت
 مذمومه ایله نصف اولان دایما نیجه نیجه کرداب بلا و محنته مستغرق
 اولور خلقی سبیل * مرو بشخصه که زندان مقام او کردان * چو پوست
 برتن بد خو یست زندانش (مر و فعل نهی حاضر کته دیمکدر (شخصه

صوباشی شهر ضابطی دیکدر (یا حرف صله) (که حرف بیان) (مقام او
لامیه) (کردان مصدر) (که حرف تعلیل) (بسیست بس یا عربیله کافی
معناسته سین و تا ادا خبر کفایت ایدر بدشور دیکدر) (زندان
شین بدخویه راجعدر) (محصول بیت) شخصه به گفته که انک مقایسه
زندان ایلمکه یعنی بدخویی شکایت ایدوب حبسه قالدردق ایچون
شخصه به گفته زیرا بدخویک تم اوزره هد بیسی اکا زندان یتربعی اکا
زندان کندی وجودی کافیدر حاصل کلام حکیم کانه دیر که کرچه بنم
صورت زشتدر لکن صورت حسن صاحبی اولوب بدخو اولمدن امر
بالعکس اولقی اولدر زیرا بدخویه جهنم بلکه وجودی زندان در
عظم انسانی مستقیمه بویه اولنجه بکار زشت صورتلکه طمن ایله دیو
اسکندره خطاب ایدر حضرت جایی دخی یوقه صبی ابراد ایله اخلاق
ذمیه دن تنذیر ایدر (عروض) یوقطه بحر مجتهدندر که اصلی مستفعلن
فا علاتی مستفعلن فاعلان در که جبع اجزاسنه خبن طاری اولمشدر
(عروض) مضر بنه قصیر دخی کلشدر مفاعلهن فعلان مفاعلهن فعات
او اوب مجتهد مخون مقصورا ونور * و دیگر گفت حسود همیشه دیر نجسته
و بار و رد کار خوش ستره سنج هرچه دیگر اتراده وی نه پسند
و هر نه نصیب وی دل دران بندد * و دیگر گفت بریشلفاق حالنده
حکیم بردخی دیدی (یا حرف مصاحبت پروردکاری کاف بحسبه
رذاق معناسته صفت مشبهه استیلایی دیکدر خدای تعالی نه اطلاق
اولنور) (خودیشه اصناف لامیه یا خود اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
ستره سنج وصفه ترکیبدر بحسب اللفه عناد طاری یعنی دیکدر اما
بلوج معناسته استعمال) ونور (دهد فعل مضارع مفرد غایدر فاعلی
فخنده پروردکاره راجعدر) (نپسندد فعل نفی مستقبل مفرد غائب
یکمزد دیکدر اما بونده مستقر معناسته در) (بندد فعل مضارع مفرد غائب
بغلز دیکدر) (محصول ترکیب) یوایی کلام پروردن صکره حکیم بنه
دیدی حسود دائما زحمت ده در و کندی پروردکار یله تلج و عناد
اید مجیدر هر نه که غیر یلره الله تعالی و روانی یکمزد حق پروردکی استخر
و هر نه که نصیبی دکل یعنی لایق اولیه کوکلی اکا تغلق ایدوب بغلر یعنی
غلب ایدر (قطعه) اعترافست بر احکام خداوند عظیم * عادت مرد

حسد پیشه که خاکش میزنن * اعتراض افتعال با نیدن مصدر در دخل
 و طعن معنایسته (احکام خداوند لامیه) (احکام حکمک جمع میبرد
) خداوند بحسب اللغة صاحب و مالک معنایسته اما بونده خدا دیمکدر
 قدیمه اضافی موصوفک صفتنه در (قدیم اولی بوق دیمکدر بعض
 نیچونده جهاندار حکیم دوشمشدر) (جهاندار وصف ترکیبی پادشاه
 معنایسته ینه خدا مراد در حکیمه اضافت ینه موصوفک صفتنه در
 اعتراضیت مقدم خبر) عادت مرد حسد پیشه مؤخر مبتدا (عادت مرد
 لامیه) (مرد حسد پیشه بیانیته) (حسد پیشه وصف ترکیبی) (که حرف
 پستان) (خاکش بدهن دغا علیه در طبراق انک اغزینیه اولسون
 دیمکدر) (محصول بیت) (خداوند قدیمک حکمترینه با جهاندار
 حکیمک حکمترینه اعتراضدر حسد صفتلی یعنی حسود اولان) (مردک
 عاشق که طبراق اغزینیه اولسون یعنی الله جاتی السون * هر چه پند
 بکف غیر فغانی دارد * که چرا داد بوی بی سبب آترانه بمن * یند
 فعل مضارع مفرد فاعل کور دیمکدر) (بکف غیر با حرف طرف
 اجتماعت لامیه) (بردارد فعل مضارع مفرد غائب قالدیرر دیمکدر
) (که حرف بیان) (چرا نیچون دیمکدر) (داد فعل ماضی مفرد غائب
 و یردی دیمکدر) (بوی با حرف صله) (وی خبر غیره را جمعدر) (بی
 ادات سلب) (از ارباد مفعول) (آن اسم اشارتدر چه به) (نه حرف نفی
 ندار تقدیرنده) (سباق قرینه سبله) (بمن با حرف صله) (محصول بیت)
 حسود هر فتنه که غیرک التند کوره فغان قالدیرر یعنی اه و فغان
 ایدر که نیچون اکا سبب ستر اوشبئی و یردی بکا و یرمدی (حاصلی
 غیرک التند برشی کور سه کرک مال و اولاد و جاء هر نه اولور سه
 اولسون اکا الله و یردی بکا نیچون و یرمدی دیو آه و فر باد ایدر
 بو ایسه افعال خدایه اعتراضدر الله تعالیکن هر برایشنده نیجه بیک
 حکم و مصالحی وارد (لایسل عما یفعل) در فعلینده هیچ بروجهله
 چون و چرا اولمز (حاصلی حکیم استگنندره دیر که سنک بکا طعنک
 حسد کندن ناشیدر که خدای تعالی نیچون سکا بوقدر علم و فضلی
 و یردیکه لایق دیکسین و بکا و یرمدی دیو طعن در بو ایسه الله تعالی به
 اعتراضدر) (عنوضن) بوقطعه بحر زمل مسدسدر که صدر و ابتدادن

ماعد المحبون عروض وطر شبه خن دن صكره خذف دخی كلسدر
 بویه اولجسه بر مصرای فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن اولوب
 رمل محبون مقصور اولود * دیگر گفت خرد منسد ان كرم مال بر
 دوستان * شمارند و بی خرد آن لثم از برای دشمنان بگذارند *
 خرد مند ان الف ونون ادات جمعدر (خرد عقل دیمكدر) منسد
 ادات نسبت عقلی دیمك اولور (كریه اضافت موصوفك صفتنه
 (مال مبتدا) بر ادات صله (دوستان الف ونون ادات جمعدر) شمارند
 فعل مضارع جمع غائبدر جمله می خبر صایه لر دیمكدر اما بونده
 نثار ایدر دیمكدر كاتیدر (بی خرد آن بی ادات سلب الف ونون
 ادات جمع عقل سزل دیمكدر (لثمه اضافت موصوفك صفتنه
 لثم الحق دیمكدر (برای ادات تعلیل) دشمنان الف ونون ادات جمع
 (گذارند فعل مضارع جمع غائبدر ترك ایدر لر راغور لر دیمكدر
 (محصول ترکیب) حكیم بنه بردخی دیدی یعنی كلمات سابقه بی
 تقریردن صكره بنه سوبلدی كریم اولان عقلایر مال دوستر بنه
 ایشار ایدر لر یعنی حال جایتده بخش ایدر لر والحق اولان عقل سزل
 دشمنایر ایچون ترك ایدر لر یعنی وفاتده اعدایه قالور (قطعه)
 هرچه آمد بدست مرد كرم * همه در بای دوستان افشاند * (در
 حرف صله (افشاند فعل ماضی مفرد غائب صاعدی یعنی ایشار
 ایلدی دیمكدر (محصول یت) كریم اولان مردك البینه هر نه كلد بیه
 یعنی البینه كیرن تقود وایشایی جمله دوستلرك ایاغنه صاعدی یعنی
 انلره اهدا و تقدیم ایلدی با انلرك یولنه صرف ایلدی * وانچه
 اندوخت سقله طبع لثم * بعد مرك از برای دشمنان ماند * اندوخت
 فعل ماضی مفرد غائب قازاندی یعنی ادخار ایلدی (سقله طبع
 ترکیب توصیفدر الحق طبیعتی دیمكدر (لثمه اضافت موصوفك
 صفتنه در (مرك اولوم معنایه اسمدر) ماند فعل ماضی مفرد غائب
 قالدی دیمكدر (محصول یت) دخی لثم اولان الحق طبیعتی اول
 نسنه بی که ادخار ایدوب قزاندی اولومتدن صكره دشمنان ایچون
 قالدی (حاصلی حكیم اسکندره خطاب ایدوب دیر که كریم الطبع
 اولان مانی ایشار و انفاق ایدر لثم النفس ادخار و جمع ایدر و دشمنه

قالور بونصایح که ذکر اولندی واولنه جق جله خطاب عامدر
 یعنی حضرت جامی قصه‌دن حصه طریقیله حاضرین و غائبینه
 وعظ وپند پیور نه یکم دیباچه ده تا حاضرانرا داستانق و غایبانرا
 ارمغانی باشد پیور مشیدی (عروض) بوقطعه بحر خفیفدر که بعینه
 طعنه برمن قطعه سی کیلر * دیگر کفت باخرد این درهزل وفسوس
 آویختن آبدوی بزرگی ریختن است و غبار ذلت و خواری انکیختن *
 با حرف صله (خرد ان خردک جمعیدر) خرد ضم خاه معجده ایله
 و سکون را و دال ایله اوفق دیمکدر بونده همرته اولینردن عبارتند
 (در زائد) هزل مسخره به المی معناسنه (فسوس قانک ضحیه عطف
 تفسیر بیدر) آویختن احمق معناسنه در بونده تعلق ایندرمه دن عبارتند
 (آب روی عرض و وقار معناسنه در) بزرگی به اضافت بیانه (با حرف
 مصدر) ریختن مصدر در دوکک معناسنه (غبار ذات بیانه) خوری
 با حرف مصدر (انکیختن مصدر در قورمق معناسنه) (محصول ترکیب)
 حکیم اسکندر خطیباینه دیدی اوفاقلره یعنی همرته اولینلره
 هزل وفسوس تعلق ایندرمک یعنی انلره مسخره لق استاد ایتک
 اولولمک عرض و وقارینی دوککدر یعنی ضایع ایلکدر (با زائد اولوب
 در صله اولمق دخی جائزدر معنی اوفاقلری هزل وفسوسه تعلق
 ایندرمک یعنی انلری تمسخر ایتک دیمک اولور) و با مصاحبت اولوب
 در حرف ظرف اولمق یعنی کندی معناسلرنده اولمقده جائزدر معنی
 اوفاقلرایله هزل وفسوسده تعلق ایتک یعنی انلره مسخره لق ایتک
 دیمک اولور تدبر فاخر ماشئت لکن الاخیر اولی (قطعه) ای که بر سقله
 می دری جامه * نام رسم بکر کیت برود * ای که ای کس که تقدیرنده
 (ای حرف ندا) (که حرف رابط) (بر حرف استعلا) (سقله سینک ضحیه)
 و قانک سکونیه الحق دیمکدر (می ادات حال) (دری فعل مضارع
 مفرد مختاطب بیرنارسین دیمکدر) (جامه مفعول صریحی) (رسم فعل
 مضارع متکلم وحده) (بکر کیت تاء خطاب معناده نامه مقید در
 (کری با حرف مصدر کرک قورد دیمکدر) (برود فعل مضارع مفرد
 غائب) (محصول بیت) ای کیمسه که سقله اوزره جامه بیرنارسین
 قورقرم که سنک اسمک قوردلق ایله کیدر یعنی ققرانک جامه درون

میرتان یعنی قلعن قیران (حاصلی) هزل واستهزا ایدن کیمسه خوف
 ایدر مکه اسمک خاطر شکلتکه. اشتهاو بولور ظالم دیو مشهور
 و متعارف اولورسون کرچه بویشتدن ظاهر اولان معنی ای کیمسه که
 ظلم وجور ایدر سین قورقرم که نامک ظالمککه مشهور اولور دیمک
 اولی وانسب کورینورته کیم شمی دخی بویه دیمش لکن محله مناسب
 اولد یقی اظهر من الشمس واین من الامس در تأمل تدبر تظن تنزل
 * مشوا فوس یشیه باخردان * ورنه فریزر کیت برود * مشو
 نهی حانبر مفرد اوله دیمکدر (افسوس یشیه ترکیب توصیفی سخریه
 صنعتی یعنی مستهزی اوله دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (ورنه
 یوخسه دیمکدر) (فریزر کیت یشیه ولامیه) (فر بونده رونق معناسنه در
 (بزرگی یا حرف مصدر تا ضمیر خطاب) (محصول یت) (ادانی ایله هزل
 و سخریه صنعتی اوله یعنی ائلرله ملاعبه و ملاطافه اینه یوخسه
 اولولفک رونق و شوکتی کیدر (عروض) بوقطعه عینیه سابق
 کیدر لکن عروض و ضربنده مغایرت و اذدر تظن * دیکر گفت
 هر که شیوه مشت زنی بردست کیرد در لکد کوب زبردستان میرد *
 هر که هر کس که تقدیرنده (شیوه مشت زنی یشیه) (شیوه هاء رسمیه
 طریق معناسنه در) (یا حرف مصدر) (مشت زن وصف ترکیبدر
 معلوم اوله که مشت زنبلی سودی مرحوم شرح کاستاننده نقل
 و بیان پیورمش و غرایب ایدن دیو کندیکن مصادفت ایتدیکی رفیع
 کشی بی رأی العین کوردم دیو نقل ایدر لکن الحاله هذه اهالی علمانان
 اندرون همایون جهانبانیده بوصفنی بیلزک اذدر خصوص صاغر سنده
 چراغ اولوب پرورده سرای اولئر غایبه القایه مهارت کسب ایتشاردر
 حقیقتده او کرنه چک چوق شیوه و حبلی وار در) اما بونده قهر
 و غلبه و تسلطدن کایتدر (بردست کیرد بحسب اللفه ال اوزره
 طونه دیمکدر اما بونده عادت و خوی ایدینه دیمکدن کایتدر) (لکد کوب
 وصف ترکیبدر دیمه اور بی یا خود طبعه یعنی سیلی اور بی دیمکدر
 بودخی برصغندر که خادمان حرم همایونه مخصوصدر که انرطواشی
 و زنگیلدر ینلرنده قیلامه و طبعیه اطلاق ایدر لکه برآمده اورسه
 البه دوشر هله لاحاله سراسیمه او اور (زبردستانه اضافت لامیه

لز بردست الی اوستلی معناسنه وصف ترکیبدر قوی الاقد در
 دیمکدر الف ونون ادات جمعدر (بمیرد فعل مضارع مفرد غائب
 اولور یعنی هلاک اولور دیمکدر (محصول ترکیب) حکیم دانا بردفعه
 دخی دیدی هر کیمکه مشت زنتک طریقه سنی عادت و خوی ایدینه
 یعنی ظلمی پیشه اذله قوتلی لک دیمه سی و یاسیلی سنده هلاک اولور
 یعنی خدای تعالی اکا کننددن قوی بی تسلط ایدر (بعض نسخه ده
 مشات تحتانیله زردستان واقعدر الی آتلی معناسنه وصف ترکیبدر که
 ضعیفا دیمک اولور معنی ضعیف لک طبعیه سنده هلاک اولور دیمکدر
 یعنی باری تعالی اکا امیند ایتمدی برضعیف مخلوقی مسلط قیلر
 تنه کیم غرود ایله پشه کی والان مشاهددر مار ایله مور و پیل ایله موش
 فاعتبروا یا اولی الابصار لکن نسخه اولی مر ادر (قطعه) دلاکوش کن
 از من این نکته خوش * که ماندست درکوشم از نکه دانان *
 (دلا الف حرف ندا ای کوکل دیمکدر) کوش کن بحسب الاستعمال
 دکلہ دیمکدر (نکه ضمنده نیجه فوائدی مشتمله اولان کلامه در لری
 خوش بونده ابو معناسنه در (که ادات تعلیل) ماندست قالمشدر
 معناسنه در (مانده ماضیدن قسمدر) درکوشم در حرف ظرف (کوش
 کاف عجبینک ضمیمه قولاق دیمکدر بونده زهن معناسنه در) نکه دان
 وصف ترکیبدر (نکه بلیبی یعنی حکما و علما) الف ونون ادات جمعدر
 (محصول یت) حضرت جامی کتبه و به خطاب طریقیله عامه به خطاب
 ایدوب پیورر که ای کوکل بو خوش نکته بی بندن دکلہ یعنی بواسطیف
 کلامی دکلہ زیرانکه دان اولان علما و حکما دن بنم قولانغه قالمشدر
 یعنی زهمده انلردن یادکار قالمشدر * که هر کس کشد تیغ نامهربانی *
 شود کشته تیغ نامهربانان * که حرف بیان (هر کس هر کس که
 تقدیرنده) کشد کاف عربینک قبحله چکره معناسنه فعل مضارع مفرد
 غائب (کشته تیغ نامهربانان بیانیه و لایه در) کشته کاف عربینک
 ضمیمه اسم مفعولدر مقتول معناسنه (الف ونون ادات جمعدر
 (محصول یت) خاطر مرده فلان نکه بودر که هر کیمسه که شفقت
 و مرحت سزلاک قلیچنی چکدی یعنی ظالم و جورده مائل اولدی
 شفقت سزلاک قلیچنک مقتول اولور یعنی عاقبت اوده کسیدی کی

بر ظالمه دوش اولوب هلاك اولور (عروض) بوقطعه بحر تقار بدن در
و جميع اجزاسی سالم که بر مصرای فعلون فعلون فعلون در
* چواسکندر کوش خویش ازان جواهر حکمت پریافت دهانش را
چون کوش خود بر جواهر کرد و عنسان از خرابی آب حصار پرفاقت *
چو اذات تعلیل (کوش خویش لامیه) (جواهر حکمت بیاسیه) (پریافت
طلو بولدی دیمکدر) (دهانش شین ضمیر حکیمه راجع صدر) (چون
اذات تشبیه) (کوش خود لامیه) (کرد فعل ماضی) (عنسان دیرکین
دیمکدر) (خرابی آن حصار لامیه) (خرابی ده یا حرف مصدر) (پرفاقت
فعل ماضی مفرد غائب متعدی معنایسته دوندردی دیرکین دوندردی
دیمکد رجوع دن کایه در) (محصول ترکیب) (چونکه اسکندر حکیمک
سویلدیکی حکمت جوهر لرندن قولاغنی طلو بولدی یعنی کلام کوهر
پرازدن حفظ ایلدی و کندنیده متأثر بولدی حکیمک لغزنی صکنندی
قولاغنی کبی بر جواهر ایلدی یعنی جسدن بر وین احسان ایلدی
واول حصارک خراباندین یعنی خراب ایتکدن عنان پخو ربوب
رجوع ایلدی (جاصلی حصارک خراب اولمشدن همی ایلدی
(حکمت) افریدون که در زمین شفقت جز تخم نصیحت نکشت
بفرزدان خود این توفیق نوشت که صفحات ایام صحیفه اعمارست
دران منویسید جز آنچه بهترین اعمال و آثارست * (افریدون فتح
همزه و سکون فایله و همزه سزفانک کسری و فتحیه ملوئه سالفه دن
بر عظیم ملک اسعیدر که ضحاک ماری بی قتل ایدوب برینه جلوس ایلدی
کذا فی شاهنامه قمر دوسی بعضی اختلاف ایدوب همزه یله اولور ایسه
نوح علیه السلام یا خود ذوالقرنینک اسعیدر دیدیلر (که حرف بیان
(زمین شفقت بیاسیه) (جز تخم نصیحت ده بیاسیه) (نکشت فعل نفی
ماضی) (فرد غائب کاف مجمل کسری یله ایلدی دیمکدر) (بفرزدان خود
لامیه با حرف ضله فرزند او نعل دیمکدر) (توفیق تفهیل باندن مصدر در
بمب الغه یازی اوزره علامت یازمق دوزمه مزده آکا خط شریف
دیرلر پادشاه مکتوبی دیمکدر) (نوشت یازدی دیمکدر فعل ماضی مفرد
غائب یعنی خط یازدی حاصلی و صفت نامه یازدی) (صفحات ایام لامیه
صفحات صحیفه نک جعیدر جائیلر دیمکدر صحیفه کتاب معنایسته یعنی

دفتري ديکدر (اعماله اضافت لاميه اعماله عمره جیدر) منو پسيده فعل
 نهی حاضر جمع مفرد مشی نو پسندکلور نو پسندن دن باز ميکدر ديکدر
 (پوترين به هاء اصليه ايله ابو ديکدر ترادات تفصيل يا اادات نسبت
 نو ن حرف تأکید) اعماله اضافت لاميه (اعماله عملك جیدر) آثار ائله
 جیدر (نشان علامت مقناسته) (محصوله ترکیب) افریدون که یعنی
 ملوک خارسدن اولان پادشاه یا حضرت نوح علیه السلام یا حضرت
 ذوالقرنین معظم ایما کان شفقت و مرحمت زمینده نصیحت ویند
 تخمیندن غیري اکدی یعنی عدل و انصاف اراضینده دائماً بند
 و نصیحت زراعت ایدردی کندی اولادلی نه نو نصیحت نامه بی یلزدیکه
 ایاک یعنی زمانه جانلری یعنی هر طرفی عمر دفتريدر اول دفتري اعماله
 وارک غایه الغایه اعلا سنک عبری شی یا زمیکر یعنی اعمال خیره و آثار
 حسنه سعی ایدیکر دیو نصیحت ایدردی (قطعه) صفحه دهر بود
 دفتري عمر همه خلق * این چنین گفت خردمند جواندیشه کاشت * صفحه
 دهر لاميه دهر دالک فخیله بو عالمیر (دفتري عمر همه خلق لاميه لردن
 این چنین بونجیلین دیکدر) خردمند عقلی دیکدر (چو اادات تشبيه
 کاشت فعل ماضی مفرد غائب در حواله ایلدی دیکدر اما بونده اندیشه
 کاشت فکر ایلدی دیکدر) (محصولیت) جیع خلقک عمرینک دفتريدر
 عالمک صفحه سی یعنی صفحه عالم عمر دفتريدر بونجیلین دیدی یعنی
 صفحه عالم دفتري اعماردر دیدی یا خود بیت آتی دیدی چونکه عاقل
 اندیشه ایلدی یعنی خردمند تفکر ایدوب بو کلامی سوبلیدی یا خود
 بویتی سوبلیدی اوله کوره بیت آتی شرط محدوفه جواب اولور یعنی
 عاقل بویله دیدی خرم انکس که الحائیه کوره مقول قول اولور یعنی
 عاقل خرم انکس که قولی سوبلیدی * خرم انکس که برین دفترياک
 از همه حرف * رقم خیر کشید و اثر خیر گذاشت * خرم خاه عجمه مک صمی
 و راک قبی و تشدید یله ابوط املی دیکدر (که حرف بیان (برین با حرف
 صله دفترياک بیانه) (وقم نشان معناصنه) (خیره اضافت بیانه یا لاميه
 کشید فعل ماضی مفرد غائب چکدی دیکدر) (اثر خیر رقم خیر کی اثر
 علامت دیکدر) (گذاشت براقدی یعنی وضع ایلدی) (محصولیت)
 ابوط املی اول کمسه در که بوجیع حرفدن پاک اولان دفتري یعنی حرف

خبر و حرف خوردن پاله و طاهر لولان ماله خبر رفتی یعنی خبر نشانی
 چکدی و خبر علامتی و صنع ایلدی (عروض) بوقطعه بحر مملدند که
 صدر و ابتدادن ماصح محبوند و عروض و ضربنه خبن د نصکره
 قصردخی طاری اولمشند فاعلاتن فعلاتن فعلات اولور (حکمت) یکی
 از حکما گفته است چهل دفتر بد حکمت نوشتم و باند منفع نکشم چهل
 کله ازان اختیار کردم ازان نیز بهره بدست نیاوردم و چهار کله ازان
 برکز بدم دران باقم آنچه مطلبیدم (چهل و چل جیم عجمینک کسر یله
 بر معنایه در که قرق دیمکدر (نوشتم فعل ماضی متکلم و حده یازدم دیمکدر
 (بار با حرف مصاحبت منفع افعال باندن اینم فاعلدر انتفاع ایدیچی
 یعنی فائده مند دیمکدر (نکشم فعل ماضی متکلم و حده کاف عجمینک
 فاعله اولدم دیمکدر (اختیار افعال باندن مصدر در آورند و لک
 معنایه (کردم فعل ماضی متکلم و حده (نیز دخی دیمکدر (بهره هاه
 رحیمه نصب معنایه (بدست با حرف صله (نیاوردم فعل ننی ماضی
 متکلم و حده و کتور مقدم دیمکدر بهره بدست نیاوردم فائده مند اولدم
 دیمکدر (چهار جیم عجمینک کسر یله چار کی درت معنایه در (برکز بدم
 فعل ماضی متکلم و حده کاف عجمینک فاعله انتخاب ایلدم دیمکدر (باقم
 فعل ماضی متکلم و حده (مطلبیدم می اداات حکما به طلبیدم فعل ماضی
 متکلم و حده از ارایدم دیمکدر (مخصوصون ترکیب) حکمادن بری دیمکدر
 حکمتده قرق کاب یازدم و انکله فائده مند اولدم یعنی او قرق کابدن
 انتفاع ایده مدم او قرق کابدن قرق کله اختیار و تمیز ایلدم اندن دخی
 نصب اله کتوره مدم یعنی فائده مند اولدم و او قرق کله دن درت کله
 انتخاب ایلدم انده بولدم هر نه که ارار ایدم یعنی نه استدم ایسه انده
 بولدم حاصلی قرق کاب حکمتده اولان بودرت کله ده بولدم * اول انکه
 ز نازا چون مردان محل اعتماد مکردان زیرا که زن اگر چه از قبیله
 معتد ان ایدانان قبیله نیست که معتد بر اشاید * زنان عورتلد دیمکدر که
 الف و نون اداات جعندر (را اداات صله (چون اداات تشبیه (محل
 اعتماد ظرفک مظهر و مضافتدر اعتماد محل دیمکدر (اعتماد افعال
 باندن مصدر در بحسب اللفه طایبق معنایه اما بویه برلده کنم
 سر و سار اورد و خصوصی سبارش اینکله دیلر (مکردان نمی حاضر

مفرد ایله دیمکدر (زیرا که ادات تعلیل (قبیله معتمدان بیانی، قبیله
برجاعتیه دیرلر که بریادان اوله یعنی سلسله لری بر اوله (معتمد اسم مفعولدر
افعال بابندن الف نون ادات جمعدر) آید فعل مضارع مفرد غائب
کله دیمکدر (قیل بونده نوع معناسینه در) (معتمد بر اادات صله
یا حرف مصدر (شاید فعل مضارع مفرد غائب کرک یعنی لایق اوله
دیمکدر (محصول ترکیب) درت کله دن اولکی اون نسنه در که عورتلری
اعتماده محل ایله یعنی انلری یاروفادار عدا یلیوب امور یکی واسرار یکی
سپارش ایله زیر که زن اگر چه معتدلر قبیله سندن کله یعنی صاحب وفا
اولادندن اولور سه ده اول قیلدن دکلدز که اعتماد واسناد اولمقلغه
لایق اوله یعنی هر قدر آدم اولادیده اولسه کندوبه اعتماد اولنماز
از قبیله معتمدانک معناسنی ظاهرا اعتماده یزایه دین قبیله نك معناسنی
یلور قیلدن دکل امش (قطعه) عقل زن ناقصست و دینش نیز *
هر کیش کامل اعتقاد مکنی * عقل زن لامیه و دینش شین ضمیر زنه
راجعدر نیز دخی دیمکدر (محصول یت) زنک عقلی و دینی ناقصدر بوقت
انی کامل اعتقاد ایله حاصلی بانلر ناقصات العقل والبدن در کامل اعتقاد
ایلیوب اعتماد ایله زن لفظی واکلار جاع اولسان ضمیر مفرد ایراد
اولمق ضرورت وزن ایچوندز زیر اجمع محلی ایدی یا خود جنس زن
دیمکدر * کر بدست ازوی اعتبار مکبر * ورنکو بروی اعتماد مکن *
اگر ادات شرط کردن مخفف (بدکتو دیمکدر خبر مبتداسی محذوف
تقدیری کران بدست آن زنه اشارتدر) وی ضمیری بده راجعدر (مکبر نهی
حاضر مفرد طوعمه دیمکدر) وروا کردن مخفف در نکونکو ست تقدیرنده در
ایو دیمکدر (محصول یت) اگر اول زن بد ایه اندن اعتبار طوعمه
یعنی کتولکنه اعتبار ایلموا کر ایو ایه اکا اعتماد ایله حاصلی نه شریته
اعتبار ایله و نه خبریه (عروضی بوقطعه بحر خفه فنددر که کرار امر اریان
اولندی بر مضارعی بعد از حذف فاعلانی مفاعلی فعلن در * دوم آنکه
بمال مفرورمشاو کر بسا یودزیرا که عاقبت باعمال حوادث روز کار شود *
دوم درت کله دن ایکنجیسی (بمال باحرف صله مفرور اسم مفعولدر
(مستثنی حاضر مفرد اوله دیمکدر) (بسیار باء عربینک کسری و سبک
سکونیه جوق دیمکدر) (باعمال حوادث روز کار بیانیه و لامیه روز کار زمان

دیمکدر (حوادث حادثہ تک جعی فتن روزگار دن عبارتند بر پامال مرگیدر
 پای ابله مالدن خور و حقیر معناسنه (محصول ترکیب) حکم آر بعد دن
 ایکجسی اولدر که ماله مغرور اوله اگر چوق دخی اولور سه زیراکه
 عاقبت و انجام کار زمانه تک حوادث تک پامالی اولور یعنی زمانه ده ظهور
 ایدن فتک خور و حقیری اولور (حاصلی زمانه اتی بر قیافه قور که
 نفوذ بالله نان پاره یه محتاج و بر دیلم اتمک بوله میوب آج اولور (رباعی)
 مغرور مشو مال چون بیخبران * زیرا که بود مال چو ابر کذران * بیخبران
 بی ادات سلب الف نون ادات جمع خبر سزر یعنی جاهلر دیمکدر
 (چو ادات تشبیه (ابر بولوت دیمکدر عریجه سحاب (گذرانہ اضافت
 پیسانیه (گذران صفت مشبیه کجه کن دیمکدر (محصول بیت) ماله
 مغرور اوله جاهلر کی زیرا که مال کجه کن بولوت کی اولور حاصلی مال
 دنیا سر یع الزوالدر انکله غرور روا دکلد * ابر کذران اگر چه کوهر
 بلرد * خاطر نشهد مرد خردمند بران * بارد فعل مضارع مفرد غائب
 باریدن دن بونده باراند معناسنه یا غدر دیمکدر (نهد فعل نئی مستقبل
 مفرد غائب قومز دیمکدر (مرد خردمند موصوفک صفتہ اضافتیدر
 (آن اسم اشارتدر ابر کوهر باره (محصول بیت) کجه کن بولوت اگر چه
 کوهر یعنی درینیم یا غدر رسه خاطر قومز یعنی میل ایلز عاقل اولان
 مردانک او ز رینه یعنی عاقل اکا اعتبار ایلز حاصلی برشی که سر یع
 الزوال اوله عاقل کیمسه اکا اعتبار و اعتماد ایلز نقدر ذی قیمت ایسه ده
 مال دنیا دخی بویله در (عروض) بور باعینک صدر و ابتداسی اخب
 حشوری مکفوف عروض و ضرب اهتم بر مصراعی مفعول مفاعیل
 مفاعیل فاعول او اوب هزج اخب مکفوف اهتم او اور (سوم انکه اسرار
 نهان داشتنی خود را با هیچ دوست در میان منه زیرا که بسیار باشد که در
 دوستی خلل افتد و بدستنی بدل گردد * سوم درت کجه دن او پنججسی
 (اسرار نهان پیانیه (داشتنی با حرف نسبت داشتن مصدر طوئمه ق
 (خوده اضافت لامیه (را ادات تخصیص کنندینک کیر لی طوئومه
 منسوب اولان یعنی کیر لیه جک سر لرینی دیمکدر (با حرف مصاحبت
 (در میان او نه دیمکدر (منه نهی حاضر قومه دیمکدر (بسیار باشد
 چوق او اور معناسنه (در حرف صله (دوستی با حرف مصدر (خلل

رخنه و زبان دیمکدر (افتد فعل مضارع مفرد غائب واقع اولور دیمکدر
 افتیدن دن یا افتادن دن زیر مصدر دالینک ماقبلنده الف اولسه
 حذف اولور) و بدشمنی یا حرف ضله یا حرف مصدر (کرد فعل
 مضارع مفرد غائب اولدر دیمکدر یصبر معنانه (محصول ترکیب)
 حکم ار بعد دن او چنجبسی اولدر که کند و کک کیرلی طوبیله جق سرلری
 هیچ دوستله اورته یه قومه یعنی دوسته دخی افشای سرایله زیر اچوق
 اولور که دوستلغه خلال واقع اولور یعنی دوستلق فسخ اولوب دشمنلغه
 مبدل اولور یعنی تحویل اولور (قطعه) ای پسر سری کش از دشمن
 نهفتن لازمست * به که از افشای آن بادوستان دم کم زنی * ای حرف
 ندا (سری یا حرف وحدت (کش که اش دن مخففدر که حرف رابط
 صفت شین ضمیر سره راجعدر) نهفتن نونک وهانک ضمیر یله مصدر در
 کیرلک معنانه سری مبتدا لازمست خبری (به هاء اصلی یله
 وبانک کسر یله ابو دیمکدر) افشای ان لامیه یا حرف مصاحبت (دم
 دالک فتحبله نفس دیمکدر (کم کاف عربینک قحبله آز دیمکدر وکلی
 نفیدن عبارتدر (زنی فعل مضارع مفرد مخاطب آورده سین دیمکدر
 نفس آورمه سوبله دن کایندر (محصول یت) ای اوغل بر سر که اتی
 دشمندن کیرلک لازمدر یکدر که انک افشاسندن دوستلرایله مصاحبت
 ایتیه سک یعنی دشمندن ضاقلنه جق سری دوسته دخی سوبله سک
 * دیده ام بسیار کر سیر سپهر کچ نهاد * دوستان دشمن شوند و دوستیها
 دشمنی * دیده ماضیدن قسمدر (میم ضمیر متکلم کورمشم دیمکدر (کر که
 حرف بیان (سیر بونده حرکت و دور معنانه در) سپهر سینک کسر یله
 فلک معنانه در (کچ نهاد وصف ترکیبدر اگر یطبعی دیمکدر سیرک
 سپهره لامیه سپهره کچ نهاد بیانیه کچ کاف عربک قحی و جیم عجمه
 اگر ی دیمکدر زاء عجمه کژ دخی بویه در نهاد بونده طبیعت دیمکدر
 دوستان مبتدا (دشمن شوند خبری الف نون ادات جمع شوند فعل
 مضارع جمع غائب اولور دیمکدر) دوستیهاها ادات جمع یا حرف
 مصدر دوستلغری دیمکدر (دشمنی مقدر فعلک مفعولی تقدیری شود
 دشمنی یا یتیه حرف مصدر (محصول یت) بوییت یت اوله مر بو طدر
 و مقام تعلیل ده در دوستلره سربیکی سو یلمک یکدر زیر اچوق

کورشم که کج نهاد اولان فلک حرکت و جنبش شدن دوستلردشمن
 اولور لودوستلقلری دشمنقل اولور (عروض) بوقطعه بحر هرج مختدر
 عروض و ضربیدن ماعد اسالم انلر مقصور که فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلات اولور * چهارم آنکه جز علی رافرنگیری که بترک
 ان بزه مندمیری از فضولی بکریز و آنچه ضروریست دران آویز *
 (علی باحرف وحدت نوعیه را اادات مفعول (فرنگیری فعل
 نفی مستقبل مفرد مخاطب معنای لازمی تحصیل ایتیه سک دیمکدر (که
 حرف رابط صفت (بترک آن لامیه باحرف سبب بر مندمیره بیه عربینک
 وزانک فتحه لایله وهاء رسمیه کلاه معناسنه در مند اادات نسبت کاهلی
 دیمکدر (میری فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سک دیمکدر (فضولی
 باحرف مصدر زیاده لک معناسنه (بکریر امر حاضر مفرد قاج دیمکدر (آویز
 الف ممدوده ایله فعل امر حاضر مفرد یابش دیمکدر (محصل ترکیب)
 درت کلاه دن دردنجبسی اولدر که شول بر علمک غیر بی تحصیل
 ایتیه سک که انک ترکی سببیه کاهکار اولوب فوت اوله سک یعنی ترکیله
 معاقب اوله جفک علمدن غیر بی تحصیل ایله زیاده لکندن قاج یعنی
 لازم اولمان علمدن اجتناب ایله واول علم که ضرور بدو یعنی تحصیل
 لازمدر اکا یابش یعنی تحصیل ایله و موجبیه عمل ایله (قطعه) علی که
 ناکریر تو باشد بدان کرای * واکران کریر بود جنت وجومکن *
 (علی باحرف وحدت) ناکریر ضروری دیمکدر (زیرا کریر کاف غمک
 ضمی وزاء معجمه وراه مهمله ایله ضرورتسز دیمکدر بدکی اادات نفی
 یعنی ناداخل اولنجه ضرورت معناسنی افاده ایدر لابدکی (توبه اضافت
 لامیه (بدان باحرف صله (کرای امر حاضر مفرد میل ایله دیمکدر
 وازارا اادات مفعول آنتم اشارتدر علماء کریر ضرورتسز دیمکدر (جست
 وجو عطف نفس بریدر طلب معناسنه (مکن نمی حاضر مفرد
 (محصل بیت) خطاب عام طریقه یورر بر علم که سکا ضروری اوله
 یعنی لازم اوله اکا میل ایله واول علم که اندن ضرورتسز لکک اوله یعنی
 لازم اولیه طلب ایله یعنی سعی ایله * واندم که حاصل توشود علم ناکریر
 غیر از عمل بموجب آن آرزومکن * آندم اول وقت (که حرف بیان
 (حاصل قولامیه (علم ناکریر یاییه (بموجب آن لامیه باحرف

مصاحبت (موجب افعال بایندن اسم فاعلدر) آرزو است که دیکندر
 (محصولیت) و اولدم که خبر روزی عمل سکا حاصل اوله یعنی لازم
 علمی تحصیل ایلدک انک موجب و مقتضای سله عملدن غیر استک ایلله
 علم ضرور بیدن مراد تفسیر و حدیث و فقه و یونلرک آلاقی یونلری
 تحصیل ایلله و موجیه عمل ایلله دیکندر (عروض) بوقطعه بحر
 مضارعدندر که اصلی مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلاتن که هنجله
 رملدن مرکب صدر و ابتدا اخرج حشور مکفوف عرو و وض
 و ضرب محذوف که مفعول فاعلاتن مفاعیل فاعلن اولوب مضارع
 اخرج مکفوف محذوف اولور (حکمت) ابن مقفع گوید کتب خانه
 حکماء هندرا برصد شتر بارمی کردند ملک از ایشان ابتدا عا اقتصار
 کرده شتر آوردند و بتکرار استدا بر چهار کله قرار گرفت *
 (ابن مقفع حکماءدن بزینک کنه سید که ما وراه التهرده دعوی
 نبوت ایلدی و کوه سیاهه بر قویوهن حکمت ایلله مله اظهار
 ایلدی و درت شهری روشن ایلدیکه + کا ماه نخس و ماه سیام
 و ماه کاشغر و ماه مزور و ماه مقفع دبر (بس عطاادن بر کیمسه دین
 تعبیرده خطا ایش (کتب خانه حکماء هند لامیه نویسانیه (را
 ادات مفعول) شتر شین میجه نك و تانک ضمیمه دوه معناسنه (بار بونده
 یوک عربجه جل (بی ادات حکایه (کردند فعل ماضی جمع غائب
 (استدا استفعال بایندن مصدر در بونده طلب و وجه معناسنه در
 (اقتصاره اضافتی مصدرک مفعولنه در (اقتصار افعال باینندن
 مصدر از التمی معناسنه (یده باحرف صله (ده دالک فتنی و هاء اصلی ایلله
 اون دیکندر (آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر بونده تزیل
 ایندیلر دیکندر (و بتکرار استدا بیاتیه (با حرف مصاحبت (گرفت
 فعل ماضی شارخ استدا عا اقتصار بونده استدا کرد در اقتصار کردن
 یازمین و بتکرار استدا عا برینه دیگر بار استدا عا یازمش اکثر نسخنده
 مخالف یازدیفندن ما عدا بی وجه اطلاق ایش (محصول ترکیب)
 ابن مقفع دیر یعنی نقل ایلر هند حکماء نك کتب خانه سنی یوز دوه به
 یوک لر دی بادشاه از التمی رجا ایلدی یعنی خفنی طلب ایلدی
 اون دوه به ایندردیلر و استدا نك تکرار ایلله یعنی تکرار تخفیفی رجا

اینکله درت کله اوزره قرارطودی حاصلی بوزدوه بوی کتب حکمتی
 درت کله به ایندر دیر که کتب خانه حکمتی جامع ومقیدر * نخستین
 درد لالت پادشاهان بعدالت * نخست نونک وخانک صمد لایله اول
 دیمکدر (با ادات نسبت ونون حرف تا کیددر اولکی دیمک اولور
 (دلالت پادشاهان مصدرک مفعولته (بعدالت (با حرف صله
 (محصول ترکیب) درت کله جامعک اولکی سی پادشاهلری عدالت
 دلالت یاننده در (مثنوی) چو کردد شاه عالم عدل پیشه * شود
 آسایش که مه همیشه * چو ادات تغلیل (کردد کاف عربیله ایلیه
 دیمکدر کاف عجمیله اوله بری کردن و بری کردیدن دن مشتقدر
 (شاه عالم ایکی صورته ده فاعلدر اضافتی لامیه صورت اولی به کوره
 (عدل مفعول اولی) و پیشه ثانیه صورت ثابته کوره عدل پیشه
 وصف ترکیبی اوله رق مفعول صریحی (شود فعل مضارع مفرد غائب
 (آسایش الف ممدوده ایله اسم مصدر در راحت معناسنه (کهه اضافت
 مصدرک فاعلنه (که کاف عربک کسر یله و هاء اصلیه ایله صغیر
 معناسنه ترکیحه کوچک (مه میم کسر یله و هاء اصلیه ایله کهک
 ضدیدر که بیوک و اولو دیمکدر صورت اتباع مزاجه ده استعمال
 اولور ترک تنطف ایله لکن اتباع و مزاجه دکلدر نته کیم ترکیبده
 کوچک بیوک دیرلر جمله مرادیدرلر (آسایش شودک فاعلی (همیشه
 مفعولی دائم معناسنه (محصول یت) چونکه شاه عالم عدلی صنعت
 ایلیه یا عدل صنعتلی اوله یعنی عادل اوله کوچکک و بیو بولک راحتی
 دائم اولور یعنی شاه عالم عادل اولجده سایه سنده صغیر و کبیر مستریج
 اولور شارح شود آسایش که که همیشه دیمش کافلرک قحی و هله
 اصلیه لایله کاهدن مخفف اوله رق وقت معناسنه و معناسنی خلق
 عالمک کاه اولان آسایشی انک عدلی سبیلله دائم اولور دیمش هله
 هالا یعنی سوبلش راز باقل بلکه اندن دون و سافلدر جزئی عقله
 مالک اولان سقامتن درک ابتدیکی مسلمدر * چونالد بی دل از سینه
 تر بشی * بودیکسمر زینش ظلم کبشی * نالد فعل مضارع مفرد غائب
 ایملر سه (بی دل قورققی دیمکدر اما بونده فقیر معناسنه در (با حرف
 و حدت (سینه ریش وصف ترکیبدر سینه سی باره لی دیمکدر (با

حرف مصدر و حجت دکل (یکسر بر او غوردن دیمکدر یعنی
 جله عالم (بودن) خاکی محذوف تقدیری بود یکسر سینه ریش در
 بونده یکسر دین مراد یت سابقه اولان که مه در که جله عالم
 عبادت در (نیش زهری حیوانات اکنه شی و دیگر معناسنه در
 (ظلم کیش لفظنه اضافت یانیه (ظلم کیش وصف ترکیبدر ظلم مذهبی
 دیمکدر (یا حرف نسبت ظلم کیشدن مراد شاه ظالمدر) کیش کاف عربک
 کسر یله مذهب و فعل معناسنددر (محصول یت) شاه عادل اولورسه
 رعایا مستریج اولور اما چونکه بر فقیر سینه ریشلکدن ایکلیسه یعنی
 بر فقیر ظلم کوره جله عالم سینه ریش اولورل ظلم کیشک نیشلندن
 یعنی پادشاه ظلمت ظلمندن جیبخ خلق کوچک بویک متأذی اولورل
 حاصلی بر فقیر ظلم کورسه جیبخ رعایا متأذی اولوب راحتلی خیر
 رعایا تک متأذی اولمشی زوال سلطنته سیددر (شارح بونده یکسره
 بر اوج معناسی و برمش و یتک معناسنده براز مالا یعنی بیهوده
 سوبلش و تطویل مذاق دکل ایکن زبده کلام دیو تطویل کلام
 ایش اولمقدر که صداع ابراث ایدر التفات اولمده دن حذر واجتناب
 لازمدر * خلاصی راز دهر بیج بر بیج * ز شاهان عدلی باید که کر
 هیچ * خلاصی یا حرف مصدر فور تلق دیمکدر (را لام جاریه
 معناسنه (بیج بر بیج عبارتی هم مقام مدحده استعمال اولور و هم
 مقام ذمده نته کیم سودی و نته کیم شارح کاستان شرحلرنده بوستانک
 یتلریله اسلشاه ایشلر رجهما الله بونده مقام ذمده در که مذموم
 معناسنه (محصول یت) اگری بوکری اولان دهر دن یعنی مذموم
 اولان عالم فاییدن خلاصاق ایچون پادشاهلردن عدل کر کرد
 غیری هیچ یعنی عدلدن غیری برشی کرکز (عروض) بو مشوی بحر
 هزج مسدسنددر که عروض و ضربنه حذف طاری اولمش ماعدا
 سالم بر مصرای مضاعبلن مضاعبلن فعلول اولوب هزج محذوف
 اولور * دوم در وصیت رعیت بنیکوکاری و فرمان برداری * وصیت
 رعیت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (بنیکوکاری یا حرف مضاحبت
 (یا حرف مصدر (نیکو کار وصف ترکیبیدر ابو ایشلی دیمکدر
 (فرمان بردار وصف ترکیبیدر بو بری طونهی دیمکدر مطیع معناسنه

(ناحرف مصدر) (محمصول ترکیب) درجه کلمه جامعه دین ایکنجیسی
 رعیتنه ابوعلی لکله یعنی اتمال حسنه ایلله و یوزوق طریقی لقله
 وصبت بیانده در (بیت) تخم ظلم شاه نافرمانی مردم بود * جوچوکاری
 حاصل آن کشته کی کنندم بود * تخم ظلم شاه بیانیله در تخم معروف
 (نافرمانی یا حرف مصدر ناحرف توصیف نئی یوزوقمزاق دیمکدر
 عدم اطاعت معنایست مردمه اضافت لامیه (مردم بونده رعایان
 عبارتدر) جوچیم عربینک فتحیله اریه دیمکدر عربیه شعیر دیرلر (جو
 اذات تعلیل) کادی کاف عربیله فعل مضارع یفرد مخاطب اگر سین
 یعنی زراعت ایدرسین دیمکدر (حاصل آن لامیه) کشت کاف عربینک
 کسریله اسم مفعولدر اکمش یعنی مزروع معنایست (کی کاف عربینک
 فتحیله اذات استهفام انکاریدر) کنندم کاف عجمک فتحیله بفدای
 عربیجه خنطه دیرلر (محمصول بیت) پادشاهک ظلمک تخمی یعنی
 نتیجهمسی رعایانک اطاعت سزلیکی اولور (مصراع ثانی ارسال
 مثلدیر که پیور آرپه بی چونکه ا که سین یعنی زراعت ایده سین اول
 مزروعک حاصلی یعنی اوله اکین آرپه نک حاصلی چن بفدای
 اولور یعنی اولور (حاصلی پادشاه ظلم البوب رعایان اطاعت استهسی
 آرپه اکوب بفدای طلب ایتمه کیدر * سوم در محافظت صحت
 ایدان که تا کرسنه نشوند دست بطعام نیاورند و چون بخورند پیش
 ازانکه سیر شوند دست از طعام بدارند * محافظت اسلوب انجم
 اوزره (طویل یازیلور مفاعله باندن مصدر در حفظ ایلک معنایست
 صحیحته اضافت مصدرک مفعولنه در بحت نصر باینک مضاعفدن
 مصدر در) ابدانه انصافی فاعلنه در (ایدان باینک جمیدر وجود
 انسان معنایست) که حرف بیان (تا حرف توقیت مادامکه دیمکدر
 کرسنه کاف عجمک ضمی ورائک سیکونیه آج معنایست در) (نشوند
 فعل نئی استقبال جمع غائب اولیه ل دیمکدر) بدارنده بویله طوتلر
 دیمکدر (محمصول ترکیب) کلمه جامعه اریه دین اوچنجیسی ابدانک
 صحتی محافظه بیانده در که مادامکه آج اولمیدر الی طعامه کتورمیه ل
 یعنی اوزا ایدر حاصلی اجمیدر خسه طعام یمه یه ل و چونکه یمه ل یعنی
 آج اولوب بملکری صورتیه طوق اولمزدن اول الی طعامدن ملوته ل

یعنی ال چکوب پیدیه لر (شارح مرحوم بو ترکیده اولان جووی
مفرد مخاطب ایراد ایلش اوده وجه در (رباعی). آن به که زاسباب
مرض پرهیزی * وزنک طیبیان دغل بکریزی * اسباب مرض
لامیه (پرهیزی فعل مضارع مفرد مخاطب اجتاب ایده سین دیمکدر
(تنک نون اولک قنچی و ثانیتنک سکونیه عار و جنک وجدال معنایه
دخی کلور کذا فی برهان القاطع) طیبیان دغل بیانیه دغل دال وغین
معجمه نک قنیه برفج معنایه کلور اما بونده حرام زاده و ایچی طشنه
اویمز دیمکدر (بکریزی فعل مضارع مفرد مخاطبدر قاچه سین
دیمکدر (محصول یت) اول یکدر که اسباب مرضدن پرهیرایده سین
یعنی علتیه بادی اوله جق شلردن احتراز ایده سین که پری بو طعام
ماده سبدر حرام زاده طیبیلرک یا خود قلب طیبیلرک عارندن یعنی
بنده می خسته اولدک دیوب تعیب ایتمه لرندن یا جنک وجدال لرندن
یعنی فلان علتدر یا فلان مرضدر دواسی فلا ندر یا فلا ندر دیو
مجادله ایتمه لرندن جه سین * ناکشته نهی معده بخوان منشی *
زان پیش که معده پرکنی برخیزی * نا توصیف نفی (کشته ماضیدن
قسمدر هاء رسمی ترتب ایچوندن اولنججه دیمکدر (نهی بوش دیمکدر
(ناکشته مفعولی و معده فاعلی) نهی معده اچ دیمکدر (بخوان با
حرف صله (منشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر اوتورمیه سین
دیمکدر (زان پیش اندن مقدم دیمکدر) (که حرف بیان) (کنی فعل
مضارع مفرد مخاطبدر ایلیه سین دیمکدر (برخیزی ده بویه در
قالقه سین دیمکدر (محصول یت) معده نهی اولدجه سفره طعامه
اوتورمیه سین اندن اول که معده بی دوا دوره سین یعنی آجیغوب
طعامه اوتور دیغک وقت معده بی دولدر مزدن مقدم قالقه سین
اگر بویه ایتمز سن یت سابقک مضموننه مبتلا اولوب محتاج طیبیان
دغل اولور سین (عروض) بور باعینک صدر و ابتداسی اخب
حشولری سالم عروض و ضرب ابتر که بر مصرعی مفعول مفاعیلن
مفاعیلن فع اولوب هزج اخب و ابتر اولور * چهارم در نصیحت
زنان که چشم از روی بیکا نکان دور دارند و روی از چشم ناحرمان
مستور * نصیحت زنان مصدرک مفعولنه اضافتدر (که حرف بیان

(روی بیکانگان لامیه الف نون ادات جمع کاف هاء رسمیه دن بدلدن)
 (بیکانه یاد معناسنه در) دارند فعل مضارع جمع غائب طوئله دیمکدر
 (چشم نامحرمان لامیه الف نون ادات جمع) (مستور اسم مفعول بدیننه
 بردارند مقدر در) (محصول ترکیب) درت کله دن دردنجیسی
 نصیحت زنان بیسانده در که زنلر بیکانه لك بوزندن کوزنی اوزاق
 طوئله یعنی نظرایتمه لر زیر قوه نظریه شهوانیه میل ایتک محتملدر
 بلکه ایتک محالدر و یوزلر بینه نامحرم کوزندن مستور طوئله یعنی
 نامحرمه یوز کوسترمیه لر زیر حرام قطعیدر (قطعه) زن آن بود که
 بهر کس که نیست محرم او * اگر چه مردم چشمست روی نناید *
 زن آن بود که زن اول اولور که یعنی زن مقبول اولدر که دیمکدر (بهر
 با حرف صله) (هر ادات سور) که حرف رابط صفت) نیست بونده
 دکلدر دیمکدر (محرم او مصدر میمیک مفعولنه در) (مردم چشم بیانیه
 (مردم چشمه دن مراد بونده محبوبدر) (نناید فعل نفی مستقبل کوسترمیه
 دیمکدر (محصول یت) زن مقبول اولدر که هر کس که اناک محرمی
 دکلدر یعنی نامحرم اولان کپسه یه اگر چه کوزینک بیکه یعنی
 محبوبی ایسه ده یوز کوسترمیه * پوی هر که نه چفت و بست
 اگر چه بحسن * بود چوماه فلک طاق چشم نکشاید * پوی با
 حرف صله (هر که هر کس که دیمکدر) (نه چفت و بست تقدیری
 (چفت وی نیست در چفت زوج دیمکدر) (بحسن با حرف ظرف
 (چو ادات تشبیه) (ماه فلک لامیه) (طاق برقاج معنایه کلور اما بونده
 تک معناسنه اولوق جائز در که بودک مفعولی اولور بنجره معناسنه
 اولوق ده احتمال واردر که (چشمه مضاف اولوب) (نکشایدک مفعولی
 اولور) (طاق چشم کوز قباغندن عبارتدر) (نکشاید فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب) (محصول یت) هر کپسه نک بوزینه که اناک چفتی دکلدر
 یعنی چفتی اولیان کپسه نک بوزینه اگر چه ماه فلک کی نک اولورسه
 یعنی فرید دوران اولورسه کوز بینه اچیه یعنی نظرایتمه یا ماه فلک کی
 اولورسه کوزینک قباغنی اچیه حاصلی کندینک زوجی اولیان کپسه نک
 بوزینه باقیه اگر ماهتاب کی محبوب عالمتاب اولورسه ده (عروض)
 بوقطعه بحر محبت نجون محذوفدر که بر مصراعی مفاعیلن

مفاعیلن فعلن در تفصیلی کرارا و مرارا بیان اولندی (حکمت) چهار
 کلمه است که چهار پادشاه پرداخته اند که کویانک تیراست که از چهار
 کمان انداخته اند * پرداخته ماضیدن قسم در ترتیب ایلش معناسنه
 (اندادات جمع) (انداخته ده بویه در آتش دیمکدر) (محصول ترکیب)
 درت کلمه در که درت پادشاه ترتیب ایلش لدر در که کویا براوقدر که
 درت یایدن آتش لدر یعنی درت کلمه در که حقیقتده برکی * کسری
 گفته است که هرگز پشیمان نشدم از آنچه نگفته ام و بسا گفته که
 از پشیمانی آن در خاک و خون خفته ام * کسری ملوک فارسه اطلاق
 اولنور یعنی اوقلیه پادشاه اولنره بونده غالباً نوشروان مراد در
 زیرا علم اولدینی حالده اکادخی اطلاق اولنور (نشدم فعل نئی ماضی
 متکلم وحده اولدم دیمکدر / نگفته فعل نئی ماضی - دن قسمدر) (میم
 ضم - بر متکلم سو یلمشم یعنی سو یلدیکم دیمکدر) (بسا چوق دیمکدر
 (گفته اسم مفعولدر سو یلمشم معناسنه یا ماضی - دن قسمدر قاعده
 مجمع اوزره ضمیر متکلم حذف اولنمشر سو یلمشم دیمک اولور) (پشیمانی
 یا حرف مصدر) (آه اضافه لایه) (خفته ماضیدن قسمدر) (میم ینه
 متکلم وحده همزه نوسل یا تشم دیمکدر) (محصول ترکیب) درت
 پادشاهک بری که کسریدر یعنی نوشران دیمشدر که بر وقت پشیمان
 اولدم اول نسنه دنکه سو یلمشم یعنی سو یلدیکم نسنه دن پشیمان
 اولدم و چوق سو یلمشم یا خود سو یلدیکم که انک پشیمان لغت - دن
 خاک و خونده یا تشم یعنی نجات و اضطراب و مشقه دوششم یعنی
 چوق کره واقع اولدیکه سو یلدیکم سوزدن نادم اولوب محمل
 و مضطرب اولدم (قطعه) خامش نشین که جمع نشستن بخامشی *
 بهتر ز گفتنی که پریشانی آورد * خامش اپسم معناسنه در (نشین
 امر حاضر مفرد اوتور دیمکدر) (که حرف تعلیل) (نشستن مصدر
 اوتور مق دیمکدر) (جمع نشستن یعنی جمعیتی اوتور مق حاصلی جمعیت
 خاطرله اوتور مق) (بخامشی یا حرف مصدر یا حرف سبب) (گفتنی
 یا حرف مصدر گفتن مصدر سو یلکلک دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (پریشانی یا حرف مصدر پریشان طاغنی) (آورد الف ممدوده ایله
 فعل مضارع مفرد غائب آوردن دن یا آوردن دن زیرا مصدر

دالینک ماقبلی را اولسه را مفتوح قبلنور (محصول بیت) اېسم اوتور
 یعنی ساکت اول زیرا خاموشلق یعنی سکوت سبيله جمعیت خاطرله
 اوتورمقی بکر کدر سو یلکلکدن که پریشانلق کنور حاصلی
 سو یلیوبده پریشان ومکدر ونام اولدن سو یلیوب جمعیتله اوتورمقی
 یکدر واولی وحرادر * ازسر سر بمهر پشیمان نشد کسی * بس فاش
 کشته سر که پشیمانی آورد * مر سر بمهر پشیمانی سر بمهر مکتوم
 ونخنی دیمه دن کابندبر (کسی یا حرف وحدت) بس باء عربله چوق
 دیمکدر پشیمانی یا حرف مصدر (محصول بیت) مکتوم ونخنی اولان
 سردن یعنی سو یلنمین سردن بر کیمسه پشیمان اولدی چوق آشکاره
 اولش سر که پشیمانلق کنور یعنی آشکاره اولان سر چوق کبره
 پشیمانلق ایراث ایدر (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخرج
 ومکفوف مقصور در ته کیم تفصیلی مرور ایلدی * قبصر فرموده
 است که قدرت من برنا گفته بدش از انست که بر گفته یعنی آنچه
 نگفته ام بتوانم گفت و آنچه گفته ام نتوانم نهفت * قیصر دیورومه
 پادشاه اولنره اطلاق اولنور (قدرت من لایمه) نا ادات توصیف نفی
 (پیش زیاده دیمکدر) گفته لر اسم مفعول در (نگفته ماضی منفی دن
 قسمدر میم ضمیر متکلم) گفته ماضیدن قسمدر (توانم فعل نفی مضارع
 متکلم وحده) گفت ونهفت ماضی مفرد غائب در اما بونده مصدر
 معناسنه در زیرا مضارعه مقارنلر در سو یلک وکزام مضارعه
 (محصول تصکیب) در ت پادشاهدن ابکنجیسی که قیصر در
 پیور مشدر که بنم قدرتم سو یلنمش اوزرینه اندن زیاده رکدر که
 سو یلنمش اوزرینه یعنی سو یلدیکم کلامه قدرتم زیاده در سو یلنمشدن
 حضرت جایی بوکلامی ایضاح ایدوب پیور که یعنی اول نسنه که
 سو یلنمشم قادرم سو یلکه یعنی سو یلدیکم کلامی سو یلکه قادرم
 واول نسنه بی که سو یلشم قادر دکم کبرلکه یعنی سو یلدیکم کلامی
 اخفایه قادر دکم بویه اولنجه سو یلنمکده اولان قدرتم سو یلنمکده
 اولان دن زیاده در (پس ایمدی عاقل اولان البته قادر اولدیغی نسنه بی
 اشتر والا خلاقی کار عاقل دکدر (قطعه) هرچه افشای آن بود
 دشوار * با حریفان مکوب آسانی * افشای آن مصدرک مفعولنه در

(دشوار دالك ضميمه كوج ديمكدر) حريف باده مصاحبي معناسنه
 پونده معنقادوست ديمكدر (الف نون اادات جعندر) مكنوهي حاضر
 مفرد (با ساني باحرف مصاحبت) باحرف مصدر (آسان قولاي
 ديمكدر (محصول بيت) هر نسنه كه انك انطهاري كوج اوله يعني
 هر كلام كه اتني آشكارا بك منكل اوله حاصل اوچنده نيمه مضرات
 مأمول اوله آسانلقه دوستره سويله يعني اتني قولايلقه سويله يعني
 سويلسي قوليدر اما سويله كه مضرتي مأموليدر * كانجه داري
 نهفت بتوان گفت * وانجه كفتي نهفت نتواني * كه حرف تعميل
 (داری فعل مضارع مفرد مخاطب طونه سين ديمكدر (نهفت اسم
 مفعولدر (گفت مصدر معناسنه در (تواني فعل نفي مستقبل مفرد
 مخاطب قادر دكلسين ديمكدر (قياس نتواني نهفت ايدي لكن ضرورت
 قافيه ايچون تقديم اولندي (محصول بيت) بوييت بيت اوله تعميليدر
 افشاسي كوج اولان شئي قولايلقه دوستره سويله زيرا اول نسنه كه
 كيرلسين سويلكه قادرسين واول نسنه كه سويلدك كيرللكه قادر
 دكلسين (عروض) بوقطعه بحر مجت مجنوندر كه دفعاتله بيان
 اولندي * خاقان چين درين معني سخن چنان رانده است كه بسيار
 باشد كه پريشاني گفتن سخت تر باشد از پشيماني نهفتن * خاقان خاه
 عجمه ايله تركستان وچين پادشاهنه ديرلر اما تركستانده اولوپادشاهه
 ديرلر وفان دخی ديرلر مرتبه سي دون اولده خان وفان ديرلر چينده
 علي الاطلاق پادشاهه فغفور ديدكوري كي چين برملككنك اسميدر كه
 حالا كافرستاندر قريب ايدوب صين ديرلر (رانده ماضيدن قسمدر
 سورمش معناسنه (پريشاني گفتن مصدر ك مصدره اضافتيدر (يا
 حرف مصدر (سخت فتي ديمكدر (ترادات تفضيل (پشيماني نهفتن
 بوده مصدر ك مصدره اضافتيدر يايته حرف مصدر (محصول تركيب)
 درت پادشاهدن بري كه خاقان چيندر بومعنيده يعني كلام عين
 حكمتده بونجلين سوز سورمشدر كه چوق اولور كه سويللكك
 پريشانلقي فتي رك اولور كيرللك پشيمانلقندن يعني كيرلله ده پشيمانلق
 آ ز اولور اما سويله ده پريشانلق زياده اولور (قطعه) هر سر سر
 بمر كه در خاطر افتدت * سرعت مكن بلوح يانش نكاشتن *

در خاطر افتد در خاطر افتد تقدیرنده (بلو ح بیان شبانه) (با
 حرف صله) (لوح بونده صحیفه معناسنه در) (شین صمیر سر سر صمیر
 راجع در) (نکاشتن نونک کسریله مصدر در نقش معناسنه یعنی یازمق
 (محصول بیت) هر مخنی اولان سرکه سنک خاطر کرده واقع اوله یعنی
 خاطر کرده طو تدیفک سری عجله ایله انی صحیفه بیانه نقش ایلمکه
 یعنی اظهار بنه تعجیل و شتاب ایتمه * ترسم شود غرامت اظهار آن ترا *
 مشکل ترانندامت پوشیده داشتن * ترسم فعل مضارع متکلم وحده
 قور قرم دیمکدر (شود فعل مضارع مفرد غائب) (غرامت بونده
 عهده سندن کلک معناسنه در) (غرامت اظهار آن مصدر لک
 مفعول لرینه اضافتیدر) (آن اسم اشارتدر سره) (ترا حرف صله
 ندامت مصدر پشیمانلق معناسنه) (پوشیده اور تولی دیمکدر اضافت
 مصدرک مفعولنه در) (داشتن مصدر در طو تومق معناسنه) (محصول بیت)
 قور قرم اوسری آشکاره ایتمک غرامتی یعنی عهده سندن کلمسی سکا
 اخفا ایتمک ندامتدن مشکدر اولور یعنی کیرلنک ندامتدن کوچدر
 حاصلی سویلدیکلک شیک عهده سندن کلک سو یلدیکیکلک ندامتدن
 مشکدر (عروض) بوقطعه بحر مضارع اذرب مکفوف مقصود در که
 بر مصراعی مفعول فاعلات مقاعیل فاعلات اولور * ملک هند بدین
 نکته زبان کشاده است که هر حرف که از زبان جسته است دست
 تصرف مر از خود بسته است و هر چه نگفته ام مالک اویم اگر
 خواهم بگویم و اگر خواهم نکویم * ملک عریبدر پادشاه معناسنه
 (هند معروف) (کشاده ماضیدن قسمدر اچش دیمکدر) (جسته
 جیم عریبک فتحیه ماضیدن قسمدر صچرامش معناسنه) (مر را
 ادات تخصیص بنم دیمکدر) (بسته اسم مفعولدر بغلنیش معناسنه
 (محصول ترکیب) درت پادشاهدن بری هند پادشاهیدر بونکه ایله
 اغز اچشدر یعنی بوکونا ترتیب مقال ایلمشدر که هر حرف که اغزدن
 صچرامشدر یعنی اغزدن چقشدر بنم دست تصرف کند و سندن
 یعنی او حرفدن بغلنیشدر یعنی او حرفه الم ایزه و هرنه که سو یلمشم
 اکا مالکم اگر استرسم سو یلرم و اگر استرسم سو یلم (قطعه) بخردی
 راز راز فاش و نهان * مثلی نیک بر زبان رفقت * بخرد بانک کسری

و ضمیمه و خاء مجمله نك سكونيه عاقل دیمکدر (باحرف وحدت) را
 ادات تخصیص (فاش آشکاره) (نهان کیرلی) (مثلی یا حرف وحدت
 بونده تمثیل معناسنه در) (برزبان رقتست دیل اوزره کتمشدر یعنی
 لسانندن جاری اولمشدر) (محصول یت) (رعافلاک فاش نهان سردن
 یعنی سر اخفا و اظهار حقنه بر ابو مثل لسانندن صادر اولمشدر
 یعنی ابو تمثیل ایلشدر که یت آبشدر مصراع اولده رازاز تجنيس
 خطی در * کین چو تیرست مانده در قبضه * وان چو تیرست از کان
 رقتست * کین که این دن مخففدر (که حرف بیان این اسم اشارتدر
 نهانه) (تیر اوق) (مانده ماضیدن قسمدر قالمش معناسنه) (قبضه مطلقا
 آوجه دیرل توتام معناسنه و اصطلاح کا نکشاند یای طوتان اله یعنی
 حصول اله و یا یک اورتیه سنه دخی دیرل بونده مراد بودر) (آن اسم
 اشارتدر فاشه) (چول ادات تشبیه) (کان یای) (محصول یت) (عاقلک
 تمثیلی بیان ایدوب لف و نشر مشوش طریقیه بیورر که بو یعنی
 نهان اولان سر قبضه ده قالمش اوق کیبدر یعنی یابده قالمش اوق
 کیبدر که هر نه وقت مراد ایدرسن اتار سین و اول یعنی فاش اولان سر
 یابدن کتمش اوق کیبدر یعنی آتلمش اوق کیبدر که بردخی عودت
 محالدر) (عروض) (بوقطعه بحر خفیف مخبون محذوفدر بر مصراعی
 فاعلاتن مفاعلتن فعان اولور) (حکایت) (ملک هند بخلیفه بغداد
 تحفه فرستاد و همراه طبیبی فیلسوف بمهارت در طب و حکمت
 موصوف پیش خلیفه پیای خاست گفت که شه چیز آورده ام که
 جز ملوک را نباید و جز سلاطین را نشاید فرمود که آن کدامست
 گفت * ملک هند لامیه (بخلیفه بغدادده بویه) (باحرف صله) (فرستاد
 فعل ماضی) (همراه یولدش دیمکدر بونده بویه دیمکدر) (طبیبی یا حرف
 وحدت) (فیلسوف حکیم ذوفنون معناسنه اسمدر) (بعضیلر فیلا ایل
 سو فدن مر کبدر دیدیلر فیلا دوستدار معناسنه سوف حکمت معناسنه
 دوستدار حکمت دیمک اولور که لفظ یونانیبدر علی ای وجه کان حکیم
 معناسنه در) (بمهارت یا حرف مصاحبت مهارت معروف) (در حرف
 ظرف) (پیای یا حرف صله) (خاست فعل ماضی مفرد نائب فاعلی
 دیمکدر) (که حرف رابط مقول قول) (چیز نسنه دیمکدر) (آورده ماضیدن

فسمدر (مهم ضمیر متکلم) جز ملوک لامیه (نباید فعل نفی مستقبل کرکز
 دیمکدر بایدن دن یا بایستن دن که سینک حذفی قییلندندر) رال اادات
 تخصیص (نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب شایدن دن لایق اولمز
 دیمکدر) فرمود فعل ماضی مفرد غائب بیوردی دیمکدر فاعلی نختنده
 خلیفه بغداده راجعدر (آن اسم اشاتدر چیزه) کدام فتنی دیمکدر که
 سؤالدن عبارتندر (محصول ترکیب) هندملکی بغداد خلیفه سنه هدیه
 کوندردی و بیله سنجه برطیب فیلسوف وطب و حکمتده مهارتلمعوصوف
 کوندردی خلیفه حضورنده طیب ایاغه قالدی دیدیکه اوج شی
 کتورمشم که ملکرک خیری به کرکز و سلطانلرک ماعداسنه لایق
 اولماز خلیفه بیوردیکه اول قنقسیندر طیب دیدی * اول خضابی که
 موی سفیدر اسیاه گرداند بوجهی که هر کر متغیر نشود و سفید نکرده *
 (خضابی یا حرف وحدت خضاب خاه مجمه نك کسری وضاء مجمه نك
 قحیله بویه معناسنه که انکه صاج وصال و یق بویارلر) که حرف
 رابط صفت (سفید سینک کسریله فایله و یا ایله لغتدر آق یعنی
 ریاض معناسنه) گرداند فعل مضارع مفرد غائب صیوروت معناسنه در
 (بوجهی یا حرف مصاحبت یا حرف وحدت وجه تأکید و مصدر
 یعنی برطرز ایله سیاه ایدر که هر کر بر وقت (متغیر تفعل بایندن اسم
 فاعلدر بوز یلیجی دیمکدر) نشود فعل نفی استقبال مفرد غائب اولماز
 دیمکدر (نکرده ده بویله در اولماز دیمکدر (محصول ترکیب) اوج
 شیدن اولکبسی بر بویه در که بیاض قیلی سیاه ایدر برطرز ایله سیاه
 ایدر که هر کر بوز یلیجی اولماز یعنی بوزلماز و بیاض اولماز * دوم
 معجبونی که هر چند طعام خورده شود معده کران نکرده و مزاج از
 اعتدال نیفتد * خورده شود بنش اوله دیمکدر (کران ثقیل معناسنه در
 کاف عجمک کسریله بعضی نسخه ده) کران شیدن نکذارد واقع
 اولمشدر ثقیل اولغه قومز دیمکدر (مزاج طبیعت معناسنه در طبایع
 اربعه دیمکدر) اعتدال افتعال بایندن مصدر دو بونده برابر اولمق
 معناسنه (نیفتد فعل مضارع منفی مفرد غائب دوشمز دیمکدر) بعض
 نسخه ده مزاج از اعتدال برینه و هضم را مقوی باشد واقعدر
 مقوی تفعل بایندن اسم فاعلدر تقویت و بریجی دیمکدر (محصول ترکیب)

اوج نسنه دن اینکجیسی برمجوندز که هر نه وقت طعام ینسه معده
 اغرا اولماز یا معده اغرا اولمه قومز یعنی دفع ایدر و مزاج اعتدال دن
 دوشمز یعنی حرارت و برودت و رطوبت و بیوست داتما مساوی اولور
 یا هضمی مقوی اولور * سوم ترکیبی که پشت را قوی کرداند و رغبت
 مباشرت آرد و از تکرار آن نه ضعف بصیرت دونه نقصان قوت *
 (پشت را اادات مفعول پشت بآه عجمک ضمیمه ارقه دیمکدر اما بونده جیع
 وجود دن تکایه یا خود منی دیمک اوله زیر اصطلاح لرنده منی به آب پشت
 دیرلر (رغبت میل معناسنه) مباشرت بونده وقایع معناسنه در (ضعف
 بصیرت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) خیر ذل مضارع مفرد غائب قافقار
 بونده حاصل اولور معناسنه (نقصان قوت مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 دیمکدر) (محصول ترکیب) اوج شیدن اوچنجیسی برترکیدر که ارقه بی یعنی
 وجودی قوی ایلر بالوازم شهوات نفسانی اولان منی بی قوی ایلر و جماعه
 هیل کتور و جماعت تکرارندن نه ضعف بصیر حاصل اولور و نه قوته
 نقصان یعنی قدر جماع ایلر سک ایلر هیچ ضرر ترتب ایلر * خلیفه
 لخطه تأمل کرد و گفت من ترا ازین داناتر کان داشتم وزیرک تری پنداشتم
 اما آن خضاب که گفتی سرمایه غرور و پیرایه کذب و زور است
 سیاهی موی ظلمت و سفیدی نور زهی نادان کسی که دران کوشد که
 نور را بظلمت ببوشد * (لخطه یا حرف وحدت همزه حرف توسل
 بر مدت قلیل دیمکدر) تأمل تفعل بابندن مصدر در دوشتمک معناسنه
 (ترا اادات مفعول) دانا صفت مشبهه در بیله کن دیمکدر (ترادات
 تفضیل) کان کاف عجمک ضمیمه ظن معناسنه در (داشتم فعل ماضی
 متکلم وحده دوتدم دیمکدر) (زیرک زانک کسر بیله عاقل و صاحب رای
 معناسنه در) می پنداشتم می اادات تأکید پنداشتم فعل ماضی متکلم وحده
 ظن ایلدم دیمکدر (گفتی فعل ماضی مفرد مخاطب) (سرمایه غرور
 لامیه سرمایه رأس مال دیمکدر) (پیرایه کذب ده بویله پیرایه زینت
 معناسنه در کذب معروف) (زور عطف تفسیر یدر) (سیاهی یا حرف
 آن خضاب مبتدا که رابط مبتدا بالخبر مابعدی خیر) (سیاهی موی
 لامیه و مبتدا) (ظلمت خبری اادات خبر محذوف) (سفیدی یا حرف مصدر
 و مبتدا) (نور است خبری جمله سی جمله سابقه معطوف در) (زهی

ادات نجبدر (نادان جاهل دیمکدر) (کسی با حرف تنکیر) (ادات
صله) (گوشد فعل مضارع مفرد غائب کوشیدن دن سعی ایده دیمکدر
(کد حرف بیان) (نور را اادات مفعول) (بظلمات با حرف مصاحبت
(پیوشد فعل مضارع مفرد غائب پوشیدن دن سزایلیه دیمکدر
(مخصول ترکیب) خلیفه بر لحظه دوشندی و دیدی بن سنی بوئدن
عاقله ظن ایدردم و زیاده صاحب رای صانوردم اما اول بوچه که
سوی بلدک غرورک سرمایه سی و کذب و زورک زیب و زینتدیر قبلا
سیاهلغی ظلمتدرا قلعی نوردر عجب نادان شول کیمه که اکا جاشه که
نوری ظلمت ایله اورته یعنی نوری ظلمت ایله ستر اتمکه سعی ایده
(قطعه) ابلهی کومبکند موی سفید خود سیاه * از پی پیری جوانی را
همی دارا مید * ابلهی با حرف تنکیر ابله احق معناسنه (کو
که اودن مخفقد که حرف رابط صفت اوصمیر ابله راجعدر) (موی
سفید خود یانبه و لامیه) (پی پس معناسنه صوک دیمکدر) (پیری
با حرف مصدر) (جوانی ده بویه همی دایما دیمکدر) (دارد فعل مضارع
مفرد غائب طونار دیمکدر) (مخصول بیت) شول ایله که کندو بیاض
قلنی سیاه ایلیه پیر لکد نصکره جوانلق امید ایدر دایما بو ایسه محالدر
و فاسد خیالدر * پیش دانا یان که دربند شکار دوتند * کی بود زاغ سیه را
درونق باز سفید * (پیش دانا یان لامیه الف نون اادات جمعدر) (که
حرف رابط صفت) (بند بونده قید و هوس معناسنه در) (شکار دولت
مجازا لامیه) (کی اادات استفهام) (زاغ قارقه دیمکدر) (سیه سیاهدن
مخفقد) (را اادات صله) (درونق باز سفید یانبه و لامیه باز طوغان دیمکدر
(مخصول بیت) دانا لر قتده که انلر شکار دولت قبنده در یعنی دولت
شکاری قبنده اولان عاقلر قتده سیاه قارقه بیاض طوغانک رونق
و حلاوتی فتن اولور یعنی اولماز (عروض) بو قطعه بحر رملندر که
یانلکز عروض و ضربی مقصوردر بر مصرعی فاعلاتن فاعلاتن
فاعلاتن فاعلاتن اولوب رمل مثن مقصور اولور * و اما آن معجون که
ذکر کردی من ازان قبیل نیسم که طعام بسیار خورم و با آن لذت گیرم
چه ازان ناخوشتر که هر لحظه بجای باید رفت که در و نادیدنی را باید
دید و ناشیدنی را باید شنید و نا بویدنی را باید بوید حکما گفته اند

کرسنکی بیمارست در مزاج و شراب و طعام آزاده علاج نادان
 کسی که خود را با اختیار بیمار سازد تا با اضطراب بیمار کند * (که حرف
 رابط صفت) ذکر کردی ذکر ابلدك (من ازان قبیل نیدم بن اول
 قیلدن دكلم) (که حرف رابط صفت) خورم فعل مضارع متکلم وحده
 یم دیمکدر (کیرم فعل مضارع متکلم وحده طوئه یم دیمکدر) (چه نه
 دیمکدر) (بجایی یا حرف وحدت و با حرف صله) (باید فعل مضارع
 مفرد غائب) (رفت بونده مصدر معناسنه در زیر ا مضارعه مقارنند
 (باید رفت گتم کرک) (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف) (او
 ضمیر جایه را جعدر) (تا حرف توصیف نفی) (بدن کورمك معناسنه
 مصدر در با حرف نسبت بونلرده نسبت لیسافت معناسنی متضمندر) (وا
 ادات مفعول) (باید دیدید مصدر معناسنه در کورمك کرک) (و نا بوییدن
 نادیدنی کی بوییدن فوقلق معناسنه در) (باید بویید سابقلر کی فوقلق
 کرک) (و نا شنیدن سابقلر کی شنیدن اشمك دیمکدر) (باید شنید اولکبلر
 کی اشمك کرک دیمکدر) (کرسنکی یا حرف مصدر کاف عجمی هاء
 رسمیدن مبدل کرسنه آج معناسنه در) (بیمارست سین و تا ادات خبر
 یا حرف مصدر) (بیمار خسته دیمکدر) (کرسنکی مبتدا بیمارست خبری
 (در مزاج خبره متعلقدر) (شراب مبتدا و بونده صو دیمکدر مطلق
 ایچلمکه لایق اولان شبنه دیورل) (طعام شرابه معطوف طعام ینجك
 نسنه) (ماده علاج لایمه و خبری) (کسی یا حرف تنکیر) (که حرف
 بیان) (خود را را ادات مفعول) (با اختیار با حرف مصاحبت) (سازد
 فعل مضارع مفرد غائب دوزه دیمکدر سازیدن دن یا ساختن دن زیرا
 مصدر تا ینك ماقبلی خاء مجبه اولسه زاء عربی به نقل اولنور) (تا حرف
 انتها) (با اضطراب با حرف مصاحبت اضطراب افتعال با یندن مصدر در
 اصلی اضطراب در قاعده صرفیون اوزره افعمالك تاسندن اولضاد
 اولسه تابی طایه قلب ایدرل استراستز دییه جك یرده استعمال اولنور
 (محصول ترکیب) اما اول معجونکه ذکر ابلدك یعنی دیدك ایدیکه
 بر معجوندر کتوردیم کهنه وقت ینسه طه می هضم ایتدیر و معده فی
 اعتدال دن دوشرمز بن اول قیلدن دكلم که طعامی یم و طعامك
 کثریه لذت طوئم یعنی ملذذ اولم اندن ناخوشرک اندن فناندر که

هر لحظه یعنی هر وقت بریره کتمک کرک اوله که انده کورله سی لایق اولیائی
 کورمک کرک واشمه سی لایق اولیائی اشمک کرک وقوله سی لایق اولیائی
 قوقلق کرک مراد جای خلادر که معده نک هضمی دفع طبعه بادی در
 البتده خلایه کتمک کرک که انده فضلاتی کورملی و طرات کونی دنگه لی
 و راجحه کریمه لی قوقله لی کار عاقل دکلدر بونلری ارتکاب ایلده دخی
 حکما و عقلا دیمشردر آجلق مزاجده خسته لکدر و طعم و شراب اکا
 ماده علاجد ز بر آجلق ضعیف کتورر طعام و شراب اتی ازاله ایدر
 نادان شول کیمسه در که اختیار یله یعنی استکی واراده سیله کندوی خسته
 ایده تا کیم اضطرار ایله یعنی استراسته ز بیمار و معالجه ایده حاصلی معجونی
 اکل سیبیله آجلق ایراث ایدر آجلق بیمار لعدن نوعدر بویله اوانجه
 اختیار یله کندوی خسته ایش اولور آجلقده علاجی اکل و شر بدر
 اضطراری بیوب ایچمک اقتضا ایدر عاقل اولان علاجه احتیاجدن
 احتراز ایدر (قطعه) میکنند کسب اشتها خواجه * تابان رخنه
 در مزاج کند * می حرف تا کید (کند فعل مضارع مفرد غائب
 کسب اشتها مصدرک مفعولنه اضافتیه خواجه میکنندک فاعلی کسب
 اشتها مفعول (تا حرف اتها) بان با حرف مصاحبت آن اسم اشارتدر
 کسب اشتها یه (رخنه هاء رسمیه کدک معناسنه بونده ضرر معناسنه در
 (در حرف صله (محصول یت) خواجه کسب اشتها ایلر یعنی مورث
 اوله جق شی اکل و بلع ایلر تا کیم انکله مزاجنه ضرر ایلر * و آنکه آن
 رخنه راز پخته وخام * هر چه باید بان علاج کند * (و آنکه اندفصکره
 دیمکدر (رخنه راز اادات صله (پخته ماضیدن قسمدر پشم معناسنه
 (خام چیک معناسنه در (باید فعل مضارع مفرد غائب بولور دیمکدر
 (بان با حرف مصاحبت (محصول یت) اندفصکره اول رخنه یه
 پشمیدن و چیکدن هر نه که بولور سه علاج ایدر یعنی آجلق می ضنه
 هر نه بولور ایه میر و اکل ایدر (نعروض) بوقطعه بحر خفیفدن کرایه
 و می ارا بیان اولندی * و اما آن ترکیب که فرمودی مباشرت بازنان شیم
 ایست از جنون و از قاعده خرد دورست که خلیفه روی زمین پیش
 دخترکی بد و زانودر آید و تملق جا پلوسی نماید * فرمودی فعل مضارع
 مفرد مخاطبدر (شبهه بحسب اللغة بوداق معناسنه در بونک کبی برلرده

نوع و جزء معنای کلام (قاعدۀ خرد نیانیه) که حرف تعلیل (خليفة) روی زمین لامیه و بیانیه (پیش دخترکی لامیه یا حرف وحدت کاف حرف تصغیر) دختر قیر معنای در (بدوزانو با حرف استعلا بر معنای (زانودیز دیمکدر) (در آید فعل مضارع مفرد غائب کله دیمکدر) (علق تفعل باندن مصدر در بالطف لقی معنای در (چاپلوسی جیم و پاه عجمیه بعضی را یکپسده عربی استعمال ایشار یا حرف مصدر تبصص معنای تعلقه عطف تفسیر بدر (نماید فعل مضارع مفرد غائب کوسره دیمکدر) (موصول ترکیب) و اما اول ترکیب که پیورک نشان ایله مباشرت یعنی کثرت جماع جنون بر نوع در عقل قاعده سندن دور در که بر یوزینک خلیفه سی بر قیر جفرک اوکنده ایکی دیز اوزره کله و باطلف لقی و تبصص کوسره یعنی قیری ایله نیمه حیل و قسخر ایلیه (قطعه) ای زده لاف خرد چند بشهوت کیری * کبسوی شاهد وزنجیر جنون جنبانی * ای حرف ندا منادی محذوف تقدیری ای کس که در (زده ماضیدن فمدر اورمش معنای (لاف خرد نیانیه) وزده مک مفعول صریحی (چند نیمه دیمکدر) (بشهوت با حرف مصاحبت سببی متضمن (شهوت مصدر در آرزو اتمک معنای (کیری فعل مضارع مفرد مخاطب در (کبسوی شاهد لامیه و کیری مک مفعول صریحی) (کبسو کاف محکم کسریله صاج معنای در کاف فنی غلط در (شاهد محبوب دیمکدر) (زنجیر جنون لامیه) (جنبانی فعل مضارع مفرد مخاطب در اوینا در سین دیمکدر زنجیر جنون اوینا لقی کال عشق باز آمدن مرتبه جنونه وار مقدر کنایه در (موصول بیت) ای عقل لافنی اوران کیمسه یعنی عاقل دین کیمسه نیمه بر شهوت ایله محبوب صاجنی طو تار سین یعنی اکامیل و محبت ایدر سین و جنون زنجیری اوینا در سین خلاصه شهوت نفسانی آردی صره کرر سین بو پنده صنعت قضاد وار خرد ایله جنون کبسویه مناسب زنجیر * چه جنون باشد ازین یش که پیش زنی * بنشینی بسر زانو و کون جنبانی * (چه نه دیمکدر) (ازین یش بودند زیاده دیمکدر زرا یش باه عربیه زیاده دیمکدر) (که حرف بیان) (یش زنی لامیه پیش باه عجمیه اولک دیمکدر زنی با حرف وحدت کاف حرف تصغیر زن معروف برقر پیچفک

دیمکدر (بنشی فعل مضارع مفرد مخاطب در اوتوره سین دیمکدر) سر
 بونده اوج معناسنه در باحرف صله بنشی به متعلق (کون کاف غیر یله
 دیر معناسنه در (بمحصول یت) بوندن زیاده جنون نه اولور که بر
 قریحک اوکینه دیرا وجنه اوتوره سین یعنی دیر چوکه سین وکوت
 او بناده سین (عروض) بوقطعه بحر رمل مجنوندر یت اولک صدر
 وابتدای سالم و سائرری مجنون یت ثانی جیعا مجنوندر خین ایکنجی
 ساکنی حذفه دیرل فاعلاتن فعلاتن فعلات اولور (حکایت) در
 مجلس کسری سه تی از حکما جمع آمدند فیلسوف روم وحکم هند
 وبرز جهر سخن بانجارسید که سخنن چیزها چیستدومی گفت پیری
 و سستی باناداری و تنک دستی هندی گفت تن بیمار باندوه بسیار برز جهر
 گفت زدیکی اجل بادوری از حسن عمل هند بقول برز جهر رضا دادند
 (مجلس کسری لامیه) سه تی اوج کیمسه دیمکدر (آمدند فعل ماضی
 جمع غائب کلدیلر دیمکدر بونده شدند معناسنه در) فیلسوف روم لامیه
 (حکیم هندده بویه) برز جهر حکیمان بر ذوقون کیمسه تنک اسعیدر
 (رسید فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیمکدر) سخنن چیزها لامیه
 سخت قتی دیمکدر (زادات فضیل یا حرف مصدر) (سست سین اولک
 ضمی و تائب تنک سکونیه کوشک دیمکدر) (باحرف مصاحبت) (ناداری
 یابنه حرف مصدر نادار فقیر معناسنه در) (تنک دستی یابنه حرف
 مصدر تنک دست وصف ترکیبدر الی طار دیمکدر احتیاجدن کنایه در
 (هندی یا حرف نسبت) (تن بیمار یابنه باندوه بسیارده بویه یا حرف
 مصاحبت اندوه غصه معناسنه در) (زدیکی اجل لامیه یا حرف مصدر
 اجل یقینلنی) (باحرف مصاحبت) (دوری یا حرف مصدر دور
 لوزاق معناسنه در) (حسن عمل مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (بقول برز جهر
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر یا حرف صله) (رضادادن درضا و بر دیلر یعنی
 راضی اولدیلر دیمکدر) (بعضی نسخه ده وازاقوال خود باز آمدند واقعیدر
 یعنی کندو قوللرندن رجوع ایلدیلر دیمکدر) (محصور ترکیب) (کسری تنک
 مجلسنده حکیمان اوج کیمسه جمع اولدیلر رومک فیلسوفی هندک حکیمی
 وبرز جهر اثنای مصاحبتده سوز اول محله ابرشدیکی نسخه لردن
 قنسی یعنی مشکوکی حاصلی جهانده کوچلردن کوچ ندر می دیدی

پیرلاک و کوشکاک فقیرلاک و محتاجلق ایله یعنی هم فقیر ایله و هم پیر ایله
 زیاده کوچ بودر دیو جواب و یردی هندی دیدی خسته وجوده چوق
 غصه یعنی هم می بض اوله و هم قساوتی اوله زیاده سخت بودر
 دیدی رز جهر اجلاک قینلغی حسن عملدن بعدلکله ییله یعنی اجل
 خریب اوله و اعمال حسنه بولغیه اصعب بودر دیو جواب ایلدی
 جمله سی یعنی حکیمان سابقان حاصلی روم و هندی بوقوله راضی
 اولدیله و کندو قوللاردن رجوع ایتدیله (قطعه) پیش کسری
 زخرد مند حکیمان میرفت * سخن از سختترین موج درین لجه غم *
 پیش کسری لایحه پیش بله عجمیله بونده قیت معناسمند (زخرد مند
 حکیمان ز حکیمان خرد مند تقدیرنده در) میرفت بونده واقع اولدی
 دیمکدر (سخن میرفتک فاعلی سخت قتی دیمکدر) (ترادات تفضیل) یا
 اادات نسبت (نون حرف نا کید) (موج بحسب الفه اضطراب
 معناسته در یو یله بیرلده طالع معناسنه تخصیص ایتلر یته بونده
 بعد الاستعاره معنای لغویدر) (لجه لامک ضمی و جیمک تشدید یله
 یوک صوحناسته در یا دیمکدر) (غء اضافت یسانه بعض نسخمه
 موج برینه چیز واقع اولمشدر لکن لجه به کوره موج نسخمه سی
 انتخاب اولندی) (محصل بیت) عاقل حکمیلردن کسریتک حضورنده
 یوغم در یاننده مشکله اولان موج دن یانسنه دن سوز واقع اولدی
 یعنی یو یلده بحث اولدی که دیانده پک مشکل ندر * آن یکی گفت که
 بیماری واندوه دراز * وان دگر گفت که نداری و پیر یست بهم *
 که حرف رابط مقول قول (بیماری یا حرف مصدر) (اندوه غصه
 معناسنه در) (درازه اضافت موصوفک صفتته در) که یته حرف رابط
 مقول قوله (نداری یا حرف مصدر نادار فقیر معناسمند) (پیر یست
 سین ونا اادات خبر یا حرف مصدر) (بهم بونده مجتمع معناسنه در
 (محصل بیت) اول بریمی یعنی بولنده قیسل و طاله و بحث وجدال
 ایدن حکمادن بریمی که سابقا ذکر اولد یغی اوزره قائلی حکیم هنددر
 دینیکه مشکله اولان خسته لک و طول دراز قساوت و غصه در
 واول بریمی که مراد فاسوف رومدر دیدی مجتمع اوله رق فقیرلاک
 و پیرلکدر * سیومین گفت که قرب اجل وسوء عمل * عاقبت رفت

بزجیم سیم حکم حکم * سیوم او چنجی دیمکدر (یا ادات نسبت
 (نون حرف تأکید) که حرف رابط مقول قول (قرب اجل مصدرک
 فاعله در) (شوه عمل ده بویه) (رفت بودند واقع اولدی معناسنه در
 (ترجیح سیم مصدرک مفعولنه در (حکم حکم فاعله حکم حاکم
 ضعی کافک سکونیه مصدر در (حکم حاکم و کافک فاعله لریله حاکم
 معناسنه در (محصول بیت) (او چنجیسی یعنی بزر جهور دیدی که
 اجلاک بقینایی و عملاک کوتولیکی یعنی مشکل اولان بود در دینجه
 عاقبت و انجام کار او چنجی نک ترجیحنه واقع اولدی حاکم حکمی
 حاصل کلام کلام ثالثی ترجیح ایلدی (عروض) بوقطعه بحر رمل
 مختدر که صدر و ابتدا لرندن ماعدا مخیوندر عروض و ضربنه
 حذف دخی طاری اولشدر (حکمت) حکمی را پرسیدند که آدمی زاده
 کی بخوردن شتاید گفت توانکر هرگاه که کرسنه شود و درویش
 هرگاه که پیاید * حکمی یا حرف وحدت (را ادات صله) پرسیدند
 فعل ماضی جمع غائب (که حرف بیان) آدمی زاده انسان دیمکدر
 (کی سخن دیمکدر نه وقت معناسنه) (بخوردن با حرف صله خوردن
 مصدر) (شتاید فعل مضارع مفرد غائب شتایدن) (ایور دیمکدر
 عجله معناسنه) (گفت نحتبه فاعلی حکیمه راجع) (توانکر زنکین دیمکدر
 (گاه کاف عجله وقت معناسنه) (که حرف رابط صفت) (پیاید
 فعل مضارع مفرد غائب یایدن دن بوله دیمکدر (محصول ترکیب)
 بر حکیمه سؤال ایلدیلر که انسان نه وقت طعامه ایور یعنی عجله و شتاب
 ایور حکیم جوابنده دیدی غنی هر وقت که آج اوله یعنی غنی اولان
 اجفدینی کی طعامه شتاید ایور و فقیر هر وقت که بوله یعنی بولدینی
 وقت عجله ایور (قطعه) (بخور چند آنکه نههد خانه عمر * زینشی وکی
 دودر خرابی * بخور باه تأکید اله امر حاضر مفرد دربی یعنی اکل اله
 دیمکدر (چند آنکه اولقدر که دیمکدر) (نههد فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب قومه دیمکدر) (خانه عمر پیسانیه یا لامیه مراد وجود افساندر
 (یشنی یا حرف مصدر بیش باه غریله زیاده معناسنه در) (کمی یا
 حرف مصدر کم کاف غریله از معناسنه در) (در حرف صله) (خرابی
 یا حرف مصدر (محصول بیت) اولقدر بی که عمر خانه سی چوققلقدن

و از لقند خرابه بوز قومه سین یعنی کثرت اکل سببيله مبتلای مرض
 هائل و کال جوع سببيله هلاکه قابل اولیه سین باشند بودقدار اکل
 و شرب الیه دیو خطایند عام طریق الیه ملاجی پند ایهد * اگر دارند
 هر که که خواهی * و گرداری هر گاه می که بانی * دلدننه یا حرف
 خطاب (همزه حرف توسل دارند اسم فاعل طرحی معنیا بنه
 غنی دیکدر) که کاف عجب الیه کا بعدن محققه وقت معنیانم
 (که حرف یان) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب طلب ایده سین
 دیک اولور (ناداری یا پنه حرف خطاب) گاهی یا حرف تکبر (که
 حرف یسان) بانی فعل مضارع مفرد مخاطب بوله سین دیکدر
 (محصول بیت) بیت اوله میر بو طدر یعنی اگر غنی ایسک هر وقت که
 طلب الیه سک یعنی اشتها الیه سک نه خدم کردن زیاده و نه اکیسک تناول الیه
 و اگر فقیر ایسک هر وقت که بوله سین (بنه بوضوئی رعایت الیه
 حاصلی یو ایکی صورتند بوله حد اعتدالی پدشه الیه دیک اولور
 (عروضی) بوقطه سه بحر هر چ مسدسدر که بالکمر عروضه و ضوئی
 محذوفدر که بر مصرعی مقایعین مقایعین فعلی اولوبه هراج
 مسدس میخند و ف اولور (حکمت) حکمی یا بیسر خود گفت باید که
 یامداد از خانه بیرون نیای تا نخست لب بطعام نکشایی زیرا که سری
 تخم حلم و پرد از دست و کرسکی ملیر خمش مغزی و سیکساری *
 حکمی یا حرف وحدت (یا حرف صله) بیس خود بیانه (باید فعل
 مضارع مفرد غائب) که حرف یان (بامداد صیاح و فنی دیکدر
 (نیای فعل بی مستقبل مفرد مخاطب کله سین دیکدر) تا حرف توقیت
 (نخست ابتدا دیکدر) بطعام یا حرف صله (نکشایی فعل بی مستقبل
 مفرد مخاطب آنچه سین دیکدر) زیرا که لدات تعلیل (سری یا حرف
 مصدر) تخم حلم بحر ز لامیه (پرد باری یا مصدری الیه عطف
 تفسیر بدر که حوله معنیانم در (اگر سکی یا حرف مصدر) (بابه
 خشک مغزی بیانه) (یا حرف مصدر) خشک مغز قوری بدلی یعنی
 لجوج و دیوانه دیکدر (سیکسار خفیف یا شلی معنیانم عطف
 تفسیر بدر (محصول ترکیب) بر حکیم کنند او غلنه دیدی که کرکدر که
 صباح وقتی خانه دن طشره کله سین یعنی لو یکدر چغمه سین مادامکه

طوداعت طعامه اچیه سین یعنی طعام یورکجه حاصلی طعام ایتدیکجه
 اویکدن چمیه سین زیره که طوقلق حلم و حیرلاکک تخمیدری یعنی
 طوقلق حلمک مضافیدر واجلق لجوج و معاندانک مایه سیدر یعنی
 اصلیدر (قطعه) خوی خود رازروزه نیرمکن * کر همه حلم و برد
 باری به * خوی خود بیانبه (را ادات مفعول) روزه اورج معانسته در
 (نیر بونده دارغین دیمکدر) مکن فعل نهی حاضر مفرد (که حرف
 تامل (محصول بیت) کندی خوبیکی یعنی طبیعتکی اورجدن ناشی
 دارغین ایلمه زیره جیمسندن حلم و حیرلاکک ایودز حاصلی روزه سبیله
 طبیعتک نیر اولسون زیره خصلاکک جله سندن و انجلاکک مجموعندن
 حلم اعتلادر * چون شود روزه مایه آزار * روزه خواری ز روزه داری به *
 مایه آزار لامیه (روزه خواری یا حرف مصدر) روزه خوار وصف
 ترکیدر مفعول معانسته (روزه داری ده بویه صائم معانسته
 (محصول بیت) چون اورج آزاره یعنی حدت و غضبه مایه و سبب اوله
 مفعولک صائم لکن اعتلادر (عروض) بوقطعه بحر خفیف مخبون
 و مخذوفدر که کرارا و مرارا بیان اولندی * چون کرشمه باشی هر اش
 و ثان که بینی از طبیعت نوشهوت آن خیزد و با شنایان که نشینی
 طعامه نودر ایشان آویزد * باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین
 دیمکدر (آش الف ممدوده ایله طعام معانسته در نه کیم ترکیده دخی
 مستعملدر) که حرف رابط صفت (بنی فعل مضارع مفرد مخاطب
 کورر سین دیمکدر) طبیعت نو لامیه (شهوت آن مصدرک مفعولنه
 لضافتیدر) خیزد فعل مضارع مفرد غائب ظلفار دیمکدر (با شنایان
 یا حرف مصاحبت) که حرف میان فشنی فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوتوره سین دیمکدر (طعامه طبع و حرص دیمکدر) تویه اضافت لامیه
 (آویزد فعل مضارع مفرد غائب تعلق ایدر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 حکیم اوغلنه دیر که چونکه اج اوله سین هر طعام و اتمکی که کوره سین
 طبیعتکدن اکا اشنها ظلفار یعنی میل ایدر و اشنالره یعنی دوستلر که
 اوتوره سین یعنی حرصک اثره تعلق ایدر یعنی سنک حرص و طمعکدن
 انلر نجیل اولوردر حاصلی سنک بوضع کدن انلر نجیل اولوردر نجایاتی
 صاحب طعمه استاد ایدن معنای ترکیب کندی و انلر نجیل اولمش (قطعه)

* هر چه یابی بخانه از تو خشك * به كز آن تا حد شبع بخوری * یابی
 فعل مضارع مفرد مخاطب بوله سین دیمكدر (با حرف طرف معناسنه
 تر بونده یابی دیمكدر رطب معناسنه (خشك خاء مجعنه لك ضمی
 و سین مجعنه لك مكنونه قور و دیمكدر یابس معناسنه رتا حرف نهاییه
 (حد دالک تشدید یله بونده غایت معناسنه در ضرورت وزن ایچون
 تخفیف اولمشیر) شبع طوق معناسنه در شینك كسری و باء موحدۀ لك
 قصبه (بخوری فعل مضارع مفرد مخاطب یه سین دیمكدر
 (محصول یت) هزیه كه خانه ده یعنی اوده یولوز ایسك یاشدن و قور و دردن
 یكدر كه اندن طوقلق جدیدیه لك یه سین (حاصلی اوده بولدیه كي
 طوبیجه ییوب قازك طوره سین * تا طعام كسان هوس نكنی *
 وز عطای خسان طبع بیری * تا حرف تعلیل (طعام كسان لامیه
 (كسان الف و نون ادات جمع خلق معناسنه در (نكنی فعل نفی
 مستقبل مفرد مخاطب ایلیه سین دیمكدر (عطای خسان طعام كسان
 كیدر) خسان الحذف رود نیلر دیمكدر (بیری فعل مضارع مفرد
 مخاطب در قطع ایله سین دیمكدر (محصول یت) یت اوله مرتبط در
 خانه ده نه بولور ایسك یه سین تا كیم خلقك طعامنه هوس ایلیه سین
 دخی نیلر عطا سندن طبعی قطع ایله سین یعنی هر كورد يكك طعامه
 ال اوزاقیوب و خلقیدن طبع ایتمه سین (عروض) بوقطعه دخی
 قطعه سابق كیدر (حكمت) چون میزبان بركار خوان نشیند
 و خود را در میان بیند طبعه از جگر خوری به كه از نان او و شربت
 از خون خود آشامی به كه از خوان او * میزبان صاحب مسافر
 دیمكدر (بركار خوان لامیه) نشیند فعل مضارع مفرد غائب اوتوره
 دیمكدر (خود را ادات مفعول) میان اوره معناسنه در (بیند فعل
 مضارع مفرد غائب كوره دیمكدر اوره ده كوره لك دائما كندوی
 كوره دن كآیتیدر یعنی هر كلامی طعام كندونك اولدیغنی اشعار
 اینك كه تركیده هر پیرده كندوی اورتاه آثار دیو تعبیر ایدر (طعمه
 بونده لقمه معناسنه (جگر خود پیانیه) خوری فعل مضارع مفرد
 مخاطب یه سین دیمكدر (نان او لامیه) خون خود ده بوله كندی
 قازك دیمكدر (آشامی الف ممدوده ایله فعل مضارع مفرد مخاطب در

آنچه سین دیمکدر (خوان او لامیه) (مخصول ترکیب) چونکه صاحب
 مسافر سفره کارنده او توره و کیندنی اورنه ده سکوره یعنی منت
 ایله کند و بکدر کدن لغمه یه سین یکدر انک انک کندن و کیندنی و فالت
 شربت آنچه سین یکدر انک طالع سفره سندن حاصلی بویه کیمه نك
 طعانی یه دین کیندی بکدر یکی بیکدر و سفره سندن صنو ایچمکدن
 کندی فالتی ایچمک اولی و اخر ادر (قطعه) هر که گوید خوان
 و نان من بکس * پای خویش از خوان و دست از نان او * هر که
 هر کس که تقدیرده دز (گوید فعل مضارع عقرد غائب گویندن دن
 یا علی خلاف قیاس گفتن دن بیه دیمکدر) خوان و نان من مقول قولی
 اصناف لامیه (بکس) بیه تا کیند ایله امر حاضر مفرد در جک دیمکدر
 (پای خویش مفعولی و لامیه) نان اوده بویه او صبری هر که ده کی
 یکدن معد و له اولان کیه راجع دیر (مخصول بیت) هر کیم که بنم
 سفرم و بنم لکم دیر سه یعنی تعبیه ادم ایدوب من و تو پنج ایدرسه
 کیندی یا بکس سفره سندن و الکی انک کندن چک حاصلی نعمتی
 تناول ایتمه * تزه کز بوستان خود خوری * خوشتر مت از تزه
 بریان او * تزه و بره شده لری ضرورت وزن ایچوندر (تزه تانک و رانک
 فاعل ایله ترکیبده معروفدر و مطلقا یشلک جنسه دخی دیر ل
 بوستان خود لامیه (خوری فعل مضارع مفرد مخاطب (بره
 بانک و رانک فاعله لریله قوزی دیمکدر (بریان اصناف بیانییه
 او بیه لامیه) (مخصول بیت) بر تزه بی که کندی بوستان کدن
 بیه سین شوختر کدر بوصفنه موصوف اولان کیمسه نك بریان
 قوزوسندن یعنی انک قوزوسنی یه دین کیندو بوستان کدن تزه بیک
 اولیلد (عروض) بوقطعه بحر رمل مسد سندن که عروض و ضربی
 محذوف دیر (حکمت) پنج چیر است که بهر کس که دادند زمام زندگانی
 خوش در دست وی نهادند * (پنج بش دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (بهر کس که با حرف صله) (که حرف بیان) (دادند فعل ماضی
 جمع غائب و یردیلر دیمکدر) (زمام زانک کسر ایله بولارود بزرگین معانسه و
 زندگانی به اصناف بیانییه زندگانی یا حرف مصدر دیر لک یعنی
 داشت دیمکدر) (خوشه اصناف موصوف صفته اضافت دیر) (در

حرف ظرف (دست وی لامیه) وی ضمیری کسه واجمدر (نهادند)
 فعل ماضی جمع غائب قودیلردیمکدر (محصول ترکیب) بش شید که
 هر کیمه به که او بش شتی و ردیلر خوش معبشت دیز کنتی انک الیه
 قودیلر یعنی او بش شتی هر کیمه که موجود اولسه دائما راحت
 و حضورده اولور * اول صحت بدن دوم یعنی سیم سمع رزق چهارم
 رفیق شفیق پنجم فراغت و هر کر الزین محروم کردند دوزندگانی خوش
 بروی وی برآوردند * (صحت بدن مصدرک فاعلنه) (دوم سیم سوم
 چهارم) پنجم ایکجی اوچجی دردنجی بشجی معنایند در زیر
 اسماء اعدادده ادات فاعل میمدر (سمع و سمع معنایند در) (رزقه
 اضافت مصدرک فاعلنه در) (رفیق شفیق بیانیه) (فراغت دنیادان ایلا
 دیمکدر) (هر کر هر کس را دیمکدر را ادات مفعول) (کردند فعل ماضی
 جمع غائب ایلدیلردیمکدر) (دوزندگانی خوش لامیه و بیانیه در قو
 معنایند در) (بروی وی لامیه با حرف صله) (برآوردند قیاسیلردیمکدر
 (محصول ترکیب) بش شینک اولکیمه بدنتک صحتی یعنی وجودک
 صحیح و سالم اولسی ایکجیسی جمیع مخلوقاتدن امین اولمقلق اوچجیسی
 رزقک و اسم اولمقی دردنجیسی محبتی بولداش بشجیسی فارغ البال
 اولوب عالمک کار یله مقید اولمق و هر کیمی که بودند یعنی بواشیاء
 نخسودن محروم ایلدیلر حاصلی بوشیلر انده بولمقدی خوش درلک
 قبوسنی انک یوزینه قیادیلر یعنی دنیاده راحت معاش بولمز (قطعه)
 به پنج میرسد اسباب زندگانی خوش * باتفاق حکیمان شهره در آفاق *
 (به پنج با حرف مصاحبت سببیتی متضمن می رسد می ادات تأکید
 رسد فعل مضارع مفرد غائب رسیدن ایریشور دیمکدر) (اسباب
 زندگانی خوش لامیه و بیانیه اسباب حیات جمعور) (باتفاق حکیمان
 شهره لامیه و بیانیه با حرف مصاحبت الف نون ادات جمعدر) (شهره
 شینک ضمیمه مشهور معنایند در) (آفاق بونک کی برلده ع لم دیمکدر
 (محصول بیت) بش شتی سبیلله خوش درلک سبیلری ایریشور یعنی
 ایوم بهشت سبیلری بش شتی ایله ایریشور ع لده مشهور اولان حکیملرک
 اتفاقیه یعنی حکما و عقلا انک اتفاقیه درلکه بوش شتی سبیلر * فراغ
 یعنی و صحت و کفاف معاش * رفیق خوب سیرهمدم نکوی اخلاق *

(فراغ و فراغت خلقت امور و خصوصیه مداخله ایتوب کندی
 حائنه اوله دن کنایتلر (ایمنی یا حرف مصدر امینلک یعنی چیح
 مخلوقاتدن دینی و دنیوی امین اولق صحت صحت بدن تقدیرنده (کفاف
 معاش لامیه) (کفاف کافک کسریله هر شیک اعلاسنه دیرلر کفاف معاش
 ایوب عیشت دیمکدر ترکیحه کجه چک دیمکدر (رفیق خوب سیر یانیه
 خوب سیر وصف ترکیب کوزل خوبلو دیمکدر رفیق خوب سیر یعنی
 کوزل طبیعتی یولداش (همدم نکوا اخلاق یانیه نکوا اخلاق وصف
 ترکیبدر ابو خویلی دیمکدر) (همدم نکوا اخلاق ابو خویلی مصاحب
 دیمکدر که بنه کلام سابقه عطف بیان شکیدر) (محصول بیت) حضرت
 جای بش نشسته تعداد ایدوب بیوز که فراغ امینلک و بدنک صحتی
 و اعلام معاش کوزل سیرتلی یولداش ابو خویلی مصاحب حاصلی علما
 و حکیمانک اتفاقیه بوش شی بر کیمسه به نصیب اولسه عالمده صفای
 بالله عمر سوور (حکمت) هر نعمت که بمرک زوال پذیرد ازا خرد منته
 در حساب نعمت نکیرد* که حرف رابط صفت (بمرک یا حرف مصاحب
 مرک میل قتی وراثت سکونیه اولوم دیمکدر اجل معناسنه (زوال
 پونده فنا دیمکدر پذیرد فعل مضارع مفرد غائب پذیردن دن با علی
 خلاف قیاس پذیردن قبول ایلیه دیمکدر (ازرا اادات مفعول (در
 حرف ظرف (حساب نعمت یانیه نعمت صایبسنده دیمکدر (نکیرد
 فعل نفی استقبال مفرد غائب گیریدن دن با علی خلاف قیاس گرفتن دن
 طومنز دیمکدر (محصول ترکیب) هر نعمت که اولوم ایله فذ قبول ایلیه
 یعنی باقیه اولیه اول نعمتی عاقل اولان کیمسه نعمت حسابنده طومنز
 یعنی نعمت عدایلر نعمت باقیه اولدر که کشتی نقد عمرینی اعمال خیره
 صرف بر ترله نامنی قیامتد زنده ایلیه* غرا کرچه در از بود چون
 مرک روی نمود از ان درازی چه سود نوح هزار سال در جهان بسر
 برده است امروز پنج هزار سال است که مرده است قدر نعمتی را بود که
 جا دانه باشد و اراقت زوال بر کرانه* (درازدالک کسریله اوزون
 دیمکدر طویل معناسنه (بود فعل مضارع مفرد غائب اولورسه دیمکدر
 (چون حرف تعلیل (نمود فعل ماضی مفرد کوزندی دیمکدر (درازی
 یا حرف مصدر اوزونلق دیمکدر (سود فائده دیمکدر (هزار سال یک

ییل دیمکدر (بسر با حرف صله) برده ماضیدن قسمدر ایلتمش دیمکدر
 (بسر برده باشه ایلتمش بونده باشه) مش دیمکدر کایه در (پنج هزار سالست
 بش یک ییلدر) که حرف بیان مرده ماضیدن قسمدر اولمش یعنی
 وفات ایلش دیمکدر (قدر بونده اعتبار معناسنه در) (نعمتی با حرف
 تکبر) را ادات تخصیص (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر
 که حرف رابط صفت یا حرف بیان) جاودانه ابدی دیمکدر (باشد فعل
 مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) آفت زوال بیایه فانی اولوق آفتندن
 دیمکدر (کرانه کاف عربینک فتحیه کنار دیمکدر بر بونده ظرف اولفنده
 محتملدر) (محصول ترکیب) عمر اگر چه اوزون اولور ایسه ده یعنی هر قدر
 اوزون اولور ایسه اولسون چونکه اجل یوز کوسره اول اوز و نلقندن
 نه فائده یعنی عمرک اوزون اولمندن فائده یوق حضرت نوح صلوات الله
 علی نبینا وعلیه حضرت تیری یک ییلی جهانده باشه ایلتمشدر یعنی
 یک ییل یا شامشدر بوکون بشیک ییلدر که وفات ایلشدر حاصلی
 عمر اوز و نلفنه التفات اولمسون زیرا زمان حیاتک وقت ممات
 الحضا فاضاعفیدر اما ظن اولمسونکه حضرت نوح عمری حاشاشم
 حاشا تلف و هبا اوله زیرا به تمثیلدن فهم اولتان بودر لکن بونده مجرد
 طوال عمری تمثیلدر شول نعمتک اعتباری اولور که ابدی اوله وفنا بولوق
 آفتندن ~~کناره~~ اوله یعنی اول نعمته اصلا زوال وفنا ابرمه (قطعه)
 جترد مردانا نعمت آست * کز وجانت بود جاوید و مسرور * بیزد
 مردانا با حرف ظرف اضافت لایمه و بیایه (زرد نوک قهی وزانک
 سکونله قبت معاشنه در عریحه عند دیرل دانا صفت مشبهه در) نعمت
 حبشدا (آست خبری) که حرف رابط صفت (اوضهر نعمته راجعدر
 (جان معروف) بود فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر (جاوید
 بونده همیشه معاشنه در) مسرور اسم مفعولدر فر حلتش دیمکدر
 (محصول بیت) مردانا قنده یعنی بیلن آتمک عندنده نعمت اولدر که
 او نعمتدن سنک جانک همیشه مسرور اوله حاصلی عاقل اولان شول
 نعمتی تحصیل ایدر که روحی اندن داتما مسرور اوله * نه سیم وزر که
 چون کورت شود جای * بماند همچو سنکک بر سر کور * (نه حرف نفی
 حنی محذوف تقدیری نبود نعمتدر) (سیم وزر ماندن عبارتدر) (که حرف

بیان (چون ادات تعلیل) کورت تا خطاب مؤخر جایه مفید در تقدیری
 چون کورت شود جایه در (کورت کاف عجمیه مرقد دیمکدر) (شود فعل
 مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) جای بونده مکان دیمکدر) بماند یا حرف
 تأکید) ماند فعل مضارع مفرد غائب مانیدن دن یا ماندندن برام مصدر
 دالیتک ماقبل نون اولسه اول نون مفتوح قلنور قاله دیمکدر (همچو
 هم ادات تأکید چو حرف تشبیه) سنکت ضمیر خطاب سنکدن مراد
 مزاره علامت ایچون نصب اولنان طاشدر بوتادخی کوره مصر و فو
 (برسر کور لامیه مزارک باشی اوزره دیمکدر) (محصول بیت) سیم وزر
 نعمت دکدر زرا چونکه سنک برك مزار یعنی اوله سین مزار طاشی کی
 مزارک باشی اوزره قانور حاصلی سنکله ییله آخره کتر مزار طاشی کی
 قانور بلکه مزار طاشی براز وقت مزارک بکتر لکن مال اصلا سنکله
 اوغرا منزهات کلام مال دنیا پادار اولماز (پادار ولین سنه به کوکل
 و برك کار عاقل دکدر بویله اولتجه مدام عبادات و طاعات خدایه
 کوشش ایلکدر زرا آخره ییله کیده جک اودر) (عروض) بوقطه سه
 بحر هزج مسدسند که عروض و ضربینه قصر علی طازی اولسندر که
 مقاعیل قالمشدر که بره صراحی مضاعیلن مقاعیلن مقاعیل اولور که
 یوکار هزج مسدس مقصور دیو (حکمت) برز جهر را پرسیدند که
 کدام پادشاه پاکیزه ترکفت آنکه پاکیزه کان ازوی بمن باشند و کناه کاران
 ازوی ترسیند * (را ادات مفعول) پرسیدند فعل ماضی جمع غائب
 صور دیلر دیمکدر (کدام فنی دیمکدر) پاکیزه پالک دیمکدر ترا دات تفضیل
 پاکیزه کان الف نون ادات جعد کاف عجمی هاء رسمیدن مبدا لر (وی
 ضمیری پادشاه را جعدر) (ایمن امین دیمکدر) (باشند فعل مضارع جمع
 غائب اولورلر دیمکدر) (ترسند بویله قورقه لر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 برز جهره سؤال ایلدی لر که فنی پادشاه پاکیزه رکدر یعنی عادل و دیدی
 لوار که پاکیزه لر یعنی اعمال صالحه ایله منصف اولنلر او پادشاه دن
 امین اوله لر و کناه کارلر یعنی طریق مستقیمدن خروج ایدنلر اول
 پادشاه دن قورقه لر حاصلی صلحا سانه مرچنده آسوده و راحت
 اوله لر و اشقا بیم تیغ عدل دن خوف و هراس اوزره اوله لر (بیت)
 شاه آن باشد که روشن خاطر و بخرد بود * نیکو از حال از و نیکو بد از باد

بود * (باشد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) (که حرف بیان
 روشن خاطر ترکیب مزجی قیاسندند آیدن قلبی یعنی منهد القلب
 صاحبی آیدن کی احوال عالم آیدن ممکن نمیشد و نمیشد اوله (بجزد یا ناک
 کیس عجز و عجزه بوجه و بوجه بگویند بخرده و فاسد در عظامی
 و عجز و عجزه بوجه و بوجه بگویند بخرده و فاسد در عظامی
 ادات جمع (بگو یا ایله و یا بجز ابو دیمکدر ابو لردیمک لولور) (پد ارافه
 بولده در بدکتور دیمکدر) (بولور فعل مضارع مفرد غائب اوله) (محصولیت)
 وادشاه اولدیر که قلبی و دلوش یعنی عجز و کینیت عجز و بولور او عاقل
 اولوب احوال نامی کالاه اطلاق حاصل اید ابو لردیمک حالی او پادشاهان
 رابوا و کینیت لردیمک و عجز و بولور است عجز و بولور که بالکتر عجز و
 و عجز و بولور اولدیر که بر مصرای فاعلان فاعلان
 فاعلان فاعلان اولدیر که بر مصرای فاعلان فاعلان
 و کینیت از عجز ای تعالی بولور و با مسلمانان ظلم مکن بجز برآمدوی بغایت
 فصیح بود کینیت عجز ای تعالی مر ایشما مسلط کرده است اکرمین
 عجز و بولور از عجز ای تعالی مر ایشما مسلط کرده است اکرمین
 تعالی را عجز ای تعالی مر ایشما مسلط کرده است اکرمین
 (عجز و بولور از عجز ای تعالی مر ایشما مسلط کرده است اکرمین)
 عبد الملک بن مروان و ذراستند (ذرا ادات صله) (کفتند فعل ماضی
 جمع غائب دیدیلر دیمکدر) (بترس با حرف تأکید ترس فعل امر مفرد
 مخاطب قویق یعنی خوف ایله دیمکدر) (با مسلمانان با حرف صله الف
 نون ادات جمع) (مکن فعل نهی حاضر ایله دیمکدر) (بجز با حرف
 استعلا) (رامد فعل ماضی مفرد غائب بونده چیقیدی دیمکدر) (وی
 ضمیری حجاجه را جسد) (بغایت با حرف مصاحبت با حرف ظرف
 (بود ادات زمانیه) (مرای دیمکدر) (شما ضمیر جمع مخاطب) (مسلط
 تفعلیل بایند اسم مفعولدر بونده حواله مضاعفه در) (اگر حرف شرط
 (بیمم با حرف تأکید بیمم فعل مضارع متکلم وحده) (نخواهید فعل
 مضارع جمع مخاطب استمرسکن دیمکدر اما بونده مطلقا نفیدن صارتدر
 (رست فعل ماضی مفرد غائب بونده مصدر مضاعفه در) (یا مضارع
 مضارع) (نخواهد رخت بحسب اللغة قور تولق دیلر سکن دیمکدر اما بوله

بر رده قور توله من سكر ديمك اولور (باين با حرف سبب) كه حرف
 رابط صفت (شمارانسته) را اداات تعطيل (سين) ونا اداات خبر سرك
 ايجوندن يعني سرك ايجون اولان فعل سببيله ديمك اولور (را اداات
 محضه من) (بندكان مبداء) (فيلانند خبري) بسيار باد عربك كندم يله
 چوق ديمكيدن (نون ونا) اداات خبرك جيجيدن (چاره فعل مضارع
 مفرد غائب حواله ايلر ديمكيدن) (محصول تركيب) عجايله ديديلر
 الله تعالى دن خوف ايله و مسلمانلر منجور و ادا ايلد منبره چوقدي و حجاج
 فائده باغايته فصيح ايدى ديدى خداي تعالى چي سرك اوزد بكرة
 مسلط ايلشدر اكر بن اولور من سرك بندن سركه فلان دن قور توله من سرك
 يعني خلاص اوله من سكر بوقعل سببيله كه سرك ايجوندن يعني
 سركه اولان افعال شيعه سببيله فلان دن خلاص اوله من سكر
 الله تعالى نيك بندن خبري قوللري چوقدر اكر بن اولور من سرك
 كونورك يعني اظلم بر بن سرك اوزد بكرة حواله و مسلط ايلر (قطعه)
 خواهي كه شاه عدل كند عدل پيشه باش دركار خود كه معركه
 كيردارنست* خواهي فعل مضارع مفرد مخاطب (كه حرف بيان
) كند فعل مضارع مفرد غائب ايليه ديمكيدن (عدل مقدم مفعولي
 عدل پيشه وصف تركيبيدر عدل منضلي ديمكيدن) باش فعل امر
 مخاطب اول ديمكيدن عدل پيشه مقدم مفعولي (در حرف ظرف
) كار خود پيشه (كه حرف رابط صفت) معركه اسم مكان در جنگ
 محلي ديمكيدن لكن بونده نجر يد اولنوب محل معناسنه در (كيردازه
 اضافتي ظرفك مظهره در كيردار فرمان دهى معناسنه در سنك
 حكيم جارى و امرك نافذ اولان محلدرد ديمكيدن) شارح بونده استعمالدن
 آشنا اولد ييجون لغته ذاهب اولوب طوط طوط ديمش و حليينك
 سلطنت معناسنى موجه كور محبوب معنای اول محله ملايمرد ديديكى
 اصلا ملايم دكادر تأمل (محصول بيت) ديلرسن كه پادشاه عدل ايليه
 عدل منضلي اوله كندى ايشكده كه سنك حكيم جارى اوله چوق
 بر كيرد يعني افعال كده كه انده حكيم جارىدر حاصل ايله مى الكده
 اولان افعاله عدالت ايله كه پادشاه دخی عادل اولسون و ظلم ايلسون
 شاه آيينه است هر چه بيني اندرو بر تو فكنده قاعده كار بارنست*

شاه مینماید (آینه است خبری) (بیت) فعل مضارع مفرد مخاطب
 کورسین دیکدر (اندرواندراودن مخفف انده دیکدر یعنی آینه ده
 (پیشتر شعله مضاعف شد) (وکنند) مضاعف شد بر قش یعنی صالمت
 در دیکدر (فاعله کار بلد است سیلابه و لامیه کار بار ایش کوچ دیکدر
 (محصول بیت) بیت اولی سکن و لحاظ معانده در شاه آینه در
 هر نه که کورسین انده شعله مللش سنک ایشک کوچک فاعله سیدر
 یعنی هر نه افعالك و ارایه کرک ظلم و کرک عدل جیعا پادشاهده مرسم
 اولشدر اتک ایچون سن نفسکد ظلم ایدرسین پادشاهدن ظلم مشاهده
 ایدرسین او بالعمس شارح مر جوم یو بیتک معانسه و اصل اولدیغی
 و پردیکی مضادن معلوم ذوی العقولیدر (عروض) بوقطعه بحر
 مضارعند که اصلنده مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلاتن لیدی
 منکره صدر و ابتدایه خرب طاری اولوب اولدن میم و آخردن نون
 دوشتر فاعیل اولوب مفعول لفظنه مبدل اولور حشوله کف طاری
 اولشدر که آخر اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاط ماقبلک
 حرکه سنک بقاسله فاعلات مفاعیل اولور عروض و ضربنه قصر
 طاری اووب آخرده اولان سبب ساکنی و منحر کنک حرکه سنی
 اسقاطه دیرل فاعلات اولوب مضارع اخرب مکفوف مقصور اوور
 (حکمت) پادشاهی از حکمی نصیحت طلب کرد حکیم گفت از تو
 مسئله پرسم بی نفاق جواب کوی زرا دوست میداری یا خصم را
 گفت زرا گفت چونست که آنرا دوست میداری یعنی زرا اینجا
 میگذاری و آنچه دوست نداری یعنی خصم را با خود میبری پادشاه
 بگریست و گفت نیکو پندی دادی که همه پندها درین درجست *
 پادشاهی با حرف وحدت حکمی ده بویه در (مسئله با حرف وحدت
 همزه حرف توسل) پرسم باد تا کیداله فعل مضارع متکلم وحده
 صوره یم دیکدر (بی نفاق یعنی قلبیده اولان کی) کوی فعل امر مخاطب
 سویه دیکدر (زرا را ادات مفعول استفهامی متضمن زربمی دیکدر
 (میداری می ادات حال داری فعل مضارع مفرد مخاطب طورسین
 دیکدر) یا حرف عطف او معانسه تردید ایچوندر (خصم را زرا
 کیندر) (گفت پادشاه دیدی) (زرا التونی) (گفت حکیم دیدی) (چونست

نیچوندر دیمکدر (که حرف بیان) (آزار اداست مقول) (ایضا بواطله
 یعنی دنیاده دیمکدر) (میکنداری می اداست تا کید گذاری فعل مضارع
 مفرد مخاطب ترك ایدر سین دیمکدر) (هماری فعل فنی مستقبل مفرد
 مخاطب طوهر سین دیمکدر) (یا خود یا جریق مصاحبت کند که ایله
 دیمکدر) (می اداست تا کیه) (بری فعل مضارع جفرد مخاطب ایلر سین
 دیمکدر) (بگریست باه تا کید لیلله قول مخاطب هزاره مذکر غائب اقلدی
 دیمکدر) (پندی با حرف وحدت) (دادای فعل مضارع مفرد مخاطب
 ویردک دیمکدر) (که حرف بیان) (همه پندها اداست جمع جمیع پندل
 دیمکدر) (درین بونده دیمکدر یعنی بونده) (درج مشرب جمیع دیمکدر
 یعنی موجود دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر یادشابر حکیمین نصیحت
 طلبا یلیدی حکیم دیدی شدن بر مسئله صوره یم کو کله کده اولان کبی
 جواب سویله التوفی زیاده سور سین بو خسه خصمی می یادشابر دیدی
 التوفی حکیم دیدی نیچوندر که اتی زیاده سور سین یعنی التوفی بودنیاده
 ترك ایدر سین و اول قسنه می که دوست اتخماذ ایمن سین یعنی خصمی
 کند کله یله ایلر سین یعنی کو توور سین یادشابر اقلدی و دیدی
 ایو نصیحت ویردک که جمیع نصیحتلر بونده مذرج و محتمدر (قطعه)
 هزارا کونه خصومت کتی بخلق جهان * زبس که درهوس سیم
 و ارزوی زری * هزارا کونه یک دورلو دیمکدر (خصومت کتیک
 مقول صریحی بخلق غیر صریحی) (کئی فعل مضارع مفرد مخاطب
 (بخلق جهان با حرف مصاحبت اضافتی لامیه) (زبس که چوقدن
 بری که) (در حرف ظرف) (هوس بونده سودا معناسنه در) (سیمه
 اضافت بیانیه) (ارزو هوسه معطوفدر) (زره بیانبه یا حرف خطاب
 (محصول بیت) (بسک دورلو خصومت ایدر سین خلق جهان ایله
 چوقدن بری که کو مش سودا سنده و التون ارزو سنده سین یعنی
 مال جمع ایتمده سین حاصلی خلق عالم ایله خصومت ایدوب چوقدن
 ادا خار مال سودا سنده سین * تراست دوست زرو سیم و خصم
 صاحب آن * که کبری از کفش آرا و ظلم و حبله کری * تراست
 سین و اداست خبر دوسته مقیددر (ترا را حرف تخصیص (زرو سیم
 مبتدا) (دوست خبری تقدیری زرو سیم ترا دوست است) (خصم دخی

خصمیت تقدیر شده مقدم خبر دشمن مناسبه (صاحب آن اضافه
 لایمیه مؤخره جدا (آن اسم اشارت در زور و سپه (که حرف تعلیل
 (تکری فعل مضارع مفرد مخاطب طوئوسین یعنی اخذ و غصب
 ایدرسین (از کفش مفعول غیر صریحی کف ایه مناسبه یونده
 (آن اسم اشارت در (شین ضمیر صاحبه و اجندرو (آرا کبریاك مفعولی آن
 انیم اشارت در زور و سپه (بظلم با حرف مصاحبت (حیله کر حیله کاردن
 محقه ندر زور و کفشگر کی حیله اشیایی با حرف مصدر (محصول بیت)
 زور و سپه سنك دوستکدر و انك صاحبی یعنی صاحب مال خصمکدر
 یعنی سنك عندکده یوبله در زور صاحب مالك للندن ظلم و تعدی
 و حیله کار دلقه اخذ و غصب ایدرسین یعنی صاحب مالك اللندن
 زور ایله زورسین * نه مقتضای خرد باشد و نتیجه عقل * که دوست را
 بکذاری و خصم را میری * نه حرف نفی (باشد مصروف (مقتضا
 افعال یا شدن اسم مفعولند (خرده اضافه فاعله در جمله می
 باشدلک فاعلی مصراع ثانی مضمونی مفعولی (نتیجه عقل لایمیه
 تقدیری نتیجه قیاس عقل (که حرف بیان (دوست را بکذار بشك
 مفعولی (خصم را اکا معطوف (بکذاری بآه استقبایه ایله فعل
 مضارع مفرد مخاطب ترك ایده سین یعنی پراقه سین دیمکدر (میری
 بآه استقبایه عند ظرفای انجام مکسور و عند روستایان مضموم در
 نه یکم یسان اولندی (بری یاك فیهله فعل مضارع مفرد مخاطب
 ایلتسه سین یعنی کونوره سین دیمکدر (محصول بیت) نه عقلاک
 مقتضای در یعنی عقل تجویز ایلتسه قیاس عقلاک نتیجه سی در
 یعنی یوبله نتیجه و بر مژ که دوستی ترك ایده سین یعنی دنیاده براهه سین
 و خصمی کونوره سین یعنی سنك عندکده مال دوستدانی دنیاده
 ترك ایدرسین و صاحبی خصمکدرانی برابر کونورسین زور سنك ظلم
 و تعدی ایله ضبط ایلتد یکک مالی حضور حقه سنكده محتاصمه
 ایلتسه کرکدر یوبله اولجه غافل کاری دکدر که دشمنی برابر کونور و
 دوستی ترك ایلبه محصل کلام ادخار ماله سعی انجوب فسادتی بآه
 قبله سین یوبله اولجه خصما دوست اولور یعنی بالقوه خصم اولجولور
 دوست اولور (معرض) یوقطعه بحر محبت بخوندر و محذوفدر که

مکرر ومفصل بیان اولندی که بعد از حذف مفاعیلن فاعیلان مفاعیلن
 فعلن قالوز (حکایت) اسکندر یکی از کار دانا را از عمل شریف
 عزل کرد و عمل خسیس بوی داد روزی آن مرد بر اسکندر درآمد
 و گفت چه گونه می بینی عجب خویش را گفت زندگانی پادشاه دراز
 باد نه مرد بعمل بزرگ و شریف گردد بلکه عمل ببرد بزرگ و شریف
 شود پس در هر عمل که هست نیکو سیرتی می باید و داد و انصاف*
 کار دانا را از ادات مفعول کار دان وصف ترکیبدر ایش یلیچی
 یعنی اهل عمل دیکدر (از عمل شریف کردک مقدم مفعول غیر
 صریحی اضافتی بیانه) عزل کردک مفعول صریحی (عمل خسیس ده
 بیانه شریف عالی خسیس الحق دیکدر) بوی با حرف صمله (وی
 ضمیری که به راجعدر) داد فعل ماضی مفرد غائب و بردی دیکدر
 (روزی یا حرف وحدت برکون دیکدر) درآمد در حرف تا کید آمد
 فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیکدر (گفت ده بویله دیدی دیکدر
 (چه گونه نه دورلو یعنی نه شکل (می بینی می ادات حال بینی فعل
 مضارع مفرد مخاطب کوررسین دیکدر (عمل خویش لامیه (را ادات
 مفعول بیننک مفعولی (گفت او کار دان دیدی (زندگانی پادشاه
 لامیه (با حرف مصدر پادشاهک عمری (دراز دالک کسر بیه اوزون
 دیکدر (باد موقع د عاده امر غائبدر اولسون دیکدر) بلکه ادات
 اضراب (عمل مبتدا (شود نختنده مبتدایه راجع فاعلیله جمله سی
 خبری (ببرد مفعول غیر صریحی (بزرگ صریحی (شود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیکدر) در حرف ظرف (هر ادات سور (که حرف
 رابط صفت (هست مقدر مبتدایک خبری تقدیری مرد در هر عمل که
 هست دیکدر (نیکو سیرتی یا حرف مصدر (نیکو سیرت وصف
 ترکیبدر ابوطیه متلی دیکدر (می باید ادات تا کید باید فعل مضارع مفرد
 غائب کرکدر دیکدر) داد عدل معناسنه (محصول ترکیب) اسکندر
 ایش ارلزدن برینی یعنی از باب مناصبیدن برینی بر عمل شریفدن یعنی
 منصب عالییدن عزل ایلدی و بر الحق منصبی اکا و بردی یعنی
 منصب اولنیدن دون بر منصبی و بردی بر کون اسکندر کلدی
 و اسکندر اکا دیدیکه نه گونه کوررسین کنیدی منصبی حاصلی

اغراض طریقیه بویه دیدی اول صاحب عمل جواب و پردیکه
 انسان منصب سبیله اولو و عالی اولماز بلکه منصب آدم سبیله
 اولو و شریف اولور مرد هر عمله که اولور یعنی انسان اولان
 اولدیی منصبه ابوطیعتی کرکدر و عدل و انصاف کرکدر (شارح)
 و پردیکی معنادن منضم اولور که در افطنی زائد طوتمش لکن ابوجه
 واقف اولمش * اسکندر را خوش آمد عمل و پرابوی باز داد *
 اسکندر را اادات مفعول (خوش آمد خوش کلدی دیمکدر) عمل و پرا
 را اادات تخصیص اضافت لامیه (بوی با حرف صله ایکی وی ضمیر لری
 کار دانه راجع در (داد فعل ماضی مفرد غائب و پردی دیمکدر
 بعضی نموده عمل و پرا برینه باز همان عمل را واقعه بازینه دیمکدر
 همان هم ایله آندن مر کبدر هم اول دیمکدر (محصول ترکیب) اسکندر
 بومذ کور کلام خوش کلدی و انک عملنی ینه اکا و پردی یا خود ینه
 لول عملی اکا و پردی یعنی تکرار اول منصبی و پردی (قطعه) بایدت
 منصب بلند بکوش * تا بفضل و هز کنی پیوند * بایدت تا ضمیر خطاب
 بایدت مفعول صریحی (بایدت فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط
 تقدیری کر بایدت (منصب فاعلی) (بلند اضافت بیانه) (بکوش
 باه تا کید ایله و کاف عربک ضمیمه کوشیدن دن امر حاضر مفرد
 چالش دیمکدر) تا انتهاء غایت ایچوندر (بفضل با حرف مصاحبت
 فضل فضیلت معناسنه) کنی بونده اوله سین دیمکدر فعل مضارع
 مفرد مخاطب (بفضل کنینک مفعول غیر صریحی) پیوند صریحی
 کنی جمله سی جزاء شرط (پیوند باه عجمک فتحی و یا انک سکونیه
 و و اوک فحیه اسمدر متصل معناسنه) (محصول بیت) اگر سکا عالی
 و بوجه منصب کر کسه سعی ایله تا کیم فضیلت و هزله متصل اوله سین
 حاصلی منصب و جاه سودا سنده ایسک تحصیل هزایله * نه بمنصب
 بود بلندی مرد * بلکه منصب بود بمرد بلند * نه حرف نفی بوده
 مصروف (با حرف مصاحبت سبیتی متضمن) (بود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر) (بلندی خرد لامیه یا حرف مصدر رفعت
 معناسنه) (بمرد با حرف مصاحبت استماتی متضمن) (بمنصب بودک
 مفعول غیر صریحی) (محصول بیت) انسانک رفعتی منصبه اولماز

بلکه منصب جرد ايله رفيع اولور (عروض) بوقطعه بحر خفيف
 مخبون مقصود در که تکرار تکرار تقریر و بیان اولندی که بعد از حاف
 پر مصراع فاعلاتن مفاعلات اولور (حکمت) سه کار از سه
 گروه زشت آید تندی از پادشاهان و حرص بر مال از دانیان و بخیل
 از توانگران * گروه بونده طائفه معناسنه در زشت ذات کسری
 و شین و آنک سکون لرله چرکین دیمکدر قبیح معناسنه (آیدک فاعلی
 (تندی یاه مصدری ايله غلظت معناسنه در (پادشاهان الف نون
 ادات جمع (حرص عدم قناعتدن عبارتدر (برادات صله (دانیان
 الف نون ادات جمع علامه معناسنه (بخل ضد سخاوتدر (توانگران
 الف نون ادات جمع اغنیاء معناسنه (محصول ترکیب) اوج ایش اوج
 طائفه دن چرکین کاور یعنی چرکیندر پادشاه لردن غلظت یعنی
 بد خویشی و عطلادن ماله حرص یعنی قناعت المیوب حرص اواق
 حاصلی امخار ماله سعی و اغنیادن بخل یعنی سخاوتله متصرف المیوب
 بخیل اولوق حاصلی امساک مال وعدم انفاق و اطعام (قطعه)
 * این سه کارست کش نکارد زشت * از سه کس خلمه نکارنده *
 (این مبتدا) سه کارست خبری (کش کاش دن مخففدر) که حرف بیان
 (شین ضمیر سه یه راجعدر) نکارد فعل مضارع مفرد غائب نکاردن دن
 نقش ایدر معناسنه در (زشت مفعولی) خامه نکارنده فاعلی (از سه کس
 خبر صریحی) خامه نکارنده لامیه (خامه قلم دیمکدر) نکارنده نقاش
 دیمکدر که اسم فاعلدر (محصول بیت) بو اوج فعل در که اتی نقاشک
 قلمی زشت نقش ایدر اوج کیمسه دن یعنی اوج فعل در که اوج کیمسه دن
 صادر اولسه نامقبول و نامعقول ثبت و تحریر اوانور * شد خوئی
 ز پادشاه قوی * حرص دانا و بخل دارنده * شد خوئی یا حرف
 مصدر (شد خوئی وصف ترکیدر غلیظ طبعی دیمکدر
 (پادشاه قوی بیانیه (حرص دانداده بیانیه یعنی مینه که من معناسنه
 (بخل دارنده ده بویه در (دارنده اسم فاعل طویبعی دیمکدر که
 غنیده مستعملدر (محصول بیت) بدت سابقده اولان اشیاء ثلثه بی تکمیل
 و تعداد ایدر پادشاه قویدن غلیظ طبعی الی عالم و داندان حرص
 و غنیدن بخیل (حاصلی اشته بومذ کورات ايله بتصف اولان ذواتک

نامی صحیفه عالمه زشت یا زدر یا صورتی زشت نقش ایدر (عروض)
 بو قطعه هینله قطعه سابق کیدر (حکمت) حکیمان گفته اند که
 همچا نیکو جهان بمعدل آبادان کردد مجور ویران عدل از ناحیت
 خویش بهزار فرسنگ روشنائی دهد و جور از جای خود بهزار
 فرسنگ تاریکی دهد * که حرف رابطه صفت (همچنانکه انجیلین که
 دیمکدر) (جهان مبتدا) (بعدل با حرف مصاحبت کردد مفعول
 غیر صریحی) (آبادان معرور معانسه صریحی) (کردد فعل مضارع مفرد
 غائب اولور دیمکدر) (تخنده فاعلی مبتدایه راجع جمله سی خبر در
 (مجور ویران بعدل آبادان کی ینه قاعده سجع اوزده بر کردد تقدیر اولور
 (عدل مبتدا) (ناحیت ناه طویل ایله نصبر فاعل محمد ندر ناحیه اطراف
 مملکت دیزلر زکیجه بود یارلرده سخیق مثلاً پولی سنجای دبد کلری کی
 مطلق کوی و کنددن عیان ددر) (از ناحیت خویش دهد مفعول غیر
 صریحی) (بهزار فرسنگ با حرف صله بودد غیر صریحی فرسنگ ایکی
 بیت آدم والی یک لایق بره دیزلر عریجه فرسخ (روشنائی با حرف مصدر
 ایدنلق دیمکدر) (دهد فعل مضارع مفرد غائب ویر دیمکدر) (تاریکی
 یا حرف مصدر قرانلق دیمکدر) (محصل ترکیب) حکیم دیمکدر که
 انجیلین که جهان عدل ایله بزاران اولور جور ایله ویران اولور عدل
 کنددی ناحیه سندن یعنی اولدینی شهرک قرأ و قضا سندن حاصلی
 شهرک سندن یک فرسخ بره یعنی خارجه ایدنلق ویر و جور و ظلم
 اولدینی بدن یک فرسخ بر قرانلق ایدر (قطعه) بعدل کوش که چون
 صبح آن طلوع * کند فروغ آن برود ناهراز فرسنگی * بعدل با حرف
 صله کوش مفعول غیر صریحی (کوش فعل امر در سعی ایله معانسه
 (که حرف بیان) (چون اوقات تشبیه) (صبح آن مجاز الامیه تقدیری
 آفتاب صبح آن در آن اسم اشارت در عدله (طلوع کندد مفعول صریحی
 و مصدر در طلوع معانسه ز کندد فعل مضارع مفرد غائب (فروغ
 فانک ورائک ضمه بونده نور و پر تو معانسه در (آه اضافت لامیه (رود
 با تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب رویدن دن یا علی خلاقی عباس
 رفتن دن کیدر دیمکدر (تا حرف انتها) (هزار فرسنگی حذف مضاف
 ایله تقدیری نازه هزار فرسنگی در) (با حرف مصدر یا خود بلا تقدیر

یا حرف تکبیر اولور (محصول یت) عدله سعی ایله که عدلک صباحی
 یعنی کشتی طلوع ایلله آنک ضیا ونوری بیک فرسنگک بولقدک کیدز
 یا خود نیجه بیک فرسنگه کیدر روشنا و بر * غلام غلام چو ظاهر
 شود بر آید بر * جهان ذیری رقل عبشی و تنکی * غلام طمانت فحشیه
 مصدر در ظلت معناسنه یعنی قراکولق (ظلمه اضافت مصدرک
 فاعله در) چو ادات تطیل (ظاهر آشکاره دیمکدر و شودک مفعولی
 (بر آید فعل مضارع حاصل اولور معناسنه (پر بونده چوق معناسنه در
 پر بر آیدک مفعول صریحی) جهان غیر صریحی زجهان تقدیرنده (نیری
 فاعلی) یا حرف مصدر کاف عجمی هاء رسمیدن مبدل تیره بونده بولاق
 قراکولق دیمکدر (نیلخ عبشی بلاء مصدریه ایلله وصف ترکیبدر آجی
 کچنمک دیمکدر امور معاشده ثقلت چکیمدن عیارندر (تنکی باینه
 حرف مصدر تنک طیلور دیمکدر (محصول یت) ظلمک قراکولق
 چونکه ظاهر اولور جهاندن قراکولق و نیلخ عبشاک و طارلق چوق
 حاصل اولور یعنی عالم غوم و هموم ایلله پر اولور (عروض) بوقطعه
 بحر مجتدر که مفصلا و مختصر ایان اولمشد (حکایت) درویشی
 قوی همت پیادشاهی صاحب شوکت طریقه اختلاط و سابقه
 انبساطی داشت روزی ازوی نسبت بخود کرائی نفرس کرد هر چند
 نجسس نمود آزار جز کثرت تردد و بسیاری امدشد ازاسپی نیافت دامن
 از اختلاط اودر چید و بساط انبساط دنور دید روزی آن پادشاهرا
 درمیری اتفاق ملاقات افتاد و بان بمقالات بکشاد که ای درویش موجب
 چیست که از ما بریدی و قندم از آمد شد ما در کشیدی گفت موجب آنکه
 دانستم که از سبب نا آمدن سؤال به که از جهت آمدن اظهار ملال *
 (درویشی یا حرف وحدت (قوی همت وصف ترکیبدر قوی همتی
 دیمکدر (پیادشاهی یا حرف مصاحبت و یا حرف وحدت (صاحب
 شوکت پادشاهک وصفی قوی همت درویشک وصفی اولدینی کی
 (طریقه اختلاط بیانیه طریقه هاء رسمی علامت عدولدر همزه
 حرف توسل اختلاط افعال بایندن مصدر در قرشقی معناسنه اما
 بونده مصاحبت و منادمتدن کایتدر (وسابقه انبساطده بویه سابقه
 اسکی دیمکدر انبساط افعال بایندن مصدر در بونده ملاطفه

معناست در (داشت فعل ماضی مفرد غائب بونده حکایه حال ماضی
 افاده ایدر طوتاردی یعنی وار ایدی (روزی یا حرف وحدت (وی
 شمیر پادشاهه راجعدر (نسبت بونده متعلق دیمکدر (با خود یا حرف
 صله (کرانی یا حرف مصدر کران کاف عجمک کسر یله اگر دیمکدر
 (نفرس تفعل بایندن مصدر در اکلنی فراستله بیلک حاصلی طرز و طور ندن
 اکلنی دیمکدر (کرد فعل ماضی (نجسس تفعل بایندن مصدر در
 ارایوب ایزلک معناست (نمود فعل ماضی مفرد غائب کوسزردی
 دیمکدر (کثرت تردد و بسیاری آمد شد مصدرک فاعله اضافت لریدر
 تردد کلوب کتمه معناست بسیاری یا حرف مصدر (آمد فعل ماضی مفرد
 غائب شده بویه اما بونده مصدر معنای ینه درز براییکی ماضی ترکیب
 اولنسه اسم مصدر اولور آمد شد کلوب کتمه دیمکدر (ان اسم اشارتدر
 (را اادات مفعول (سپی یا حرف وحدت (نیافت فعل نفی ماضی مفرد
 غائب بولدی دیمکدر (دامن انکدر چیدک مفعولی (از اختلاط او
 لامبه و غیر صریحی (در چید فعل ماضی مفرد غائب دوشیردی دیمکدر
 و بساط انبساط یازیه بساط دوشک دیمکدر (در نور دیدک مفعولی
 در نور دید ووردی بویکدی دیمکدر (روزی یا حرف وحدت (در حرف
 ظرف (بزم اسم مکاندر او غرق معناست افتادک مفعول فیهی (ملاقات
 راست کلمک دیمکدر یعنی بولوشمق (افتاد فعل ماضی مفرد غائب
 واقع اولدی دیمکدر (زبان دیل دیمکدر (بمقالات یا حرف صله مقالات
 مقالهک جمعی سوزلر دیمکدر (بکشاد فعل ماضی مفرد غائب اچدی
 دیمکدر (که حرف بیان (موجب بونک کی برلده سبب معناست در
 (بیریدی باه تا کید ایله فعل ماضی مفرد مخاطبدر کسلدک یعنی منقطع
 اولدک دیمکدر (قدم کشیدینک مفعول صریحی از آمد شد ما لامبه
 و غیر صریحی (کشیدی فعل ماضی مفرد مخاطبدر چکدک دیمکدر (گفت
 درویش دیدی (دانستم فعل ماضی متکلم وحده بیلدم دیمکدر (از سبب
 ناامدن سؤال یعنی کلمک سببیده سؤال (به یک معناست (که حرف
 بیان از جهت آمدن اظهار ملال یعنی کلمک جهتدن ملال
 اظهار ندن یعنی ینه کلدی دیوملالت اظهار ایلکدن (محصول ترکیب)
 بر قوی همتی درویش بر شوکت و عظمت صاحبی پادشاه ایله مصاحبت

و انست طریقی و ملاطفه و ملاعبه سابقه سنی طوئاردی برکون
 پادشاهدن کتدوبه متعلق براغراق یعنی استقال اکلدی هر نفدر تجسس
 و تفحص ایلدی اگا ترددک کترشدن و کلوب کتدک چوقلفندن غیرى
 بر سبب بوله مدی پادشاه صحبت و منادمندن ائکنى چکدی یعنی اعراض
 ایلدی و ملاطفه دوشکنى دوردی بوکدی حاصلی انکله انستبدن
 فراغت ایلدی برکون او پادشاه براوغراقده یعنی بر یول اوزرنده اتفاقا
 ملاقات واقع اوانی پادشاه دبلنی سوزه اچدی یعنی سوزه باشلدیکه
 ای درویش سبب ندر بزدن منقطع اولدک و قدمکی بزه کلوب کتدن
 چکدک درویش دیدی سبب اولدر که یلدمکه کلمه کلکک سببندن
 سوال یعنی نیچون کلدک دیو سوال ایتک یکدر کلکک جهشدن
 ملالت اظهار ایلکدن (قطعه) بدرویش گفت آن توانگر چرا
 پیشم بس از دیرها نامدی * بدرویش با حرف صله (توانگر غنی
 معناسنه) چرا نیچون دیمکدر (پیشم با حرف صله پیش بونده قبت
 معناسنه در غیم ضمیر متکلم و جده بنم قتیله دیمکدر) بس از دیرها معنای
 لازمی چوقدن بزی دیمکدر زیرا بس جوق معناسنه در (باه عربیله که
 دیرهاده اولان جمعیتک افاده ایتدیکی کترنی تا کیدا یدر دیردالک کسر یله
 کج دیمکدرها ادات جمع) نامدی قیاس نیامدی ایدی زیر اکلکک
 اولی همزه اولسه اگا حرف نفی یا نه یا با داخل اولسه بابه قلب
 اولور اما بونده ضرورت وزن نیچون تخفیف اولمشدر فعل نفی ماضی
 مفرد مخطب کلدک دیمکدر (محصولیت) درویشه اولغنی دیدی
 نیچون بنم قتیله چوقدن بروکلک یعنی بنمله مصاحبت و منادمتنه
 کلدک حاصلی الفت و انستی نه کسیدک * بکفتا چرا نامدی پیش من
 بسی * خوشترست از چرا آمدی * بکفتا با حرف تا کیدالفا ادات جواب
 یعنی جوابنده درویش دیدی یتک اخرینه کلنجه مقول قولیدر
 (چرا نامدی لفظ مراد مبتدا (پیش من لایه) بسی جوق دیمکدر
 (خوشترست خبری ترادات تفضیل) از چرا آمدی لفظ مراد
 خوشتره متعلق (محصولیت) درویش توانکره جوابنده دیدی
 چرا نامدی بنم عندمده چرا امیددن خوشتردر یعنی نیچون کلدک دیمک
 نه کلدک دیمکدن یکدر (عروض) بوقطعه بحر متقارب مثمندر که

جميع اجزاسی سالم الا عروض و ضرب محذوف در حذف اخرده اولان
 سبب خفنی اسقاطه دیرل که لن دوشرفعو قالور فعل انک برینه کلور
 بویه اولنجه بر مصرای فعلون فعلون فعل اولوب مقارب مثنی
 محذوف اولور * روضه سوم * در بیان شکفتن شکوفه های باغستان
 حکومت و ایالت که متضمن میوه های نصف و عدالتست * سوم اوچنجی
 دیمکدر شکفتن شینک کسری و ضعی و کاف عربک ضمیمه اچلق دیمکدر
 شکوفه چچک هادانات جمع شکفتنک شکوفه اضافتی مصدرک فاعله
 اضافتیدر یا خود شکفتن متعدی اولق دخی احتمالی واردر اچسق
 معنای اول وقت اضافت مصدرک مفعولنه اولور (شکوفه های
 باغستان لامیه حکومت بیانیه (حکومت مصدردر حاکمک دیمکدر
 ایالت والیک دیمکدر) متضمن تفعل بابندن اسم فاعلدر بحسب اللفه
 قولطقی دیمکدر اما بونده مقارن معنایدر (میوه های اضافتی اسم
 فاعلک مفعولنه در (میوه های نصفه بیانیه نصف نونک و صادک
 فتحه لریله مصدردر انصاف معنایدر (عدالت معروف متضمن مبتدا
 نصف و عدالت خبری جمله سی صفت فقره اولیدر (محول ترکیب)
 اوچنجی روضه انصاف و عدالت میوه لریه مقارن اولان حکومت
 و ایالت باغستانک شکوفه لریک اچله سی یا شکوفه لری اچسق
 بیاننده در یعنی حکومت و ایالت باغستانک چچک لری که پادشاهان
 و والیدر انلرک اچله می یعنی سیر و سلوک و سیر نلری بیاننده در که
 اکا انصاف و عدالت میوه لری مقارن یعنی شاهان و ولایه لایق و لازم
 اولان عدل و داد اول شکوفه لری ضمیمه مذکور و مبین درینه بونده
 اولان تشبیهات و مجازات ار بابنک معلومی (فائده) حکمت در وجود
 سلاطین ظهور نصف و عدالتست نه ظهور بصفت عظمت
 و جلالت نوشین روان با آنکه از دین بیکانه بوددر عدل و راستی بیکانه
 لاجرم سرور کائنات علیه افضل الصلوات تفاخرکنان نیگفت
 ولدت انانی زمن السلطان العادل (حکمت) مبتدا ظهور نصف
 و عدالتست خبری (وجود سلاطین مصدرک فاعله اضافتیدر
 ظهور نصفه بویه (نه حرف ننی مضمون ترکیه مقیددر) با
 حرف مصاحبت (صفت عظمت بیانیه) نوشین روان اکاسره دن

بمرلك عادلک اسمبدر (با آنکه ائک ايله که ديمکدر) (دين بيگانه بيسانيه
 پياجي دبندن ديمکدر کهز برانوشين روان مجوسي ايدى) (بودادات ماضى
 راستى باحرف مصدر طوغريلق ديمکدر) (يگانه فريد و بى نظير
 ديمکدر) (لاجرم شبهه سبز ديمکدر) (سرور کائنات لامبه کائنات اولوسى
 غلبه جار و مجرور مقدم خبر) (افضل الصلوات مبتدا) (تفاخر
 تفاعل بابتدن مصدر در) (کنان صفت مشبهه ايله کن ديمکدر حاضلى
 تفاخر ايدرك ديمکدر) (مى اادات حکايه) (گفت فعل ماضى مفرد غائب
 ولدت مبنى للمفعول نفس متکلم وحده ومعتل فادن دنيايه کلددم ديمکدر
 اانا تا، متکلمى تا) (کعبدر جمع نسخهلر بويله در) (بعض نسخهلر انا
 ولدت در انا مبتدا ولدت خبر در شارح دخی بونسخه بى اختيار ايتشد در
 لاضرر فيه خذ ما شئت (فى حرف جر ولدت به متعلق (زمن زانک
 ومبک فتحه ليله زمانک جمعيدر لفظا مجرور ومحلا منصوب مفعول
 فيهيدر وادتک) (السلطان لفظا مجرور مضاف اليهى زمناک) (الابدال
 سلطانک صفتى) (محصول ترکیب) (پادشاهلرک وجودنده حکمت يعنى
 پادشاه نصبنده حکمت انصاف وعدالتک ظاهر اولسيدر يعنى انلردن
 عدل وانصافک آشکار اولسيدر عظمت وجلالک يعنى کبر و خيولک
 وسلطنت وشدتک ظاهر وباهر اولوسى دکلدر نوشران انکله ايله که
 دبندن بيگانه ايدى يعنى مجوسى وآتش پرست ايدى اما عدل وراستى ده
 يعنى عادلده و طوغريلقه بى نظير و فريد الدهر ايدى ته کيم
 حکاياتى بين العوام متعارف و مشهور در شبهه سبز کائناتک اولوسى
 صلواتلرک افضل ائک اوزر بنه اولسون تفاخر کنان بيورر ايدى
 بن سلطان عادلک زماننده طوغدم زيرا نوشران فرق سکرزيل
 سلطنتده عدل و داد ايلدى فرقيجى بيلده خواجسته عالم ومفخر
 بن آدم دنيايى نشر يف بيورديرلر وافند بيمسکر باشند ايکن نوشران
 فوت اولدى بويله اولد ينى ثابت (لکن حديثه نظر وار زيرا
 هر نقدر بو حديث بين الناس تواتر مرتبه سنده ايسده على القارى
 موضوعاتک اوائلنده موضوع در ديو تصريح ايلش وعند المحققين ده
 بويله در (منوى) پير که در عهد نوئين روان * برخ کشت چشم
 و بچراغ جهان * پير و پيامبر و پيغمبر و پيغمبر بر معشايه در (که

حرف بیان (عهد بونده زمان معناسنه در) (نوشین روانه اضافتی
لامبه) (رخ با حرف مصاحبت سببیتی متضمن) (رخ بونده وجه معناسنه
(کشتن مفعول غیر صریحی صریحی محذوف تقدیری روشن کشتن در
(چشم فاعلی) (کشتن کاف عجبیه فعل ماضی مفرد غائب شد معناسنه
اولدی دیمکدر) (جراغ جهان لامبه) (محصولیت) پیغمبر که نوشروان
زماننده یعنی انک وقت حکومتنده وجه سعادته جهانک کوزی
و چراغی روشن اولدی یعنی نوشروان زماننده حضرت فخر کاشات
عالمی منور ایلدی حاصلی دنیای تشریف ایلدی (شمعی مر حومک
و ردیکی معنی عجب نه کونه یقین منفعهم و روشن اولور شمعنک چراغیه
معنای چشم بصیرت ارامه لی روشن اوله زیرا مصراع ثانیه جهانک
منور چراغی اولدی دیمش عفی الله عنه وعن سیئاته * همی گفت
لما ظلم ازان ساده ام * که در عهد نوشین روان زاده ام * همی حکایت
جلال ماضی استمراری متضمن (گفت فعل ماضی مفرد غائب) (ازان
اول اجلدن دیمکدر) (ساده پاک دیمکدر) (ام ضمیر متکلم وحده) که
حرف تعلیل (زاده ام ماضیدن فاعلدر طوعشم دیمکدر) (در عهد
نوشین روان اضافت لامبه ایله مفعول فیهی) (محصولیت) دائما
دیر ایدیکه ظلدن اول اجلدن پاک و ظاهر م که نوشروان زماننده
طوعشم یعنی حضرت ملاجای حدیث سابقک معناسنی نظم ایله
پیورز خدیثک صحتی تقدیری اوژده حضرت کزیده عالم وزیده
بنی آدم مجرد خلقی عدله تشویق و تحریص ایچوندن یوخسه عدالتی
اوله کافرک زماننده طوعنه سییله دکلدر بلکه خلقی در * چه خوش
گفت آن ناصح نیکخواه * بکوش دل ان ستمکاره شاه * چه خوش گفت
نه کوزل سوبلیدی (ناصح اسم فاعلدر نصیحت ایدیعی دیمکدر
(نیکخواه اضافتی بیانیه نیکخواه وصف ترصکیددر ابو استیعی
دیمکدر خیرخواه معناسنه) (کوش دل بیانیه یعنی قلبی قولاغنه) (با
حرف صله) (آن ستمکاره اضافت لامبه ستمکار ظالم معناسنه زیرا کار
لدات فاعلدر شاه ستمکاردن بدلی یا عطف بیان اولور) (محصولیت)
نه خوش دیدی اول خیرخواه اولان ناصح اول ستمکار و ظالم پادشاهک
قلبی قولاغنه (گفتک مفعول قولیت آتیدر وزن ایچون ناصحک

حاسنده کسره اشباع اولنور * که از ظلمات ظلم اندیشه کن * پی آزمون
 عدل را پیشه کن * که حرف رابط مقول قول (ظلمات ظلم مصدرک
 فاعلته اضافتیدر (ظلمات قره کولق دیمکدر) اندیشه کن فکر ایله
 دوشون دیمکدر (پی بونده تعلیل ایچونند که لام جاره معناسنه
 (آزمون تجربه معناسنه اسمدر الف ممدوده ایله (عدل را امداد
 مفعول (پیشه کن صنعت ایله وعادت ایله دیمکدر ایکی مصراعده
 اولان کنر امر حاضر مفرد در (محصول بیت) ناصح پادشاه ظالمه
 بوکونه نصیحت و بروب دیدیکه ظلمک قره کواقتدن یعنی شر و ضررندن
 فکر ایله دوشون تجربه ایچون عدلی صنعت ایله یعنی بطریق الامتحان
 بر کره عدالت ایله (مصراع ثانیه آزمونک زاسنی و عدل رانک لامنی
 متخیزک اوقومق کرک تا وزن درست اوله * اگر عدلت از ظلم ناید قره *
 دکر باره پادریه ظلم نه * عدلت تا ضمیر خطاب (ناید مضروف) ناید
 نیایددن مخففدر فعل نفی مستقبل مفرد غائب کلز دیمکدر (قره فانک
 کسری وقتی و رانک کسری وهاء اصلیه ایله بونده خوش دیمکدر
 (نایدک مفعول صریحی معانی مشترکی ایچیدن زیاده لک معناسنی
 اخذ ایدن خوش طبع دکل ایش (دکر بونده دخی معناسنه در (باره
 بر کره دیمکدر (پا ایاق) در حرف نطف (ره ظلم بیانیه (نه نوک کسری
 وهاء اصلیه ایله امر حاضر مفرد در قوی دیمکدر پانهک مفعول
 صریحیدر ره غیر صریحی (محصول بیت) اگر عدل سکا خوش
 کلز ایسه بر صکره دخی ظلم بولینه ایاق قوی یعنی تجربه طریقیست
 عدالت ایله اگر عدالت خوش کلز ایسه یعنی طبعکه ملازم کلز ایسه
 ظلم شروع ایله (عروض) بومشوی بحر متقارب فتنی محذوفدر که
 مقدما بیان اولمشدر * در توار پنج چنانست پنج هزار سال سلطنت
 عالم تملق بکبران و مفساد داشت و این دولت در خانه دان ایشان بود
 زیرا که بارعایا عدل میکردند و ظلم روا نمی داشتند در خبر است که
 خدای تعالی بد اود علیه السلام وحی کرد که قوم خویش را بگوی که
 پادشاهان عجم را بد نکوشند و دشنام ندهند که ایشان جهان را
 بعد از آبادان کرده اند تا بندگان من ذروی زندگانی میکنند * در حرف
 ظرف (چنانست انجیلین در دیمکدر (پنج هزار سال بش یسک ییل

(سلطنت عالم لامیه) تعلق فعل بایندن مصدر در (بکبران با حرف
صله) (الف نون ادات جمع) (کبر آتش پرسته دیرل کاف عربک فتحیمه
عربیده مجوس دیرل) (مقان الف نون ینه ادات جمع) (مغ میک خمبله
مطلقا کافره اطلاق اولتور) (داشت فعلل ماضی مفرد غائب طوندی
دیمکدر اما بویه یرلده همان ایلدی معناسنی افاده ایدر) (این دولتدن
مرادی غالباً عجم دولتیدر زیرا اوائل عجم دولتی آتش پرست ایدیلر
(خانه دان صوی صوب معناسنه) (ایشانه اضافت لامیه) (وکبران
ومقانه راجع) (بود ادات زمانیه) (زیرا که ادات) (بارعایا با حرف صله
رعایا رعبه نك جمعی) (میکردندی حکایت حال ماضی) (کردند فعلل
ماضی جمع غائب ایلرل ایدی دیمکدر) (روا رانك فقی ایله جائز معناسنه
فی داشتند نون حرف نفی) (می ادات حکایه داشتند فعلل ماضی
جمع غائب طومعززدیمکدر) (درخبر است خبرده وارد اولتشدیر دیمکدر
(که حرف رابطه) (داود با حرف صله داود پیغمبران ذیشانندن برینیک
اسمیدر که سلیمان علیه السلام پدری وحضرت زبور کا نازل
اولتشدیر و آواز لطیف ایله معروف و نبوت و سلطنتی جمع ایدنلردنیر
(وحی حق تعالی جانندن بالواسطه یا بلاواسطه کان اخباره دیرل
(که حرف بیان) (قوم خویش بیانیه) (را ادات مفعول و صله) (بکوی
امر حاضر مفرد بر سویه دیمکدر) (پادشاهان عجم بیانیه) (را ینه
سابق کی) (بد کو تو دیمکدر بونده مذمت معناسنه) (نکویند فعل نفی
مستقبل جمع غائب سو یلیرل دیمکدر) (ودشنام دالک ضعی و شینک
سکونیله سوکن عربجه سب دیرل) (ندهند و برمیله دیمکدر فعل نفی
مستقبل جمع غائب) (که حرف بیان) (جهانرا را ادات مفعول بعدل
با حرف مصاحبت) (آبادان معهور دیمکدر) (کردند فعلل ماضی جمع
غائب ایلدیله دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بندکان من لامیه) (وی ضمیری
جهانه راجعیدر) (زندگانی یا حرف مصدر دیرلک دیمکدر) (میکند
ایلیرل دیمکدر فعل مضارع جمع غائب) (محصول ترکیب) (توار بخده
بونجیلین مذکوردر که بش ینک یسل عالمک سلطنتی آتش پرستلره
وکافره تعلق ایلدی یعنی سلطنت بو قدر مدت انلرده طور دی
و بودولت یعنی عجم دولتی انلرک خانه داننده ایدی زیرا که رعایایه عدل

ایندر لدی وظلی لایق طومر لدی یعنی جائز کور مزل لدی (خبرده)
وارد اولمشدر که الله عظیم الشان داود پیغمبره وحی ایلدیکه
کنند و قومکه سویله که عجم پادشاهلرینی مذمت یعنی حقارنده
نلمنرا سویله و سوکیه لر زیر که انلر جهاتی عدل ایله معمور
ایلدیلر تا کیم بنم قوللرم انده قعبش ایتمک ایچون (قطعه) عدل
و انصاف دان نه کفرونه دین * انچه در حفظ ملک در کارست *
دان فعل امری مخاطبدر ییل دیملکدر اما بونده مجرد خبردن عبارتدر
(نملر حرف نفی لر در (حفظ ملک مصدرک مفعولنه ملک میم ضمیمه
سلطنت معناسته (در کارست بحسب اللفه ایشده در دیملکدر اما
استعمالده ایشده یراز دیمک اولور (محصول یت) عدل و انصاف ییل
یعنی عدل و انصافدر کفر و دین دکلدر اول نسته که سلطنت حفظنده
ایشده برار یعنی سلطنت و مالکی محافظده عدل لازمدر کفر و دینک
مدخلی بوقدر حاصلی سلطنت عدل ایله حراست اوانور کفر و دین ایله
دکل اگر عدلدن صکره دینده اولور سه نور علی نور اولوب اعلا و اولی
اولور * عدل بی دین نظام عالم را * بهتر از ظلم شاه دیندارست *
عدل بی دین لامیه کافرک عدلی دیملکدر (نظام عالم را را حرف تعلیل
لام جاره معناسته نظام عالم ایچون دیملکدر (بهتر به بانک کسری وهاء
اصلیه ایله یک دیملکدر (ترادات تفضیل بکرک دیمک اولور (ظلم شاه
دیندار لامیه و بیانیسه (دیندار وصف ترکیبدر سلطان معناسته
(محصول یت) نظام عالم ایچون یعنی نظام عالم خصوصنده دین سر
کافرک عدلی مسلمان اولان پادشاهک ظلمندن بکرکدر یعنی عدل
کافردن دخی صادر اولسه مستحسندر نه کیم نوشروان کافر ایکن
عادل دیمک جائز اولور و پادشاه زمانه مسلم ایکن عادل اطلاق جائز
دکلدر کما نقل من جمیع الفقهه مکرثاً ویل ایله اطلاق اوله کما قاله
الشعرا فی قصایدهم (عروض) بوقطعه بحر خفیفنددر که مکرثاً
بیان اولنسدی (حکمت) قرین پادشاه حکیم فکرت پیشه باید نه ندیم
هزل اندیشه زیرا که ازان بدر جات کمال براید و ازین بدر کات
تقصان کراید * قرین پادشاه لامیه (حکیم فکرت پیشه بیانیسه فکرت
پیشه وصف ترکیبدر فکر صنعتلی دیملکدر یعنی عواقب اموری ییلور

معناسته (باید فعل مضارع مفرد غائب بایدن دن یا بایسن دن زیرا
 تانك ما قبل سین اولسه احوال نلثه سندن سینی حذف قبیلندندر
 کر کردر دیمکدر) نه حرف نفی مابعدی جمله سنه مصر و قدر (ندیم
 هرل اندیشه بیانیه) هرل اندیشه وصف ترکیبدر مسخر لاق دوشینچی
 دیمکدر بونده ده بر باید تقدیری قاعده سجعدندر (زیرا که ادات
 زملیل (ازان اشارتدر حکیم فکرت پیشه به) بدرجات کال باحرف
 صله اضافتی بیانیه (درجات درجه نك جعی مقام عالیه ترقی به دیور
 (برآید فعل مضارع مفرد غائب چقار دیمکدر یعنی مترقی اولور
 (وازین اشارتدر ندیم هرل اندیشه به) بدرکلت نقصان بدرجات
 کال کیدر که مقام اسفله تنزله دیور (کراید فعل مضارع مفرد
 غائب کاف عجمک کسریله میل ایدر دیمکدر کراید ایله براید فعللرینك
 فاعلاری پادشاهه راجعدر (محصول ترصکیب) پادشاهك قرینی
 غافل ومدبر حکیم کر کردر ندیم بیهوده کو لازم دکل زیرا که حکیم
 عاقلدن پادشاه کال درجه لرینه ترقی ایدر چقار و ندیم یافه در ایدن
 نقصان در که لرینه تنزل ایدر (قطعه) هر نکته کاید ازلب دانا
 چو کوهریست * خوش آنکه ساخت کج کهر درج سینه را *
 (کاید اصلنده که آیدر) که حرف رابط صفت (آید فعل مضارع
 مفرد غائب) لب دانا لامیه لب بونده دهان معناسته در (دانا صفت
 مشبهه در عالم معناسته (چو ادات تشبیه) کوهر جوهر دیمکدر
 (با حروف وحدت) سین و تا ادات خبر (آنکه انکس که تقدیرنده در که
 حذف و ایصال اولتوب که حرفیتدن اسمینه نقل اولندی) ساخت
 فعل ماضی دوزدی دیمکدر بونده مطلق اوادی دیمکدر (کج کهر
 بیانیه کج کاف عجمک فتحبله خزینسه دیمکدر) کهر کاف عجمک ضمی
 وهانك فتحبله مرادف کوهر در (درج سینه مجازا لامیه درج دلک
 فتحبله حجره معناسته در ضمیله صندوقه معناسته در ایکسندده
 معناده مساع و اردر (را ادات مفعول (محصول بیت) هر نکته که
 عالمک اغرنندن چقه یعنی سویلیدیکی کلامک هر بری بر جوهر در
 خوش اول کیمسه که جوهر خزیننه سی ایلدی سینه حجره سنی یاسینه
 صندوقه سنی یعنی علمانك کلام در بار یله درونی جوهر خزیننه سی

ایلدی حاصلی کلاملرنی حفظ ایدوب حرزجان ایلدی * دانای دلاز
 جواهر حکمت خزینه است * ازخویشتن مدار جدا آن خزینه را *
 دانادل بونده عالم دیمکدر (جواهر جواهره جعی) (مدار فعل نمی مفرد
 غائب) (جدا جیمک ضمیمه بعید دیمکدر) (خزینه را را ادا ت مفعول
 (محصول بیت) عالم حکمت جواهر زدن خزینه در کند کدن بعید ایله
 اول خزینه بی یعنی داتما انیس وجلیسک علما و فضلا اولسون حاصلی انردن
 بر آن منفک اوله (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخر بدر که سابقا مکررا
 بیان اولمشدر (حکایت) بامدادی موبد موبدان باقباد هم عنان میرفت
 مرکب وی بدفع فضلات قوایم خود را از دم تا دم بیالود تشویر تمام
 بوی راه یافت * بامدادی یا حرف وحدت بامداد صباح وقتی دیمکدر
 (موبد میمک ضمیمه و باء موحده نک قحیله دانای مغان و حاکم آتش
 پرستان معناسنه در) (موبدان انک جعید را ضافله معنی آتش پرستار
 عالمربنک عالمی دیمک اما بونده قباد قرینه سببه مطلقا دانایان و عالم
 العلماء معناسنه در) (قباد قافک ضمیمه نوشروانک باباسی امعیدر که فرق
 بیل ایران زمینده پادشاه خلق ایلشدر و آتش پرستدر) (هم عنان هم
 ادا ت جمدن عنان دیزکین دیمکدر ترکیحه آت باشی برابر دیرلر) (می
 حکایه حال ماضی) (مرکب وی موبد موبدانک بندیکی حیوان) (بدفع
 فضلات با حرف سبب دفع فضلات مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 بدفع فضلات بستهله مه سببه) (قوایم خود را لامیه) (را ادا ت تخصیص
 قوایم قائمه نک جعیدر که آبقلری دیمکدر) (دم دالک ضمیمه قویرق
 معناسنه عریجه ذنب دیرلر) (تا حرف اتها) (سم سبتک ضمیمه طرناق
 معناسنه در) (بیالود با حرف تأکید باهمزه دن منقلب الود فعل ماضی
 مفرد غائب بولاشدر دی یعنی آلوده و مر دار ایلدی دیمکدر) (تشویر
 تانک فتنی و شبتک سکونیه بحالت معناسنه در) (بوی با حرف صله وی
 ضمیری موبد موبدانه راجعدر) (یافت فعل ماضی مفرد غائب
 (محصول ترکیب) موبد موبدان قباد ایله ات باشی برابر و صباح وقتی
 کبدر ایدی موبد موبدانک بندیکی حیوان بستهله ممله کنسیدی
 آبقلرنی قویر بقندن طرناغنه وار بجه تلویث ایدوب بولاشدردی
 موبد موبدانه تمام بحالت بول بولدی یعنی خجیل اولدی * دران اتنا

قباد ویرا از آداب هم‌رکابی ملوک و هم‌معنائی سلاطین سؤال کرد و گفت *
 (ویرا را ادات صله ضمیر موبد موبدانه را جمعدر) آداب هم‌رکابی
 ملوک لامیدر در آداب ادبک جمعدر هم‌رکاب هم‌معنائی کبیدر (هم‌معنائی
 سلاطین عطف تفسیر یزید رار حرف مصدر (معلوم اوله که بویاره
 همزه توسل الخاق ایلک لازم دکلدر حرکه اضافت یایه ویریلور
 همزه ایله او قو انلر فارسله توغلی یوقدر (ملوک ملکک جچی (سلاطین
 سلطانک جمعدر (کرد و گفت فعل ماضی مفرد غایبدر (محصول ترکیب
 اول ائنده یعنی موبد موبداتک هر کی ایاقلرینی تلویث ایندیکی ائنده
 قباد شاه ملوکک هم‌رکابلقنک و سلاطینک هم‌معنائلقنک یعنی پادشاهلر
 ایله آت باشی را برکنه نک ادبلرندن سؤال ایلدی موبد موبدان
 دیدی * یکی آنست که درشی که بامداد آن پادشاه سواری خواهد کرد
 مرکب خود را چندان علف ندهند که بامدادان موجب تشویر را کب
 گردد قباد استخسان وی کرد و گفت بدین حسن کیاست و صدق فراست
 است که رسیده با آنچه رسیده * آنست اولدر که دیمکدر (درشی در
 حرف ظرف با حرف تنکیر (پادشاه با حرف مصاحبت (سواری با حرف
 مصدر (سوار سبنک ضمیمه را کب معناسنه در (خواهند فعل مضارع
 جمع غائب (کرد بونده مضارعه مقارن اولد یغندن مصدر معناسنه در
 (مرکب خود بیایه (را ادات مفعول / چندان اولقدر دیمکدر (علف
 حرکتین ایله طواریه جکی اونه دیرل (ندهند فعل نفی مستقبل جمع
 غائب (موجب بونده سبب معناسنه در (تشویره اضافت فاعلک مفعوله
 اضافتیدر (را کبه اضافتی لامیه (کردد فعل ماضی بونده شود
 معناسنه در اوله دیمکدر (استخسان وی مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 وی ضمیری موبد موبدانه را جمعدر (بدین با حرف مصاحبت دال همزه دن
 میدلدر (حسن کیاست مصدرک فاعلنه اضافتیدر (کیاست کافک
 کسریله حماقت مقابلیدر که عاقلک معناسنه (صدق فراستده بویله
 فراست برینسندی دقت ایله ادراک ایلکه دیرل (که حرف بیان (رسیده
 ماضیدن قسمدر یا حرف خطاب وهمز، حرف توسل (با آنچه با حرف
 مصاحبت (رسیده ینه سابق کی رسیده با آنچه رسیده یرینه یافته آنچه
 یافته یازان بوفتحه فنده بولش یلم زیرا جمع یا نمرده اولان نسخملر

بزم باز دیغمز کبیر لکن معنا صحیحدر (محصول ترکیب) موبد موبدان
 آداب همضانی دن جواب و پروب دبدیکه بری اولدر که شول کیچه که
 صباح بادشاه ایله سوازاو ملق دیلر یعنی پادشاه ایله همز کاب اوله جفتری
 صباح کیچه سی کند و مرکبه یعنی بنه جکی حیوانه اولدر علف
 ویرمه لر که صباح بنیمینک خجالتنه سبب اولور یعنی بویه دفع فضلات
 ایتمکله قوانین ملوث ایدوب راکی خجیل اوله قبادشاه اکا استخسان
 ایلدی یعنی تحسین ایلدی ویدی بوز کا و عقلی لک کوز لکله و بو
 دقت نظرك طوغریله غیسله ایرشمش سین اول نسنیه که ایرشمش سین
 یعنی بومر تبه حکمنه وجهانده شهرته بوفراست و کیاستله ایرشمش سین
 (قطعه) ناخر دمند که بقاعده طبع رود * همه آداب وی افتد زره صدق
 و صواب * ناخر دمند حرف نی ایله جاهل دیمکدر (که حرف رابط
 صفت) قاعده طبع لامیه (رود فعل مضارع مفرد غائب کبیر
 دیمکدر) آداب وی لامیه (افتد فعل مضارع مفرد غائب افتیدن دن
 یا افتادن دن زیرا مصدر دالینک ماقبلنده الف اولسه حذف اولور
 دوشر دیمکدر) ره صدق بیانیه ره راهدن مخفف زیرا هادن مقدم
 الف واقع اولسه الفک حذف و اثباتی جائزدر (محصول بیت) جاهل که
 قاعده طبع اوزره یور به یعنی مقتضای طبع بی ادراکی اوزره حرکت
 ایله ائک جمیع آدابی صدق و صواب بولندن دوشر یعنی طریق
 مستقیمدن بعید اولور حاصلی بر فعلی صوابه اصابت ایلر زیرا عقلی
 دلالت ایلر * لیک بخرد که بدستور خرد کار کند * شود از حسن کیاست
 ادب آموزد و اب * لیک بونده اسناددر (بخرد بابه عربک فنی و کسری
 و خاه مجمه نك سکونیه عاقل دیمکدر) که حرف رابط صفت بدستور
 خرد لامیه با حرف صاحب (دستور دالاک فتحیه اجازه اذن معاسنه
 ضمیمه وزیر و قانون و قاعده دیمکدر بونده دالاک ضمیمه قاعده معاسنه
 اولق دخی جائزدر (خرد خاه مجمه نك کسریله عقل معاسنه) کار
 کاف عربیه ایش دیمکدر (کند فعل مضارع مفرد غائب ایله دیمکدر
 (شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر شویدن دن یا علی خلاف
 قیاس شدن دن) حسن کیاست مصدرک فاعله در (ادب آموز و صفت
 ترکیبدر ادب او کردیمی دیمکدر و ابه اضافه افت معنونه در) (محصول بیت)

جاهلك حان و شانی مذکور کیده ر لکن عاقل که عفاك ذنبه با قاعده سبله
ایش ایلبه یعنی افعلانی قانون عقله تطبیق ایلبه ذکا سنك کوزالکندن
دوا به ادب او کردیچی اولور یعنی انسانی تأدیب و تزییه شویله طورسون
چهار پا و مواشی به دخی تعلیم آداب ایدر (عروض) بوقطعه به بحر
رملنددر که جیع اجر تاسنه خبن طاری اولمشدر الا ایکی صدیری
سالمدر و ایکی عروضنه حذف و ضر بلرینه قصر طاری اولمشدر که
بریتی فاعلاتن فعلاتن فعلان فعلاتن فعلاتن فعلان
فعلات اولوب رمل مخبون مخذوف مقصور اولور (حکمت) مقربان
سلاطین چون کسانی ابد که بگوهری بلند بالا میروند اما عاقبت زلازل قهر
و نوازل دهر ازان کوه بریز خواهند افتاد و شک نیست که افتادن بلند
تران سخت خواهد بود و بریز آمدن فروزان سهل تر * مقربان مقربك
جمعدر (سلاطین سلطانك جمعدر اضافتی مفعولك مفعولنه و مبتدا
(چون ادات تشبیه ركسانی یا حرف تنکیر الف نون ادات جمعدر (انه
ادات خبر جمعدر (که حرف بیان (بگوهری یا حرف صله یا حرف
و حدت (بلند یاك ضمیمه یو كسك دیمكدر که كوهك و صغیر (بالا
یوقر و دیمكدر (میروند می ادات تأکید روند فعلی مضارع جمع غائب
کیدر دیمكدر (بالا میروند یوند یوقر و جقارل دیمكدر (برلازل قهر
یا حرف صله اضافت بیایه زلازل زلزلهك جمعدر (و نوازل دهره
بویله نالهك جمعدر زلازل قهر و نوازل دهردن مراد تلوات کونیه
و قضاء استمایددر (ازان کوه اول طاعدن (بریز یا حرف صله زیر
اشاغی دیمكدر (خواهند فعل مضارع جمع غائب دیلرل دیمكدر
(افتاد مضارع مقارن اولدیغدن مصدر در بویله برلرده خواهند
افتاد و شبسر لر در دیمك اولور (خواهد شد اولبسر در دیمك اولدیغی
کی (شك شبهه دیمكدر (که حرف بیان (افتادن بلند تران مصدرك
فاعله (قروزلحق دیمكدر الف نون ینه سابق کی (سهلتر اسان رك
دیمكدر (محمول تركب) پادشاهلرك مقربلری شول کیسه ركیدر که
یو كسك طاعه جقارل اما عاقبت تلوات کونیه و حوادث کونیه
سببیلله اول طاعدن اشاغی دوشسه لر شبهه یوقدر که یو كسكده
اولنلرك دوشمكلكی مشكلرك اولبسر در و الحقلرك اشاغی كلمه سی

اسازکر (مثنوی) بود ایوان قرب شاه و آلا * بان ایوان مرو بسیار
 با آلا * بود بانک ضمی و واول قحیله فعل مضارع مفرد غائب اولور
 دیمکدر (ایوان فاعلی) (قریه اضافتی مجازا بیسانه) (قربك شاهه لامبه
 ایوان همزه نك قحیله بویه یر زده قصر معناسنه در) (و آلا عالی
 و یوکسك معناسنه در که بودك مفعول صر بحیدر) (بان باحرف صله
 (مرو نهی حاضر مفرد مخاطب کتمه دیمکدر) (بسیار جوق دیمکدر
 زیاده معناسنه دین زیاده خطا ایلش) (بالا یوقرودیمکدر) (محصول یت)
 شاهك قربی ایوانی یوکسك اولور یعنی یوجه در اول ایوانه جوق
 یوقر و کتمه یعنی یوقر و سنه هوس ایتد حاصلی مناصب عالی به عروج
 ایتد خبر الامور اوساطهایی پیشه قبل که متضرر اولمیه سین * که رسم
 چون دران ایوان درافتی * زهر افنده محکم ترافتی * که حرف تعلیل
 (رسم فعل مضارع متکلم وحده قورم دیمکدر) (در حرف تأکید
 (افتی فعل مضارع مفرد مخاطب دوشه سین دیمکدر) (هر اادات سور
 (افنده دوشمش دیمکدر) (با حرف وحدت همزه حرف توسل) (محکم
 قوی معناسنه در) (محصول یت) یت اوله تعلیل واقع اولمشدر که
 تقرب پادشاهه هوس ایتد زبرا قورم که چونکه اول ایواندن
 دوشه سین یعنی غضب پاشاهه مبتلا اولوب نظر ندن ساقط اوله سین
 هر بردمشلردن محکم دك دوشر سین یعنی بره صائیة مبتلا اولور سین که
 هیچ بر کیمسه سندن اول اول مصیته گرفتار اولمشدر (عروض)
 بومثنوی بحر هزج مسد سندن که عروض و ضربنه حذف طاری
 اولمشدر حذف آخرد اولان سبب خفیفی ساقط فلغه دیزل معاعیلن دن
 لن دوشوب معاعی قالور فعولن انك برینه کلور بویه اولتجه بره صراعی
 معاعیلن معاعیلن فعولن اولوب هزج مسدس محذوف اولور
 (حکمت) می باید که پادشاهرا ندیمان منهیان راست کردار برکار باشند
 تا احوال رعایا و کاشنکان برایشان بوی رسانند * می حرف تأکید باید
 فعل مضارع باید ندن یا بایستن دن که سینی حذف قیلندن کر کرد
 دیمکدر (که حرف بیان پادشاه را اادات مفعول (ندیمان الف ونون
 اادات جمعدر) (منهیان ده بویه در منهی میك ضمی ونونك سکونیه
 افعال باندن اسم فاعلدر انها ایدیچی یعنی اعلام ایدیچی دیمکدر

ندیمانك منہیانہ ومنہیانك راست گفتارہ موصوفك صفتہ اضافتہ را دیدر
 راست گفتار وصفہ ترکیبدر طوغری سوزلی معناسہ (راست کرداردہ
 بویہ طوغری عملی دیمکدر) کردار کاف عریك فقہلہ کرد ایلہ آردن
 مرکب عمل معناسہ در اسم مصدر در لکن کافك کسری غلط مشہور در
 (کار حرف استعلا ایلہ ایش اوزرہ یعنی نقبش و نفخہ اوزرہ) باشند
 اولہل معناسہ فعل مضارع جمع غائب (تا حرف تعلیل) (احوال
 حالک جمعی) (رعایاہ اضافت لامیہ رعایا رعیتہ ک جمعی) (کاشتگان
 الف ونون ادات جمع کاف ہادن مبدل کاشتہ کاف عجمک ضمیمہ اسم
 مفعولدر حوالہ اولمسلر یعنی حاکمک دیمکدر) (ایشان ضمیر جمع رعایاہ
 واجعدر) (بوی با حرف صلہ وی ضمیر پادشاہہ راجعدر) (رسانند فعل
 مضارع جمع غائب ایرشدیرہل دیمکدر الف نون ادات تعدیہ لازمی
 وسندکورد) (محصول ترکیب) کر کرد کہ پادشاہہ طوغری سوزلی و صحیح
 عملی انہا واعلام ایدیچی ندیملر ایش اوزرہ اولہل یعنی امور عالی نقبش
 ونفخہ دہ اولہل تا کم رعایانك ورعایاہ حاکم وضابطہ اولنلرک احوالی
 پادشاہہ ایرشدیرہل یعنی اعلام ایدہل حاصلی امور عباد اللہی شاہہ
 اعلام وخبر ویریچی طوغری سوزلی ندیملر لازمدر کہ علی ماہو حقہ
 احوالی اعلام ایلہل * کویند اردشیر بابکان پادشاہ آگاہ بود چون
 ندیمان بامداد پیامدندی بگفتی کہ فلان کس انشب چہ خوردہ است و
 بافلان زن و کنیرك صحبت داشہ است و ہر چہ کردہ بودی و گفتی نامردان
 کبان بردند کہ از آسمان بوی فرشتہ آید و اورا آگاہی دہد * (کویند
 نقل ایدرلر دیمکدر) (اردشیر ملوک پیشندن اینکی پادشاہک اسمیدر
 توارنج عجمدہ مذکور اولدیغہ کورہ بری اردشیر اسفندیار بری اردشیر
 بابکان بوندہ بابکان قیدیلہ اردشیر اسفندیار دن احتراز ایتشد
 نہ کیم سودی مرحوم گلستان شرحندہ شیخ سعدی قدس سرہ
 حضرت نرینک در سیرت اردشیر بابکان دیدوکی بردہ علی ماہیہ علیہ
 میان یلشد) (پادشاہ آگاہ یا تہ آگاہ الف ممدودہ ایلہ غافلک ضدیدر
 (بود ادات زمانیہ در) (چون حرف تعلیل) (پیامدندی با حرف حکمیہ
 پیامدند بآء استغالیہ ایلہ ویاء مبدلہ ایلہ فعل ماضی جمع غائب کلدلر
 ایدی دیمکدر) (بگفتی با و یاساق کی سویلردی دیمکدر تحشدہ فاعلی

اردشیره راجعدر (که حرف رابط مقول قول (فلاں الفظ گایه دندر
 بونده بر شخص معین مراد لوانور (امشب بویکجه دیمکدر (ام ابدن
 مبدلدر ته که بیان اولندی (چونه دیمکدر (خورده ماضیدن قسمدر پیش
 یعنی اکل ایلش (با حرف مصاحبت (کنیزک کافین عربین ایله جاریه
 دیمکدر (داشت ماضیدن قسمدر طومش معناسنه (گرفته بویله
 ایلش دیمکدر (بودی ده (وکفتی ده یلار حکایه حال ماضیلردر (تا
 حرف انتها (کان کاف عجمک ضمیمه ظن معناسنه در (بردندی
 یا نه سابعلمکری (بردند فعل ملضی مفرد غائب ایلورل ایدی یعنی ظن
 ایلرل ایدی (که حرف بیان (بوی با حرف سله وی ضمیر اردشیره
 راجعدر (فرشته مطلق ملک دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب
 لو) ضمیر اردشیره راجعدر (را ادات صله آگاهی با حرف مصدر
 آگاه) بونده خیر معناسنه در مجازا (دهد فعل مضارع مفرد غائب
 دهدندن دادندن دکل زیر دهمندن لغندر قاعده ده حساعده وار
 نایکن خلاف قیاسه کتمک خلاف عقلمدر (محصول ترکیب) نقل ایدرلر
 اردشیر بابکان آگاه و متیقظ پادشاه ایدی یعنی زیر حکومتده اولان
 در عیال و اربابک احواله مطلع ایدی چونکه ندیملر صباح و فنی کلورل ایدی
 اردشیر سو بلردی بویکجه فلان کیمسه نه میشددر و فلان عورت و یا جاریه
 ایله صحبت ایلشدن و هر نه که ایلدبسه سو بلردی تا خلق ظن ایلر دیکه
 کموگدن ملک کلور و اردشیره خبر ویر حاصلی کمال مرتبه امور ناسه
 بطلاع کلیسی و ارایدی حقیر بومثلک بالا به ربطی در کنه قاصر اولدم
 بلکن شوقدر ربط ایده ییادم که اردشیر آگاه لولد یقندن ندیمک
 اتباعنه محتاج دکل ایدی اما اگر پادشاه بویله بذاته متیقظ اولمازایسه
 بر موقظدن لازمدر که انلر مقربان وند مادر امانا مراد مصطف بوا ولد یقنه
 دخی جیزیم یوقدر نظار ذوی العقولدن القاسم اولدر که قصوره نظیر
 ایتوب عفویوره لر * محمود سبکتکین نیز ازین قبیل بوده است *
 (محمود سبکتکین سلاطین عظامدن برینک اسمی صدر ابن لغظی قاعده
 اعجام اوزره حذف اولمشدر سبکتکین ده کاف اول عربی و ثانی فارسیدر
 (نیز دخی دیمکدر (ازین قبیل بوجنسندن دیمکدر (بوده ماضیدن
 قسمدر اولمش معناسنه (محصول ترکیب) محمود سبکتکین دخی بوطاشه

و بوجسندند یعنی پادشاهان آگاهندند رجه الله تعالی (قطعه)
 چوشا هر انبوا که می ز حال سپاه * بجاسپاه ز قهر وی احتراز کنند *
 (جو حرف تعلیل) شاهرا را ادات تخصیص ایله نبودک مفعولیدر
 (نبود فعل نفی مستقبل) آ که می یا حرف مصدر آ که آگاهند مخففدر
 قاعده اعجام اوزده نته که بیان اولندی (حال سپاه لامیه) بجاسا فح
 دیمکدر (قهر وی لامیه ضمیر شاهه راجعدر) احتراز افتعال بایندن
 مصدر در فح معناسنه (کنند فعل مضارع جمع غائب ابیدر دیمکدر
 (محصل یت) چونکه شاهک آگاهلخی اولیه حال سپاهند فح سپاه
 الک قهرندن احتراز ابیدر یعنی سپاه و عسکری بیننده پادشاهک
 نفوذی اولمز و الک غضب و خشمندن خوف ابیلز * بقصد ظلم
 هر اران بهانه پیش آرند * بچنک فسق هر اران ترانه سار کنند *
 بقصد با حرف مصاحبت (ظلمه اضافت پیانیه) هر اران بویه
 برده زیاده کتریدن عبارتدر (بهانه معروف تعلق معناسنه) پیش به
 عجمبله اولک معناسنه در (ارند فعل مضارع جمع غائب کتورلدیمکدر
 فاعلی سپاهه راجعدر) بچنک فسق با حرف مصاحبت اضافت
 پیانیه (جیم و کاف فارسیین ایله بونده موسیقی سازلندن بر سازک
 اسمیدر که خلایج پیانه مشابه در و مطلق ال معناسنه دخی اولور) ترانه
 ایرله یعنی نغمه و سرود معناسنه در (ترانه ساز وصف ترکیبدر
 (محصل یت) یت اولی ایضاح و پیاندر که پادشاه آگاه اولمزسه
 عسکری اندن خوف ابیلز ظلم قصدیه نیجه نیجه بهانه او که کتوردر
 یعنی پادشاهلرندن عدم خوفلرندن ناشی ظلم ایتمکد نیجه دو ابو بهانه
 و علت بو اولور فسق چنکبله نیجه نغمه سازلق ابیدر با فسق ایله
 ترغ و ترانه سازلق ابیدر حاصلی اسلان فسق و اظهار فجور ابیدر
 بو بیننده صنایعدن قتی وافر صنعت وارد و اندن صکر بر بهام لطیف
 وار که بری چنک لفظنک نیجه و ترانه لفظنک شاب امرد معناسنه
 اولسی تأمل تمل (عروض) بوقطعه بحر محبت مخبوندر که مفاعلن
 فعلاتی مفاعلن فعلات در مقدمایان و اندی (حکمت) ارسطاطالوس
 وید بهترین پادشاهان آنست که بکر کس ماند که کردا کرد او
 مردارنه آنکه بر دار ماند که کردا کرد دو کر کس یعنی می باید که وی

از حال حوالی خود آگاه باشد و حوالی وی غافل نه آنکه وی از حال
خود غافل باشد و حوالی وی از حال وی آگاه * ارسطاطالیس
همین قتی و ابکی طساک مدیله یرحکیم اسمی در که اسکندر
وزیری ایدی (گوید فعل مضارع مفرد غائب دیر دیمکدر) بهترین
پادشاهان لامیه (به یانک کسری و هاء اصلیه ایله یک دیمکدر) تر
ادات تفضیل (یا حرف نسبت نون حرف تأکید الف نون اادات
جمع پادشاهلرک یکرکی دیمک اولور) آنست اولدر دیمکدر (که
حرف یشان (بکرکس یا حرف صله) کرکس کاف اول عربی و ثانی
فارسی اق یا بابا دیدکلری خوشدر که دانا جیقه بیر) که حرف رابط
صفت (ماند فعل مضارع مفرد غائب مانیدن دن بکرر دیمکدر
) کردا کرد چب چوره دیمکدر و ابکی کر کردن می کدر (الف توسل
ترکیدر) او به اضافت لامیه (او ضمیر کسه راجعدر) می دلمیمک
ضمیمه یانک ضدیدر جیقه معناسنه (که حرف رابط صفت) نه آنکه
یعنی نه آنست که (بمردار یا حرف صله) که حرف یشان یعنی حضرت
جامی بوکلامی تفسیر ایدوب یورر (می یاید می اادات تأکید) یاید
فعل مضارع مفرد غائب (وی ضمیر لری پادشاه راجعدر) حال حوالی
خود لامیه لر در (حوالی حول تک جمعیدر اطراف معناسنه) آگاه
باشدک مفعول صریحی (بعض نسخه ده یا خیر واقعدر آگاه برینه
معنا یتد بر در (حوالی وی لامیه) حال وینده یونله در (نه آنکه او یله
دکل که دیمکدر) (محمصول ترکیب) ارسطاطالیس در پادشاهلرک
یکرکی اولدر که کرکسه بکرزه به که آنک چب چوره سی می دار یعنی
جوانی می دار اولان کرکسه مشایه اولاندر اول دکلدر که یعنی
پادشاهلرک یکرکی اول دکلدر که می داره بکرزه به که آنک اطراف
کرکس یعنی اطراف کس کرکس مجمع اولان جیقه به بکرزه میه (جامی
یوترکی تفسیر ایدوب یورر که کرکدر که پادشاه کندی حوالبسنت
حاندن آگاه اوله و پادشاهک حوالبسی کسندن غافل اوله اوله
دکلکه پادشاه کندی حوالبسنت حالندن غافل اوله و حوالبسی
پادشاهک حالندن آگاه اوله حاصل کلام پادشاه رغایا و عسکریدن
آگاه و عسکری پادشاهک حالندن غافل اوله لی تنه گیم جیقه دن

گر کس خبردار و جیفه غافل اما امر بالعکس اولوب کشد و جیفه غافل
 اطراف کرکس آگاه اولوق لایق دکلدر (قطعه) پادشه باید که باشد
 همچو کرکس باخیر * زنجیه افتادست کردا کردش از مهر دارها *
 پادشه بخجف پادشاهدر (باید و باشد فعل مضارع مفرد غایب در که
 کرکدر و اوله معنای بنه) که حرف بیان (همچو ادات تشبیه) باخیر
 یا حرف مصاحبت (ز آنجه اول نسنه دنکه دیمکدر) افتادست واقع
 اولمشدر دیمکدر (کردا کردش شین ضمیر کرکسه راجعدر کردا کرد
 افتادک مفعول فیهی (ها ادات جمع) محصول بیت) پادشاه کرکدر که
 کرکس کی حیرانله اوله یعنی خیر و آگاه اوله اول نسنه دنکه انک اطرافنده
 واقع اولمشدر می دار لردن یعنی کرکس اطرافنده اولان جیفه دن
 آگاه اولدینی کی پادشاه دخی حوینسنده اولان اهلیدن خیر اولوق
 کرکدر * بی چو می داری که کردش صفت کشیده کرکسان *
 تیر کرده میرتفع خود پرو منقارها * بی می ادف نه (چو ادات تشبیه
 می داری یا حرف تنکیر) که حرف رابط صفت (کردش ضمیری
 می داره راجعدر) کردکاف عجمک کسیر به چوره دیمکدر کشیده نک
 مفعول فیهی (کشیده ماضیدن قسمدر چکمش دیمکدر) کرکسان
 لطف تو بن ادات جمع کشیده نک فاعلی (تیر کسکین دیمکدر) میر
 ادات تعلیل (نفع خود لایمه) پرو راودن مخففدر (منقار قوش بورنه
 اطلاق اولنور (ها ادات جمعدر) محصول بیت) شول می دارگی
 دکل که یعنی پادشاه شول می دار و جیفه کی اولیه که انک اطرافنده
 کرکس صفت چکمش منقار بی کندی نفی ایچون تیر اینلش حاصلی
 پادشاهک حالندن رعایا آگاه اولوب مضرنه سعی ایلیدل بویله اولوق
 لایق دکلدر (عروض) یوقطومه بحر رمل مختدر که بانکر عروض
 مضرنه حذف ظاری اولمشدر مستغن عن الینادر * نوشین روان
 روز نوروزبا مهر جان مجلس می داشت دید که یکی از حاضران که بار
 ونسبت خویشی داشت جامی زرین در بغل نهاد بغافل کرد و هیچ
 نکفت چون مجلس بر شکست شزاد بار گفت هیچ کس بیرون نرود
 تا مجلس گنم که یک جام زرین در می باید نوشین روان گفت بگذار که
 انکس که گرفت باز نخواهد داد و انکس دید نمایی نخواهد کرد *

نوشین روان معروف (روز نوروز بیانه نوروز کونی دیمکدر معلوم اوله که نوروز اینکدر) بری کنش برج حله نقه ل ایندیکی کوند و بوکونه انجم بیننده اعتبارا و لنوروز بر جلال الدین شاه فخته جلوس ایلدیکی کون بو وقتسه تصادف ایتمکله وقتک حکماسی رأس تاریخ اعتبار ایشلدردر بوندن صکره ینلرنده عادت قالمشدر (و برسی نوروز خوارزمی در که نصاری و مجوس اعتبار ایدر لاکا نوروز خوارزمی دبرل ترکیحه قزل برطه تعبیر اوانور بو اول نوروزدن مؤخر در نته کیم سودی مرحوم کلستان شرحنده اسامی شهر بوله و سائر تحقیقاتیه بیان ایشلدردر اما بونده مهر جان قرینه سیله نوروز خوارزمی دیدکری وقت مراد در که بوکونه جشن مغان دبرل نصاری و مجوسک عبد اکبریدر ایشته فتاوالده (من اهدی بیضة الى المجوس يوم النبروز فقد كفر) دبدیکی نوروز بودروهم نوشروانه لایق و مناسب اولان نوروزده بودر مجوسی اولق حسبله و هم نوروز جلال هجرتدن در نبوز تیش بش سنه سنده اعتبار ایشلدردر نوشروان میلاد نبونک سکرنجی سنه سنده عمری تمام اولمشدر بوبله اولجه نوشروان ابله جلال الدین ملکشاه بن الب ارسلان سلجوقینک بینی تماسا بشیوز اونوز سنه اولور بونده اولان نوروز نوروز عجم اولق محالاندن در خلاصه بو نوروز فی زمانسا هذا مارتک بکرمی برنجی کونی اولور که قزل برطه دبرل (مهر جان مهرکاک معریسدر و بونده اینکدر) بری مهرکان خاصه (و بری مهرکان عامه بری اون التهی کون و بری بکرمی برنجی کون بو تحقیقاتدن معلوم اولدیکه شارحک کلامی ژاژ باقل بلکه اندن دون و سافلدردر) مجلسدن مراد مجلس باده در (می ادات حکایه ماضی) داشت فعل ماضی مفرد طوناردی دیمکدر (دید فعل ماضی مفرد غائب کرددی دیمکدر) که حرف بیسلز (یکی بری دیمکدر) حاضران الف نون ادات جمع (که حرف رابط صفت) (با حرف مصاحبت) (او ضمیر نوشروانه راجعدر) نسبت خویشی بیانه (یا حرف مصدر خویش و اور سمبله بونده خصم دیمکدر) (جامی یا حرف وحدت جام قدح دیمکدر) (زرین یا حرف نسبت نون حرف ناکید اتونلی یعنی مطلا دیمکدر) (در حرف صله) (بغل قولتی دیمکدر

(نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر بونده سرفه دن عبارتند
 (تغافل مصدر در تفاعل بایندن غفلت اظهار ایلک ترکیب
 کور مز لکدن کلک (کرد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تفضیه
 نوشروانه راجع ضمیر در (نگفت فعل نفی ماضی سو یلدی دیمکدر
 (چون ادات شرط) (رشه گشت تمام اولدی دیمکدن کایتدر) (شرابدار
 یعنی شراب خدشته تعیین اولتان (زود فعل نفی غائب کیتسون
 دیمکدر) (تأخر ف توفیت) (نجس تفعل بایندن مصدر در بونده ارامق
 معناسنددر (کنم فعل مضارع متکلم وحده) (که ادات تعلیل) (در
 حرف تأکید) (ی ادات حال) (باید فعل مضارع مفرد غائب کرکدر
 دیمکدر) (بگذار باء تأکید) (امر حاضر مفرد تکرار دیمکدر) (که
 حرف بیان) (انکس اول کیمسه دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (گرفت
 طوئدی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائب یعنی الدی دیمکدر) (باز کرو
 دیمکدر) (نخواهد داد و برپیمردر) (که حرف رابط صفت) (دید
 فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (تمام اسم فاعلک مبالغه
 صیغه سیدر فوجی دیمکدر) (نخواهد کرد انجیمردر) (مجموعه ترکیب)
 نوشروان مهر جان ایله نوروز کونی مجلس طوئاردی کور دیکه
 حاضر لردن پری که کندی ایله خصمق نسبی وارابدی برالتونلی جای
 خولتوغنه قودی یعنی قویته صوقدی و کیرلدی نوشروان تغافل
 ایلدی و هیچ سو یلدی چون مجلس بوزلدی یعنی آخر اولدی شرابدار
 دیدی کیمسه طشره کیتسون تا نجس ایدیم که برجام زربین لازمدر
 نوشروان دیدی ترک ایله یعنی ارامه که اول کیمسه که الدی و برمز
 بر اول کیمسه که کوردی فوجلیق ایل مراد گنبدور * بعد از چند
 روز آن شخص پیش نوشروان آمد جامهای نو پوشیده و موزهای
 نو در پای کیده نوشروان اشارت بجامه وی کرد که این از انست وی
 نبرد امن از موزه برداشت که این نیز از انست بخشد و دانست که او
 بضرورت و احتیاج بر گرفته است پس فرمود تا همراه حشاک زد
 بوی دادند * بعد از چند روز نتیجه کوندن صگره (آن اسم اشارتند
 (شخص صدن مراد جام زرینی آنان کیمسه در) (پیش بونده قیت
 معناسنددر اضافتی لامیه) (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر)

(جامه‌های نویسانه جامه مطلق ثوبه اطلاق اولنور) هاداد جمع
یا اضافتد نوسلدر نویکی دیمکدر (پوشیده ماضیدن قسمدر کمیش
معناسته (موزه‌های نویده لامیه) (موزه زاء عربیله مطلقا ابق قایی
(دریای کرده اباغنده ایاض کمیش دیمکدر کلیه در) بیصامه وی
لامیه (با حرف صله وی ضمیر شخصه راجعدر) (کرد فعل ماضی مفرد
غائب ابلدی دیمکدر) (که حرف بیان (این اشارتدر جامه به (از آن
آن اشارتدر جلم زدرینه (وی شخص معهوده راجعدر) (نیر دخی
دیمکدر) (دامن ائک دیمکدر) (برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی
دیمکدر) (که حرف بیان (این اشارتدر موزه به (آن بنه جلم زدرینه
(پنجنید به تا کیدایله فعل ماضی مفرد غائب کولدی دیمکدر) دانست
پوده فعل ماضی مفرد غائب یلدی دیمکدر بوایکی فعلک فاعلری
تختنده نوشروانه راجعدر) (که حرف بیان (او جام زدرینه راجعدر
(را ادات معقول) (بضرورت یا حرف مصاحبت سببی متضمن
(بر گرفته ماضیدن قسمدر اخذ ایلش المشدر دیمکدر) (بس باه
عجمیله فاء جزائیه معناسته در) (فرمود فعل ماضی مفرد غائب
پیوردی دیمکدر) (تا ادات تعلیل) (مثقال بر یحیی درهمه اطلاق اولنور
(بوی یا حرف صله) (وی ضمیر شخصه راجعدر) (دادند فعل ماضی
جمع غائب و پردیلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (رنجیه کوندن صکره
اول جامی آلان شخص نوشروان قنیه کلدی یکی جامه لر کمیش
ویکی موزه لر کمیش یعنی باشند اباغه انوایی تجدید ایلش نوشروان
ائک جامه سته اشارت ابلدی یعنی رمزایله جامه بی کندویه کوستردیکه
بوجامه اول جامدندر یعنی اشارتی بوکلامی ایما ابلدی اول شخص دخی
انکئی موزمن قالدردی یعنی انکئی دبوشردی و موزه لر بی کوستردیکه
بوموزه دخی اول جامدندر یعنی انکین قالدردقه بوکلامی ایما ابلدی
نوشروان کولدی و یلدییکه ضرورت و احتیاج سببیه اخذ ایلشد
بویله اولنجیه امر ابلدی پیوردی تا کم یک مثقال التون و پردیلر
(قطعه) (برگه توجوا کاه شود شاه کریم* معترف باش یا ن وز کرمش
هذر بخواه* کاه تو لامیه) (جو حرف تعلیل) (معترف افتحال یابندن
اسم فاعلدر اقرار معناسته (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر

(با آن یا حرف صله) آن کاهه اشارت در (گوش ضمیری شاهه
 راجعه صدر) عند غینک ضمی و ذال مجمله ایله کاهک عفوینه دیلر
 (بخواه باء تا کید ایله و واور سمیله استه معناسنه امر حاضر مفرد در
 یعنی طلب ایله (محصول بیت) سنک کاهک اوزره چونکه کریم
 اولان شاه آگاه اوله کاهه اقرار ایدیچی اول. و اول شاهک کر مندن
 کاهک عفو اوله سنی طلب ایله دیله * مکن انکار کنه زانکه کاه
 دکرست * بلکه بسیار ازان هم بزانکار کاه * مکن نهی حاضر
 مفرد ایله دیمکدر (انکار کنه مصدرک مفعولنه اضافی صدر (زانکه
 ازانکه دن محفضر) که حرف بیان (کاه دکر یاتیه دیگر با ایله و یا ستر
 غیر معناسنه در (بلکه ایات اخترا ب ترکیده مستعملدر) (بسیار باه
 عریله زیاده معناسنه (آن صکتله اوله راجعه در) (هم بونده دخی
 معناسنه در) (بتر بآک و تانک قحدر یله ترکیده دخی مستعملدر کتورک
 معناسنه بدترک محفضر (محصول بیت) کاهه انکار ایله اول ایلدن که
 ضمیری کاهدر یعنی کنهه غیرت اولمقی اودم برکنهادر بلکه اصل
 کاهدن چوق و دخی کتور کسر کاهه انکار حاصلی انکار کاه اصل
 کاهدن زیاده کاهدر (عروض) بوقطعه بحر ملنددر که صدر
 و ابتداسندن ماعدا یه خبن طاری اولمشدر که ایکنجیده اولان ساکن
 دو شمشدر عروض و ضمیرینه خبن دصکره قصر دخی طاری اولمشدر
 بر مصر اعی فاعلاتن فاعلاتن فعلاتن اولور (حکایت) مأمون
 خیلامی داشت که ترتیب آب طهارت بعهد وی بود در هر چند و ز آفتابه
 با سطلی کمی شد یک روز مأمون باوی گفت کاش ان اقلبه و سطل که
 از این جای بری هم بفروشی گفت همچنان کتم این سطل حاضر را بخر
 گفت بچندی بفروشی بدو دینار بفرمودند و دینار بوی دادند گفت این
 سطل از تو در امان شد گفت اری * مأمون خلقای عباسیه دن هارون
 الرشیدله ارشد اولادی و پدری برینه خلیفه اولمشدر چوق مناقبات
 عجیبه و حکایات غریبه سی وارد در تفصیله حاجت یوقدر (غلامی یا
 حرف وحدت) داشت فعل ماضی بونک کی بر زده مطلقا و ارادی
 معناسنی افاده ایدر (که حرف بیان (ترتیب معروف (آب طهارت اضافتی
 مصدر مفعولنه (آب طهارت یاتیه بونده ابدست صوری دیمکدر

۱ با حرف نطق در معنایسته (عقیده وی لامیه نهاده عینک ضمی
و هلاک سکوتیله بونده کوزنک معنایسته (وی غلامه راجع) بود
ادات ماضی (هر چند روز هر چی کونده یعنی ایکی اوج کونده بر دیمکدر
کایتدر) آفتابه یا حرف و حدث همزه حرف قو دل آفتابه همزه مک
مدبله ابرقی دیمکدر آفتابه دخی دیرلر (با حرف عطف او معنایسته
با رینه بایزان جمع نسخته له مخالف یازمش سیاق دخی یا اقتضا ایدر
(سطلی یا حرف وحدت) سطل سبتک فتحیله بونده لکن معنایسته
ترکیده تحریر ایدوب سطل دیروز و آنلری سوار دقلری قابه تعبیر ایدرلر
(کم کافی عجمک ضعیفه ضایع دیمکدر) ای شش ادات حکایه ایله
اولوردی دیمکدر (یا وی غلامه) کاش الفاظ تحسین دند که ترکیب ده
کشکه دیمکله تعبیر ایدرلر که حرف رابط صفت (از بن جای بو محلدن
دیمکدر) بعضی نسخته ده از مانی بری فصل مضارع مفرد مخاطب
ایلتور سین یعنی الور سین دیمکدر (هم بونده بته معنایسته) (بما با حرف
صله حاضر متکلم مع الفیر بته دیمکدر) (فروشی فایک و رانک ضمیر یله
فعل مضارع مفرد مخاطب صانه سین دیمکدر) (هفتجان یعنی بیوردی فکتر
کی دیمکدر) (کنم فعل مضارع متکلم وحده ایده ییم دیمکدر) (بخر با حرف
تأکید خر خاء مجهول کسر یله ال دیمکدر) (بچند بجه دیمکدر) (بدو دیتار
ایکی التونه دیمکدر) (بفرمود یاء تأکید ایله فعل ماضی مفرد ثانی بیوردی
دیمکدر) فاعلی تحتیه مأمونم راجعدر (تا حرف تعلیل) (بوی با حرف صله
(وی ضمیری غلامه راجعدر) (دادند فعل ماضی جمع غائب و بریدلر
دیمکدر) (گفت مأمون دیدی) (در امان امانده) (شد اولدی یعنی سنک
الیه افکدن محفوظ اولدی) (گفت غلام دیدی آری افعال تصدیق دند
بلی او یله اولدی دیمکدر) (محصول ترکیب) مأمون خلیقه مک یر غلامی وار
ایدی که ایدست صوتی ترتیبی انک تمشده ایدی یعنی بو خدمته مأمور
لیدی هر چی کونده یر اریق یا لکن ضایع اولوردی پرکون مأمون غلامه
دیددی کاشکه اول ابرقی ولکن که بو بردن الور کتورر سنک یاز بدن
البورسک بته بزه صانک غلام دیدی بیوردی فکتر کی ایده یم یعنی بته
سمره صانه یم بو سطل حاضر آلی یعنی الان موجود اولان سطلی
آل مأمون دیدی بجه صتار سنک غلام دیدی ایکی التونه مأمون بیوردی

۳ استفهامی مضمر دیمکدر محفوظ
اولدی دیمکدر

تا ایکنی التون غلامه و بردلر نامون دیدی بوسطل سندن امانده
اولدیمی یعنی الکن والمقلع کنن محفوظ اولدیمی غلام دیدی اوتتا و یله
اولدی یعنی محفوظ اولدی (شارح بوسطلی غیر اله دیدی کنن عیجاقندن
المشدر قصه تک حصه سی کلجت قطعه در که حضرت جامی قدس
سره السامی بیور (قطعه) سیم پرزر خریده تنک مکیر * نایمان
نفس او یار آند * سیم کومش دیمکدر اما بونده اچیه معنیاسنه مو
(پر خریده عبد مملوک کنن کنایه در) تنک طار معنیاسنه (مکیر نمی حاضر
مفرد طوتمه دیمکدر بونده تنک مکیر خست یله معناین افتاده بیدر
(ناحرف تعلیل) (بدان با حرف مصاحبت دال عمر زدن جدلدر) آن
اسم اشارتدر سیمه (نفس اولامبه اوضمیر زر خریده راجعدر) (پیار آمد
باه تا کنه ایله فعل مضارع مفرد غائب دکنه دیمکدر) (محصول بیت)
عبد مملوک اولامه اچیه یعنی احسانی طار طوتمه بذل احسان ایله کیم
اول اچیه ایله تنک قسمی راحت بولوب دکنه حاصلی نفسی طالب اولد یعنی
شبه و یرد کی صرف اینکله راحت بولوب دکنه * تن باتلاف مال
ارودرده * تا باتلاف چار نیجامد * تن وجود معنایه مبتدا (باتلاف
باحرف مصاحبت اتلاف افعال باشند مصدر در بونده بذل احسان
معنایه در دهک مفعول غیر صریحی (ماله اضافتی مفعولانته اضافتدر
(اوضمیر زر خریده راجعدر) (درده امر حاضر مفرد قورتار دیمکدر
بجارتا) (ناحرف تنها باتلاف جان باتلاف مال کی بونده اتلاف اهلک
معنایه در) (نیجامد فعل نفی مستقبل مفرد غائب نتیجه و یرمه دیمکدر
(محصول بیت) تنی مالی اتلاف ایله بنده دن قورتار یعنی قولکه بذل
احسان ایله وجودنی خلاص ایله تا کیم اهلک جان ایله نتیجه و یرمه
یعنی عاقبت الامر جاتنه حیانت ایله یا نمزده اولان شمعنی شرح نموده
بوقطعه تنک بیت تانیستک مضراع او اینک شرح نموده معنایه هیچ تعرض
ایلمش اکثری نسخه لیده بویله معلومدر که معنایه واصل اولمش
(حکایت) میان عقیل بن ابی طالب و معاویه دوستی تمام بود و مصاحبت
بدوام روزی در راه مجلس خاری افتاد و بر چهره مودتشان غباری
نشست عقیل ار معاویه برید و از آمد شد مجلس او پای در کشید معاویه
عذر خواهان بوی نامه نوشت که ای مطلب اعتلای بنی عبدالمطلب

تن افطی درده لفظنه مصروف
اووب تن درده ملازمت ایله
دیک اولور که معنای اتلاف
ماله ملازمت ایله تا کیم اتلاف
چاه نتیجه و یرمه دیک اولور
علا

وای مقصد اقصای آل قصی وای آهوی نافه کشای عبد مناف وای
 مشیخ مکارم بنی هاشم آیت نبوت در شان شملت و عز رسالت در خانه دان
 شما بجا شد آن همه بزرگواری و حلم و بردباری باز آئی که از رفته پیشانی
 و از گذشت پریشان * میان عقیل لایمه عقیل تصغیر صیغه سیله
 حضرت علی کرم الله وجهه و رضی الله عنہم برادر پدری طالب
 معروف حضرت رسالت پناهك عمرزندان (معاویه کاتب وحی اندی
 یو جملہ لك تفصیلی استین سیر کابو بنہ مرا جعت ایلسون قالدیکه
 فی زمانہ ہذا براز محمد بنی دین و زندقہ آیین بود معاویہ بہ سب
 ایدر لہ انا ذل الله تعالی اصحاب کزبتہ سب حقندہ حدود شرعی قاضی
 عباس کاب شفا سنک آخزیدہ بیان ایلمشدر امام علی ایله بحار ہسی
 خصوصندہ تخطی تعبیر ایدہ رز زیادہ جسارت بالکلبہ جائز دکلبر
 و قالدیکہ اوغلی یزید خیدک خباتی سبیلہ یتہ اکا طین جائز دکلبر
 بزیرا یخرج الحی من المیت و یخرج المیت من الحی ایت شریفہ سنک
 تفسیرندہ بعضیایر حی دن مراد مؤمن و میندن مراد کافر در دیکلبر
 معنای اطمین شویہ اولور کہ کافردن مؤمن اخراج ایدر و مؤمندن کافر
 اخراج ایدر بویہ اولحق اوغلتک خباتی پدر یتہ ایرات یلمزاشتہ اہل
 جنت مسلکی بودر اللهم اهدنا وارشدنا الی الصراط المستقیم حالا
 یومنا لایبغی کلتی طریقت علیہک چہلہ و غلالی خانہ دان نبوتہ محبتدر
 دیو ترہات ایدر خصوصاً حسن ابدالی طائفہ سی کہ دعوی محبت
 ایدر سنت رسول و فرض خدا ایله عمل ایتمزل خدا ہم الله تعالی فی
 الدارین (دوستی یا حریف مصدر) تمام بوندہ کامل معناسہ بود ایدی
 دیمکدر (مباحثت مقاعلہ بایندن مصدر در بوندہ الفت و انسبتدن
 نکایتدر) بود و امد و امد و امد دیمکدر (روزی یا حرف وحدت) در حرف
 ظرف (راہ مجتہان مجارایاتہ و لامیہ شان ضمیر جمع غائب) خاری
 یا حرف وحدت (اقتاد فعل ماضی مفرد غائب واقع اولدی دیمکدر) بر
 حرف استعلا یا حرف صلہ (چہرہ معروف اضافت سابق کی) غباری
 یا حرف وحدت (نشست فعل ماضی مفرد غائب او نوریدی دیمکدر
 لا ییرید باؤما کید ایله فعل ماضی مفرد غائب لازم معناسہ کسلدی
 منقطع اولدی دیمکدر آمد شد کلوب کتمہ دیمکدر کاندیر اسم مصدر

و مصدر مرکب دیر که ایکی ماضیدن ترکیب ایشیدر (اویه اضافت
لامیه) کشید فعل ماضی مفرد غائب چکدی دیمکدر (پای در کشید
اعراضدن گایه در و منقطع اوله دن عبارتندر (عذر خواهان وصف
ترکیبی قیلندندر عذر دیله رک دیمک اولور الف نون علامت و مصدر که
یا لکر خواهان صفت مشبهه در (یوی با حرف صله وی ضمیر عقبه
را جمدر) نوشت فعل ماضی مفرد غائب یازدی دیمکدر (که حرف
بیان ای حرف نذا (مطلب) ملای بی عبدالمطلب اضافت لری موصوفک
صفت و لامیدر در مجازا مطلب اسم مکان استند حک محل دیمک اولور
لعلایوجه معنایه بی اصلنده یین ایدی اضافت ل نون در شر عبد
المطلب حضرت فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم و حضرت علی تک
کرم الله وجهه جدیدر (مقصداقصای القصی اضافت لری سابق کی
حقیقت دیاجمده بیان اولادی صادق کسریله اقصافخ همزه ایله
نهایت و غایت مناسنه درال بونده اولاد و قوم مراد (قصی قافک ضمی
بوصادک کسری و یله مشدده ایله بی محبت مراد اجدانلرندندر آهوی
خافه کشای عید منافی مجازا بیایه و لامیه (آهوی معروف نافه کشای
وصف ترکیبدر مراد مسکلی آهو دیمکدر زیر اسمک یز نوع آهوک
کلو بکنندن چیر عید منافی کدلاک اجدانلریدن برینک اسمیدر (معلوم
اوله که مطلب ایله مطلب واقصی ایله قصی و نافه ایله منافی یئلرندنجینس
خط و تینجینس زاید و تینجینس ناقص وارد تر فکر (منیع مکارم بی هاشم مجازا
لامیه و بیایه و لامیه (منیع اسم مکان اصل صویمک قینایوب ظهور
ایتدیکی بره دیرل بونده تجرید اولنوب انحق ظمور معنایه در مکایم
مکرمک جعیدر کرملر دیمکدر هاشم بنه اجداد رسول الله دن برینک
اسمیدر و هم خواجه عالم صلی الله علیه وسلم حضرت تکرینک ظهور
ایتدیکی قبیللر علمیدر (آیت بیوت لامیه آیت علامت دیمکدر (در شان
شماست سزک شانکرده در (عز رسالت لایه (خانه دان خانه محمه ایله
اهل بیت معنایه در (بک فده دیمکدر (شده فعل ماضی مفرد غائب
برقت معنایه کتدی دیمکدر (همه بولله برده تأکید افاده ایدر
وزکوار ی یا حرف مصدر اولواق دیمکدر (حلم رداری بیایه یا حرف
مصدر یدبار وصف ترکیبدر حول معنایه (باز گیر و دیمکدر (آری

فعل اسر حاضر مفرد کل دیمکدر (که حرف تعلیل (رفته ماضی بدن
 قسمدر کیمش دیمکدر (گذشته ده ماضی بدن قسمدر کیمش معناسنه
 از رفته پشیمم وار گذشته پریشان عطف تفسیری شکلیدر (بعض
 نسخه ده از گفته واقعدر گذشته پرینه (محصول ترکیب) این طالع
 اوغلی عقیل ایله معاویه یئنده تمام دوستلق و دوام اوزره الفت و انبش
 وارایدی برکون انلرک محبتیری یولنده بر دیکن واقع اولدی یعنی محبتیرینه
 خلل طاری اولدی دخی مودتیری چهره سینه یاچهره سی اوزره برغبار
 اوتوردی حاصلی محبت و مودتیری برودنه تبدیل اولدی عقیل
 معاویه دن کسلدی وانک مجلسنه کلوب کتمه دن ایاغین چکدی یعنی
 مجلسنه وارمندی معاویه عنذر دیلیه رک عقیله برناه یاز دیکه ای عبد
 مطلب اولادینک مطلب اعلامی یعنی فی زماننا جله سنک یوجه مطالبی
 وای قصی انسابنک مقصد اقصاسی یعنی الحاله هذه جله سنک اعلامی
 مطالبی و جله نك نهایت مقاصدی وای عبد منافک نافه مشک اولان
 آهوسی وای هاشم اولادنک کرملر منعی نبوت آتی سزک شاکر کرده در
 و رسالت عزتی سزک اهل یتکرده در قنده کیندی اول بوقدر اولواق و
 حوللکک حلمی کل کل یعنی ینه تشریف ایله کیدندن نادمز و کیدن پریشان
 یعنی ماضی دن که یتکرده جریان ایلدی نادم و پریشان و پشیمان اولیق
 (رباعی) تاکی هدف ناولک کین خواهم بود * وز دوری تو بیدل و دین
 خواهم بود * تا حرف توقیت (کی کاف عربک فتحیه زماندن سؤالدر
 استفهامی متضمن (هدف ناولک کین لامیه و پسانیه (هدف فتحین ایله
 اوق نشانه دیر که ترکیده پونه دیمکله تعبیر اولنور (ناولک بونده ارق
 معناسنه در (کین خشم معناسنه در کاف عربک کسر یله (خواهم بود
 اولبسر م دیمکدر (وز واردن مخفصر (دوری یا حرف مصدر اوزا فلق
 دیمکدر (تویه اضافت لامیه (بی دل و دین بونده کال اضطراب
 و خجرتدن عبارتدر (محصول یت) چنه دک یعنی نه زمانه دک غضب
 و خشم اوقینه هدف اولبسر م و سنک اوزا فلق کین مضطرب
 اولبسر م حاصلی بوافراق نه وقته دک و نه زمانه دک منتهی اوله جقدر
 * بروی زمین پیش توام روزمین * در زیر زمین نیز چنین خواهم
 بود * روی زمین بیابنه بر یوزی دیمکدر (پیش تو لامیه سنک او ککده

دیمکدر (مبضمیر متکلم بر زمین با حرف ظرف (ز بر زمین یسانیه برالتده
 دیمکدر که مراد آخرتدر (نیز دخی دیمکدر (چنین بونجلین معناسنه در
 (محصول بیت) بر یوزی اوزره یعنی دنیاوه یوزیده سنک حضور کده بم
 یعنی کان تواضعدهم که خا کپاک اولورم برالتده دخی بونجلین اولوسرم
 حاصلی دنیا و آخرتده سنک خا کپاکیم (عروض) اوزر باعی شجره
 اخر بدندر که صدر وابتدا اخرب حشو اول مکفوف حشو ثانیلری
 سالم عروض و ضرب ازل تنه کیم علاك احوالی بیار اولنسی ایدی
 یویله اولنجه بر مصرعی مفعول مضاعیل مضاعیلن فاع اولور قطعه
 یاران واقف دکل ایش * عقیل در جواب لو بصواب چنین نوشت *
 (محصول ترکیب) عقیل معاویه به جواب باصوابده انجلین یازدیکه
 یا یعنی بوشعردر (شعر) صدقت و قلت حقا غیراتی * اری ان لا اراک
 ولا ترائی * صدقت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب سن صادقین
 یعنی طوغری سوبلک (قلت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب طب صدقت
 جمله سی اوزره معطوف دیکدر) حقا مفعولی (غیر فتح اوزره
 مبنی بونده ادات استدرا کدر لکن معناسنه معلوم اوله که عند الفراء
 استنشاده واقع اولان غیر کله سی مبنی اولور حرف معناسنه اولدیفیچون
 که الا معناسنه در بصریون عندنده معربلر انکر ان کله سنه
 مضاف اولمزسه ان به مضاف اولور سه بته منیدر اما مطلقا غیر
 ومثل کله لری ما وان وان حرف خبرینه مضاف اولدیفی صورتده فتح
 یوزره یسانیه جائز در مبتداء محذوف خبری اولوق وزره مرفوع
 اولمسیده جائز بونده اولدیفی کبی (انی ان حرفدر حروف مشبهه
 بالاعمال دن یاه متکلم محلا منصوب اسمی (اری فعل مضارع نفس متکلم
 وحده اصلسنده ارأی ایدی یا حرف علت متحرک ماقبل مفتوح بابی
 لغه قلب ایتدک وهره بی تبیین ایتدک حرکه سنی ماقبلنده رایه ویردک
 اجتماع ساکنین ایچون همزه بی حذف ایلدک اری اولدی بن رأی
 ایدرم دیمکدر فاعلیله جمله سی محلا مرفوع ان تک خبری ان اسم
 وخبریه تاویل مصدرده غیرک مضاف الیهی (ان حرف ناصب
 مصدریه (لا اری فعل نفی استقبال نفس متکلم وحده اعلالی
 سابق کبی فاعلیله تاویل مصدرده محلا منصوب اراک مفعولی

(کاف ضمیر خطاب محلا منصوب لا اراک مفعول سنی کور محکمی
 دیمکدر) (ولائی فعل فی استقبال مفرد مذکر مخاطب فاعلیه تأویل
 معصوده محلا منصوب لا ارایه معطوف (نون حرف و قایه یا ضمیر
 متکلم محلا منصوب مفعول (محصول بیت) کلامکده صادقین
 و حق دیک لکن بن سنی کور محکمی و سن بنی کور محکمی رأی ایدرم
 یعنی هر نه دید کنه طوغر یسین اما بنم رأیم دخی بو کونه در * و است
 اقول سوه فی صدیق * و لکنی اضد اذا جفلی * لست فعلدر افعال
 ناقصه دن متکلم وحده بن اولدم دیمکدر ضمیر متکلم اسمی (اقول
 فعل مضارع مکلم وحده تختنده فاعلیه جمله سی لست تک خبری
 (سوه لفظا منصوب مفعول قول (فی صدیق ای فی حق صدیق یعنی
 بر حذف مضاف تقدیر اولنور یا خود فی لام معنایه اولنقدم چار
 (صدیق صادق فحمله فعل یعنی فاعلدر که دوست معنایه لفظا
 مجرور محلا منصوب مفعول غیر صریحی اقول تک جمله سی لست تک
 خبری (ولکنی لکن حرف استدراک یا متکلم محلا منصوب اسمیدر
 (اضد فعل مضارع متکلم وحده نصربانک مضاعفتدن ابر بلورم
 دیمکدر تختنده فاعلیه جمله سی جراء شرط (اذا اسم شرط محلا
 منصوب مفعول فیهیدر اضد تک (جفا فعل ماضی مفرد مذکر غائب
 فاعلی تختنده صدیق راجعدر جمله سی محلا مجرور جراء شرط
 و اذ انک مضاف الیهی فعل شرط جراء شرط جمله سی خبر لکن در
 (نون حرف و قایه (یا متکلم جفانک مفعول (محصول بیت) بن دوستم
 حقنده یادوستم ایچون کونوسو بلر اولدم یعنی دوستی ذم و غیبت
 ایلم لکن بن ابر بلورم بکا اذبت و جفا ایلدیکی وقتده حاصلی دوستم
 حقنده اسانت ایلم لکن ایچنورسم مفادقت ایدرم (عروض)
 بو قطعده بحر وافر دندر که مضاعلتن جز ویدر که بونده مدس
 الاجزادر بیت اولک و تائینک صدری سالم صدرك حشوی معصوب
 عصب مضاعلتن دن بشنجی متحرکی اسکندر که لامدر مضاعلت اولور
 مضاعلتن افطنه تبدیل اولنور عروض و ضرب معطوف قطف
 مضاعلتن دن ینه لامی اسکان و آخرنده سبب خفنی که تی در آئی اسقاطه
 دبرل مضاعل قالور فعول انک برینه کلور و ابتدال معصوب ابتدانک

حشوی سالم بویه اولجه تقطیع اولسه صدقت و قل مفاعلت
حقایق مفاعیلن رانی فمولن ارا ان لا مفاعیلن ارا لا مفاعیلن
ترانی فمولن ولست افو مفاعلت ل سوء فی مفاعیلن صدیق فمولن
ولکنی مفاعیلن اضد اذا مفاعلت جفانی فمولن اولور * یعنی چون
کریم از دوست برنجید باید که کجج مفارقت گیرد و بکوی مهاجرت
کراید نه آنکه بیدی میان بندد و پید کوی زبان کشاید * چون
ادات تعلیل معنای شرطی متضمن (برنجید بآء تا کیدایله فعل مضارع
مفرد غائب طوئه دیمکدر (بکوی باحرف صله کوی کاف عریله
محله دیمکدر (مهاجرت مفاعله باندن مصدر در (نا اسلوب عجم
اوزده طویل باز بلور نه کیم بیان اولندی ابر یلق دیمکدر (کراید
فعل مضارع مفرد غائب میل ایده دیمکدر کرایدندن کاف عجم
کسریله بعضیلر کاف عریله دیمشیلر کذا فی نعمه الله (نه آنکه
اول دکل که دیمکدر (بیدی باحرف صله یا حرف مصدر (میان بندد
بل باغلیه دیمکدر که اصرار دن کایه در (بندد فعل مضارع مفرد
غائب بندیدن دن (بید کوی باحرف صله یا حرف مصدر بد کوی
وصف ترکیبدر بد سو یلجی دیمکدر (کشاید فعل مضارع مفرد
غائب آچه دیمکدر (محصول ترکیب) حضرت جای یوقطعه نک
مضمونندن مستفید اولتان حصه بی تفسیر ایدوب پیور چونکه کریم
یعنی کریم اولان کیمسه دوستدن اینجه یعنی رنجیده خاطر اوله
کرکدر که مفارقت بوجفی طوئه یعنی مفارقتی اختیار ایله و مهاجرت
محله سنه میل ایلله حاصلی رنجیده اولدبغی دوستدن اریله و سمنه
واریه اوله دکل که کوتولکه بل باغلیه یعنی عداوته اصرار ایدوب
مضرت قصد نده اولیه و بد کوی بلغه دن آچه یعنی ذم وغیبتنده
اولیه حاصلی اهل کرم بوافعالی ارتکاب الخ (مثنوی) چون شود
یار باتو جنسک اندیش * جز جدایی مکیر با او پیش * باتو باحرف
مباحبت (جنک اندیش وصف ترکیبدر بونده رنجیده اتمه دن
کایتندر (جدایی باحرف مصدر ابر یلق دیمکدر (مکیر فعل نهی
مفرد غائب طوئه دیمکدر بونده پیش وزن وقافیه ایچون تأخیر
اولمندر تقدیری پیش مکیر تفکر و رای اتمه دن کایتندر (با او باینه

مصاحبت ضمیر باره راجع مصدر (محصول یت) چونکه یار سنکله جنک
 اندیش اوله یعنی رنجیده ایده ائک ایله ابر یلغک غیری رأی ائمه یعنی
 محاصمه ایده بم یا ضرر قصدنده لوله بم یا ذم وغینفنده اوله بم دیمه
 همان مفارقت ایله * جد ممکن در خصوصت بسیار * اندکی روی
 آشتی بگذار * جد جیم کسر به سعی معانسه در (مکن فعل فهی
 حاضر مفرد ایله دیمکدر) خصوصت مصدر در دشمنلق معانسه خاء
 میجه تک ضمیمه بسباره اضافت بیانیه (بسیار چوق دیمکدر) اندکی یاه تنکیر
 ایله ترکیده ازاجق دیمکله تعبیر اولنور (روی آشتی بیانیه روی بونده طرف
 معانسه) آشتی الف محدودیه و شبتک کسر به صلح معانسه صلح جانبی
 دیمکدر (بگذار امر حاضر مفرد خو دیمکدر) (محصول یت) خصوصت
 بسباره سعی ایله یعنی چوق دشمنک ایله ازاجق صلح جانبی قو
 یعنی صلحه بر قالسون زیر پشیان اوللق محکمدر (عروض) بوقفه
 بحر خفیه دنددر که فاعلان مفاعیلن فعلات اولور که بیان اولندی
 * باز معاویه یا عتذاره ملودت نمود ویدر التماس صلح کشود و صد هزار
 درم بدل صلح فرستاد و بنیاد عهد نهاد * باز بنه دیمکدر (با عتذار
 یا حریف صلحه اعتذار افتعل بایندن مصدر در) معاودت مفاعله بایندن
 مصدر در (کشود فعل ماضی مفرد غائب اچدی دیمکدر) (در التماس
 صلح لامیه و مصدرک مفعولنه اضاعتیدر) (در قیو معانسه در) (صد هزار
 یوزیک دیمکدر) (درم مسکوک) آنچه دن عبارتدر (بدل صلح لامیه
) (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب گوئدردی دیمکدر) (بنیاد فعل معانسه
) (عهده اضافه لامیه بیانیه) (نهاد فعل ماضی مفرد غائب خودی
 دیمکدر) (محصول ترکیب) بنه معاویه اعتذاره عودت کوسزودی
 یعنی تکرار اعتذار و اعتراف ایلدی و صلحه رضا قبولی اچدی
 و بوزیک آنچه بدل ارسال ایلدی و عهده عمل خودی حاصلی
 صلح و معاومه ایلدی (قطعه) عذر خواهی بکن و عفو طلب شو
 چو عذر * رخنه در قاعده یازی باران قدیم * عذر خواهی یا حریف
 مصدر (عذر خواه وصفه) (زگیبدر عذر در یلیجیلک دیمکدر) اعتذار
 معانسه (بکن یاه تأکید ایله امر حاضر مفرد ایله دیمکدر) (عفو طلب
 وصف ترکیبی عفو استیجی دیمکدر) (شو قول امر مخاطب اول دیمکدر)

(چو ادات تعلیل) فند فعل مضارع مفرد غائب واقع اوله دیمکدر
 (رخنه بوبله برلده خلل معناسنی افاده ایدر) درحرف طرف (یا حرف
 صله) قاعده یاری یازان قدیم لامیه لر وینیه در (یلری یا حرف
 مصدر دوستلی دیمکدر) (یازان الف نون ادات جمع) (قدیم اسکی
 دیمکدر) (محصول یت) خطاب عام طریقله پیور که اعتذار ایله
 یعنی عذر دیله و عفو استیجی اول چونکه اسکی دوستلرک دوستلنی
 قاعده سنه یا قاعده سنه خلل واقع اوله یعنی قدیم اولان احسانک
 محبتی قاعده سنه خلل واقع اولور سه اعتذار ایله حاضلی کلل مرنبه
 سعی مصالحه ایدوب باریش و دفع خلل ابله * ورنیاید بهم آن رخنه
 بکنتار زیان * در عمارت کریش کوش بخشت زر و سیم * وروا کردن
 مخفقد در (نیاید فعل نفی استقبال مفرد غائب کلر سه دیمکدر) بهم بریره
 دیمکدر (بکنتار زیان بیانیه با حرف مصاحبت) (در عمارت کریش
 در حرف صله با معناسنه شین ضمیر رخنه به راجع در) (یا حرف
 مصدر) (کر ادات فاعل اول رخنه بی ضمیر ایدیمی ایکه) (کوش فعلی
 امر حاضر مفرد چالش دیمکدر) (بخشت زر بیانیه با حرف مصاحبت
 خشت کر بیج دیمکدر خاها مجله تک کسر یله اما بونده کوپله دن
 کابندار) (محصول یت) اگر اول خلل دیل سوز یله بریره کلر سه یعنی
 عذر دیلکه مودت سابقه مقرر اولر سه اتی ضمیر ایدیمی ایکه چالش
 للتون و کومش کوپله سیله یعنی بذل مال ایدوب مصالحه ابله زیبا
 لابق دکلدر که مدت عمر کده قزانده فک دوستی برانده کنند کدن
 دور اتمک (عروض) بوقطعه بحر رمل میمند در که صدر و ایتدادن
 ماعدا مجبوند و عروض و ضربیه قصر دخی طاری اوله صدر که
 بر مصرعی فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولور (حکایت) حجاج
 در شکر گاهی از لشکریان خود جدا افتاد بتلی برآمد دید که اعرای
 فسته و از خرقة خود جنبه کان می چید و شتران کرد اومی چزند *
 (شکر گاهی یا حرف وحدت) (گاه ادات مکاندر شکار محله ده
 دیمکدر) (لشکر بیان الف نون ادات جمع یا حرف نسبت) (شکر وزن
 و معناده عسکر کیدر) (خوده اضافت لامیه) (جدا بونده بعید دیمکدر
 (افاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر) (بتلی با حرف صله

(یا حرف وحدت) تل تانك فتي ولامك مكنيله در زیر بولفتند
 اصل اولان شده اولمقدر دبه معناسنه (برآمد فعل ماضی مفرد غائب
 جقدي ديمكدر) (ديد فعل ماضی مفرد غائب كوردی ديمكدر) که
 حرف بیان (اعرابی ياه اول حرف نسبت ياه ثاني وحدت) (براعرابه
 منسوب اعراب بریه ده ساکن اولان عربيه اطلاق اوتور (نشسته
 ماضيدن فمعدر اوتور مش معناسنه) (خرقه خود بیایه) (جنبذ کان
 الف نون ادات جمع كاف هاء رسمیدن مبدل) (جنبذه جیم عربینك
 خنمی ونونك شكونی وبانك ففحله حشرات ارض جنبسه دیرل یونده
 مراد کهله در) (می ادات استمرارا چند جیم عجمك کسر یله فعل مضارع
 مفرد غائب دوشیرر ديمكدر) (شتران الف نون ادات جمع شتر
 ضم شین ایله اشتردن مخفف دوه ديمكدر) (کرد كاف عجمك کسر یله
 چوره ديمكدر اویه اضافت لامیه اعرابه راجع) (چرند فعل مضارع
 جمع غائب اوتلرل ديمكدر) (محصول ترکیب) (ججاج برشکار گاهده
 لشکر یسندن ایری دوشدی بر دبه به جقدي كوردیکه بر اعرابی
 اوتور مش وخرقه سندن کهله دوشیرر ودوه لر اطرافنده اوتلرل
 * چون شتران ججاج را بدیدند بر میدند اعرابی سر بالا کرد خشمناك
 گفت کبست که ازین بیابان بلجامهای درخشان برآمد لغت خدای
 بروی باد* را ادات مفعول (بدیدند فعل ماضی جمع غائب كوردیلر
 ديمكدر بیه تا کید ایله) (بر میدند ده بویه اوز کدیلر ديمكدر
 (سر بالا کرد باشنی قالدردی ديمكدر) (خشمناك تانك ادات وصف
 طارغین ديمكدر) (گفت فاعلی تحتیه اعرابی به راجعدر) (کبست
 کبیر ديمكدر که ذوی العقولده مستعمل اولان که ایله ادات خبردن
 می کبدر) (که حرف بیان) (بیابان صحرا معناسنه در) (باجامهای درخشان
 موصوفك صفتیه اضافتیه) (باحرف معساحت باتوسل اضافت ها
 ادات جمع) (درخشان صفت مشبهه پارلق ديمكدر) (برآمد کلدی
 و جقدي ديمكدر) (لغت خدای لامیه و میسند اند) (بروی کبست ده کی
 که به راجعدر) (باد امر غائب جمله سی دعاء علیه در) (محصول ترکیب)
 چونکه دوه لر ججاجی کوردیلر اور کدیلر اعرابی باشنی قالدردی
 طارغین دیدی یعنی طاریله رق دیدی کبیر بویسباندن پارلق

جامه لاله کلدی یا چغندی لغت او کیمسه نك اوزرینه اولسون
 * حجاج هیچ نکفت ویش آمد که السلام عليك يا اعرابي گفت
 لا عليك السلام ولا رجة الله ولا برکاته * نکفت فعل نني ماضی
 مفرد غائب (پیش بام عجمیه قبت معنایه در (درآمد فعل ماضی
 مفرد غائب کلدی دیمکدر حاصلی ایلرو کلدی (که حرف بیان
) گفت فاعلی اعرابی به راجعدر (الار حرف نني (محصول ترکیب)
 اعرابی حجاجه لغت ايله شتم ایدنجه حجاج هیچ سو یلیدی یعنی
 شتمه جواب و یرمدی و ایلرو کلدیکه السلام عليك يا اعرابي دیدی
 یعنی سلامت سنك اوزر بیکه اولسون اعرابی جوابده دیدی لا عليك
 السلام ولا رجة الله ولا برکاته یعنی سلامت سنك اوزر بیکه اولسون
 واللهک رحتی دخی سکا اولسون واللهک برکاتی یعنی خیر کثیری
 سکا اولسون مراد دعاء علیه در * ازوی آب طلیبد گفت فرود آی
 بذلت و خواری آب خور والله من رفیق ونوکر تونیستم حجاج فرود
 آمد و آب خورد * وی ضمیری اعرابی به راجعدر (طلیبد فعل ماضی
 مفرد غائب استدی دیمکدر (گفت اعرابی دیدی (فرود آی فرود
 اشاغی دیمکدر (آی امر حاضر کل دیمکدر اشاغی این دیمک اولون
) بئلت با حرف مصباحیت (خواری واور سمبله و بام مصد ر به
 خورلق دیمکدر (خور امر حاضر مفرد یمک و ایچمک معنا سئنده
 مشترکدر بونده ایچ دیمکدر (رفیق بولداش دیمکدر (نوکر بونه
 خد متکار دیمکدر (تویه اضافت لامیه (نیستم دکم دیمکدر (فرود آمد
 ایندی دیمکدر (آب خورد صو ایچدی (محصول ترکیب حجاج اعرابیدن
 صو طلب ایلدی اعرابی دیدی ذلت و خور لاله اشاغی این صو ایچ
 والله بن سنك بولداشك و خد متكارك دکم حجاج ایندی و صو ایچدی
) پس گفت ای اعرابی بهترین مردمان کیست گفت رسول خدا صلی الله
 علیه وسلم بر غم تو باز گفت چه میگوئی در حق علی ابن ابی طالب گفت
 از کرم بزرگواری نام وی در دهان نمی گنجد * پس بودند نصکره
 دیمکدر (گفت حجاج دیدی (بهترین به بانك کسری و هاه اصلیه ايله
 ایو دیمکدر ترادات تفضیل یا حرف نسبت نون حرف تا کیسد یکر کی
 دیمکدر (مردمانه اضافت لامیه الف نون اذلت جمع) کیست کیمدر

ویمکدر (گفت اعرابی دیدی (رسول خدا لامیه (برغم نوسنک
 کور لککه دیمکدر (بازینه دیمکدر (گفت حجاج دیدی
 (میکوی می ادا ت حال (کوی فعل مضارع مفرد مخاطب چه میکوی
 نه دیرسین دیمکدر (گفت اعرابی دیدی (برز کواری یا حرف مصدر
 اولوق دیمکدر (نام وی لامیه وی ضمیر علی رضی الله عنه راجعدر
 (دردهان در حرف صله بامعناسته (نمی گنجد فعل نفی حال مفرد غائب
 صغیر دیمکدر (مخصول ترکیب) بودند نصکره یعنی انوب صو
 ایچد کد نصکره حجاج دیدی مر دملک یکری یعنی انسانک افضل
 کیمدر اعرابی دیدی خدانک رسول صلی الله علیه وسلم حضرت نلریدر
 سنک کور لککه بنه حجاج دیدی ابی طالب اوغلی علی کرم الله وجهه
 ورضی الله عنه حقنده نه دیرسین اعرابی دیدی اولوای کر نندن
 حضرت علیک اسمی اغزه صغیر یعنی قابل وصف دکلدر * پس
 گفت چه میکوی در حق عبدالملاک بن مروان هیچ گفت گفت جواب
 من میکوی اعرابی گفت بد مر دیست گفت چرا گفت خطایی ازوی
 در وجود آمده است که از مشرق تا مغرب ازان برآمده است پرسید که
 ان کد است گفت این فاسق و فاجر حجاج را بر مسلمانان کاشته است حجاج
 هیچ نکفت * می کوی می حرف حال کوی فعل مضارع مفرد مخاطب
 (در حرف ظرف (حق عبدالملاک بن مروان لامیه در عبدالملاک دولت
 امویه بن مروان چهارک اوغلیدر خطبه دن بعضی بدع سابقه بونک
 زماننده قالمشدر بنه کیم توار بخنده مصر حیدر و حجاجک پادشاه بدر
 (نکفت فعل نفی ماضی مفرد غائب فاعلی تحتند اعرابه راجعدر
 (گفت حجاج دیدی جواب من لامیه (میکوی بآئید اباه امر حاضر
 مفرد سوبله دیمکدر (گفت اعرابی دیدی بد مر دیست برکنو ادمدر
 دیمکدر گفت حجاج دیدی (چرا را ادا ت تخصیص نیچون دیمکدر
 (گفت اعرابی دیدی (خطایی بآه ثانی حرف وحدت (وی ضمیری عبد
 الملکه راجعدر (در وجود در حرف صله بامعناسته (امده ماضیدن
 قسمدر (خطایی مبتدا آمده است خبری (که حرف بیان یا حرف رابط
 صفت (از حرف ابتداء غلبه (مشرق معروف (تا حرف انتهاء غایه
 (یا حرف صله (مغرب معروف بیان خطابه اشارتدر (پرسید فعل ماضی

مفرد غائب سؤال ایلدی دیمکدر تختنده فاعلی حجاجه راجع صدر
 (که حرف بیان) کدام ایدان سؤالدر که فاعلی مناسبه در (کاشته
 ماضیدن قسمدر حواله الیش معناسنه (محصول ترکیب) صکره حجاج
 دیدی نه در سین مروانک و علی عبدالملک حقنده اعرابی هیچ سویلدی
 حجاج دیدی نیم جوابی سویله یعنی بکا جواب و بر اعرابی دیدی
 کتوبر آدمدر حجاج دیدی نیچون یعنی بدلیکی نه جهندن اعرابی
 دیدی عبدالملکدن برخطا وجوه کلمشدر که مشرقدن مغربه وارنجه
 لول خطا ن طولمشدر حجاج سؤال ایلدی که قنقشدر یعنی نه کونه
 خطا و ککناهدر اعرابی دیدی بو فاسق و فاجر حجاجی مستاناره حواله
 المشدر حجاج هیچ سویلدی * ناکله مرغی پرید و آوازی کرد اعرابی
 روی حجاج کرد و گفت توجه کسی ای مرد گفت این چه سؤالست که
 میکنی گفت این مرغ مرا خیر داد که لشکری میرسد که سیردار ایشان
 تویی * ناکله پرکله مر کبدر آنسزین دیکله تعبیر اولنور (مرغی
 یا حرف وحدت) پرید باء تأکید ایله و باء عجمینک قهیمله اوجدی
 معناسند فعل ماضی مفرد غائب (آوازی یا حرف وحدت) کرد فعل ماضی
 مفرد غائب بحجاج یا حرف صله (چه نه دیمکدر) کسی یا حرف خطب
 (گفت فعل ماضی حجاج دیدی) این چه سؤالست چون سؤالدر (که
 حرف رابط صفت) میکنی فعل حال مفرد مخاطب (مرا بکا دیمکدر
 خبر داد خبر ووردی) که حرف بیان (لشکری یا حرف وحدت
 میرسد فعل حال مفرد غائب اریشوردیمکدر) که حرف بیان یا حرف
 رابط صفت سیردار ریش العسکر معناسند در (ایشانه اضافت لامیه
 تویی باء ثانی خطاب سن سین دیمکدر) (محصول ترکیب) آنسزین
 بر قوش اوجدی و بر آواز ایلدی یعنی اولدی و اعرابی یوزینی حجاجه
 ایلدی یعنی باقدی و دیدی سن نه کیسه سین ای ادم یعنی کیمسن حجاج
 دیدی چون سؤالدر که بیدرسین اعرابی دیدی یوقوش بکا خبر ووردی که
 برانکمر اریشورانت سیرداری سن سین * درین سخن بود که لشکر بان
 وی ددرسیدند و بروی سلام گفتند اعرابی چون ان بدیدرنتک وی
 متعبر شد حجاج فرمود تا ویرا همراه ببرند * درین سخن بود یعنی
 اعرابی بوسنورده ایدی) که حرف بیان لشکر بان وی لامیه در رسیدند

در حرف تا کید رسیدند فعل ماضی جمع غائب ابرشدیلر دیمکدر (وی ضمیری حجاجه راجعدر) گفتند فعل ماضی جمع غائب سولیدیلر دیمکدر (محصول ترکیب) اعرابی بوسوزده ایدی که حجاجت عسکرلری ابرشدیلر و حجاجه سلام ویردیلر یعنی السلام علیک دیدیلر اعرابی چونکه اتی کوردی رنکی متغیر اولدی بوزلدی حجاج بیوردی تا اتی برابر ایلیدیلر * چون روز دیگر بامداد کرد مانده بنهاد و مردمان جمع آمدند اعرابی را اواز داد چون در احد گفت السلام علیک ایها الامیر حجاج گفت من چنان نمی گویم که تو گفتی و علیک السلام * چون ادات فعلیل (روز دیگر ایرنسی کون دیمکدر) بامداد کرد صبا حلدی دیمکدر (مانده طعام معناسنه) بنهاد فعل ماضی بونده لازم معناسنه که قوندی دیمکدر (با ادات مفعول اواز داد چاغردی و دعوت ایلدی دیمکدر) آمد کلدی دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه ایرنسی کون صبا حلدی طعام قوندی و خلق جمع اولدیلر اعرابی چاغردی چون کلدی السلام علیک یا امیر دیدی حجاج دیدی بن اجمالین دیم که سن دیدک ایدی یعنی سنک کی لا علیک السلام دیم و علیک السلام * پس گفت طعام می خوری گفت طعام تست اگر اجازت می دهی می خورم گفت اجازت دادم اعرابی پیش نشست و دست دراز کرد و گفت بسم الله ان شاء الله آنچه بعد از طعام پیش آید خیر باشد حجاج بخندید و گفت هیچ میدانی که دی روز بر من چه گذشت اعرابی گفت اصلح الله الامر سیری که دیروز میان من و تو گذشته است امروز افشای آن ممکن * (محصول ترکیب) بوند نصکره حجاج دیدی طعام بر مبین اعرابی دیدی طعام سنکدر اذن و بر رسک برم حجاج دیدی اجازت و پر دم اعرابی ایلر و اوتوردی والین اوزاندی یعنی طعامه شروع ایلدی و دیدی بسم الله ان شاء الله اول نسه که طعامد نصکره ظهور ایدر خبر اوله حجاج کولدی و دیدی هیچ بیلور مبین دونکی کون بنم اوزریمه نه یکمشدرا اعرابی دیدی الله امیری اصلاح ایلسون بر سر که دونکی کون بخله سنک یئشکده یکمشدرا بو کون اتی افشا ایلله * بعد ازان حجاج گفت ای اعرابی یکی از دو کار اختیار کن یا پیش من باش تا از خواص خود گردانم یا تر اپیش عبدالملک ابن مروان فرستم و از آنچه او را گفته اخبار کنم تا مرجه خواهد آن کنند

(محصل تر کتب) بودند نصکره حجاج دیدی ای اعرابی ایکی کار دن
 برخی اختصار ایله یا بنم قتمده اول تا که سنی کنند و خواص مدن ایلیم
 یا سنی عبد الملك بن مروان قتمه کوندرم و اول نسنه دنکه انک ایچون
 سوبلش اینک خبر ایلیم تا که هر نه دیلرسه اتی ایلسون یعنی فصل
 یلورسه او یله ایلسون * اعرابی گفت صورتی دیگر هم می تواند بود
 پرسید که آن کدامست گفت آنکه هر ایکذاری که بسلاست پیلاذ خود
 باز روم و دیگر نه تورانی نه من ترا حجاج بخندید و بغرمود تا و پرا هزار درم
 دادند و پیلاذوی فرستادند * صورتی با حرف وحدت (محصل ترکیب)
 اعرابی دیدی بر غیر صورت دخی اولق ممکندر حجاج سوال ایلدیکه
 اول فقهبیدر اعرابی دیدی اولدر که بی ترک ایده سین که سلاست
 کند و بلادیمه کیدم و غیره نه سن بنی کوره سین و نه بنی سنی حجاج
 کولدی و بیوردی تا اکا یلک درم و بزه لر وانی بلادینه کوندره لر (قطعه)
 زمرد باید که بلطف سخن و حسن خطاب * طبع ار باب ستم راز ستم
 باز آرد * (بلطف سخن صفت موصوفه اضافتیدر با حرف مصاحبت
 حسن خطابده بویه طبع ار باب ستم لایمه و بیانیه را ادات مفعول
 ستم لر بونده ظلم معناسنه (باز آرد بحسب اللغه کیر کتورر دیکدر اما
 بویه پر لده البقور دیکدن صکت نایتدر (محصل بیت) مرد کر کدر که
 لطف سخن ایله و حسن خطاب ایله یعنی کلمات دلایز و خطاب شوق
 امیر ایله ظلم ار بابنک طبعی ظلمدن البقور یعنی مجبول اولد بی ظلمی
 ایتدر مزبلکه لطفه سزا اولور * هر کر می که ز احسان و کرم رم
 کرد ست * بفسون سخن او را بکرم باز آرد * کر می با حرف وحدت
 نوعیه (که حرف رابط صفت) رم رانک فتحیه رمیدن مصدرندن
 امر در بونده کرده لفظیه ترکیب اولنوب ماضی هر کیدن قسم
 اولشدر او رکش و نفرت ایلش معناسنه (بفسون با حرف مصاحبت
 فسون افسوندن مخففدر) تخنه اضفت بیانیه (بکرم با حرف صله
 باز آرنک تحتد فاعلی مرد مرا جعدو کر و کتورر معناسنه (محصل بیت
 هر بر کریمکه احسان و کرمندن او رکدر یعنی کرم و سخاندن نفرت
 ایلشدر حاصلی مسکدر سخن افسونی ایله اتی اول مرد کر مه کتورر
 (عروض) بوقطعه رمل بخونددر که فیجه کره مرور ایلدی (حکایت

یزدجرد پسر خود بهرام را در موضعی دید از حرم خود که مناسب نبود
 و بر او فرمود که بیرون رو و حاجب را سی تازیانه بزنی و از در پرده سرای
 دور کن و کسی ندیده که را نام برد که و بر ایچای وی بنشان * (یزدجرد
 یانک قنچی و زانک سگونیله و دالاک کسریله عجم پادشاه لریدن برینک
 اسم بگذر که یزد کرد دخی دبر لر که بهرام کورک پدری ایدی و هم غایت
 ظالم ایدی آخر الامر اغزیته آتی دیمه اوروب فوت اولمش در ز پسر خود
 بیانیله (بهرام را را ادات مفعول) موضعی با حرف وحدت (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (حرم خود ده بیانیله) (و بر او
 ضمیری بهرام را جعفر را ادات مفعول) (حاجب پرده دار مقاسنه) (را
 ادات مفعول) (سی او تو ز دیمکدر) (تازیانه قنچی مناسبه در) (بزنی امر
 حاضر مفرد آورد دیمکدر) (پرده سرای لامیه سرای حرم دن کنا بندر
 حرم قیوسندن دیمک اولور سرای قیوسندن دین مقایه نا محرم ایتمش
 (نام برد بحسب اللغة آدالت دیمکدر اما بو یله یز زده تعیین دن کنا بندر
 (که حرف بیان) (و بر او را ادات مفعول) (وی ضمیری کسی به را جعفر
 ایچای وی لامیه با حرف صله) (وی ضمیر حاجب اوله را جعفر) (بنشان
 فعل امر مخاطب نصب ایله دیمکدر) (محصول ترکیب) یزد جرد کندی
 بو غلی بهرامی بر موضعه کوردی حرمندن که مناسب دکل ایدی بهرام
 یسوردیکه طش سر جیق و حاجبه او تو ز قنچی اور و حرم قیوسندن او زاق
 ایله یعنی عزال ایله و بر غیر کیمسه بی نه بین ایله که اتی انک یر بته نصب ایله
 * بهرام بموجب فرموده پدر عمل کرد اما هنوز سیزده ساله بودند انست
 که سبب غضب وی حاجب چه بود * بموجب با حرف مصاحبت
 (موجب فرموده پدر لامیه لر در) (هنوز الان دیمکدر) (سیزده اون اوج
 دیمکدر) (ساله ها رسمی ادات مقدار سیزده ساله اون اوج بیلاق
 دیمکدر که اون اوج باشند) (بود ایدی) (ندانست فعل نفی ماضی مفرد
 غائب بتلیدی دیمکدر) (که حرف بیان) (سبب غضب وی لامیه لر در
 وی ضمیری پدر را جعفر) (محصول ترکیب) بهرام باباسنک بو یروغی
 مقضاسیله عمل ایلدی اما الان اون اوج باشند ایدی بتلیدیکه پدرک
 سبب غضبی نه ایدی * بعد ازان روزی بهرام پدر پرده سرای آمد
 و خواست که در آید حاجب دوم دست بر سینه وی نهاد و نگذاشت که

در آید و گفت بعد از این ترادری موضع بینم سی تازیانه انت بزغ از جهت
 خیانتی که بر حاجب پیشین کردی و سی دیگر را از جهت خیانتی که می
 خواهی بامن کنی * (روزی با حرف وحدت) بدر با حرف صله (در آید)
 فعل مضارع مفرد غائب کبره دیمکدر (دست بر سینه وی نهاده بحسب
 اللغة النی کو کسنه قودی دیمکدر اما بویه محملرده صالیو بر همه دن کلاتدر
 (محصول ترکیب) اندن صکره بر کون بهرام پرده سرایه کلدی
 و دیدد یکه کبره ابکنجی حاجب صالیو یرمدی وقومد یکه کبره
 و دیدی اگر بوندن صکره سنی بو موضعه کور رسم سکا اوتوز قجی
 اوروزم شول خیانتدن اوتور یکه اسکی حاجبه ایلدک و اوتوز دخی
 اول خیانتدن اوتور یکه بکا ایتک استر سین * این خبر ببرد جرد
 رسید حاجب دوم را بخواند و تحسین کر واحسان نمود و خلعت
 پوشانید و مرتبه اش بلند کرد و دانید * پوشانید فعل ماضی مفرد غائب
 الف نون ادات تعدیه کیدردی دیمکدر (محصول ترکیب) بو خبر
 بزر جرده ایرشدی ابکنجی حاجی چاغردی و تحسین ایلدی واحسان
 کونستری و خلعت کیدردی و مرتبه سین عالی و بلند ایلدی (قطعه)
 حفظ شه باید چنان کر آستان او عبور * در ضمیر بنده و آزاد نتواند
 گذشت * عبور عین ضمیه وزن و معناده مرور کیدر (محصول بیت)
 پادشاهک حفظی انجلین کر کدر که ائک آستاندن کچمک بنده و ازادک
 ضمیر بنده کچمک ممکن اولیه یعنی حریم پادشاه اورتبه محفوظ اولقی
 کرک که بنده و ازادک و عبید و احرارک قلبه کچمک سوداسی دخی
 خطوط اولیه کمال محافظه دن نکاتدر * در حریم حرمت عرش که
 سرمد و لست * مزغ نتواند پرید و باد نتواند گذشت * در حریم حرمت
 عرش در حرف ظرف شین ضمیر پادشاهه راجع در اضافت لری بیابنده (که
 حرف رابط صفت) دواته اضافت لامیه (پرید فعل ماضی بونده
 مصدر معنایه در زیر مضارعه مقارندر) گذشت ده پرید کیدر
 (محصول بیت) پادشاهک عرش متی حریم بنده که دوت سریدر
 قوش او چغه قادر اولیه و روز کار کچمبه قادر اولیه یعنی پادشاه
 حرمنه یار و اغیار محرم اولملی (عروض) بوقطعه بحر رملنددر که
 عروض و ضری مقصور بر مصرعای فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

فاعلات اولور (حکایت) وز پرهرمز بن شاپور بوی نامه فرستاد که
 بازگان در بازار جواهر بسیار آورده اند و آنرا بصد هزار دینار
 از برای پادشاه خریده ام شنیده ام که پادشاه آنرا نمی خواهد اگر
 راست فلان بازارگان بصد هزار دینار سود می خرد * وز پرهرمز
 لامیه (هرمزهاک ضعیله در) شاپور بای عجبیله بر پادشاهک اسمعید
 نسل یافتن بوهرمز نو شروانک اوغلی هرمزک غیریدر (بوی یا
 حرف صله (وی ضمیرهرمز را جعدر (بازرگانان در یا بیانیه (بلر
 بونده یوک معنائه در (جواهره اضافت بیانیه (و آنرا را لدان مفعول
 آن اسم اشارتدر بار جواهره (بصد هزار سود (با حرف مقابله
 یوزیک التون فائده مقابله سنه (خرد فعل ماضی مفرد غائب المور
 دیمکدر خریدندن (محصول ترکیب) شاپورک اوغلی هرمزک وزیری
 هرمره نامه ارسال ایلمدیکه در بازارگانلری جواهر بوی جوق
 کتورمشلردر و اول یوکلری پادشاه ایچون یوزیک دیناره صانون
 المشم ایشاندیکه پادشاه انی استقر اگر صحیح ایسه فلان بازارگان
 یوزیک التون فائده ایله صانون المور * هرمر جواب نوشت که
 صد هزار دینار و صد هزار چندان پیش ما قدری ندارد چون
 ما بازارگانی کنیم پادشاهی که کند و بازارگانان چه کنند * چندان
 اولقدر دیمکدر (پیش ما لامیه پیش قیت معنائه) قدری یا حرف
 تنکیر (بازرگانی یا حرف مصدر) کنیم فعل مضارع متکلم مع القیر
 (یا پادشاهی یا حرف مصدر که کنیم دیمکدر) کنند فعل مضارع جمع
 غائب ایلمر دیمکدر (محصول ترکیب) هرمر وزیر جواب بلزدیکه
 یوزیک و اولقدر یوزیک یعنی یوزیک کره یوزیک نرم قهیزده قدری
 یوندر یعنی بی حاصلدر چونکه بز بازارگانلق ایلمم پادشاهلق کیم
 ایلسون و بازارگانلره ایلمر یعنی نه بابلسونلر و نه کله عباس شرت
 ایلسونلر (قطعه) نه طور منصب شاهان بود که بیع و شرا * بقصد
 کسب معاش خود اختیار کنند * نه حرف نفی بوده مصروق
 (طور منصب شاهان لامیه لر در طور الملوب وقاعده معنائه در
 (که حرف بیان (بیع و شرا الم صاتم دیمکدر) بقصد کسب معاش خود
 بیانیه لر در (محصول یت) شاهلرک منصبی طورری اولر که یعنی

لایق دکلدر که الم صاعی کندی معاشی کسی فصدینه اختیار ایلدیلر
 شان پادشاهه مناسب دکلدر * چوشاه یشه کند کار تاجران چهار *
 قو خود بکو که دکر تاجران چه کار کنند * کار تاجران چهار
 لامیه یی در (تو خود بکو انصاف ایله محاسبه استعمال اولنور) که
 حرف رابط (محصول بیت) چونکه پادشاه تاجران کارنی صنعت
 ایلیمه سن سوله که یعنی انصاف ایله غیر تاجران ایلسونلر (عروض)
 یوقطعه یحرر تحت مخبون مقصود در که وزنی مفاعیلن فعلن
 فعلن اولورم کراریان اولندی (حکایت) امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه
 در وقت خلافت خود در مدینه منوره دیواری کل میگرد یهودی پیش
 وی نظم کرد که حاکم بصره بصد هزار درم ازین شاهی خریده است
 و در ادای عن آن عمل می کند فرمود که کاغد پاره داری گفت
 فی سفالی یرداشت و بر آنجا نوشت که شکایت کنندگان از تو بی حساستند
 و شکر گران قایب از موجبات شکایت بهر هیز یا از منند حکومت
 برخیز و در آخر نوشت که گنیه عمر بن الخطاب نه بران مهری نزد
 یونه بران طغرابی رفیق گردانما چندان صولات عدالت و هیئت سیاست از وی
 در خاطر ها منسته بود که * دیواری یا حرف وحدت (کل کافی
 محکم که سربله چامور دیمکدر) (میگرد می ادات حکماء) (کرد فعل
 ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (پیش وی لامیه وی ضمیر حضرت
 عمره راجه در) (نظم کرد اظهار مظلومیت ایلدی دیمکدر) (که حرف
 بیسان) (مناعی یا حرف وحدت) (خریده ماضی بدین قسمید) (ثمن بها
 دیمکدر) (آه اضافت لامیه) (عمل بهانه معناسنده مستعملدر) (پاره
 یا حرف وحدت همزه حرف توسل) (داری فعل مضارع مفرد
 مخاطب) (سفالی یا حرف وحدت) (پرداشت فعل ماضی مفرد غائب
 طالبدری دیمکدر) (بر آنجا اول بهره یعنی سفالی پاره به دیمکدر) (نوشت
 فعل ماضی مفرد غائب یازدی دیمکدر) (کنند کان الف نون ادات
 جمع) (کاف هاء ر سجدین مبدلدر) (کننده اسم فاعیل ایدیمکدر دیمکدر
 (شکر گران الف نون ادات جمع) (شکر گزار وصف ترکیبدر) (شکر
 لذا ایدیمکدر) (موجبات سبیلر دیک) (بهر هیز پاره یا کسد ایله
 امر حاضر مفرد در اجتناب ایله دیمکدر) (برخیز فاعلی معناسنده امر

حاضر در (زد فعل ماضی مفرد غائب آوردی دیمکدر) چندان
اولقدر دیمکدر (صولت بونده شدت معنائنه در) نشست ماضیدن
قسمدر (محصول ترکیب) امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه کند و خلافتی
و قتلده مدینه منوره در دیواره چامورایلردی یعنی دیوار پیاردی
بریهودی انک حضورنده تظلم حال ایلدیکه حاکم بصره یوز بیک
درهمه بر متاع المشدر بهاسنی داده بهانه ایلر حضرت عمر پیوردیکه
بر کاغد باره واری یعنی بر بار چه کاغذک واری یهودی دیدی یوق
بر سقسی پاره سی قالدردی واکا یازدیکه سندن شکایت اید یعیلر
حسابسزدرل و شکر ادا اید یعیلر نایاب یعنی یوق شکایت سبیلرندن
اجتناب ایلر یامسند حکومتدن قالی و آخرنده یازدیکه کتبه عمر بن
الخطاب یعنی یونی عمر بن الخطاب یازدی نه انک او زرینه مهر
اوردی نه بر طغرا رقم ایلدی امانا و اقدر عدالتی صولتی و سیاستی هیتی
انندن خاطر زده او تورمشدیکه * چون آن سفال را بجا که بصره داد
ووی سوار بود از اسب فرود آمد و زمین پیوسید و وجه یهودی را تمام
ادا کرد ووی سوار ایستاده بود * بجا که با حرف عله (وی ضمیر حاکمه
را جعدر) (فرود آمد ایلدی دیمکدر شارح مرحوم فرود آمد برینه
پاده شد یازمش یا نمزده اولان نسخه لده یوقدر) (پیوسید باء تأکید ایله
فعل ماضی مفرد غائب او پدی دیمکدر) وجه یهودی لایمه وجه بونده
ثمنندن عبارتدر (وی ضمیر یهودی به راجعدر) (ایستاده مانعیدن قسمدر
طورمش دیمکدر) (جمع نسخه لده ووی سوار ایستاده بود عبارت
واردر الاشاره مرحوم واقف اولمش) (محصول ترکیب) چونکه
اول سفالی حاکم بصره به ویدی وایل سوار ایلدی آندن ایلدی
ویر او پدی و یهودیتک ثمنی تمام ادا ایلدی و یهود سوار طورمش
ایلی حاصلی بلا تخلف اول ساعت ادا ایلدی (قطعه) چون بود
شاهرا عز و سیاست * کند از دست کستاخان ذیلی * بود فعل نقی
مستقبل مفرد غائب اولیه دیمکدر (شاهرا را ادات تخصیص شاهک
دیمکدر) (عز بونده هیت و شوکت معنائنه اولیق اولی در) کستاخان
الف نون ادات جمع (کستاخ ادبسر دیمکدر) (ذیلی یا حرف مصدر
(محصول یت) چونکه شاهک هیتی و سیاستی اولیه ادبسرزل الندن

خوراق و حقارت چکر * چور بزد شیر را دندان و ناخن * خورد
 از رویان لنگ سبلی * ریزد فعل مضارع مفرد غائب لازمه متعدی
 پیشده مشترکدر بوند لازم معنائسه دو کوله دیمکدر زیریدن
 یار یخن دن تنه کیم دیبا جمده واقع اولان قطعهده تفصیل اولندی
 (شیر را اداات تخصیص شریک دیمکدر (دندان دیش (ناخن خاء
 مجعده امله فتح یله طرنق دیمکدر (خورد فعل مضارع مفرد
 غائب خوریدن دن یا خور دن دن زیر مصدر دالینک ماقبلنده
 یارنودن را واقع اولسه مضارعده مفتوح قیلور (رو بهان الف فون
 لدات جمعصدر زویه و رویاه دلکو دیکلری جانورک اسمیدر (لنگ
 لفظنه اضافت صفتنه اضافیدر (سبلی سله معنائسه (محصولیت)
 چونکه ارسالک دیشی و طرناغی دوکله طوپال دلکور دن سله یر
 یعنی ادائی لئنده زیون اولور سیاستی اولین پادشاه دخی ضعفادن
 مشقت و زالت چکر (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس محذوفدر
 بر مصرعی مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولور (حکایت) جوانی را
 بدزدی گرفتند خلیفه حکم کرد که دستش ببرد تا ازال مال مسلمانان
 کوتاه شود جوان بشالید و گفت ای خلیفه * جوانی یا حرف وحدت
 (را اداات مفعول (بدزدی یا حرف مصاحبت (یا حرف مصدر
 خرسزاق ایله دیمکدر (گرفتند فعل ماضی جمع غائب طوندیلر
 دیمکدر (دستش شین ضمیری جوانه راجعدر (بیرند باه تا کیدایله
 فعل مضارع جمع غائب کسملر دیمکدر (تا حرف تعلیل (مال مسلمانان
 لامیه (بشالید فعل ماضی مفرد غائب ایکلادی دیمکدر (محصول ترکیب)
 یر جوانی خرسزاق ایله طوندیلر یعنی نهمت سرقه ایله اخذ ایلدیلر
 خلیفه حکم ایلدیکه البنی کسه را تا کیم مسلمانلرک مانندن قصه اوله
 جوان ایکلادی یعنی اه و فریاد ایلدی و دیدی ای خلیفه بعضی نسخهده
 ای خلیفه پرینه ای خداوند واقعدر (یت) مرایدست چپ و راست
 چون خدا آراست * روا مدار که ماند چیم جدا از راست * مرایی
 دیمکدر (بدست چپ بیسایه (یا حرف مصاحبت صول ال دیمکدر
 یسار معنائسه (راست چپ او زره معطوف صاغ دیمکدر یمین
 معنائسه (چون ادات تعلیل (آراست الف هموده ایله فعل ماضی

مفرد غائب بزه دی دیمکدر (روا مدار جائز کورمه معانسه فعلی
 نمی در) که حرف یسان (ماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر
 (جنبه ابرو دیمکدر (محصول بیت) بنی صول و صباع ال الیه چونکه
 خدا تزیین ابلدی جائز کورمه که صولم صاعدن ابرو قاله یعنی ابروی
 روا کورمه (عروض) بویست بحر مجشنددر که مجنون مقصوددر که
 پردصرای مفاعله مفاعله مفاعله مفاعله اولور * خلیفه فرمود که
 دستش بیرید که این حدیث از حدود خدای تعالی مملله دران
 مسلمانی نیست * بیرید بیه تا کبسه ایله فعلی حاضر مفرد قطع ایلک
 دیمکدر (که حرف تعلیل (حدیث سین و تا ادات خبر یا حرف تکیه
 (حد حاء مملله نك فنی و دال مشدده ایله بحسب اللغة غضب
 معانسه در لکن بونده حدیثی در که مثلاً زانی و زنیه به بعد الاثبات
 یوز دکنک و سارق و سارق به قطع و عدا سفک دم ایمنه قصاص
 و بونلک امثالی کبی نه حقیقتده غضب الهیدر (حدود حدك جمعیدر
 (خدایه اضافی لامیه (مماهله مفاعله بایندن مصدورده مسامحه معانسه
 حکمک یعنی ترك ایلک دیمکدر (مسلمانی یا حرف مصدر (محصول ترکیب)
 خلیفه بیوردیکه قطع ید ایدک زیرا بو الله تعالیک حد دل نندن
 برحد در بونده مهلت و برمک مسلمانلق دگلدر * مادرش همراه بود
 برخاست گفت ای خلیفه این فرزند مفت بدست یاری روز شب می آرم
 و از دست یاری وی روز و شب می خورم * مادر آنا دیمکدر و الده
 معانسه (شین ضمیر جوانه راجعدر) همراه بود بیه یعنی باینده
 ایدی دیمکدر (برخواست فعل ماضی مفرد غائب قاله دی دیمکدر (فرزند من
 لامیه (بدست یاری وی لامیه (یا حرف مصاحبت (دست یاری تالک
 سگریله یاردم دیمکدر معاونت معانسه (روز شب کیچه بی کوندزه
 می آرم کتوردم (از دست یاری وی لامیه (دست یار بونده اضه فله الی
 امکی دیمکدر (میخورم یرم (محصول ترکیب) و الده سی بیه ایدی
 قائدی و دیدی بو بنم فرزندمدر بونک معاونت و یاردمیه کیچه بی
 کوندزه کتوردم یعنی کیچه ل بونکله کلنورم و بونک الی لمکندن یرم
 یعنی او غلوم قرانور بن یرم (قطعه) فرزند بود چو جان بخشای * برجان
 من ستم رسیده * چو ادات تشبیه (بخشای باء تأکید ایله بخشه

دیمکدر (بر حرف صله) (جان من ستم رسیده لامیه و پانیه ستم رسیده
 مرکب در ظلم ایر شمش دیمکدر (محصول بیت) (لوغل جان کی اولور
 بنشله بن ستم کور منک جانی * سر رشته روزیم کف اوست * میسند که
 آن شود بریده * (سر رشته بونده مجاز اسب معناسنه در (روزی به
 اصناف لامیه (روزی یاه اصلیه ایله رزق معناسنه در (میم ضمیر متکلم
 (کف آوج دیمکدر اما بونده مطلق الدن کایتدر (میسند فعل نهی
 حاضر مفرد بکنه دیمکدر اما بویه بر زده لایق کورمه مقافنده مستعملدر
 (که حرف بیان (آن اشارتدز کفه (بریده اسم مفعولدر کیش معناسنه
 (محصول بیت) بنم قشتمک سبی انک البسدر لایق کورمه که اول ال
 کیش اوله شارح نسخه سنده میسند برینه مگذار بازمش او یله
 نسخه کورمکده هم مر حوم معنی جانبین کلبا ترک ایلش (عروض)
 بوقطعه بحر هزج میسند که صدر و ابتدا اخر بخر معلوم حصول
 مقبوض قبض که بشجی ساکنی حذفدر مقاعلن قالور عروض
 مقصور مقاعیل قالور ضرب محذوف فعول اولور بر مصرای مفعول
 مقاعلن مقاعیل یا فعول اولور * خلیفه گفت دستش بریده که من این
 کاه ازوی درمی گذارم و کاهکاری ترک حداین بر خود روانمی دارم *
 (دستش شین جوانه راجع) (که حرف تعلیل) نمی گذارم فعل
 فی حال متکلم و حده عفوایلم دیمکدر (و کناهکاری ترک حداین
 پانیه و لامیه در کاهکاری یا حرف مصدر بونک حدیفی ترک کاهکاری لغنی
 دیمکدر (محصول ترکیب) خلیفه دیدی البی کس زیر این بو کاهی اندن
 عفوایلم و بو حدی ترک کاهکاری لغنی کندی اوزریمه جائر طوعیم
 * مادرش گفت ای خلیفه این راهم یکی ازان کاهان شمار و ازان
 معاصی انکار که همواره ازان استغفاری می کنی و آمرزش خواهی خلیفه را
 خوش آمد و حکم خلاصی فرمود * (هم دخی دیمکدر) (یکی ازان کاهان
 اول کاهلردن بری (شمار امر حاضر مفرد صای دیمکدر (معاصی
 معصبتک جمعیدر کاهلرمعناسنه (انکار امر حاضر مفرد در فتح همزه
 ایله ظن ایله معناسنه بونده فرض ایله دیمکدر (که حرف رابط صفت
 (همواره دائما دیمکدر (می کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایدرسین
 دیمکدر (آمرزش الف ممدوده ایله و میم ضمیله اسم مصدر در یار لغنی

معناست آمرزیدن دن (بی خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب) خلاصی
یا حرف مصدر (یعنی نه خنده و گفت بگذار بدش واقع در حکم
خلاصی فرمود برینمو بعضی بنده و حکم خلاص فرمود بگذارستن وی
دو شمشیر (محمول ترکیب) والده سی دیدی خلیفه یونی دخی اول
کاهلردن صای و لوله معاصیدن عد و فرض ایله که دائمی اندن
استغفار ایدرسین و یار لغتی طلب ایلرسین خلیفه به خوش کلدی
و خلاصه حکم پیوردی یانی یاغک دیدی با خلاصه حکم پیوردی
انی ترکه خلاصه عفو ایلدی (قطعه) ای خوش آن دانا که پیش
شاه دم * کاه قهر از نکته خوش میرند * (ای حرف ندا) دم مصراع
ثابته میرندک مفعول صریحی (کاه وقت معناست در (خوش فتح
خایله در (محمول بیت) ای خوش اول عاقل و عالم که شاه فتنه
قهر و فتنه خوش نکته دن دم اوره یعنی کلات دلفریب و سخن عجیب
لیلله لب کشا اوله * نکته چون آب می آرد لطیف * شاهرآنی بر
آتش میرند * (نکته یا حرف وحدت همزه حرف توسل) چون اادات
نفسیه شاهرآ را اادات تخصیص (آب برانش زدن تسکین حرارت
و غضبه مصطلح در (محمول بیت) بر نکته صوکی لطیف کتوز
یعنی لطیف بر نکته دلفریب سویله شاهک غضب نسکین ایدر
(عرض) بوقطعه بحر رمل مسددر جمع اجزای سائل عروض
بوضرب محذوف اولجه بر مصراع فاعلاتن فاعلاتن فاعلن اولور
(حکایت) کاهکار برایش خلیفه آوریدند خلیفه بقوی مستحق آن
شده بود فرمان داد * (محمول ترکیب) بر کاهکاری خلیفه فتنه
کتوردیلر خلیفه شول فتوی ایله که اکا مستحق اولش ایدی یعنی فتوی
موجبه لایق ایلدینی جزایه فرمان ویردی (بعض نه خنده بقوی
برته بعفو یعنی اقدر حاصلی مستحق اولدینی عفو به فرمان ایلدی
* گفت ای امر المؤمنین انتقام برگاه عدالت و تجاوز ازان فضل
و پایه همت امیر المؤمنین ازان عالی ترست که از آنچه بلندترست تجاوز
نماید و با آنچه فروترست فرود آید خلیفه را بعض وی خوش آمدگاه وی
عفو فرمود * (تجاوز و تفاعل باشند مصدر در (تجاوز نماید که نمیتکن
کا بتدر یعنی ترک ایده (فرود آید بوده تزلدن عبارت در (محمول ترکیب)

کاهکار دیدی ای مؤمنلر امیری کاهه انتقام عدلدر واندن کجکمک
فضلدر و امیر المؤمنینک همی درجه سی اندن عالیو کدر که عالیو اولان
نسنه دن کجه یعنی ترک ایده و اول نسنه که اشاعیر کدر تنزیل ایلدی حاصلی
اعلا دوزد کن اسفله تنزل همت یادشاهدن دوندن خلیفه یه انک
سوزی خوش کلدی انک ~~کناهی~~ عفو پیوودی (قطعه) * عفو
از کاه فضل بود انتقام عدل * زان نابین زچرخ برین نلزمین رهست *
(زان ازاندن مخفدر آن اسم اشارتدر عفو (تاحرف انتها) (باین باحرف
صله این اشارتدر انتقامه برین عالی معناسنه (تاحرف انتها) (محصول بیت)
کاهدن عفو فضل اولور انتقام عدل اولور فضلدن عدله چرخ
بریندن زمینه دک بول واردر یعنی بینلری بین السماء والسمکدر که
فضل سماه همسر وعدل زمینه براردر * کی فضل را کذارد و دارد
بعدل روی * دانا که از تفاوت این هر دو آکست * (محصول بیت) چن
فضلی ترک ایدر وعدله یوز طوتار عالم که هرایکینک تفاوتندن اکاهدر
یعنی بو ایکبسنک تفاوتندن اکاه اولان فضلی براغوب عدله توجه ایلن
(عروض) بو قطعه بحر مضارعنددر صدر و ابتداسی اخری که مفعول
او اور حشور مکفوف که فاعلات مقاعیل اولور عرض و ضربی
مقصود که فاعلات او اب بر مصرعای مفعول فاعلات مقاعیل فاعلات
اولور * کودکی ازین هاشم بایکی ازار باب مکارم بی ادبی کرد شکایت
بهمش بردند خواست که تاویرا ادب کند گفت ای عم من کردم آنچه
کردم وعقل من یامن نبود تو بکن آنچه میکنی وعقل بانست * کودکی
باحرف وحدت برچو جق دیمکدر (بایکی باحرف صله) (محصول ترکیب)
بنی هاشمدن برچو جق کرم صاحب لرندن برینه یعنی اکر امی واجب
اولنرک برینه ادب سترک ایلدی عیسنه شکایت ایلدی ایلر دیلدیکه اتی
تأدیب ایلیمه دیدی ای عم بن ایلدم او نسنه بی که ایلدم یعنی نه ایتده سه
بن ایلدم وعقل بنم ایله دکل ایدی سن ایله اول نسنه بی که ایلر سن یعنی
ایده جککی ایت ودقلاک سنکله در (قطعه) کرسفیهی بحکم نفس وهوا
نه بوفق خرد کند کاری * سفیهی یا حرف وحدت بحکم نفس باحرف
مصاحبت اضاوت مصدرک فاعلنسه در (بوفق خردده بویه در
وفق بونده اقتضا معناسنه در (کاری باحرف تکبیر) (محصول بیت)

اگر بر سفیه نفس و هوا و آن حکمیه عقل مقتضای آنچه دکل را پیش اینلر سه
 یعنی بر سفیه عقله موافقت با محبوب هوا و هوسنه تابع اوله رق ایش ایشلر سه
 * بر نفس و هوا جو غالب نیست * جز راه خرد میرو باری * می و فعل
 نمی حاضر مفرد گفته دیمکدر باری یاء اصلیه ایله اادات نمیشد ترکیبده
 دخی استعمال اولنور (محصول یت) سستک اوزر سیکه چونکه نفس
 و هوا غالب دکلدر باری عقل یولینک غیر یه گفته حاصل قطعه نفس
 و هوا به تیعته بر سفیه پراش اشدی مقتضای عقل اوزره دکلدر
 چونکه سنک نفس و هوا و غالب دکلدر عقل مقتضای عمل ایله یعنی
 عفو ایله (عروض) یو قطعه بحر خفیه ندر که کندیته خبن ایله حذف
 طاری اولشدر که بر مصرای فاعلان مفاعیلن فاعلن در (حکایت)
 زنی را از جماعت که رجحاج خروج کرده بودند پیش وی آوردند رجحاج
 یاوی سخن میگفت و وی سر در پیش انداخته بود و نظردر زمین
 دوخته نه جواب وی میدادونه وی نظر میکرد * زنی با حرف وحشت (را)
 اادات مقول زن مطلقا تسلیه اطلاق اولنور مؤخر آوردندک مقول
 (که حرف رابط صفت (پیش وی رجحاجت قتنه (آوردند فعل ماضی
 جمع غائب کنور دیلر دیمکدر (باری اوزره (می گفت می اادات حال
 ماضی سویلردی دیمکدر (وی ضمیر نه زنه راجعدر (سر در پیش
 انداخته باشی اوکنه پراش یعنی اکش ایدی (ونظردر زمین دوخته
 نظری زمینه دیگمش ایدی قاعده جمع اوزره بر بود مقدر در یعنی پره
 یقردی حاصلی بویکی فقره عدم التقاتلن کک نایندر (جواب وی
 لامبه میارینه حکایه ایچونددر (محصول ترکیب) بر زنی شول جاعتد نکه
 رجحاج اوزره خروج ایشلر ایدی رجحاجه خروج ایشلر دن بر زنی
 رجحاجک حضورینه گتوردیلر رجحاج اگا سوز سویلردی واول باشی
 اوکنه اکش ایدی ونظردر زمینه دیگمش ایدی نه اگا جواب ویر ایدی
 نه اگا نظردر ایدی حاصلی بوزینه دخی بقمیزی * یکی از حاضران یاوی
 گفت امیر سخن میگوید و ترازوی اعراض میکنی گفت من از خدای
 تعالی شرم می دارم که یمردی نظر کنم که خدای تعالی بوی نظردر نمی
 نکند * باری با حرف صله وی ضمیر نه راجعدر (می اادات تا کرد
 (که حرف بیان (مردی با حرف صله یا حرف تنکیر (که حرف رابط

صفت (محصل ترکیب) حاضر کردن بری زنه دیدی امیر سوز سوزیل و سوز
اندن اعراض ایدرسین زن دیدی بن الله تعالیدن حیا ایدرم که بر مرده
نظر ایلم که اکا خدای تعالی نظر ایلمز یعنی الله تعالینک نظر ایلمز یعنی
آدمه نظر ایلمز کن حیا ایدرم (قطعه) روی ظالم مین که پرویت آید *
دزدوخ در بیست بکشاده * روی ظالم لامید (مین نهی حاضر کورمه
دیمکدر) که حرف تعلیل (دزدوخ جهنم دیمکدر) دری یا حرف وحدت
سین و تا ادات خبر بر قبور دیمکدر (بکشاده باه تا سکید ایله آجق
(محصل یدت) ظالمک یوز بن کورمه ز پر استک یوزیکه اول نظام
جهنمکدن آجق بر قبور یعنی ظالم جهنمکدن آجقش قوشابه سنده در
* سوی او آکشاده شد ز خدا * نظر رحتی نیفتاده * سوی اولامیه او
خیمبر ظلمه را جعدر (تا حرف انته) آکشاده شد ماضی مجهول معناسین
افاده ایدر که آجقش اوله دیک اولور (ز خدا میراج ثانیه می هوند
(نظر رحتی یا حرف وحدت نظر رحتی بیانه) نیفتاده ماضی منفیدن
نعمتد واقع اولمشد دیمکدر (محصل یدت) انک جائی آچه لیدنیرو
حاصلی ظلمه ابتدا ایدلیدن بر والله دن پر رحت نظری وقع اولمشد
یو قطعه بحر خفیفه ندر نیجه کره علل و از ا حقیقه بیان یواندی (حکایت)
اسکندر را گفتند یچه یافتی از دیوات و سلاطنت و وسعت با مملکت
یا صفر سن وحدت عهد گفت با ستمالت دشمنان تا از غائبه دشمنی زمام
یافتند و از زاهد دوستان تادر قاعده دوستی است حکام یافتند * گفتند
نفل ماضی جمع غائب دیدی لر دیمکدر (یچه یا حرف مصاحبت سببیتی
متضمن نه سببه دیمکدر) یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب بولدک دیمکدر
(دیوات سلاطنت بیانه و او عطف ایله دخی تسخیر در اوسعت مملکت
لامیه مملکتک یو کاک دیمکدر) یا حرف مصاحبت (صفر سین مصدرک
ظا غلنه اضا فیدر باشیک اگو چکا کله دیمکدر) (حداثت عهد دخی
مصدر نه غافلند در) (حداثت تازه لک معناسنه در) (عهد زمان و وقت
معنا نده مستعملدر که صفر سینه عطف تفهیر واقعدر) (استمالت با
حرف مصاحبت) (استمالت استغفال یا اندن مصدر در بر کیمه نك قلبی
کنندویه بای وجه کان میل ایدرمک) (دشمنانه اضا فتی مفعولند در
(تا حرف تعلیل) (غالبه دشمنی بیانه یا حرف مصدر غائبه شریف ساد

وفته معناسنه در (زمام دیزکین دیمکدر بونده مجازدر) (نافتد فعل
 ماضی جمع غائب چو پردیلردیمکدر) (تعاهد دوستان استمالت دشمنان
 کیدر اعرایده واکا معطوف اولده) (تعاهد تفاعل بایندن مصدر در
 پیمان معناسنه) (استحکام استفعال بایندن مصدر در قوت معناسنه
) (بافتد فعل ماضی جمع غائب بولدیلردیمکدر) (محصول ترکیب) اسکندر
 دیدیلر نه ایله بولدک اول نسته بی که بولدک سلطنت دولتدن و مملکتک
 یوکلکندن یعنی بوقدر دولتی نه سیله بولدک سنک کو چکلکی و وقتک
 نازه لکله بیله حاصلی وقت شایکده بویله دولته نه ایله واصل اولدک
 اسکندر دیدی دشمنلره استمالت ایله یعنی دشمنلرک قلوبی جلب ایله
 تا کیم دشمنلک غائله وفسادندن دیزکین چو پردیلر و دوستلره تعاهد
 ایله تا کیم دوستلقده قوت بولدیلر حاصلی بویکی ماده ایله وسعت
 مملکته مالک اولدم دیو جواب ایلدی غائله مهلاک معناسنه در دین
 معنا بی هلاک ایلش عی غنه (یت) بایدت ملک سکندر چون وی
 از حسن سیر * دشمنلر دوست کردان دوستارز دوستر * باید فعل
 مضارع مفرد غائب (تاضمیر خطاب و مفعول بونده بر معنای شرط
 ملحوظدر سکا کر که دیمکدر (ملک سکندر لامیه بونده دوات
 و سلطنتدن کایتدر) (چون حرف تشبیه) (حسن سیر مصدرک فاعلنه
 اضافتدر اخلاق حسنه دیمکدر) (از بونده صله معناسنه اولمق
 مناسبتدر) (کردان امر حاضر در صبر و یرت معناسنی مقضی ایله یعنی
 تحویل ایله دیمکدر رالزادات مفعول) (محصول یت) سکا ملک سکندر
 کر که یعنی دولت و رفعت لازم ایسه اسکندر کی حسن سیرت و اخلاق
 حیدره ایله دشمنلری دوست ایله و دوستلری دوسترک ایله یعنی دشمنلرک
 دشمنیتی از له ایدوب دوستلغه تحویل ایله و دوستلری دوستلغده قوی
 و ثابت ایله (بو بیت بحر هزج دندر که بودخی نیجه کره بیان اولدی
) (حکایت) روزی اسکندر با سرهنگان خویش برنشته بود یکی از
 ایشان گفت حق سبحانه و تعالی ترا ملکی بزرگ داده است زمان بسیار کن
 تا فرزندان تو بسیار و یادگار تو اندر جهان بناید * روزی با حرف
 وحدت با حرف مصاحبت (سرهنگان خویش پیایه) (سرهنگ بونده
 جاوش دیمکدر) (با حرف تا کید) (نشسته ماضیدن قیصر بود ادات

ماضی (ملکی با حرف تکبیر) داده ماضیدن قسمدر (زنان بسیار کن چوق
اولن تا هل ایله دیمکدر زیرازن کن اولن دیمکدن کاینتر بواصطلاحی
بیلین رنلره چوق ایله دیمش نظر بو که کثرت مجامعت معناسنه اخذ
ایتمش عفی عنه تا حرف تعلیل (فرزندان تو لامیه سنک اوغلارک دیمکدر
(یادگار توده بویه (بماند باه تا کید ایله قاله دیمکدر (محصول ترکیب)
پرکون اسکندر کندو چارشلر ایله او تورمش ایدی انلور دن پری دیدی
حق - بجهانه و تعالی سکا اولوملک یعنی سلطنت عظیم و پرمشدر چوق
اولن تا که اوغلارک چوق اوله و سنک یادگارک جهانده قاله * اسکندر
گفت یادکاری می دانددر جهان نه فرزند اوست بلکه ستنهای خوب
و سیرتهای نیکوست نیکو و دانکس که بر می دان جهان غلبه کرده است
زنان بروی غلبه کنند * (محصول ترکیب) اسکندر جوانیده
دیدی آدمک یادکاری جهانده اولادی دکلدر بلکه کوزل عادت و طوری
و ابو خلق و رویشدر ابو اولماز شول کیسه که جهان می داری اوزیه
یعنی خلق عالمه غلبه ایلش ایکن طائفه نسا انک اوزینه غلبه ایله حاصلی
هر تقد رمالک دوات و سلطنت ایسه ده زناتک غلبه می سببیه زمره
مردانن تعداد اولمز مغلوب زندر (قطعه) چونست پیش پدر این قدر
یقین که بسیر * زخیل بی خردان است یا خرد مندان * چو ادات تعلیل
(پیش پدر لامیه) پیش یونده خیت معناسنه در (قدر مقدار معناسنه
(که حرف بیان) بسیر مصرع ثابیه می هون مبتدا (خیل خاه میجه نک
فخیمه عربیده آت معناسنه در فارسیده غلبه و عسکر و طائفه معناسنه
(محصول یت) چونکه یوقدر پدرک قتنده اول قدر یقین که یعنی
یاباده اولقدر علم البقین حاصل دکلدر که اولاد عقلستز! طائفه سندنمی
یا خود عقلی لر دندبدر حاصلی بوا یکی طائفه نک قنخی سندن اوله جخی
پدرک معلومی اولدیه * بسست بسیرت نیکو حکیم را فرزند *
زیون زن چو شود برامید فرزندان * بسست کافیدر دیمک اولور
(سیرت نیکو بی ثابیه) (را ادات مفعول) (زیون زن لامیه) (چه شود
استفهام انکاری معناسنی متضندر) (امید فرزندان بیابیه) (محصول یت)
حال اولاد معلوم اولدیه حکیمه اولاد سیرت حسنه و عادت مستحسنه
کافیدر یعنی عاقل اولان شخصه اخلاق حیده و خیرات و بلاد کاردن

اعلا اولاد اولمز که (اثر المرء عمره الثاني) دیمشدر حاصلی یادگار مرد
اولاد برینه کاندید عورتک ز بونی نه اولور یعنی اولمز فرزند امید به
مرد عاقل زن ز بون اولمز (بوقطعه بحر بحث مخبوندر که نیجه کره
پیان اولمشدر * روضه چهارم در وصف میوه بخشی درختان باغستان
چود و کرم و شکوفه ریزی شان بیدل دینار و درم * میوه بخشی درختان
باغستان چود اضافت لایه (میوه بخشی یا حرف مصدر میوه بخش
وصف ترکیب میوه و برنجی نم نمعنا سانه (شکوفه ریزی ده بویه
چچک دو کیملکی دیمکدر (شان ضمیر درختانه راجعدر (با حرف
مضاحبت (بذل دینار بیانیسه (مخصول ترکیب) دردنجی روضه
چود و کرم با غلفنک اغچلر بک میوه و برنجیلکی و انلرک اتون و کش
بذایله چچک دو کیملکی وصفی بیانده در یعنی اهل صفات مدحی
بیانده در (فائده) چود بخشیدن چیز بست بایستی بی ملاحظه غرض
و مطالبه عوض اگر چه آن غرض یا عوض ثنای جلیل با ثواب
جزیل باشد * چود میبدا بخشیدن چیز بست خبری اضافتی مصدرک
مفعولیه در (با حرف تنکیر (بایستی یا نسبت ایله کرکلی دیمکدر یعنی
لازمی (چیزه صفت واقع اولمشدر (ملاحظه غرض مصدرک
مفعولیه اضافتیدر (مطالبه عوضده بویه و معنی جهتندن عطف
تفسیری کییدر منع علیهدن برما مول یا خود مقابلنده برشی استن
دیمک اولور (اگر چه ادات شرط (ثنای جلیل موصوفک صفت
اضافتیدر (ثواب جزیل ده بویه ثنای و کن دیمک جلیل کوزل جزیل
لفظا و معنی عظیم کییدر (مخصول ترکیب) چودی تعریف ایدوب
بیورر که چود بر کرکلی یعنی لازمی اولان شئی بهشتی قدر منع علیهدن
مأمولک و مقابل انعامه برشی استکک اولیه رفتن اگر چه اول
عوض و یا غرض کوزل وصف با ثواب عظیم او اورسده یعنی هر قدر
استدیمک مقابلنده ثواب عظیم و اجره نائل اولورم یا خود بی کوزل
کوزل وصف و مدح ایدر دیمک ایسه ده حاصل کلام چود و مضحا
دید کلری کرک دنیوی و کرک اخروی غرض و عوضدن خالی اولان
احسانه دیرل والا تعریف چودده داخل اولوب بمخاعد اولمخر بلکه
خصال مذمومه دندر (قطعه) کبست کریم آنکه نه بهر جزا است *

هر کرمی کابلاز و در وجود * (محصول بیت) کریم کبیر اول کیمسه در که
 جزا ایچون دکلدر هر کرم که کله اندن وجوده یعنی اندن وجوده
 کلن کرم جزا و اجر و عوض ایچون اولین کیمسه در معنی و کریم
 * انکه بود پهر نشا و ثواب * بیع و شرا کبرنه احسان وجود * آن
 کرمه اشارت در (محصول بیت) اول کرم که وصف جیسل و ثواب
 جزیل ایچون اوله آلم صاتم طوت احسان وجود دکلدر (عروض)
 بوقطعه بحر سر یعدند که اصلی مستغفلن مستغفلن مفعولات در
 اولاصدر و ابتدا و حشول بنه طی طاری اولشدر که طی دردنجی
 ساکنی حذفه دیرل فادو شوب مستغفلن قلوب مقتعلن انک بدانه
 کلور اما عروض و ضربه طی دن صکره وقف دخی کلسدر که وقف
 مفعولات دن تابی ساکن فلفله دیرل طی ایله ده و او ساقط اولور
 مفعلات اولوب فاعلات لفظسه تبدیل اولتور بویه اولنجه سریع
 مطوی موقوف اولور که بر مصرای مقتعلن مقتعلن فاعلات اولور
 (قطعه آخری) بحر که مقصودش از کرم آنست * که برآرد بهالم آوازه *
 آنست لفظنک مشارالیهی مصرع ثانی مضمونیدر (محصول بیت)
 هر کیم که انک مقصودی اولدر که عالمده آوازه حاصل ایلیه یعنی
 نام و شان صاحبی اوله * باشد از مصر وجود و شهر کرم * خانه او برون
 دروازه * مصر وجود مجازا بیانیه شهر کرمده بویه و بر بویه عطف
 تفسیر پیدر (خانه اولامیه) دروازه بونده قلعه قبوسی معناسنه دن
 (محصول بیت) وجود و کرم شهرندن اول کیمسه نک خانه سی قلعه
 قبوسندن طشره اولور یعنی وجود و احسان شهرندن دکلدر حاصلن
 عالمه صبت احسان مشارالیهون دیو انعام ایدن کیمسه جوهر در
 دکلدر (عروض) بوقطعه بحر خفیفندر معلوم (حکایت) جواددی را
 پرسیدند که از آنچه بمختابان می دهی و برساتان می ریزی هیچ
 در باطن خود رعوتی و بر فقیران بار مننی بازی بایی * جواد جبک قحی
 و واولک تخفیفیه جوهر در دیکدر (با حرف وحدت) را ادا مفعول
 (که حرف بیان) دهی فعل مضارع مفرد مخاطب و بررسین دیکدر
 (می از حرف استمرار) ریزی دهی کیدر بونده احسان ایدر سین
 دیکدر (باطن خود پسانه بالامیه) رعوتی یا حرف تنکیر (رعوت)

صالحه بلقی معانسه در (شارح مرحوم تکبر معانسه آتش کرچه تنبع
ابتدیکر لغانه بو معنی یوقدر لکن عامه ناسک پینده بو معنی شایعدر
تذکر (بار بونده یوک معانسه در (عنبت باشه قاقق یا تعداد نعم الیک
بر تو بخنی بر تنبیهی در محال زنده مفصلا میندر (حتی سودی علیه
الرحمه دیباچه گلستانده ثابت تفصیل الی الله در (یاینه تنکیر ایچوندر
(باز حرف تا کید) می حرف استمرار (بابی فعل مضارع مفرد مخاطب
بولور مبین دیمکدر (محصول ترکیب) بر جومرده سؤال ایلدیلر که
اول نسنه دنکه محتاج لره ویررسین واستنبیله احسان و بذل ایدرسین
هیچ کند و باطنکده یعنی درونکده بر صالحه بلقی یعنی نقصانیت و یا خود
کبر و فقرا به من ایتمکک یوکی یعنی ثقلنی بولور مبین * کفت هیهات
حکم من در کوشش بخشش حکم آن کفلیز است که در دست طبابخ
است اگرچه طبابخ هر چه می دهد بر کفلیز نمی گذرد اما کفلیز بخود
کمان دهندکی نمی برد * هیهات اسماء افعال دندر بعید اولدی معانسه
یعنی یوفکر بنم خاطر مدین بعید اولدی (حکم من لامیه حکم بونده
مثال معانسه در بنم مثالم دیمکدر) کوشش بخشش مصدرک مقعوانه
اضافه دندر بعضی نسخده و او عطفله و افعدر (کوشش اسم مصدر در
بخشش ده بویله شین اولی لک کسر یله اگر مفتوح اولسته شین ثانی
ضمیر اولور (تفکر انعامه سعی دیمکدر) کفلیز کافک فقی فانک سکونی
لام و زایلله کچه دیمکدر اما کاف و راه مهمله ایله کفکیر کو کیر دبیدکیری
کچه به مشابه دلکلی نسنه در (که حرف رابط صفت) دست طبابخ
لامیه طبابخ مبالغه صیغه سی اوزره اشجی دیمکدر (دهد فعل مضارع
مفرد غائب ویر دیمکدر) کمان دهندکی یسانیه یا حرف مصدر کاف
هه رسمیدن مبدل (کمان ظن دیمکدر) دهندده اسم فاعل و یریبی
دیمکدر جمله می ویر یجیلاک ظنی دیمک اولور (نمی برد فعل مضارع
منفی مفرد ایلتمز دیمکدر (محصول ترکیب) جواد دیدی بنم مثالم
انعامه سعیده یا خود سعیده و انعامده اول کچه مثالیدر که اشجینک
النده در یعنی اشجینک النده اولان کچه کییدر اگرچه اشجی هر نه
ویررسه کچه اوزره کچر یعنی کچه واسطه سیله ویر اما کچه کندیوه
ویر یجیلاک ظنی ایلتمز یعنی منم بنم دیمز حاصلی خدای متعالک رزقنی

قولله ایصالده کچه کی آتم دیمک اولور حقیقته بویه در (قطعه)
 کرچه روزی از صکف خواجست روزی ده خداست * برسر روزی
 خوران خوش نیست ز و منت نهی * روزی یاه اصلیه ایله رزق
 دیمکدر (کف بونده مطلقا الدن کایه در) (کف خواجه لامید خواجه
 بویه برزده انعام صاحبی دیمکدر) (روزی ده وصف ترکیبی در رزق
 و بریحی دیمکدر) (روزی خوارده بویه رزق بیچی دیمکدر منع علیه
 اولان فقرادن عبارندن الف نون ادات جعددر) (زوازاودن مخففدر
 از بونده من اجله معناسنه) (نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویه سین
 دیمکدر یا عمرده بولنان نسخه زو واقعدر شارح کر یا زمش کرچه
 معنی جهتدن اصحدر اما نادرا ولد یغندن اعتنا از ایلدک) (محصول بیت)
 اگرچه رزق صاحب انعامک التنددر رزق و بریحی خداددر یعنی
 ظاهرده افندی التندن تقسیم اولتور اما حقیقته رزاق خداددر منع
 علیه اولان فقراتک باشنه خوش دیمکدر که انعامدن ایچون منت
 قویه سین حاصلی انعامکی لایق دگلددر که بائنه قافه سین یا خود
 فقراتک باشنه اگر منت فورسن خوش دگلددر زرا انعام سنک دکل
 خدا نکدر * نیست اوجز کاسه و کفلیر دیک رزق را * به که باشد
 کاسه و کفلیر از منت نهی * نیست دگلددر دیمکدر) (اوضه بری خواجه به
 راجعدر) (دیک چوملاک دیمکدر اضافتی بیانیه) (نهی بوش دیمکدر
 (محصول بیت) خواجه رزق چوملکنک کاسه و کفلیر سنک غیری
 دگلددر اعلادر که کاسه و کفلیر منتندن بوش اوله یعنی منعم واسطه
 اولتی حسبیه بغینه کچه کبیدر صاحب ادراک اولان کیمسه کندوبی
 کچه منزله سنده ییلوب فقرایه من وتو بیخ ایلمز (عروض) بوقطعه
 بحر زمل مثنی محذوفدر * صوفی دیگر را صفت کرده صفتی از روی
 شناسایی و معرفت آورده فرمود که فلان کس سفره آریست نه سفره دار
 و خود را شریک سفره میدارد نه مایک سفره می شمارد با سایر
 خوردن کان یکسانست بلکه در نظر خود طفیل ایشانست * صوفی
 یاه ثانی حرف وحدت (دیگر را یا حرف وحدت) را ادات مفعول
 (صفت کرده وصف ایلمش دیمکدر) (صفتی یا حرف تنکیر بردرولو
 وصف دیمکدر) (روی بونده جهت معناسنه در) (شناسایی یاه ثانی

مضارع (شناسا صفت مشبهه بلیچیلک دیمکدر علیم معناسنه
 معرفت عطف غیر شکی در هر قدر فرق و آرایه ده (آورده
 کنور مش دیمکدر که صفتی بکلمه سته معضاده می بو طدر (فرمود فعل
 ماضی فرد (که حرف بیان (فلان الفاظ گایه دندر (سفره آروصف
 ترکیب در سفره کنور می معنی دیمکدر (سفره دارده بویه سفره طویجی
 مالدار دیمکدر (شریک اورتاق دیمکدر (سفره به اضافی مجازا بیانه
 تقدیر شریک شستگان سفره دیمکدر (می ادات استمرار (دارد فعل
 مضارع مفرد غائب (ملیک صاحب معناسنه در (سفره به اضافت
 بیانه (شمارد فعل مضارع مفرد عید دیمکدر (خورند کان
 بیچیلر دیمکدر (یکسان برابر دیمکدر مساوی معناسنه (طفیل ضم طاء
 مهمله و فتح فا ایله دعوت اولتان کیمسه به تابع اولوب بیله کیده نه دیر
 (ایشان خورند کانه راجعه در (محصول ترکیب) بر صوقی برغیری بی
 وصف ایش علم و عرفان جهت دن وصف ایش یعنی عالمانه و عارفانه
 مدح و توصیف ایش بیورمش که فلان کیمسه سفره آرم معنمدر
 و مطعمدر سفره دار و متول دکلدر و کندوبی اهل سفره نک اورتاقی
 طور سفره صاحبی عد ایلر ساز بیجی مسافرتن ایله برابر بلکه کندو
 نظرند انلر طفیل و تابعی عد ایدر (قطعه) چون بهمان سرای
 خویش نهد * خواجه خوان از رای درویشان * بهمان سرای
 با حرف صله معنم خانه شدن عبارتدر (خویش اضافه اضافت بیانه
 (نهد فعل مضارع مفرد قویه دیمکدر (خواجه ماعلی (خوان
 مفعولی (از برای ادات طفیل (محصول یت) چونکه کندو بهمان
 سرایه خواجه درویشلر ایچون سفره قویه * طفل راهست اگر نمی
 داند * خویشان را طفیلی ایشان * طفل راه بیانه طالب مبتدی
 معناسنه در که ترکیب عجمیدر دینلور (نمی داند بیلزسه دیمکدر فعل
 مضارع منفی (را ادات مفعول (طفیلی ایشان لامیه (محصول یت)
 یت سایقه می بو طدر خواجه اذعام و اطعامه میادرت ایتد کده
 طفل راهدر اگر کندوبی انلره طفیل بیلزسه یو پتده صنعت اشتقاق
 وارد که طفل ایله طفیل (یو قطعه بحر خفیف مخبون و مقصور در
 بالدفعات بیان اولتندی (بعض نسخه ده یت ناینگ مصراع اول

اوجو طقتست اگر نمی داند واقع اولشد در که معنی ینه اولکی کیدر
 (حکایت) اعرابی بنزدیک امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه آمد
 وخاموش بنشست ذل فقر وفاقه برجین اوظاهر بود حضرت امیر
 از وی پرسید که چه حاجت داری شرم داشت که بزبان گوید بزمین
 نوشت که مرد فقیرم حضرت امیر او را دو حله عطا داد و غیر از آن هیچ
 چیز را مالک نبود * (اعرابی یا حرف نسبت) بنزدیک با حرف صله
 بنزدیک عند معناسنه در ترکیحه قیت دیرلر (امیره اضافت بیانیه) (کرم
 تفعیل یا نیدن فعل ماضی یونده امر معناسنه در (الله فاعلی) (وجه
 مفعولی) ضمیر جناب علی به راجع در (بوالقصاب حضرت علی به
 مخصوص صدر ز بر اجناب حق وجه سعادتن پونه مجیره ایلمکدن مضمون
 ایتمکله تکریم ایشدر زیر اصی ایکن شرف اسلام ایله مشرف اولشد
 (آمد فعل ماضی دیمکدر) بنشست یاه تأکید ایله فعل ماضی
 او توردی دیمکدر (ذل ذال مجمله تک ضمیمه ولام مشدده ایله خوراق
 معناسنه در) فقره اضافتی بیانیه (فاقه عطف تفسیریدر) (برجین او
 لایمه) (جبین ناصیه معناسنه آیین دیمکدر) (بود اادات ماضی) (وی
 ضمیر اعرابی به راجع در) (پرسید فعل ماضی سوال اینلدی دیمکدر) (که
 حرف بیان) (داری فعل مضارع مفرد مخاطب طو نارسین دیمکدر
 یو یله برلده اکثر یا وارد دیمکدن نگانیدر) (شرم اوتانغی حجاب کی
 داشت فعل ماضی طوندی دیمکدر) (که حرف بیان) (بزبان با حرف
 الصاق) (بگوید با حرف تأکید گوید فعل مضارع سوبلیه دیمکدر
 نوشت فعل ماضی مفرد غائب بازدی دیمکدر) (مرد فقیر بیانیه) (میم
 ضمیر متکلم وحده) (یو ینه اعرابی به راجع در) (را اادات مفعول) (حله
 یونده مطلقاً ثوب معناسنه) (عطا داد احسان وپردی دیمکدر) (را
 اادات مفعول) (نبود فعل ثنی ماضی مفرد غائب دکل ابدی دیمکدر
 (محمصول ترکیب) بر اعرابی امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه حضور ینه
 کلدی وخاموش وساکت او توردی وفقر وفاقه خورانی ناصیه سنده
 ظاهر وهوینا ابدی حضرت امیر یعنی جناب علی اندن سوال
 اینلدی که نه حاجتک وارد یعنی حاجتک ندر حجاب اینلدی که لسانیه
 سوبلیه پر اوزره یازدیکه مرد فقیرم یعنی فقره مبتلا آدم حضرت علی

اكا ايكي ثوب احسان ايلدى واندن غيبرى هيچ نسنه به مالك دكل
 ايلدى حاصلى مالك اولديغى نسنه بي اعرابي به ووردى * اعرابي يكي را
 رداساخت وديكر را ازار كردو بايستاد وچند ييت مناسب حال در
 كمال فصاحت و بلاغت برديهمه انشا كرد حضرت امير را بسيار
 خوش آمد سه ديتار ديكر كه از حق شاهزاد ها امير المؤمنين حسن
 و امير المؤمنين حسين رضى الله عنهما در پيش ايشان بود آنها را
 عطاداد * رازادات مفعول (ردا رانك كسريه اوسته كبلن نسنه به
 ديرلر) ساخت فعل ماضى مفرد غائب دوزدى معناسنه بويله يرلرده
 ايلدى ديمكدر (ازار همزه نك كسريه ايجده كبلن نسنه به ديرلر) بايستاد
 باحرف تاء كى بايستاد يايله وياسر طور دى ديمكدر (مناسب حال
 بيانيه كان فصاحتده بويله) برحرف استعلا (بديهمه بردن به ديمكدر
) انشا ايجاد معناسنه در (را اادات مفعول) (كه حرف پيسان (حق
 شاهزاده لاميه) (ها اادات جمع) (پيش ايشان ده لاميه انلرك قتنده
 ديمكدر) (بودادات ماضى) (آنهاسته ديتاره اشارتدر) (محصول تركيب)
 اعرابي حضرت علينك وبرد يكي ثوبك برينى ردو و برينى ازار ايلدى
 و طور دى يعنى قائمى توقف ايلدى و بر قاح ييت حاله مناسب كمال
 فصاحت و بلاغتده بداعه انشا ايلدى حضرت اميره خوش كلدى
 اوج ديتار دى كه شاهزاده ل امير المؤمنين حسن و امير المؤمنين حسين
 حقندن انلرك قتنده ايدى انلرى ووردى يعنى حسين افنديلر بمرك
 حقندن اوج ديتار دى ووردى * اعرابي آنها را گرفت و گفت اى امير
 المؤمنين مرا تونكر ترين اهل ييت من كردانيدى و برفت حضرت امير
 بگفت شفيدم از حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم كه فرمود قيمه
 كل امرئ ما يحسنه يعنى قيمت هر كس بقدر آن چيز نست كه و براى آرايد
 از خاسن افعال و بدايع اقوال * (ازارا اادات مفعول آن مبلغه اشارت
) گرفت فعل ماضى مفرد غائب طوئدى يعنى الدى ديمكدر (توانكر
 غنى معناسنه در) (ترادات تفضيل) (ياحرف نسبت) (نون حرف تاء كيد
 كه جمله سى تفضيله مبالغه افاده ايدر) (اهل ييته اضافى بيانيه
) (منه لاميه) (كردانيدى فعل ماضى مفرد مخاطب ايلدى ديمكدر
 ضرورت و مناسنى افاده ايدر) (برفت باء تاء كيد ايله فعل ماضى مفرد

غائب گندی دیمکدر (شنیدم فعل ماضی متکلم وحده اشتدم دیمکدر
 حضرت رسالت اسنادده بخازدر که رجل عدل کبی سرور عالم حضرت
 محمد صلی الله تعالی علیه وسلمین عبارتدر (که حرف بیان (فرمود
 فعل ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر حدیث شریف مقولی (قیمه
 مصدر بهامعناسته مبتدا (کل مضاف الیهی وادات سور (امر
 لفظنه مضاف امر همزه وصلک کسر یله رجل معناسته در (ما اسم
 موصوف محلا مرفوع خبری (بحسن فعل مضارع افعال بایندن نختده
 ماغلی امر را جعفر جمله سی محلا مرفوع تا بک صفتی احسان ایدردیمکدر
 کرک فعلا کرک قولا (ضمیر ظاهر مفعولی مایه راجع یعنی ملاجایی
 تفسیر ایدر (قیمت آخرنده تاء کرد اولان مصادری عجم لامی پینده
 استعمال ایلسه تابی طویل یازرلر و اقورلر (هر کسه اضافتی لامیه بقدر
 آن چیزست اول نسسته مقدار نیجه در (که حرف رابط صفت (را
 اادات مفعول (آراید فعل مضارع مفرد الف ممدوده ایله برزدیمکدر
 (بحاسنی علی خلاف قیاس حسنک جمیدر (افعال فعلک جمعی فعلا کرک
 کوزلرندن دیمکدر (بدایع بوده مجازا بحاسنه عطف تفسیر ایدر
 (محصول ترکیب) اعرابی اول مبلغی الدی ویدی ای امیر المؤمنین
 بنی بنم اهل بیتک غنی رکی قبلدک وکنیدی حضرت امیر دبیدی شنیدم
 حضرت رسانندن صلی الله علیه وسلم که پیوردی (قیمه کل امری
 ما بحسنه) یعنی هر کسک قیمتی اول شی قدر در که کند و بی اشکر کوزلرندن
 و سوزلرک لطیفلرندن بریه حاصلی قولا وفعلا احسان ایندیکی قدر در
 و الحاصل هر قدر اخلاق حبیده ایله منصف اووب اکرام قوی
 و انعام فعلی ایدر سه کند و نک درجه و بهاسی و یردیکی و ایندیکی نسنه
 مقدار نیجه در بو حدیث ابو بکر و عمر رضی الله عنهما جعفر نرنده وارد
 اولشدر دیو روایت اولور (قطعه) قیمت مرد نه از سیم و زراست *
 قیمت مرد بقدر و هنرست * قیمت مرد لامیه (نه اادات سلب معناده
 خبره مقیدر (محصول بیت) انسانک قیمتی سیم و زرین دکلدر انسانک
 قیمتی قدر و هنر ایله در * ای بساینده از کسب هنر * قدرش از خواجه
 یسی پیشترست * ای حرف ندا منادی محذوف (ساجوق دیمکدر
 (که حرف بیان (کسب هنر مصدرک مفعولنه اضافتدر (شین ضمیر

بنده به راجعدر (خواجه افندی ومولا دیمکدر) (بسی چوق دیمکدر
 (پیش بآه عریله زیاده دیمکدر) (ترادات تفصیل (محصول بیت)
 ای قابل خطاب اولان ذات چون بنده که یعنی چوق قول واردر که
 هنرکسب و تحصیل ابتدیکندن ناشی او بنده نک قدری افندیسندن
 چوق زیاده رکدر * وی بسا خواجه که از پی هنری * در ره بنده
 خود پی سپرست * از پی هنری هنر سزلکندن دیمکدر (در ره بنده خود
 پیانه ولامیه (پی سپر مغلوب دیمکدر کما یتدر حتی ایکی کیمسه محاصمه
 ایدر کنی بری ملزم اولسه کاطرفای عجم سپر انداخت دیرل (محصول بیت)
 دخی چوق افندی واردر که هنر سزلکندن اوتری کندی قوی بولنده
 مغلوبدر یعنی قدر و منزلت جهشدن قولنه مغلوبدر * از عبد الله
 جعفر رضی الله عنهما آرند که روزی عزیمت سفر کرده بود بخلستان
 قومی فرود آمد که غلامی سیاه نگاهبان آن بود دید که سه قرص
 نان بجهت قوت وی آوردند سکی آنجا حاضر شد آن غلام یک قرص را
 پیش وی انداخت بخور دو پس دیگر را پینداخت از راهم بخورد
 و پس دیگر را پینداخت از راهم بخورد * (عبد الله جعفر قاعده
 انجم اوزره علین پیندن ابن لفظی حذف اولمشدر بو ذات معناوت
 سمات یعنی جناب عبد الله ابن عم النبی و برادر علی اولان جعفر طیارک
 رضی الله عنه او غلبدر که بین الناس عبد الله رضوی ایل شهرت
 شارد و دفتر کرماده نام نامبری مسطور والسنة عالمه اسامبری
 مذکور و مشهور در برکون عبد الله بن جعفر و ابو حنیة انصاری
 و حسان رضی الله عنهم حضراتلری مکة مکرمه دن مدینه منوره به
 کیدر لدی اثناء راهده بغبور اصابت اینکله کیده جک محل یوق شامه
 قریب بر بادیه عربنک خیمه سنه قوندیلر عرب استقبال ایدوب بونلره
 عظیم اکرام ایلدی اول کیمه صفای خاطر ایله قانددیلر صباح کیدر
 اولدقده بالخالعرب پیغمزده نان و نمک حقوق ظاهر اولدی سرزده مدینه
 منوره به کلک ان شاء الله برزده سره خدمت ایده لم دیدی بر فوج زمان
 مرونده عرب به حفظ و فقر و مضایقه ال و یروب چاره سز قانددی عیالی
 دیدیکه کشتی کل مدینه منوره به کیت بلکه اول زمانیله بره مهمان اولان
 محمد و ملرک برندن بر نفع ابریشنه ایدی عرب ابتدی ناملریخ او نوتم

علم دیدی عورت ابتدی ابن الطیار دیو سؤال ایلدیز این انلرک شما نلرنده
 کرم علامتلی مشاهده ایلدم دیدی (عرب دخی مدینه منوره په وصول
 بولوب ابن طیار کیمدر دیو سؤال ایدرکن جکر گوشه زهرا نور دیده
 مرضی حضرت امام حسین راست کلوب اول عربیه ای کشی اول سؤال
 ایلدیکلک مخدوم بنم عم زادمدر سن اتی ندن ییلورسین دیدی عرب
 ابتدی بر زمان بادیده بکا مهمان اولمشلر ایدی دیدی امام حسین
 مر حبا یا ایا العرب سنک اوصافکی ایشلر ایدی دیوب برخادم تعیین
 ییوروب سعادت خانه سنه قوندردی وعربه اکرام ایدوب یوز عدد باقه
 انعام ایلدی اردلرنده تبهه لریله حضرت امام حسن کلوب یوز عدد
 دبشی یچی و یردی عبدالله رضوی حضرتلری کلوب عرب ایله مصافحه
 ایدوب یوز یک درهم بفشلدی والی یک درهم دخی عورتنه کوندردی
 ابودحیه حضرتلری کلوب یاعرب بن صاحب ثروت دکلم همان بو
 دوه لریکه عجمه بوکلده یم دیوب خرما بوکلندی عرب مسرور اغایت
 غنای نام ایله کیدوب بر دخی قلت کورمدی ارقمه سی ارقور صاخنده
 قالمز مثلی طاهر اولدی (آزندی بویله یرلرده نقل ایدرله معناسنی افاده ایدر
) که حرف بیان (عزیمت سفر مصدرک مفعولنه اضافتیدر) کرده بود
 ایش ایدی (نخلستان انجلیق دیمکدر) قومی په اضافت لامیه (فرود
 آمد ایندی یعنی نزول ایلدی) که حرف بیان (غلامی یا حرف وحدت
) نگاهبان کوزه دیمچی دیمکدر یعنی بکچی (آه اضافتی لامیه آن نخلستانه
 اشارتدر نخلستانک بکچبسی ایدی دیمک اولور) دید فعل ماضی مفرد
 غائب کوردی دیمکدر فاعلی حضرت عبدالله راجعدر (فرص قافک
 ضمیمه برنوع اتمکدر که کلچیه تعبیر اولور مطلقا جرم معناسنه دخی
 کلور یونده معنای ثانی مراددر) نان اتمک دیمکدر (قوت آرق دیمکدر
) آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر دیمکدر (سکی یا حرف
 وحدت سک معروف) انجا اول محله دیمکدر (شد فعل ماضی مفرد
 غائب اولدی دیمکدر) را ادات مفعول (پیش اوک دیمکدر) وی
 لفظنه اضافتی لاسیه (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر
) بخورد بله تا کبده ایله فعل ماضی مفرد غائب یددی دیمکدر اکل
 معناسنه فاعلی سکه راجعدر (پس باء عجمک فتحیه صکره دیمکدر

(دیگر بر اادات مفعول غیر یسنی ده کدر یعنی قرصک برخی دخی
 (بنداخت باه تا کید و یاہ منقلبہ ایلہ آندی دیمکدر) (آرا آن قرصہ
 اشارت در اادات مفعول) (هم دخی دیمکدر) (محصول ترکیب) عبد الله
 این جمع کردن رضی الله عنهما روایت و نقل ایدر که بر کون سفره
 عزیزت ایلش ایدی بر قومک اغا جلفنده تزل ایلدیکي بر سیاه غلام
 اول نجلساتک محافطی ایدی حضرت عبد الله کوردیگه اوج
 قرس اتمک اکا آزیق طریقہ له کتوردیلر حاصلی قوت یومیه سنی
 ویردیلر اول محله بر کلب حاضر اولدی اول غلام بر قرصی کلبک
 اوکنه اتدی کلب یدی صکره برخی دخی اتدی اتی دخی صکلب
 یدی صکره برخی دخی اتدی اتی دخی یدی * عبد الله رضی الله عنه
 ازوی پرسید که هر روز قوت تو چیست گفت آنچه دیدی گفت چرا
 بر نفس خود ایشار نکردی گفت وی درین زمین غریب است چنین
 کمان می برم که مسافتی از دور آمده است و کرسنه است نخواستم که
 ویرا کرسنه گذارم پس گفت امروز چه خواهی خورد گفت روزه
 خواهم داشت * ازوی اعران دن دیمکدر (پرسید فعل ماضی مفرد
 ثنائی سؤال ایلدی دیمکدر) که حرف بیان (قوت تو لامیه سنک
 از یفک دیمکدر) (چست ندر دیمکدر) (دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب
 کوردک دیمکدر) (بر اادات صله) (نفس خود بیثانیه) (ایشار تاء مثله ایلہ
 اختیار معناسنه در) (نگردی فعل نفی ماضی مفرد مخاطب ایلدک
 دیمکدر) (وی ضمیر کلبه راجعدر) (زمین ارض معناسنه) (غریب
 بوظنندن ابرو اولانه دیر) (چنین بونیجملین دیمکدر) (کمان کاف عجمک
 ضمیه ظن معناسنه در) (می برم فعل مضارع متکلم وحده ایلتورم
 دیمکدر) (اما بویله برالده ایلرم معناسنه مستعملدر) (مسافتی باحرف
 تنکیر) (مسافحه مکان بعید معناسنه در) (اما مطلق مکان معناسنه اولی
 فهم اولتور) (دور اوزاق دیمکدر بعید معناسنه) (آمده ماضیدن فہمدر
 کلمش دیمکدر) (کرسنه کاف عجمک ضمی وزانک سکونیلہ وسین
 مہملہ نک کسر بلہ آج دیمکدر) (نخواستم فعل نفی ماضی متکلم وحده
 استم دیمکدر) (وی ضمیر کلبه راجعدر) (رالر اادات مفعول
 (گذارم فعل مضارع متکلم وحده ترک ایدم برانهم دیمکدر) (پس

صکره دیمکدر (گفتك فاعلی عبد الله راجع صدر (امروز بوکون
 دیمکدر که این روزدن منتظر با کاده بیان اولندی (خواهی فعل
 مضارع مفرد مخاطب استرسن دیلوسن دیمکدر (خورد پونده مصدر
 معنائه در که مضارعه مقارندر (خواهی خورد بواجلدن ترکیب
 اولوب یسن کرک مضاسنی متفمندر (گفت فاعلی غلامه راجعدر
 (روزه اروج دیمکدر (خواهی مضارع متکلم وحده (داشت ینسه
 مصدر معنائه در که خواهی مقارندر بودخی طوتسم کرک دیمک
 اولور (محصول ترکیب) عبد الله رضی الله عنه اندن سؤل ایلدی که
 هرکون سنک وظیفهک ندر غلام دیدی اول نسنه در که کوردک یعنی
 کوردیک اوج فرص نان عبد الله دیدی نیچون کندو نفسکه
 اختیار ایلدی غلام دیدی اول کلب پوزمینده غریبدر بونجلین
 ظن ایدرم که مکان بعیددن کیشدر و آج در استم که اتی آج پراغم
 صکره عبد الله حضرتلری دیدی بوکون نه یسک کرک غلام دیدی
 اوج طوتسم کرک * عبد الله باخود گفت که همه خلق مرا در سخنة
 ملامت می کنند وین غلام از من سخنی ترست آن غلام را و نخلستانرا
 و هر چه در انجا بود همه را بخیرید پس غلام را آزاد کرد و آنها را
 بوی بخشید * با حرف صله (باخرد کند و به یعنی کند و کند و به
 (گفت دیدی) که حرف بیان (همه خلق جیع مخلوق (مرا را ادات
 مفعول بی دیمکدر (در سخنة سخاده (ملامت تعیب معنائه در (کند
 فعل مضارع جمع غائب ایدر دیمکدر (را را ادات مفعول (همه را
 جمله سنی دیمکدر (بخیرید بآء تا کسید ایله فعل ماضی مفرد غائب الدی
 دیمکدر (کرد فعل ماضی مفرد غائب (آنها همه به اشارتدر بوی غلامه
 (بخشید فعل ماضی مفرد غائب باغشلمدی دیمکدر (محصول ترکیب)
 حضرت عبد الله بن جعفر رضی الله عنهما کند و کند و به جیع خلق
 بی سخاده تعیب ایدر بو غلام بدن سخنی رکدر اول غلامی و اعطی
 و هر نه که اول محله ایدی جمله سنی صانون الدی صکره غلامی آزاد
 ایلدی و انلری غلامه بغشلیوب احسان ایلدی (قطعه) نفس سک
 رایک دولمه نان * بسک نفس هر که کرد ایشار * نفس سک لامیه
 (را ادات مفعول کلمیک نفسی دیمکدر (با حرف مصاحب

(بیک دو لقمه نان بر ایکی اکک لقمه سیله دیمکدر) (سک نفس بیاتیه
 نفس کلپی دیمکدر) هر که هر کیمسه که دیمکدر (ایثار بالاده کی کپی اختیار
 معناسنه در) (محصول بیت) کلک نفسی بر ایکی لقمه ایله نفس کلپی اوزره
 هر کیمسه که اختیار ایلدی * کر بود بنده فی المثل شاید * خواجکا زرا
 بند کیش اقرار * فی المثل فرضا معناسنه استعمال اولنور (خواجکا زرا
 را ادات صله) (الف نون ادات جمع در) (کاف هاء رسمیدن مبدل
 (بند کیش شین ضمیری مصراع اولده کی بنده یه راجع در) (یا حرف
 مصدر در کاف یه هاء رسمیدن مبدل) (محصول بیت) اگر اول کلک
 نفسی کندی نفسی اوزره ترجیح ایلین فرضا بنده اولورسه اصحاب نفی
 ائک قوللغنه اقرار یعنی احرار اکا قول اولغنه اقرار ایلسلر لایق در
 (عروض) بوقطه بحر خفیف مخبون مقصور و یا خود محذوف در که
 کرار ذکر اولندی (حکایت) در مدینه عالمی بود عامل و در جمیع
 علوم دینی کامل روزی گذرش بردار نحاسین افتاد کنیز کی دید
 مفتیه که بحسن صوت غیرت ناهید بود و بجمال صورت حیرت خورشید
 شیفند جال و فریفته زلف و خال او شد از سماع غنائش رخسار هستی
 بسجای ندستی برد و با سماع نوازش از مضیق بخردی براه فصاحت
 سرای بخودی سپر * عالمی یا حرف وحدت) (که حرف بیان) (عامل
 اسم فاعل عامل بعلم تقدر بنده) (دینی یا ادات نسبت) (روزی یا حرف
 وحدت) (گذرش شین ضمیر عالمه راجع در بعض نسخه ده مرورش
 واقمدر معنای او غراغی دیمکدر) (دار عربی در خانه معناسنه) (نحاسبنه
 اضافت لامیه) (نحاس فتح نون ایله قول و قراوش صایحی یعنی اسیرچی
 دیمکدر) (یا و نون ادات جمع در حاصلی اسیر جیلر دار بنه یعنی اسیر
 یازار بنه) (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر) (کنیز کی
 یا حرف وحدت کنیزک جاریه معناسنه کافر مجمیدر) (دید فعل ماضی
 مفرد غائب کوردی دیمکدر) (مفتیه اسم فاعل مفرد مؤنث نفی ایدیچی
 دیمکدر یعنی ایزلیچی خواننده دیمکله تعبیر اولنور) (که حرف بیان
 (بحسن صوت یا حرف مصاحبت) (یا حرف ظرف اضافت مصدرک
 فاعله در کوزل صداده یا کوزل صدا ایله دیمکدر) (غیرت ناهید
 یونلر رفیع کله در که ترکیب اولند قدیمه وصف افاده ایدر مثلاً رشک ماه

حیرت خور شید غیرت رضوان کی نونلرک جله سی کاسن کایتدر
 (ناهیذ زهره دید کوری بلدیزه دیرل یعنی زهره حسن صوت ایله
 مشهور جهان ایکن بوک همداسدن غیرته ککوزلر زهره به
 نفی استادی معروفه (بود اداب مجازی) بحال صورت بعسن
 صوت کی کوزل صورتده یا کوزل صورت ایله دیمکدر (حیرت
 خور شید غیرت ناهیدگی یعنی کنش لمعاندہ شهرت شعرا ایکن
 بوک حسنه حیران اولور دیمکدر) شیفته دیوانه دیمکدر (جمله
 اضافت مفعولده در) فریفته بحسب اللفه الدائمہ مضانسنده در اما
 اصطلاحده عاشقده استعمال اولتور (زلفه اضافت یتنه مفعولده در
 الخال بک دیمکدر) اویه لامیه که کنیز که راجعدر (شد فعل ماضی
 مفرد غائب اولدی دیمکدر فاعلی عالم) سماع مصدر اشتک مضانسنه
 (غنايه اضافتی مفعولده در) شین ضمیر کنیز که راجعدر (رخت هستی
 مجازا یانیه رخت تاش مضانسنه در) هستی یا حرف مصدر وارلق
 دیمکدر وجود مضانسنه (یا حرف صلاه) صحرای نیستی به مجازا یانیه
 یوقلق صحرانسنه دیمکدر (رد فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر
 (یا حرف مصاحبت) استماع مصدر در اشتک مضانسنه (نوايش
 شین ضمیری کنیز که راجعدر) نور قاج معنایه کلور اما بونده فن موسیقی ده
 و مقام مخصوصک اسیدر که پنجکاه خانه سبله حسینی خایه سی مایسته
 پرده کبر و پنجکاه خانه سندن آغازه ایدوب بعده اشاعی کیدوب
 اول پنجکاه و چارگاه و سگاه خانه لک سیرایتدربوب دوگاه خانه سنده
 قرار ایدر و یتنه موسیقی سازی پرده لرندن بر پرده تک اسیدر اما امراد
 اولکیدر (مضیق بخردی موصوفک صفتہ اضافتیدر) مضیق مکان
 حنیق یعنی طار موضع دیمکدر (بخرد بانک قنچی و خانک سکونبله هفل
 دیمکدر) یا حرف نسبت (فصحت وزن و معناده وسعت کیندر) فصحت
 سرای مریکایتنددر سرای واسع مضانسنه یعنی اوجی بوجانی یوق
 پنجودی یا حرف مصدر پنجود کند و سزدیمکدر راه فصحت سرای
 پرینه راه فصحت بسرای دین خلط البش عی الله عند (سپرد فعل
 ماضی سینک کسر یله قدم بصدی دیمکدر) محصول ترکیب مدینه ده
 بر عالم وارایدیکم عامل و یتنه منسوب اولان جبع علومده کامل یعنی

فقه و اعتقاد ده فاضل بر کون او غراغی یعنی بولی اسیر جیلر خانه
 دوشدی بر جاریه کوردی خواننده که کوزل صداده با خود کوزل
 صدا ایله غیرت ناهید و کوزل مسورنده یا کوزل صورت ایله حیرت
 خورشید انک جالنه دیوانه و زلف خاننه عاشق اولدی نغمه سنی
 اشمکدن ناشی وارلق متاعنی یوقلق صحرا سنه ایلدی یعنی گمندن
 مکتوب و اله و حیران اولدی و انک نواسنی اشمک ایله عقل طارافندن
 پیخودلق سرای واسعی بولنه قلم باصدی یعنی کندی حاصلی
 اوزل و جان عاشق افکنده و نالان اولوب دائرة عقلدن عالم جنونه
 قدیم باصدی مترجه الفقیر (دشت جنون عالم انک نهائی) (از قاف
 عشق و ملک مستعد بدایتی) (قطعه) (خوبی روی و خوبی آواز)*
 می برد هر یکی بنهادل* خوبی یا حرف نیست (رویه اضافتی بیانیه
 کوزل یوزلی لک دیمکدر) (خوبی آوازده بویله کوزل صدالی دیمکدر
 (بی حرف تا کبید) (برد فعل ماضی مفرد غائب ایلنور دیمکدر بویله
 برلرله آکورد دیمکدر که فتح با ایله بریدن باضم با ایله بدن مصدرندن
 مستفید که نون مصدرک ماضی باری نودن را اولسه نفس را مفتوح فیلنور
 اندن صکره قطع معناسنه اولان ضم با ایله بریدن مصدرندن مشتقه مشابه
 اولسون همچون باک ضمی فتحه تبدیل اولنور) (هر یکی هر بری دیمکدر
 (بنیها بالکزدیمکدر) (دل بردک مفعول صریحی) (محمصول بیت) (کوزل
 یوزلی لک و کوزل صدالی لک هر بری یا لکزد باشلی باشنه کولک آکورد
 یعنی هر بری جنب دلدله مستفیدر* چون شود هر دو جمع دریک جا*
 کار صاحب دلان شود مشکل* هر دو هر یکی سی دیمکدر که مراد
 صدای خوب ایله وجه اظیفدر) (دریک جا بر مجمله دیمکدر) (کار صاحب
 دلان لامیه) (محمصول بیت) (چونکه هر یکی سی بر مجمله جمع اوله
 صاحب دللرک حال مشکل اولور) (عروض) (بو قطعه بحر خفیفه ندر که
 اجزای اصلیه سنه حذف و خن طاری اولوب فاعلاتن مضاعفین
 فعلن اولشدر که تفصیلی مرور ایلدی* لباس دانای بیفکند و لباس
 و سوابی پوشید و خلیع العذار در کوی بازار مدینه می کردید دوستان
 بلامت او پر خاشنید اما هیچ سود نداشت زبان حالش باین کلمه متکلم
 بود و باین ترانه مترنم* لباس دانای مجازا بیانیه) (یا حرف نسبت

(بیفکنند باء تا کید ایله فعل ماضی برافندی دیمکدر) پلاس رسوایی ده
 بجز از بیانیه (یا حرف نسبت بویکی اضافت حقیقت اولفده محملمدر
 پلاس کهنه و یرتق جامه ده دیرلر) پوشید فعل ماضی مفرد غائب کیدی
 دیمکدر (خلع الـ انداز یولاری صبرلش دیمکدر که آزاده لکنه
 مستعملدر که باشی بوش دیمک اولور نه کیم ترکیبه دخی برشیده ابتلا ایله
 سرسری کزنه یولارسینز دوه کبی کز دیرلر خلاصه سرکر دانلقدن
 کاتیدر (کزدید فعل ماضی جکزی نوردی دیمکدر) خاستند فعل ماضی
 جمع غائب فاعلیدیلر یعنی با سلدیلر (سود اسی دیمکدر) نداشت فعل
 نفی ماضی طوعدی یعنی اولندی دیمکدر (زبان حال یستانیه) (شین
 ضمیر عالمه راجعیدر) (یا حرف مصاحبت) (متکلم اسم فاعل مفرد
 سوبلیجینی دیمکدر) (بود اذات ماضی مفرد) (ترانه لیرلق معناسنددر
 (مترنم اسم فاعل ابرلیجینی ابدی دیمکدر که فاعله جمع اوزده بود
 تقدیر اولنور) (محصول ترکیب) (عالمک لباسنی برافندی و رسوایی
 پلاسانی کیدی و سرسری و له و حیران گوی بازار حدیده جکزیندی
 دولاندی دوستلرانی ملاقه تعلقیدیلر اما هیچ اسی یعنی فاعله اولندی
 عالمک زبان حال بولکه ایله متکلم و بو ترانه ایله مترنم ایدی که رباعی
 کتیدر (رباعی) زین گونه که جلوه آن دلاویز کنند * عاشق ز بلا چه
 گونه پرهیز کند * زین زله مخفف تا کید ایچوندر معنای اصلینسند
 اولفده محملمدر (که حرف رابط) (دلاویز وصف ترکیبدر) کو کل
 تعلق ایتدیر چی دیمکدر که محبوبه اطلاق اولنور) (کند فعل مضارع
 دلاویز فاعله) (جلوه مفعولی) (پرهیز اجتناب معناسنددر) (محصول یت)
 بو گونه یا نوعدن جلوه بی اول دلاویز ایله یعنی حسن صورت و حسن
 اذا نوعندن اول محبوب جلوه به آغاز ایله عاشق بلاد نه دورلو
 پرهیز و اجتناب ایدر یعنی ایده من استفهام انکاری معناسی چه لفظندن
 معنهم در * بادست ملامت گسنان در کوشم * لیکن بادی که آتشم
 نیر کنند * بادیل دیمکدر هوا معناسنه (سین و تا اذات خبر) (ملامت
 گسنان لامیه و الف نون اذات جمع) (کوش قولی دیمکدر) (میم ضمیر
 متکلم و حده) (لیکن اذات استدرک) (بادی یا حرف تنکیر) (که حرف
 بیان) (آتشم میم ضمیر متکلم و حده) (نیر کسکین دیمکدر شدتلی معناسنه

(محمصول یست) هوادر یعنی بی معنادر و بی حاصلدر خلقك ملامتی
 بنم گوشنده یعنی لوم و تو پیچری قولانغه کبرمز لکن بریلدر که آتشی
 کنسکین ایدر حاصلی ناس بنی لوم ابتدکء حرارت عشق نسکین اولمز
 کنسکین اولوب علولنور (عروض) یور باغی شجره اخر بدن در که
 صندز و ابتدالزندن میم و تون دوشوب فاعیل قانور مفعول به تبدیل
 اولنور حشو اوللرندن بشنجی ساکن اولان یادوشوب مفاعیل اولوب
 مقبوض اولور و حشو ثانیلرندن یانکز تون دوشوب مکفوف اولوب
 مفاعیل قانور و عروض و ضرب شدن یکی سبب خفیف بردن دوشوب
 مفاعیل مفعول لفظنه تبدیل اولوب محبوب اولور جمله سی مفعول
 مفاعیل مفاعیل فعل اولور * این قصه بعد الله جعفر رضی الله عنهما
 رسید صاحب کنیزك را طلبید و بچهیل هزار درم کنیزك را خرید
 و فرمود تا بهمان صوت که آن عالم بسماع آں گرفتار شده بود نفی کرد
 پرسید که این را از که آموختی گفت از فلان مغنیه او را نیز طلب کرد *
 رسید فاعیل ماضی مفرد غائب ابر شدی دیمکدر (صاحب کنیزك
 لامیه (را ادات مفعول) طلبید فعل ماضی مفرد غائب استدی دیمکدر
 (بچهیل هزار باحرف مقابله) چهل هزار فرق یسک دیمکدر (راینه
 ادات مفعول) خرید فعل ماضی مفرد غائب الدی دیمکدر (فرمود
 فعل ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر (ناحرف تعلیل) باحرف
 مضاجبت (همان بعضیلر مرکب و بعضیلر مفرد در دیرلر که ینه معناسی
 افاده ایدر) که حرف رابط صفت (بسماع آن اتی ایشتمکله دیمکدر
 (گرفتار طوتقون دیمکدر که بویله برلده عاشقده استعمال اولنور) که
 کیم دیمکدر (آموختی فعل ماضی مفرد مخاطب او کردندک دیمکدر
 (نیز دخی دیمکدر (محمصول ترکیب) بوقصه یعنی عالمك سلسله بند
 زلف دلارا اولدیغی عبد الله بن جعفر رضی الله عنهما حضرتلرینه
 ابر شدی جاریه نك صباحی استدی طلب ایلدی و فرق بیك در همه
 جاریه بی الدی و پیوردی تا کیم ینه اول صوت ایله که عالم اتی ایشتمکله
 گرفتار اولمش ایدی نفی ایلدی عبد الله حضرتلری صور دیکه
 بونی کیم بدن او کردندک جاریه دیدی فلان مغنیه دن اتی دخی طلب
 ایلدی یعنی استیادتی اولان مغنیه بی * بعد زان عالم را بخواند و گفت

می خواهی که آن صوت را که شفته آن شده از استاد آن کنیزك
 بشنوی گفت بلی آن مغنیه را فرمود تا آن نفی کرد عالم بخود بقتاد
 چنانکه تصور کردند که مکر بمرد عبدالله جعفر رضی الله عنه گفت
 دیدیکه ما بکشتن این مرد درگاه افتادیم * بعد از آن بودند صکره
 دیمکدر یعنی جاریه بی الوب و استادینی طلبدن صکره (را ادات مفعول
) بخواند فعل ماضی مفرد غائب باء تأکید ایله بونده دعوت ابلدی
 دیمکدر (می خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استغهام معناسنی
 متضمن استزمین دیمکدر) که حرف بیان (را ادات مفعول) که حرف
 رابط صفت (شفته آن لامیه حیران معناسنه در (شده یا حرف
 خطاب همزه حرف توسل اولمش سین دیمکدر (بشنوی باء تأکید ایله
 فعل مضارع مفرد مخاطب ایشیده سین دیمکدر (بلی ادات تصدیق
) را ادات صله (فرمود فعل ماضی مفرد غائب (تا حرف تعلیل
) بخود کنسد و سزد دیمکدر که عشی ده استعمال اولنور بابغینلق
 دیمکدر (بقتاد باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر
) چنانکه انجیلین که دیمکدر (تصور تفعیل بایندن مصدر در که ظن
 معناسنده استعمال اولنور (کردند فعل ماضی جمع غائب (که حرف
 بیان (مکر بونده کانه معناسنه مستعملدر (بمرد باء تأکید ایله
 فعل ماضی اولدی دیمکدر (دیدید فعل ماضی جمع مخاطب و استغهام
 معناسنی متضمن کوردیکرمی دیمکدر) که حرف بیان (ماضمیر متکلم
 مع الفیر بر دیمکدر (بکشتن این مصدرک مفعولنه اضافتیدر (با حرف
 سبب (افتادیم فعل ماضی متکلم مع الفیر واقع اولدق دیمکدر
) (محصول ترکیب) جاریه بی آکوب و مغنیه بی طلب ایتد کد نصکره عالمی
 دعوت ابلدی ویدی استزمین اول صدایی که ائک حیرانی اولمش
 ایدک اول جاریه نك استادندن اشیده سین عالم دیدی بلی استزم اول
 مغنیه بیوردی تا کیم اول صوت ایله نفی ابلدی عالم بخود دوشدی
 انجیلین که ظن ایلد بلر که کانه اولدی عبدالله بن جعفر رضی الله عنهما
 دیدی کور دیکرمی که بر بومردک اولسی سبب ایله کاهده واقع اولدق
 * بعد زین فرمود تا آب بر روی وی زدند بخود باز آمد یایوی گفت
 عاند افسه بودیم که نودر عشق آن کنیزك باین مرتبه رسیده باشی گفت والله

آنچه پنهانست پیش از آنست که آشکاره شد * تا ادات تعلیل (بر
حرف صله (روی وی بیایه (زدند فعل ماضی جمع غائب آوردیلر
دیمکدر (بخود با حرف صله کنندویه دیمکدر (باوی عالمه گفت دیدی
(ندانسته نون حرف نفی ندانسته ماضیدن فمعدر بلمش دیمکدر
(بودیم ماضی متکلم مع الغیر ایدک دیمکدر که ندانسته بودیم بلمش
ایدک دیمک اولور (که حرف بیان (عشق آن لامیه (رسیده ماضیدن
فمعدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب رسیده باشی ابرشمش
اوله سین دیمک اولور (آنچه اول نسنه که دیمکدر (پنهانست کیرلورد
(پیش باء عربی ایله زیاده دیمکدر (که حرف بیان (محصول ترکیب)
اندنصکره یعنی عالم بایلد قد نصکره عبدالله حضرت نری پیوردی
تاکیم یوزینه صو آوردیلر کبرو کنندویه کلدی عالمه دیدی بز
بلمش ایدک که سن اول جاریه ک عشقنده بومر تبهیه ابرشمش اوله سین
یعنی بورتیه عاشق اولدیفکی بلمش عالم دیدی والله اول نسنه که کیرلورد
اندن زیاده در که آشکاره اولدی یعنی آشکار اولوب کوردیکردن
کوردیکرز زیاده در * پرسید که خواهی که آن صوت را ازان کنیرک
بشنوی گفت دیدی که چون آنرا از دیگری شنیدم که عاشق او نیستم
برمن چه گذشت حال من چه گونه شود اگر آنرا ازلب و دهان معشوقه
خود بشنوم پرسید که اگر وی را یبنی شناسی بکریست و گفت *
(خواهی و بشنوی مضارع مخاطب در استر مبین واشیدره مبین
دیمکدر (دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب کوردک دیمکدر (که حرف
بیان (از دیگری غیر یسندن دیمکدر (شنیدم فعل ماضی متکلم وحده
اشتدم دیمکدر (که حرف بیان (نیستم دگلم دیمکدر (گذشت فعل ماضی
مفرد غائب کجری دیمکدر (بشنوم باء تأکید ایله فعل مضارع متکلم
وحده اشتدم دیمکدر (یبینی باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
کوردرسین دیمکدر (شناسی ده بویله ییلور مبین دیمکدر (بکریست
باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب اغلدی دیمکدر فاعلی تحتیده
عالمه راجعدر (محصول ترکیب) عبدالله حضرت نری سؤال ایلدیکه
استر مبین که اول صدایی اول جاریه دن اشدیه سین عالم دیدی
کوردک که چون انی غیر یسندن ایشتم که انک عاشق دگلم بنم اوزریمه

نه كجای یعنی بنده ظهور ایدن حالی مشاهده ایلدك بنم حالم نه كونه اولور
اكر مشوقك اغزندن و درد اغندن ایشیدم یعنی اكر محبوبم دلندن
ایشیم دخی نه كونه حالات غریبه لر ظهور ایدر عید الله سوال
ایلدبكه اكرانی كوررسك ییلورمبسن عالم اعلدی و دیدی مقولی بو
پیتدر (بیت) * کفتی که شناسی که بردازتودل و دین * والله که در آفاق
جزا ورا نشناسم * کفتی فعل ماضی مفرد مخاطب دبدك دیمکدر (که
حرف بیان (شناسی فعل مضارع مفرد مخاطب ییلورمبسن دیمکدر
(که ذوی العقولده مستعمل اولان اسمدر کیم دیمکدر (برد فعل مضارع
مفرد غائب ایلنور دیمکدر (دل کوکل (دین مذهب معناسنه در اما
بویله مقاملرده کمال تعشقندن عبارتدر که اصطلاح اولمشدر (که حرف
بیان (جزا ورا انك غیری بی دیمکدر (نشاسم فعل نفی مستقبل متکلم
(محصول بیت) دبدك که ییلورمبسن کیم الدی سندن دل و دینی یعنی
سندن دل و دینی آلان محبوبی ییلورمبسن دیو سوال ایلدك والله که
آفاقده یعنی عالمده انك غیری بی بلم * بفرمودتا کنیزك را بیرون آوردند
و تسلیم بی کردند و کفت این مرزاست والله که دروی بکوشه چشم
نکاه نکرده ام عالم در دست و پای عبدالله جعفر افتاد و کفت * با حرف
تأکید (فرمود فعل ماضی مفرد فاعلی عبدالله راجعدر (آادات
تعلیل (را آادات مفعول (بیرون آوردند چقاردیلر دیمکدر (تسلیم وی
مصدرك مفعولنه اضافتدر (وی ضمیری عالمه راجعدر (کردند فعل
ماضی جمع غائب (کفت عبدالله بن جعفر دیدی (این کنیز که اشارتدر
(مرادات تحقیق) (این مرزاست تحقیق بو سنکدر دیمکدر (والله واو
حرف قسم (که حرف رابط قسم (در حرف صله کنیز که دیمکدر
(بکوشه چشم با حرف مصاحبت کوشه چشم بیانیه (نکاه نکرده ام
نظر ایلمشم دیمکدر (در دست درینه حرف صله (پایك عبد الله
اضافتی بیانیه (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر
(محصول ترکیب) عبدالله بن جعفر بیوردی تا کیم جابه بی چقاردیلر
و عالمه تسلیم ایلدیلر و عبدالله دیدی بوجار به سنکدر یعنی سکا به
ایلدم والله کوز اوجیله اکا نظر ایلمشم یعنی ظنی ایلکه هوسنی آدی
اندنصرکه بکا احسان ایلدی اویله دکل بلکه کوز اوجیله دخی نظر

ایلمد عالم عبدالله بن جعفرک المینه وایاغنه دوشدی ویدی مقولی
 بور باعبدرا (رباعی) آم ز کرم بروی کار آوردی * وز موج فراغ بکنار
 آوردی * آم میم متکلم (اب بروی کار آمد دیزل اصطلاح در برایش
 مراد اوزره صورت باغله (اوردی فعل ماضی مفرد مخاطب
 (بکنار آوردی خلاص ایلدک دیمکدن کایتدر (محصول بیت) کر مکدن
 ایشیمه صورت بغلدک یعنی بی بر مراد ایلدک و بی فراق موجندن
 خلاص ایلدک حاصلی معشوقه وصلت ایله شاد کام ایلدک مصراع
 اولک معناسی شارح اصطلاحات مجمدن بخبر اولغله ایشک یوزینه
 آب کتوردک یعنی بی عرض و وفاره ایرشدرک دیمشک ابی سو یلمش
 و صودن معنی و یرمش * صبرم بدل زغم فکار آوردی * خواج بد و
 چشم اشکبار آوردی * صبر میندا (میم ضمیر متکلم (دله مقید در
 فکاره مر بوطدر صبر بدل زغم فکارم تقدیرنده در (فکار فاک کسری
 و کاف عجمه له مجروح معناسنه در (چشم اشکبار موصوفک صفته
 اضافتیدر اشکبار کثرت گریه دن کایه وصف ترکیبیدر (محصول بیت)
 غدن مجروح اولان کوکله صبر کتوردک کثرت گریه به مبتلا اولان
 کتوزومه انخو کتوردک حاصلی بکا هر جهت به راحت و یردک دل
 لفظی غمه مضافدر دیمش شارح مرحوم لکن زاء مفرده وار ایکن
 اضافه مانعدر هر تقدیر زائد اعتبار ایلسک تعبیر محملده دکلدر
 (عروض) بور رباعی اخرب مقبوض سالم ابتدر که مفعول مفاعیلن
 مفاعیلن فع اولور که زحافات بیان اولندی (بس دست کنیرک رابکرفت
 و بخانه خود روان شد عبد الله غلامی رافرمود که چهل هزار درم
 بکبر و برو و بدیشان بده تا بجهت فکر معیشت غباری بر خاطر ایشان
 نشیند و بفراغت خاطر از یکدیگر متمتع شوند * دست کنیرک بیانه
 (را ادات مفعول (بکرفت بانه تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب طوندی
 دیمکدر (و بخانه خود با صله اضافت لامیه (روان شد کندی دیمکدر
 (غلامی را یا حرف وحدت را ادات مفعول (فرمود فعل ماضی (که
 حرف بیان (چهل جیم عجمک کسر به فرق دیمکدر (چهل هزار
 فرق بیک دیمک اولور بکبر بانه تأکید ایله امر حاضر مفرد در طوط دیمکدر
 (برو دخی بوبله در کیت دیمکدر (بدیشان با حرف صله دال همزه دن

منقلب ایشان ضمیر کبریا ایله عالمه راجعدر (بده باء تا کید ایله امر
 حاضر ویر دیمکدر (تا حرف تعلیل) بجهت با حرف مصاحبت جهت
 بونده سبب معناسنه در (فکره اضافتی بیانیه) (فکره معبشتده بویه
 (غباری با حرف وحدت غبار نوزدیمکدر کدردن نگایه در (نشیند فعل
 ننی مستقبل اوتورمیه دیمکدر (از یکدیگر بری برندن) (ممتع تفعیل
 بایندن اسم فاعلدر فائده مند معناسنه (محصول ترکیب) پس کنیرکک
 الی طوندی و کندی خانه سنه کندی عبدالله بر غلامه پیوردیکه قرق
 یلک اچقه طوت یعنی آل و کیت وانلره و برناکیم معبشت فکر سییله
 انلرک خاطرینه برکدر اوتورمیه یعنی فراغ باللری کالده اولوب تشویش
 معبشت دخی اولسون و فراغت خاطر ایله بر برندن فائده منسد اوله
 زهی سخاوت (حکایت) عبدالله جعفر را در عهد معاویه از خزانه
 بیت المال هر سال هزار درم می دادند چون نوبت بیزید رسید آنرا
 بیج هزار درم رساند ملامش کردند که این حقوق همه مسلمانانست
 چرا یک کس می دهی * (محصول ترکیب) عبدالله بن جعفر معاویه
 زمانده بیت المال خزینه سندن هر ییل یلک اچقه و برلر ایدی چونکه
 نوبت یزیده ایرشدی اتی بش یلک اچقه به ایرشدردی ملامت ایلدی لیرکه
 بوجیع مسلمانلرک حق لر بدر نیچون بر کیمیه ویررسین * کفت من
 این را بمحتاجان مدینه میدهم زیرا که وی هیچ ازار باب حاجات دریغ
 نمی دارد و پنهان از وی کسی را همراه وی بمدینه فرستاد تا نفخص
 احوال او نماید در مدت یکماه همه را صرف کرد چنانچه گویند بقرض
 محتاج شد * (محصول ترکیب) یزید اول لائمه جوانده دیدی بن
 بود راهمی مدینه تک محتاج لرینه ویرزم زیرا که عبید الله ارباب
 حاجاندن هیچ دریغ ایلز و عبید الله بن کیرلی بر کیمیه بی اول لائمه بولد اش
 اوله رفی مدینه به ارسال ایلدی تا کیم انک احوالی نفخص کوسره یعنی
 تقش ایلوب ارایه برآی مدنده مجموعنی صرف و خرج ایلدی انجلین که
 دیرل قرضه محتاج اولدی یعنی دین اچقه المغه محتاج اولدی (قطعه)
 ذکر بدست کریم اوفند جهان چه یکسر * جهان باشد صد بار از جهان
 هم بیش * (بدست با حرف صله) (کریمه اضافتی بیانیه) (اوفند
 واو ایله افند کی فعل مضارع مفرد غائب دوشه دیمکدر (یکسر

براوغوردن یعنی جله بتون دیمکدر (جهاز چه باشد جهان نه اولور
) صد بار یوز کره دیمکدر (هم دخی دیمکدر) پیش باء عربیله زیاده
 دیمکدر (محصولیت) اگر کریمک الله دوش سرسه مجموع عالم یعنی مال
 جهانی کریمه و برسه لر جهان نه اولور یعنی مال جهان لاشی در یوز کره
 جهانند دخی زیاده حاصلی یوز جهان مانده دخی زیاده و برسه لر
 ین لاشی کیندر میل و رغبت ایلز و اعتبار ایز * چرا شود دل درویش
 ریش ازان حسرت * چو هست کبسه جودش خزینه درویش
 (چرا نیچون دیمکدر) (شود فعل مضارع اولور دیمکدر) (دل درویش
 لامیه) (ریش یاره دیمکدر) (هست لفظی درویش لفظه مقیدر
 درویشست تقدیرنده در) (کبسه جود مجازا یانه) (خزینه درویش
 لامیه) (محصولیت) نیچون اولور درویشک کوکلی یاره اول حسرتدن
 یعنی درهم و دینار حسرتدن درویشک کوکلی نیچون یاره اولور
 یعنی اولز چونکه کریمک چودی کبسه سی درویش نیچون خزینه در
 حاصلی کریم وجود مرد و اربکن فقرا محزون و مکدر اولز (عروض)
 بوقطعه بشر بحث مجنوندر که بر مصراعی مفاعیلن فاعیلن مفاعیلن
 فعلات اولور (حکایت) خلیفه بغداد در موکب حشمت و شوکت خود
 میراند دیوانه پیش وی رسید و گفت ای خلیفه عنان کشیده دار که
 در مدح توست بیت گفته ام گفت بخوان بخواند خلیفه را خوش آمد *
 (موکب مبدع فنی و کافک کسر یله زینتی آه بندله دیرل) (حشمت
 حاء مملک فتحیله خدم معناسنه در) (شوکت معلوم بونلرک اوجی
 دخی بونده سلطنت معناسنه در) (خوده اضافت لامیه) (می ادات
 حکایه ماضی مفرد سوریادی دیمکدر) (دیوانه یا حرف وحدت همزه
 حرف توسل) (پیش وی لامیه) (انک قته دیمکدر) (عنان دیر کین) دیمکدر
 (کشیده ماضیدن قسم چکش معناسنه) (دار امر حاضر طوط دیمکدر
 اما عنان کشیده دار آت باشن چک دیمکدر عبارتدر) (که ادات تعلیل
 (مدح تو لامیه) (سه اوج) (گفته ام فعل ماضی متکلم و هدهدن قسمدر
 دهمش دیمکدر) (گفت خلیفه دیدی) (بخران باء تأکید یله امر حاضر
 مفرد اوقی دیمکدر) (بخواند فعل ماضی مفرد غائب اوقودی دیمکدر
) (محصول ترکیب) بغداد خلیفه سی کنندی سلطنت و شوکتی سوریادی

یعنی کمال شوکت ایلہ کبدر دی بردیوانہ انک فتنہ ابرشدی ویدی
ای خلیفہ آت باشن چک ز براسنی مدحدہ اوج یت سولشم خلیفہ
دیدى اوقو درویش اوقودی خلیفہ بہ خوش کلدی * دیوانہ چون
آزا دید گفت مر اسہ درم عنایت کن تاروغن وخرما خرم و سیر
بخورم خلیفہ فرمان داد تاہر بینی ہزار درم بوی دادند * تا حرف
تعلیل (روغن باغ دیمکدر) (خرم خاہ مجہ تک کسریلہ فعل مضارع
متکلم وحدہ الیم دیمکدر) (سیر کسرہ صریح ایلہ طوق معناسنہ در
جوع مقابلی کسرہ مجہولہ ایلہ صارم ساق معناسنہ کلور بوندہ
ایکی سی دخی قابلدر بلکہ معنای ثانی الیقدر ہر تقدیر شارح معنای اولہ
ذہب وایسہ دہ) (بخورم باہ تا کید ایلہ فعل مضارع متکلم وحدہ
بیم دیمکدر) (محصول ترکیب) دیوانہ اتی چونکہ کوردی یعنی یتلرین
خلیفہ بہ خوش کلدیکین کوردی دیدی بکا اوج درہم کرم ایلہ
تا کیم باغ وخرما آلم وطوق بیم یعنی طوینبجہ بیم یاخود صارم ساق بیم
خلیفہ فرمان ایلدی تا کیم ہر بینی قابلہ سنبہ بیک درہم اکا وپرہل یعنی
ویرم کہ فرمان ایلدی (قطعہ) چون ذل فاقہ زور کنند بر سخنوری *
کرم دح پادشاہ سخاور کنند رواست * ذل مصدر در (فاقہ بہ اضافتی
مفعولنہ در فاقہ فقر دیمکدر) (سخنوری یا حرف وحدت) (ور لفظی
ادات فاعل یا نسبت خلاصہ شاعر دیمکدر) (سخاوردہ بویلہ جو مرد
دیمکدر) (روا جائز معناسنہ در) (محصول یت) چونکہ فقر خورانی
شاعر غلبہ ایلہ اگر جو مرد پادشاہک وصفی ایدرسہ روا و جائز در
* مدوح چون کرم بود کرز شعراو * ہریت را خزائنہ کوہر
کنسد سزاست * مدوح اسم مفعول مدح اولشم دیمکدر یعنی
اوکلش (را اادات مفعول) (محصول یت) مدح اولتان چونکہ کرم اولہ
اکر انک یعنی شاعرک شمرندن ہر بینی خزینہ کوہر ایلہ لایقدر
(بعض نسخہ دہ کنند پرینہ دہد واقعہ در اول وقت یت رادہ کی را
صلہ اولور معنی ہریتشہ کوہر خزینہ سی ویرسہ سزادر) (عروض)
بو قطعہ بحر مضارع اخرج مکفوف مقصور در کہ بر مصرعی
مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات او اور (حکایت) ابراہیم بن سلیمان
بن عبدالمک بن مروان کوید کہ دران وقت نوبت خلافت از بنی امیہ

بنی العباس انتقال یافت و بنی العباس بنی الامیه را می گرفتند
 وی کشند من بیرون کوفه بر بام سرابی که بصحرا مشرف بود نشسته
 بودم علمهای سیاه از کوفه بیرون آمد در خاطر من چنان افتاد که
 آن جماعت بطلب من می آیند * ابراهیم بن سلیمان بن عبد الملك
 بن مروان بونلر با جمعهم امویه خلفا هستند در تفصیلی توار یخده در
 استیان مرا جعت ایلسون (گوید فعل مضارع گویندند با علی خلاف
 قیاس گفتن دن نقل ایدر دیمکدر) (که حرف رابط مقول قول) یافت
 فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر (می حکایه حال ماضی) گرفتند
 فعل ماضی جمع غائب طوتار لردی دیمکدر (می کشند بویه
 اولدر لردی دیمکدر) بیرون کوفه لامیه (کوفه عراق عربده بر شهر
 عظیم ابدی الآن خرابدر) بام طام دیمکدر (سرابی با حرف وحدت
 (که حرف رابط صفت) بصحرا با حرف صله (مشرف بونده ناظر
 مناسبه در) بود ادا ماضی (نشسته بودم اوتورمش ایدم) (که
 حرف بیان) علمها ها ادا جمع علم بیراق دیمکدر (سیاهه اضافت
 بیانیه) آمد فعل ماضی کلدی دیمکدر (در حرف صله) خاطر من
 لامیه (افتاد فعل ماضی واقع اولدی بونده کلدی دیمکدر) بطلب من
 لامیه (با حرف صله) (می ادا تا کید) آیند فعل مضارع جمع
 غائب کلور لردی دیمکدر (محول ترکیب امر و انک اوغلی عبد الملك
 اوغلی سلیمانک اوغلی ابراهیم نقل ایدر که اول وقت که نوبت خلافت
 بنی امیه دن بنی عباسه انتقال ایلدی و بنی عباس بنی امیه بی طوتار لردی
 وقتل ایدر لردی بن کوفه فک طشره سنده بر سرایک طامنده که
 صحرا به ناظر ایددی اوتورمش ایدم یعنی صحرا به ناظر بر سرایک طامنده
 اوتور ایدم که سیام بیراقلر کوفه دن طشره چغدی بنم خاطریمه
 انجیلین کلدیکه اول جماعت بنی طلبه کلور یعنی انلرک بنی ارادقاری
 خاطریمه خطور ایلدی * از بام فرود آمدم و متکرر وار بکوفه در آمدم
 و هیچکس را نمی شناختم که پیش وی پنهان شوم بدر سرای بزرگی
 رسیدم در آمد دیدم که مردی خوب صورت سوار ایستاده و جوی
 از غلامان و خادمان کرد او در آمده اند سلام کفتم گفت تو کبسنی
 و حاجت تو چیست * فرود آمدم فعل ماضی متکلم وحده ایندم

دیمکدر (متکثر تفعیل بابتدن اسم ماعلدر تبدیل دیمکدر) و ارادات
 تشبیه (بکوفه باحرف صله) (در آمدم فعل ماضی متکلم وحده کیردم
 دیمکدر) نمی شناختم نون نافییه می ادات حال (شناختم فعل ماضی
 متکلم وحده) اکثر بیلز ایدم دیمکدر (پیش وی لامیه پیش قیت
 معنایسته در) پنهان کیرلو (شوم فعل مضارع متکلم وحده اولم دیمکدر
 بدر سرای بزرگی لامیه زدر) (باحرف صله باحرف وحدت بر بکارک
 سرایی قبوسنه دیمکدر) (رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ایرشدم
 دیمکدر) (در آمدم کیردم) (دیدم کوردم) (که حرف بیان) (مردی یا
 حرف وحدت) (ایستاده ماضیدن قسمدر دورمش دیمکدر) (جعی یا
 حرف وحدت) (کرد کاف بحکم کسر یله چوره دیمکدر) (در آمدند
 بونده جمع اولشالر دیمکدر) (تو کبسی سن کیمسین دیمکدر) (حاجت
 توجیست سنک حاجتک ندر) (محصول ترکیب) (طامدن ایندم و تبدیل
 صورت کوفه به کیردم هیچ کیمسه بیلز ایدم که انک قتنده ~~کیرلتم~~
 بر بکارک سرایی قبوسنه ایرشدم کوردم که بر کوزل صورتلی مرد بمش
 طور و بر جمع اطرافنه جمع اولشالر سلام علیک دیدم دیدی سن
 کیمسین و حاجتک ندر بعض نسخه ده متکثر برینه متفکر واقعدر
 شارح دخی اتی اختیار ایلش خندان مناسب دکل * کتم مردی ام
 کریخت که از خصمان خودی ترسم بمنزل تو پناه آورده ام مرا
 بمنزل خود در آورد و در حجره که نزدیک جرم وی بود بنشانند * مردی
 یا حرف وحدت) (میم متکلم همزه حرف توسل) (کریخت قاخقین
 دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (خصمان الف نون ادات جمع) (خوده
 اضافت لامیه) (می ادات تأکید) (ترسم فعل مضارع متکلم وحده
 قورقردم دیمکدر) (باحرف صله) (منزل تو لامیه) (پناه صغنه معنایسته
 اسمدر) (آورده ماضیدن قسم) (میم ضمیر متکلم همزه حرف توسل) (پناه
 آورده ام صغنه دیمکدر) (در آورد کثوردی دیمکدر) (در حرف
 ظرف) (حجره یا حرف وحدت همزه توسل) (خجره او طه دیمکدر) (که
 حرف رابط صفت) (تزدیک یقین دیمکدر) (پناه تأکید ایله فعل
 ماضی متعدی الف نون ادات تعدیه ته کیم بیان اولندی او توردی
 یعنی امکان ایلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (سن کیمسین دیوسؤل

اینجسه دیدم قاجن برآدم که خصم مدن قور قرم سلك منزله
صغندم بنی منزله کنوردی و برچره ده که انك حرمه یقین ایدی
او توردی به بنی کنندی حرمه یقین بر او طه ده بنی اسکان ایلدی
*چند روز انجا بودم به بهترین حالی هرچه دوستری داشتم از مطعم
و مشارب و ملایس همه پیش من حاضر بود از من هیچ نمی پرسید
هر روز يك بار سواری شد و بازی آمدیک روز ازو پرسیدم که هر روز
ترای پندم که سواری شوی و زود می آبی بچه کاری روی گفت *
چند روز بر قیچ کون دیمکدر (انجا اول محلده) (بودم اولدم) (به بهترین
با حرف مصاحبت) (به هاء ملفوظی و باء مکسوره ايله) (ابو دیمکدر
(ترادات تفضیل یا حرف نسبت نون حرف تأکید) (حالی یا حرف
وحدث) (می ادا ت حال ماضی) (داشتم فعل ماضی متکلم وحده طو ترایدم
دیمکدر) (مطاعم مطعمک جمع) که مصدر می در یه جگر دیمکدر
(مشارب نه بویه ایچه جگر دیمکدر) (ملایس ده بویه کیه جگر
دیمکدر) (پیش من لامیه بنم فتمده دیمکدر) (نمی پرسید سؤال ایلدی
معنا سنه فعل نفی ماضی مفرد غائبدر) (يك بار بر کره دیمکدر) (سواری شدی
سوار اولوردی) (باز بونده ینسه دیمکدر) (می آمد کلور ایدی دیمکدر
(پرسیدم فعل ماضی متکلم وحده سؤال ایلدم دیمکدر) (بنم فعل مضارع
متکلم وحده کورورم دیمکدر) (می شوی فعل مضارع مفرد مخاطب
اولور سین دیمکدر) (زود نیز دیمکدر) (می آبی فعل مضارع مفرد مخاطب
کلور سین دیمکدر) (می گوی ده بویه کیدر سین دیمکدر) (محصول ترکیب)
بر قاج کون اول سرایده اولدم بر ایورک حال ايله که هر نه دوسترک
طو تردم یعنی استدیکم و سودیکم یه جگر دن و کیه جگر دن بتون بنم
فتمده حاضر ایدی یعنی بندن بر می در یقین ایدی بندن هیچ سؤال
ایلدی یعنی بنم کیم اولد یقین سؤال ایلدی هر کون بر کره شوار اولوردی
و ینه کلور دی بر کون ایدن سؤال ایلدم که هر کون سنی کورورمکه سوار
اولور سین و نیز کلور سین نه ایشه کیدر سین جوابنده دیدی * ابراهیم
ابن سلیمان پدر مرا کشته است شنیده ام که درین شهر پنهان شده است
هر روز می روم بامید آنکه شاید ویرایا بم و بقصاص پدر خود برسانم *
(بقصاص پدر خود لامیه و یانه یا حرف صله) (برسانم بامنا کید ايله

فعل مضارع متعدی متکلم وحده ابرشدره یم دیمکدر (محصل ترکیب)
 اول مرد دیندی ابراهیم بن سلیمان بنم بابایی قتل ایشدر اشته که
 بوشهرده کبر لشمدر هر کون کیدرم اول اید ایله که اوله که اتی بولم
 وکند و پدرم قصاصنه ابرشدریم یعنی بابامک قاتی اندن آلوب قتل
 ایدم * چون اینزا شنیدم ازادبار خود در تعجب ماندم که مرا قضا
 بمنزل کسی انداخته است که طالب قتل منست از حیات خود سیر آدمم
 آن مرد را از نام وی و نام پدر وی پرسیدم دانستم که او راست می گوید *
 (اینزا را اذات مفعول) (شتیدم فعل ماضی متکلم وحده) (اشتم
 دیمکدر) (ادبار بد بخت معناسنه استعمال اولنور) (خوده اضافت لامیه
) (ماندم فعل ماضی متکلم وحده) (قالدم دیمکدر) (که حرف بیان) (قضا
 جناب حقندن کلن مصائبه دیرلر) (بمنزل کسی یا حرف صله اضافت لامیه
 یا حرف وحدت) (انداخته ماضیدن قسمدر آتمش دیمکدر) (که حرف
 بیان) (طالب قتل ابریم فاعلاک مفعولنه اضافتیدر) (قتل من لامیه
) (حیات خود لامیه) (سیر آدمم حسب اللغة طوق کلنک دیمکدر لکن
 ناامید لکده استعمال اولنور) (مرد را اذات صله) (نام وی لامیه) (دانستم
 فعل ماضی متکلم وحده) (یلدم دیمکدر) (می گوید فعل مضارع مفرد
 غائب سویلر دیمکدر) (محصل ترکیب) (چون بونی اشتم یعنی بوکلام
 موخش مسووم اولدقده کند و ادبار مدن تعجده قالدمکه بنی قضاء
 آلمهی بر کیمسه نیک منزله آتمشدر که بنم قتل طالبدر کند و حیاتمندن
 ناامید و ما یوس اولدیم و اول مرده کند و آندن و بابایی آندن سوال
 ایلدم که اول مرد طوغری سویلر * کفتم ای جوانمرد ترادر ذمه
 من حقوق بسیارست واجبست بر من که ترا بر خصم تودالات کنم و این
 راه آمد شد را بر تو کوتاه گردانم ابراهیم بن سلیمان منم خون پدر خود
 از من بخواه باود نکرد * ترا را اذات تخصیص (ذمه بونده بیون
 معناسنه در) (منه اضافت لامیه) (که حرف بیان) (ترا را اذات صله
) (خصم تو لامیه) (کنم فعل مضارع متکلم وحده) (ایلیم دیمکدر) (راه آمد
 شد بیانیه آمد شد مصدر مرفعل کلنر کلوب کتمه معناسه) (زا اذات مفعول
) (خون پدر لامیه یا یا کل قاتی دیمکدر بخواه باه تا کید ایله امر حاضر
) (مفرد است) (دیمکدر) (باور نکردن این تعدی دیمکدر فاعلی مرده را جعدر)

(محصل ترکیب) دیدم ای جوانمرد سنک بنم بویغده حقلرك چوقدر
 واجبدر بنم اوزیمه سکا خصمی دلالت ایلم و بوکلوب کته بولینی
 سکا قصه ایلم ابراهیم بن سلیمان بنم بابا کک قانی بندن استه اول مرد
 اینامدی * گفت همانا که از حیات خود تنک آمده می خواهی که ازین
 محنت خلاص شوی گفتیم لا والله که من اورا کشته ام و نشانهها کفتم
 دانست که راست می گویم رنگ او برافروخت و چشمان وی سرخ شد
 زمانی سردر پیش انداخت بعد زان گفت زود باشد که پیدر من رسی
 و خون تواز تو خواهد من زینهار ی داده ام ترا باطل نکنم برخیز و بیرون
 رو که بر نفس خود ایمن نیستی مبادا که کزندی بتورسانم پس هزار دینار
 عطا فرمود بر گرفتیم و بیرون رفتیم * همانا بکزدیم کدر (که حرف بیان
 حیات خود بیانیه) تنک طار دیم کدر (آمده یا حرف خطاب همزه
 حرف توسل مجوعی اوصافش سین دیم کدر) خواهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب استر سین دیم کدر (که حرف بیان رنگ اولامیه) برافروخت
 بر حرف تأکید افروخت فعل ماضی مفرد غائب پارلادی دیم کدر
 (چشمان وی لامیه) سرخ شد قزاردی دیم کدر زمانی یا حرف وحدت
 پیش اولک دیم کدر (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی دیم کدر
 (سردر پیش انداخت فکر و اندیشه دن عسارتدر (زود تیر دیم کدر
 (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیم کدر (پیدر من یا حرف صله
 اضافت لامیه (رسی فعل مضارع مفرد مخاطب ایشور سین دیم کدر
 (خون خود لامیه) خواهد فعل مضارع مفرد غائب استر دیم کدر یا خود
 امر غائب معنایه اسنسون دیم کدر خواهید ندن یا خواستندن زیر امر صدر
 ثانی سینه ناداله قلب اولند قد نصکره سین یا حذف اولنور یا یا به
 قلب اولنوب باهیه قلب اولنور بونده هابه قلب اولمشدر (زینهار ی
 یا حرف وحدت زینهار بونده امان دیم کدر (داده ماضیدن قسمدر
 (میم ضمیر متکلم همزه حرف توسل) برخیز امر حاضر قالی دیم کدر
 (روده بویه کیت دیم کدر) (که حرف تعلیل) نفس خود لامیه (مبادا که
 اولیه که (کزندی یا حرف وحدت) (کزند کاف عجمک ضمیه ضرر
 دیم کدر (رسانم فعل مضارع متعدی متکلم وحده ایرشد برم دیم کدر
 (بر گرفتیم قبض ایلم دیم کدر) (محصل ترکیب) اول مرد دیدی بکزد که

ڪڏهنو حياتڪڏن اوصافش سين استرسنڪه پو محندن خلاص
 اوله سين بن ديدم لا والله يعني بويله ديدڪين کي دڪل ڪه بن اتي
 اولدر مشعر وٽا لڙي سو بيلدم بيلديڪه طوغري سويلدم انڪ بوزي
 پارلادي وکونلزي قزاري حاصلي اثار غضب ظاهر اولدي پر زمان
 تفكر ايلدي بوند نصڪره ديدى تير اولور ڪه بنم بابامه اير شور سين يعني
 يقينده سنڪده اجل موعود ڪلور فوت اولور سين و بابامه ملاقي
 اولور سين قاتني سندن استر بنم دعوا مه حاجت يوق يا خود اسنسون
 يعني قاتني سندن طلب ايلسون بن بر امان ڪه و پر مشم سڪا باطل ايلدم
 قاتق و طشره ڪيت زيرا ڪندو تقسمه امين دڪل اوليه ڪه سڪا بر ضرر
 اير شد ڀرم بس بيڪ التون عطا پيوردي قبض ايلدم و طشره ڪيندم
 (منڌوي) جوائمردا جوائمردى پياموز * زمردان جهان مردى پياموز *
 (جوائمردا الف حرف ندا اى جوائمرد ديمڪدر) (جوائمردى باحرف
 مصدر جوائمردا ڪي ديمڪدر) پياموز باء تا ڪيد ايله امر حاضر مفرد
 اوڪرن ديمڪدر (مردان جهان لاميه جهانڪ هر دلزندن ديمڪدر
 (مردى باحرف مصدر مردا ڪي ديمڪدر) (محصول بيت) اى جوائمرد
 جوائمردا ڪي اوڪرن يعني اى دعواي سخا و اطف و ڪرم ايڏن ڪيسه
 جوائمردا ڪي بويله بذل جان ايله در مردان جهانندن مردا ڪي اوڪرن
 تعليم ايله * درون از ڪين ڪين جويان نڪهدار * زبان از طعن بد ڪويان
 نڪهدار * ڪين ڪين جويان بيانيه ڪين جو وصف ترڪيبدر الف و نون
 ادات جمع طالب ڪين اولتره ڪيندن ديمڪدر (نڪهدار حفظ ايله ديمڪدر
 (طعن بد ڪويان بيانيه بد ڪو وصف ترڪيبدر ڪتو سويلجي ديمڪدر الف
 نون ادات جمع ڪتو سويلجي طعنن ديلڪي ديمڪدر) (محصول بيت)
 طالب ڪين اولتره ڪين ايتدن يعني سنڪ بد خواهه ڪيڪه بغض و عداوت
 و ڪين ايتدن درونڪي حفظ ايله بد ڪوله طعن ايتلڪدن ديلڪي حفظ
 ايله حاصلي جوائمردى پيسان ايدوب پيور ڪه دوست و دشمنه حقد
 و ڪين ايتلڪدن ٻاڪ و بار و اغياره طعن و ذم ايتدن ديلڪي حفظ ايله
 ديمڪ اولور * نڪوي ڪن بان ڪو با تو بد ڪرد * ڪزان پذر خنه در اقبال
 خود ڪرد * نڪوي باحرف مصدر ايتلڪ ديمڪدر (بان باحرف صله
 (ڪو ڪه اودن مخفف) (ڪه ڪيم ديمڪدر) (با تو باحرف صله) (ڪزان ڪه

از اندن مخفف در (که حرف تعلیل بدرخه کتو کدک دیمکدر) اقبال خود
بیانیه (محمصولیت) ابلک ایله اول کیمسه به که اوسکا بد ایلدی زیر
اول بدرخه بی صکند و اقباله ایلدی یعنی انک ایلدیکي بدلک بیه
کندویه عائد در غیره مضمر دکدر * جو آیین نکوکاری کسی ساز * نکرد
یا تو جز آن نیکویی باز * (جوادات تعلیل) آیین نکوکاری بیانیه آیین الف
ممدوده ایله رسم و عادت دیمکدر نکوکار و صف ترکیبدر (یا حرف مصدر
ایواش بلک دیمکدر) کئی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلده سین دیمکدر
(ساز مفعولی بونده صنعت معناسنه در) نکرد فعل نئی مستقبل
ایلز دیمکدر (یا تو یا حرف صله) نیکویی یا تائی حرف مصدر ابلک
دیمکدر باز بونده رجوع معناسنه در (محمصولیت) چونکه ایو
اشلی لکی صنعت ابلدک یعنی دائما قولا و فعلا و عملا اطف و احسان
و نصرت ایلدک سکا اول ایلکدن غیری رجوع ایلز یعنی بیه اول کرم
سکا عائد در (بعض نسخه ده بومضراع نکرد جز توان نیکویی باز
واقع اولمشدر و بیه مال بر در) عروض) بو نشوی بحر هزج مسدس
مقصود در که بالکز عروض و ضربیه قصر طاری او اوب بر مضراعی
مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل اولمشدر (حکایت) شی در مسجد جامع مصر
آتش افتاد بسوخت مسلمانانرا نوهی آن شد که از انصارا کرده اند
بمکافات آن آتش در خانهای ایشان انداختند و بسوختند سلطان
مصر جماعتی را که آتش در خانههای ایشان انداخته بودند بکفر
در یکجا جمع کرد و فرمود تا بعدد ایشان رقعها نوشتند در بعضی
کشتن و در بعضی دست بریدن و در بعضی تازیانه زدن * شی یا حرف
و حدیث (مسجد جامع عامک خاصه اضافتدر یا خود مسجد جمعه
و عید میزاد در) مضمره اضافت لامیه (افتاد فعل ماضی مفرد دوشدی
دیمکدر) بسوخت ده بوبله باندی دیمکدر (مسلمانانرا اادات تخصیص
الف نون اادات جمع) از اول آتشی کرده اند ابلشدر (بمکافات آن
یا حرف صله اضافت لامیه) مکافات جزا معناسنه (آتش مبتدا
النداخته خبری) خانههای ایشان لامیه ها اادات جمع (ایشان ضمیر
جعی فصل اوله را جمعدر) سوختند فعل ماضی جمع غائب یا فدیله دیمکدر
(یا جماعتی یا حرفی و حدیث) را اادات مفعول (که حرف رابط صفت

(انداخته ماضیدن قسمدر) بودند ادات جمع ماضی اتمش ایدیلر
 دیمکدر (بگرفت باء تأکید ایله طووندی دیمکدر) (در حرف ظرف) (یکجا
 بریره دیمکدر) بعدد ایشان با حرف ظرف یا خود مقدار معنای مضمین
 اضافت لامیه (رقمها هاداد جمع رفته بودند کاغذ معناسنه در
 نوشتند فعل ماضی جمع غائب یازدیلر دیمکدر) (کشتن مضی در در
 قتل ایلک معناسنه) (بریدن باک ضمیمه مصدر در کسمک معناسنه
 تازیانه فحجی دیمکدر) (زدن مصدر در اورمق معناسنه) (محصول ترکیب)
 بر کیمه مصرک جمعه مسجدینه آتش واقع اولدی یاندی مسلمانلره
 اول توهم اولدیکه یعنی اولیه توهم وطن ایلدیلر که اتی یعنی اول آتش
 فعلی نصارا ایلدیلر در انک مجازتیه آتشی انلرک اولرینه ایدیلر
 و یافدیلر مصر سلطانی برجاعتی که آتشی انلرک اولرینه آتش
 ایدیلر یعنی نصارا خانه لریته آتش اتوب یقان بجاعتی طووندی و بریره
 جمع ایلدی و پیوردی تا اول جاعتک عددی مقداری کاغذ یازدیلر
 بعضی کاغذده قبل ایلک و بعضی بنده ان کسمک و بعضی بنده
 طامچی اورمق * و آن رقمهارا ایشان افشاندند بر هر کس رفته که
 افتاد یای بمضمون آن معامله کردند یک رفته که مضمون آن کشتن
 بود بر کسی افتاد گفت من از کشتن باکی ندارم اما مادری دارم و جرمن
 کسی ندارد در پهلوی وی دیگری بود که در رفته وی تازیانه زدن
 بود وی رفته خود را بان کس داد و رفته و برآ گرفت و گفت من مادر
 ندارم این را بجای بکشند و از اینجای این تازیانه زدند * رقمهارا
 ادات مفعول کاغذ لری دیمکدر (برایشان اول جاعت اوزرینه
 افشاندند فعل ماضی جمع غائب ضاعیدیلر طاعتیدیلر دیمکدر
 (رفته یا حرف وحدت همزه حرف توسل) (که حرف رابط صفت
 (یای با حرف صله وی ضمیری کسه را جمعدر) (مضمون آن با حرف
 منصابت اضافت لامیه) (آن رفته به ایشانند) یعنی اول رفته ک
 ایچسده نه یازلدیسه انکله دیمکدر) (معامله مفعوله بابتدن مصدر
 بونده ثلاثی معناسنه دو که عمل دیمکدر) (بر کسی یا حرف وحدت
 (یا کی با حرف مصدر باک باء عزیمه قورقو معناسنه در که قورقو
 دیمک اولور) (ندارم فعل نفی مستخیل طوونم دیمکدر) اما یایله برده

مجرد نفیدن عبارتند ر (باکی ندارم قورقم دیمک اولور (مادری
 یا حرف وحدت مادر انا دیمکدر (دارم فعل مضارع متکلم وحده
 طوئارم دیمکدر بونده مجرد اثباتدن عبارتند (مادری دارم برانام
 واردر دیمک اولور (جز من بنم غیری (کسی یا حرف وحدت (ندارد
 ندارم کی نفیدن عبارتند (در حرف طرف (پهلوی وی لامیه پهلوی
 یان دیمکدر (وی ضمیر ماده راجعدر (دیگری یا حرف وحدت
 (رقعه خود لامیه را اذات مفعول (با آن یا حرف صله آن کسه
 اشارتدر (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی دیمکدر (رقعه و یرا
 لامیه (را اذات مفعول وی کسه راجعدر (بگرفت باء تأکید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب طوئندی والدی دیمکدر (بگشتند باء تأکید ایله فعل
 ماضی جمع غائب اولدر دیلر دیمکدر (زدند بویه اولدر دیمکدر
 (موصول ترکیب) و اول کاغذری اول جمک اوزرلرینه صاحبیلر
 و طاغندیلر یعنی قرعه ایلدیلر هر بر کیمسه نک اوزرینه بر کاغذ که
 دوشدی اکا اول کاغذک مضمونیه عمل ایلدیلر یعنی کاغذنده قتل
 واقع اولانی قتل ایله رال کسمک اولانک الی کسمک فاجعی اورلق
 باز یلی اولانه فاجعی اوره لر بر کاغذ که انک مضمونی قتل ایدی بر کیمسه
 اوزده دوشدی دیدی بن قتلدن قورقم اما برانام واردر و بندن غیری
 کیمسه سی یوقدر بو کلامی دین آدهک باندده رغیرسی وار ایدی که
 انک کاغذنده فاجعی اورمق ایدی اول آدم کندی کاغذینی اول کیمسه به
 و یردی وانک کاغذینی الی و دیدی بنم انام یوقدر بونی یعنی انام
 یوقدر دیو کاغذینی تبدیل ایدنی قتل ایلدیلر و اول انام واردر دیه نی
 انک برینه فاجعی اوردیلر (مثنوی) بسیم وزر جو انمردی توان کرد *
 خوش انکس کو جو انمردی بجان کرد * بسیم یا حرف مصاحبت
 سیدی متضمن (جو انمردی یا حرف مصدر (کرد بونده مصدر
 مناسبه در زیر تواند بوی مضارعت ملحوظدر (کو که اودن
 مخففدر (که حرف رابط صفت او کسه راجعدر (بجان یا حرف
 مصاحبت (کرد فعل ماضی مفرد غائب (موصولیت) لئون و کش ایله
 جو انمردلک ایلک ممکندر خوش اول کیمسه بر که جو انمردلکی جان ایله
 ایلدی یعنی مال ایله بختی اوت ایستد جوق بولور لکن دوست بولنه

چنان فدا ایدن نابادر * بچان چون احتیاج یار بشناخت * حیات خود
 فدای جان او ساخت * بچان باحرف صله (احتیاج یار لایمه (یار
 یونده دوست معناسنه در (بشناخت باء تأکید یاله فعل ماضی
 مفرد غائب اکلدی دیمکدر (حیات خود پیانیه (فدای جان او پیانیه
 ولایمه (اوضمیری یاره راجعدر (ساخت فعل ماضی مفرد غائب
 ایلدی دیمکدر (محصول بیت) جانه چونکه دوستک احتیاجنی اکلده
 کندی حیاتی انک جانه فدا ایلده حاصلی احبابی وجودنی من وجه
 کندودن زیاده لزومنی فهم وادراک ایلدیکی کی پرینه جانی فدا
 ایدندر جوائمرد (عروض) بوشنوی بحر هزج مسدس مقصوددر که
 بر مصرعای مضاعیلین مضاعیلین مغاعیل اولور (حکایت) اصمعی کوید
 که با کریمی آشنایی داشتم که همواره بتوقع کرم واحسان بدر خانه وی
 می رقم بیکار بدر خانه وی رسیدم در بان نشانده بود مرا منع کرد
 از آنکه بری در آیم * اصمعی فصیحای عربدن بر کیمسه نک مخلصی در که
 لغت عربده بعضی یتلریله اسنشهد ایدر لر (کوید نقل ایدر دیمکدر
 (که حرف رابط مقول قول (با کریمی باحرف مصاحبت باحرف
 وحدت (آشنایی یا حرف مصدر (داشتم فعل ماضی متکلم وحده
 طوتاز دم یعنی وار ایدی دیمکدر (که حرف پیان (همواره و همواره
 دائم دیمکدر (بتوقع باحرف مصاحبت (توقع نفعل بایندن مصدر در
 امید معناسنه (کریمه اضافت مفعولانه در (بدر خانه وی پیانیه
 ولایمه (باحرف صله (در قیو (وی کریمه راجعدر اول کریمک خانه سی
 قیوسنه دیمکدر (می ادات حال ماضی (رقم فعل ماضی متکلم وحده
 (بیکار بر کره دیمکدر ((بدر خانه وی سابق کی (رسیدم فعل ماضی
 متکلم وحده (در بان قیوچی دیمکدر زیرا بان لفظی ادات فاعلدر
 (نشانده ماضیدن قیووضع ایتش معناسنه (بود ادات ماضی
 (مرا بنی دیمکدر (بر حرف استعلا (وی ضمیری کریمه راجعدر (در آیم
 کیره بم دیمکدر (محصول ترکیب) اصمعی نقل ایدر که بر کریم ایلده اشناغم
 وارایدی که دائما کرم واحسان امیدیه انک خانه سی قیوسنه کیدر ایدم بر کره
 انک خانه سی قیوسنه ایشدم قیوچی وضع ایش ایدی بنی منع ایلدی شول
 شیدنکه انک اوزرینه کیره بم یعنی بانه وارمغه بنی منع ایلدی حاصلی

ایچرو قومدی * بعد ازان گفت ای اسمعی سبب این منع کردن من اذدر
 آمدن وی تنک دستی و نادار بست که پیش آمده است من این بیت را
 بنوشتم و بدر بان دادم تا بوی رساند * بعد ازان بودند فصره (سبب این
 منع کردن من بنم منع ایلم کلک مک سبی) در آمدن وی مصدرک مفعولنه در
 وی ضم - پری کریمه راجعدر (تنک دستی یا حرف مصدر تنک دست
 وصف ترکیبدر ترکیعه زو کورت دیمکدر) (نادارده بویه فقیر دیمکدر
 (یا بنه حرف مصدر) (سین و تا ادات خبر) (که حرف رابط صفت
 (ویرا را ادات تخصیص) (وی بنه کریمه راجعدر) (پیش آمده است
 قتنه کلمشدر) (این بیت را را ادات مفعول) (بنوشتم باء تأکید ایله
 فعل ماضی متکلم وحده یازدم دیمکدر) (بدر بان یا حرف صله) (دادم
 فعل ماضی متکلم وحده و یردم دیمکدر) (تا حرف تعلیل بوی یا حرف صله
 وی کریمه راجعدر) (رساند فعل مضارع مفرد غائب ابرشدره دیمکدر
 (محصول ترکیب) (دربان بنی منع ایتد کد فصره دیدی ای اسمعی بنم منع
 ایلم کلک مک سبی) (اکا کبره دن یعنی ائک یا تنه کبرمه سنی منع ایتد بکمک
 سبی زو کورتلک و فقیر لکدر که ائک قتنه کلمشدر یعنی اکا عارض اولان
 فقر در دینجه بنده بویینی یازدم و قبوجیه و یردم که اول کریمه ابرشدره
 (شهر) (اذا کان الکریم له حجاب * فا فضل الکریم علی اللّٰهم *
 (اذا اسم شرط) (خافض لشرط و منصوب بجوابه سکون اوزره مبنی
 محلا منصوب مفعول فیهدر جوابی اولان فا فضل جله سنک) (کان
 فعل ناقص الکریم اسم مرفوعی) (له کریمه عائذ ضمیر ایله جار مع الجرور
 ظرف مستقر مقدم خبر) (حجاب مؤخر مبتدا جله سی محلا منصوب
 کان تک خبری کان تک اسمی و خبری جله سی اذانک شرطی) (حجاب
 یوننه مانع معناسنه در) (خافاه جزایه) (ما ماء موصول محلا مرفوع
 مقدم خبر) (فضل مؤخر مبتدا جله سی اذانک جوابی) (الکریم مضاف
 الیهی) (علی اللّٰهم فضله متعلق) (لّٰهم دئی و الحق معناسنه در
 (محصول بیت) (کریم کنند و ایچون حجاب حاصلدر اولدینی و قنده یعنی
 کریمک کنند و به دخوله مانع حاجب و بدر بان اولدینی و قنده لّٰهم
 اوزره کریمک فضلی ندر * بعد از زمانی برآمد ورقه رادر آورد که
 بر پشت وی نوشته که * زمانی یا حرف وحدت) (برآمد کلدی دیمکدر

(در آورد کنوردی) پشت وی لامبه وی رقعہ بہ راجعدر (نوشته
ماضیدن قسمدر بازمش دیمکدر) (که حرف بیان (محصول ترکیب)
برزماند نصکرہ دربان کلدی وکاغدی کنوردی کہ ائک ارقہ سسندہ
بازمشکہ (یت) اذا کان الکرم قلیل مال * تستر بالحجاب عن الغریم *
(اذا کان الکرم سابق کی) (قلیل لفظاً منصوب خبریدر کان نک
مال مضاف الیهی) (تستر تفعل بابتدن فعل مضارع فاعلی تحتذہ
کرمہ راجعدر جملہ سی اذائک جوابی) (الحجاب وعن الغریم
ایکی سیدہ تسترہ متعلق (محصول یت) کرمک مالی ازا ولد یعنی وقندہ
حجاب ایلہ غریمندن تستریدر یعنی سائلین ووار دیندن کندوی مخفی
و ممنوع قبلہ (عروض) بو ایکی یت عربی بحر وافر دندر کہ اصلی
درت کرہ مفاعلتن در اول پر جزوی حذف اولنوب مجزوفلمشدر و صدر
و ابتدایینہ عصب طاری اولمشدر کہ عصب مفاعلتن دن حرف
خامسی اسکانه دیرل لام ساکن قلوب مفاعلتن اولوب مفاعلتن لفظنہ
تبدیل اولنور حشور سالم عروض و ضربنہ قطف طاری اولوب
قطف فاصله صغرائک اخردن بر فحرک و بر ساکنی حذف و بر فحرک
اسکانه دیرل مفاعل قالوب فعولن لفظنہ تبدیل اولنور بوبلہ اولنجہ
بر مصراعی مفاعلتن مفاعلتن فعولن اولوب وافر معصوب و مقطوف
اولور * و همراه رقعہ صرہ بانصد دینار دروی باخود کفتم هرگز
قصہ ازین غریبتر بمن نکذشته است این را تحفہ مجلس مأمون
خواهم ساخت پیش وی رقعہ گفت از بجای رسی ای اصمعی کفتم از
پیش کریمترین کسی از احبای عرب پرسید کہ کبست کفتم مردی کہ مرا
از علم و مال بہرہ و ر ساخته است * همراه بیلہ دیمکدر کہ همراه رقعہ
کاغذ ایلہ بیلہ دیمکدر (صرہ یا حرف وحدت ہمزہ حرف توسل
صرہ کبستہ دیمکدر) (بانصد بشیوز دیمکدر دروی صرہ دہ) (قصہ
یا حرف وحدت ہمزہ حرف توسل) (نکذشته ماضی منفیدن قسمدر
تکما مشدر دیمکدر) (تحفہ مجلس مأمون لامبہ لدر تحفہ ہدیہ دیمکدر
خواهم ساخت ایلیب صرم دیمکدر) (وی ضمیر مأمونہ راجعدر) (از بجای
قندن) (می رسی فعل مضارع مخاطب ابریشور سین دیمکدر) (کرم
ترین کسی بنابہ یا حرف وحدت) (احبا قمع ہمزہ ایلہ حبک جمعیدر

قبيله لرديمكدر (عربه اضافت پيانيه) كېست كېمدر ديمكدر (مردى
 باحرف وحدت) كه حرف رابط صفت (مرايى ديمكدر) مال خود
 پيانيه (بهره تصبب معناه سنده در) ورا دات نسبت بهره ورتصبيلى
 ديمكدر (ساختمه ماغيدن قسيدر سينه ورا دات خيزايلشدر ديمكدر
 (محصول تركيب) دخی كاغد ايله ييله بر كېسه كه انده بشبورالتون وار
 ايدى ارسال ايلدى كندى كنديمه ديدم هر بر وقت بوندن غريپك
 بر قسه بنم اوزر بيه واقع اولمشدر بوني مأمونك مجلسنه هدیه ايليم
 يعنى بوحكايه بنى مأمونه نقل ايديم مأمون قته كيتدم مأمون قندن
 لر بشور سين يهنى زهدن كلور سين اى اصمعي ديدى بن ديدم عرب
 قبيله لرندن بر كريرك كېسه نك قندن كلورم سوال ايلديكه كېمدر
 ديدم ير آدم كه بنى كندو علمندن ومانسندن نصيبلى ايلدى يعنى بيته
 جواب ايله بنى اسكات و ملزم واحسانيله عقتم ايلاشدر * وان
 بر قسه و صره ويرا بر زمين نه خادام چون صره رايليدنك وى راند
 وكفت اين بمهر خزانه قنست مى خواهم كه انكس را طالب كنم كتم
 اى امير المؤمنين والله كه من شرم ميدارم كه بجهت بعضى كاشكان
 تو خوفي بخاطر وى راه يابد * صره ويرا را دات مقعول اضافت
 لاميه (نه خادام فعل ماضى متكلم و حنده خودم ديمكدر چون حرف
 تعليل) را دات مقعول (بيديا تا كيدايله فعل ماضى مفرد) دنك وى
 لاميه (برآمد بونده حفسير اولدى ديمكدر اين صره به اشارتدر (بمهر
 خزانه قنست لاميه لر در) باحرف مصاحيت (كه حرف بيان را)
 دات مقعول (شرم ميدارم لوتانورم ديمكدر) كه حرف تعليل (يا
 حرف مصاحيت) جهت يونده سبب ديمكدر (كاشكان الف تون
 اداك جمع كاف هاء رسميدن مبدل) كاشته كاف عجمك خنيله تركيبه
 مباشر ديد كلريدن (توبه اضافت لاميه) (خوفي يا حرف بوحدت
 بخاطر وى لاميه باحرف صله) راه يابد بول بويله (محصول تركيب)
 وانك كاغيدىنى و صره سقى به خودم چونك صره بنى كوردى رنگى
 يوزلدى متفكر اولدى و ديدى بو صره بنم خرنه مك مهر يله در
 استر مكه اول كېسه بنى طلب ايدم ديدم اى امير المؤمنين والله كه بن
 لوتانور مكه سنك بعضى مباشر لر يكك سبيله انك خاطر يته رخوف

بولد اوله * مأمون یکی از خواص خود را گفت که همراه اصمعی برو
 چون آن مرد را بینی بگوی امیر المؤمنین برای طلبی آنکه تفرقه
 بخاطر دوی رسند * برو یا نه تا رسید ایله کیت دیمکدر امر حاضر در
 (بینی باه تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب کوره سین دیمکدر
 (بگوی یا نه تا کید ایله امر حاضر در سو به دیمکدر (بی طلب فعل مضارع
 اسقر دیمکدر (بی ادات سبب تفرقه تعیل یابندن مصدر در تشویش
 معناسنه (محمصول ترکیب) مأمون خواصندن برینه دیدیکه اصمعی
 ایله یله کیت چون اول مردی کورم سین دیکه امیر المؤمنین سی
 استر اوله دکل که نك خاطر بنه تشویش ابر بنه یعنی فورفتی سزین
 دعوت ایله * چون آن مرد حاضر آمد مأمون باوی گفت تو آن شخص
 نیستی که دی روز پیش ما آمدی و اظهار فقر و فاقه کردی این صره را
 یثودا دم تا صرف معاش خود کنی یک بیت شعر که اصمعی پیش تو
 فرستاد آنرا بونی گفت والله که در اظهار فقر و فاقه که دی کردم
 دروغ نگوتم لیکن نخواستم که فاسد و برابرا کردم مگر امیر المؤمنین مرا باز
 اگر دیندیس بفرمود تا هزار دینار بوی دلدند * چون ادات تعیل (باوی
 یا حرف صله وی می ده راجع در (نستی باه خطاب ایله دکل سین دیمکدر که
 استفهامی متضمن (که حرف رابط صفت (دی روز دینی کون دیمکدر
 (پیش ما لامیه بزم قتره دیمکدر (آمدی فعل حاضی مفرد مخاطب
 نکات دیمکدر (اظهار فقر مصدر درك عقمولند در (فاقه فقره عطف
 نفس بر در (که حرف رابط صفت (تا حرف تعیل (دی دون (کردم
 ایلام دیمکدر (دروغ بیان (نکتم سو یلدم (ایکن ادات استدرک
 (نخواستم نون نافی و واور صمله فعل نفی ملضی متکلم وحده دله مدم
 دیمکدر (فاصد و برابر ادات محمول فاصد یث و الحی معناسنه (وی
 اصمعی به راجع در اضافت لامیه (باز بونده کپرو دیمکدر (کردم
 چو پردم دیمکدر (مکر شاید معناسند در (چنانکه انج لین که
 (محمصول ترکیب) چونکه اول مرد گری حاضر اولدی مأمون
 اگا دیدی سن اول شخص دکل سین که دینی کون بزم قتره کلدک
 و فقر و فاقه اظهار ایلدک بوضره بی سکا و پردم تا کیم کند و معاش که
 صرف ایلمیه سین بریت شعر که اصمعی سنک قتره ارسال ایلدی

اكا اول صره بی ویردك دیوتعربض ابدتجه اول مرد مخفی دیدی
 والله کمدون ایلدیکم اظهار فقر وفاقه ده یلان سولدم لکن دیلدم که
 انک قاصدینی کیرو چوریم یعنی قاصدینی پوش کوندردمک نفسه کوچ
 کلدی اوله که امیر المؤمنین انک کی بی کیرو چوریه یعنی بن قاصدی
 نه کونا چوریدمه امیر المؤمنین دخی بی او یله چوریه حاصلی ضمنا
 احسان طلب ایلکدر بویله اولتجه مأمون بیوردی تا کیم یلک التون
 اكا ویردیله شارحک بومحله ویردیکی معنایه نظر اولتجه زیرا مکر
 لفظنک شاید معنایه اولدینی ادراک ایدمهش * اصمعی گفت ای
 امیر المؤمنین مرا نیز درین عطا بوی ملحق کردن فرمود تا هزار
 ویرانیر تکمیل کردند و آن مرد را از زمره ندیمان خود گردانید *
 (محصل ترکیب) اصمعی دیدی ای امیر المؤمنین بنی دخی بوعطاده
 اكا ملحق ایله مأمون بیوردی تا اكا یلک التونی تکمیل ایلدیله یعنی
 النیده اولان بشوزی بیکه دولدر دیلر واول مرد مخفی بی کندو
 ندیماری زمره سندن ایلدی (قطعه) کف صاحب کرم چون بی درم
 ماند * زناداری شمر کردینلید * کف صاحب کرم لامیه و یسایه
 (کف ال دیمکدر) چون ادات تعلیل (بی درم انچه سز) (ماند فعل
 ماضی مفرد غائب فالدی دیمکدر) (ناداری یا حرف مصدر) (نادار
 فقیر دیمکدر) (شمر ضم شین ایله فعل امر حاضر مفرد صای دیمکدر
 (محصل بیت) کرم صاحبک الی چونکه انچه سز فالدی فقیر لکنندن
 عد ایله اکر قبوی بغلر سه یعنی باب احسانی قیادیغی بخلندن ناشی
 ظن ایله بلکه کمال فقر ندن در دیو اعتقاد ایله * ولی در بستن مدخل
 از انست * که همیان درم راسرینسد * ولی ادات استدراک (بستن
 مصدر در بغلق معنایه) (مدخل ضم میم ایله افعال بایندن اسم
 فاعل در بخبلده استعمال اولنور) (که حرف بیان) (همیان درم یسایه
 همیان کبسه دیمکدر) (را ادات تخصیص) (محصل بیت) **کرم یلک**
 حال و شانی مذکور کی لکن بخبلک قبو قیامی اندن ایچوندر که
 انچه کبسه سنک باشی باغلر یعنی ممسک جمع مال ایچون قبوسین
 بند ایدر (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس محذوفدر که عروض
 و ضربنه حذف کلوب بره مراعی مغاعیلن مغاعیلن فعولن اولمشدر

(حکایت) حاتم را رسیدند که هرگز از خود کریمز دیدی گفت بلی
 روزی در خانه غلامی بنیم فرود آمدم ووی ده سر کوسفند داشت
 فی الحال يك كوسفند بکشت و پخت و پیش من آورد مرا قطعه از وی
 خوش آمد بخوردم و کفتم والله این بسی خوش بود آن غلام بیرون
 رفت و يك يك كوسفند را می کشت و آن موضعی را پخت و پیش من
 آورد و من ازان آگاه نی * کریمتری با حرف وحدت (دیدی فعل
 ماضی مفرد مخاطب استفهامی متضمن کوردکی دیمکدر (بلی ادا
 تصدیق (روزی با حرف وحدت (در حرف صله (خانه غلامی با
 حرف وحدت اضافت لامیه (بنیم غلامك صفتی (فرود آمدم ایندم
 دیمکدر (وی غلامه راجع در (ده سر اون باش (کوسفند قیون (داشت
 فعل ماضی مفرد اثباتی عبارت در (فی الحال چای چقی دیمکدر (بکشت
 به تا کیدایله فعل ماضی مفرد بونده بوغز لدی دیمکدر (پخت با حرف
 تا کید پخت به عجمبله فعل ماضی مفرد غائب بشور دی دیمکدر
 (پیش من بنیم او کیمه (آورد فعل ماضی مفرد غائب کنوردی دیمکدر
 (مرا بکا (قطعه با حرف وحدت همزه حرف توسل بر پارچه دیمکدر
 (وی کوسفنده راجع در (بخوردم به تا کیدایله فعل ماضی متکلم وحده
 ییدم دیمکدر (این قطعه به اشارت در (بسی چوق دیمکدر (خوش بود
 خوش اولور (آگاه نی خبر دکل دیمکدر (محصول ترکیب (خانه سوال
 ایلدیلر که هیچ بروقت کند کدن کریمز کوردکی دیدی بلی کوردم
 یو کون ریبنم غلامك او ینسه ایندم یعنی مسافر اولدم و آنک اون باش
 قیونی واریادی فی الحال بر قیون بوغز لدی و بشوردی و بنیم او کیمه
 کنوردی بکا اندن بر پارچه سی خوش کلدی ییدم و دیدم والله بو
 چوق خوش اولور یعنی قیونك بو موضعی يك ابو اولور اول غلام
 طشره کیندی و بر برد قیونلری بوغز لدی و اول موضعی یعنی بنیم
 یکنسلیکم موضعی بشوردی و بنیم او کیمه کنوردی بن اندن خیر دکل
 یعنی قیونلری بوغز لدی بفسدن آگاه دکل ایدم * چون بیرون آمدم که
 سوار شدم دیدم که بیرون خانه خون بسیار ریخته است پرسیدم که
 این چیست گفتند وی همه کوسفند آن خود را کشت و بر ملامت
 کردم که چرا چنین کردی گفت سبحان الله ترا چیزی خوش آمد که

من مالك آن باشم ودر آن بجایى كنم این زشت سیرى باشد
 در میان عرب* (محصل ترکیب) چونکه خانه دن طشره کلام که
 سوار اولم کوردسکه اوبك طشره سنه چوق قان دو کلمشدر سؤال
 ایلدم که بونه در دیدیلر اول بتون کندی قیونلرینى بوغزلدی بنده
 اول غلامه ملامت ایلدم که نیچون بونجیلین ایلدك غلام دیدی
 سبحان الله سکا برسنه خوش کله که بن اکا مالك اولم واندۀ بجیلدك
 ایدم بو عرب پیئنده چرکین وفتنا طینعتلى لك اولور* پس خاتم را
 پرسیدند که تودر مقابله آن چه دادی گفت سه صد شتر سرخ موی
 وپانصد کوسفند گفتند پس نوکریمتر باشی گفت هیهات وی
 هرچه داشت داد و من از آنچه داشتم از بسیار اندکی بیش ندادم*
 پس بونده صکره دیمکدر (خاتم را را حرف صله (سه صد اوجیوز
 دیمکدر (شتر سرخ موی ییانه (سرخ موی وصف ترکیبدر قزل
 قلو دیمکدر بویله دوه عرب و عجم پیئنده پك مقبولدر (پانصد بشیوز
 دیمکدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سه بن دیمکدر
 (محصل ترکیب) بوندن صکره خاتمه سؤال ایلدیله که سن انك
 مقابله سنده نه وپردك دیدی اوجیوز قزل قللی دوه و بشیوز قیون
 ویردم دیدیلر بویله اولنجه سن کریمك اولور سین دیدی هیهات
 یعنی او کرم قنده بنم کریم قنده اول غلام نه سی واریسه ویدی و بن
 مالك اولدیغم نسینه دن ازینى ویردم زیاده ویردم حاصل کلام
 اول مالك اولدیغمی بذل ایلدی بن مالك اولدیغمك اقلنى ویردم
 (قطعه) چون کدابی که نیم نان دارد* بتماهی دهد زخانه خویش*
 چون حرف تعلیل (کدابی یا حرف وحدت برفقیر دیمکدر (نیم نان
 یا حرف وحدت بر دیلم اتمك دیمکدر (دارد اوله معانسه در که اثباتدن
 کایه در (تماهی بالتماهی دیمکدر (دهد ویره دیمکدر (خانه خویش
 پیایه (محصل یت) چون برفقیر که بر دیلم اتمك اوله بالتماهی کتدی
 خانه سندن ویره یعنی اتی ضیافت و بذل واحسان ایلله* بیشتر زان
 بود که شاه جهان* بدهد بمی از خزانه خویش* بیشتر بیه عربله
 ادات تفضیل ایلله زیاده مرك دیمکدر (بدهد بیه تا کدایله فعل مضارع
 مفرد ویره دیمکدر (محصل یت) فقیرك بر دیلم اتمك ضیافت اتمه سی

اندین زیاده رک اولور که شاه جهان کندی خزینه سندن یار بسنی ویره
 حاصلی یاد شاه نصف خزینه سین انعام واحسان ایتمه سندن فقیرک
 مالک اولدیغی یارم اتکی ویرمی احسن درو عند العقلا مقبولدر
 (عروض) بوقطعه بحر خفیفندر که اصلی فاعلاتن مستفعلن
 فاعلاتن مستفعلن اییدی اولاجم و قیلنوب بر جرئی حذف
 اولمشدر و صد ری سالم وابتداله خبن طاری اولمشدر که
 ایکنجی سیرا کنی حذف ایله فاعلاتن اولمشدر حشوره دخی خبن
 کلوب سین دوشوب متفععلن اولوب مفاععلن لفظنه تبدیل قلمشدر
 عروض وضر بنه خبن دنا صکره قصر دخی کلشدر که خبن ایله الف
 قصر ایله سبب خفیفک سا کنی حذف و مخبرکی اسکان اولمشدر فاعلات
 اولور که برینی فاعلاتن مفاععلن فاعلات فاعلات اولوب
 خفیف مسدس مخبون مقصور اولور (حکایت) شاعری بتوقع فائده
 بدرخانه معنی زائده آمد چند روز اشجا بود مجال یار نیافت از باغبان
 وی التماس کرد که چون معنی بباغ در آید بر کار آب بنشیند مرا آگاه
 کنی چون آن وقت رسید باغبان و مرا آگاه ساخت شاعر این بیت را
 بر تخته پاره نوشت و باب داد * شاعری با حرف وحدت (بتوقع
 فائده) با حرف مصاحبت یا حرف وحدت همزه حرف توسل (توقع
 فعل با بنیدن مصدر در امید معناسنه فائده به اضافت مفعولنه در
) بدرخانه معنی زائده با حرف صله اضافت لامیه فاعده اعجام اوزره
 این لفظی حذف اولمشدر معنی بن زائده استثنای عربدن بر کیمسه نک
 اسمیدر (مجال بار مصدرک مفعولنه در بار اجازت معناسنه در) باغبان وی
 لامیه باغبان باغبی دیمکدر (وی کریمه راجعدر) التماس بونده رجا
 معناسنه در (بباغ با حرف صله) آگاه کن خبر ایله دیمکدر (تخته پاره
 یا حرف وحدت همزه توسل) محصول ترکیب (بر شاعر فائده امید ایله
 معنی بن زائده نک خانه سی قپوسنه کلدی بر قاج کون اول محله اولدی
 یعنی قپوسی اطرافنده دولاندی اجازته مجال بوله مدی حاصلی معنک
 خانه منه کبرمه که طریق بوله مدی معنک باغبی سندن التماس ایلمدیکه
 چونکه معنی باغه کله و صوبک کارینه او توره بکا خبر ویر چونکه
 اول وقت ایرشدی یعنی معنی باغده صوتکارنده او توردی باغبان

شاعره خبر و یردی شاعر بو بدنی بر تخته پاره سنه یازدی وضویه و یردی
 یعنی صوبک اقدیسنه صالی و یردی (شعر) ابا جود معن ناج معنا
 بحاجتی * قالی الی معن سواک شفیع * ابا حرف ندا جود لفظا
 منصوب مفعولیدر مقدر ادعوتک (معن جودک مضاف الیهی) (ناج
 امر حاضر مفرد در مفاعله یابندن ناجی یناجی یناجه دن ناج کلوز
 سراسو یلکه دیرل (معنا مفعول صریحی) (بحاجتی باحرف صله
 یا حرف متکلم حاجت مفعول غیر صریحیدر) (فا مانافیه) (لی بام متکلم
 الیه ظرف مستقر مقدم خبر) (الی معن ظرف مستقر متعلق) (سواک
 متندا خبر معناسنه کاف خطاب مضاف الیهی) (شفیع خبری مبتدا
 و خبر جله سی مانک مؤخر اسمی) (محصول یت) (ای معنک جودی
 سن معنه خفته حاجتی سوبله بنم ایچون سندن غیری شفیع اولدی
 شاعر معنک سخاستی بر شخص معین منزله تنزیل ایدوب دیرکه ای
 جود بنم سندن غیری شفاعتیم یوقدر بنم حاجت و مقصودیم معنه
 سن سوبله (عروض) بوییت بحر طویلنددر که اصلی فعولن مفاعیلن
 فعولن مفاعیلن ایدی صدر و ابتداسی سالم عروض مقبوض قبض که
 بشنجی ساکن حذف اولوب مفاعیلن اولشدر ضرب محذوف حذف
 آخردن سبب خفنی اسقاط معانی قالوب فعولن یرینه کلشدر بوبله
 اولجه وزنی فعولن مفاعیلن فعولن مفاعیلن فعولن مفاعیلن فعولن
 فعولن اولوب طویل مقبوض محذوف اولور * چون تخته پاره پیش معن
 رسید بفرمود تا آرا بگرفتند چون آرا بخواند شاعر را طلبید و ده بدره
 زد بوی داد و آن تخته پاره را در زیر بساط خود نهاد و زدوم آن چوپرا
 از زیر بساط بیرون کرد و بخواند شاعر را طلبید و صد هزار درم
 دیگر بوی داد و در روز سوم بهمین دستور عمل کرد شاعر بترسید که
 مباد ایشان شود و داده را بستاند بگرفت * پیش معن لامیه (بخواند
 بام تا کید الیه فعل ماضی مفرد او قودی دیمکدر) (طلبید ده بوبله
 استدی دیمکدر) (ده بدره اون بدره دیمکدر که بدره اون بیکه اطلاق
 اولنور) (بوی باحرف صله وی شاعره را جصددر) (چوب بونده اول
 تخته پاره دن عبارتدر) (زیر بساط پائیه زیر آلت معناسنه در بساط
 دوشمه دیمکدر یعنی متندر) (بیرون کرد چیقاردی) (بهمین باحرف

مصاحبت (همین هم ایله این دن مرکب دینه بو دیمک اولور) دستور
 قاعده معناسنه (بترسید باه تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب قورقدی
 دیمکدر) مبادا اولیه دیمکدر و داده را و پردیکنی (بسه تاند آله دیمکدر
 فعل مضارع مفرد غائب) (بکر یخت باه تأکید ایله فعل ماضی مفرد
 فاجدی دیمکدر) (محصول ترکیب) چونکه نخته پاره معنک اوکنه
 اپردی بیوردی تا کیم ای آله چونکه اول بینی اوقودی شاعری
 استدی و اون کره اون یک التون شاعره و پردی و اول نخته پاره بی
 کند و مندری التسه قودی و اینکچی کونی اول نخته بی مندر التندن
 چبقاردی و اوقودی و شاعری استدی یوز یک درهم دخی و پردی
 اوچخی کون یته اول قاعده ایله عمل ایلدی یعنی یته چبقاردی و اوقودی
 و احسان ایلدی شاعر قورقدیکه اولیه که بشیمان اولده و پردیکنی
 آله و بوخوفدن ناشی فاجدی * چون روز چهارم باز آن چوب پاره را
 بیرون کرد و شاعر را طلبید و یافت فرمود که در ذمه کرم من واجب
 بود که ویرا چندان عطا دهم که در خزینه من یک دینار و درم نماند
 اما ویرا حوصله آن نبود * باز یته دیمکدر (را دات مفعول نیافت
 بوله مدی دیمکدر) حوصله معده دیمکدر بویه پرورده قلبک عدم
 تحملندن عبارت تر نور کیجه ایچنه صغشمدی دیرلر (محصول ترکیب)
 چونکه در دخی کون اولدی یته اول نخته پاره بی چبقاردی و شاعری
 استدی و بولا مدی بیوردیکه بنم کرم ذمه و واجب ایدیکه اکا اول قدر
 عطا ویرم که بنم خزینه معده برالتون براچه قائمه اما نده اول حوصله
 اولدی یعنی بوقدر انعامی کو کلی آلمدی و تحمل ایده مدی (قطعه)
 کبست اهل کرم انکس که چو سائل بدرش * آورد آن قدر امید که
 در دل کجدر * کبست کجدر دیمکدر (اهل کرم بیانیه) (چو حرف
 تعلیل) بدرش با حرف صله شین ضمیر اهل کرمه راجع در اهل کرمک
 قبوسنه دیمکدر (آورد الف ممدوده و فتح را ایله فعل مضارع مفرد
 غائب کتوره دیمکدر آوردندن یا آوردندن زیرا مصدر دالینک
 ماقبلنده را اولسه حذف نصکره را مفتوح قلنور) که حرف رابط صفت
 (در حرف ظرف) (کجدر فعل مضارع مفرد غائب صغه دیمکدر
 کجیدن دن) (محصول یت) بو یتنه سوال و جواب صنعتی وار که

کند و کند و به سؤال ایدوب اهل کرم کیمدر دیروینه کند و جواب
 و بر که اول کیمسه در که چونکه سائل اهل کرم قبوسنه اول قدر
 امید کتوره که کوکنه صغفه یعنی حوصله سی آدینی قدر احسان مأمول
 ابلیوب قبوسنه کله * بکشاید کف احسطن و بخشد چندان *
 که نه در حوصله همت سائل کجند * بکشاید باء تأکید ایله فعل
 مضارع مفرد غائب اچه دیمکدر (کشایدن دن یا کشودن دن زیر
 مصدر دالی واویده و اوالف و یایه تعویض اولور اما کشادن دن
 مشتق اولماز (کف احسان ینایه کف ال دیمکدر) بخشد باء تأکید
 ایله فعل مضارع مفرد بخشدن دن بفشار دیمکدر (که حرف رابط
 نه حرف ننی کجده مصروف (حوصله همت مجازا ینایه) همت
 سائل لامیه (محصول یت) سائل امید احسان ایدنجه اهل کرم
 احسان البنی آچه اول قدر بفشلیه که سائلک همتی حوصله سنه صغیه
 حاصلی سائل اول کرمه اینامیوب کوکلی المیه (عروض) بوقطفه
 هزج مخبون الاجزادر عروض و ضربنه حذف دخی کلوب فاعلاتن
 فعلاتن فعلاتن فعلن اولور (حکایت) اعرابی بنهبت قدوم کریمی
 از رؤسای عرب را قصیده گفت و پروی خواند و در آخر گفت *
 (بنهبت قدوم کریمی باحرف صله یا حرف وحدت اضافت لایه
 (رؤسارانک ضمی و همزه نك فتحیه فصحا و زننده رئیسک جعیدر
 (عربه اضافت ینایه (را حرف تخصیص (قصیده یا حرف وحدت
 همزه حرف توسل (محصول ترکیب) اعرابی عرب رئیسارندن
 بر کریمک قدومی تهیه سنه یعنی تبریکه بر قصیده سو بیلدی و کریمه
 اوقودی و اخرنده دیدی (شعر) امددالی یدا تعود بطنها * بذل
 النوال و ظهرها التقیلا * امدد امر حاضر مفرد اوزات دیمکدر (الی
 جلم مع الجرور امدده متعلق بکا دیمکدر (یدا مفعول صریح امدد
 (تعود تغفل یا بندن فعل ماضی عادت ایلدی دیمکدر (بطن
 فاعلی (ها ضمیر مؤنث یده راجع در بطنک مضاف الیهی (بذل
 منصوب مفعول به صریح (تعود النوال بذلک مضاف الیهی (نوال
 ایهام و کرم معناسنه در (ظهرها بطنهایه معطوف (التقیلا الف
 شبهه تقبیل تفعلیل یا بندن مصدر در او بلك معناسنه و بذل اوزره

معطوف که حرف واحد ایله تمامل واحدك معمولی اوزره عطف
 قیلند ندر (محصول بیت) سن بکا برل اوزات که تک بطنی یعنی ایچی
 افعسام واحسان بدله وارقه سی او بملکه عادت ایدمش دو یعنی بنم
 جانهیم بولوصاف ایله معطوف اولان الی اوزات دیو ضعی طلب
 احسان ایدر (عروض) بونیت بحر کامل مسددر که ملیدر و بتدلسنه
 اضمار کلوب تاساکن قیلنوب متفاعلن اولوب مستعملن لفظنه تبدیل
 اولمشدر حشور سالم عروض سالم ضربنه اضماردن ماعدا قطع دخی
 کلسدر قطع آخرد اولان وتک سناک کنی اسقاط مخر کنی اسکانه
 دیرل معمولن اولوب تقطیعنی امددالی مستعملن ییدا قو متفاعلن
 و بدلهها متفاعلن بدل اتوا متفاعلن ل و تظهرها متفاعلن تقیلا
 معمولن اولوب کامل مشدش مضمره طووع اولور * یعنی دراز کن
 بسوی من دسی را که کف وی عادت کرده است بخشش زز و مال
 و پشت او بتقبل اهل حاجت و سؤال * یعنی ملاجیحی و بیی ترجمه
 ایدوب دیو که (دراز کن اوزات) (بسوی من یا حرف صله اطسافت
 لامیه بنم جانهیم دیمکدر) (دسی یا حرف تنکیر) (درا اذات مفعول
) (کف وی لامیه انک آوجی دیمکدر) (کرده است ایشدر دیمکدر
) (بخشش زو با حرف صله یا خود مصاحبت) (بخشش اسم مصدر در
 زیرا ماقبل مکسور شین هلاکت مصدر اولدیغی بیان اولمشدی
 اضافت مقولنه) (دست اولامیه انک ارقه سی دیمکدر) (بتقیل با حرف
 صله یا مصاحبت) (اهل حاجت اطسافت مصدرک مقولنه در) (سؤال
 حاجت اوزره معطوف) (محصول ترکیب) شاعریت ایله مراد ایدر
 بنم جانه شول الی اوزات که انک آیه سی التون و مال و برمه عادت
 یا ویرمک ایله عادت ایدمشدر و انک ارقه سی اهل حاجت و سؤال
 او بملکه و یا او بملک ایله عادت ایدمشدر * آن کریم دست بسوی وی
 دراز کرد چون پیوسید بوجه طیب گفت مویم ای اب تودست مرا
 بخراشید اعرابی گفت پنجه شرر یاز از خار درشت خار پشت
 چه زیان * سوی وی لامیه با حرف صله (دراز کرد اوزاندی دیمکدر
) (پیوسید باد تا کید ایله اویدی دیمکدر فاعلی تحذره اعرابی به راجعدر
) (بوجه طیب لطیفه طریقه دیمکدر کلیه در بعض نسخه ده کریمک

کلامی که مویم های لب تودست می بخراشید در مصراع المثلث
و حقیقت رمل بخون و زنبله موزون در اما جوابی موزون اولدیفتند
ظنم بو که موزون تصادف المثلث در هر تقدیر عباره خامینک ایسه ده
شاعر طرقتیدن موزونه موزون جواب و بلك احسن در (مویم های
لب تو لامیه) و دریه اداات جمع سنك دوداغك قبلاری دیمکدر
(دست می رده لامیه بنم الیمی) (بخراشید بیه تا کید بیه فعل ماضی
مفرد غائب طرملادی دیمکدر) (بنجه شیرزبان لامیه شیرزبان دارلمش
اوسلانه دیرلر) (را اداات صله) (خار دیکن دیمکدر) (درشت قنی دیمکدر
یعنی سیرت) (خار پشت کرپی دید کلری) (ج نور در اضافی بیانه
ولامیه) (زبان ضرر معنائیم در) (محصل ترکیب) (اول کریم الیمی
اٹک جائینه اوزاندی) (چونکه اعرابی اویدی لطیفه طریقیله کریم
دیدنی سنك دوداغك قبلاری بنم الیمی طرملادی اعرابی دیدنی دارغین
اوسلانك بنجه سته کرینك سیرت دیکندن به ضرر* اند کریم را این
کله بسیار خوش آمد گفت این کله پیش می ازان قصیده خوشترست
بفرمود تا ویرادر برار قصیده هزار درم دادند و در برابر آن کله سه
هزار درم* کریم را اداات صله (بسیار چوق دیمکدر) (خوش آمد خوش
کلدی) (پیش من بنم فتمده) (ازان قصیده اول قصیده دن خوشترست
خوشرکند) (تا حرف تعلیل) (و برا اعرابی به) (برافارشو معنائیم در که
عربجه مقابله دیرلر) (قصیده به اضافی لامیه) (محصل ترکیب) (اول
کریمه بو کله چوق خوش کلدی و دیدی که و کله بنم فتمده) (وقصیده دن
خوشرکند بیوردی تا کیم ا کا قصیده مقابله سنده بیک درم ویردیلر
و اول کله مقابله سنده اوج بیک درم ویردیلر) (قطعه) (آزرا که
محدث زفلک سر گذرانند* چون نیست سخندان بود از جمله فروتر*
آزرا که انکس را که تقدیرنده در اول کیمسه نک که دیمکدر) (محدث
باجرف مصاحبت) (محدث نشدیت و زنی اوزره مدح مضاسنه در
(گذرانند فعل مضارع متعدی کچورلر دیمکدر) (سر مفعولی فاعلی
مخدوف عالمان یا شاعراندر) (چون حرف تعلیل) (نیست دکلدر
دیمکدر) (سخندان وصف ترکیبی سوز بیلجی دیمکدر) (فروتر الحق
دیمکدر) (محصل بیت) (اول کیمسه نک که مدح ایله شاعر ل باغنی

فلکندن

فلکدن کچورزل یعنی مدخنده اطرا و مبالغه ایدر و وصف بلیغ
ایلرل چونکه سخندان دکلدر جمله سندن الحق اولور یعنی ایلرل
وصف ومد حلیلی بتلیوب قدر ینسه رعایت اینترسه فلکده اولئرلرک
جمله سندن دخی در * دانی که سخندان که بود آنکه بداند * بدرا زنکو
بازنکو رازنکو * دانی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهامی متضمن
یلور مبین دیمکدر (که حرف بیان که کیم دیمکدر) بود فعل مضارع
مفرد غائب اولور دیمکدر (آنکه انکس که نفه دیرنده اول کیمسه که
دیمکدر) بداند باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب ینسه یعنی
فرق ایده دیمکدر (بدان مفعولی باز دخی دیمکدر (محصول یت)
یلور مبین که سخندان کیم اولور یعنی سخندان کیم اولدیغنی
یلور مبین اول کیمسه در که کوئی یی، ایودن دخی ایوی ایور کدن
فرق ایده حاصلی هر سخنک مراتب کالی فرق ایدوب اکا کوره
رعایت ایده (عروض) بوقطعه بحر هر چندندر که صدر و ابتدا اخر
جشو اول و تایلر مکفوف عروض و ضرب محذوف بویه اولیمه
بر مصرعی مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن اولوب هرج اخر مکفوف
محذوف اولور * روضه پنجم در تقریر حال بلبلان چن عشق و محبت
و حرفت بال پروانگان انجمن شوق و مودت * پنجم بشجی دیمکدر
(در حرف طرف) (تقریر حال بلبلان چن عشق مجازا لامیه لرد
(تقریر مصدر در تفعیل بابتدن بونده نقل و حکایه معناسنه) (حال
معروف) (بلبلان الف نون ادات جمع) (بلبل معروف) (چن معلوم
(عشق کذلک) (محبت عشق اوزره معطوف) (حرفت بال پروانگان
انجمن شوق مجازا لامیه لرد) (حرفت یامق معناسنه) (بال قنانه دیمکدر
(پروانگان الف نون ادات جمع کاف هاء رسمیدن مبدل پروانه معروف
(انجمن جمعیه دیر) (شوق معروف) (مودت محبت معناسنه) (شوق
اوزره معطوف بونده اولان تشبیهات کثیره دخی اهلک معلومی
از جمله عشق و محبتی کمال وسعت و یریتنه چنه تشبیهاتش و عشقانی
فرط عشقیدن ناشی فریاد و فغان آمده بلبله بکر نمش و ینه شوق
و مودتی گفت و گوئی کز تنده انجمنه مشابه قیلش و کال بحر قنده عشاقی
پروانه دیمش و دست و پا با تمغله کشی عملدن فالدینی انجمن بال بکر

پرو بالی جاقش (موصول ترکیب) بشخصی روضه عشق و محبت چشمت
 بدلمرینک جانی تفریر و شوق و مودت جمیلینک پروانه لریک قنادینک
 یاقمه سی بیسانه در حاصلی اهل عشق فریاد و فغانی و انلرله قول
 قنادی بازوب عملدن کسبلوب واله و حیران اولمیری بیانیته در
 *از مقبسات مشکوه نبوت این حدیث که من عشق و عفت و صبر
 خات مات شهیدا یعنی هر که در جاذبه عشق آویزد و با اطایف عشق
 امیر و دران طریقه عفت و کتمان پیش گیرد چون بمیرد شهید میرد
 و شرط عفت و کتمان از برای آنست که چون بمیل طبع و هوای نفس
 آلوده باشد و در وصول بآن وسایط توسل جویند و اظهار کنند
 از قبیل شهوات نفس حیوانیت نه از فضائل روح انسانی *مقبسات
 افعال باندن اسم فاعل در جمع مؤنث (اقتباس بر کیمسه نکه مومنین
 شعله المی و آتشیدن آتش المی و کسب نورانیک بونده مجازا معنای
 اخیر مراد در مقدم خبر مابعدینه اضافت مفعولنه در (مشکوه قندیل
 مضاعفه در) نبویه اضافت مجازا بیانه سین و تا ادات خبر (این حدیث
 مبتدا (که حرف بیان) من اسم موصول و مبتدا (عشق فعل ماضی
 تحت نه فاعلی منه راجع در جمله سی منک صله سی (عف فعل ماضی
 مفرد غائب ضرب بانیک مضاعف شدن عفت ایلدی یعنی صلاح
 و پرهیز ایلدی دیمکدر (کنم فعل ماضی مفرد غائب عشق با عف
 اوزره معطوف اظهار ایلدی) خات فاء تعقیبه ایله فعل ماضی نصر
 بانیک اجوف و او بستدن سابق ماضیلر اوزره معطوف در اولدی
 دیمکدر (حالت متابعی کبی فاعلی تحت نه منه راجع جمله سی خبر مبتدا
 (شهیدا مات نکه فاعل شدن حالدر) هر که هر کیمسه که دیمکدر
 (جاذبه چکیچی مضاعفه) عشقه اضافت لامیه (آویزد فعل مضارع
 مفرد غائب آویزیدن یا آویختن دن ذریا مصدر تائی خائده ناداله
 قلب اونشدن صکره خلزایه قلب اولنور تعلق ایلد دیمکدر (با
 حرف مصاحبت (اطایفه عشق لامیه اطایف لطیفک جمیدر
 (آویزد عقیبه ایلد آویزه کبی قوریشه دیمکدر) آن عشقه اشتار دیمکدر
 (نظر یقه عفت بیانیته) پیش گیرد بحسب اللفه او کینه طونه دیمکدر
 اما بویه در دو حالت ایدینه دیمکدر (چون ادلت تعلیل (میرد باء

تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائبه میزدن یا علی خلاف قیاس
 میزدن (شیرط عفت لامیه) (از برای ادات تعلیل) (که حرف بیان
 چون ادات تعلیل) (بیل با حرف مصاحبت) (طبعه اضافت لامیه
 هوای نفس ده بویه هوا از رو معناسنه در) (آلوده بولششم دیکدر
 با آن با حرف صله آن عشقه اشارت در) (وسایط واسطه نك جمعیدر
 میاد هوا و هویدر) (توسل تفعل باندن مصدر در انتساب معناسنه
 چون فعل مضارع جمع غائب طلب ایدل دیکدر) (واظهار کنند
 آشکاره ایدل) (قیل جنس و مقوله معناسنه در) (شهووات نفس حیوانی
 لامیه و بیانیته شهوات شهواتك جمعیدر) (یا حرف نسبت سین و تا
 ادات خبر) (نه حرف نفی) (فضائل روح انسانی لامیه و بیانیته فضائل
 فضائلك جمعیدر) (یا حرف نسبت ادات خبر مقدر در) (محصول ترکیب)
 مشکوه نبوت مقتدرند در بو حدیث یعنی نور الانوار اولان حضرت
 محمد صلی الله تعالی علیه و سلمین افاضه نور ایدن اصحاب کزین
 رضوان الله تعالی علیهم اجمعین حضرتانلرندن میویدر بو حدیث
 شریف که شول کیمسه که عاشق اوله و عفت و پرهیز و صلاح اوزره اوله
 و کتم و ستر ایوب اظهار ایلله و پو حال اوزره وفات ایلله شهید
 اولدیغی حالده اولور بو حدیث شریف ایدر مراد ایدر هر کیمسه که
 مضابطس آسا چکچی اولان عشقك جاذبه سنه تعلق ایدر و عشقك
 لطایفه قریب و اختلاط ایلله و اول عشقه عفت و کتمان یولنی
 عادت ایدینه حاصل کلام کمال پرهیز اوزره اولوب آه و افغان و شکایت
 ایوب کتم عشق ایلله چونکه اوله شهید اوله عفت و کتمان شرط
 اولمی ایدن ایچوندر که چونکه طبعك میلی و هوای نفس سبیلله
 بولششم اوله حاصلی ارا یره خلاف شرع حرکت کیره و مصولیده
 اول واسطه لره امتثال و انتساب ایلله و اظهار ایلله نفس حیوانینك
 استکری مقوله سندن در روح انسانی فضیلتلرندن دکلدر بونده
 عشقك مراتب ثلثه سنه اشارت واردر زیرا اول دماغ انساندم
 حاصل اولان حرارت اگر قلبی ماسوای محبوبدن بالکلیه اعراض
 ایدر بروب دأما دکر و فکری اول اولورسه اکا عشق حقیقی دیرلر
 اگر غرض و عوضدن خالی اوله رقی کندی کی بر محالوقه افکنده

ایدوب ینہ ذکر وفکری اول محبوب اولور سه اکا عشق مجازی دیرلکه
 اول الحجاز قطرة الحقیقة دیدکلی درکه بالاخره حقیقه واصل
 اولور زیرا اول محبوب بر واسطه در قالدینی کبی محبوب حقیقی به
 منتهی اولور واکر اول عوض غرضله اولور سه اکا طرفای عجم
 عشق باز دیرل ترکیحه غلاماره و زبانه و محبوب دوست و زن دوست
 دیدکلی بدر که حرمان و ندامت دن و عذاب و عقاب دن غیرتی نتیجه
 و برمز (قطعه) آن عشق را که منقبت خاص آدمست * هر جا که
 هست عفت و ستر از لوازمست * عشق را اادات تخصیص (که حرف
 رابط صفت) منقبت مصدر مییدر خصلت معناسنده استعمال اولور
 (خاصه اضافت بیانیه خاصک آدمه لامیه) یا حرف نسبت (لوازم
 لازمک جمیدر (محصول یت) اول عشق که انسانک خاص اولان
 خصلتی در هر برده که اوله یعنی زده اولور سه اولسون بی آدمه
 مخصوصی اولان خصلت عشق عفت و ستر لوازمند در * عشق که
 هست شهوت طبع و هوای نفس * خاصیت طباع سباع و بهائمست *
 عشق یا حرف تنکیر (هست اادات خبر در که هوای نفس مقید اولور
 (شهوت طبع لامیه) هوای نفس ده بویه (خاصیت طباع سباع ده
 بویه خاصیت خاصه معناسنده در (طباع طانک کسر بویه طبیعتک
 جمیدر (سباع سبتک کسر بویه سبتک قحی و بانک ضربه اولان سبتک
 جمیدر یرتیجی حیوانه دیرل (بهائم سباعه معطوف بهیمه نک جمیدر
 نقطه قادر اولیان حیوانه دیرل عطف تفسیر بدر (محصول یت)
 شول عشق که طبع استکی و نفسک ارزو و میلی سببیه در بویه
 اولان عشق جانوار و وحوشک طبیعتلر نک خاصه سیدر (عروض)
 بوقطعه بحر مضارعند در که صدر و ابتدا اخرج جشور جله مکفوف
 عروض و ضرب مقصور بره صراعی مفعول فاعلات مقابیل فاعلات
 اولوب مضارع اخرج مکفوف مقصور اولور (حکایت) میان
 دو خرد مند سخن عشق میرفت یکی گفت خاصیت عشق همیشه
 بلاور بخش و عاشق همه وقت محنت کش و بلاسج دیگری گفت
 خاموش باش همانا که توهر کز آشتی بعد از جنگ ننیده و چاشنی
 وصال بعد از فراق نخشیده هیچکس در عالم از صافی دلان عشق

پیشه لطیف تر نیست و از کران جانان دور ازین اندیشه کیف تری *
 میان دو خرد مند لامیه ایکی عاقلک بیننده دیمکدر (سخن عشق
 بیانیه عشق سوزی دیمکدر) میرفت می ادات حکایه ماضی کیدردی
 دیمکدر یعنی واقع اولوردی دیمکدر (یکی بری دیمکدر) خاصیت عشق
 لامیه (همیشه دائما دیمکدر) رنج مشقت دیمکدر (محنت کش
 وصف ترکیبدر زجت چکیچی دیمکدر) بلاسج وصف ترکیبدر
 بحسب اللفه بلاطاریچی دیمکدر اما استعمالده کمال محنتدن عبارتدر
 (خاموش باش سکوت ایله یعنی صوص دیمکدر) همانا که بکرز که
 معناسنه در (هرگز هیچ بروقت آشتی الف ممدوده ایله بارشحق معناسنه در
 (ندیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل کور ممش سین دیمکدر
 (جاشنی لذت دیمکدر وصاله اضافت بیانیه یا لامیه (فراق ابریلق
 دیمکدر) (نچشیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل طانماش سین
 دیمکدر هیچ کس هیچ کیسه دیمکدر) صافی دلان عشق پیشه موصوفک
 صفتیه اضافتیدر صافی دل وصف ترکیبدر نظر یف معناسنه الف
 نون ادات جمع عشق پیشه وصف ترکیبدر (کران جانان دور
 موصوفک صفتیه کران جان وصف ترکیبدر زاهد ربا کار ده
 مستعملدر که ترکیبده قیاس صوفی درلر الف نون ادات جمع) کشف
 غلبه معناسنه در (فی حرف نفی ادات خبر قاعده سجع اوزره مقدردر
 (محصول ترکیب) ایکی عاقلک بیننده عشق سوزی واقع اولوردی یعنی
 فن عشقه عشقک حقیقتدن مباحتیه اولوردی بری دیدی عشقک
 خاصه سی دائما بلا و مشقتدر و عاشق هر وقت محنت چکیچی و مبتلای
 محسدر اول بری دیدی صوص بکرز که سن اصلا جنکدن صکره
 صلیحی یعنی بوزو شد قدن صکره بارشمه بی صکور ممش سین
 و ابر بلقدن صکره وصلت جاشنی سنی طانماش سین هیچ کیسه عالمه
 عشق صنعتلی اولان ظرفادن لطیفه یوقدر و بواندیشه دن دور
 اولان نقلا دن غلیظ لک یوقدر (قطعه) پرتوشاهد عشقت جال
 دل مرد * کی کند میل جال آنکه بدل نیست جیل * پرتوشاهد
 عشق لامیه و یسانیه پرتوشعله دیمکدر شاهد محبوب معناسنه در
 (جال دل مرد لامیه در جال کوزلاک معناسنه) کی سخن کند ایلر

(میل جمال مصدرک مفعولنه ذر) (انکه انکس که تف دیرنده ذر) (بدل
 با حرف ظرف) (نیست دکدر دیمکدر) (جیل کوزل مفعلاشته ذر
 (محصول یت) شاهد عشقک شعله سیدر آدمک کوکلنک کوزلاکی
 یعنی عشق دلر با سببیه انسانک کوکلی پرنور اولور جاله جن میل ایدر
 اول کیمسه که کوکلنده کوزلک یوقدر یعنی روشن دل و اهل حال
 اولوب کوکلی کوزل اولین جاله میل ایتز * کر برین قاعده حجت
 طلبد نادانی * حتم بس بود الجنس الی الجنس میل * کر حرف شرط
 (برین قاعده بوقاعده اوزره دیمکدر) حجت دلیل معناسنده ذر (طلبد
 فعل مضارع مفرد غائب استرسه دیمکدر) (نادانی یا حرف وحدت
 برجاهل دیمکدر) (حتم دلیل دیمکدر مصدر فاعلنه مضاف) (بس بود
 یتر دیمکدر) (الجنس مبتدا) (الی الجنس مؤخر میل به متعلق) (و بمیل
 فعل مضارع مفرد غائب میل ایدر دیمکدر فاعلیله جمله سنی مبتداتک
 خبری) (محصول یت) اگر بوقاعده اوزره یعنی پرتو عشق شعله
 باش اولنجه و کوکلنده کوزلک اولین جاله میل و محبت ایتدیک
 قضیه اوزره دلیل استرسه برجاهل دلیل الجنس الی الجنس میل کلامی
 کافیدر یعنی جنس جنسه میل ایدر ظریف ظریفه عارف عارفه
 عالم عالمه عاشق عاشقه صوفی صوفیه زاهد زاهده چرکین چرکینه
 کوزل کوزله بویله اولنجه عاشق کوکلی کوزل اولسه کوزله میل
 ایتزدی (عنض) بوقطعه بحر رملنددر که صدر وابتدالندن ماعدا
 مخبون عروض و ضرب مخبون و مقصور بر مصراعی فاعلاتن فعلاتن
 فعلاتن اولوب رمل مخبون مقصور اولور (حکایت) وقتی
 صدیق اکبر رضی الله عنه در ایام خلافت خود در کوچهای مدینه
 می گشت و بر در خانه خانه می گذشت ناگاه بخانه رسید و از آن آواز
 کر به شنید که زنی یلتی می خواند و از دیده سرشک کرم می راند
 مضمون بیت انکه * وقتی با حرف وحدت بروقت دیمکدر (صدیق اکبر
 یارغار حضرت رسول ابو بکر رضی الله عنه در وجه تسمیه خبر
 معراجی اولو بلا توقف تصدیق ایندی بکچوندر) (در ایام خلافت خود
 لامیه و بیانیه کندی خلافتی زماننده دیمکدر) (کوچههای مدینه لامیه
 (کوچه سو قاق دیمکدر ها ادات جمع) (می ادات حکایه) (کشت

كاف عجمك فخبلة فعل ماضی طولانوردی دیمکدر (بودر خانه خانه
 اولك قبوسی اوزره دیمکدر شارح واقف اولمش (می گذشت کچر دی
 دیمکدر) نا کاه انسرین (بخاند باحرف صله همزه حرف توسل
 بر او دیمکدر) رسید فعل ماضی مفرد غائب ابر شدی دیمکدر
 (وازان خانه اول اودن) کر به اغله معناسنه در (شنید فعل ماضی
 مفرد غائب اشتدی دیمکدر) که حرف بیان (زنی یا حرف وحدت
 برقری دیمکدر) یتنی یا حرف وحدت (می ادات حکایه) خواند
 سکون نون یاله فعل ماضی مفرد غائب اوفوردی دیمکدر (سیرشک کرم
 پیانه سیرشک کوز یاشی معناسنه در سینک ورائک کسره لریله) (کرم
 كاف عجمك فخبلة صیغی دیمکدر) میراند می خواند کچی سورردی
 دیمکدر لکن بونده رعایت سجع ایچون میریخت برینه گله شد در که
 دو کردی دیمکدر (مضمون بیت لامیه انکه آنست که تقه دیرنده در
 (محصول ترکیب) بروقت صدیق اکبر رضی الله عنه کندونک
 خلافتی زمانده مدینه ک سوفاقر بی دولانوردی وکرردی و خانه خانه
 قبولی اوزره کچر دی یعنی شهری حفظ و حاجت ایدر دی انسرین
 بر او ابر شدیکه اول اودن اغله آوازی اشتدی و برخانون بریت
 اوفوردی و کوزدن صیحا کوز یاشی دو کردی مضمون بیت اولده که
 (رباعی) ای طلعت نوبخوبی از ماه فرون * پیش مه طلعت
 تو خورشید زبون * ای حرف ندا منادی محذوف ای که دیمکدر
 (طلعت نولامیه سنک طلعتک دیمکدر طلعت وجه معناسنه در
 (بخوبی یا حرف ظرف یا حرف مصدر کوزلاکده دیمکدر) (فرون
 افزوندن مخففه در زیاده و ارتق معناسنه) پیش مه طلعت نولامیه در
 مه طلعت وصف ترکیب در آی چهره لی دیمکدر (خورشید کونش
 دیمکدر) (زبون عاجز دیمکدر) (محصول بیت) ای محبوب سنک وجهک
 کوزلاکده آبدن زیاده سنک مه طلعتک فتنده کونش عاجز یعنی
 اندنده حسنک ممتاز * زان پیش که دایه برلیم شیر نهاد * بر باد لب
 لعل نومی خوردم خون * زان پیش که ان مقدم که دیمکدر (دایه
 معروف) (برلیم بنم دوداغیمه) (شیر سوت) نهاد فعل ماضی مفرد غائب
 قوردی دیمکدر یعنی و بردی (بر حرف مصاحبت) (یاد لب لعل تو

لامبه و پیاپیبه و لامبه سنك لعل کبی اولان دوداغنك ذکری ایله دیمکدر
 (می اداات حکایه) خوردم فعل مضارع متکلم وحده ایچر ایدم
 دیمکدر زیر خور دن ییکله ایچمک پیننده مشترکدر (خون قان
 معناسنه در (محصول نیت) اندن مقدم که دایه بنم اغزیمه سوت
 قودی یعنی بکا دایم سوت و یرمزدن مقدم سنك لعل کبی اولان لبك
 ذکر یله قان ایچردم حاصلی تا ازلدن برو عشقکله مبتلای آه و فغان
 اولشمدر دیو بو مضیونی سوبلر و اعلردی (عروض) بور باعی
 شجره اخیرب اوزاتندندر صدر و ابتدا اخیرب حشور مقبوض حشو
 ثانیلر مکفوف عروض و ضرب اهتم اهتم آخرده اولان ایکی سبب
 خفیفك برینی و برینك ساکننی اسقاط و مخرکنی اسکانه دیرلر مفاع
 قالور فعول لفظنه تبدیل اولنور که بر مضرای مفعول مفاعلی
 مفاعیل فعول اولور * سماع این بیت در دل صدیق رضی الله عنه
 اثر کرد در را بکوفت صاحب بیت بیرون آمد ازوی پرسید که آزادی
 یابنده گفت بنده فرمود که این بیت را در هوای که میخواندی و این
 اشک کرم از برای که میراندی گفت ای خلیفه پیغمبر بروضه منوره
 وی از من بگذر * سماع این بیت بو ییتی اشمکک (در حرف ظرف
 (دل صدیق لامبه) اثر کرد تأثیر ایلدی دیمکدر (در را قبوی) (بکوفت
 باه تا کبید ایله و کاف عریله فاقدی دیمکدر استعمالزده چالیدی
 دیمکله تعبیر اولنور (صاحب بیت لامبه بیت شعرک صاحبی دیمکدر
 شارح مرحوم بیت ده ابهام واردیمش حقیقت فہم اولنور لکن
 ابهام طرفینہ معنادہ مساع و ارایسه اولور بونده ایسه سیاقندہ بنده
 لفظی ابهام مانعدر زیرا بنده صاحب خانه اوله مز (بیرون آمد
 چقدی دیمکدر) وی ضمیری صاحب بیتہ راجعدر (پرسید فعل ماضی
 مفرد فاعلی صدیقہ راجعدر (آزادی یا حرف خطب استفهامی
 متضمن ازاد الف ممدوده ایله حر معناسنه در حر مبین دیمکدر یا
 حرف تردید عریسده اوکی (بنده یا سابق کبی همزه حرف توسل
 قول مبین دیمکدر) گفت صاحب بیت دیدی (بنده بنده ام تقدیرندہ در
 (فرمود که صدیق رضی الله عنه بیور دیکه) (را اداات مفعول (در
 حرف ظرف) هوا محبت و عشق معناسنه در (هوای که لامبه که کیم

دیمکدر (مجنونادی اوقودك) (از برای که در هوای که ککیدر
 کچیدن ایچون) میراندی سوردك یعنی دوكدك) (گفت صاحب بیت
 دیدی (خليفة پیغمبر یانیه) (روضه منوره وی لامبه لدر با حرف
 قسم) (روضه زبده شریف معناسنه در) (وی ضمیر پیغمبره راجعدر
 (ازمن بگذار استعماللرنده بنی ترك ایله یعنی صالی ویر معناسنه در
 (محصول ترکیب) بو ییتی اشمكلك صدیقه رضی الله عنھك كوكلنده
 تأثیر ایلدی قابوی چالدی بیت شعرك صاحبی چقدی اندن صدیق
 رضی الله عنھه سؤال ایلدیكه حره بسین یا خود بنده می دیدی بنسیده یم
 صدیق رضی الله عنھه پیوردیکه بو ییتی کچك عشقنده اوقودك
 و بو صیصاقی کوز باشی کچیدن ایچون دوكدك دیدی ای پیغمبر
 خلیفه سی پیغمبرك منور اولان روضه سی حرمتنه بی صال ویر یعنی
 بی کندی حالچه قو * فرمود که ازین مقام کام برندارم تا سر دل ترا
 بر سر نیارم کنیرك آه سر دازل بر آورد و یکی از جوانان بنی هاشم را
 ذکر کرد صدیق رضی الله عنھه بمسجد رفت و خواجه آن کنیرك را
 طلبید و ویرا بخرد و بهای وی تمام بداد و پیش معشوقش فرستاد *
 فرمود که صدیق رضی الله عنھه پیوردیکه (ازین مقام بو مقامدن
) کام کاف عجبسه ادم دیمکدر (برندارم فالدرم یعنی ادم اتم (تا
 حرف انتها) (سر دل ترا لامیه لدر را ادات مفعول) (بر سر نیارم
 باشه چقمده یعنی اکلده) (آه سر دصوق آه) (بر آورد کنوردی) (یکی
 بری) (جوانان بنی هاشم لامبه الف نون ادات جمع) (بنی اصلنده بنین
 ایدیکه جعفر اضاقله نون دوشر) (را ادات مفعول) (بمسجد با حرف
 صله) (رفت فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر) (خواجه آن کنیرك
 لامیه خواجه بونده صاحب معناسنه در) (را ادات مفعول) (طلبید فعل
 ماضی مفرد غائب استدی دیمکدر) (ویرا را ادات مفعول) (وی ضمیری
 کنیرك راجعدر) (بخرد بیه تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب الدی
 دیمکدر) (بهای وی لامیه جار به نك بهاسنی) (بداد بیه تا کید ایله فعل ماضی
 مفرد غائب ویدی) (و پیش معشوقش لامیه شین ضمیر کنیرك راجعدر
 کنیرك معشوق قننه) (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کونوردی
 دیمکدر) (محصول ترکیب) (صدیق رضی الله عنھه پیوردیکه بو مقامدن

آدم اتمام تاسنك كوكلك سري اكلدجه كنيرك سوق آه كتوردی
 یعنی آه ایلدی وهاشم اولادلی جوانلرینك برینی ذکر ایلیدی یعنی
 علاقمسی کیمه اولدیغین بیان ایلدی صدیق رضی الله عنه مسجده
 گئیدی واول كنيركك مولاسنی استیسی یعنی چاغرتدی وچار یی
 صلتون آلدی و بهاسنی تمام ویردی وانی معشوق قتنه کوندردی
 (قطعه) دلا بشاهد کامت که چفت داند ساخت * جزانکه از همه
 کام زمانه فرد آید * دلا الف حرف ندا ای کوکل دیمکدر (بشاهد کامت
 یا حرف مصاحبت یا حرف خطاب اضافت لامیه کام کلف عربیله
 مراد دیمکدر سنی مرادک محبوبیله دیمک اولور (که کیم دیمکدر
 داند ساخت دوزه ییلور یعنی ایده ییلور دیمکدر شارح تواند معناسنی
 ویردیکنه قادر اوله ییله ممش (انکه آنکس که تقدیرنده در (از همه کام
 جله مراددن فرد آید و حد اوله یعنی مستغنی اوله (محصول بیت) ای
 کوکل سنی مرادک محبوبیله کیم چفت ایده ییلور او کیمسه نك غیری که
 زمانه نك جله مرادندن مستغنی اوله حاصلی جهان مرادندن ال چکندن
 غیری سنی مرادینه کیم ایرشدریر یعنی ایرشدره مغ * بدر دکار بر آید
 و کز ترا آن نیست * بنال تادل اهل دلی بدر آید * بدر یا حرف
 مصاحبت (بر آید فعل مضارع مفرد حاصل اولور دیمکدر (کر کردن
 مخففدر (ترا یا حرف تخصیص سنك دیمکدر (آن درده اشنایدر
 (بنال پناه تا کید ایله امر حاضر در نالیدندن ایکله فریاد ایله دیمکدر
 (یا حرف تعلیل (اهل دلی یا حرف وحدت اهل دل بونده صاحب
 کرم دیمکدر (بدر آید یا حرف صله درده کله یعنی متأثر اولوب مرحت
 ایله (محصول بیت) در دایله ایش حاصل اولور یعنی درد عشق محبوبه
 ربط قلب ایله مراد حاصل اولور و اگر اول در دسنك یوغبسه فریاد ایله
 تا کیم بر صاحب کرم متأثر اولوب مرحت ایله (عروض) بوقطعه
 بحر مجتئدندرجیع اجزاسنه خین کلد کد نصکره عروض و ضربنه
 حذف دخی کله در مفاعیلن فعلاتن مفاعیلن فعان اولور (حکایت)
 کنیرك مغنیه که بحسن غنا موصوف بود و بلطفه نوا معروف جلال
 بی بدل داشت و حسن بی خلل روزی در منظر خواجه نخود سازی
 می نواخت و غزل می پرداخت نو جوانی که در دل هوای او داشت

و در سر سودای او در زیر منظره ایستاده بود و کوش هوش بر آواز نهاده
 در دقت اشعار وی تأمل می کرد و از لذت الحان او تمایلی می نمود *
 مغنیه کنیر تک صفتیدر (بحسن غنیا با حرف مصاحبت کوزل تغنی
 ایله دیمکدر) بلطف نواده بویه نوا بونده صدادن عمارتدر لطیف
 صدا ایله دیمکدر (داشت فعل ماضی طویر ایدی دیمکدر) خلل
 نقصان معناسنه (بونده ده داشت مقدر در قاعده جمع اوزره) روزی
 با حرف وحدت برگون دیمکدر (در حرف ظرف) منظر مصدر می
 نظر معناسنه (منظر خواجه بیانیه ~~کندو~~ افتد یسی نظر نده یعنی
 حضور نده) دیمکدر شارح منظری قصر معناسنه اخذ ایلش اکن
 بز واقف اوله مدق (سازی با حرف وحدت می ادا ت جگایه) (نواخت
 نونک ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب ساز چالاردی دیمکدر بونده نجرید
 اولتوب چالاردی دیمکدر) (وغزل یا پنه حرف وحدت پرداخت پاه
 بحسب جمله فعل ماضی مفرد غائب مجازا تغنی ایلردی معناسنه در) (نوجوانی
 با حرف وحدت نوجوان تازه بکت معناسنه در) (که حرف رابط) (دردل
 کوکلده) (هوای اولامیه اوضمیر کنیر که راجعیدر) (سودای اوده
 بویه در) (زیر منظره پنجره نك النده) (ایستاده بود دور مش ایدی
 (و کوش هوش عقلی قولاغنی) (بر حرف صله) (نهاده ماضیدن قسم
 قومش ایدی) (دقت اینجه فکره دیرلر) (اشعاره اضافت مصدرک
 مفعولنه در) (وی به اضافت لامیه انک اشعارینه دقتده) (تأملی با حرف
 تنکیر وحدت دکل) (تأمل فعل بایندن مصدر در دوشتمک معناسنه) (می کرد
 ایلر ایدی) (و از لذت الحان او سابق کبی انک تغنیتنک لذت و حلاوتندن
 دیمکدر) (تمایلی با حرف تنکیر وحدت دکل تمایل بونده حرکت واضطراب
 معناسنه در) (می نمود کوسز ایدی) (محصول ترکیب) (بر مغنیه جاره که
 کوزل تغنی ایله و صفتش و لطیف صدا ایله معروف او یله بی نظیر جمال
 و نقصان سر حسنی وار ایدی برگون کندی مولاسی حضور نده ساز
 چالاردی وغزل ایرلاردی پرتازه بکت که کوکلنده انک محبتی و باشند
 سوداسنی طویناردی یعنی جاره به علاقه نامه سی وار ایدی پنجره نك
 النده دور مش و عقلی قولاغنی قومش ایدی حاصلی دیگر ایدی انک
 اشعار غنی دکلده تأمل ایلردی و انک تغنیتی لذتندن حرکت واضطراب

کوسفریدی (یت) حرم آن دلدادۀ محروم از دیدار دوست * کز پس
 دیوار حرمان کوش بر گفتار اوست * حرم قوتلو معناسنه در (دلدادۀ
 محروم مصوفک صفتۀ اضافتیدر دلدادۀ وصف ترکیبیدر عاشق معناسنه
 (از محرومۀ متعلق) دیدار دوست لامبۀ دیدار کورمک معناسنه اسم
 مصدر در (که حرف رابط) ز پس دیوار حرمان محروم و ملق دیواری اردندن
 دیمکدر (کوش قولق دیمکدر (کفتار اولامبۀ (محصول یت)
 مبارک اول دوستک دیدارندن محروم اولان عاشق که محروم ملق دیواری
 آردندن قولای آنک گفتار بنه اوله یعنی دیدار محبوب بدن محروم اولان
 عاشق نه طالعیدر (عروض) بو یت رمل مقصود در * ناکاه خواجه
 سراز منظره فرو کرد جواز دید نزدیک خودش خواند و با خود پرک مائده
 نشاند هر دم از هر جا باوی خبری می گفت و هر لحظه در هر هنر باوی
 کهری می سفت جوان با خاطر فارغ از همه خبر کوش با خواجه داشت
 و چشم بر کنیزک هر چه آن بغمزه سؤال می کرد این با بر و جواب می داد
 و هر چه آن بیلره کره می بست این بشکر خنده می کشاد * ناکاه
 آنسزین دیمکدر (فرو کرد اشاعی ابادی یعنی اکدی) جواز را ادات
 مفعول (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (تدیک خودش
 اتی کنندی یانته دیمکدر که شین جوانه راجع در (خواند و اور سمبله
 فعل ماضی چاغردی دیمکدر (با خود با حرف مصاحبت (بر حرف
 ظرف (مائده سفره دیمکدر (نشاند فعل ماضی متعدی مفرد او توردی
 دیمکدر (هر دم هر وقت (از هر جا هر یردن (باوی با حرف صله انکله
 دیمکدر (خبری یا حرف وحدت خبر بونده سوزدن عبارتند (می ادات
 حکایه (لحظه هر آن (در حرف ظرف (هنر معروف (کهری با حرف
 وحدت کهر جوهر معناسنه در (می ادات حکایه (سفت فعل ماضی
 مفرد غائب دلردی دیمکدر (با حرف مصاحبت (خاطر فارغ بیانیه
 (از همه خبر مجموعی سوزدن دیمکدر (کوش قولق با حرف صله (داشت
 فعل ماضی طوتوردی دیمکدر (بر حرف صله (کنیزک جاریه بنه
 برداشت مقدر در (هر چه هر نسنه که (آن جاریه به اشارتند (با حرف
 مصاحبت (غمزه کوز اوجینه دیر (می کرد ایلردی دیمکدر (این جوانه
 اشارتند (با حرف مصاحبت (ابرو فاش دیمکدر (می داد و بر ابندی

دیمکدر (وهرچه هر نسنه بی که دیمکدر) اوضمیر کنیز که راجعده
 (باحرف مصاحبت) طره آئنده اولان صاچه دیر که حالا اگر اکراده
 و بعضی عر بانه عادتدر اما بونده محلی مراددر که آئن دیمکدر (کره
 عقده معناسنه دوکم دیمکدر) می بست باغلا ایدی (این جوانه اشارتدر
 (باحرف مصاحبت) شکر خنده ترکیب توصیفدر طنلی کولمک معناسنه
 (می کشاد آچاردی (محصول ترکیب) آنسزین خواجه باشی
 پنچرهدن اشاغی اکدی یعنی باقدی جوانی کوردی اتی کندی یانته
 دعوت ایلدی و کندو ایله بر سفرهده اوتورتدی هر وقت هر بردن
 اکا سوز سوبلردی یعنی افواهی کونا کون سوز سوبلردی و هر ساعت
 هر هیزده بر جوهر دلردی یعنی فنون شستاده مباحثه ایدردی جوان
 مجموع سوزلردن فارغ خاطر ایله خواجه به قولی و کوزی جاریه به
 طو تاردی حاصلی صورت ظاهرده کرچه دکلا ایدی اما قولاغنه
 کبرمزدی بلکه کوزی دائما جاریه ده ایدی هر نسنه بی که جاریه
 کوز اوجیلله سؤال ایدردی جوان فاشیلله جواب و پرردی وهر
 نسنه بی اول طره سیله دوکم باغلردی یعنی صورت چین جبین کوستردی
 اول شکر خنده ایلله آچاردی ما حصل اشارتله سوبلشورلردی (مثنوی
 * چه خوشتر از وصال آن دو عاشق * برغم دشمنان باهم موافق * چه
 خوشتر چبست خوشتر تقدیرنده استغهام انکاری متضمن اعلا اولان
 ندر یعنی اندن اعلا بوقدر دیمک اولور (وصال آن پیانیه (زغم دشمنان ده
 بویله دشمنلرک بورنی قیرلسنه و کورلوکنه دیمکده استعمال اولنور
 (باهم بری بریله دیمکدر) موافق او یغون (محصول یت) ندر اعلا
 اول ایکی عاشقک وصالندن دشمنلرک کورلوکنه بر برینه موافق اوله
 یعنی بر بریله دشمن کورلوکنه موافق و مطابق اولان ایکی عاشقک
 وصالندن اعلاشی بوقدر * بهم از چشم و ابرودر فسانه * کار و بوسه را
 جویان بهانه * بهم باهم ککبیدر (از بونده مصاحبت معناسنه در
 (فسانه حکایت و مثل معناسنه در اما بونده گفت و کودن عبارتدر
 (کار قوجق معناسنه در (بوسه معروف (جویان صفت مشبهه در
 استکلی معناسنه (بهانه معروف (محصول یت) اول ایکی عاشق بر بریله
 کوز و فاش ایلله گفتکوده یعنی رمز و اشارتده صار بلوب او بشمکه بهانه

اسنجی (عروض) بومثنوی هزج مسدس محذوفدر که یالکز عروض
 و ضربنه حذف طاری اولشدر که بر مصرعی مفاعیلن مفاعیلن
 فعلن اولور * چون صحبت متمادی شد خواجه چنانکه دانی بضرورت
 بعضی حاجات انسانی قدم برداشت و آن هر دو آرزومند مشتاق را
 بهم بگذاشت مجلس خالی گشت و دواعی موصلت از جاتین متوالی
 کنیزك زبان بکشاد و در مخاطبه آن جوان این صدا در داد که * چون
 حرف تعلیل (متمادی تفاعل باندن اسم فاعلدر اوزانیجی دیمکدر
 (متمادی شد اوزادی دیمکدر) دانی یلورسین دیمکدر (چنانکه دانی
 انجاین که یلورسین دیمکدر که ذکر مستعین اولان محلدره استعمال
 اولنور) بضرورت بعضی حاجات انسانی با حرف مصاحبت سبب
 مقضی با حرف نسبت اضافتربیانیه و لامیه انسانه منسوب اولان
 بعضی حاجات ضرورتی سببیه دیمکدر بونده قضاء حاجت مراددر
 (قدم برداشت حسب اللغة ایاقی فالدر دی دیمکدر اما بویله برلده
 فالقصدن کلتدر) آرزومند آرزولی دیمکدر (مشتاقه اضافت صفتنه در
 (را ادات مفعول) بهم سابقلر کی (بگذاشت باء تأکید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب ترک ایلدی دیمکدر یعنی برافدی دیمکدر) کشت
 فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر (دواعی صیغه منهی الجموع
 اوله رفی حادثه لر وسیلر دیمکدر) موصلته اضافت مفعولنه در موصلت
 مفاعله باندن مصدر در و صلتشقی دیمکدر (متوالی تفاعل باندن
 اسم فاعلدر تعاقب و تابع ابدیجی دیمکدر) بنه قاعده سجع اوزره
 برکشت مقدزدر (بکشاد باء تأکید ایله آجدی دیمکدر) (و در مخاطبه
 آن جوان اول جوانك فارشوشنده در حرف تأکید (محمول ترکیب)
 چونکه صحبت اوزادی خواجه انجیلین که یلورسین انسانه منسوب
 اولان بعضی حاجات ضرورتی سببیه فالقدی و اول ایکی مشتاق
 اولان آرزو و لیلری بر بزیله برافدی مجلس خالی اولدی و و صلتشقی
 حاشیه وسیلری ایکی جانبیدن تابع و تعاقب ایلدی و صاله مانع
 و مزاج فالمدی جاریه دل آجدی و اول جوانك فارشوشنده بوسدایی
 و یردی یعنی چاغردی و سوبلیدی (قطعه) بخدایی که آشکار و نهان *
 بنده اوست آدمی و پری * بخدایی با حرف قسم یا حرف وحدت

(آشکار معروف) (نهان گیرلو) (بنده اولامیه سین ونا ادات خسر
 آدمی وپری معروف) (محصول یت) بر خدا حقیقون که سرا وعلانیه
 انسان وچنانک بنده سیدر بویتنه شارحک وپردیکی معناده رابطه
 یوقدر * که زهرکس که درجهان ینم * یش من ازهمه عزیزتری *
 (که حرف رابط قسم) (زهرکس که هر کیسه دنگه) (در حرف ظرف
 ینم فعل مضارع متکلم وحده کوزورم دیمکدر) (یش من لامیه
 ازهمه مجموعندن) (عزیزتری یا حرف خطاب عزیزکسین دیمکدر
 (محصول یت) آدمی وپری کندوبه بنده اولان حق جل وعلایه
 قسم ایدرم که هر کیسه دن که جهانده کوزورم بنم فتمده مجموعندن
 عزیزکسین یعنی عالمده موجود اولوب کوردکلر یمک جله سندن بنم
 عندمده عزیز و محترمسین (عروض) یوقطعه بحر خفیف مخبون
 محذوفدر که بر مصرعی فاعلاتن مفاعلاتن فعلات اولور * جوان
 چون این نکته را گوش کرد فریاد برآورد که * (جوان مبتدا) (فریاد
 برآورد خبری) (چون حرف تعلیل) (را ادات مفعول) (گوش کرد
 ایشدی دیمکدر) (فریاد برآورد بحسب اللغة فریاد قالدردی دیمکدر
 اما استعمالده فریاد ایلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (جوان چونکه
 یونکته بی ایشدی فریاد ایلدیکه * رباعی * ای آنکه مرادیده و دل
 منزل تست * حسن همه خوبان جهان حاصل تست * ای آنکه ای
 آنکس که تقدیرنده در (مرابنم دیمکدر) (منزل تست لامیه) (حسن همه
 خوبان جهانده بویه) (حاصل تست لامیه) (محصول یت) (ای شول
 کیسه که بنم کوزم وکوکلم سنک منزاکدر مجموعی جهان کوزنلر ینک
 حسنی سنک حاصلکدر یعنی انلرده اولان حسن وآن سنده وار که جامع
 حسن عالم و مستجمع آن عالمسین * کرهست دلم مائل تونست عجب *
 سنکست نه دل دلی که نه مائل تست * هست بونده ایسه معناسین
 افاده ایدر (دلی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (حرف نفی
 ادات خبره مصروف تقدیری مائل تونست در) (محصول یت) (اگر
 کوکلم سکا مائل دکدر یعنی محمل تعجب دکدر طاشدر کوکل دکل
 برکوکل که سکا مائل ایسه عجب دکدر یعنی سکا مائل اولیان کوکل طاش
 کبیدر (عروض) بور باعی شجره اخریب اوزاتندن اخریب محبوب

مفکودر که بر مصرای مفعول مفاعیل مفاعیل فعل اولور * باردیکر کنیرک گفت که در جهان همین ارزودارم که دست در میان یکدیگر کنیم وازلب ودهان یکدیگر شکر خوریم * باردیکر برکره دخی دیمکدر (همین انجق بو دیمکدر) دست در میان یکدیگر کنیم الیز بر بریمزک بلینه ایلنه لم صاربله لم دیمکدن کایه در (ازلب ودهان یکدیگر شکر خوریم بر بریمزک اغزندن دوداغزندن شکر یه لم بوده اوپوشه لم دیمکدن کایتدر (محصول ترکیب) برکره دخی کنیرک دیدیکه جهاندن انجق بو آرزوی طونارم که بر بریمزله صاربله لم و بر بریمزک اغزندن دوداغزندن اوپوشه لم * جوان گفت من نیز این آرزو دارم اما چه کنم خدای تعالی می گوید الاخلاء یومئذ بعضهم لبعض عدو الا المتقین * نیز دخی دیمکدر (الاخلاء لفظاً مرفوع مبتدا اخلاء خلیلک جمعیدر دوستلر دیمکدر) یومئذ مفعول فیه (بعضهم مبتداء ثانی (بعض عدو متعلق (عدو خبر مبتداء ثانی مبتداء ثانی جمله سی خبر مبتداء اول (الا المتقین الاخلا دن مستثنا (محصول ترکیب) جوان دیدی بندخی بو آرزوی طونارم اما نه ایلیم خدای تعالی یوردر دوستلر قیامت کوننده بعضی بعضی بعضی بعضی عدودر متقین دن ماعدا یعنی عالم فناده بر بری اضلال ایدن دوستلر آخرتده دشمن اولور الله فی الله دوستلر دکل * یعنی فردای قیامت دوستی دوستلر ترک دشمنی برآید مکر دوستی برهبر کاران که بدوستی برافزاید نمی خواهم که فردانای محبت ما خلل کبرد و دوستی مابد دشمنی بدل کردد این بگفت و دامن صحبت بگذاشت و بدین ترانه راه رفتن برداشت * دوستی دوستان لامیه یا حرف مصدر را اادات مفعول دوستلرک دوستلخی دیمکدر (برنک دشمنی یا حرف صله اضافت لامیه یا حرف مصدر دشمنلرک رنگنه دیمکدر (مکر اادات استثنا (دوستی یا نه مصدریه) برهبر کارانه اضافت لامیه (برافزاید فعل مضارع مفرد ارتار دیمکدر (کردد فعل مضارع اولور دیمکدر صبرورن معناسنه دامن صحبت بیانیه (بگذاشت فعل ماضی بر اقدی دیمکدر (ترانه ایرلیق معناسنه اسم مصدر در (راه رفتن بیانیه (بر حرف تأکید) داشت طوندی دیمکدر (محصول ترکیب) جناب حق جل و علا بو آینه مراد ایدر یارین قیامت کوننده دوستلرک

دوستلخی دشمنك رنگنه كلور یعنی دشمن اولور الا پرهیز کارك
دوستلخی که دوستلق اوزده یاده اولور استم که یارین بزم محبت زخل طونه
ودشمنغه مبدل اوله بونی دیدی وصحبت انکئی برافندی و بوترا نه ایله
کتک بولینی طوندی یعنی قطعه آتی مضموتی سوبله رك کندی که بور باعیدر
(رباعی) این عشق دوروزه را دلا باز گذار * کز عشق دوروزه بر نمی
آید کار * عشق دوروزه بیانیه (ها ادات مقدار) (را ادات مفعول
یوایی کونك عشقی دیمکدر که مدت قلیلدن عبارتدر) (دلا الف حرف
ندا) باز گذار ترك ایله دیمکدر (کز که ازدن مخففدر) (که حرف تعلیل
) بر حرف تأکید (نمی آید حاصل اولمز دیمکدر) (کار ایش معانسه در
) (محصول یت) یوایی کونك عشقی ای کوکل ترك ایله یعنی عالم فناده
اولان عشقی وازکل زبرا ایکی ~~کونك~~ عشقدن نسنه حاصل اولماز
* زان سان عشقی کزین که در روز شمار * با آن کبری قرار در روز
قرار * زان سان انجیلین دیمکدر (عشقی یا حرف وحدت) (کزین
امر حاضر مفرد کاف بحکم ضمیله اختیار ایله بکن دیمکدر) (روز شمار
یوم حساب معانسه قیامتدن عبارتدر) (با حرف مصاحبت) (آن عشقه
اشارتدر) (کبری فعل مضارع مفرد مخاطب) (قرار مفعولی) (دلا قرار
آخرت دیمکدر) (محصول یت) انجیلین بر عشقی اختیار ایله که قیامت
کوننده انکله قرار طونه سین یعنی بر عشقی اختیار ایله که آخرنده ده
انکله اوله سین (عروض) بور باعی شجره آخر بدندر که صدر وابتدا
اخرب حشو اولور مقبوض ثانیلر مکفوف عروض و ضرب ازل
بر مصراع مفعول مفاعله مفاعیل فاع اولور (حکایت) یکی از
دانشمندان کوید که وقتی مجلس می داشتم و در زمین دل مستمعان
نخیم ارادت می کاشتم پیری ملازم مجلس می بود و از وظیفه ملازمت
تخلف نمی نمود امداتم آه می زد و اشک می ریخت و یک لحظه آه
و اشکش از هم نمی کسبخت روزی در خلوت اورا طلبیدم و از وی
موجب آنرا پرسیدم گفت من مردی بودم که غلامان و کنیزگان
می خریدم و می فروختم و وجه معاش خود را از بیع و شرای اندوختن
روزی غلامی صفیر * داشتمند دانش اسم مصدر در (مند ادات
نسبت عالمده مستعملدر الف نون ادات جمع) (که حرف رابط) (وقتی

یا حرف وحدت (می ادات حکایه) مجلسیدن مرا در مجلس علم و وعظ در
 (زمین دل مستعان مجازا بیانیه و لامیه) (تخم ارادت بیانیه) (می
 ادات حکایه) (کاشتم فعل ماضی متکلم وحده اگر ایلم دیمکدر) (پیری
 یا حرف وحدت) (ملازم مجلس لامیه ملازم مداوم معناسنه در
 (وظیفه ملازمت مجازا بیانیه) (تخلف تفعل بایندن مصدر در بویه
 برلرده ترکدن نکایتدر) (می لر مجموعی ادات حکایه) (ازهم بری برندن
 (نمی کسینخت کاف عربینک ضمیمه فعل نفی ماضی مفرد غائب اول زدی
 دیمکدر یعنی ایرلزدی) (روزی یا حرف وحدت) (اورا پیری) (طلییدم
 فعل ماضی متکلم وحده چاغردم دعوت ایلمد) (وازی پیردن
 (موجب آزا کرپه نک سبب) (پرسیدم فعل ماضی متکلم وحده سؤال
 ایلمد دیمکدر) (مردی یا حرف وحدت مرد رجل) (معناسنه در
 (بودم ایلمد) (که حرف بیان) (وجه سبب معناسنه) (معاش کچمه
 معناسنه در) (خوده اضافت لامیه) (اندو ختم فعل ماضی متکلم وحده
 قرانوردم دیمکدر) (روزی و غلامی یاری وحدت) (صغیر غلامک
 صفتی) (محصول ترکیب) (علامدن بری دبرکه بروقت مجلس طوناردم
 یعنی وعظ و نصیحت و تدریس ایلمدم و دکابنلرک کوکلی زینتنه
 ارادت نخمی اگر دم بریر مجلسه ملازم ایلمدی و وظیفه ملازمتدن
 تخلف کوستر مردی حاصلی هر مجلس مرده بولنوردی بری ترک
 ایرلزدی اما دائما آه ایلمدی و کوز باشی دو کوردی و بر لحظه
 آه و اشکی بری برندن ایرلزدی برکون خلوته اتی دعوت ایلمد یعنی
 تنه یاره چاغردم و اول آه و کرپه نک سببیدن سؤال ایلمد دیدی
 بن برجل ایلمد که کوله لر و جاریه لر الوردم و صتاردم و کیندو معاشمک
 سببی بیع و شرادن قرانوردم برکون بر کوچک غلام (بیت) بلب چو
 سکر ناب و برخ چو ماه منسیر * هنوز سکر اورا نشسته دایه زشیر *
 بلب با حرف ظرف (چو ادات تشبیه) (سکر ناب بیانیه سکر سبب مضمومه
 و کاف مشدده ابله عربی سدر شین مفتوحه و کاف مخفف ابله فارسیدر
 بونده عربی اولی در زیر فارسی به شده یا قشعر غیر مشدده ده
 وزنه کلمر) (ناب خالص و صافی معناسنه در) (برخ بلب اوزره معطوفدر
 (هنوز الان دیمکدر) (سکر اورا) (را حرف تخصیص) (سکر دن مراد

تشبیه سابق قرینه سبله دوداق مراد در (نشسته نون نافیه و شین
مضمومه ایله ماضی منفی بدن فسمدر بیغمامش دیمکدر) دایه معروف
(شیر سود دیمکدر) (محصول یت) غلام صغیری وصف ایدوب دیرکه
دوداقده شکر کی و یکافده ماه منیر کی الان انک لینی دایه سوددن
بیغمامش حاصلی آنه سی سوری اغزنده فوقر * بسبصد دینار بنجر یدم
وذر ترییت او بسی سال رنج کشیدم چون شیوه دلبری و دلداری
بیا موخت وجهه شوخی و عیاری برافروخت یوسف وار بازارش
بردم و بر خریداران شمائل و اخلاقش بر شمر دم ناکاه دیدم که درزی
اهل صلاح نازنین سواری بلکه در خانه زین زیبا نکاری آنجا رسید
و بکوشه چشم آن غلام را بدید خود را از باری در انداخت و در پهلوی
او منزل ساخت رسید که چه نام داری و از کدام دیاری چه هست
می دانی و کدام کار توانی کرد * بسبصد دینار با حرف صله سبصد
او جیوز دیمکدر (بنجر یدم باء تا کید ایله فعل ماضی متکلم وحده الدم
دیمکدر) (در حرف ظرف) (ترییت او مصدرک مفعول مضافه) (در
انی ترییده) (بسی سال چوق سنه) (رنج زجت) کشیدم فعل ماضی
متکلم وحده چکدم دیمکدر (چون ادات تعلیل) (شیوه دلبری با حرف
مصدر اضافه) (لامیه با بیانیه) (دلداری دلبری کید در دلداری
محبوبه و وصف طریقه علم اولمشدر) (شیوه ناز و کوزل حرکت
معنا سنده) (بیا موخت باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب او کردند
دیمکدر) (چهره شوخی و عیاری شیوه دلبری و دلداری کیدر) (شوخی
بونده کوزل معنا سنده در مجازا عیارده بویه) (برافروخت بر حرف تا کید
یارلدی دیمکدر یعنی شعله لندی) (وار ادات تشبیه بازارش با حرف
صله شین غلامه راجع در) (بردم فعل ماضی متکلم وحده ایلندیم
(بر حرف صله) (خریداران آلف نون ادات جمع آلیجه بلر یعنی مشتری بلره
دیمکدر) (شمائل حسن صورت دیمکدر) (اخلاق خلق جمعیدر) (بر
حرف تا کید) (شمر دم فعل ماضی متکلم وحده تعداد ایلدم) (درزی
اهل صلاح بیانیه لر در) (زی باء مشدده ایله کسوت و قیافت معنا سنده در
(سواری با حرف وحدت) (نازنینک صفتیدر) (بلکه ادات اضراب
(در خانه زین اگر خانه سنده دیمکدر) (زیبا یقشقلی دیمکدر) (نکاری

یا حرف وحدت (نکار کوزل معناسنه در) اینجا اول محله (رسید)
 فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر (بکوشه چشم با حرف
 مصاحبت اضافت بیانیه (رال ادات مفعول) بارکی باء عربی و کاف
 بحمله ابو آت معناسنه در) انداخت فعل ماضی مفرد اتدی دیمکدر
 (پهلوی وی لامیه پهلویان دیمکدر) ساخت فعل ماضی دوزدی
 دیمکدر (داری فعل مضارع مخاطب (چه نام داری نه اد طوتار سین
 یعنی ادک ندر) کدام قنغی دیمکدر (دیاری یا حرف خطاب قنغی
 دیاردن سین) چه هنزی دانی نه هنزیلور سین (و کدام کاری توانی کرد
 قنغی ابشی ایشلمکه قادرسین دیمکدر (محصول ترکیب) اول غلام
 صغیری اوجیوزالتونه الدم وانی تریه ده چوق زحت جکدم چونکه
 دلبرلک و دلدارلق حرکت واسلوبخی اوکرندی و عیارلق و کوزللك
 چه پهره سی شعله لندی یعنی حسن جمال صاحبی اولدی یوسف کی
 بازاره ایلتم و مشتریله انک شمائل و اخلاقی تعداد ایلدم ناکاه
 کورد مکه اهل صلاح کسوتنده برسوار نازنین بلکه اگر خانه منده
 بریاقشعلی محبوب اول محله ایرشدی و کوز اوجیه اول غلامی کوردی
 صکنندی اتندن ایندی و غلامک یاننده منزل دوزدی حاصلی
 او توردی سؤال ایلدیکه ادک ندر و قنغی دیاردن سین نه هنزیلور سین
 و قنغی کاری ایلکه قادرسین * آنکاه روی بمن آورد و ازمن وی
 سؤال کرد کتم اگر چه در حسن و جمال یکدی تارست اما بهای وی
 هزار دینار کامل عبارت هیچ نکفت و از حاضران در نهفت دست
 بدست غلام برد و چیزی بدست وی سپرد بعد از رفتن انرا وزن
 کردم صد دینار بود روز دوم و سوم همین دستور عمل کرد و همین
 معامله پیش آورد و مبلغ آنچه بغلام داده بود بسصد دینار رسید *
 (آنکاه بونده اندنصکره دیمکدر) روی آوردک مفعول صریحی (بمن
 با حرف صله بوزخی بکا کتوردی یعنی بکا توجه ایلدی (ثمن وی
 لامیه ثمن بها معناسنه در وی) ضمیری علامه راجعه در (در نهفت
 کبر لیجه دیمکدر) بدست غلام لامیه با حرف صله (برد فعل ماضی
 مفرد غائب ایلندی دیمکدر) بدست وی بدست غلام کی (سپرد فعل
 ماضی مفرد غائب اصمردی دیمکدر اما بونده و بردی دیمکدر

(بعد از رفتن **کند** کد نصکره) (آن چیزه اشارتدر) (را ادات مفعول
 همین هم ایله ایندن هر گدیرینه بودیمکدر) (دستور داتک ضمله قانون
 واسلوب دیمکدر) (پیش آورد عادت ایلدی دیمکدر) (بسلام باحرف
 صله) (داده بود و برمش ایدی) (رسید ایشدی) (محصول ترکیب) (غلامک
 اسم و رسمنی و صنعت و هنرنی سؤالد نصکره بکا توجه ایلدی و غلامک
 بهاسندن سؤال ایلدی دیدم حسن و جالده برالتوندر اما ائک بهاسنی
 کامل العیاریک التوندر هیچ سویلیدی و حاضرلردن کبر لیجه البنی
 غلامک البینه ایلندی یعنی اوزاندی و برنسنه ائک البینه و یردی
 کند کد نصکره ائی وزن ایلدم یوز التون ایدی ایکنجی و اوچنجی
 کون ینه بو واسلوبی عمل ایلدی و ینه بو معامله بی عادت ایلدی و غلامه
 و یردییکی مبلغ اوجوز دیناره ایشدی * باخود کفتم مایه آن غلام را
 تمام ادا کرد همانا که اورا باین غلام تعلق خاطری شده است و برادای
 آنچه کفتم قدرت ندارد چون وی روان شد و من نیز بنی و قوف در عقب
 وی بشتافتم چند آنکه خانه ویرا یافتم چون شب درآمد برخواستم آن
 غلام را بچاهای نفیس بیاراستم و بیویها خوش معطر کردانیدم
 و بدر خانه آن جوان رسانیدم در بکوفتم * باخود کندومه (کفتم
 دیدم) (مایه آن غلام را رادات مفعول) (مایه اصل دیمکدر اضافت
 لامیه غلامک سر مایه سنی) (تمام تماما دیمکدر) (ادا کرد ادا ایلدی
 همانا که بکزر که دیمکدر) (اورا را حرف تخصیص ائک دیمکدر
 باین غلام باحرف صله) (شده ماضیدن قسمدر اولمش مناسبه
 بر حرف صله) (ادای آنچه لامیه اول نسنه ائک اداسنه دیمکدر
 قدرت ندارد قدرتی یز قدر دیمکدر) (روان شد کندی دیمکدر
 من نیز بن دخی) (بنی و قوف اکلمک سز بن) (بشتافتم فعل ماضی متکلم
 وحده سکرتم دیمکدر) (خانه ویرا را ادات مفعول اضافت لامیه
 باقم بولدیم دیدمدر) (چون حرف تعلیل) (در حرف تأکید) (آمد
 کلدی دیمکدر) (برخاستم فعل ماضی متکلم وحده قائدم دیمکدر) (را
 ادات مفعول) (بچاهای نفیس بیایه باحرف مع حاجت) (ها ادات جمع
 نفیس اعلا دیمکدر) (بیاراستم یاه تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده
 بزدم دیمکدر) (بیویهای خوش جا بهای نفیس کبی) (معطر کردانیدم

فوقوتم دیمکدر (بدرخانه آن جوان لامیه لر در) با حرف صله
(رسانیدم فعل ماضی متعدی مفرد غائب ابرشدردم دیمکدر (در قبو
دیمکدر) بکوفتم باء تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده دوکدم دیمکدر
(محضول ترکیب) کند و کندومه دیدم غلامک سرمایه سنی تمام
ادا ایلدی بکر که انک بو غلامه تعلق خاطری اولمشدر یعنی علاقه
ایلشدر و سوبلدیکم شیء ادایه قدرتی یوقدر یعنی استدیکم بیک التونی
ویرمه قدرتی یوقدر چون اول جوان کندی بندخی اکلنک سزین
انک عقبنده سکرتم حاصلی آر دیصره تعقیب ایتدم اول قدر که انک
خانه سنی بولدم چونکه کجه کلدی یعنی اولدی قانقدم اول غلامی نفیس
جامه ل ایله بزه دم و کوزل قوقور ایله فوقوتم و اول جوانک خانه سی
قبوسنه ایرشدم قوی دوکدم * بکشاد و بیرون آمد چون مار ایدید
مبهوت شد و انالله وانا الیه راجعون گفت پس پرسید که شمارا چه
آورده است و بمن که راهمونی کرده است کتم بعضی از انشای
ملوک این غلام را خریداری کردند و بیع مجیزی قرار نیافت ترسیدم که
امشب قصد این غلام کنند و برا بتوسپارم تا امشب در پناه تو بمن
خواب کند * بکشاد باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب آجدی
دیمکدر (بیرون آمد جقدی دیمکدر) چون حرف تعلیل (مارا اادنت
مفعول بری دیمکدر) بدید باء تأکید ایله کوردی دیمکدر (مبهوت اسم
مفعولدر کال حیرت واضطراب ایله کلامه قادر اولمقده استعمال اولنور
(شمارا شمعیر جمع خطاب را اادات مفعول سزنی دیمکدر) چه آورده
است نه کتورمشدر (بمن باحرف صله بکا دیمکدر) که کیم دیمکدر (راه
نمون وصف ترکیبدر ییل کوستر یچی معناسنه) یا حرف مصدر (ابناء
اینک جمه بدر) ملوک اضافت بیانیه (را اادات صله) خریدار وصف
ترکیبدر آلیچی معناسنه (یا حرف مصدر) کردند فعل ماضی جمع غائب
ایلدی لر دیمکدر (بیع صاتی یعنی بازاراق) برحرف استعلا (چیز نسنه
دیمکدر) یا حرف وحدت (نیافت فعل نی ماضی مفرد بولدی دیمکدر
ترسیدم ماضی متکلم وحده قورقدم دیمکدر) که حرف بیان (امشب
بو کجه) قصد این غلام مصدرک مفعولنه در (کشد فعل ماضی جمع
غائب ایلدی لر دیمکدر) وی ضمیری غلامه راجعدر (را اادات مفعول

(بتو با حرف سله) سپارم فعل مضارع متکلم وحده اصمرا لیم دیمکدر
 (تا حرف تعلیل) (پناه تو لامیه سنک حفظ کنده) (خواب کنده او بویه
 (محمول ترکیب) اول جوان قبوی آجدی و جقدی چونکه بزی کوردی
 مقبر و مبهوت اولدی انا لله وانا الیه راجعون دیدی یعنی بومصیبت
 محملنده استعمال اولنان کلام شریفی او قودی سؤال اولنور محبوبک تشریفی
 مصیبت دکل بلکه مسرت عظمادر نه کونه استرجاع اولنور جوابنده
 دینلور که خلاف مأمول اولان مسرتک فجأسی دخی مصیبتدر حتی
 شادمرک بونده ظهور ایدر هلا که مؤدبدر دخی نیجه نیجه مضراتی
 وارد در که دعاء فخر عالم صلی الله علیه وسلمده اعوذ بالله من فجأه الخیر
 واقع اولشدر صکره سؤال ایلدیکه سزی نه کنور مشدر یعنی نه سبب
 اولدیکه کلدیکز حاصلی نه روزگار اندی و بکا کیم یول کوسر یجیلک
 ایلشدر یعنی بنم خانه مه کیم دلالت ایلدی دیدم ملوک اولاد لرندن
 بعضیسی بو غلامه الیجیلق ایلدیلر و بازارلق برشی اوزره قرار بولدی
 قورقدم که بو کیجه بو غلامه قصد ایلدیلر غلامی سکا اصمرا لیم تا کیم
 سنک حفظ کنده امین ایوبه * گفت توهم درای و باری باش کفتم مر اهم
 مهم ضروری در پیش است که اینجائی توانم بود غلامر ابوی گذاشتم
 ومن برکشم چون بخانه رسیدم و در یستم و بر سر پستر بنشستم دران
 اندیشه که امشب میان ایشان چون بکزرده و مصاحبت ایشان بر چه
 قرار کبرد ناگاه شنیدم که آوازدر برآمد و غلام از عقب آوازدر آمد
 لرزان و گریان * گفت جوان دیدی (هم دخی دیمکدر) (توهم سندخی
 (در حرف تأکید) (آی الف بمدوده ایله آمدن یا خود آیدن مصدرندن
 امر در کل دیمک) (با حرف مصاحبت) (وی ضمیری غلامه راجعدر
 (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر) (را حرف تخصیص) (مهم ضروری
 موصوفک صفتیه اضافتی قبیلنددر) (یا حرف نسبت ترک اولمیه جق
 ایش) (در پیش است حسب اللغة فتمده در دیمکدر اما مجرد اثباتدن نگایه در
 وارد در دیمک اولور) (که حرف رابط) (اینجا بو محمله) (نمی توانم بود
 اولمیه قادر اولم دیمکدر) (را ادات مفعول) (بوی با حرف صله جوانه
 دیمکدر) (بگذاشتم باء تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده بر اقدم دیمکدر
 بر کشتمده بویه دوندم دیمکدر) (چون حرف تعلیل) (با حرف صله

(رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ایرشدم دیمکدر) (یستم باء تا کید ایله
 بغلدم دیمکدر) (پستر باء بحجمت کسریله دوشک دیمکدر) (بحرف صله
 (سر پستر لامیه) (نشستم باء تا کید ایله فعل ماضی متکلم وحده) (اوتوردم
 دیمکدر) (دران اندیشه که اول فکده که) (امشب بو کیچه) (میان ایشان
 لامیه) (چون روم ضمیمه ادات استفهام نیچه دیمکدر) (بکزرده باء
 تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب طوئار دیمکدر) (آوازدر بیاتیه
 قبوسسی) (برآمد ظاهر اولدی) (عقب آواز لامیه) (در آمد کبردی
 زلزان و کیربان صفت مشبه زدر تیزیله رک و اغلیله رق دیمکدر
 (محصول ترکیب) (جوان دیدی سن دخی کل و غلام ایله اول
 دیدم بنم ضروری ایشم واردر که بوراده اولمغه قادر اولم غلامی
 اکا براقدم و بن دوندم چونکه خانه ایرشدم و قوی بغلدم و دوشک
 او جوئه اوتوردم اول فکده که یعنی اتی فکر ایدر دمکه بو کیچه
 انلرک یینی نیچه بکیر و صحبت لری نه اوزره قرار طوئیر نا گاه قبو اوازی
 ظاهر اولدی و غلام آوازک اردندن تیزیله رک و اغلیله رق کبردی
 * کفتم تراچه بوده است و در صحبت آن جوان چه رونموده است که
 بدین حالی آبی غلام گفت ان جوان مر دبردر و جان بجانان سپرد
 کفتم سبحان الله آن چه کونه بود گفت چون تو برفتی و مر انجخانه
 درون برد و برای من طعام آورد چون طعام خوردم و دست بشستم
 از برای من پستر انداخت و مشک و کلاب به من زد و مر انجوابانه *
 ترا حرف صله سکا دیمکدر) (چه بوده است نه اولمشدر) (در حرف
 ظریف) (صحبت آن جوان لامیه) (چه رونموده است نه واقع اولمشدر
 (که حرف بیان) (با حرف مصاحبت) (می آبی فعل مضارع مخاطب
 کلورسین) (بمرد باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر
 (بجانان با حرف صله) (سپرد فعل ماضی مفرد غائب اصرملدی
 (سبحان الله محل تعجبه استعمال اولور) (چه کونه بود نه کونه
 اولدی دیمکدر) (چون حرف تعلیل) (برفتی باء تا کید ایله فعل ماضی
 مفرد مخاطب کنسک دیمکدر) (مرا را ادات مفعول) (با حرف صله
 (خانه درون اوایی دیمکدر) (برد فعل ماضی مفرد غائب ابلتندی
 دیمکدر) (برای من بنم ایچون) (آورد فعل ماضی مفرد غائب کشوردی

دیمکدر (چون حرف تعلیل) خوردم فعل ماضی متکلم و جده یدم
 ویمکدر (بشتم باء تأکید ایله فعل ماضی متکلم و جده یقه دم دیمکدر
 (از برای من بنم ایچون دیمکدر (بستر دوشک دیمکدر (انداخت
 فعل ماضی مفرد غائب اندی دیمکدر (زد فعل ماضی مفرد غائب
 آوردی دیمکدر اما بونده سوردی معنایه در (مرا را ادات مفعول
 (بخوابانید باء تأکید ایله فعل ماضی متعددی مفرد غائب یا توردی
 دیمکدر (محصول ترکیب) غلامی بویله لزان و کریان کور بجه دیدم
 سکا نه اولمشدر و اول جوانک عجبند نه یوز کوستر مشدر حاصلی
 یشکرده بر منافسه می واقع اولدی یا خود یار و اغیاردن یرکیمسه مانعی
 اولدی که بو حاله کلور سین غلام دیدی اول جوانرد اولدی و جانی
 جنانانه اصمردی دیدم سبحان الله نه کونه اولدی دیدی چونکه سن
 کتدک بئی اولک ایچنسه ایتندی و بنم ایچون طعام کتوردی چونکه
 طعامی یدم و الم یقه دم بنم ایچون دوشک اندی یعنی دوشادی و بنم
 اورزیمه مشک و کلاب سوردی و بنی یا توردی * بعد از آن آمد
 و انکشت بر خساره من نهاد و گفت سبحان الله این چه خوبست
 وجه محبوب و مرغوب و چه ناخوشست آنچه نفس من میخواهد و در
 هوای آن میگاهد و عقوبت خدای تعالی از همه سختترست و گرفتار
 با آن از همه کس بد بخت تر بعد از آن گفت انا لله وانا الیه راجعون *
 انکشت همزه مک فحی نوک سکونبله و کاف عجمک ضمبله پارمی دیمکدر
 (رخساره یکاق دیمکدر (منه اضافت لامیه (نهاد فعل ماضی مفرد
 غائب قودی دیمکدر (نفس من لامیه (میخواهد فعل مضارع مفرد
 غائب استر دیمکدر (هوای آن ده لامیه هوا هوس معنایه در (گاهد
 فعل مضارع مفرد غائب بونده اضطراب چکر معنایه در (عقوبت
 خدای لامیه (از همه مجزوعشدن (سختترست مشکلر کدر (گرفتار
 وصف ترکیب در طوقون دیمکدر (با آن با حرف صله آن هوای نفسه
 اشارتدر (محصول ترکیب) اندن صکره یعنی بنی بویله اعزاز و اکرام ایله
 یا توردن صکره کلدی و پارمغن بنم یکاغم اوزره قودسی دیدی
 سبحان الله بونه کورلدر و نه محبوب و مرغوبدر و نه کوتودر اول
 نسنه که بنم نفسم اشتروانک هوسنده اضطراب چکر والله تعالی نیک

صفتی مجموع شدن مشکوک کند و اگر فساد اولوب طوقون اولان
مجموع ناسدن بد بخت رکدر بودند صکره انا الله وانا الیه راجعون
دیدي * دیگر باره انکشت برخساره من نهاد و گفت کواهی
می دهم که این بغایت جلیست و بنهایت آمال و امانی دلیل اما عفت
و پاکی ازان اجلیست و ثواب موعود بر آن از همه در جمال اکمل
پس یفتاد چون او را بچنانیدم مرده بود و پی بعبات جاودانی برده *
دیگر باره بر کره دخی دیمکدر (کواهی با حرف مصدر کواه کاف
بجمل صمیه شاهد دیمکدر) می دهم فعل مضارع متکلم وحده
و بر یرم دیمکدر بونده ایدرم دیمکده مستعملدر (که حرف بیان) این
غلامه اشارتدر (بغایت با حرف مصاحبت) جیل کوزل دیمکدر
(بنهایت با حرف صله) آمله اصناف لامیه آمال املاک جمعیدر
استکدر دیمکدر (امانی باء مصدریه ایله عصمت معناسند در) دلیل
معروف (عفت معروف) پاکی باء مصدریه ایله عطف تفسیر بدر
(اجل اسم تفضیل کوزلک دیمکدر) ثواب موعود بیانیه موعود اسم
مفعول و عد اولتمش دیمکدر (بران بر حرف صله آن عفت و پاکی به
اشارتدر) جمال کوزلک (اکمل اجل کی کامل رک دیمکدر) پس صکره
دیمکدر (یفتاد باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر
(چون حرف تعلیل) او را جوانی (بچنانیدم باء تأکید ایله فعل ماضی
متکلم وحده او بناسندم دیمکدر یعنی دپرندم) مرده بود اولمش ایدی
(پی پایدن مخففدر) بعبات جاودانی با حرف صله اصناف بیانیه یا
حرف نسبت (برده ماضیدن قسمدر ایلتمش دیمکدر) محصول ترکیب
بر کره دخی بنم بکاغیمه پارمق قودی و دیدي شهادت ایدرمکه
بوغایت کوزلدو ولرزولک و عصمت و پرهمیز کارلک نهایتسه دلیلدر
یعنی زهد و تقوی بوکه بحمل ایلتمش بولوز اما عفت و پاکی
ارزوی نفسانیدن کوزلک رکدر و اول پاکی که وعد اولان ثواب
بجمع و عندن کوزلکده اکلددر بودند صکره جوان دوشدی چونکه
انی دپرندم و غیر کت ایتدر دم اولمش و قدیمی ایدی حیاته ایلتمش
* بیز گفت که این همه کزیه من بر یاد آن جوانست که هرگز عفت
و نظافت و لطیف و ظرافت وی از خاطر من غائب نمی شود و حسن

شماثل و لطف محاسن اواز نظر من نمی رود تا باشم این ماه خواهم
سپرد و چون بمریم بدین حال خواهم مرد* که حرف بیان (گریه من
لامیه) یاد آن جوان ده بویله اول جوانك بادی ایله دیمکدر (که
حرف تعلیل) عقب باکلك (نظافتیده بویله) لطف و ظرافت معروف
(بویه اضافت لامیه) شماثل اوصافه معناسنه در (مجاثل بونده طرز
و ظهور دیمکدر) تا حرف توقیت (باشم معناده اولم دیمکدر اما استعمالده
صاغ اولم دیمکدر) سپرد سبک کسر یله فعل ماضی مفرد بونده
مصدر معناسنه در و یا مضارع معنادر ایاق باصمق استرم (چون
حرف تعلیل) (مرد سیند کی) (محصول ترکیب) ببرد بدیکه بونیم
مجموعی کریم اول جوانی ذکواله در یعنی خاطریه کلدیکه اغلرم
نریا بر وقت انک عفت و نظایافتی و لطیف و ظرافتی نیم خاطر مدن
غائب اولر وانک کوزل اخلاق و لطیف طرن و ظهوری نظر مدن کنن
مادامکه صاغ اولم بویله ایاق باصمق استرم یعنی بویله یقه سالیق
اولخی ایندو ایدرم و چونکه اولم بوجاک ایله وفات ایتک استرم (قطعه)
یار چون رفت آن بخوی از همه عالم فزون* در فراقت از همه عالم
فزون خواهم کریمست* چون حرف تعلیل (رفت فعل ماضی مفرد
کندی دیمکدر) آن بخوی از همه عالم فزون جشودر یارک صفتید
(بخوی با حرف ظرف با حرف مصدر فزون زیاده دیمکدر) بشین
ضمیری یاره راجعیدر (خواهم کریمست) اغلسم صکرک دیمکدر
(محصول بیت) مجموع عالمدن کورلکده زیاده اولان یار چونکه
کندی انک فراقده مجموع عالمدن زیاده اغلسم کرک* ورنه کنون
خون دل از کونه زردم بخاک* چون روم در خاک هم زین کونه
خون خواهم کریمست* ریود فعل مضارع مفرد لازمه متعددی
یفتیده مشترکدر دو کیلور دیمک اولور (اکتئون الا این دیمکدر) خون دل
بیایه خون قان دیمکدر (کونه رنگ معناسنه در اما بونده لون انسانی
اکثر با چهره اظهر اولد یفتیدن چهره معناسنه در) زرده اضافت بیایه
(میم ضمیر متکلم) با حرف ضمه (چون حرف تعلیل) دوم فعل مضارع
متکلم وحده (زین کونه تشبیه در مستعملدر بونک کی دیمک اولور
(محصول بیت) کوکل قانی دو کیلور الا این نیم مساوی چهر مدن

طیراغه چونک طیراغه کیسم یعنی قوت اولام بونک کی اغلیم کرک
 حاصلی الا آن دنباذه نه شکل قان اغلیم آخرته ده قان اغلیم کرک
 (عروض) بوقطعه رمل میمند که بالکر عرض و ضربنه قصر
 کلوب فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولمشدو (حکایت) جوانی
 سلیل نام از سلاله کرام در قبائل عرب بکمال ادب مشهور بود و در پیشه
 شیران و معرکه دلبران از ضعف و سستی دور و در دل از دختر غم هوایی
 داشت سراز و سوسه عشق اوسودایی عمرها رنج طلب برد تا بمطلوب
 رسید و ضربت عشق خورد تا جبال معشوق بدید هنوز در بزم وصال
 جای کرم نکرده بود و از جام وصال جرعه یش نخورده عربت آتش
 برخواست که از آن منزل در جای دیگر مقام ~~ک~~دودر موطن ناز تر
 آرام گیرد * جوانی با حرف و خبثت (سلاله ضم سین ایله نسل
 معناسنه در) (گرامه اضافت صفتنه در) (قبائل حرب بیانیه قبائل
 قبیله نک جمعیدر) (بکمال با حرف مضاحبت) (یشبه باء عزیزیله میشه
 معناسنه در) (شیرانه اضافت لامیه) (معرکه دلبران ده بویه شیر روم
 کسریله ارسلان دیمکدر الف نون اذات جمع) (معرکه اسم مکاندر
 جتک یری دیمکدر) (دلبر بهادر دیمکدر الف نون معروف) (ضعف ده
 معروف) (سستی با حرف مضدر سست کوشک معناسنه در که ضعفه
 عطف تفسیری واقع اولمشدو) (دور اوزاق معناسنه در) (دختر غم
 بیانیه دختر فرز دیمکدر غم معروف) (هوایی با حرف وحدت هوا سوزا
 معناسنه در) (داشت معلوم که مجرد اثبات میچوند) (سوسه عشق
 بیانیه) (سودایی با حرف وحدت) (عمرها اذات جمع عمر سنه دن
 عبارتدر) (رنج طلب بیانیه) (برد فعل ماضی مفرد ایلتدی یعنی چکندی
 دیمکدر) (تا حرف انتها) (بمطلوب با حرف صله) (رسید فعل ماضی
 ابرشدی دیمکدر) (ضربت تا اسلوب بحم اوزره طویل باز بلور کوتک
 دیمکدر اما بویه یزرده محنتده مستعملدر) (عشقه اضافت لامیه خورد
 فعل ماضی مفرد بدی دیمکدر) (تا حرف انتها) (جبال معشوق لامیه
 بدید باء تا ~~ک~~کید ایله فعل ماضی مفرد کوردی دیمکدر) (هنوز الا آن
 دیمکدر) (بزم وصال بیانیه) (کرم کاف بحکم فتحبله صیغی دیمکدر
 (نکرده فعل ماضی منفیدن فسمدر) (جای نکرده نک مفعولی) (بود اذات

ماضی برنی اصیحق ایللمش ایدی یعنی ایصتماش ایدی دیمکدر (جام
وصال یاتیه جام قدح دیمکدر) جرعه یا حرف وحدت همزه توسل
جرعه چمک ضمیمه دیده قلان توری به دیلر (یش باه عربیله زبانه
مناسنه در) (نخوردن ماضی متعین قنیدر ایچماش دیمکدر قاعده
سجیع اوزره بود مقدر در) (عزیمت آن مصدر له فاعله در) (شین ضمیر
چوانه راجه در) جوانما اول عزیمت دیمکدر (محصول ترکیب) سلیل نام
بر جوان سلاله کر آمدن عرب قبیله لاندن کمال ادب ایلله مشهور ایدی
وار سلاله لمیشه سنده و بهادر لر و هر که سنده صف و کوشک کین دور ایدی
حاصلی بهادر لقمه غایت دلاور ایدی و کوکلنده بمجسمی قرین هواشی
والتک باشند و موسسه عشقین سوناسی وار ایدی حاصلی عی قزینه
عاشق ایدی نیجه سندر ارامق ز جتنی چکدی ناکیم مطلوبه ایرشدی
و عشق کونکنی بدی رنج و مشقت چکسدی ناکیم معشوقک جسمانی
کورددی یعنی مطلوبه واصل اولوب جمال محبوبی کور نیجه
زجت و مشقتلر چکدی هنوز وصال بر نمسده برنی ایصتماش ایدی
و وصال جامندن بر جرعه زبانه ایچمیش ایدی حاصلی بروفق دلخواه
کامن آلدن اکا اول عزیمت ظاهر اولدیکه اول منزلدن غیر ی برده
مقام ایلیمه و تازه ک بر مولنده قرار طوته حاصلی تبدیل مکان ایلیمه
عزیمت ایلدی * آن ماه رادر عماری نشاند و عماری رابان راه که دلش
میخواست براند چون یک مرحله بیرید میسای خوش و منزل دلکش
رسیده نزول کرد و عماری را فرود آورد ناگاه دید که از یک جانب سی سوار
آشکار شدند بر خاست و سلاح بر بست و در خانه زین نشست چون
ز دیک آمد دانست که دشمنان وی اند بمقابله و مقاتله ایشان مشغول
گشت و بیشتر ایشان را کشت اما زجه لمی کلری خورد به پیش و خبر
عم بار گشت و گفت * را ادا ت مفعول (در حرف صله) (عماری عینک
کبریه اور تولو محفه به دیلر عرب به به دخی اطلاق اولتور) (نساند
فعل ماضی مفرد پندردی دیمکدر) (را ادا ت مفعول) (با حرف صله) (که
حرف رابط) (شین ضمیر چوانه راجه در) (هی حرف حکایه) (خواست
فعل ماضی مفرد دیلر ایدی دیمکدر) (براند باه تا کید ایلله فعل ماضی مفرد
قطع ایلدی دیمکدر) (با حرف صله) (جای خوش موصوفک صفته

(مزال دلگش زو به یایه دلگش و لطف و ترکیبند کوهل
 و حکمی نغرم معنایه (و سبب از شدی) (نول کر نل نندی) (را ادات معلول
 عز و آلود ایند روی (سی منوار او نور آملی) (مضایف فلفدی) (برجیت
 بطلدی) (در حرف صله) (خانه زین بیانم زین اکثر و یکدند افشست
 فعل ماضی مفرد غائب او نور دی و یکدند (و دانستید لندی) (که
 حرف بیان) (دشمنان وی لایه) (اندادات جمع مدبر) (گشت اولدی
 و یکدند کلک قصبه) (یشتر ناه عربیله چوق معنایه) (ایشانه
 اضافت لایه ایشان سنی سواره راجعده) (را ادات معلول) (گشت
 کلک عربیله فعل ماضی مفرد اولدردی و یکدند (و زو چو ایلر
 ادات مجع) (کاری بام نسبی ایلر مؤثر و یکدند) (ز چو ایلر کاری مؤثر
 و معلوم یازم و ملک اولور (و خورده فعل ماضی مفرد یددی و یکدند) (با
 حرف صله) (یشتر قیث و یکدند) (باز و یکدند) (و یددی و یکدند
 (مفعول ترکیب) (یت سقر ایلدی و اول چاهی شغفیه شدیدی و شغفیه
 اول یواله که استدی ایلدی سوردی یعنی هنر ادا ایلدی محله و اناه اولدی
 چونکه بر هر حلقه قطع ایلدی بر خوش محله و مخرج منزلت ایلدی
 و ایلدی و شغفیه ایندردی ناگاه کوردیکمیر جالبین او نور آملی آشکار
 اولدی ایلر قلفدی و سلاخی بطلدی و اکر خانه منه او نور دی چو لکه
 یقین کلدیلر یلادی که ایلک دشمنلریدن انلک مقابل و مقاتله شغفیه
 اولدی و ایلر اکر یستی قتل ایلدی اما مؤثر ز جلم یددی و خرمک یا نه
 رجوع ایلدی کلدی و یددی (و باعی) آمد ز جدو بگشتن من خیری *
 یشتر کنست بچسرت نظری * و یکدند من با حرف صله بگشتن یونده
 لازم معنایه در اصناف فاعله در بنم اولکلکه و یکدند با حرف وحدت
 (یشتر بام تا کید ایلر امر حاضر مفرد او نور و یکدند) (که حرف
 تعلیل) (بنم فعل مضارع متکلم وحده) (تا حرف خطاب سنی کوریم
 و یکدند) (با حرف مصاحبت) (با حرف وحدت) (مفعول یت) (غددون
 بنم اولکلکه بر خور کلدی خبردن مراد چراختند او نور که سنی
 بر خمرت نظریله کوریم) * و یرم خلوت که تا چو خونم ز یرند *
 تا که ز لبت کام نگیرد دگری * و یرم فعل مضارع متکلم وحده
 دو کرم و یکدند (خونب مفعول) (که حرف بیان) (با حرف تعلیل

(چون ادا ت تشبیه) خون بر بریده مفعول (را بزند فعل مضارع جمع غائب) (تا که ادا ت تطیل) (کام مراد) (نکیرد فعل مضارع متنی طوقیه یعنی تکلیف دیکم) (محمول یست) (سنگ فانی دو کرم تلکیم بنم فانی دو کرم فانی ماک سنگ لیکدن غیر یسی مراد آیه حاصلی بدن هم کرم فانی دیکسون ایچون سنگ فانی دو کرم (محمول) بوز باغی تشبیه (محمول) او زان من اخرب مقبوض مکفوف مجبو بدر که بر مصر اهی مفعول مفاعیل مفاعیل فعل اولود * دختر گشت والله اگر تو خون من نمی بوی من خون تو بود خواهم ریخت و بان خون تو خواهم آیدت اما آن به که ریختن بدستی و این غرقه از دل خود بکشایی سلیل برخواست و این ترانه آغاز کرد که * بخون من لایمه (خون خود ده بویله) (ریخت و آیدت) ماضی در مصدر و ماضی گذشته و کسم کرم قار شد رسم کرک دیمک اولوز (پیش دست وصف ترکیبدر الی ایلری دیمکدر) (یا حرف مصدر تقدم و سبقت دیمک اولوز) (نمائی فعل مضارع مفرد مخاطب کوستر سین دیمکدر) (بعض نسخه ده صحنی واقعدر ایلده سین دیمکدر عقده اصله حایه مشکل دیمکدر) (را ادا ت مفعول) (بکشایی باه تا کید ایلده فعل مضارع مفرد مخاطب آنچه سین دیمکدر) (بر خاست فعل ماضی قالدی دیمکدر) (که حرف بیان) (محمول ترکیب) (قبر دیدی والله اگر سن بنم فانی دو کرم سنگ بن کنند و فانی دو کسم کرم و سنگ فانی ایل قار شد رسم کرک اما اول احوالدر که سن سبقت و تقدیم ایلده سین و فانی مشکلی کوک لیکدن آنچه سین یعنی بکا یا لال و فانی مشکلی دع ایلده سین سلیل قالدی و بوزانه ایه آغاز ایلدی که (یست) (لر کشی نادرست این چرخ درشت * بنکر که مرا چه سان بخاله آمد پشت * کشی کاف عریک ضمیمه کوریش دیمکدر) (نادرست اضافت صفتیه در) (یا حرف توصیف نئی درست یثون و صحیح دیمکدر) (این اچرخه اضافت موصوفه در چرخک درشته صفتیه درشت درست و زنده تاهموار دیمکدر) (بنکر باه تا کید ایلده اخر حاضر مفرد باقی دیمکدر) (که حرف بیان) (مر را حرف تخصیص) (چه سان نهنگ کی یعنی نه کونه نه نهنگ) (یا حرف صله) (پشت آرقه دیمکدر) (محمول یست) (بونا همور اولان چرخک صحیح و طوغری اولین کورشدن باقی که نه کونه ارقه بر کلدی

حاصلی بوجرخ کج رفتار بی نه گونه مقلوب و زبون ابلدی (بعض
 نسخه ده کشتی برینه کشتن واقع اولشدر دوغٹک معناسنه در کافک قحبله
 یعنی چرخک نا هموار و راندن * آن کزوم این نقد حیاست بمشت *
 امروز بدست خود همی باید کشت * آن کز آن کس که از تقدیرنده در
 (میم ضمیر منکلم حیاته مصروف (نقد معروف) حیاته اضافت یانه
 (بمشت با حرف طرف مشت آوج دیمکدر (بدست خود یانه (با حرف
 مصاحبت (باید کشت اولدرسم کرک دیمکدر (محصل ییت) اول
 کیسه که بنم نقد حیاتم ائک اندمده یعنی بنم منیب حیاتم اولان کیسه یی
 بوکون ~~صک~~ و المله اولدرسم کرک (غروض) بور باعی ینه شجره
 اخیزب اوزانیدن اخیزب مقبوض سالم مجبور بدر * پس برکلوئی که
 آن اززه کریان رشک می برد و از قدرت عقد حائل اشک می ریخت
 یک تیغ براند و آن شمع جهان افروز را یک دم بنشانده و روی خاک آلود
 خود را در خون او مالید و بان سرخ روی بار دیگر روی دران سیه روزان
 آورد و چندین دیگر راسر برداشت و آخر سر بنهاد و چون قوم سلیل
 ازین واقعه خیر یافتند جامه دران و موی کان بشتافتند و آن هر دو
 کشت را بر مقار قبیله بردند در یک قبر بخت سپردند * کلویی با حرف
 وحدت کلوکاف عجمیله بوغز دیمکدر (زه کریان لایمه زه زانک کسر یله
 وهای اصلیه الله بوغزه متصل اولان قبتاندر (رشک حسد دیمکدر
 می اداات حکایه (برد بونده ایلردی دیمکدر فاعلی تمثله سلیله
 راجعدر (غیر عقد حائل لایمه و یانه) عقد حائل تعویذ ایچون
 نطریق اولنان حائلک ایی و قیاتی وزیمجیری هره اییه هراو در
 حائل باغٹک غیرتدن دیمکدر (می ریخت دو کز ایددی (براند فعل
 ماضی مفرد اوردی دیمکدر (یک دم با حرف صله برنفسده دیمکدر (روی
 خاک آلوده خود یانه و لایمه خاک آلود و صفت ترکیبدر طراغه بولشمش
 دیمکدر (را اداات مفعول (خون اولایمه اوغجیری دختره راجعدر
 (مالید فعل ماضی مفرغ غائب سوردی دیمکدر (با حرف مصاحبت
 (سرخ روی وصف ترکیبدر قزل یوزلی یعنی قانلی یوز ایله دیمکدر
 (بار دیگر بر کره دخی زدر حرف صله) سیه روز و وصف ترکیبدر قره
 کونلی بدبخت دیمکدر الفانون اداات جمع (آورد فعل ماضی مفرد غائب

کتوردی دیمکدر (چندتن دیگر را حرف تخصیص بر فتح تنک دخی
) سر باشی (برداشت فالدردی یعنی کسدی دیمکدر) (و آخر عاقبت
) سر بنهاد باش قودی یعنی فوت اولهی (بعضی نه خنده بکداشت
 و اقامه ترک ایلدی دیمکدر بونسخه دخی اعلامی ز بر پر داشته سمجدر
) یافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلر دیمکدر (جامه دران صرفت
 مشیم مدر اثوابن بیرته رق) موی کآن ده بویله قبلنی یعنی صاچن
 و صفالی بویله رق (بشافتد بیه تا ککید ایله فعل ماضی جمع غائب
 سکر دیلر دیمکدر) کشته کافک ضمیمه اولمش دیمکدر (را ادات مفعول
) بر حرف صله (مقیار مزارلقی دیمکدر قبیله به اضافت لامیه) بردند
 فعل ماضی جمع غائب ایلندیلر دیمکدر (در یک قبر بر قبرده) بخاک طیراغه
) سپردند اسم لر دیلر (محصول ترکیب) صکره یعنی بوزانه و بور باغی بی
 اقدود قد نصکره اول بر بوغز که سلیل انی بقه تک زهندن رشک ایلدردی
 یعنی قسقوردی و حائل باغنه غیرتندن اشک دوکر اغلردی حاصلی
 انلردن قسقورکن بطیغ اوردی و اول جهائی شعله لندریچی شمع
 برنفسده سو بوندردی و کندونک طیراغه بولشمش بوزنی دخترک فائنه
 سوردی و اول قابل بوز ایله سیه روزانه بوز کتوردی یعنی بنه توجه
 و اقدام ایلدی و بر قاج کیمسه نک باشی کسدی و عاقبت باشی بر اقدی
 چونکه سلیک قومی بو واقعه دن خبر آلدیلر اثواب بیرته رق و صاج
 و صفال بویله رق قوپه ره رق سکر دیلر و اول ایکی مقتولی قبیله نک
 مزار لغنه ایلندیلر و بر قبرده طیراغه اسم لر دیلر حاصلی ایکسنی بر قبره
 دفن ایلندیلر (قطعه) هر د و راز بر زمین از سر عزت بردند * تله
 در روز جزا خوار و در ژم برخیزند * را ادات مفعول (سر عزت بیانبه
 عزت او چندن یعنی عزت ایله دیمکدر) بردند فعل ماضی جمع غائب
 ایلندیلر دیمکدر (تا حرف تعلیل) نه حرف نفی خیر ننده مصروف
 (در ژم دالک کسری و زاء عجمک فحیله غصه لود دیمکدر) بر حرف تأکید
) خیر نند فعل مضارع جمع غائب فائمه لر دیمکدر (محصول یدت) هر
 ایکسنی بر الله عزت ایله ایلندیلر تا کیم روز جزا ده خور و غصه لو
 فالقمیه لر * درته خاک یک بسترشان جا کردند * تا بهم شاد بخشنید و بهم
 بر خیر نند (نه تالک کسری و ها ، ملفوظه ایله دیب والت دیمکدر) بیک

با حرف ظرف (پسزدوشك) (شان صمبیری جمع) (کردند فعل ماضی
 جمع غائب (تا حرف تعلیل) بهم برابر) (نخستند بام تأکید ایله فعل
 مضارع جمع غائب یا نه زدیمکدر) (بهم سابق کی) (برخیزند اسبق
 کی) (محصول بیت) (طریق التند انزه پردوشكده بر ایلدیلر تا کیم برابر
 شاد یا نه زد برابر قالقمل (عرض) یوقطعه بحر رملنددر صدر
 و ابتدا سالم حیثول محبون که ثانی ساکنی حذفی و لمش عرض و صبر بنه
 اصل که سبب آخرد و شوب و ند قطع اولش یعنی و نیک ساکنی دوشوب
 ماقبلنک مخبری ساکن اولش بر مصرای فاهلان فعلان فعلان
 فعلن اولش (حکایت) جوانی با کمال ادب باشه ملقب بر دختری
 جبيله از مهربان قبيله جیدانام عاشق شد و رابطه و داد و فاعله
 اتحاد میان ایشان مستحکم گشت آن راز را از نزدیک و دوری پوشیدند
 و در اخفای آن حسب المقدوری کوشیدند اما بحکم آنکه گفته اند *
 (جوانی با حرف وحدت) (با حرف مصاحبت) (کمال ادب بیانیه
 بیانه حرف مصاحبت) (اشترقی همزه ایله علم رجل دو) (بر حرف
 صله) (دختری با حرف وحدت) (جبيله کوزل دیمکدر) (مهربان
 قبيله لامیه) (مع میم کسری و هاء اصلیه ایله اولو دیمکدر) (جیدا
 جبیک قحی و یلنک سکونیه علم مرأه در) (رابطه و داد لامیه) (فاعله
 اتحادده بویه) (وداد و اول کسر یله محبت معناسنه در) (اتحاد اختلال باندی
 مصدر در برلشمک معناسنه) (میان ایشان لامیه) (مستحکم قوی دیمکدر
 (گشت فعل ماضی مفرد اولدی دیمکدر) (آن راز را زادات مفعول اول
 سری دیمکدر) (نزدیک یقین) (دور اراق دیمکدر) (همی ابرار حکایه
 پوشیدند فعل ماضی جمع غائب) (اور زردیمکدر) (اخفای آن لامیه لغی
 کیرلده) (حسب المقدور قادر اولدیغی قدر دیمکدر) (همی کوشیدند
 سعی ایدر لدی دیمکدر) (محمول ترکیب) (بر جوان کمال ادب ایله اشتراک
 ملقب قبيله اولوزندن جیدا نام کوزل بر قیره عاشق اولدی و محبت
 رابطه می و برلشمک فاعله می انلرک اراستده قوی اولدی اول ستری
 اوزاقدن و یقیندن اوز زردی وانی اخفاده قادر اولد قری قدر
 سعی ایدر لدی حاصلی عشق و محبت لری کمال مرتبه سزه سعی
 ایدر لدی اما اول جیدن که دیمکدر (بیت) عشق سر یست که گفت

توان * بد و صد پرده نهفتن توان * عشق میندا (سریست خبری
 (یا حرف وحدت) که حرف رابط (گفتن توان سو یلک ممکن دکل
 (یا حرف ظرف یا حرف مصاحبت) دو صد ایکی بوز (نهفتن توان
 کیر لک ممکن دکل (محصول بیت) عشق پرسر در که سو یلک ممکن
 دکل که عاشق دائما ستر نه سعی ایدر یا خود عشق دیدگری شی
 انسان ایله نصیر ممکن دکلدر ایکی بوز پرده درون شده یا خود ایکی بوز
 پرده ایله کیر لک ممکن دکل اطوار و اوضاعند معلوم اولور (عروض)
 بو بیت عینیه قطعه سابق کبیر * عاقبت راز ایشان بروی روز
 افتاد و سر ایشان از نشین کون با بجهن بروز آمد میان دو قوم ایشان
 جنکها انکیخته شد و خونها ریخته کشت قوم جیدا خیمه توطن اران
 دیار برکنده و بار اقامت به دیار دیگر افکنند چون شداید فراق
 متمادی شد و دواعی اشتیاق متقاضی کشت روزی اشتر یا یکی
 از دوستان خود گفت هیچ توانی که بامن یابی و مرادر زیارت جیدا
 مددکاری نمایی که جان من در ارزوی وی بلب رسیده و روز من در
 مفارقت او شبسب انجامیده * راز ایشان بیانیه (پروی روز افتاد
 فاش اولدی دیمکدن کایتدر (سر ایشان لامبه ازلک سری دیمکدر
 قشمن کون مجازا بیانیه نشین اوتراق دیمکدر) کون کاف و میک ضمه یله
 کیر لک معناسنه عریبدر خفا اوتراغندن دیمکدر (یا حرف صله
) انجهن پروز مجازا بیانیه انجهن جمعیت معناسنه در (پروز وزن و معناده
 ظهور کبیر) میان دو قوم ایشان لامبه لردر (جنکها ها ادات جمع
) انکیخته شد قویدی دیمکدر (خونها جنکها کبی) ریخته کشت
 دو کلدی دیمکدر) خیمه توطن بیانیه (برکنند فعل ماضی جمع غائب
 قالدر دیلر دیمکدر) بار اقامت مجازا بیانیه (بار یولر دیمکدر) (یا حرف
 صله) (افکنند فعل ماضی جمع غائب) برافدیلر دیمکدر (شداید فراق
 بیانیه) (شداید شد تک جمعی فراق ابرولر) (متمادی شد اوزادی
) دواعی اشتیاق بیانیه (دواعی داعیه نک جمعی اشتیاق استکری
 دیمکدر) متقاضی طالب دیمکدر (روزی یا حرف وحدت یا حرف صله
) دوستان خود بیانیه (که حرف بیان) توانی فعل مضارع مفرد
 مخاطب قادر مبین دیمکدر (یا حرف مصاحبت) (بیانی باه تا کید اباله

فعل مضارع مفرد مخاطب کله سین دیمکدر (مرارا حرف صله بکا
 دیمکدر (در حرف ظرف (زیارت جیدا لامیه (مدد کاری یا حرف
 مصدر کار ادات فاعل مددجیلک دیمکدر (نمایی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کله سین دیمکدر (جان من وارزوی من لامیه لرذر (بلب
 رسیده دوداغه ایرشمش (روز من و مفارقت اوده لامیه لرذر (انجامیده
 نهایت بولش دیمکدر (محصول ترکیب) عاقبت انلرک رازی فاش
 اولدی وانلرک سری خفا اوتراغندن ظهور جمعیه کله سین وانلرک
 ایکی قومنک اراسنده چنکرقو پدی و قانلر دو کله سین جیدانک
 قبیله سی توطن خیمه سنی اول دیاردن قالدردیلر حاصلی ترک دیار
 ایلدیلر واقامت یوکنی غیری دیاره برافدیله یعنی دیار آخرده توطن
 ایلدیلر چونکه ایریلیق شدتلی متمد اولدی واشتیاق استکلی طالع
 اولدی برکون اشترکندی دوستلرندن برینه دیدی هیچ قادرمه سین که
 بنم ایله کله سین و بکا جیدانی زیارتده مددجیلک یعنی یاردم ایده سین که
 بنم جانم اتی ارزوده دوداغیه ایرشمش یعنی هلاکم قریب اولدی و بنم
 کوندزم انک مفارقتنده کیجه به نهایت بولمشدر خلاصه مفارقتده
 تحمل قالدی * کنت سمعا و طاعة هرچه میگوئی بشده ام و هرچه
 فرمایی با آن شتابنده هر دو برخاستند و راه حلها پیار استند بک روز
 ویک شب ویک روز دیگر تاشب راه بریدند تاشب با آن دیار رسیدند
 درشب کوهی نزدیک با آن قوم فرود آمدند و راحله بخوابانیدند
 اشتران دوسترا گفت بزخیر و این شتر کم شده راسراغ کتان باین قبیله
 بکندز و با هیچ نام من مبر مکر کنیز کی فلانه نام که راعی کوسفندان
 و محرم رازهای پنهان و دست سلام من یا ویرسان و ازوی خبر جیدا
 بپرس و موضع فرود آمدن ما اوزا نشان ده * سمعا و طاعة مفعول
 حطابق لرذر (میگوئی فعل مضارع مفرد مخاطب سو یلر سین دیمکدر
 (فرمایی پورر سین دیمکدر (با آن با حرف صله) شتابنده اسم فاعل
 ییلیجی دیمکدر (برخاستند فعل ماضی جمع غائب قالدیلر دیمکدر
 (راحله ها ادات جمع راحله زاد راه و بنک دیمکدر (پیار استند
 بله تا کید ایله فعل ماضی جمع غائب حاضر لدیلر دیمکدر (یک روز
 ویک شب برکون و برکیجه (ویک روز دیگر تاشب برکون دخی

اخشامه دك (پريد ند فعل ماضی جمع غائب قطع اينديلر ديمكدر
) تا حرف تعليل (با آن با حرف صله (رسيدند فعل ماضی جمع غائب
 ايرشدیلر ديمكدر) شعب طاغك صحن يوللرينه دېرلر (كوهی با حرف
 وحدت (با آن با حرف صله (فرو دآمد ند فعل ماضی جمع غائب
 نزول اينديلر (بخوابانيدند فعل ماضی متعدی جمع غائب باتورنديلر
 ديمكدر) دوسترا اادات صله (برخير فعل امر حاضر مفرد) شتر كم شده
 بيـانیه كم شده ضايع اولمش ديمكدر (سراغ سبتك ضميمه بونده
 مطلوب معناه اسه در (كان صفت مشبهه مطلوب ايده رك ديمك
 اولور (باين با حرف صله (بگذار اوغره ديمك معناسنه امر حاضر در
) با حرف صله (نام من لاميه (مير فعل نهی حاضر ايلتمه ديمكدر
) نام من مبركجه يه آدمي سويله ديمكدر كياه در (مكر اادات استثنا
) كنيزكي با حرف وحدت (فلانه الفاظ كياه دندر (كه حرف بيان
) راعي چوبان ديمكدر (كوسفندانه اضافت لاميه (محرم رازهای
 بنهان وي لاميه و بيانیه و لاميه درر جبدانك كيرلي سرلرينك محرمي
 ديمكدر (سلام من لاميه (باو با حرف صله او كنيزكه راجعدر (برسان
 باه تا كيد ايله فعل امر متعدی ايرشدر ديمكدر (وي ينه كنيزكه
 عائددر (خبر جيد لاميه (پرس باه تا كيد ايله امر حاضر مفرد صور
 ديمكدر (و موضع فرو دآمدن ما بزم قوند يغيز موضعي (اورا كنيزكه
 نشان ده علامت وير (محصول تركيب) اول دوست ديدی سمعا و طاعة
 هر نه سويلر سن بنده يم و هر نه يور رسن يليمي يم هر ايکبسي قالفديلر
 ويول از يغني ويوكني حاضر لديلر بركون و بركيجه و بركون دخی
 اخشامه دك يول قطع اينديلر تا كيم كيجه اول دياره ايرشدیلر
 برطاغك صحن يولنده اول قومه يقين اينديلر و راحله لري باتورديلر
 اشتراول دوسته ديدی قانق و اول ضايع اولمش دوه بي طلب ايدرك
 بوقيله يه اوغره عربده دوه مقبول اولديغندن سوديكي شيلريني
 دوه به تشبيه ايدرلر و بنم اسمي كيمسه به سويله الاشول بر كنيزكه
 سويله كه فلانه ادلی كه جيدانك قبوللرينك چوباني و كيرلي سرلرينك
 محرمي در بنم سلامي اكا ايرشدر و اندن جيدانك خبريني صور و بزم
 اينديلر موضعي نشان وير * آن دوست كويد من برخاستم و با آن قبيله

در آمدن اول کسی که مرایش آمد آن کنیزك بود سلام اشتر رسانیدم
و حال جید را پرسیدم گفت شو هروی بروی تنك گرفته است و در
محافظت وی آنچه ممکن است بجای آورد اما موعده شما آن درختانست که
در عقب فلان پشته است باید که وقت نماز خفتن آنجا باشید من زود
برگشتم و آن خبر را باشتر رسانیدم هر دو برخاستیم و آهسته راحلها
می کشیدیم تا وقت موعود بموعده مهود رسیدیم * پشته دپه دیمکدر
نماز خفتن بنسو نمازی معانسته در (باشد فعل مضارع جمع مخاطب
اوله سکن دیمکدر (محصول ترکیب) اول دوست دیر یعنی نقل ایدر
بن قالدقم و اول قبیله به کلدن اول کیمسه که بنم قنینه کلدی اول
کنیزك ایدی اشترك سلامنی ایرشدردم و جیدانك حالی صوردم
دیدي جیدانك قوجه سی جیدایه طار طومشدر وانی محافظه ده
اول شی که ممکندر برینه کنور حاصلی کالبه حفظ و حراست ایدر
اما سترك موعدیکن اول انجل در که فلان دپه تنك عقینه در کرکدر که
بنسو وقتیده اول برده اوله سکن بن تبر دوندنم و اول خبری اشتر
ایرشدردم هرا یکیز قانقدق و یواش یواش یوگطری چکدک تا وعد
اولسان وقتد دك وعد اولسان معهود به ایرشدك (ریای) بودیم
در انتظار با کریمه وآه * بنشسته براه یار کرزه ناکاه * بودیم فعل ماضی
متکلم مع التیسیر (در حرف ظرف) با حرف مصاحبت (کریمه انجله
بنشسته یا حرف تأکید (ها ادات ترتیب) براه با حرف ظرف) که
حرف بیان (زره ناکاه بیت ثانیه مرهوندن) ناکاه انسترن دیمکدر
(محصول بیت) یار یوانده اوتوروب کریمه وآه ایله انتظارده اولدی که
یوادن انسترن * آواز حلی و بانك خلخال آمد * یعنی خرید که
آمد آن چارده ماه * آواز حلی لامیه حلی حانك ضمیمه سیم وزدن
مصنوع زینت نسیاه دیرلر (بانك خلخاله لامیه بانك سس دیمکدر
خلخال قرینلرک ایاقلریته طافدقلری شیدر) خرید فعل مضارع
جمع غائب قالفکرز دیمکدر (که حرف تعلیل) چارده ماه آیک اون
دردی دیمکدر یدر معانسته (محصول بیت) یوادن انسترن حلی
صدلسی و خلخال سسی کلدی یعنی قالفکر که اول آیک اون درد
کلدی حاصلی آواز حلی و خلخال لسان حاله بو کلامی سوبلر

(عروض) بور باعی شجره اُخر اوزانندند که صدر و ابتدا اُخر
 حشو اولر مقبوض ثانیله سالم عروض و ضرب ازل که مفاعیلن دن
 میم و سبب خفیفک یری و سبب اُخرک سببانی حذف و متحرکی اسکان
 خاع قالور یوبله اولیحه بر مضمرای مقعوله مفاعیلن مفاعیلن خاع
 اولور بیت ثانیته مضمرای ثانیته زحاف آخرله مع لادر تدیر
 * اشتر از جای بیجست و استقبال کرد و منلام گفت و دست پوسید
 من دویله ایشان یرتاقیم و بجانب دیگر شتاقیم مرا آواز دادند که
 یازای که هیچ ناشایستی در میان نیست و جز گفت و کوبی بر سر زبان
 نی من باز ادم و هر دو پیششند و باهم میخشان از کدنه و آینه
 در پوسند * بیجست یاه تا کیدایله و جیم فحیله فحیل ماضی مفرد
 غائب صیغردی دیمکدر (پوسیده فعل ماضی مفرد غائب اویدی
 دیمکدر) (تاقیم فعل ماضی متکلم وحده چو پردم دیمکدر) (شتاقیم ده
 یوبله سکرتم فاجدم دیمکدر) (مرا را اذات مقعولی) (آواز دادند
 چاغردیلر دیمکدر) (که حرف بیان) (یازای دون دیمکدر) (ناشایستی
 تا حرف نی با حرف نسبت لایقلی اولیان دیمکدر) (سر زبان دل اوجی
 دیمکدر) (نی یوق دیمکدر) (باز ادم دوندم) (بنشستند فعل ماضی
 جمع غائب او تور دیلر دیمکدر) (گذشته ماضی دن قسمدر یکمیش دیمکدر
 آینه اسم فاعل کلیجی دیمکدر) (در پوسند فعل ماضی جمع غائب
 اولاشدر دیلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (اشتر برندن صیغردی و استقبال
 ایلمدی و سلام سو بلدی و ال اویدی بن یوز می انلر دن چو پردم
 یونیری جانیه فاجدم بنی چاغردیلر دون که هیچ لایقلی اولیان اوزته ده
 یوقدر و دل اوجی ایله گفت و کوردن غیری یوق حاصلی بینمده فعل
 شمع یوقدر کینه دیدیلر بن دوندم و هر ایکسی او نور دیلر و بربرله
 سوزلری یکم شدن و کیکدن اولاشدر دیلر * در آخر اشتر گفت که
 امشب چشم آن دارم که با من باشی و چهره امید مرا بشاخن
 مفارقت نخراشی جیدا گفت لا والله این بهیج کونه میسر نیست و کاری
 بر من ازین دشوارتری می خواهی باز آن واقعه های پیشین یش آید
 نکردش ایام یشازکی ابواب شداید و آلام بر من بکشاید اشتر گفت
 و الله که زانمی گذارم و دست از دامنتم نمی دارم (مضمرای) هر چه آید

کویا و هر چه خواهد کوبشو * در آخر گفت و کونک آخرنده یعنی
 نهایت کلامه دیکدر (چشم بونده امید مناسبه در چشم آن هارم که
 انی امید دایدم که دیکدر (یعنی با حرف مصاحبت بنامه دیکدر
 (باشی فعل مضارع مفرده مخاطب اوله سین دیکدر (چهره امید
 مجازا این لایه امید (مرالایه (بناخن یا حرف مصاحبت (ناخن
 طراقی دیکدر (مضارع اضافه بیایه (تخراشی فعل فی مستقبل
 مفرده مخاطب طرله میه سین دیکدر (بهیج کونه یا حرف مصاحبت
 هیچ بر نوعله دیکدر (کاری یا حرف وحدت برایش دیکدر (دشوار
 مشتکل دیکدر (نی یوق دیکدر (میضواهی فعل مضارع مفرده
 مخاطب استغهای متضمن استر دیکدر (بازینه دیکدر (واقع ای
 پیشین بیایه پیشین یاه نسیم و نون تا کیدایله اسکی دیکدر (پش آمد
 فتمیزه کله (کردش کافک کسمو یله اسم مصدر در (ایامه اضافه
 لایه ایامک دونوشی (بنازکی یا حرف مصدر (یا حرف مصاحبت
 نازده لایله حاصلی یکیدن دیکدر (ابوابه شداید مجازا بیاید شداید
 قبولی (رمن بکا (بکشاید یاه تا کیدایله فعل مضارع مفرده غائب
 آچه دیکدر (نمی گذارم بر اقم دیکدر (آید فعل مضارع مفرده
 غائب کلورسه دیکدر (کویتا کلسون (خواهد استرزه (کوبشو
 اولسون شبنک فتحیه (محصول ترکیب) نهایت کلامه اشتزدیدی
 و کیمجه انی امید ایدرمکه بنامه اوله سین و بنم امید چهره می ابریاق
 طرناغبله طرله میه سین جیدا دیدی لا والله بوهیج بر نوعله میسر
 دیکدر و بکا بوندن مشکراک برایش یوقدر استر مبین اول اسکی
 واقع فتمیزه کله و ایامک دونوشی یکیدن شدت و شفقت قبولی
 آچه اشتزدیدی لا والله سنی بر اقم و سمنک اتککدن الیجی حکم
 هرنه کلورسه کلسون و هرنه استرزه اولسون (عروض) بوه صراع
 رملندند که بالکتر عرضی محذوفدر * گفت این دوست ترا طاقت
 آن دارد که اهر چه من بگویم بجای آرد من برخاستم و کنت هر چه
 تو کوی جنتان کتم و هزار منت بر جان خود نهیم و اگر چه جان من
 در سیر آن رود و بستمهای خود را میرون کرد و گفت این را بیوش
 و جامه های خود را بچیده * متر بونده اوج معنایه (در سیر آن

انك اوجنده ديمك اولوز (محصول تركيب) جيداً دیدی بوسنك دوستك
 اكا طاقتی وارمیدر كه هرنه كیم بن سویلم بریشه كنوره بن قانقدم
 و دیدم هرنه سن سویلسن انجلین ایلم و كنند و جام اوزده هزار منت
 قویم و اگر چه بنم جام انك اوجنده كیدرسده جيداً كنندی
 جامه لینی چیقردی و دیدی بوزیكى و كنندی جامه لینی بكا و بر
 * پس گفت برخیز و بخیه من درای و در پس پرده بنشین شوهر من
 خواهد آمد و قدحی شیر خواهد آورد و خواهد گفت این آشام نیت
 بستان و تو در گرفتن تعجیل مكن و اندك تعالی پیش كبر آزا بدست
 تو خواهد داد یارزمین خواهد نهاد و برود تا بامداد دیگر نخواهد آمد
 هر چه گفت چنان كردم * پس صكره دیدكدر (برخیز فعل امر خالق
 دیدكدر (بخیه من لامیه با حرف صله بنم چادریمه) درای فعل امر
 مفرد كبر دیدكدر (در پس پرده پرده اردنده) بنشین با، تا كید ایله
 فعل امر در او تور دیدكدر (شوهر من لامیه بنم قوجام دیدكدر
 (خواهد آمد كلسه كر كدر (قدحی با حرف وحدث) شیرسوت دیدكدر
 (میخواهد آورد كنوره كر كدر (خواهد گفت دیسه كر كدر (آشلم
 نیت لامیه سنك ایچه جككدر دیدكدر (بستان باه تا كید ایله فعل
 امر آل دیدكدر و كلام شوهر دندر (گرفتن مصدر در بونده المن
 معناسه) تعجیل مكن عجله ایله (اندك ازاجق دیدكدر (تعالی با حرف
 وحدث تعیل بونده ناز و استغنا معناسه در (پیش كبر شروع ایله
 دیدكدر (آزا را ادا مفعول (بدست تو لامیه با حرف صله سنك الیكه
 (خواهد داد و برسه كر كدر (با حرف تردید) با حرف صله (خواهد نهاد
 قوسه كر كدر (برود باه تا كید ایله فعل مضارع مفرد غائب كیدر
 دیدكدر (تا حرف انتها) بامداد دیگر ایتسی صباح دیدكدر (نخواهد آمد
 كلسه كر كدر (محصول تركيب) بوندن صكره جيداً دیدی خالق و بنم
 چادریمه كبر و پرده اردنده او تور بنم قوجام كلسه كر كدر و بر قدح
 سوت كنوره كر كدر و بوسنك ایچه جككدر آل دیسه كر كدر
 سنانی آمده عجله ایله و ازاجق ناز و استغنا شروع ایله اول قدحی
 سنك الیكه و برسه كر كدر یا خود بیر قوسه كر كدر و قوجام كیدر
 تا ایتیه سی صباحه دك كلسه كر كدر هرنه دیدیسه او به ایلمد * چون

شوهر وی قدح شیر آورد من ناز درازیش کرشم وی خواست که
 پرزمین نهاد و من خواستم که از دست وی بستانم دست بر قدح آمد
 و سر نکون شد و شیر همه بر بخت در غضب شد و گفت این بامن
 ستره میکند دست دراز کرد و از آن خانه نازبان از جرم کوزن از پس
~~ص~~کردن تا پشت دم بریده و بتر وی سر پنجه شد و جلادت
 بر هم پیچیده * چون حرف تعلیل (شوهر وی لامیه) قدح شیر
 ظرف مظروفه اضافتید (اورد فعل ماضی مفرد غائب کنوردی
 دیمکدر) بر قدح بر حرف صله قدح دیمکدر (سر نکون شد باش
 اشاغی اولدی) بر بخت باء تا کبد ابله فعلی ماضی مفرد غائب دو کلدی
 (در غضب شد غضبیده اولدی دیمکدر اما استعمالده غضب کلدی
 دیمکدر) بامن با حرف مصاحبت (ستره عناد معناسنه دو) دراز کرد
 اوزاندی (نازبان یا حرف وحدت همزه حرف توسل برقی دیمکدر
 (جرم جیم عجم فحیمه کون دیمکدر) کوزن کافک فحیمه و واول
 صکونیه کیک دید کلری جاتورد (از پس کردن کردن اردندن یعنی
 اوموز باشند دیمکدر) تا حرف انتها پشت دم قو بروغی ارقه سنه دل
 (بریده ماضی بدن قسمدر کسملش دیمکدر) بتر وی یا حرف مصاحبت
 (بتر وی سر پنجه شدت بیانیته زدر نبر و قوت و زور معناسنه دو
 سر پنجه ال معناسنه در) شدت الینک قوتیه دیمکدر (جلادت شدت
 عطف تفسیر بدر) بر هم بری برینه دیمکدر (پیچیده اسم مفعول بوکلمش
 دیمکدر) (محصول ترکیب) چونکه جیدانک فوجه سی کلدی قدح
 شیری کنوردی بن ناز درازه شروع ابداً اول دیلدیکه بیر قویه
 و بن دیلدیکه انک التندن الام الم قدحه کلدی و باش اشاغی اولدی
 و سوت بتون دو کولدی غضبیده کلدی و دیدی بو پنجه عناد ایدر
 الین اوزاندی و اول خانه دن کیک کونشدن برقی که کیک اوموز
 باشند تا قورق صوفه دل کسملش حاصلی طولینی بیاند و شدت
 و جلادت الی قوتیه بری بریه بوکلمش (قطعه) در سطریری نمونه فعلی *
 در درازی قرینه تعبان * در حرف ظرف (سطری یا حرف مصدر
 سطر سبک کسری و طانک فحیمه یوغون دیمکدر) نازبان ستر دخی
 در (نمونه افعی لامیه نمونه اوردنک دیمکدر) افعی سیاه قاز میلانته درلر

(در درازی در سطربری کی اوزونلقده دیمکدر (قرینه ثعبان لامیه
 قرینه بونده شبیه معناسنه در (ثعبان اژدر) (محصول یت) تازیانه پی
 وصف ایدوب دیرکه یوغنلقده ییلانک اورنکی یعنی قازیلانی قائلنلقده
 اوزونلقده اژدرک شبیهی حاصلی غایت قالدین واوزون * بود تصویر مار
 صنعت او * لوح تصویر اوتن عربان * بود ادات ماضی ایدی
 دیمکدر (تصویر مار مصدرک مفعولنه در ییلان تصویر ایدی
 دیمکدر) (صنعت او لامیه اوزمیری تازیانه به راجعدر) (لوح تصویر او
 بیانه ولامیه (تن عربان بیانه (محصول یت) اول تازیانه نک صنعتی
 ییلان تصویر یایق ایدی انک تصویر فتنه سی جبالق وجود
 یعنی هر ضربانیه وجود انسانده افای تصویر ظهراولوردی
 (عروض) بوقطعه بحر خفیفنددر اولاجز و قیلتمش در مصدر وابتدا
 سالم حشور محبون عروض و ضرب اصل صل فاعلاتن دن سبب آخر
 حذف ووند قطع اولوب فاعل قالور فعلن لفظنه تبدیل اولنور
 فاعلاتن مفاعلتن فعلن اولور * برداشت و پشت مرا چون شکم طبل
 برهنه ساخت و چون طبلال روز جنک بضربات متعاقب و نقرات
 متوالی بنواخت نه مرا ازهره فریاد که می رسیدم که آواز مرا بداند
 ونه طاقت صبر که می اندیشم که پوست برتن من بدرانند بر آن شدم که
 برخیزم و بختیج خنجره اورا بیرم و خون اورا بریزم باز کفتم فتنه
 بیای خواهد شد که نشاندن آن از دیت هیچ کس نیاید صبر کردم
 تا مادر و خواهر روی آگاه شه ند آمدند و مرا از دست او کشیدند
 و ویرا بیرون بردند * برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی یعنی
 ایدی (پشت مرا لامیه بنم ارقه می دیمکدر (چون ادات تشبیه
 (شکم طبل لامیه طبلک قرنی کی دیمکدر (برهنه بانک ضمیمه جلیق
 دیمکدر (ساخت فعل ماضی مفرد غائب دوزدی یعنی ایلدی دیمکدر
 (چون پنه ادات تشبیه (طبلال روز جنک لامیه و پیانه جنک کونک
 طار لجیمی کی دیمکدر (بضربات متعاقب بیانه با حرف مصاحبت
 ضربات ضربه نک جمیدر متعاقب تفاعل باندن اسم فاعلدر
 تعاقب ایدی معناسنه (نقرات نونک فتنه نقره نک جمیدر نقره
 باش برمنی اورنه پلارغنه اوزمدن حاصل اولان صونه دیرل بونده

نجر بد اولنوب ضربه کپی اورمق معناسنه در (متوالی وزن ومعناده
 متعاقب کیدر) (نواخت نوک ضربه فعل ماضی مفرد غائب اوخشادی
 یعنی آوردی دیمکدر) (زهره فریاد فریاده حدم دیمکدر کرچه زهره
 اصل لغته اود دیمکدر) (که حرف تعلیل (می ترسیدم می اداات حکایه
 ترسیدم فعل مضارع متکلم وحده قورفر ایدم دیمکدر) (که حرف
 بیان) (بداند فعل مضارع مفرد غائب یسه دیمکدر) (می اندیشیدم
 می ترسیدم کپی دوشونوردم دیمکدر) (پوست دری منه اضافت لامیه
 (بدراند بام تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب بیرنه دیمکدر) (بر
 حرف استعلا) (شدم ماضی متکلم وحده اولدم دیمکدر) (برخیزم
 فعل مضارع متکلم وحده قالم دیمکدر) (بخنجر باحرف مصاحبت
 خنجر معروف) (خنجره اولامیه خنجره هاء رسمیه بوغاز دیمکدر
 (بیرم بام تا کیدایله فعل مضارع متکلم وحده کم دیمکدر) (خون او
 لامیه انک قانی دیمکدر) (بریزم بیرم کپی دوکم دیمکدر) (باز بنه دیمکدر
 (بیای باحرف ظرف) (خواهد شد اولقی استزفته ایاقلنور دیمکدر
 کایتند) (که حرف رابط) (نشاندن آن اضافت مفعولنه درآی او تورعمق
 (از دست کس لامیه هیچ کپسه نک الندن) (نباید کلز معناسنه فعل
 نفی مستقبل) (ناحرف انتها) (مادر انا) (خواهر قیز قزنداش دیمکدر
 (آگاه شدند طویدیلر) (آمدند کلدیلر) (کشیدند چکدیلر) (بیرون
 آوردند چقر دیلر) (محصول ترکیب) (طوتدی یعنی قچی بی الدی و بنم
 ارقه می طاول قرنی کپی جلیق ایلدی و جنک کونینک طاولجیسی کپی
 بربری اردنجه ضربه لرله و متوالی اورمه لرله آوردی حقیقته مهتر
 پیتنده جنک حرری دیرلر بر اصولدر چایک چایک ضرب ایدرلر و فقرات
 فن موسقیده تنه ننی یله لالی بو الفاظلردن گناه در و بوکا مناسب
 نواخت نغمه ایله ساز چالمغه دخی دیرلر حاصلی بویله جنک حرری
 چالار کپی دو کرایدی نه بنم فریاده حدم وارزیرا قور قرایدم که
 سیمی بیله ونه صبره طاقم وارزیرا دوشنوردم که دریمی بیر ترانک
 اوزد بنه اولدم که یعنی مراد ایلدم که خنجر ایله انک بوغازنی کم و انک
 قانی دوکم بنه دیم فتنه ایاقلنور که اتی او تورعمق هیچ کپسه نک الندن
 کلز صبر ایلدم تا کیم اناسی وقیز قزنداشی دویدیلر کلدیلر و بی انک

الندن چكدیلر واتی جقاردیلر * ساعتی برنیامد که مادر جیدا درآمد
 برکان آنکه من جیدایم من بگریه درآمد و ناله برداشتم و جامه
 درسر کشیدم و پشت بروی کردم گفت ای دختر از خدای بترس و کاری که
 خلاف طبع شوهرست پیش مگیر که يك مواز شوهر تو خوشتر از هزار
 اشتراش نزد کبست که تو از برای وی محنت کشتی و این شربت جشتی
 برخاست و گفت خواهر ترا خواهم فرستاد تا امشب دم سار و همراه
 تو باشد و برفت * ساعتی با حرف وحدت (برنیامد فعل نفی ماضی
 مفرد یکدی دیمکدر) که حرف بیان (مادر جیدا لامیه) درآمد فعل
 ماضی مفرد غائب کبردی دیمکدر (برکان آنکه اول ظن ایله که) جیدایم
 میم ضمیر متکلم (بگریه با حرف صله) درآمد فعل ماضی متکلم وحده
 کلام دیمکدر (برداشتم ده بویه قالدردم دیمکدر) کشیدم ده بویه
 چکدم دیمکدر (در حرف صله) درسر باشم دیمکدر (بروی اکا
 دیمکدر) بترس باء تأکید ایله امر حاضر مفرد قورق دیمکدر (کاری
 با حرف وحدت) که حرف رابط (خلاف طبع شوهر لامیه) در
 قوجا کک طبیعتک مخالفیدر (پیش مگیر شروع ایله) که حرف
 تعلیل (شوهر نو لامیه) خود تأکید (کبست کبیدر دیمکدر) که
 حرف بیان (از برای وی انک ایچون) کشتی فعل مضارع مفرد
 مخاطب چکر سین دیمکدر (جشتی ده بویه طازرسین دیمکدر) برخاست
 فصل ماضی مفرد قالدیدی دیمکدر (خواهر ترا لامیه) اادات مفعول
 سنک قیر قرداشک (خواهم فرستاد بوللاسم کرک) تا حرف
 تعلیل (دم سار موافق معنایه) همراه سرداش دیمکدر (توبه
 اضافت لامیه) محصول ترکیب (بر ساعت یکجیدی که جیدانک انامی
 کبردی اول ظن ایله که بن جیدایم بن گریه کلام و ناله و افغان قالدردم
 و اتوایم باشم چکدم و ارفه می اکا ایلدم دیدی ای قیر اللهدن قورق
 و برایش که قوجا کک طبیعتک مخالفیدر شروع ایله زیرا سنک
 قوجا کدن بر قبل خوشر کدر هزار اشه دن اشترا خود کبیدر که سن
 انک ایچون محنت چکه سین و بوشربی طاته سین قالدیدی و دیدی سنک
 قیر قرداشکی بوللاسم کرک تأکید بویکجه سیکا موافقت و سرداش
 اوله و مادر جیدا کندی * و بعد از ساعتی خواهر جیدا آمد و گریه

بر گرفت و برزنده من دعاء بد کرد باوی سخن نکفتم در پهلوی من بخفت
 چون قرار گرفت دست دراز کردم و دهان و براسخت بر گرفتم و نکفتم که
 خواهر تو با اشترست و من بجای وی این همه محفت کشیدم این را پوشیده
 دارا کر نه هم شما فضیحت می شوید و هم من اول وحشت تمام بروی
 راه یافت و آخران وحشت بموانست بدل شد تا صبح آن قصه را می گفت
 و می خندید * بعد از ساعتی با حرف وحدت بر ساعتد نصکره (خواهر
 جیدالامیه) بر گرفت فعل ماضی مفرد بونده اثباتدن عبارتندر (کر به
 گرفت اغلادی دیمکدر) (بر حرف صله) (رزنده اسم فاعلدر اور پی
 دیمکدر) (منه اضافت مفعولنه در بکا اورانه دیمکدر) (دعاء بد معروف
 باوی با حرف صله) (پهلویان دیمکدر) (منه اضافت لامیه) (بخفت
 باءنا ~~کجیدالیه~~ یاندی دیمکدر) (چون حرف تعلیل) (قرار گفت ساکن
 اولدی) (دست دراز کردم الیه اوزاتدم) (دهان وی لامیه) (را اادات
 مفعول انک اغزینی) (سخن بکر قتم پک طوند م) (که حرف بیان
 خواهر تو لامیه با حرف مصاحبت) (بجای وی لامیه) (با حرف صله
 انک برینه دیمکدر) (کشیدم فعل ماضی متکلم وحده چکدم دیمکدر
 این را اادات مفعول بونی یعنی بوسری) (پوشیده اسم مفعول
 اور تیش دیمکدر) (دارا حاضر مفرد طوت دیمکدر) (پوشیده دار
 کیرله دیمک اولور) (اگر نه اگر پوشیده نداری تقدیرنده دراکر
 کنیز ایسک) (هم شما هم سز) (فضیحت رسوای دیمکدر) (می شوید فعل
 مضارع جمع مخاطب اولور سکز دیمکدر) (وخشت اور بک معناسنه در
 راه یافت بولدی) (و آخر عاقبت بموانست با حرف صله موانست
 مفاعله یابندن مصدر در انسبت لشمک) (بدل شد مبدل اولدی
 تا حرف انتها) (را اادات مفعول) (می را اادات حکایه) (گفت و خندید
 ماضی مفرد فاعلدر در سولردی و کولردی دیمکدر) (موصول ترکیب)
 بر ساعتد نصکره جیدانک قیر قزنداشی کلدی اغلادی و بکا اورانه
 بد دعا ایلدی اکا سوز سولدم بنم یاننده یاندی چونکه ساکن اولدی
 ال اوزاتدم وانک اغزینی پک و محکم طوتدم و دیدم که سنک قیر قزنداشک
 اشترایله در و بن انک برینه بوجبع محنتی چکدم بوسری کیرله اگر
 کیرله مزسک هم سز رسوای اولور سکز و هم بن ابتدا وحشت تمام بول

بولدی وعاقبت اول وحشت انسته قبل اولدی صباخه دك اول قصه بی
 سويلردی وکوردی * چور صبح بد میدجیداد رآمد چون مارا بدید
 ترسید وکفت و بھک این کبست در پهلوی تو کفتم خواهر تو و این نیک
 خواهریست مر ترا پس کفت که وی اینجا چون افتاد کفتم این را ازوی
 پرس که فرصت تنک است جامه خود بر کفتم و یا شتر پیوستم و هر دو
 سوار شدیم و در راه در آمدیم در اثنای راه این قصه را باوی بکفتم
 پشت مرا بکشاد و جراحتهای تازه را به رابید و عذر خواهی بسیار کرد
 و کفت حکما گفته اند بار از برای روز محنت باید واکر نه روز راحت یار کم
 نیست * چون ادات تعلیل بدعید باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب
 ظاهر اولدی دیمکدر (چون ادات تعلیل) (مارا بری دیمکدر) (بدید
 باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (ترسیده بویله
 قورقیدی دیمکدر) (و بھک برکله ترخدر عذابده دخی استعمال اولنور
 خلاف مأمول برایشک ظهورنده تعجب محذره استعمال اولنور نه کیم
 رکیده الله جزا و یرسون دیدکاری کی و بھک ده غیبی ایله بویله در
 ترجمه ده و عذابده ده احتمالی وار شارح شرح ایده ممش (این کبست
 بو کبدر) (پهلوی تو لامیه) (خواهر تو ده بویله در) (نیک خواهریست
 ابو قیر قرنداشدر) (مرا ادات صله مر ترا سکا دیمکدر) (چون نیجه
 دیمکدر روم ضمیمه) (این را را ادات مفعول بونی دیمکدر) (ازوی خواهر دن
 (پرس صور) (که حرف تعلیل) (تنکست طاردر) (جامه خود لامیه
 (بر کفتم بونده الدم دیمکدر) (باشتر با حرف صله (پیوستم فعل ماضی
 متکلم وحده اولشدم دیمکدر) (شدیم متکلم مع الغیر اولدق دیمکدر
 (درره در حرف صله) (در آمدیم ماضی متکلم مع الغیر کیردک دیمکدر
 (اثنای راه بیانیه یول اراستنده) (را ادات مفعول) (با حرف صله) (وی
 اشتره راجعدر) (پشت مرا ادات مفعول اضافت لامیه بنم ارقی دیمکدر
 (بکشاد باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد آجدی دیمکدر) (جراحتهای
 تازه یانه بیانیه ها ادات جمع تعجی یاره زنی) (بدید کوردی) (عذر خواه
 وصف ترکیبی با حرف مصدر) (بسیاره اضافت بیانیه چوق عذر
 دیلیجیلک دیمکدر) (کم نباید اکسک اولماز دیمکدر) (محصول ترکیب)
 چونکه صباح ظاهر اولدی جیدا کلدی چونکه بزی کوردی قورقیدی

دیدی الله جزا و پسون بو کچدر سنک بانکده دیدم سنک قیر قز نداشک
 و بو سکا ای قیر قز نداشدر پس دیدیکه اول بو محله نیجه دو شدی
 دیدم بونی اندن صور ز برا فرصت طاردر ائوام الدم واشتره اولشدم
 و هر ایکیم سوار اولدی و بوله کیردک ائشای راهده بوقصه بی اکا
 سو بیدم بنم ارقه می آجیدی و قچی یارملرینی کوردی و جوق عذر
 دیلیجیلک ایلدی و دیدی حکما دیملردر دوست محنت کونی ایچوندر
 بوخسه راحت کونده بار اکسک دکل (قطعه) دلا کرایت روزی
 ضمی پیش * چو یاری باشد غمخوار غم نیست * دلا الف حرف ندا
 ای کوکل دیملدر (آیت سکا کلورسه) روزی یا حرف وحدت برکون
 دیملدر (ضمی یا حرف وحدت نوصبه) پیش قیت دیملدر (چو
 ادات تعلیل) باری یا حرف وحدت بر دوست دیملدر (باشدت سکا
 اولورسه) غمخوار بارک صفتی و وصف ترکیبدر فایرچی یعنی اعانت
 ایدیچی و اجی بیچی دیملدر (محصول یت) ای کوکل اگر برکون سنک
 قشکه برغم کلورسه چونکه بر دوست غمخوارک اوله غم یوقدر * برای
 روز محنت یار باید * و کره روز راحت یار کم نیست * روز محنت بیانیه
 باید فعل مضارع مفرد غائب کره کدر دیملدر (و کره یوخسه
 دیملدر) (روز راحت بیانیه) کم نیست اکسک دکلدر (محصول یت)
 محنت کونی ایچون کر کدر دوست یوخسه راحت کونده دوست
 اکسک دکل (عروض) بوقطعه بحر هزج مسد سدر که بالکزعروض
 و ضربی محذوف مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولور (حکایت) وقتی
 رشید بکوفه رسید وز بروی بنحاس در آمد غلامی بروی عرض کردند
 چون آهنگ غنا کردی مرغ از هوا در آوردی خبر اورا برشید رسانید
 بفرمود تا اورا بنخریند چون از کوفه عزم رحلت کردند شنیدند که
 در روز اول می کر بست وحدی کان می گفت * وقتی یا حرف وحدت
 رشیددن مراد هارون رشیددر (بکوفه یا حرف صله) (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ابرشیدی دیملدر) (وز بروی لامیه) (بنحاس یا حرف صله نحاس
 اسیر بازاری دیملدر) (غلامی یا حرف وحدت) (بر حرف صله) (که
 حرف رابط) (چون حرف تعلیل) (آهنگ غنا بیانیه آهنگ قصد و شروع
 دیملدر) (کردی یا حرف حکایه ایلیه ایدی دیملدر) (مرغ را را ادات

مفعول (در آوردی یا حرف حکایه ایندردی دیمکدر) خبر او لامیه
 اوضه بری غلامه راجعدر (را ادات مفعول) برشید با حرف صله (رسانید
 فعل ماضی متعدی مفرد غائب فاعلی وزیره راجعدر ابرشردی دیمکدر
 (بفرمود فاعلی رشید) تا حرف تعلیل (او را غلامی) بخیریدند فعل
 ماضی جمع غائب الدیلر (چون ادات تعلیل (عزم رحلت مصدرک
 مفعولته در کوجکه نیت دیمکدر (در حرف ظرف (روز اول بیاتیه
 می حرف حکایه (کر بست فعل ماضی مفرد اغلردی (وحدی کان
 وصف ترکیبدر نغمه ایله دوه سوره رک دیمکدر بونده نجرید اولنوب
 تغنی ایدمک دیمک اولور (می گفت دیر ابدی (محصول ترکیب)
 بروقت رشید کوفه به ابرشدی یعنی کلدی وزیری اسیر بازار به کیردی
 بر غلام اکا عرض ایلدیلر چونکه غنایه شروع وقصد ایله ایدی
 قوشی هوادان ایندردی غلامک خبرینی وزیر رشیده ابرشردی
 رشید بیوردی تا کیم اتی الدیلر چونکه کوفه دن کوجکه نیت ایلدیلر
 اشتدیلر که اولکی کونده اغلردی و تغنی ایدرک دیر ایدی (قطعه)
 آنکه ریزد بی کنه خوغم بنیغ هجر یار * به که از خون چو من شوریده
 حال بکنرد * آنکه انکس که تقدیرنده در (ریزد فعل مضارع مفرد
 فائب دوکر دیمکدر (کنه نگاهدن مخفف (خوغم بنم قانمی دیمکدر
 (بنیغ هجر یار (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن اضافت لریاتیه و لامیه
 یارک هجری قلیجی ایله دیمکدر (به ایو) که حرف بیان (خون چو من
 شوریده حالی) یا حرف وحدت شوریده حال وصف ترکیبدر قریشق
 حاللی دیمکدر (چو ادات تشبیه بنم کی بر قریشق حاللی تک قانندن
 ابودر که دیمک اولور (بکنرد باه تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب
 کجه دیمکدر (محصول بیت) اول کیمسه که بی کنه بنم قانمی هجر یار
 قلیجی ایله دو کر اعلادر که بنم کی بر شوریده حالک قانشدن کجه
 * من که از یک روزه هجران اینچنین رقم زدست * وای جان من اگر
 ماهی و سالی بکنرد * (که حرف بیان (یک روزه هاء رسمی حرف
 مقدار بر کو نلک دیمکدر (اینچنین بونجیلین دیمکدر (رقم فعل ماضی
 متکلم وحده کتدم دیمکدر (جان من لامیه (ماهی و سالی یاری
 وحدت (محصول بیت) بن که بر کو نلک هجران دن بونجیلین الدن کتدم

وای بنم جانم اگر برای و بریل کچرسه (عروض بوقفه مدمل مثنوی که
 بالکز عروض و ضربی مخذوف در که بر مصرعی فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلن اولور * این خبر برشید رسید و برا احضار فرمود
 و از حال وی استفسار نمود دانست که در کوفه بعشق کسی گرفتارست
 ترجم کرد و برا آزاد ساخت وزیر گفت حیف باشد که چنین خوش
 آوازی آزاد کنند رشید گفت در یغ باشد چنین بلند پر واز برانده گیرند
 (محمول ترکیب) بوخبر یعنی غلامك آه و فغانی رشیده ابرشیدی غلامی
 احضار بیوردی وائک حالتین استفسار کو ستردی یعنی صور دی
 بیلدی که کوفه ده بر کیمسه نك عشقنه گرفتار در ترجم ایلدی اتی آزاد
 ایلدی وزیر دیدی حیف اولور که یعنی یاز قدر که بو بچلین خوش
 آوازی آزاد اید ل رشید دیدی در یغ یعنی یاز قدر که بو بچلین بلند
 پروازی بنده طوبه ل (رباعی) ای آنکه ترادولت شاهی هوسست
 و آزادی بندگان ترادست برست * آنکه ینه انکس که تقدیرنده در
 ترا (را حرف نخصیص سنک دیمکدر) دولت شاهی یا حرف مصدر
 اضافت ینیه (آزادی یا حرف مصدر بندگانه اضافت ینیه) (ترا
 سابق کی) دست رس وصف ترکیب در قدرت معناسنه (محمول بیت
 ای اول کیمسه که سنک شاهلق دو اتی هوسک وارد یعنی پادشاهلقده
 دوام سلطنت آرزو و هو سک وارد در دخی قوللر ادا آنکه قدر تک
 وار در * آزاد کن آنرا که بود بنده عشق * کان دلشده را بندی
 عشق بست * آزار ادا ت مفعول (که حرف رابط) (بود فعل مضارع
 مفر داوله دیمکدر) (بنده عشق لامیه) (که ادا ت تعایل) (داشده وصف
 ترکیب در کو کلی کتمش معناسنه عاشقده استعمال اولور) (را ادا ت صله
 بندی عشق لامیه یا حرف مصدر کاف هاه رسمیه دن مبدل) (بست
 کافیدر) (محمول بیت) آزاد ایله اول بنده بی که عشقک قولی اوله
 زیر اول داشده به عشقک بنده لکی کافیدر (عروض) بور باعی هزج
 آخر بندر که صدر وابتدا خرب حشول جمله مکفوف عروض و ضرب
 اهتم بر مصرعی مفعول مفا عیل مفا عیل فاعول اولور * حکایت
 خوب روی که هزار دانا از سودای او شیدا بود و هر لحظه بر سر کوش
 از آمد شد سودایان هزار غوغا نوبت خوبی سر آمد و نکبت زشتی از بام

و در در آمد عاشقان بساط انبساط باز چیدند و پای اختلاط در کشیدند *
 خوب روئی (یا حرف وحدت خوب و محبوب معنای وصف ترکیبدر
 که) حرف رابط (دانا عاقل و عالم معناسنه در) سودای اولامیه انك
 سودا سندن دیمكدر (شیدا دلی دیمكدر) (بود ادات ماضی) (هر لحظه
 هر آن دیمكدر) (بر سر کوبش شین ضمیر خو برو به راجعدر) (بر حرف
 صله انك محله سی او جنه) (آمد شد کلوب کتمه دیمكدر) (سودا ییانه
 اضافت لامیه سودا بیان الف نون ادات جمع یاء ثانی حرف نسبت
 سودا یلر دیمكدر) (نوبت خوبی ییانه یا حرف مصدر) (سر آمد نهایت
 بولدی دیمكدر) (نکبت زشتی نوبت خوبی کی نکبت ادبار معناسنه در
 (پام طام) (در قیود دیمكدر) (در آمد کردی دیمكدر) (بساط انبساط مجازا
 لامیه انبساط رغبت معناسنه در) (باز حرف تأکید) (چیدند فعل ماضی
 جمع غائب دوشردیلر) (پای اختلاط ده مجازا لامیه اختلاط انبساط
 معناسنه در) (در کشیدند فعل ماضی جمع غائب چکدیلر دیمكدر
 (محصول ترکیب) بر محبوب که یک دانا انك سودا سندن دلی ابدی و هر
 لحظه انك محله سنه سودا یلر کلوب کتمه سندن هزار غوغا و اوردی
 کوزللك نوبتی نهایت بولدی و چیرکنلك ادباری طامدن و قیودن
 کردی عاشق لر رغبت بساطینی دوشیر دیلر و اختلاط و انبساط ایاغنی
 چکدیلر * بایکی از ایشان کفتم این همان یارست که پار بود همان چشم
 و ابروی بیجااست و همان لب و دهان برقرار قامت ازان بلند ترست و تن
 ازان نیر و مندر تر این چه وقاحت و بی شرمیست و بی وفایی و بی آزر می
 که دامن صحبت ازودر چیددی و پای ارادت ازودر کشیدی * با حرف
 صله (یکی از ایشان انلودن بریسنه) (همان هم ایله آدن مرکبدرینه اول
 دیمكدر) (بارست دوستدر) (که حرف رابط) (پار باء مجمله یلدر
 دیمكدر کچن سنه معناسنه) (همان سابق کی) (بیجااست با حرف ظرف
 یرنده در دیمكدر) (همان ینه سابق کی) (برقرار ثابت معناسنه در) (قامت
 بوی معناسنه) (ازان اولکی دن) (بلند بونده بویلو دیمكدر) (نیر و قوت
 معناسنه) (مند ادات نسبت قوتلی دیمكدر) (وقاحت ادب سزللك
 معناسنه در) (بی شرمی یا حرف مصدر شرم و اتامق بی شرمی حیا سزاق
 وقاحت عطف تفسیر بدر) (بی وفایی یا حرف مصدر و فاسزلق) (بی آزر می

یا حرف مصدر (آزم الف ممدوده و زاتك فتحيله حرمت و ادب
معنا سنه در بی آزرمی حرمه سزاک دیمکدر) (که حرف تعطیل (در چیدی
فعل ماضی مفرد مخاطب دیوشردک دیمکدر (پای ارادت مجازا بیانیه
(در کشیدی چکدک دیمکدر (محصول ترکیب) اول روگردان اولان
افتاده لردن برینه دیدم بوینه اول دوستدر که کچن سنه ابدی یعنی
بیلدر اولان محبو بگزیدر ینه اول کوز وقاش ینده در وینه اول دوداق
واغز ثابتدر بوی اولکیدن بویلو رکدر و وجود اولکیدن قوتلو رکدر
بونه ادب سزاکدر و حیا سزاکدو و وفاسزلقدر و حرمه سزاکدکدر که اتک
صحبتدن اتک دوشیردیک یعنی روگردان اولوب اجتناب ایتدک و ارادت
ایاغنی اندن چکدیک * گفت هیهات چه میگوی که آنچه دل من می برد
و هوش من می ر بود روحی بود در قالب تناسب اعضا و نعومت بدن
و لطافت جلد و ملائمت آواز دمیده چون آن روح ازین قالب مفارقت
کرد با قالب مرده چه عشق بازم و بر کل پڑ مرده چه نغمه آغازم *
(میگوی فعل مضارع مفرد مخاطب سویلرسین دیمکدر) (که حرف
بیان آنچه اول نسنه که (دل من لامیه (می حرف حکایه (برد فعل ماضی
مفرد (دل من می برد بنم کوکلی الوردی دیمکدر (هوش من ده لامیه
(می ادات حکایه (ر بود فعل ماضی مفرد غائب (هوش من می ر بود
بنم عقلمی قاپاردی (روحی یا حرف وحدت (بود ادات ماضی قالب
لامک فتحيله در (تناسب اعضا مصدرک فاعلنه در اعضا تنک او بغولغنی
دیمکدر نعومت ینده بویله بدنک یومشقلغنی (لطافت جلدده بویله
جلد دری دیمکدر (ملائمت آوازده بویله (دمیده ظاهر اولمش معنا سنه
ماضیدن قسمدر (در قالب تناسب اعضا الی آخره بو وصفلردمیده نک
مفعول فیهیدر (چون ادات تعلیل (مفارقت کرد ایرلدی (با قالب یا حرف
مصاحبت (قالب مرده بیانیه (عشق بازم عشق او ینادم دیمکدر
(کل پڑ مرده بیانیه پڑ مرده وصولش دیمکدر (محصول ترکیب) اول کیسه
دیدمی هیهات نه سویلرسین اول نسنه که بنم کوکلی الوردی و بنم عقلمی
قاپاردی تناسب اعضا و نعومت بدن و لطافت جلد و ملائمت آواز
قالبیده ظاهر اولمش بر روح ابدی چونکه اول روح بو فایلدن مفارقت
ایلدی اولمش قالب ایله نه عشق او ینادم وصولش کل آوزره نه ترنم

و تنفی ایدم (ر باعی) کل رفت ز باغ خار و خس را چه کنم * شه نیست
 بشهر در عس را چه کنم * رفت فعل ماضی مفرد غائب ~~کندی~~
 دیمکدر (خار و خس جور خوب دیمکدر را اادات مفعول (چه کنم
 نیلیم دیمکدر (بشهر با حرف ظرف (در ظرفیتی تأکید در (عسس
 کجیه بکجی سینه دیرلر (را اادات مفعول (محمصول بیت) باغدن
 کل کندی جور جو بی نیلیم شهرده پادشاه یوقدر عسسی نیلیم
 * خوبان قفسند و حسن و خوبی طوطی * طوطی جو پرید قفس را
 چه کنم * خوبان الف نون اادات جمع و مبتدا (قفسند خبری
 (خوبی یا حرف مصدر کوزللك دیمکدر (حسن خوبی عطف
 تفسیریدر و مبتدا (طوطی خبری) بعضی نسخه ده حسن خوبان
 واقع اولمشدر اضاقله مصراع ثانیه اولان طوطی مبتدا (پرید
 خبری چو اادات تعلیل (پرید باء تأکید ابلة فعل ماضی مفرد
 او جدی دیمکدر (را اادات مفعول) بعضی نسخه ده چوپرید من قفس را
 واقع اولمشدر (محمصول بیت) محبوبلر قفسیدرلر و حسن خوبی
 طوطی در یا محبوبلرک حسن طوطیدر طوطی چونکه او جدی قفسی
 نیلیم یا طوطی چونکه او جدی بن قفسی نیلیم (عروض) بور باعی
 شجره آخرب اوزاندن در که صدر و ابتدا آخرب حشا اوللر مقبوض
 ثانیلر سالم عروض و ضرب مجرب بر مصراعی مفعول مفاعیلن مفاعیلن
 فعل اولور (حکایت) دلارای که رونق جالش رفت بود وظلمت
 ریش صفحه رویش گرفته طالبازا از مصاحبت خود صبور می دید
 و عاشقازا از مواصلت خود نفور دانست که حجاب ایشان موی
 چندست که بر عارض و ز نخدان دمیده و ازان دام بی اندام مرغ
 دل ایشان رمیده * دلارای یا حرف وحدت دلارام وصف ترکیبدر
 کوکل اکندیرچی معناسنه محبوبه اطلاق اولنور (که حرف رابط) (رونق
 جالش لامیه شین ضمیر دلارامه راجعه در (جمال کوزللك رونق فر
 دیمکدر (رفت ماضیدن قسمدر کنش دیمکدر (بود اادات ماضی
 (ظلمت ریش لامیه (ریش کسره صریحبله صقل دیمکدر لحیه
 معناسنه (صفحه رویش لامیه شین دلارامه راجعه در (صفحه صحیفه
 معناسنه (گرفته ماضیدن قسمدر طومش دیمکدر (طالبازا را اادات

مفعول (مصاحبت خود لامیه) (صبور مبالغه وزنی اوزره اسم فاعل در
صبر ایدیی معناسنه) (می ادات حکایه) (دید فعل ماضی مفرد غائب
کورر ایدی دیمکدر) (عاشقانه طالبانرا کی) (مواصلت خود لامیه
(نغور فتح نون یاله مبالغه اوزاندن در نقرت ایدیی معناسنه) (دافست
فعل ماضی مفرد غائب ییلدی دیمکدر) (که حرف بیان) (حجاب ایشان
لامیه) (حجاب مانع ایشان ضمیر جمع طالبان وعاشقانه راجع در) (موی
چندست بر قاج قلدر) (که حرف رابط) (عارضه بر پیدر یکاف دیمکدر
عجم فتح راء ایله اوفورل) (زنخدان چکه دیمکدر) (مدیده ماضیدن
قسمدر ظاهر اولمش معناسنه) (دام بی اندام موصوفه صفتیه اضافت در
دام طوزاق بی اندام قیاس فسنر دیمکدر) (مرغ دل ایشان یانه
ولامیه) (رمیده ماضیدن قسمدر اورکش معناسنه) (محصول ترکیب)
برکوکل اکلند. یچی محبوب که کوزلکی نکر وونی کتمش ایدی وصل
ظلمتی عقیقه رونی طومش ایدی طالعبری کندی مصاحبتدن
صبر ایدیی کوردی وعاشقانه یچی کندی مواصلتدن نقرت ایدیی
کوردی ییلدی که انکر ماضی بر قاج قبلدر که یکاف و چکه اوزره
ظاهر اولوب بنشدر واول اندامسز طوزاقدن انکر کوکلی قوشی
اورکشدر * حجامی را طلب کرد و گفت که از بی یاری بچان آمده ام
و از بی خریداری بفغان یا و این حجاب را بردار و این دام را از هم
بردار حجام مردی ظریف بود و طبعی لطیف داشت پاکی میراند و این
قطعه میتواند * حجامی با حرف وحدت حجام بر زده مستعملدر) (را
ادات مفعول) (طلب کرد چه غردی دیمکدر) (که حرف بیان) (بی یاری
یا حرف مصدر دوست سر افندن دیمکدر) (بچان آمده ام با حرف
صله جان کلمه دیمکدر اما بو کلام مشقت چکدم و مضطرب اولدم
دیکم محله استعمال اولنور) (تکیم ترکیده جائیه کار ایلدی و جانم
جقندی دیر) (بی ادات سلب) (خریداری با حرف مصدر خریدار
وصف ترکیبدر مشتری معناسنه مشتری سر افندن دیمکدر) (بفغان
یا حرف صله فغانه کلمه دیمکدر) (آمده ام تقدیر اولنور قاعده مجمع
اوزره) (حجاب را ادات مفعول) (حساب مانع دیمکدر) (از پیش او نکردن
یعنی اوه دن) (بردار فعل امر حاضر قادر دیمکدر) (دام را ادات

مفعول (از هم بری برندن) (بردر امر حاضر مفرد آیر و بیرت دیمکدر
 (مردی یا حرف وحدت ظریف صفی) (بود ادا ت ماضی) (طبعی
 یا حرف وحدت (لطیف صفی) (دانست فعل ماضی مفرد غائب
 بویه برلده اثبات معناسین افاده ایدر) (پاکی یاه اصلیه ایله استره
 دیمکدر) (ی ادا ت حکایه) (راند فعل ماضی مفرد سور ایدی دیمکدر
 (می خواند ده بویه او قوردی دیمکدر) (محصول ترکیب) (بربری طلب
 ایلدی و دیدی دو سمن لعدن جانم چقدی و مشترک لکدن
 فدا نه کلشم کل و بومانعی ارادن قالدرو و بوطوزاغی بری برندن آیر
 بیرت یعنی پاره پاره ایدوب طاعت بربر ظریف آدم ایدی و بر اطفاف
 طبعی و رایدی اوستره بی سورردی و بوقطعه بی او قوردی (قطعه)
 * توبت خوبی امرد چوسر آمدان به * که بی عشوه بنا کوش و ذقن
 متراشد * نوبت خوبی لامبه نوبت بونده وقت معناسنه در یا حرف
 مصدر (امرده اضافتی لامبه امرد همزه تک فتحی و میک سکونیه
 مویدن عاری اولان تازه) (جو ادا ت تعلیل) (سر آمد نهایت بوادی
 دیمکدر مستعمل در) (آن به مصرع ثانیه مرهوند) (که حرف بیان
 (بی ادا ت تعلیل) (بی عشوه عشوه ایچون دیمکدر) (بنا کوش قواق دبی
 (ذقن چکه معناسنه هر پیدر) (تراشد فعل نهی حاضر تراش ایلمسون
 دیمکدر فعل مضارع مثبت یازان تراش ایده بمش) (محصول بیت) (خو بلاک
 بوقتی چونکه نهایت بولدی اول بودر که عشوه و ناز ایچون بنا کوش
 بوقتی تراش ایلمسون یعنی تراش ایلمسه اعلا و رعنا و اور * اوح عارض
 چوشد از موی تراشیده داشت * چو بسایست که جز صفحه دل
 نخر اشد * اوح بونده صحیفه معناسنه در (عارضه اضافت بیانیه
 (جو ادا ت تعلیل اموی تراشیده بیانیه تراشیده اسم مفعول در تراش
 اولشمش دیمکدر) (درشت قتی دیمکدر) (شدک مفعولی) (چو بسایست
 بوصف ترکیب در دور بی معناسنه یاه ثانی وحدت سین و نادات خبر
 (که حرف رابط صفت) (صفحه دل بیانیه) (نخر اشد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب طرمله مز دیمکدر) (محصول بیت) (یکلاف صحیفه سی چونکه
 تراش اولمش قیلدن یعنی اوقبل سبیله قتی اوله بدور پی در که کوکل
 صحیفه سنک غیری طرمله مز بویه اولنجه تراش ایتمدن ایجا مسی

اولاد (عروض) بوقطعه رمل مخبون مثنی در که صدر و ابتدادن
 ماعدایه خبن طاری اولش وعروض و ضربنه خبن دن ماعدا حذف
 دخی کلددر بر مصرای فاعلاتن فعلاتن فعلن اولور (حکایت)
 عاشقی که از دهشت حبیب دلشک بود و از وحشت رقیب پای در سنک
 آرزوی برد که کی باشد که آن ساده روی ریش بر آورده باشد
 و پندار حسن از سیر بیرون کرده تابی تحاشی در خدمت او توانم بود
 و بی تکلف از صحبت او توانم آسود * عاشقی با حرف وحدت (که حرف
 رابط (دهشت حبیب لامیه دهشت حیرت معناسنه در حبیب محبوب
 دیمکدر) دلشک وصف ترکیبدر کوکلی طار دیمکدر ثقلت ده مستعملدر
 (بود ادا ت ماضی) و وحشت رقیب ده لامیه وحشت خاء مهمله نک
 سکونیه تنها قالمق معناسنه در لازمیاه مصطلح اولوب قور قق
 معناسنه مستعملدر خاء معجزه اولور سه رزالت معناسنه در (پای در سنک
 اضطراریده مستعملدر (می برد ایلتر یعنی ایلر ایدی (که حرف رابط
 (کی جن دیمکدر) (باشد فعل مضارع مفرد اولور دیمکدر) (که حرف
 بیان) ساده روی وصف ترکیبدر امر د معناسنه (ریش بر آورده باشد
 صغلی کلش اوله (پندار باء عجمک کسر یله ظن دیمکدر) حسنه اضافی
 بیانه (از سر باشند) بیرون کرده جقارمش اوله (تا حرف تعلیل
 (بی تحاشی قور قوسنر) خدمت اولامیه (توانم بود اولغه قادر اولم
 (بی تکلف زجنسنر) صحبت اولامیه (توانم آسود راحت ایتکه
 قادر اولم (محصول ترکیب) بر عاشقی که محبه نک حیرتدن ثقلند ایدی
 و رقیب قور قوسنندن یا خود رقیب رزالتنندن مضطرب ایدی
 ارزو ایلر ایدیکه جن اولور که اول محبوب ساده روی صقالنه و کوزلک
 ظنی باشندن جیفه حاصلی بوسودادن فارغ اوله تا کیم قور قوسنر
 انک خدمتده اولغه قادر اولم و زجنسنر انک صحبتندن آسوده
 و راحت اولم * شنیدم که چون ارزوی او بر آمد و تاز کی جلال آن
 پسر بسر درآمد او نیز چون دیگران از راه تمنای او بنشست و دیده
 از تماشا ای او در بست باوی گفتند این خلاف آنست که می گفتی
 گفت من چه دانستم که این صید بجویی بخواید کریخت و این قید
 بجویی بخواید کسخت * شنیدم فعل ماضی متکلم وحده اشتدم

دیمکدر (که حرف بیان) چون ادات تعلیل (ارزوی او لامید) برآمد
 حاصل اولدی (تاذکی باحرف مصدر کاف هاء رسمیدن مبدل جباله
 اضافتی فاعله در جبالک کوزلکی دیمکدر) آن پسره اضافتی لامیه
 (بسر در آمد باحرف صله نهائیه اپردی دیمکدر) (اونیز اودخی
 دیمکدر) چون ادات نشیبه (دیگران الف نون ادات جمع غیر یلری کی
 دیمکدر) (راه تمنای او بیانیه ولامیه انک ارزوسی بولندن دیمکدر
 زیرا تمنائستک معناسنه در) (بنشست باه تأکید ایله فعل ماضی مفرد
 غائب اوتوردی دیمکدر) (تماشای او مصدرک مفعولیه در انی سیر
 ایتکدن) (در بست قیادی دیمک معناسنه فعل ماضی مفرد غائبدر
 (باوی باحرف صله وی عاشقه راجعدر) (گفتند فعل ماضی جمع
 غائب دیدیلر دیمکدر) (خلاف آن لامیه) (که حرف بیان) (می گفتی
 سویلر ایدک) (چه دانستم نه یلیم دیمکدر) (که حرف بیان) (صید
 آو دیمکدر) (بحوی باحرف مصاحبت باحرف وحدت) (حوی
 حاء مهمله و هاء هوز ایله هوی دخی دینلور که اورکتک محلقده دیرلر
 (بخواهد کریخت قاچسه کرک) (قبید باغ دیمکدر بند معناسنه
 (بحوی باحرف مصاحبت) (باحرف وحدت موی قبل دیمکدر
 (بخواهد کسخت اوزولسه لکرکدر) (محصول ترکیب) (ایشندیم که
 چونکه انک ارزوسی حاصل اودی یعنی محبوبک باندده مانع و مزاحم
 قلادی و اول پسرک جبالک تازه ایکی نهائیه اپردی اودخی یعنی
 اول عاشق دخی غیر یلری کی انک ارزوسی بولندن اوتوردی و کوزینی
 انی سیر ایلککلکدن قیادی حاصلی اوده سائر عشاق کی روگردان
 اولادی اگا دیدیلر بوانک خلاقیدر که سویلردک یعنی بی تحاشی
 الفت ایدم دیر ایدک شمعدی اعراض ایدر سین دیدی بن نه یلیم که
 بوصید برحوی ایله قاچسه کرک یعنی برآورکنندی ایله بوصید دلک
 قاچاغنی نه یلیم و بوصید بز قبل ایله اوزلسه کرک یعنی بنید دلک
 قبل قدر جزئی شی ایله اوزیله جکینی نه یلیم (قطعه) در لغت خوانده
 ام که ریش پرست * پیش دانشور لغت پرداز * خوانده ام ماضی متکلم
 و حدهدن قسمدر اوقومشم دیمکدر بعضی نسخهده دیده ام واقعدر
 کورمشم دیمکدر) (که حرف بیان) (ریش صقال دیمکدر و مبتدا

(پرست خبری پر بابه عجمك فخبيله قنات معناسنه در) پيش دانشور
 لغت پرداز لاميه و بيانیه (پيش قيت معناسنه در) دانش اسم مصدر در
 ورا اادات نسبت دانشلی ديمکدر عالم معناسنه (لغت پرداز وصف
 ترکیب در لغته زينت و يريجي ديمکدر) (محصول بيت) (افنده و قومشم
 يا کورشم که صفال قناتدر لغت بزه ييجي عالمك قتنده يعني دانشور
 لغت قتنده صفال قناتدر ديو کوردم و او قومدم * ليکن آن پرکز و
 بو کر عدم * مکنند مرغ نیکویی پرواز * ليکن اادات استدرلك
 (آن پراول قنات) (کز که از اودن مخمفدر) (که حرف رابط) (از حرف
 صله اول قنات ايله ديمکدر) (بو کر با حرف صله و کر واول فخبيله يووه
 ديمکدر آشیان معناسنه) (عدمه اضافت بيانیه) (مرغ نیکویی بيانیه
 با حرف مصدر) (پرواز ميکننده مصروف بيکنند پرواز اوچار ديمکدر
 (محصول بيت) صفال قناتدر ليکن اول قناتدر که انك ايله ابولك
 و کوزلك قوشی عدم يووه سنه اوچار حاصلی مرغ حسنی ديار عدمه
 طيران ايتدزر (عروض) بو قطعه بحر خفيفدندر که بر مصراعی
 فاعلاتن مغايعيلن فعلن درازا حقيق مکرر ايان اولندی (قطعه) ديگر
 * رونق حسن تورقست ای پسر * از نهال خشک سرسبزی مجوی *
 (رونق حسن تولايه لر در سنك حسنك فري (رقست گمشدر) (نهال
 خشک بيانیه قوری فدان ديمکدر) (سرسبزی با حرف مصدر باشمرق
 تازه لنوب يشللمك معناسنه در) (مجوی نهي حاضر مفرد استه ديمکدر
 (محصول بيت) سنك حسنك رونق و فري گمشدر ای اوغل قوری
 فدانن تازه لئتمك طلب ايله حاصلی شمدن صکره جوانلق ما-ولنده
 اولوبه استغنا ايله * خط سبزت باسياهی ميرند * حرف بندار جمال
 از دل بشوی * خط سبزت پائيه ولاميه سنك تازه صفالک ديمکدر
 (باسياهی با حرف صله با حرف مصدر سياهلغه ديمکدر) (ميرند فعل
 مضارع مفرد غائب او در ديمکدر سياهلغه اورمق چوغاه دن کلاه در
 (حرف بندار جمال لاميه و بيانیه کوزلك ظنك حرفنی) (بشوی
 باء تاکيد ايله فعل امر حاضر مفرد يقه ديمکدر) (محصول بيت) سنك
 تازه صفالك چوغا لور کوزلك ظنك حرفنی کوکلكدن يقه محو ايله حاصلی
 محبو بلك و تازه لك خاطر يکه دخي خطور ايدوب گلسون * يك دو

مویت کز بخندان سرزده * کرده یکسانت به پیران دوموی * يك دو
 برایکی دیمکدر تاخیر خطاب (ز بخندان معروف) (کز که ازین مخفف
 (سرزده ها حرف ترتب اوج اوروب یعنی اوج کوسرتوب دیمکدر) (کرده
 خاضیدن قعیدر) (یکسانت لامیه یکسان برابر دیمکدر) (با حرف
 مصاحبت) (پیران دوموی بیانیه دوموی قرغل دیمکدر قیر صفالی
 معناست) (محصول یت) (برایکی قبل سنک ز بخندان کدن اوج کوسرتوب
 سنی قیر صفالی پیرایه رابر ایش (عروض) بوقطعه بحر رمل مسندندر
 بالکزمروض و ضربی محذوف بزمضراحی فاعلان فاعلان فاعلان
 اولور (حکایت) (درویشی به عشق جفا کبشی گرفتار شد بسرااهی
 میدوید و اشکی میریخت و از وی میچشم می ریخت هرگز نگاه نمی
 دید با و گفتند معشوق تو همواره همخانه مستانست و همخوانه می
 پرستان بادر ویشان یار نیست و بامعتقدان جز پرستانکار نی طالب او
 همچو او می باید و صاحب او همچو او می شاید هیچ ازان بهر نیست
 که دامن ازودر چینی و بی کار خود نشینی درویشی چون این نصیحت
 بشنید بخندید و گفت * درویشی یا حرف وحدت (بعشق جفا کبشی
 با حرف صله یا حرف وحدت اضافت لامیه جفا کبش وصف ترکیبدر
 جفا مذهبی دیمکدر زیر کبش مذهبه دیرلر (گرفتار شد طوطلدی
 دیمکدر) (بسرااهی با حرف طرف یا حرف تنکیر بولی باشند دیمکدر
 (می) (حرف حکایه در) (دوید دالک قبحه فعل ماضی مفرد غائب
 یلودی دیمکدر) (اشکی باینه حرف تنکیر) (میریخت ده می دوید کبی
 دو کردی دیمکدر) (از وی ضمیر جفا کبشه را جعدر) (میچشم می ریخت بیانیه
 با حرف مصاحبت) (هرگز بروقت دیمکدر) (نگاهی یا حرف وحدت
 نمی دید کورمزایدی دیمکدر) (با و با حرف صله او درویشیه راجع
 (گفتند دید بادر) (معشوق تو لامیه) (همواره دانما دیمکدر) (همخانه
 مستان لامیه همخانه او دشو هم بزم دیمکدر) (همخوانه می پرستان لامیه
 همخوانه یتاقی دش دیمکدر کمال انبیتدن عبارتند می پرست وصف
 ترکیبدر سراپه طبعی سرخوش و رند معناسنه) (بادر ویشان یا حرف
 مصاحبت) (بامعتقدار یا حرف صله معتقد افتعال باندن اسم مفعولدر
 اعتقاد اولش معناسنه اهل الله دیمکدر) (براز معناسنه) (سراکار

انکار شود اسندن (نی ادات سلب یوق دیمکدر) (طالب اولامیه) (همچو او
 اوده بویه) (هم بنه دیمکدر) (حوادث تشبیه) (باید کر کسر) (مصاحب
 اوده لامیه) (همچو او سابق کی) (می شاید می باید کی) (بهتر اعلارک
 دیمکدر) (که حرف بیان) (در حرف تأکید) (چینی فعل مضارع مفرد
 مخاطب دوشبره سین دیمکدر) (پی ادات تعلیل صله دخی او اور) (کار خود
 بیانه بنشینی باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب او توره سین
 دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (بشنید باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب
 اشتدی دیمکدر) (بختید ده گفت ده بویه در لر کوادی ویدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) (در ویش بر جفا مذهبی محبوبه طوتلدی بول باشند
 یلردی و کوز بائی دو کردی و محبوبدن مر حبت کوز یله بروقت نگاه
 و التفات کورمزدی اول عاشقه دیدیلر سنک معشوقک دائما مستان ایله
 هم برم القندر و رندو سر خوشلر ایله افسست کشر درو بشلر ایله دوست
 دکلدر و اهل الله انکار شود اسندن غیری یوق قدر انک طالبی بنه انک کی
 کر کدر و انک مصاحبی بنه انک کی لایقدر هیچ اندن اعلارک یوقدر که
 اندن انک دوشبروب اعراض ایده سین و کیدو کارک ایچون پاکندو
 کار که او توروب ایشکه مشغول اوله سین درویش چونکه بو نصیحتی
 ایستدی کولدی ویدی (قطعه) (رد عشقت مر اهره زجانان نخورم
 غصه کر زود کری حسن نجمل یئند * درد عشق بیانه مر ارا ادات
 صله به * نصب معنانه در (نخورم فعل نفی مستقبل بیم دیمکدر) (کر
 ادات شرط) (زو از اودن تخفف اندن دیمکدر) (دیگری یا حرف وحدت
 بر غیر بسی دیمکدر) (نجمل تفعیل یا اندن مصدر در وحدت عطف
 تفسیر بدر) (یئند فعل مضارع بفر غائب کورسه دیمکدر) (محمولیت)
 درد عشق در سکا جانانندن نصب غصه بیم یعنی قسوت چکم در کر اندن
 بر غیر بسی حسن و نجمل کورسه یعنی کوز انک کورسه حاصلی التفات
 و انعامنه مصدر از لورسه غم بیم زپرا بوده بر دلو درد عشق در
 * اوکلستان جمالت عجب نیست کزو * خار کس خار بر دطالب کل کل
 چیند * او محبوبه را جعدر (اوکلستان جال بیانه) (کزو که از اودن
 تخفندر) (که حرف رابط از او وکلستاندن دیمکدر) (خار کس وصف
 ترکیبدر او نجی ده مستعملدر لکن بنه بونده خار کندو معنای حق قیسند

کش استمه معنایه اولجده دیکن استیان دیمکدر (خار برد دیکن ایلتر
 (طالب کل اسم فاعلان مفعولنه اضافتیدر) چینه فعل مضارع مفرد
 غائب دوشیریدیمکدر (محصول بیت) اول محبوب کوزلک کلمه تا بگذرد عجب
 دکلدر که اندن دیکن استیان دیکن لکور کل طالبی کل دوشیر حاصلی
 کل انا، یترشح بما فیہ (عروض) بوقطعه بحر ذمل متن بخونددر صددر
 وابتدادن ما عدا سنه خبن طاری اولشدر عروضن تضرینه حذف
 دخی کلوب فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلان اولشدر * خوب رو ویرا
 کیندارادت بملقه درویشستان کشید و چون نقطه مرکز در دایره
 صوفیان آرایید * خوروی یا حرف وحدت (را ادات مفعول
 (خوروی وصفه ترکیبیدر لکور کل دیکندر) کیند اولاد مجازا
 بیانیه (با حرف صله) حلقه درویشان لامیه (کشید فعل ماضی مفرد
 غائب چکدی دیمکدر) چون ادات تشبیه (نقطه مرکز بیانیه مرکز
 پرکارک ثابت اولدینی ایلغک برینمخیرل بوند ما و نه دن عبارتدر) دایره
 صوفیان لامیه (آرایید فعل ماضی مفرد غائب قرار ایلدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) پر خوروی ارادت کیندی درویشان حلقه صله
 چکدی یعنی انرا الله محبت و انبیت ایلدی و مرکز نقطه سی کبی
 صوفیلر دایره سنده قرار ایلدی (قطعه) شدرخش قبله خدا جویان *
 از خدا روی خود درو کردند * قبله خدا جویان لامیه خدا جو
 وصف ترکیبیدر طالب خدا معنایه الف نون ادات جمع (روی خود
 بیانیه (دراودر حرف صله او محبوبه راجعدر) کردند فعل ماضی
 جمع غائب ایلدیلر دیمکدر (محصول بیت) انک یکاغی طالب خدا
 اولان درویشان قبله سی یعنی محل توجهی اولدی الله هدن
 کند و یوزنی اگا ایلدیلر یعنی طالب خدا ایکن راغب وصل
 بار اولدیلر * فوط پوشان پران شکر گفتار * چون مکس پرشکر
 غلو کردند * فوط پوش وصف ترکیبدر فوطه کبچی معنایه
 درویشدر کایتدر (شکر گفتار طلی سوزلی دیمکدر) چون ادات تشبیه
 (مکس سکک) (محصول بیت) درویشلر اول شکر گفتار اوزرینه
 شکره سکک غلو ایلر کبی غلو ایلدیلر (عروض) بوقطعه بحر
 خفه بقدنر که بر مصرای فاعلاتن مفاعیلن فعلان اولور (از احب معاوم

* هر کس با او را خاصه خود میخواست و خود را در نظر قبول اوی
 آواست تا عاقبت بدین کشاکش میان ایشان خلاف افتد و نزاع
 خاست * او را را اداات مفعول اتی دیمکدر (خاصه خود کندینه
 مخصوص) (می اداات حکایه) (خواست فعل ماضی فخر در غائب
 استمرری دیمکدر) (خود را کندونی دیمکدر) (را اداات مفعول) (در
 حرف صله) (نظر قبول او بیسانه و لامیه انک قبولی نظرند دیمکدر
 می آراست می خواست کی برزایدی دیمکدر) (تا حرف انتها) (عاقبت
 اتی تا کید ایدر) (کشاکش غوغاده مستعملی و میان ایشان لامیه
 (خلاف افتاد مخالفت واقع اوله) (خواست قاعدی یعنی ظاهر اولدی
 دیمکدر) (مفعول ترکیب) (درویشلردن هر کس کشیدینه مخصوص
 استمرری یعنی هر کس بنم اولسون درزایدی و کشیدینه انک قبولی نظرند
 برزیدی تا کیم عاقبت بو غوغاده انلرک بینده مخالفت واقع اولدی
 و نزاع طاهر اولدی) (قطعه) نیست دور از عشق باز از صغوفتن
 بر یکدکر * چون دم از عشق یکی معشوق نیکو و زنند * نیست دور
 بعید دکلدر دیمکدر (عشق بازن الف نون اداات جمع عشقان
 محبوب دوست معناسنه وصف ترکیبدر) (گفتن فائق و اورمی
 معناسنه مصدر در) (بر حرف صله) (یکدکر بری برینه دیمکدر) (چون
 اداات تعلیل) (از عشق یکی معشوق نیکو و ابو یوزلی بر معشوق
 عشقندن دیمکدر) (زنند فعل مضارع جمع غائب او ره دیمکدر
 (محصل یت) بعید دکلدر محبوب دوستلردن بری برینه فائق و اورمی
 چونکه ابو یوزلی بر معشوق عشقندن دم او ره بر یعنی بر محبوبه
 علاقه ایدن عاشق پیننده غوغا و نزاع اولسه بعید دکلدر * طاقان
 کعبه را چون شوق سازد تیر کام * جای آن دارد اگر بلیکدکر پهلوی
 زنند * طاقان کعبه اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر (را اداات صله
 (چون اداات تعلیل) (سازد فعل مضارع مفرد غائب دوز دیمکدر
 بونده کتوره دیمک اولور) (تیر کام اصل لغتده چاپغین حیوانه دیر
 بونده مطلق سر عتله یوریمکدر زیرا طاقان کعبه به هروله ستدر که
 تیر تیر یوردر بر قیافت مخصوص اوزره بونده مراد اولان اولدر
 (جای آن دارد انک بریدر یعنی اولسه جائزدر دیمک محله استعمال

اولئور (اكر اذات شرط) (با حرف مصاحبت) (يكديكر برى بربله
 ديمكدر) (پهلويان ديمكدر) (رئند فعل مضارع جمع غائب اورلر
 ديمكدر) (محصول بيت) كعبه يى طواف ايديجيبلره چونكه هروله
 بشوق ويره اكر برى برينه يان اورلر سه جائزدر (عروض) بوقطعه
 دىل مئندركه يالكر عروضن وضر بنه حذف طاري اولمشدر بر مصراعى
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن اولور * پيرخانقاه كه اونيز اران
 نمد كلاهى داشت ودران دعوى هر دم بخودك واهى آن پسر را
 طلبيد و زبان فصيحند كشيبد كه اى فرزندان چنبد و جوان دلبنده
 باهر كس چون شير و شكر مياميز و بر بسمان قريب هرناكس درمياويز
 تو آيينه خدا نمائى در بىغ باشد كه باهرى سرو پا چهره كشايى *
 پيرخانقاه لاميه پير بونده شيخ ديمكدر خانقاه نكيه ديمكدر (كه حرف
 بيان) (اونيز اودخى ديمكدر) (نمد كيچه ديمكدر كه كلاه ييارلر) (كلاهى
 يا حرف وحدت) (هر دم هر وقت ديمكدر) (بخود با حرف صله
) (كواهى با حرف مصدر شهادت معناسنه) (پسر را را اذات
 مفعول) (طلبيد فعل ماضى مفرد غائب استدى ديمكدر) (زبان
 نصيحت بيانيه) (كشيبد فعل ماضى مفرد چكدى ديمكدر اما بونده
 سجع همچون كشاد معناسنه) (كلشدر) (كه حرف بيان) (فرزند
 ارچند موصوفك صفت اضافتيدر) (جوان دلبنده بويله فرزند
 اوغول ديمكدر) (ارچند ارج قيمت معناسنه مند اذات نسبت قيمتلو
 ديمكدر) (جوان تازه) (دلبنده وصف تركيبيدر كوكل باغليجي ديمكدر
) (با حرف مصاحبت) (چون اذات تشبيه) (شير سوت ديمكدر) (مياميز
 نهى حاضر مفرد قرشمه ديمكدر) (بر بسمان قريب هرناكس بيانيه
 ولا ميه با حرف صله ر بسمان ايب ديمكدر) (فريب الدامق و مكر
 و خدعه معناسنده در) (ناكس دنى والحق ديمكدر) (مياويز فعل نهى
 حاضر مفرد اصله ديمكدر) (آيينه خدا نمائى با حرف خطاب اضافت
 بيانيه خدا تا موصف تركيبيدر خدا كوستر يي ديمكدر) (بونده حذف
 مضاف تقدير اولئور آيينه صنع خدا نمائى ديمكدر) (در بىغ حيف ديمكدر
) (كه حرف بيان باهر با حرف صله) (بى سرو پا اذاتى معناسنه تور كچه
 ايسر ديد كلرى كشايى فعل مضارع مفرد مخاطب آچه سين ديمكدر

(محصول ترکیب) نکیه نك شیخی اودخی اوکیجه دن کلاه طوناردی
 یعنی اوده بوسودایه مبتلایدی واول دعواده هر وقت ~~ص~~کند و به
 شهادت ایدردی (یعنی اسلوب و روشندن اودخی عشقبازاوایدی
 اکلنوردی پسری طلب ایلدی و نصیحت دینلی اجدی و دیدی
 ای قیمتلی اولان اوغول و کوهل بند ایدچی جوان هر کس ايله شیر
 و شکر کی قرشمه یعنی انسبت و مخالطت ائمه و هردنی نك مکر و خدعه
 آینه اصله یعنی الدائم سن جناب حق صنع و قدری آینه سی سین
 یازق اولور که هراداتی و ارازله چهره اچه سین حاصلی کشف راز
 ایدوب یوز و پره سین (رباعی) هر لحظه طمان بچک اغیارمده *
 در خلوت خاص عامه را بارمده * هر لحظه هر وقت دیمکدر (عنان
 دیرکین معناسنه در (در بچک اغیار لامیه باحرف صله) خلوت خاص
 بیانه (را اادات صله) بار اجازت معناسنه (محصول یت) هر وقت
 اغیارک الله دیرکین و پرمه (یعنی رخصت و پرمه خلوت خاصکه
 عامه به اجازت و پرمه حاصلی هر کس سیر نعمک و سیراب آب کرمک
 اولسون * رخسار نومر آت صفالت زده است * مر آت صیقل را
 بر نکار مده * رخسار نولامیه سنک یکاغک دیمکدر (مر آت عریذر
 آینه معناسنه (مر آت صیقل را را اادات مفعول صیقل بونده
 مصیقل معناسنه در صیقل لغش آینه یی دیمک اولور بر نکار بلحرف
 صله رنکار برمائی بویه در که اکاجنکار دیرل (مده بونده مقابل امله
 معناسنه در (محصول یت) سنک رخسارک صافی و مصفا آینه در
 آینه مصیقلکی رنکاره مقابل امله زیر عکس ایدوب رشتت نمایان
 اولور یاخود جنکاره بویامه که ملوث اولور یاخود رنکار پاس معناسنه
 اولوب پاسلند رمه دیمک دخی اولور (عروض) بور باغی شجره اخاب
 اوزاندن در که صدر و ایتد اخاب خشواوالم مقبوض ثانیلم مقفوف
 عروض و ضرب محبوب بر مصرای مفعول مفاعیلن مفاعیل فعل اولور
 * چون آن شیرین پسرای نصیحت شنید بروی نلج آمد و روی ترش
 کرده برخاست و بیهانه از خانقاه بیرون رفت و چند روز نیامد
 بیر و مریدان از غم مفارقت او بجان آمدند و ازالم مهاجرت او بفغان
 بالماس مره کوهر عجز واضطرار سفشتند و با انسان افتقار و زبان

اعتذار گفتند * چون ادات تعلیل (شیرین طاسلی دیمکدر) شنید
 فعل ماضی مفرد غائب اشدندی دیمکدر (بروی بر حرف صله وی
 جوانه راجعدر) تلخ آبی دیمکدر (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی
 دیمکدر) ترش اسکشی دیمکدر (کرده هاء ترتب ایله ایلوب دیمکدر
 (برخاست فعل ماضی مفرد قانقدی دیمکدر) بیبهانه باحرف مصاحبت
 (یا حرف وحدت همزه حرف توسل) بیرون رفت چیقدی دیمکدر
 (چند روز بر قاج کون) نیامد فعل نفی مستقبل مفرد غائب کلدی
 دیمکدر (نعم مفارقت اولامیه لردر) بجان آمدند جانه کلدیلر یعنی
 تحمل ایده مدیلر (الم مهاجرت اوده لامیه لردر) بغغان باحرف صله
 قاعده سجع اوزره آمدند مقدردر (بالاس مره باحرف مصاحبت
 اضافت مجزا لادیه مره کر پک) کوهر عجز ده بویه (سفتند فعل ماضی
 جمع غائب دلدیلر دیمکدر) بلسان افتقار باحرف مصاحبت (افتقار
 احتیاج معاسنه در اضافت بیانیه) زبان اعتذارده بویه اعتذار عذر
 دیلک (محصل زکیب) چونکه اول شیرین پسر بو نصیحتی اشدندی
 اکاجی کلدی بوزنی اکسیدوب قانقدی و بر بهانه ایله تکیه دن طشره
 چقدی و بر قاج کون کلدی انک پیری و مریدی ایر و لوقی غمدن
 مضطرب اولدیلر و مهاجرت المندن فغانه کلدیلر مره الماسیله عجز
 واضطراب کوهرینی دلدیلر حاصلی اغلدیلر و احتیاج و تذلل لسانیه
 و اعتذار زبانیله دیدیلر (پیت) باز آ که بر تو هیچکس حکمی ندارد
 ای پسر * باهر که خواهی می نشین و زهر که خواهی می کند * باز
 کبر و دیمکدر (آه مزه مدوده ایله امر حاضر مفرد کل دیمکدر) که
 حرف بیان (بر حرف صله) هیچکس هیچ کیسه دیمکدر (حکمی
 باحرف تکبر) ندارد بونده بوقدر دیمکدر (باهر که باحرف مصاحبت
 هر که کلاه دیمکدر) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استرسز دیمکدر
 (می نشین امر حاضر مفرد اوتور دیمکدر) می کند بویه کج دیمکدر
 (محصل پیت) کبر و کل که سکا هیچ کیسه نک حکمی بوقدر هر که کلاه
 استرسز اوتور و هر کیمن استرسز کج یعنی استندیکل یله کوروش
 استندیکلاه کور شه (عروض) بوییت رجز مثنی سالم در که بره صراعی
 درت کره مستغفلن ارار (رباعی) هر چند فریب عقل و خصم دینی *

باز که دل شکست را تسکینی * هر چند هر تقدیر دیمکدر (فریب عقل
 یا نیت عقلی الدایمی دیمکدر) خصم دینی دمیوبله یا حرف خطاب
 دینک خصمی ایسک (باز آ که بنه کل که دیمکدر) دل شکسته پنایه (را
 ادات مفعول فیرق کوکله دیمکدر) تسکینی یا حرف خطاب تسکین
 تفعل یا بندن مصدر ساکن قلمی معناسنه (محصول بیت) هر تقدیر که
 عقلی الدایمی و دینک خصمی ایسکده بنه کل که فیرق کوکله تسکین
 و راحت رسین * این بس که بلا و محنت مایینی * باما بطفیل دیگران
 بنشین * این بس که بویتر که دیمکدر (محنت مالامیه بینی فعل مضارع
 مخاطب کوزرسین) باما یا حرف مصاحبت ینم ایله دیمکدر (بطفیل
 یا حرف مصاحبت مابعد ینه اضافتی لامیه) بنشین بام تا کید ایله
 فعل مضارع مفرد غائب او توررسین دیمکدر (محصول بیت) بویتر که
 ینم بلا و محنتی کور رسین ینم ایله غیر یلرک طفلی ایله او توررسین یعنی
 بزه بودرد بتر که بلا و محنتی کور رسین ینم ایله او تورمق مراد ایلسن
 غیر یلرک طفلی ایله حاصلی و ساطتیه او توررسین (عروض بور باعی
 شجره اخرب اوزاتنددر که صدر و ابتد اخرب حشو اولر مقبوض
 ثانیلر سالم عروض و ضرب ابتر بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیلن
 فع اولور * آن جوان اعتذار در و یشانرا استماع فرموده از شیوه
 تند خوبی گذشت و بصحبت آن تنها ماندگان مجبور و فراق دیدگان
 رنجور باز گشت * اعتذار در و یشان لامیه در و یشلرک عذر دیلسنی
 دیمکدر (استماع اشمک دیمکدر اما بونده قبول معناسنه در) استماع
 فرمود قبول بیوردی (شیوه تند خوبی پنایه تند خو وصف ترکیبدر
 سرد خوبی دیمکدر یا حرف مصدر) گذشت فعل ماضی مفرد کجی
 دیمکدر (بصحبت آن تنها ماندگان لامیه یا حرف صله تنها مانده
 یا نکر فامش معناسنه وصف ترکیبی در الف نون ادات جمع) (مجهوره
 اضافتی موصوفه در) (مجهور آپریش بعد اولمش معناسنه در) (فراق
 دیدگان وصف ترکیبی فراق کور مشلردیمکدر) (رفعوره اضافت
 موصوفه در رنجور خسته دیمکدر) (بارگشت رجوع ایلدی
 دیمکدر) (محصول ترکیب) اول جوان در و یشلرک اعتذار بینی قبول
 بیوردی سرد خوبی اقی شیوه سندن کجی اول مجبور اولان یا لکر

قاتلشرك ورنجور اولان آبرواق كور مشرك صحبته رجوع ايلدي
 (قطعه) بعد از چهار چيز ز جانان چهار چيز * خوشتر بود
 ز راحت و راحت پس از عذاب (محصول يث) جانان درت
 نسنه د نصكره درت نسنه زياده خوشرك اولور عذاب د نصكره راحت
 و چندن يعنى عذاب عقبنده اولان راحت و چندن خوشرك و اعلادر
 جانان طرفندن كلن درت نسنه د نصكره درت نسنه كه بومذ كور اتدر
 * وصلى پس از فراق و وفاق پس از خلاف * صلى پس از نزاع
 و رضاي پس از عتاب * يار تنكبر ايچوندر (محصول يث) فراقدن
 صكره وصل و مخالفند نصكره وفاق يعنى او يغولنق و غوغا و تراعدن
 صكره بارشمنق و عتاب و غضب د نصكره خوشدل اولق (عروض)
 يو قطعه بحر مضارعند اصلنده مفاعيلن فاعلاتن مفاعيلن
 فاعلاتن در اولاصدر و ابتدا سنه خرب على طاري اولوب مفعول اولمش
 حشور مكفوف اولوب فاعلات مفاعيل اولمش (عروض) و ضربنه
 قصر كلوب فاعلات اولمش كه بر مصراعى مفعول فاعلات مفاعيل
 فاعلات اولوب مضارع ا خرب مكفوف مقصور اولور * روضه ششم
 دروزيدن نسايملاطفات و روايح مطايبات كه غنجه لهارا بخنداند
 و شكوفه دلهارا بشكفاند از حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم آرند كه
 فرموده است كه مؤمن مزاح كن و شير سخن باشد و منافق ترش رو كره
 ز ابرو * ششم التني ديمكدر (در حرف ظرف مدخولى مقدر در تقديرى
 در بيان وزيدن الخ (وزيدن اسمك ديمكدر هوب معانسه) (نسائمه
 اضافى لاميه نسائم نسيمك جميدر روزكار ديمكدر يل معانسه
 (ملاطفاته اضافى بيانيه ملاطفات ملاطفهك جميدر لطيفه لشيمك
 معانسه) (روايح مطايبات نسايملاطفات كى لفظا و معنى) كه حرف
 رابط (غنجه لب يسانيه) (ها ادات جمع) (را ادات مفعول دودقار
 غنجه سى ديمكدر) (بخنداند باه تا كيد ايله فعل مضارع متعدى مفرد غائب
 كولدرد ديمكدر) (شكوفه دلها ده بيانيه) (ها ادات جمع) (را ادات مفعول
 كوكلر چيكي ديمكدر) (بشكفاند باه تا كيد ايله فعل مضارع متعدى
 مفرد غائب آچار ديمكدر) (حضرت رسالت روضه اسبقده تفصيل
 اولندي حضرت محمد صلى الله عليه وسلم در آرند فعل مضارع مفرد

غائب کتوردر یعنی نقل ایدرلر دیمکدر (که حرف بیان فرموده است
 بیورم شددر) که حرف بیان مؤمن معروف (مزاح کن وصف ترکیبدر
 لطیفه ایدیچی دیمکدر) شیرین سخن ده بویله طنلی سوزلی دیمکدر
 (منافق معروف) ترش رو وصف ترکیبی اکشی بوزلی دیمکدر (کره
 دوکم) برابر و قاش اوزره کره برابر و غضوب و تند خوی دیمکدن کتایتدر
 (محصول ترکیب) التنجی روضه لطیفه لشمک روز کارینک و مطایبات
 رواجینک اسمعی بیسانده در که دود قلر عنجه سنی کولدر و کولالر
 چیچکنی آچار حاصلی طرز ملاطفه و طور مطایبه بی یلدر در حضرت
 رسالت صلی الله تعالی علیه وسلمدن نقل ایدرلر که بیورم شددر مؤمن
 لطیفه ایدیچی و طنلی سوزلی اولور منافق اکشی بوزلی و تند خوی
 اولور * و امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه گفته است
 که هیچ باک نیست اگر کسی چندان مزاح کند که از حد بد خوئی
 و دائرة ترش رویی بیرون آید و رسول صلی الله علیه و سلم مرعوز را
 گفت که عجایز به بهشت در نیایند این عجز به بکر به در آمد فرمود که
 خدای تعالی ایشانرا جوان گرداند و خوبتر از آنچه بودند برانکیزد آنکه
 به بهشت برسد * باک نیست قورقور قویوقدر دیمکدر (اگر ادات شرط) کسی
 یا حرف وحدت (چندان اولقدر دیمکدر) مزاح مبع کسر بله لطیفه
 دیمکدر (که حرف رابط) حد بد خوئی لامبه بد خوبلق غایتندن
 دیمکدر (دائرة ترش رویی ده بویله اکشی بوزلیک دائرة سندن) بیرون
 آید طشره کله یعنی چینه دیمکدر (مرادات صله رایی تأکیددر
 (عجزه قوجه قاری دیمکدر) که حرف بیان (عجایز عجزه کله ایدر
 (یا حرف صله) بهشت جنت دیمکدر (در نیایند فعل مضارع جمع غائب
 کیمزلر دیمکدر) بکر به یا حرف صله (در آمد کلدی دیمکدر) فرمود بیوردی
 دیمکدر (ایشانرا ادات مفعول) گرداند فعل ماضی مفرد غائب ایلر دیمکدر
 تجویل مضاسنه (برانکیزد فعل مضارع مفرد غائب حشر ایدر دیمکدر
 آنکه) اول وقت دیمکدر (یا حرف صله) بهشت معروف (برد فعل
 مضارع مفرد غائب ایلر دیمکدر) (محصول ترکیب) و امیر المؤمنین
 علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه دیمشدر خوف یوقدر یعنی ضرر
 و برمنز اگر بر کیمسنه اولقدر لطیفه ایده که بد خوبلق حدندن و ترش

رو بلیق داتره سندن جبقار نجبه یعنی بدخو بلیق داتره سندن جبقار مق
ایچون لطیفه ایدر سه ضرر و بر مزور سول صلی الله علیه وسلم
بر عجزه به دیدیکه عجزه لر جسته کیر مزور بو عجزه کر به به کلدی یعنی
اغلدی سعادته بیور دیلر که الله تعالی انلری جوان ایلر و دنیا به
اولدقلر ندن کوزلرک حشر ایدر اول وقت جسته ایلر و ادخال ایدر
حاصلی جناب فخر عالم بو کونه لطیفه بیور دقلری ثابتدر * و مرزنی دما
از انصار کفت بشوهر خود پرس که در چشم وی سفیدی واقعست
آن زن بسرعت واضطراب تمام پیش شوهر خود رفت شوهر از وی
سبب اضطراب پرسید آنچه حضرت فرموده بودند باز کفت کفت راست
فرمود در چشم من سفیدی هست و سیاهی هست اما نه بیدی * (مر
ادات صله (نقی با حرف وحدت (را ادات صله مری تأکیددر (انصار
فخر کائنات مدینه به تشریف لارنده اتباع ایدوب اعانت ایدلره دیر لر
بشوهر (با حرف صله شوهر زوج معناسنه در (خوده اضافت لامیه
پرس (امر حاضر مفرد سؤال ایله دیمکدر (چشم وی لامیه (سفیدی
با حرف مصدر بیا ضلوق دیمکدر (واقعست واقعدر (بسرعت
با حرف مصاحبت (پیش شوهر زوجی قتنه دیمکدر (سفیدی (سیاهی
یاری مصدر به لر در (نه حرف نفی (بیدی با حرف مصاحبت با حرف
مصدر (مخصول ترکیب (وانصار دن بر زنه حضرت فخر عالم
صلی الله تعالی علیه وسلم دیدی کندی زوج که صور که انک کورنده
اق واقعدر بو بر کلامدر که طرفینی مشتمل یعنی کورنده اق اولمی
بر کوزلر کندی آخی اول خاتون علت معناسنه ظن ایدوب سرعت
واضطراب تمام ایله زوجی قتنه کندی زوجی اندن اضطرابک سببی
سؤال ایلدی اول کلامی که حضرت بیور مش ایدیلر سویلدی زوجی
دیدی طوغری سویلشدر بنم کورنده بیا ضلوقده وار سیاهلقده
وارد اما کو تو لکله دکل یعنی عیبه مؤدی اولان بیا ضلوق دکل بلکه
کورنده موجود اولان بیا ضلوقدر (قطعه) کر مقبلی مزاح کنده
عیب اومکن * شغلست آن بقاعده عقل و دین مباح * کر حرف
شرط (مقبلی با حرف وحدت مقبل صاحب اقبال دیمکدر (عیب او
انق تعیب (مکن نهی حاضر مفرد ایله دیمکدر (شغلی با حرف وحدت

شغل بونده اکلنجه، دیمکدر (آن مزاحه اشارتدر) بقاعده عقل با
 حرف ظرف اضافت بیانیه (مباح معروف) (محصول بیت) اگر بر مقبل
 لطیفه ایدرسه تعیب ایله اول لطیفه برا کلنجه در کیم عقل و دین
 قاعده سنده مباحدر * دل آینه است کلفت جدر * آن آینه * آن
 ر * آن راجه صیقل امکان بجز مزاح * دل مبتدا (آینه است خبری
 کلفت) کافک ضمیمه مشقت معناسنه مصدر در (جده اضافتی
 فاعلنه در جد لطیفه مقابلی کر جک دیمکدر (ر * آن پاس دیمکدر
 (آینه به اضافت لامیه (را ادات مفعول (صیقل معروف) (امکانه اضافت
 بیانیه (بجز مزاح لطیفه * آن خبری دیمکدر بعض نسخه ده چه ممکن
 صیقل واقعدر آکن وزن ایچون مضاف او قونملی حقیقتده مضاف
 د کلدربنه معنی بر در (محصول بیت) کو کل آینه در جدر * مشقتی
 آینه * آن پاسیدر اول پاسه نه امکان صیقلی لطیفه * آن خبری یعنی
 لطیفه * آن خبریله اول ر * آنکی ایچق قابل امکان دکلدر (عروض) بوقطعه
 بحر مضارعندرعزیه انفا ذکر اولثان کییدر (حکایت) روزی اصمعی
 برمانده * هارون حاضر بود ذکر پالوده کردند. اصمعی گفت بسیاری
 از اعرابی باشند که هرگز پالوده ندیده باشند و نشنیده هارون گفت بدین
 دعوی که کردی کواهی بکرزان واکرنه در و غست * روزی با حرف
 وحدت بکون دیمکدر (برمانده * هارون بر حرف صله اضافت لامیه مانده
 طعام دیمکدر (حاضر بود حاضر ایدی (ذکر پالوده مصدرک مفعولته در
 کردند (فعل ماضی جمع غائب ایلدیلر دیمکدر (بسیاری چونی دیمکدر
 باشند) (فعل مضارع جمع غائب اولور دیمکدر (که حرف رابط صفت
 هرگز) (بروقت دیمکدر (ندیده ماضی منفیدن قسمدر (ندیده باشند
 کور ممشلدر (نام او لامیه پالوده به راجعدر (نشنیده ایشتمشلدر در
 بدین) (با حرف صله ذال همزه دن منقلب) (که حرف رابط صفت) (کردی
 فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر (کواهی با حرف وحدت
 برشاهد دیمکدر (بکرزان باء تأکید ایله امر حاضر مفرد ادایله دیمکدر
 کواهی بکرزان شاهد کنور یعنی ینته اقامه ایله دیمک اولور (واکرنه
 یوخسه دیمکدر (دروغ بلان دیمکدر (محصول ترکیب) (بکون اصمعی
 هارونک مانده سنده حاضر ایدی یعنی ینله طعام ایدر ردی پالوده ذکرینی

ایله زدی یعنی پالوده کینین سو یلزل دی اصمعی دیدی اعراییدن
 چوخی اولور یعنی چوق کیمسه وارد در که بروقت اصلا پالوده
 کورمشلردر وایشتمشلدرد هارون دیدی بودعوابه که ایلدک برشاهد
 انعامه ایله یوخسه یلاندر * اتفاق روزی هارون بشکار بیرون رفت
 واصمعی باوی بوددیدند که اعرابی حالی از بادیه می رسبد هارون باصمعی
 گفت که ورا پیش ما آرا اصمعی پیش وی رفت که امیر المؤمنین زامی
 خواند اجابت کن گفت مؤمنانرا امیری می باشد اصمعی گفت آری
 اعرابی گفت من بوی ایمان ندارم اصمعی ویراد شنام داد وگفت یا ابن
 الراتیه اعرابی در غضب شد وکر بیان اصمعی را بگرفت وهرسوی کشید
 ودشنام می داد هارون میخندید * روزی یا حرف وحدت (بشکار
 یا حرف صله (بیرون رفت چقدی دیمکدر (باوی یا حرف مصاحبت
 وی ضمیر هارونه راجعه در (دیدند فعل ماضی جمع غائب کور دیلر
 دیمکدر (که حرف بیان (حال یا حرف نسبت در که گندی حائده
 دیمکدر شارح بو حاله واقف اوله مش (یادیه معروف (می رسید
 فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر (باصمعی یا حرف صله (که
 حرف بیان (ویرا اادات مفعول وی ضمیر اعرایه راجعه در (پیش ما
 لامیه یزم قیتمزه دیمکدر (آرامر حاضر مفرد کنور دیمکدر (پیش وی
 لامیه اعراینه قشنه دیمکدر (رفت کنندی دیمکدر (که حرف بیان
 ترا (را اادات مفعول (می خواند فعل مضارع مفرد غائب چاغراستر
 دیمکدر (اجابت کن قبول ایله دیمکدر (مؤمنانرا اادات تخصیص
 امیری (یا حرف تنکیر (می باشد اولور می (آری اوت دیمکدر (بوی
 یا حرف صله (وی امیره راجعه در (ندارم فعل نفی مستقبل منکلم وحده
 نقیدن عبارت (ویرا اادات صله (وی اصمعی به راجعه در (دشنام داد
 سوکدی دیمکدر یا ابن الراتیه ای ولد زنا یعنی اورسی اوغلی دیمکدر
 (در غضب شد غضب ده اولدی یعنی دارلدی (کر بیان بقیه دیمکدر
 اصمعی به اضافت لامیه را اادات مفعول (بگرفت باء تأکید ایله
 فعل ماضی مفرد غائب طوتدی دیمکدر (هرسوه راجعه دیمکدر (می کشید
 اادات حال ایله چکر دی معناسنه فعل ماضی مفرد غائب (دشنام
 می داد سوکر دی معناسنه در (می خندیده بویه کور دی دیمکدر

(محمول ترکیب) اتفاقاً بر کون هارون شکاره چقدی و اصمعی هارون ایله
ایدی یعنی برابرایدیلر کوردیلر که بر اعرابی کندو حائنده بادیه دن ایرشدی
هارون اصمعی به دیدی آنی بزم فیمزه کتور اصمعی اعرابی فتنه کندی که
امیر المؤمنین سنی استرچاغرر دعوت ایدرا جابت ایله دیو اعرابی دیدی
مرثله امیری اولور می اصمعی دیدی اوت اولور اعرابی دیدی بن اکا
ایمان ایلم اصمعی اکا سوکدی و دیدی ای ولد زنا اعرابی غضبه کلدی
و اصمعی نک یقه سین طوبندی و هر جانیه چکر دی و سو کردی هارون
کوردی (بعد از آن پدش هارون آمد و گفت ای امیر المؤمنین چنانچه
این مرد کان می برد داد من از وی بستان که مرا دشنام داده است
هارون گفت دو درم بوی ده اعرابی گفت سبحان الله مرا دشنام
داده است و مرا دو درم دیگر بوی می باید داد هارون گفت آری
حکم من چنین است روی باصمعی کرد و گفت یا ابن الزنا بینه
روان باش و بحکم امیر المؤمنین چهار درم بمن ده هارون از خنده
بیشت افتاد * پدش هارون لامیه هارونک فتنه دیمکدر (چنانچه انک
کبی که دیمکدر) کان ظن معناسنه در (داده من بزم عدلیمی یعنی حقیقی
بستان باه تا کید ایله فعل امر حاضر مفرد ال دیمکدر) (که ادات
تعلیل) (مرا را ادات صله بکا دیمکدر) (دشنام داده است سوکشد
دو درم انکی درهم) (بوی باحرف صله وی اصمعی به راجعدر) (ده
دالک کسر یله و هاء اصلیه ایله امر حاضر مفرد ویر دیمکدر) (مرا را
ادات صله) (دیگر دخی دیمکدر) (بوی باحرف صله وی اصمعی به
راجعدر) (می باید داد و یرمک کرک دیمکدر زیرا ماضی مضارع معارند
اری اوت دیمکدر) (حکم من لامیه) (چنین است بونجیلین در) (باصمعی
باحرف صله) (یا ابن الزنا ین اصمعیك سوبلدیکی کلامک تشبیه سیدروهم
تغلیب قیلندند زیرا زناده کثرت نساطرفندن اولدیفتندن مذکر مؤنثه
محمول اولور الزانیة والزانی آیت کریمه سنده تقدیمک وجهی کبی شارح
کلامی لغودر) (روان باش کیت دیمکدر بحکم امیر المؤمنین باحرف استعلا
اضافه لامیه چهار درم درت درهم بمن باحرف صله) (بده باه تا کید ایله
فعل امر در ویر دیمکدر) (خنده کولمک معناسنه) (بیشت باحرف استعلا
ارقه سی اوزره دیمکدر افتاد دوشدی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائب

(محصل ترکیب) بوند نصکره یعنی سوکشوب چکشد کد نصکره اعرابی
 هارونک فتنه کادی ویدی بونک ظن ابتدیی کی ای امیر المؤمنین
 یعنی بن بیلیم لیکن بوا میر المؤمنین دیور بونک ظنی کی ای مؤمنلک امیری
 بنم حقیمی اندن آل که بکا سوکشدر هارون دیدی اکا ایکی درهم ویر
 اعرابی دیدی سبحان الله بکا سوکشدر و بکا ایکی درهم دخی اکا ویرمک
 کر کرد یعنی هم بکا سوکشون هم بن ایکی درهم ویریم بونه حکمدر
 دیدی هارون دیدی اوت بنم حکم بونجیلین در یوزینی اصمعی به ایلدی
 و دیدی ای ایکی زانینک اوعلی ییقل کیت و امیر المؤمنین حکمی اوزره
 بکا درت درهم ویر هارون کولمکدن آرقه سی اوزره دوشدی * پس
 ویراهم راه بردند چون بقصر هارون در آمد و آن عظمت وشوکت
 بدید و مجلس هارون را مشاهده کرد و در چشم وی بسیار بزرگ نمود
 پیش آمد و گفت السلام عليك یا الله هارون گفت خاموش باش چه
 میگوید گفت السلام عليك یا بنی الله گفتند و یحک چه میگوید وی
 امیر المؤمنین است گفت السلام عليك یا امیر المؤمنین هارون گفت
 و عليك السلام * ویرا اادات مفعول وی اعرابه راجعدر (همراه
 بیله بردند فعل ماضی جمع غائب ایلندیلر یعنی کتوردیلر دیمکدر) چون
 اادات تعلیل (بقصر هارون باحرف صله اضافت لامیه) مجلس
 هارون را اادات مفعول اضافت لامیه (در حرف صله) چشم وی
 لامیه (بسیار چوق دیمکدر) بزرگ اولو دیمکدر (پیش آمد ایلرو
 گلدی دیمکدر) و یحک بالاده تفصیل اولندیلر کی الله جزا ویرسون
 دیمکدر (چه میگوید نه سویلرسک دیمکدر) (محصل ترکیب) بوند نصکره
 یعنی اصمعی به شتمد نصکره اعرابی بی بیله کتوردیلر چونکه هارونک
 قصرینه کوردی اول عظمت وشوکتی کوردی و هارونک مجلسنی مشاهده
 ایلدی و اعرابینک کوزینه چوق اولو کوردی ایلرو گلدی و دیدی
 السلام عليك یا الله هارون دیدی سکوت الله نه سویلرسین دیدی
 السلام عليك یا بنی الله دیدیلر الله جزا ویرسون نه سویلرسین اول
 امیر المؤمنین در دیدی السلام عليك یا امیر المؤمنین هارون دیدی و عليك
 السلام (پس ویرایشاندند و مآده کشیدند و از هر چیزی بخوردند در آخر
 بالوده آوردند اصمعی گفت امید میدارم که وی نداند که بالوده چیست

هارون گفت اگر چنین باشد ترا یک بدره بدهم پس اعرابی دست دراز کرد
 پالوده را خوردن گرفت بوجهی که بان می مانست که هرگز نخورده است
 هارون از وی پرسید که این چه چیز است که می خوری * و راز اادات مفعول
 وی اعرابیه راجه در (بنشانند بآه تا کیدایله فعل ماضی متعدی جمع غائب
 او تورندیلر دیمکدر) کشیدند فعل ماضی جمع غائب چکدیلر دیمکدر
 (چیزنی با حرف وحدت) بخوردند بآه تا کیدایله فعل ماضی جمع غائب
 ییدیلر دیمکدر (آوردند بویه کنور دیلر دیمکدر) میدارم متکلم
 وحده اثباتدن عبارتدر (امید میدارم امید ایلرم دیمک اولور) وی
 اعرابیه راجه در (ندانند فعل نفی مستقبل مفرد غائب ییلز دیمکدر
 (که حرف بیان) بدره اون ییک التونه دیرلر (بدهم بآه تا کیدایله فعل
 مضارع متکلم وحده ویره یم دیمکدر) دست دراز کرد ال اوزاندی
 دیمکدر (پالوده را را اادات مفعول) خوردن گرفت بیکه باشلدی
 دیمکدر (بوجهی با حرف مصاحبت یا حرف وحدت) (که حرف
 رابط) (ان با حرف صله) (می اادات حکایه) (مانست فعل ماضی مفرد
 غائب بکزد ایدی دیمکدر) (که حرف بیان) (نخورده ماضی منفیدن
 قسمدر بجه مش دیمکدر) (از وی اعرابیدن) (پرسید سؤال ایلدی) (که
 حرف بیان) (می خوری فعل حال مفرد مخاطب ییرسین دیمکدر
 (محصول ترکیب) بوندن صکره یعنی اعرابینک سلامنی الدقندن صکره
 او تورندیلر و طعام چکدیلر و هر برنوع شیدن ییدیلر آخرد پالوده
 کنور دیلر اصمعی دیدی امید ایلرم که اعرابی ییلز که پالوده ندر
 هارون دیدی اگر بویه اولور سه سکا بر بدره ویره یم بوندن صکره
 اعرابی ال اوزاندی پالوده بی بیکه باشلدی بوجهه لکه که اکا بکزد
 ایدیکه اصلا بجه مشدر هارون اندن سؤال ایلدیکه بونه شبدر که
 ییزسین * گفت سوکنسد بان خدای که ترا بخلاف مکرم کرده
 است که من نمی دانم که چه چیز است اما خدای تعالی در قرآن می گوید
 وفا کهه و نخل و رمان نخل نزدیک ما هست بآن می برم که این رمانست
 اصمعی گفت ای امیر المؤمنین اکنون دو بدره بر تو واجب شد زیرا که
 وی همچنانکه پالوده را نمی داند ما را نیز نمی داند هارون بفرمود
 نا اصمعی را دو بدره دادند و اعرابی را چندانکه غنی شد * سوکنسد

معناست عین دیمکدر (بآن با حرف صله) که حرف رابط (ترا را ادات
مفعول) بخلاف با حرف مصاحبت (کرده است ایلشدر) که حرف
بیان (نمی دایم بلم دیمکدر) که حرف بیان (چه چیز ستره شیدر
(فا کهه یش مهسانمدر) نخل خرما (رفان رانک صمی میک نشدینله
انار دیمکدر) ز بک ما لامیه برم فتیزده دیمکدر) هست وارد دیمکدر
(کان می برم ظن ایدرم دیمکدر) که حرف بیان (اکنون الا آن
دیمکدر (محصول ترکیب) اعرابی دیدی اول خدای تعالی به
اند ایچرم که سنی خلافت ایله مکرم ایلشدر که بن بلم که نه شیدر
اما خدای تعالی فرآنده بیورر (وفا کهه رنخل ورماب) نخل که خرما در
برم فتیزده وارد ظن ایدرم که بیورر اصمعی دیدی ای امیر المؤمنین
الا کن سنک اوزر یکه ایکی بدره واجب اولدی زیرا که اعرابی بالوده بی
طلدیکی کی رمای دخی بلز هلاون بیوردی تا کیم اصمعی به بیکری
هرت بیک التون ویردیلر و اعرابی به اولقیدر که غنی اولدی (قطعه)
کبست دانی کریم آنکه زبشد * بکست آ که خزانة درمش * کبست
کبدر دیمکدر مقدم خبر (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب یلورمبیین
دیمکدر) کریم متبادر آنکه انکس که تقدیرنده در اول کیمسه در که
دیمکدر (بند باغ) خزانة درمش لامیه در (محصول بیت) کریم کبدر
یلورمبیین اول کیمسه در که بیددن یعنی مهر و مفتاحدن آگاه دکلدر
انک اجده خزینة سی یعنی ممهور و مسدود دکل * هرچه آید بروچه
جد چه هرل * هم کرده بهمانه کرمش * (محصول بیت) اکا
هرنه کلورسه جد اولسون هرل اولسون مجموعه بی کریمه بهمانه ایلر
(عروض) بوقیلعد بحر خفیه فندز که اصلی فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن
مستفعلن در اول مجزوف و قلیوب بر جزوئی حذف اولشدر صدر و ابتدا
سالم خوشبختیم خین کلوب ایگهی ساکن که سبندر باوشوبه متفعلن
قالوب مفاعله تبدیل اولور عروض و ضربی خین دن صکره
حذف دخی کلوب فعلن اولشدر بر مصراع فاعلاتن مفاعله
فعلن اولور (حکایت) خلیفه روزی حاشت مجنور دره زیان پیش
وی نهاده بود که اعرابی از بادیه در رسید و برایش خواند اعرابی بنشست
و بشهر تمام در خوردن ایستاد خلیفه گفت چه می شتی که بستان

این بره را از هم می‌دردی و بر غبت می‌خوری که کویا پدر او ترا بسرو
 زده است اعرابی گفت این خود نیست اما تو بچشم شفقت چنان
 در وی می‌نگری و از ردیدن و خوردن بدی پری که ~~ص~~ کویا مادر
 او ترا شیر داده است * روزی یا حرف و حدث (چاشت قوشلق
 طعامی دیمکدر) (می‌ادات حکایه) (خورد فعل ماضی مفرد غائب
 برایدی دیمکدر) (بره بریان بریان بر قوزی دیمکدر ز براره قوزی دیمکدر
 بانک و رانک فتحلریله وهاء رسمیه) (پیش وی لامیه انک او کینه دیمکدر
 (نهاده بودند قومش ایدیلر) (وی را را اادات مفعول آنی دیمکدر
 (پیش خواندفته چاغردی) (بشست باه تا کیدایله فصل ماضی مفرد
 غائب او توردی دیمکدر) (بشیره با حرف مصاحبت شیره شین مجیه نک
 کسری وهاء اصلیه ایله حرص دیمکدر) (تمامه اضافتی لامیه) (بعض
 نمیده بره را تمام واقع اولمشدر لکن چندان مناسب دکلدر) (در
 حرف صله) (خوردن مصدر در یک معناسنه) (ایستاد فعل ماضی مفرد
 غائب طور دی دیمکدر) (می‌ادات حال ماضی) (شدی فعل ماضی مفرد
 مخاطب) (چء می‌شدی نه اولیورسین دیمکدر) (که حرف تعلیل) (بره را
 اادات مفعول) (می‌ادات حال) (دری فعل مضارع مفرد مخاطب
 بیرترسین دیمکدر) (می‌خوری ده بویله بیرترسین دیمکدر) (که حرف
 رابط) (کویا اادات نشیده) (پدر او لامیه انک پدری دیمکدر) (ترا اادات
 صله سکا دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (سرو سبنک ضمی ایله بویوز
 دیمکدر) (بهر و زده است سوسه شدر و طوس اورمشدر دیمک او اور
 بچشم شفقت) (با حرف مصاحبت اضافت لامیه شفقت مصدر در
 محبت معناسنه) (می‌نگری سابق افعال کپی بغه یورسین دیمکدر
 (در بدین مصدر در بیرترسین معناسنه) (خوردن ده بویله یک معناسنه
 (می‌نویسه سابق کپی ایلنورسین دیمکدر) (بدی پری کوخو کوور یورسین
 دیمکدر محله در) (شیر داده است سوت ویرمشدر) (محصول ترکیب)
 خلیفه بر کون قوشلق طعامی بیردی بر بریان قوزی او کونه فودیلر
 اعرابی یادیه دن ابرشدی کلدی آنی خلیفه قشقه دعوت ایلدی
 اعرابی او توردی و تمام حرص ایله یککلکه دور دی یعنی باشلدی
 خلیفه دیدی نه اولیورسین که انجیلین بوقوزی بی بر بردن آبر

پیرتر سین و رغبت پله پیر سین که کویا انک پدری سکا طوس اور وب
 سوسمشدر اعرابی دیدی بود کلد را ماسن محبت کوزیله انجلین
 قوزویه بفر سین وانی پیرتوب یمه بی صکوتو کور سین که کویا انک
 آنه بی سکا سوت و پرمشدر (قطعه) خواجه برمال خود آن کونه
 رجیم است و شفیع * که بچشم شفقت می نکرد بر همه چیز * بر حرف
 استعلا (مال خود لامیه) آن کونه اول طرز دیمکدر (نکر د فعل مضارع
 مفرد غائب پیر دیمکدر (محصول بیت) صاحب مال کند ی مالی
 اوزره اول طرز رجیم و شفیع در که محبت کوزیله پیر جمع شده
 حاصلی ماله اولان حزبی بیاند ر شارح غالباً کونه لفظی که اونه بدین
 مخفف ظن ایدوب معنای خواجه کند ی حال اوزره اولقدر شفیع
 و رجیم دیکدر و ماله حال یازمش پندک معنای چشم شفقت پله نظر
 ایدوب بقیه می * گرفت در بره و میش وی اندک خطری * بقداشان
 بدهد مادر و فرزند عزیز * که حرف شرط (قید فعل مضارع
 مفرد غائب دوشهر سه دیمکدر (در حرف صله (بره معروف) میش
 قبون دیمکدر وی به اضافت لامیه (اندک از دیمکدر (خطری با حرف
 وحدت برضر (دیمکدر) با حرف صله (شان ضمیر جمع بره و همیشه
 راجهدر (بدهد با تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب و بر دیمکدر
 (محصول بیت) خواجه ملک ماله اولان شفقتی بیان ایدوب دیر که
 اگر انک قویونته قوزیسته برضر واقع اولورسه ائره فدایه و بر
 آنه سنی و عزیز اولاد بی (عروض) بوقطعه زمل بخوند که سیدر
 و ابتدادن غیری به خین کلسدر عروض و ضربینه حذف دخی کلوب
 فاعلاتن فاعلاتن فعلان فعلان اولشدر (قطعه آخر) المثل کر خواجه
 نان و بره بریان نهد * پیش تو برخوانا کر روزی شوی مهمان او *
 (فی المثل مثلاً دیمکدر (کر حرف شرط) نهد فعل مضارع
 مفرد غائب قویه دیمکدر (پیش تو برخوان مصراع اولک تمایذر
 پیش تو لامیه (خوان سفره دیمکدر (روزی با حرف وحدت (شوی
 فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر (مهمان او لامیه مهمان
 مسافر دیمکدر (محصول بیت) مثلاً اگر صاحب مال وجاه سنک او ککه
 سفره اوزرینه اتمک و قوزی بریانی قویه اگر برکون اکامه جان

اولورسك يعنى مهمان اولديغك كون سكا طعام چيهاررسه * كركنى
 صد رخنه دو دنداش ازسك ستم * به كه از دندانت افتد رخنه در
 دندان او * كرك حرف شرط (كنى فعل مضارع ايلرسين ديمكدور (رخنه
 كركل حزن معضنه (در حرف صله (دندان ديش ديمكدور (شين ضمير
 خواجسه به را جعدر (سك ستم بيانيه ستم پونده جور و اويث
 معناسه در (كه حرف بيان (رخنه (يا حرف وحدت همزه حرف
 توسل (در يته حرف صله (نان اولاميه (محصول يث) يث سابقه
 مري بوطدر كه اگر بركون مسافر اولديغك وقتده اگر جور و افاطاشندن
 خواجسه نك ديشه بوز حزن ايدرسك ايوركدور كه سك دوشكندن
 لك اتمكنه برضمر واقع اوله حاصل اتمكنه ديش اورمه دن ديشخنى
 بوز كره قيرمق اولي واحرادر * ور خورد از دست تومد زخم بر پهلوي
 و پشت * به كه پر سازي تهيكاه خود از بريان او * و روا كردن بخفقدور
 (خورد فعل مضارع مفرد غاشت بيرسه ديمكدور (دست تولايميه
 (پهلويان ديمكدور (بنت ارقه ديمكدور (كه حرف بيان (پر سازي
 طولد و ره سين ديمكدور (تهيكاه تانك كمر به پوش بوكر معناسه
 بونده قارن ديمكدور (خوده اصناف لاميه (بريان اوده لاميه
 (محصول يث) و اكرسك الكدن ارقه مي وياني اوزه بوز زخم بيرسه
 انك بر بانشدن كندى قارنى طويورمه دن بكدور (عروض) بوقطفه
 بحمر ملد ند عروض و ضمير به قصر طاري اولوب فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلاتن اولمشدر (مطاييه) پهلوي را گفتند ديوانكاه
 بصره را بشمار گفت از ناحيت شمار مير ونست اكر گويد عاقلان را
 بشمارم كه معدودى چند ديش نيست * را ادات صله (ديوانكاه
 الف نون ادات جمع (كاف هاء رسميه دن متقلب (بصره به اضافتي
 لاميه (را ادات مفعول (بشمار پاه نا كعبدايله فعل امر حاضر مفرد
 صايي ديمكدور (ناحيه اطراف ديمكدور (بعض نسخده حيز واقعدر
 مكان معناسه (و بعض نسخده ده جد واقعدو جله سى مجازا نهايت
 معناسه در (شماره اصناف پرايند) كوييد فعل مضارع مخاطب (بشمارم
 صايه زم ديمكدور (كه حرف تعليل (معدودي يا حرف وحدت (چند
 قاج ديمكدور (معدودي جند بر قاج معدود ديمك اولور (ديش باه

عربیه زیاده دیمکدر (محصول ترکیب) جمله دیدیلر بصره نك
دیوانه لر بی صای دیدی ضایع نهایندن طشیره در یعنی لایعد
ولایحهی در صایلز اگر دیرسکزر عاقلری صایه رم زیرا بر قاج معدود در
زیاده دکلدر دیمک استرکه سترک دیوانه عدايتد و ککر عاقل عاقل عد
ایند و ککر دیوانه در (قطعه) هرکه عاقل یینی اورا بهره ایست *

نقد وقت از مایه دیوانگی * هرکه هرکس که تقد برده در (یینی
فعل مضارع مفرد مخاطب کور و سین دیمکدر) (اورا را حرف
تخصیصی اونک دیمکدر) (بهره ایست سین و تادات خبر یا حرف وعدت
همزه حرف توسل) (بهره نه سبب و خصه معنایسته در) (نقد وقت
لامیه وقت نقدی دیمکدر نقد پشین دیمکدر و بره سی مقابله سی
حال خیالی دیمکدر عبارتدر) (مایه اصلی معنایسته در) (دیوانگی یا حرف
مصدر کاف هله ر صمیدن مبدل (محصول یت) هرکیمی که عاقل
کور و سین انک خصه می واردن سال حیاتنده دیوانه لک سرمایه سندن
یعنی عاقل عدايله بکک البسه دیوانه لکدن بر سرمایه می واردن عقل
معاندنده * می زیاده از آفتاب حادثات * شادمان در سایه دیوانگی * می زی
می ادات حال زید زانک کسری و بانک فحبله فعل مضارع مفرد غائب
در یلور کچور دیمکدر (آفتاب حادثات لامیه آفتاب بونده حرارتدن عبارتدر
حادثات ظهورات بومیه در) (شادمان مسرور دیمکدر) (سایه دیوانگی
مخازا لامیه دیوانه لک سایه منده دیمکدر (محصول یت) البشده
هر عاقلک دیوانه لک سرمایه منده خصه سی واردن زیرا حادثات
آفتاب حرارتدن دیوانه لک سایه سنده مسرور کچور مع هذا
عاقل احوال عالمی مشاهده ایتد کجه نیجه واله و خبران اولمز (عروض)
بوقطعه رمل مسد سدر یا لکر عروض و ضمیر بنه حذف کلسدر که
ما علان فاعلان فاعلن اولمشدر (مطایبه) فاضلی بیکی از دوستان
صاحب راز خود نامه نوشت شخصی در پهلوی او نشسته بود بکوشه
چشم نوشته و پرامی خواند بروی دشوار آمد بنوشت که اسکره
در پهلوی من دزدی زن بزدی نقشسته بودی و نوشسته مرا می
خواندی همه ابرار خود بنوشتی آن شخص گفت والله که ای مولانا
من نامه ترا مطالعه نکردم بجه ندیم گفتم ای نادان پس این را که

می کوی از بجای کوی * فاضلی با حرف و حدت (یکی با حرف
صله برینه دیمکدر) دوستان صاحب راز موصوفک صفتیه اضافتیدر
(راز سر دیمکدر صاحب راز سر دش دیمکدر) (خوده اضافت بیانیه
نامه یا حرف و حدت همزه حرف توسل نامه مکتوب و تذکره
معنا سنده در) نوشت فعل ماضی مفرد غائب یازدی (شخصی با حرف
و حدت) (پهلوی او لامیه) (نشسته ماضیدن قسمدر او تورمش دیمکدر
(بکوشه چشم با حرف مصاحبت اضافت بیانیه کوزا وجهله دیمکدر
(نوشته ویرا را ادات مفعول اضافت لامیه انک یازدیغی دیمکدر
(می ادات حکایه) (خواند واور سمبله فعل ماضی مفرد غائب او قوردی
دیمکدر) (بروی پر ادات صله وی ضمیر فاضله را جمددر) (دشوار آمد
کوج کلدی) (نوشت باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب یازدی
دیمکدر) (که حرف بیان) (اگر ادات شرط) (نه حرف نفی) (پهلوی من
لامیه) (دزدی با حرف و حدت دزد خرمنز دیمکدر) (زن یزید پوزونک
دیمکدر) (نشسته ماضی منفیدن قسمدر) (بود ادات ماضی با حرف
حکایه او تورمش اولیدی) (نوشته مرا لامیه) (را ادات مفعول بنم
یازدیغی) (نمی خواندی با حرف حکایه او قومیه ایدی دیمکدر
(همه مجموعی معنا سنده در) (اسرار خود لامیه) (بنوشتمی با حرف تأکید
با حرف حکایه) (نوشتیم فعل ماضی متکلم و حیده بازار ایدم دیمکدر
(نامه ترا لامیه را ادات مفعول) (مطالعہ معروف) (تکریم فعل ماضی
منفی متکلم و حده) (نخواندمده بویه) (پس بویه ایسه دیمکدر) (این را
را ادات مفعول بونی دیمکدر) (از بجای قنندن) (میکوی سویلر سین
دیمکدر) (که حرف بیان) (محصول ترکیب) (بر فاضل کندی سر داشلرندن
برینه مکتوب یازاردی پر شخص انک یانیده او تورمش ایدی کوزا وجهله
انک یازدیغی او قوردی اولی فاضله کوج کلدی یعنی انفعاله ایلدی
یازدی که اسرار یانیده خرمنز پر پوزونک او تورمش اولیدی و بنم
یازدیغی او قومیه ایدی مجموعی کنسیدی اسرار می بازار ایدم اول
شخص دیدی والله که ای مولانا بن سنک نامه کی مطالعہ ایلدم
واو قومدم فاضل دیدی ای جاعل اویله ایسه بونی که سویلر سین
قنندن سویلر سین یعنی مطالعہ ایدر دیو یازدیغی ندن بیلدکده

سويلدك (قطعه) هر آنكس كه دزدیده برسر مرد * شود مطلع
 شايدش خواند دزد * كه حرف رابط (دزدیده او غرلین ديمكدر
) (سر مرد لاميه) شايدش اكا لايقدر ديمكدر (خواند بونده مصدر
 معناسنه در شايد مفارن اولد يغمچون (دزد خواندك مفعول
) (محصول ييت) هراول كيمسه كه او غريلين آدمك سرينه مطلع اوله
 اكا خرسز ديمك لايق وشايندر * برآن كار اكر مزد دارد طلب *
 همين بس كه نامش نهي زن بمزد * برآن كار بر حرف صله اول ايشه
 ديمكدر (مزد ميمك ضميمه كرا معناسنه اجرت ديمكدر) دارد
 فصل مضارع مفرد غائب بونده اثباتدن عبارتدر (بس باء عربيله
 يتر ديمكدر (شين ضمير كسه راجعدر) نهي فعل مضارع
 مفرد مخاطب قويه سين ديمكدر (محصول ييت) اول ايشه اجرت
 استرسه يعني اسراره مطلع اولمغه اجرت طلب ايدرسه انجق
 بويتر كه انك آدينه زن بمزد قويه سين يعني زن بمزد ديمك اكا اجرت
 كافيدر (عروض) بوقطعه بحر تقار بدندر كه يانكر عروض وضربه
 قصر كلوب فعولن فعولن فعول اولمشدر (حكاييت)
 مستي ازخانه بيرون آمد و در بيان راه يفتاد و في كرد و لب و دهان خود
 ببالود سكي بيامد و از الپسیدن گرفت پنداشت كه آدمي است كه آنرا
 باك مي كند دعائي كرد كه خدای تعالی فرزندان ترا خد متكار تو
 گرداند بعد زان سك پای برداشت و بر روی بول كرد گفت بارك الله ای
 سیدی آب گرم آوردی تاروی مرا بشویی * مستي يا حرف وحدت
) بيرون آمد چيقدی ديمكدر (میان راه پاييه بول آورده سی ديمكدر
) يفتاد باء تأكيد ايله و همزه دن منقلب يا ايله ماضي مفرد غائب
 دوشدی ديمكدر (في كرد قوصدی ديمكدر) لب و دهان خود لاميه
 كندی اغزني و دوداغني ديمكدر (ببالود باء تأكيد ايله و همزه دن
 منقلب يا ايله فعل ماضي مفرد غائب بولاشدردی ديمكدر) سكي يا حرف
 وحدت (بيامد كادی) (لپسیدن مصدر در يالامق معناسنه) (لپسیدن
 گرفت مر كدر بالامغه باشلدی ديمك او اور) پنداشت فعل ماضي
 مفرد غائب ظن ايلسدي ديمكدر) كه حرف بيان ز آدمي يا حرف
 نسبت كه حرف رابط (آن مسته اشارتدر) (می كرد ايلردی ديمكدر

(که حرف بیان (فرزندان ترا لامیه را ادات مفعول سنك اولادریکی
 دیمکدر) خدمتکار توده لامیه سکا حد قحی (کرداند ایله) (بای برداشت
 ایاق قالدردی) (بر حرف صله) (روی وی لامیه انك بوزینه) (بول
 معروف) (سیدی یا حرف متکلم عریدر) (کرم کاف عجمک فقیهه
 صیحاغ دیمکدر) (اب کرم صیحاغ صو دیمک اولور) (آوردی فعل ماضی
 مفرد مخاطب صکتور دیمکدر) (نا حرف تعلیل) (روی مرا لامیه
 را ادات مفعول بنم بوزیمی دیمکدر) (بشو فی باء تأکید ایله فعل مضارع
 مفرد مخاطب یفرسین دیمکدر) (محصل ترکیب) (بر مست سر خوش
 اوندن چیقدی و بول آورته سنده دوشدی و قوصدی و اغری و دوداغنی
 بولاشدردی برکلب کلدی واتی بالامعه باشدی سر خوش ظنی ایندیکه
 ادمیدر اقی ناک ایدر دعا ایلر دیکه الله تعالی سنك اولادریکی سکا
 خدمتکار ایلسون یعنی مطیع و منقاد اولسون و سکا بشلاسون
 اندن صکره کلب یاغنی قالدردی و انك بوزینه ایشه دی سر خوش دیدی
 بارک الله ای بنم اقدام صیحاغ صو کنوردک بنم بوزیمی ییقه مقی چون
 (قطعه) (شراب خورده) (چو برخو یشتن روادرد) * که سبلت از قی ناک
 می بیالاید * خورده ها حرف ترتب شراب ایچوب دیمکدر (چو
 ادات تعلیل) (بر حرف صله) (خو یشتن و اورسمیه کندی دیمکدر
 (روا جائز معناسه در) (دارد فعل مضارع مفرد غائب طوتار دیمکدر
 (که حرف رابط) (سبلت یتقی معناسه در) (فی ناک موصوفک صفته
 اضافتیدر ناک مر دار دیمکدر) (مه اضافتی لامیه می شراب دیمکدر
 (بیالاید باء تأکید ایله و باء منقلبه ایله فعل مضارع مفرد غائب بولاشدیر
 دیمکدر) (محصل بیت) (شراب ایچوب چونکه کندیته جائز کوره که
 میک ناک اولان قیثدن یغنی بولاشدیر) * سک ازماشه که ابرقی آب
 کرم آرد * که غسل سبلت ناک اوکند شاید * (مثانه سدلک قاوغی
 دیمکدر) (ابرقی آب کرم بیانیته زدر صیحاغ صو ابریقی دیمکدر) (آرد
 فعل مضارع مفرد غائب) (که حرف تعلیل) (غسل غین مجهمک
 قحیه ییقه مقی معناسه عریدر) (سبلته اضافتی مفعولته در) (سبلتک
 ناکا که موصوفک صفته ناکا که) (اویه لامیه) (شاید لایقدر دیمکدر
 (محصل بیت) (صکت دویه بو حالت ناپسندیده بی لایق کورن کیمسه به

کلب اگر مثانه سندن صیحا ق صواب ری کتور سه انک مردار پیغی
 بیقه مق ایچون لایقدر (عروض) بوقطعه بحر محنت مجنونند
 مکر را تفصیل اولندی مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلن اولمش در
 (مطایبه) قاضی بغداد بعزیمت مسجد آذینه پیاده بیرون آمد
 مستی پیش وی رسید وی را بشناخت گفت اعزک الله ایها القاضي
 و انباشد که نو پیاده روی انکه بطلاق سو کند خورده که قاضی را
 برگردند خود سوار کند قاضی گفت پیش آی ای ملعون چون برگردن
 او سوار شد روی باز پس کرد که بتک تیر روم یا آهسته گفت میان این
 و آن اما باید که رم نکنی و بلغزی و بیای دیوار نزدیک و وی تا از مزاحمت
 روندگان مأمون باشیم * قاضی بغداد پیانه بغداد قاضی سی دیمکدر
 بعزیمت (با حرف صله عزیمت قصد مناسنه در) مسجد اضافت
 مفعولنه در (مسجدك آذینه به پیانه آذینه همزه ممدوده ایله جمعه
 دیمکدر) پیاده یا (بیرون آمد جقدی) مستی با حرف وحدت (پیش وی
 لامیه انک فتنه) رسید ارشدی (وی قاضی به راجعدو) را ادات مفعول
 بشناخت) باه تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر (اعزک
 فعل ماضی مفرد بونده دما موقعی اولد یغندن امر مناسنه در
 عزیز ایلسون دیمکدر (کاف خطاب مفعولی) الله فاعلی (ایها لفظی
 مفصلا کتب فحویه لوده ذکر اولمشدر) نداء تعظیم در (القاضی
 منادی ای قاضی دیمکدر) روانباشد جائز اولمز (که حرف بیان (زوی
 رانک فتحیه فعل مضارع مفرد مخاطب کیده سین دیمکدر) آنکه اول
 وقت (بطلاق با حرف صله طلاق معروف) سو کننداند دیمکدر
 سو کند خورده که) اند ایچدی که (قاضی را را ادات مفعولی) کردن خود
 لامیه (سوار کند بندیره دیمکدر) آی فعل امر حاضر مفرد کل دیمکدر
 پیش آی (قیمه کل دیمک اولور) چون ادات تعلیل (کردن اوده
 لامیه (زوی باز پس کرد اردیه باقدی دیمکده مستعملدر) که حرف
 بیان (بتک با حرف مصاحبت) تک چند یان اصطلاحنده ناقل
 دید کلری بور دیمکدر (تیر معروف) روم فعل مضارع متکلم وحده
 یا (حرف تردید) آهسته یواش دیمکدر (میان این و آن بونکله انک
 اوردنه سی این آهسته به اشارتگر آن تکه اشارتدر) باید که کرکدر که

رم نکی) اور کیدہ سین (نلفری قائمہ سین (پای باحرف ظرف پای
 دیب معنانه در پای دیوار لامیه (هاادات جمع) (زیدک یقین دیمکدر
 روی) فعل مضارع مفرد مخاطب کیده سین دیمکدر (ناحرف تعلیل
 مزاحمت) غلبه معنانه در (روند کانه اضافت لامیه رونده اسم فاعل
 کید یی دیمکدر کاف هاء رسمیدن مبدل الف نون اادات جمع (مأمون
 باشیم) امین اوله لم دیمکدر (محصول ترکیب) بغداد قاضی سی جمعه
 مسجدینه عزیمت پیاده چندی بر سر خوش فتنه ایرشیدی قاضی بی
 پیلدی دیدی الله سنی عزیز ایلسون ای قاضی لایق دکلدر که سن پیاده
 کیده سین اول وقت یعنی عقبنده طلاقه اند ایچدی یعنی شرط
 ایندیکه قاضی بی کر دنی اوزره بندیره قاضی دیدی فتنه کل ای ملعون
 چونکه کردنی اوزره سوار اولدی سر خوش یوزنی دوندی و باقدیکه
 ناقل ایله تیر می کیدم یوخسه آهسته می دیدی بونکله انک اوزره سنده
 اما کر کندر که اور کیده سین وسور چوب قائمہ سین و دیوار دینده
 یقین کیده سین تا کیم کید یچیلرک غلبه سندن امین اوله لم * گفت
 بارک الله ایها القاضی تو خود قاعده سواری نیکو می دانسته چون
 قاضی بمسجد رساند فرمود تا ویرادر زندان محروس کنند گفت
 اصلحک الله ایها القاضی این سرای کسی است ترا از مذلت پیاده کی
 برهاند و بر کو بی تون در دهد و بعزت سواری بمسجدت رساند قاضی
 بخندید و ویرا بگذاشت * خود اادات تا کید (قاعده سواری پیایه
 یا حرف مصدر) نیکو ایومی حرف تا کید (دانسته یا حرف خطاب
 همزه حرف توسل دانسته اسم فاعل در بیلیجی سین دیمکدر) (جون
 اادات تعلیل) قاضی را (را اادات مفعول) بمسجد با حرف صله (رساند
 فعل ماضی متعدی مفرد غائب ایرشیدری دیمکدر) (ناحرف تعلیل
 وی) (مسته راجع در (را اادات مفعول) (سرای کسی لامیه) (ناحرف
 تنکیر شول کیسه نك لایقیدر دیمکدر استفهام معنا سنی متضمن
 ترا) (را اادات مفعول) (مذلت پیاده کی صفتک موصوفه اضافتیدر
 یا حرف مصدر کاف هاءن مبدل) (برهاند باه تا کید ایله فعل ماضی
 متعدی مفرد غائب قور ناردی دیمکدر) (بر کو بی تو لامیه باحرف صله
 یا حرف مصدر سنک بشکاککه دیمکدر) (تن در دهد بدل وجود ایله

بعزت سواری) با حرف مصاحبت عزت سواری مذلت پیاده کی کبی
 بمسجدت) با حرف صله تا حرف خطاب (محصل ترکیب) مست دیدی
 یارک الله ای قاضی یعنی ماشاء الله سن آنلی لق قاعده سنی اعلا یلیجی سین
 چونکه قاضی بی مسجد ابرشدردی پیوردی تا کیم سرخوشی زندانده
 محبوس ابله لر دیدیکه الله سنی اصلاح ابلسون ای قاضی بوشول
 کیمسه نك لایق و جزا سپیدر که سنی پیاده لك مذ لندن قورتاردی وسکا
 بشکلکه بذل وجود ابلدی وسوار لق عزتیه سنی مسجد ابرشدردی
 حاصلی سکا بونجیلین اعزاز ایده نك سراسی بومیدر قاضی کولدی
 وائی ترک ابلدی (قطعه) مستی بقصد عربده جون راه کیردت *
 باو برفق کارکن ای کاردان حکیم * مستی یا حرف وحدت (بقصد
 عربده با حرف مصاحبت اضافت بیانیه چون ادات تعلیل) راه کیردت
 راحت کیردت تقدیرنده سنک یولکی طوتار دیمکدر (باو یا حرف
 مصاحبت او مسته راجعدر) برفق یا حرف مصاحبت برفق رانک
 کسریله بومشفاق دیمکدر ملائمت معناسنه (کارکن ایش ایله (کاردان
 ایش بیلیم معناسنه وصف ترکیبدر) محصول یت) بر سر خوش
 عربده قصدیه چونکه سنک یولکی طوته ائک ایله ملائمت واطف ایله
 ایش ایله ای ایش بلیجی حکیم و عاقل یعنی دایما کو کلنجه کیت مخالفت
 ایله * مویست عرض خردمند خرد دان * میسندش از کشاکش
 ناخردان دونیم * (مویی یا حرف وحدت بر قیلدر دیمکدر) عرض
 عینک کسریله ناموس معناسنه (خرد منده اضافتی لامیه خرد مندک
 خرد دایه موصوفک صفت خردمند عاقل دیمکدر خرد دان وصف
 ترکیبدر خرد بلیجی دیمکدر یعنی اینجه فکرلی معناسنه (میسند
 نهی حاضر مفرد بگیمه دیمکدر یعنی روا کورمه دیمکده مستملدر
 شین ضمیر عرضه راجعدر) کشاکش ناخردان لامیه کشاکش غوغا
 ناخرف نئی بخرد عاقل الف نون ادات جمع عقلس لر دیمک اولور
 دونیم ایکی پارچه دیمکدر (محصل یت) خرد دان اولان عاقلک
 عرضی بر قیلدر اول قبل کبی اولان عرضی جاهلله کشاکشندن
 ایکی پارچه ایله یعنی جاهلله غوغا و نزاع ایدوب عرض و وقار کی
 شکست ایله (عروض بو قطعه بحر مضارعندر که اصلی مفاعیلین

فاعلاتن معاعیلن فاعلاتن در صدر و ابتداء خرب طاری اولوب
اولندن ميم آخرندن نون ساقط اولوب فاعیلن فاعیلن معقول لغظنه
تبدیل اولمشدر حشولر مکعوف اولوب فاعلات معاعیل اولمشدر
عروض و ضرب معصور اولوب فاعلات اولمشدر * مطلبیه چولاهی
در خانه دانشمندی و دیعی نهاد چون يك چندر وزیر آمد بان محتاج
شد پیش وی رفت دید که بزدر سرای خود بز مسند تدریس نشست
و جعی از شاگردان پیش اوصاف بست گفت ای استاد بان و دیعت
احتیاج دارم گفت ساعتی بنشین تا از درس فارغ شوم چولاه بنشست
مدت درس اودیر کشید و وی مستحجل بود و عادت آن دانشمند آن بود
که در وقت درس کفتن سر خود می جنباید چولاه را تصور
این شد که درس کفتن همان سر جنبایدن است گفت ای استاد
بر خیز و مرا تا آمدن نائب خود گردان تا من بجای توسری جنبانم
و و دیعت سر ایرون آور که من تعجیل دارم دانشمند چون بنشید
و بنشیند و گفت * چولاهی یا حرف وحدت بر بطریق بیجی دیمکدر
(خانه دانشمندی یا بنه حرف وحدت اصناف لامیه دانشمند عالم
دیمکدر) و دیعی یا حرف وحدت و دیعت امانت دیمکدر (نهاد
فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر) (يك چندر وزیر فتح کون
برآمد یکدی دیمکدر) (بان یا حرف صله آن و دیعت اشارتدر
پیش وی لامیه وی دانشمند راجعدر) (رفت فعل ماضی مفرد
غائب کتدی دیمکدر) (بدیده بویه کوردی دیمکدر) (که حرف
پیشان) (بر حرف ظرف) (در حرف تأکید) (سرای خود بیانیسه بر حرف
استعلا) (مسند تدریس بیانیسه مسند محل اعلا دیمکدر) (تدریس
درس اوقتی) (نشسته ماضیدن قسم اوتورمش مضاعنه) (جعی یا
حرف وحدت) (پیش او لامیه اوضمر دانشمند راجعدر) (بست
ماضیدن قسمدر بغامش دیمکدر) (بان یا حرف صله) (ساعتی یا
حرف وحدت ساعت مدتدن عبارتدر) (بنشین بیه تأکید ایله فعل امر
حاضر مفرد اوتور دیمکدر) (تا حرف انتها) (شوم فعل مضارع متکلم
و حده اولم دیمکدر) (بنشست بیه تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب
اوتوردی دیمکدر) (مدت درس اولامیه لدر) (دیر کشید اوزاق چکدی

یعنی اوزادی (مستجمل استفعال بایندن اسم فاعلدر استیخال ایدینی
 دیمکدر) عادت آن لامیه (که حرف بیان) وقت درس بیانیه (سرخود
 لامیه کندی باشی دیمکدر) می حرف حکایه (جنبانید فعل ماضی
 مفرد غائب اوینادردی دیمکدر) چولاها را اادات صله (تصور
 فکر مضانسه) تصور این شد که بوفکر اولدی که یعنی بویله ظن
 ایلدی که (درس گفتن درس اوقوتمق دیمکدر) همان انجیق معانسه
 (جنبانیدن مصدر در اویناتمق دیمکدر) برخیز فعل امر حاضر
 مفرد قالیق دیمکدر (مرا را اادات مفعول) تا حرف انتها (تا آمدن
 کلنجیه قدر دیمک اولور) نائب خود اسم فاعلک مفعولنه اضاعتیدر
 کندینه نائب یعنی وکیل (کردان فعل امر حاضر مفرد ایلد دیمکدر
 تا حرف تعلیل) بجای تو لامیه با حرف صله سنک یریکه (می جنبانم
 فعل مضارع متکلم وحده اوینادم دیمکدر) ودیعت مرا لامیه
 را اادات مفعول (بیرون آور چقار دیمکدر) که حرف تعلیل
 (محصول ترکیب) برچولاہ برعالمک خانه سنیده پرامانت قودی چونکه
 یرقاج کون یکدی اول امانته محتاج اولدی دانشمند قته کتدی
 کوردی که کندی اوئده درس اوقتمق مسندنده اوتوردمش وشا کردلردن
 بر جمع ائک او کئنده صف باغلمش چولاہ دیدی ای استاد اول امانته
 احتیاجم وارد دانشمند دیدی بر ساعت قدر صبر ایلد تا کیم درسدن
 خارج اولم چولاہ اوتوردی عالمک درسی مدق اوزادی وچولاہ مستجمل
 ایدی واول دانشمندک عادی اول ایدی که درس اوقوتمق وقتنده
 کندی باشی اوینادردی چولاہ اول تصور اولدیکه درس اوقوتمق
 انجیق باش اویناتمق دیدی ای استاد قالیق و بی سن کلنجیه کندیکه
 نائب ایلد تا کیم بن سنک یرکده باش اوینادم و بنم امانتی چقار که
 بن نجیل ایدرم چونکه عالم ایشندی کوردی و دیدی (قطعه)
 فقیه شهرزند لاف آن بمجلس عام* که آشکار ونهان علوم می داند*
 فقیه شهر لامیه فقیه عالم فقه دیمکدر لکن بونده قباصوفی جاهل
 معانسه در ترکیجه کوی فقهسی دیرلر (زند فعل مضارع مفرد غائب
 اورر دیمکدر) لاف آن لامیه آن مصراع ثانی مضموننه اشارتدر
 بمجلس عام لامیه با حرف ظرف عام عوام دیمکدر جهلادن عبارتدر

(که حرف بیان (داند فعل مضارع مفرد غائب یلور دیمکدر
 (محصول یت) شهرک فقهی جهلا مجلسنده اول لانی اورر که
 علوم آشکار و نهانی یلور یعنی یلور بکم علم یوقدر دیولاف و کذاب ایدر
 *جواب هرچه از پرسشی آن بود که بدست * اشارتی بکنند یاسری
 یچیناند * پرسشی فعل مضارع مفرد مخاطب سؤال ایدرسین دیمکدر
 (بدست باحرف مصاحبت) اشارتی باحرف تنکیر (سری ده بویله
 (محصول یت) هر نسنه تک جوابی که اندن سؤال ایدرسین یعنی
 اندن سؤال اولسان هر شیئه جواب اول اولور که ال ایله اشوات ایلیه
 یا باش اویناده حاصلی علم دید کلری شی بو ایکی شی ایله اولور
 ظن ایدر (عروض) بوقطعه بحر محشنددر که مفاعله مفاعله مفاعله
 فعلات اولور (مطایبه) ناینبانی در شب تاریک چراغی دردست و سبوی
 بردوش در راهی می رفت فضولی بوی رسید و گفت ای نادان
 روز و شب پیش تو یکسانست و روشنی و تاریکی در چشم تو برابر
 این چراغ را فائده چیست ناینبان بخندید و گفت این چراغ نه از
 بهر خود است از برای چون تو که ورد لان بخرد است تا بمن پهلوی
 نزنند و سبوی مرا نشکنند * ناینبانی باحرف وحدت ناینبان کور
 دیمکدر (شب تاریک پیانیه تاریک قرانلق دیمکدر) چراغی باحرف
 وحدت بر چراغ دیمکدر (سبوی ده بویله بردستی دیمکدر) (برحرف
 ظرف) دوش اوموز دیمکدر (راهی باحرف وحدت بر بولد) (می
 ادات حکایه) (رفت فعل ماضی مفرد غائب کیدزایدی دیمکدر) فضولی
 یا بنه حرف وحدت بر فضول دیمکدر (فضول دیواوزرینه لازم
 اولمییق شبهه قار یشانه دیرل) (بوی باحرف صله وی ضمیری ناینبانیه
 راجعدر) (نادان جاعل دیمکدر) (پیش تولا میه سنک فکده) (یکسانست
 برابر در) (روشنی باحرف مصدر ایدنلق دیمکدر) (تاریکی ده بویله
 قره کولق دیمکدر) (چراغ را باحرف تخصیص یوچراغک دیمکدر
) (از بهر ادات تعلیل) (کور دل وصف ترکیبدر کور جاها
 معنایست در) (بخرد عقلسز دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بمن باحرف صله
) (نزنند فعل نئی مستقبل اور میه از دیمکدر) (نشدن ده بویله قیر میه از
 دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر کور قره کولق کیمده انده) بر چراغ

واوموزنده بردستی بولده کبدر ابدی برفضول اکا ابرشدی ویدی ای
 جاهل کجه کوندز سنک فتنکد بر در و آبدنلق وقره کولق برابر در
 بوچراغک فائده سی ندر کور کولدی ویدی بوچراغ کندم ایچون
 دکدر سنک کی عقلسز قلبی کورل ایچوندر تاکه بکایان اورمیه ل
 یعنی خاتمیه ل و بنم دستیمی قیرمیه ل (قطعه) حال نلدازابه از نادان
 نمی داند کسی * کرچه دردانش فزون از بوعلی سبنا بود * حال
 نادان لامیه را ادات مفعول جاهلک حالی دیمکدر (نمی داند فعل
 نفی حال مفرد غائب بیلز دیمکدر) کسی با حرف و حجت بر کیمسه دیمکدر
 (دانش اسم مصدر علم مضاعفه) (فزون زیاده دیمکدر) (بو بودن
 مخففدر ابوعلی سبنا حکمدان بر کیمسه نک اسمیدر حکمتده شفا نامنده
 اولان کتایک مؤاغیدر اهل حکمت یننده شیخ دیمکله معروفدر
 (محصول بیت) جاهلک حالی جاعلدن ابو کیمسه بیلز اگرچه علمده
 ابوعلی سبنا دن زیاده اولورسه یعنی ابوعلی سبنا دن زیاده علم ورشدی
 او ا سه ده جاهلک حالی بیلز الاینه کندی کی جاهل ییلور * طعن
 نلینامرن ای دم زینسانی زده * زانکه نالینا بکارخویشتن ینابود *
 (طعن نالینام مصدرک مفعولنه در کوره طعن دیمکدر) (مرن نمی حاضر
 مفرد اورمه دیمکدر) (ای حرف نلدا منادی محذوف ای کس که دیمکدر
 (دم نفس) ینابی با حرف مصدر کور یجیلکدن دیمکدر (زده
 حاضیدن قسمدار اورمه دیمکدر) (دم زدن دعوا ایتکده مستعملدر
 (زانکه اول اجلدنکه دیمکدر) (بکار خویشتن لامیه با حرف ظرف
 کندی ایشنده دیمکدر (محصول بیت) کوره طعن اورمه یعنی ایلله
 ای کور یجیلکدن دم اوران کیمسه اول اجلدنکه کور کندی ایشنده
 کور یجیلدر یعنی کور هر امورنده بصیرت اوزره در لکن بصیرت
 ایدرکن افاقلنده بصیرت اوزره اولمز سین (عروض) بوقطعه بحر
 رمل مثندره بالکر عروض و ضربنه حذف کلوب فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن اولشدر (مطایبه) عمرولیث یکی از لشکریان خود را
 دید که براسب لاغر نشست * عمرولیث قاعده اعجام اوزره عمرو بن
 لیث دیمکدر که ملوک ماضیه دن برینک اسمیدر (یکی برینی دیمکدر
 (لشکریان خود لامیه کندو عسکر زدن دیمکدر) (دید فعل ماضی

مفرد غائب کوردی دیمکدر (که حرف بیان (اسب لاغریانیه لاغر
 آریق دیمکدر (نشست ماضیدن قسمدر او تورمش معناسنه بونده
 بنش دیمکدر (محصول ترکیب) عمرونی لبث کندی عسکرلرندن برنی
 کوردیکه برآریق ضعیف آنه بنش (قطعه) زین لاغراسبکی که هیلانا
 نیافته است * جزاز عظام جوهر ترکیب او نظام * زین بونده انجلین
 دیمکدر (اسبکی اسب آت کاف حرف تصغیر یا حرف وحدت) (که حرف
 رابط صفت) (همانا بکزر که دیمکدر) (نیافته ماضی منفیدن قسمدر
 بولمش دیمکدر) (عظام عظمک جمیدر که کلدیمکدر) (جوهر ترکیب او
 لامه لدر جوهر بونده اصل دیمکدر) (محصول یت) (انجلین برضعیف
 آریق آت جوغر که بکزر که انک ترکیبک اصلی کلدردن غیری نظام
 بولمشد یعنی نشأ شده ککدن غیری وجودیده ترکیب حاصل اولمش
 پورته ضعیف آت ایدی * همجو خرخر بر عظام آمده بهم * لیکن
 هنوز کوشش ترویدم از عظام * هم حرف تاکید (چون ادات تشبیه
 (خرخر بر بیانیه) آمده ماضیدن قسمدر ککش دیمکدر) (بهم بریره
 دیمکدر) (لیکن ادات استدراک) (کوشش ات دیمکدر لحم معناسنه) (ترویدم
 ماضی منفیدن قسمدر بتمش دیمکدر) (محصول یت) (حضرت
 عزیر که اشکی کبی ککلر بریره ککش یعنی مجتمع اولمش لکن اللان دخی
 ککلردن ات بتمش قسمه عزیر معلوم (عروض) (بوقطعه بحر
 مضارعندند که مفعول فاعلات مقاعیل فاعلات اولمشد) (قطعه)
 آخر * لاغراسبی که کر بجوی * از کوشش در و نشان نیابی * اسبی
 یا حرف وحدت نوعیه (که حرف رابط صفت) (کر حرف شرط
 (بجوی بیانا کیدایله فعل مضارع مفرد مخاطب استرسن دیمکدر
 یعنی ارارسن دیمکدر) (نیابی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب بوله مر سین
 دیمکدر) (محصول یت) (برآریق آت که اگر ارارسن تمدن آمده نشان
 و علامت بوله مر سین * از سر تا سر کرش بکاری * جز پوست
 راستخوان نیابی * تا حرف انتها (سم سینک ضمیمه طرفی دیمکدر) (کر
 اکردن مخفف حرف شرط) (شین ضمیر اسبه راجعدر) (بکاری بانه
 تا کیدایله فعل مضارع مفرد مخاطب صویه سین دیمکدر) (پوست
 دری دیمکدر) (محصول یت) (باشندن طرناغنه دلک کر آتی صوبلارسن

كك اوزنده دریدن غیری بوله مزسین (عروض) بوقطعه بحر هزج
 اخرج مقبوض محذوف در که مفعول مفاعیلین فعلی اولشیدر لکن
 بیت اولك مصراع اولنده قاعده شعرا وزره سکنه واردر * گفت
 لعنت بر لشکریان من باد که هر دینار و درم که بایشان دادم فروج
 زنان خود را فربه ساختند و مرا کوبان خود را از کرسکی بکداختند
 آن شخص بشنید و گفت والله ای امیرا که نظر اسبصار بر فرج زن من
 کاری از سرین اسب من لاغرتر شماری عمر و لیث از بن سخن
 بخندید و او را چیزی انعام کرد و گفت برو هر دو مرا کوب خود را
 فربه کن * بر حرف صله (لشکریان من لامیه) (باد امر غائب مفرد
 اولسون دیمکدر) (که حرف تعلیل) (که حرف رابط) (بایشان با حرف
 صله ایشان ضمیر جمع لشکر پناه راجعدر) (دادم فعل ماضی متکلم وحده
 و یردم دیمکدر) (فروج فرجك جمعدر) (زنانه اضافی لامیه) (خوده ده
 بوله) (ارادات مفعول) (فربه سبز دیمکدر) (ساختند فعل ماضی جمع
 غائب دوزیدیلر دیمکدر) (فربه ساختند سمرتدیلر دیمک اولور) (مرا کوبان
 خود را لامیه) (ارادات مفعول کنندی بنکلی بنی دیمکدر) (کرسکی
 با حرف مصدر کاف هاء رسمیدن بدل کرسنه کاف عجمك ضمیمه آج
 دیمکدر) (آچلقیدن دیمک اولور) (بکداختند بانه تا کید بانه فعل ماضی
 جمع غائب ارتدیلر دیمکدر) (نظر اسبصار بیانیسه اسبصار استفعال
 بابتدن مصدر در دقتدن عبارتدر) (فرج زن من لامیه) (در کاری
 کاف عجمك ضمیمه فعل مضارع مفرد مخاطب حوله ایدرسین دیمکدر
 (از ارادات مفعول آتی دیمکدر) (سرین سبتك ضمیمه او یلوقی معانسه در
 (اسبه اضافی لامیه) (منده بوله) (لاغرتر از یقرک دیمکدر) (شماری
 مفرد مخاطب عدد ایده سین دیمکدر) (محصول ترکیب) (عمر و بن لیث
 آتی بوله) (کورنجه دیدی رجیدن بعد اولوق بنم عسکر یلریمك
 اوزرینه اولسون زیره راجه والتون که المله و یردم کنندی قریلریمك
 فرج لری بنی سمرتدیلر بنکلی بنی آچلقیدن ارتدیلر اول شخص استدی
 یدی والله ای امیرا که دقت نظر بنی بنم قریمك فرجه حوله
 ایلرسن بنم آتیمك او یلوقند آرق رك عبد ایدرسین حاصلی او بودند
 ضمیمه عمرو بن لیث بوسختدن کولدی واکار مقدار شی نعم ایلدی

و دیدی کیت وهرایکی بنکی سمرت یعنی هم آتیکه و هم فرج زنی
 تا ولاندر (قطعه) مر کوب تودو داد خدا بار خویش را * کاهی
 ازان برین نه و کاهی ازیں بران * مر کوب تو مفعولک ثابتند اضافت در سکا
 بنک دیمکدر (داد فعل ماضی مفرد غائب و پردی دیمکدر مر کوب دادک
 مفعولی (خدا فاعلی) بار خویش لامیه کنندی بو کیکی دیمکدر (را
 ادات مفعول) کاهی یا حرف تنکیر بعض وقت دیمکدر (ازان
 آن مر کوبک برینه اشارت در که مراد فرج زندر (برین این مر کوب آخره
 اشارت در که مراد اسب در (نه تونک کسری وهای اصلیه الیه فعل امر
 حاضر مفرد قو دیمکدر (محصول یت) سکا الله عظیم الشان ایکی
 بنک و پردی کند یو کیکی یعنی وجود یکی بعض وقت فرج زندن اسب قو
 و بعض وقت اسبدن فرج زنه قو حاصلی بعضا آ کابین و بعضا
 بو کابین * زان بازی شب کن وزین با کیر روز * این را بز برزین کش
 و آن را برزیران * (آن فرج زنه اشارت در زاه مفرده تا کید ایچوندر
 بار کی شب) یه اینه کیچه آتی دیمکدر بار کی ایوات معانسه (زین
 از این ن مخفف زاه مفرده یت تا کید ایچوندر (این اسم اشارت در
 بار کیر روز) یه اینه بار کیر معروف کوندز بار کیری دیمکدر (این را
 را ادات مفعول) برزیزین با حرف صله اضافت یه اینه (زیرالت
 دیمکدر (زین زانک فحبله اگر معانسه در اگر الته دیمکدر (کش
 فعل امر مفرد چک دیمکدر (آز این را کی) برزیران برزیزین کی را
 او بلق دیمکدر (محصول یت) فرج یی کیچه آتی الیه یعنی کیچه بین
 آتی کوندز بار کیری الیه یعنی کوندز بین بونی یعنی آتی اگر الته چک وانی
 یعنی فرج زنی او بلوق الته (عروض) بو قطعه بحر مضارع اعراب
 مکفوف مقصور در که مفعول فاعلات سفاعیل فاعلات او لمشد
 (مطایه) علوی در بغداد زنی را بخود خواند زن از وی دینار و درم
 خدایت علوی گفت بان راضی نیستی که جزوی از اهل خانه دانیوت
 و خانواده ولایت در توفرو دآید زن گفت این فسانه را با خجکان
 و کاسان کوی و از خجکان بغداد این آرز و جز بدردم و دینار بخور
 علوی (بانه اول حرف نسبت ثانی حرف وحدت حضرت علی به
 مغلوب ولاندر دیر لک لک طریقه کرک نسبا اما انجام تخصیص ایدوب

اولاد علی دن اولان اشرافه دیرل (زنی یا حرف وحدت) را ادا
 مفعول (بخود یا حرف صله کنندویه دیمکدر) خواند چاغردی
 از وی) علوی دن (دینار التون) درم الحقه (خواست و اورسمیله
 فعل ماضی مفرد غائب طلب ایلدی دیمکدر (بان یا حرف صله
 نیستی) یا حرف خطاب استغفامی متضمن دیکسین دیمکدر (که
 حرف بیان (جز وی یا حرف وحدت پر بارچه) خانه دان نبوت لامیه
 خانه دان اهل بیت معناسنه در (خانواده ولایت لامیه خانواده اولو
 خانه دان دیمکدر) در تو در حرف صله سکا دیمکدر (فرود آید
 فعل مضارع مفرد غائب اینه دیمکدر تنزل ایلیه دیمک دخی اولور
 فسانه) مثل معناسنه در (را ادا مفعول (باحبکان قم لامیه یا حرف صله
 خجیه اورسبی دیمکدر کاف هاء رسمیه دن مبدل الف نون ادا جمع قم
 وکاشان بر محلا اسم لر بدر که فاحشه لر غایت بی ادب اولور مش
 کوی) کاف عجمیه فعل امر حاضر مفرد سوبله دیمکدر (حبکان بغداد
 لامیه) مجوی نهی حاضر مفرد استمه دیمکدر (بدرم یا حرف مصاحبت
) محصول ترکیب (برعلوی بغدادده بر زنی کنندویه چاغردی یعنی
 وصلت طلب ایلدی زن اندن اتون واجیه استدی علوی دیدی
 سن اکاراضی دیکسین که خانه دان نبوت اهلندن و خانواده ولایتدن
 برجز که مراد نطفه در سکا اینه جاصیلی قیصر عالم اولادندن و حضرت
 علی سلسله سندن برجز سکا اینه یا انلردن بری سکا تنزل ایلیه زن
 دیدی بو مثل قم وکاشان روسی لرینه سوبله بغداد خجیه لرندن درهم
 و دینارک غیریه طلب ایله (قطعه) بسفله تاند هی ضغف آن کز
 و خواهی * طمع مدار کز و کام دل بدست آرد * (بسفله یا حرف صله
 الحقه دیمکدر) تا حرف انتها (ندهی قول نفی مستقبل مفرد مخاطب
 و بر میه سین دیمکدر (ضغف ضادک کسر یله ایکی قلیت دیمکدر) آنه
 اضافت لامیه (کز و که از اودن مخففدر) که حرف رابط اوضمیر
 سفله به راجعدر (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استرسین دیمکدر
 مدار) نهی حاضر (طمع مدار طمع ایله دیمکدر) کز و سابق کی
 کام دل) پانید (بدست آید یا حرف صله اله کله دیمکدر) محصول بیت
 الحقه یعنی بد اصله و نادانه اندن سنک استندیکک شیک ایکی قاتی

ورنه بجه طبع ایله که اندن کوکل مراد الله کله حاصل اوله * کره کنای
 زکسه که حبه بند ازار * بدوستی خدا ورسول نکشاید * کره دوکم
 دیمکدر باغ مراد در کشایک مفعولی (کشای فعل امر حاضر مفرد
 آج دیمکدر (که حرف تعلیل (بند ازار لامیه ازار اصل لغتده ایجه
 کیلان توبه دیرل یونده طون دیمکدر بند ازار اوچقور دیمک اولور
 بدوستی (با حرف صله یا حرف مصدر دوستلغنه دیمکدر (خدایه
 اضافی لامیه (نکشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب آچیز دیمکدر
 (محصول بیت) کسه دن باغی آج یعنی ایجه ویرزیرا حبه اوچقوری
 خدا ورسول دوستلغنه آچیز (عروض) بوقطعه بحر محبت نجو ندر که
 مفاعیلن فعلا تن مفاعیلن فعلا ت اولمشدر * مطایبه منظومه *
 کفت مملو که بمالک خویش * کز قفایش گرفت راه فساد * (ماو که
 اسم مفعول مفرد مؤنث در جاریه معناسنه (و کفک فاعلی با حرف
 وحدت همزه حرف توسل (بمالک خویش لامیه یا حرف صله مالک
 صاحب معناسنه در (کز که ازدن مخففدر که حرف رابط (قفا اکسه
 دیمکدر یونده دیر مراد در شین ضمیر مملو که به راجعدر (گرفت
 فعل ماضی مفرد طو تدی دیمکدر (راه فساد بیسانیه فساد یولینی
 دیمکدر مراد مباشر تدر (محصول بیت) بر جاریه کندو مولی سینه
 دیدی که اکسه مسندن فساد یوایی طو تدی یعنی دیر ندن مباشرت
 مراد ایدن افندیسته دیدی کلامی بیت آیدر * ترک این فعل کن که
 جائز نیست * پیش دین پیشکان شرع نهاده * (ترک این فعل مصدرک
 مفعولنه اضافتیدر (که حرف تعلیل (پیش دین پیشکان لامیه دین
 بدش و صفت ترکیبدر دین صنعتی متقی دیمکدر (دین طاعت معناسنه در
 کافی هادر سمیدن عبدل الف لون ادا ت جمع (شرع نهاده وصف ترکیبی
 یعنی طریق حق اوزره کیدیچی دیمکدر یا خود یومذکور کردن مراد
 انچه دین اوله (محصول بیت) مملو که دیدی بوفعلی ترک الله زیر اجاز
 دکدر طریق حق اوزره مسندن متقبلک یا خود انچه دینک فتنده
 * کفت خاموش که شیخ دین مالک * یچنین عیش رخصت ماداد *
 کنت فاعلی مالک راجعدر (خاموش فعل امر حاضر مفرد صوص
 دیمکدر (که حرف تعلیل (شیخ دین لامیه (ما نکدن مراد امام

مالکدر (بجین عیش با حرف صله بونجلین ذوق دیمکدر) رخصت
مصدر در اذن معناسنه (ما متکلمه اضافت مفعولنه در برزه اذن
دیمکدر) (داد فعل ماضی مفرد غائب و پردی دیمکدر) (محصول بیت)
مالک دیدی صوص که دینک شیخی امام مالک بونجلین ذوقه برزه رخصت
و پردی فی الحقیقه مذهب مالکیه نک یراز غلاتی مالک رضی الله عنه
افترایدرلر و بوایت کریمه بی تعمیم ایدوب استدلال ایدرلر (نسائکم
حرث لکم فأتوا حرثکم فی شتیم) بهتان صریح و کذب فضیح در
زیرا اول محل محل حرث دکدر * گفت مسکین ز زیر او که خدات *
در زد و بیکر مالک اندازاد * گفتک فاعلی مملو که در (زیر اولامیه
اتک التندن دیمکدر) (که حرف بیان) خدات خدا ترا تقدیرنده در
خداسنی دیم اولور (در حرف صله) زد و بیکر کاف بحمله مصدر
مرکب انواعنددر که معنای اغویسی او ر و ب طرتمه استعماده حکم
معناسنه در (مالک جهنمه موکل ولان ملکک لعمیر) (اندازاد
فعل امر غائب آنسون دیمکدر) (محصول بیت) مستکین جاریه انک
التندن دیدیکه الله سنی مالکک حکمنه آنسون یعنی جهنمه للقسا
ایلسون شارحک و پردیکی معنایی و بره مدم و هم مالک اول صاحب
ثانی امام مالک ثالث خازن جهنم اولسنده صنعت تجنيس وارذر
(عروض) بویاسات بحر خفیفنددر که فاعلاتن مفاعلهن فعلات
اولسندر * فاضلی که صورت قبیح و هیئات کریمه داشت یفرزدق
رسید و یزادید که روی وی بجهت مرضی زرد شده یه دصکفت
تراجه بوده است که رنگ تو چنین زرد شده است گفت چون ترا دیدم
از کاهان خود اندیشیدم رنگ من زرد برآمد گفت در وقت دیدن
من چرا از کاهان یاد کردی گفت رسیدم که خدای تعالی مرا عقیوبت
کند و همچو تو مسخ کرداند * فاضلی یا حرف وحدت (که حرف
رابط صفت) قبیح صفت مشبه در چرکین دیمکدر (صورت قبیح
موصوف صفت اضافه تقدیر) (هیأت کریمه ده بویله عطف تفسیریدر
داشت و ارایدی دیمکدر) (بفرزدق یا حرف صله) (فرزدق شریعی
عمر بن یرتک اسمیدر) (رسید فعل ماضی مفرد انشائی دیمکدر) (ویرا
راذات مفعول) (وی فرزدق راجعدر) (دید فعل ماضی مفرد غائب

کوردی دیمکدر (که حرف بیان) روی وی لایمه انک یوزی دیمکدر
 (بجهت مرضی یا حرف مصاحبت اضافت بیانه یا حرف وحدت
 جهت بونده سبب معناسنه در) زرد شده بود صرار مش ایدی دیمکدر
 (تراذات صله سکادیمکدر) چه بوده است نه اولمشدر دیمکدر (که
 حرف تعلیل) رنگ تو لایمه سنک رنگ (زرد شده است صرار مشدر
 دیمکدر) چون اذات تعلیل (ترا اذات مفعول سنی دیمکدر) (دیدم
 کوردم دیمکدر) (کنا هان خود لایمه کند یک کاهلر من اندیشیدم
 فعل ماضی تکلم وحده دوشوندم دیمکدر) (رنگ من لایمه بنم رنگم
 دیمکدر) (زرد بر آمد صرار دی دیمکدر) (وقت دیدن من بیانه
 و مصدرک مفعول اضافه اضافتیدر) چرانیمون دیمکدر (یاد خاطر دیمکدر
 (کردی فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر یاد کردی خاطریه
 کنوردک دیمکد اولور) (تسیدم قورقدیم دیمکدر) (که حرف بیان) مرا
 بکادیمکدر (عقوبت عذاب معناسنه در) (همچونوسنک کی دیمکدر
 مخرج تبدیل صورت دیمکدر) (محصول ترکیب) برفاضل که چرکین
 یوزی و کریمه هائی و زایدی فرزدقه ایرشیدی یعنی ملاقی اولدی
 فاضل فرزدقی کوردیکه بر مرض سبب لایمه انک یوزی صرار مش ایدی
 دیدی سکنه اولمشدر که سنک رنگ بونچلین صرار مشدر فرزدق
 دیدی چونکه سنی کوردم کندی کاهلر من دوشوندم یعنی خوف
 ایلدم بنم رنگم بونچلین صرار دی فاضل دیدی بی کوردیک وقت
 نیچون کندی کاهلر کدن خاطر یکد کنوردک دیدی قورقدیم که
 الله تعالی بکافیه عقوبت ایلیمه و سنک کی تبدیل صورت ایلیمه یعنی کاهلر
 عذاب بویله کریمه صورته تبدیل ایلیمه ایلسندن خوف ایدرم (قطعه)
 * چون رخ زشت تو بیند دل من * عقد اصرار کنه فسخ کند *
 (چون اذات تعلیل رخ زشت موصوفک صیغه اضافتیدر رخ بونده
 یوز معناسنه در) زشت چرکین دیمکدر (نویه اضافت لایمه سنک چرکین
 یوز یکی دیمکدر) (بند فعل مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر) (دل من
 لایمه بنم کوکلم دیمکدر) (عقد اصرار بیانه عقد دوکم دیمکدر اصرار
 مصدر در مصرع اولی معناسنه) (کنهه اضافتی مفعول در) (فسخ
 یوز معناسنه مصدر در) (محصول یت) چونکه سنک چرکین

بوزیکی کوزه بنم کو کلم ~~کنا~~هه مصر اولق دوکینی بوزد یعنی ارتکاب
 معاصیدن بعید اولور * زانکه ترسم که زشومی گناه * قهر ایزد چو
 توام مسح کند * زانکه اول سیدنکه دیمکدر (ترسم فعل مضارع
 متکلم وحده قور قرم دیمکدر) (که حرف بیان) شومی یا حرف مصدر
 شوم نامبارک دیمکدر (کنا هه اضافه لامیه (قهر ایزد لامیه) (چو
 ادات تشبیه) (جو توام بن سنک کپی دیمکدر (محصول یدت) ~~کنا~~ه
 عقیدینی بوزارم اول سیدنکه قور قرم کنا هک نامبارک کتدن الله تعالی سنک
 قهری بنی سنک کپی مسح ایله (عروض) بوقطعه رمل میخوندند که
 فاعلاتن فعلاتن فعلاتن اولمشدر (مطایبه) وهم این فاضل گوید که
 بادوستی در راه ایستاده بودم سخن میگویم زنی آمد در برابر من ایستاد
 و در روی من نظری کرد چون نظر کردن وی از حد در گذشت غلام را
 گفتم پیش آن زن رو و بر سر که چه میجوید و غلام باز آمد که گوید
 چشم من گناه عظیم کرده بود میخواستم که و بر اعقوبتی کنم هیچ عقوبت
 زیادت از آن نیافتم که با این زشت رو نظر کنم * هم بنه دیمکدر
 (این بوم ناسته در) (گوید فعل مضارع مفرد غائب دیر دیمکدر
 (که حرف بیان) بادوستی یا حرف صاحب یا حرف وحدت بردوست
 ایله دیمکدر (ایستاده ماضیدن قسمدر دورمش (بودم ایدم دیمکدر
 (می گفتم سو بیلر ایدم (زنی یا حرف وحدت (بر بر من لامیه بنم برآمده
 دیمکدر ایستاد ماضی مفرد غائب دوردی دیمکدر (در روی من) (در
 حرف ضله اضافه لامیه بنم بوزیمه می کرد حرف حکایه ایله ابلردی
 دیمکدر (چون ادات فعلی) (نظر کردن وی انک نظر ایملکلکی) (از حد
 اهددن دیمکدر) (گذشت یکدی (غلام را را ادات ضله غلامه دیمکدر
 (پیش آن لامیه انک فته دیمکدر) (رو فعل امر حاضر مفرد کیت
 دیمکدر) (بر سر ده بویه باه تأکید ایله) (صور دیمکدر) (چمی جوید
 نه اسقر دیمکدر) (باز آمد دوندی دیمکدر) (که حرف بیان) (می گوید
 سو بیلر دیمکدر) (چشم من لامیه بنم کوزه دیمکدر) (کرده بود ایلمش
 ایدی دیمکدر) (می خواستم فعل ماضی متکلم وحده دیلهدم دیمکدر
 (که حرف رابط و راز ادات مفعول ضمیر چشمه راجعدر) (عقوبتی
 یا حرف وحدت) (نیافتم فعل نفی ماضی متکلم وحده بوله دمدم دیمکدر

(که حرف بیان من معنایسته با حرف صله (زشت و و وصف ترکیبدر
 چرکین بوزلی دیمکدر (محصول ترکیب) وینه یو فاضل دیر که بردوستم
 ایله بولده دوزمش ایدم و سوزسویلرایدم بر قری بنم وایرمده دوردی
 و بنم یوزیمه نذر ایلردی چونکه انک نظر ایلکلکی حددن بجدی
 غلامه دیدم اول قرینک قتنه کیت وصور که نه استر غلام دوندی که
 دیر یعنی قری سوبلر که بنم کوزم عظیم برگاه اشلس ایدی دیلد مکه
 اکا بر عقوبت ایلیم بوندن زیاه عقوبت بوله مدم که بو چرکین
 بوزلی به نظر ایلیم یعنی یونک بوزینه باقه دن زیاه کوزیمه عقوبت
 بوله مدم حاصلی کوزیمه عقوبت ایچون بوکا نظر ایدرم دیوزن جواب
 ووردی (قطعه) نامه مردم چشم زکنه شسته نشد * کرچه از کر به
 دو صد بار آتش کردم * نلعه مردم چشم بحاز لامیه مردم چشم کوز
 بیک دیمکدر نامه نامه اعمال دیمکدر (شسته اسم مفعولدر) (شسته نشد
 پنهانی دیمکدر) (دو صد بار ایکوز کره دیمکدر) (شین ضمیر مردم
 چشمه راجعدر) (کردم فعل ماضی متکلم وحده ایلدم دیمکدر
 (محصول یت) (کوزم بیکینک نامه اعمالی کنندن پیغمدی اگر چه
 اغله دن ایکوز کره آتی پراب ایلدم حاصلی نیجه کره اشک چشم ایله
 بیقه دم پاک اولدی * ناره دز آتش فردای قیامت امروز * بنظر در
 رخ زشت تو عذابش کردم * تا حرف تعلیل (رهد فعل مضارع مفرد
 غائب رهیندن قوزیله دیمکدر) (آتش فردای قیامت لامیه لدر
 قیامت ارته سنک آتشدن دیمکدر) (امروز بوکون دیمکدر و میشد
 بنظر با حرف صاحب سببی متضمن (در حرف صله (رخ زشت تو
 بیانه و لامیه سنک چرکین بوزیکه دیمکدر) (شین ضمیر چشمه راجعدر
 (کردم فعل مضارع متکلم وحده ایلیم دیمکدر) (محصول یت)
 قیامت ارته سنک آتشدن قوزولسون ایچون بوکون سنک چرکین
 بوزینه نظر سبیله اکا عذاب ایلیم (عروض) (بو قطعه دخی رمل
 مخبون مختدر فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلی اولمشدر) (مطایبه)
 جاحظ کویت هرگز خود را چنان نحل ندیدم که روزی مر از فی
 بگرفت و بدکان استادر بخیه کرید که همچین من مخیر شدم که آن چه
 بود از ان استادر رسیدم گفت مرا فرموده بود که نمائی بر صورت شیطان

برای من بساز من کفتم نمی دانم که بر چه شکل می باید ساخت ترا آورد که بدین
 شکل * جا حظ فصیحای عرب بدن برینک لغیدر (که حرف بیان هرگز اصلا
 دیمکدر) خود را اادات مفعول کنند یعنی دیمکدر (نجل صفت مشبه در
 اوتانغن دیمکدر ندیدم فعل نفی ماضی متکلم وحده کورمدم دیمکدر که حرف
 بیان) روزی یا حرف وحدت (مرارا اادات مفعول بی دیمکدر) زنی
 یا حرف وحدت (بگرفت فعل ماضی مفرد طوندی دیمکدر
) بد کان استاد لامبه (یا حرف صله) زینجه کرد و که بی دیمکدر که
 قصاویر کونا کون دوزر (برد فعل ماضی مفرد غائب ایلندی یعنی
 کتوردی دیمکدر) که حرف بیان (همچنین بونجلین دیمکدر
) آن چه بود بونه اوله دیمکدر (مرارا اادات صله) فرموده ماضیدن
 قسمدر (فرموده بود که بیورمش ایدی که دیمکدر) تمثال صورت
 معناسنه در (یا حرف وحدت) صورت شیطان بیاتیه (برای من
 بنم ایچون دیمکدر) بساز بام تا کید ایله فعل امر حاضر مفرد دوز
 یعنی باب دیمکدر (نمی دانم فعل نفی حال متکلم وحده بیلیم دیمکدر
) که حرف بیان (بر چه شکل نه شکل اوزره دیمکدر) می باید ساخت
 دوزمک کرک دیمکدر (ترا اادات مفعول سنی دیمکدر) آورد فعل
 ماضی مفرد کتوردی دیمکدر (که حرف بیان) بدین شکل بوشکل
 اوزره دیمکدر (محصول ترکیب) جا حظ دیر که اصلا کنند یعنی انجلین
 نجل کورمدم که بر کون بی برقری طوندی واستاد دوکه جی دکانه
 کتوردی که بونجلین بکا اشته بویه باب دیدی بن متعیر اولدم که
 بونه اوله اول استاددن صوردم دیدی بکا بیورمش ایدی که بنم ایچون
 شیطان صورنی اوزره بر صورت دوز بن دیدم بیلیم که نه شکل اوزره
 دوزمک کرک سنی کتوردی که بوشکل اوزره یعنی سنی بکا نمونه طریقه
 کتوردی (قطعه) بوالحجب روی و کونه داری * کس بدین روی
 و کونه نتوان کرد * بوالحجب بوا بودن مخفدر عرب ابوکله سنی
 برشیک کثرتده استعمال ایدر) کونه یا حرف وحدت (همزه حرف
 توسل) کونه رنک ولون معناسنه در (داری فعل مضارع مفرد مخاطب
 سنک واردر دیمکدر) یا حرف ظرف (دال همزه دن منقلب بویوزده
 دیمکدر) نتوان کرد اولیسر در دیمکدر (محصول یت) عجب لردن

بچت بوزك ورنكك واردر كچسه بو يوزده بو يورنكده اوليسردر
 يعني كچسه ده بويله صورت مستبحسه و بويله رنك مستكرهه بوقدر
 كردك شد معناسنه اولديغين بيلين بوالجب معنايه تصدى ايلش
 * بهر تصوير صورت شيطان * بحرخت را نمونه نتوان كرد *
 بهر ادات تعليل (تصوير صورت صدرنك مفعولنه اضافتيدر) صورت
 شيطان پسانيه شيطان صورتني تصوير ايچون ديمكدر (رخت را
 را حرف تخصيص) نمونه اورنك ديمكدر (محصول ييت) شيطان
 صورتني تصوير ايچون سنك رحكك غيري اورنك اوليسردر (عروض)
 بوقطعه بحر خفيف نچوندركه فاعلان مفاعلت اولمشدر
 (مطاييه) شخصي زشت رويي زانيد كه از كلاهان استغفار كرد
 ونجات از آتش دوزخ ميطلبيد گفت اي دوست بدني رويي چر
 بدوزخ بخيلي مي كني و آتزا آتش دريغ مي داري * شخصي با حرف
 وحدت (زشت رويي ده با حرف وحدت) زشت رويي وصف تركيددر
 جرگين بوزلي ديمكدر (را ادات مفعول) ديد فعل ماضى مفرد غائب
 كوردى ديمكدر (كه حرف بيان) مي حرف بجا به (ميگرد ايلردى
 ديمكدر) نجات خلاص معناسنه در (آتش دوزخ پسانيه دوزخ
 جهنم ديمكدر) مي ادات حكايه (طلبيد فعل ماضى مفرد غائب
 استردى ديمكدر گفتك فاعلى شخصه راجعدر) بدني با حرف
 مصاحبت دلى همزدن متقلب (رويي با حرف تنكير بوز ايله
 ديمكدر) بدوزخ با حرف صله جهنم ديمكدر (بخيلي با حرف مصدر
 بخيلاك ديمكدر) ميكني فعل مضارع مفرد مخاطب ايلرسين ديمكدر
 (آتزا ادات مفعول آن روييه اشارتدر) دريغ حيف ديمكدر (مي
 ادات تأكيد) داري فعل مضارع مفرد مخاطب طونارسين يعني
 ايلرسين ديمكدر (محصول تركيب) بر شخص بر جرگين بوزلي بي
 كوردى كه كلاه نردن بار لغيتي طلب ايلردى و جهنم آتشمندن
 خلاص استرايدى اول شخص بدني اي دوست بوز ايله جهنم
 نچون بخيلاك ايلرسين و اول بوزي آتشدن دريغ ايلرسين (قطعه)
 چون نه بيني توروي خودزان رو * بر كسان ناخوشست و نبي برنو *
 (چون) ادات تعليل (نه بيني قول في مستقبل مفرد مخاطب كورمز سين

دیمکدر (روی خود لامیه سنک یوزیکی دیمکدر) (زاندر و اول وجه دت
 دیمکدر) (پرکان پر حرف صله خلقه دیمکدر) (ناخوش بونده چرکین
 دیمکدر) (نی حرف نی) (پرینه حرف صله) (محصول بیت) (چونکه
 سن کور مرتسین کندیکی اول سیدن خلقه چرکیندر سکا دکل یعنی
 کندک کور مدیکل ایچون ایو و خوش کلور * (کر بدین رودر آتشت
 فکنند * حیفه را آتشت نی پر نو * (که حرف شرط) (بدین
 (یا حرف مصاحبت) (بدین رو و یوز ایله دیمکدر) (در حرف صله
 آتشت) (تا حرف خطابه سنی آتشته دیمکدر) (فکنند فعل مضارع
 جمع غائب پراغور رسه دیمکدر) (حیف یازق دیمکدر) (برل حرف صله
 (محصول بیت) (اگر بو یوز ایله سنی آتشته پراغور رسه یعنی جهنم
 قورل رسه حیفه آتشته در سکا دکل (عروض) بوقطعه بحر خفیفند که
 فاعلاتن مفاعیلن فعلن اولمشدر) (مطایه) زشت روی پیش طیب
 رفت که بر زشت ترین جایی دملی بر آورده ام طیب تیز در روی وید
 نکرست گفت دروغ میگوی اینک روی ترا می بینم بروی هیچ دنبلی
 نیست * زشت روی) (یا حرف وحدت بر چرکین یوزلی دیمکدر) (پیش
 طیب لامیه طیب فتنه دیمکدر) (زشت ترین ترادات تفصیل
 یا حرف نسبت نون حرف تأکید) (جایی یا حرف وحدت) (دملی تشدید
 میم ایله تحریفاندند که اصلی دنبلدر دمالده دبرل دمل ده دبرل چبان
 دیمکدر) (یا حرف وحدت) (بر آورده ام فعل ماضی متکلم و حده
 چبقارمشم دیمکدر) (در حرف صله) (روی وی لامیه) (نکرست نونک
 کسریله فعل ماضی مفرد غائب باقدی دیمکدر) (دروغ بلان دیمکدر
 کذب معنایه) (می کو بی سویلر سین دیمکدر) (اینک اشته دیمکدر
 روی ترا) (لامیه) (راادات مفعول سنک یوزیکی دیمکدر) (می بینم فعلی حال
 متکلم و حده کور بریم دیمکدر) (دنبلی چبان) (یا حرف وحدت) (محصول
 ترکیب) (بر چرکین کیمسه طیب فتنه کتیدی که چرکین رک بر محله
 بر چبان چقاردم مرادی عورت بریدر طیب تیز انک یوزینه باقدی
 دیدی بلان سویلر سین اشته سنک یوزیکی کور بریم اوزرنده هیچ
 چبان یوقدر زشته محلی وجهی اولدیفین اشعار دو (قطعه)
 زشت نیست که سلطان شرع نپسندد * که عضو هاه فرو دازکر

برهنه کنی * زشتی یا حرف مصدر (که حرف بیان (سلطان شرع
 مجازا بیانیه مراد کتاب الله یا رسول عظامدر (نپسندد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب بکنز یعنی اذن و یرمز دیمکدر (که حرف بیان (عضو هاء
 فرود موصوفك صفت در (عضو معروف هاء ادات جنم فرود اشاعی
 دیمکدر (مکر بل دیمکدر (برهنه بآك ضمیه چبلاق دیمکدر (کنی
 فعل مضارع مفرد مخاطب ایلبه سین دیمکدر (محصول یت) چرکین
 لکندن ناشی در که سلطان شرع اذن و یرمز که بیلدن اشاعی اولان
 عضوری چبلاق ایلبه سین یعنی اول اعضایی کشفه اذن و رخصت
 اولدینی چرکین لکندن ناشیدر * چور و یت از همه جازشت تر بود
 چه عجب * که رو پوشی و جای دگر برهنه کنی * (جوادات تعلیل
 رویت) سنک یوزك دیمکدر (همه جادن مراد عضوردر (زشت تر
 چرکینك (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (چه عجب
 نه عجب استفهام معنایی وارد در یعنی عجب دکل (که حرف بیان
 پوشی) بآه تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب آورنه سین یعنی ستر
 ایله سین دیمکدر (رو مفعولی (جای دیگر رویه معطوفی غیر
 یرینی دیمکدر (برهنه کنی چبلاق ایلبه سین (محصول یت) چونکه
 سنک یوزك جمع عضوردر چرکین کدر عجب دکلدر که یوزیکی
 آورنه سین و غیره یرینی یکی آچه سین یعنی اعضای مستوره نك ستری
 مشروع اولدینی چرکین لکندن ناشی ایسه سنک یوزك زیاده
 چرکیندر لایق اولان یوزیکی ستر ایدوب سترینی آچار ایسه محل
 تعجب دکلدر (عروض) بوقطه بحر محبت منجوند که مفاعله
 فعلا تین مفاعله فعلن اولمشدر (مضایه) شخصی بزرگ بینی زنی را
 خواستگاری می کرد و در تعریف خود می گفت که من مردی ام از
 خفت و سبکباری دور و یراحتمال مکاره صبور زن گفت اگر تو یراحتمال
 مکاره صبور تیودی این بینی را چهل سال نتوانستی گشید * شخصی
 یا حرف وحدت (بزرگ یوزك دیمکدر (بینی بآه اصلیه ایله یورون
 دیمکدر بزرگ بینی یوزکی یوزك دیمک اولور (زنی یا حرف وحدت
 را ادات صله (خواستگاری مرکبدر خواسته ایله آردن هاء رسمی
 کافه تبدیل اولوب خواستگار اولمشدر استمه کتورچی دیمکدر

طالب معناسنه در خواستارده بوه معنادور در (یا حرف مصدر) می کرد
ایلرایدی دیمکدر (تغریف خود مصدرک معنونه در ~~کندنی~~
تغریفده (میگفت سولرایدی دیمکدر) که حرف بیان (مردی
یا حرف وحدت (همزه حرف توسل (میم ضمیر متکلم بر آدم دیمکدر
(خفت مصدر در خفیف لك معناسنه (سبکبار وصف ترکیبدر
خفیف یوکلای دیمکدر خفیف معناسنه مستعملدر (یا حرف مصدر
خفته عطف تفسیری واقع اولشددر (خفت و سبکباری هر شیشه منفعل
اولوب و کور دیکنه میل ایدن هوا وهوسنه تابع شخصه دیرل ترکیجه
بینی صوق خفیف العقل دیمکدر ((دور بعید معناسنه (احتمال مکاره
مصدرک معنونه در احتمال افتعال بایندن مصدردر یوکلنک معناسنه
مکاره مکروهک جمعدر مکروه کوکلک قبول اتمدیک شیشه دیرل
(صبور مبالغه وزنلنددر زیاده صبرایدی دیمکدر (نیودی فعل نفی
حاضی مفرد مخاطب اولیه ایدک دیمکدر (بینی را را ادات مفعول
یورنی دیمکدر (جهل سال قرق سنه دیمکدر (توانستی فعل نفی
حاضی مفرد مخاطب قادر اولمز ایدک دیمکدر (کشید فعل ماضی مفرد
یونده مصدر معناسنه در (توانستی ده بوی مضارعت اولدیندن
چکیمکه قادر اوله مز ایدک دیمکدر (محصول ترکیب) بر یوک بورونلی
شخص بر خاتونه طالبک ایلدی یعنی نکاحله المی مراد ایلدی
و کندنی تغریفده دیرایدی که بن بر آدم که خفت و سبکبارلقدن
دور و مکروهلری یوکلنکه صبور یعنی اولور اولمز شیشه انفعال ایللم
وقایم کنش زن دیدی اگر سن مکروهلره صبور اولیه ایدک یو بورنی
غرق ییل چکیمکه قادر اوله مز ایدک یعنی بواذایه تحمل ایدن هر شیشه
تحمل ایدر (قطعه) از بین بزرک تو بار بست بر همه * فاکمی بهره
روی سوی این و آن نهی * بین بزرک تو موصوفک صفته و لامیه سنک
یوک بورنکن دیمکدر (بار بست سین و نادات خبر) یا حرف وحدت
(بار یوک دیمکدر) بر همه تقه دیری بر همه خلقدن (تا حرف انتها) کی
خفن دیمکدر (بهره با حرف مصاحبت) هرزه باطل و عبت دیمکدر
(سوی این و آن لامیه سوی جانب معناسنه در) نهی فعل مضارع
مفرد مخاطب قویه سین دیمکدر (محصول بدت) سنک یوک بورنکن

مجموع خلق اوزره بولك يعنى ثقلت واردر نيجه به دك باطل ايله يعنى
 عبث ييره اونك بولك جانبنه يوز قويه سين يعنى توجه ايده سين
 حاصلى سنك انك منفور عالم ايكن نيجه برخلفه توجه ايدوب ثقلت
 و بر سين * هر لحظه سجده نونه از بهر طاعتست * باركران بينى
 خود بر زمين نهى * هر لحظه هروقت ديمكدر (سجده تو لامييه
 سنك سجده ديمكدر) نه حرف نئى (بهرادات تعطيل) طاعت عبادت
 معناسنه در (باركران بينى خود لامييه باركران آغريوك ديمكدر
 (محصول بيت) هر وقت سنك سجده عبادتدن ايجون ديمكدر
 كندى بورنوك آغريوك ييره قومق ايجوندر (عروض) بوقطعه
 بحر مضارعند ركه مفعول فاعلات مغايبيل فاعلى اولور (طريفي)
 شخصى را ديد كه موى بسيار پروى اوده ميده بود گفت اينى موى هارا
 بكن پيش از انكه روى توستر گردد * طريفي و شخصى يارى وحدت
 ايجوندر (را ادات مفعول) كه حرف بيان (موى بسيار چوق قبل
 ديمكدر (روى او لامييه دميه ماضيدن قسمدر ظاهر اولمش اولپرمش
 ديمكدر) بود ادات ماضى ايدى ديمكدر (مويها را ادات مفعول ها
 ادات جمع قبللى ديمكدر) (بكن بآ كيد ايله وقع كاف عرييله
 فعل امر حاضر مفرد قوپار ديمكدر) (پيش از انكه اندن مقدمه
 (روى تو لامييه كرد فعل مضارع مفرد غائب اوله ديمكدر
 (محصول تركيب) بر طريف بر شخصى كورد يكده يوزى اوزره چوق
 قبل ظاهر اولمش ايدى يعنى يوزنده قبل جو غالمش ايدى ديدى
 بوقيللى قوپار اندن مقدم كه سنك يوزك باش اوله يعنى يوزك
 باشك كي اولمزدن مقدم قوپار (قطعه) خواجه هر روز اكر بموجينه
 * از رخ خود نه موى پر كريد * بموجينه (با حرف مصاحبت
 موجينه جنبسته ديمكدر نه حرف نئى) (بر كيد فعل مضارع مفرد
 غائب قوپره ديمكدر حرف نئى بوكامصروف اولديقتدن قوپرميه
 ديمكدر (محصول بيت) خواجه هر كون اكر جنبسته ايله يكلغند ن
 قبل قوپاروب بوليه * چند روزى چوبكدر بروى * رويش
 از موى حكم سر كريد * چند روزى با حرف وحدت بوقاچ كون
 ديمكدر (چو ادات قبليل) (بكدر د بآ كيد ايله فعل مضارع مفرد

غائب دیکدر (بروی انک اوزرینه دیکدر) رویش شین تمیر
خواجه به راجعدر (حکم سر بیانیه باش حکمی) کیرد فعل مضارع
مفرد غائب طوتر دیکدر (محصول ینت) بر قاج کون چونکه انک
اوزرینه کچر سه یعنی قیلارینی خو پاروب یولز سه یوزی قیلدن باش
حکمی طوتار یعنی باشی کچی اولور (عروض) بوقطعه شعر خفیفنددر
که فاعلاتن مفاعلهن فعلن اولور * مطایبه معنا ویه وعقیل ین
ابی طالب باهم نشسته بودند معنا ویه گفت ای اهل شام هیچ شنیده اید
قول الله تعالی انجا که می گوید (بنت بد ابی لهب و نسب) گفتند آری گفت
ابو لهب هم عقیل است عقیل گفت ای اهل شام هیچ شنیده اید قول الله
تعالی انجا که میگوید (وامرأه جالسه الحطب) گفتند آری جالسه الحطب
عجمه معلوبه است * باهم برابر نشسته بودند اوتور مشن ایدیلر شنیده اید
جمع ماضیدن قسمدر ایشتمش میسکیز دیکدر (قول الله لامیه
الله زهالینک قولنی دیکدر) انجا که اول محله گاه (میگوید بیور
(بنت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه هلاک اولدی دیکدر) (بایدیدک
شنیه سیدر اصلی بدانیدی ابی به اضافتله نون ساقط اولوب ینا
قالبور حالت رفع سیدر الف بایله تنک فاعلی ایکی الی دیکدر ایکی الدن
معنی ادعایتدر (ولاتقوا بآبیکم الی التهلکة) ده اولدیتی کچی بدادن
معنی اد بعضیلر حقیقته خل ایدیلر (وقنا که رسول الله علیه السلامه
(وانذر عشیرتک الاقرین) نازل اولدنیسه انقارتی جمع وانذار
ایلدی ابولهب دیدی تبالک الهداندعوتنا یعنی خاشا ثم خاشا خسران
سکا اولسون بونک ایچونمی بزنی دعوت لیلدک و برطاش الیدیکه اته
یوسوره نازل اولدی وایکی الیه طاش الیدیغیون لاری هلاک اولدی
یاخود یدادن مراد دنیا و آخرتدر (ابی لهب عبد المطلبک اوغلیدر
انزای رسول علیه السلامه قصد ایدردی کینه سیله ذکر اولمشدر
شهرتشدن ایچون یاخود اسمی عبد العزی اولدیغندن استکراها
کینه سیله ذکر اولندی تب اخبار بعد اخباردر یاخود تب کسندن اخباردر
تب مذكر اوله رق کنندندن اخباردر (گفتند فعل ماضی جمع غائب
دیدیلر دیکدر) (آری ادات تصدیق اوت دیکدر) (عم عقیل لامیه
(وامرأه امرأه قاری دیکدر اسمی ام جیلله در حربک قزیدر

ابوسفیانك همشیره سی اولور سیصلی نك فاعلی اوزرینه معطوفدر
ضمیر ابی لهبہ راجعدر (حاله مبالغه ایله اسم فاعل مفرد مؤنث
یوکنیجی دیمکدر (الخطب اودون دیمکدر خطب جهنم مزاددر
زیرا بولهب قاریسی رسول الله مغبلان دیدد کلمی دیکتی دوکر
ایدی مبارک قدم شریقرینه باتوب اذا اولسون ایچون اول سیددن
جزا من جنس العمل اوله رق مجازاتیه اخبار اولندی وحقیقته
ابی لهبی دخی عام بدرده سباع پاره لمشددر تفصیلی سیرلده وارددر
مراد اند نلر نظر ایلسونلر (عمه معاویه لامیه عم بابانک ارکک
قرنداشنه عمه قیرقرنداشنه دیرل (محصول ترکیب) معاویه وعقبل
ابن ابی طالب برابر اونورمش ایدیلر معاویه دیدی ای اهل شام
هیچ ایستمش می سکر الله تعالینک قولنی اول محله که پیورر (تبت پدا
ابی لهب وتب) یعنی ابی لهبک کندی یاخود ایکی الی هلاک اولدی
یاخود دنیا و آخرتی تلف وخسران اولدی دیدیلر اوت ییلوروز
دیددی ابی لهب عقیلک عمی سیدر عقیل دیدی ای اهل شام هیچ
ایستمش می سکر الله تعالینک قولنی که پیورر (وامرأه حاله الخطب)
یعنی ابولهبک امرأه سی بقینده جهنم اودونی حاله لکنه ابر شور
دیدیلر اوت ییلوروز دیدی حاله الخطب معاویه نك عمه سیدر (قطعه)
چون نیست در نومقصتی عیب دیکری * کردن با آن نه قاعده مرد
باهشت * چون ادات تشبیه (چون نیست بوق کی دیمکدر (منقصت
نقصان وقصور معناسنه در یا حرف وحدت (عیب دیکری غیر بی
تعیب دیمکدر (کردن ایلک معناسنه در (با آن یا حرف مصاحبت
آن منقصته اشارتدر (نه حرف نفی) قاعده مرد لامیه (مرد باهش
هوشدن مخففدر عقل دیمکدر باهش عقلی دیمکدر (محصول بیت)
سند بر نقصان بوق کی غیرک عیبی اول نقصان ایله ایلک عاقل آدمک
قاعده سی دکلدر حاصلی سند اولان عیب ایله غیر بی تعیب ایلکک
کار عاقل دکلدر (شارح چون تشبیه اولدیغنی بکرده مدیکسندن
جیع نسخنه ره مخالف هست بازمش عفی الله عنه * او خامشت
از تو واز عیب تو چرا * کو یا کنی بعیب خود آرا که خامشت *
او دیکره راجعدر (خامش خاموشدن مخفف ساکت دیمکدر) هب نو

لامبه (چرا نیچون دیمکدر) (کو یا صفت مشبهه سویلیچی دیمکدر
 (کئی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلیم سین دیمکدر) (کونیا کئی
 سویلدر سین دیمک اولور (بعیب خود لامبه) (با حرف صله) (آترا
 را ادا ت مفعول) (که حرف رابط) (محصول بیت) (اول کیمسه سندن
 وسنک عیبکدن خاموشدر نیچون کندی عیبکه اول کیمسه بی خاموشدر
 سویلدر سین (عروض) (بو قطعه بحر مضارع ندر که مفعول
 فاعلات مفاعیل فاعلات اولور (مطایبه) علوی باشخصی در اثنای
 خصوصت کفایت مرا چون دشمن میداری و حال آنکه تو بمأموری
 آنکه در هر نماز بر من صلوات فرستی و بگوئی اللهم صل علی محمد
 و علی آل محمد کفایت من الطیبین العظامین نیز میگویم تواران بیرونی *
 علوی با اول نسبت ثنی وحدت) باشخصی با حرف مصاحبت
 با حرف وحدت (اثنای خصوصت سنانیه) خصوصت خصم لقی یعنی
 غوغا و مجادله ایلک دیمکدر (مرا را ادا ت مفعول بی دیمکدر (چون
 روم ضمیمه نیچه دیمکدر (میداری طو تارسین دیمکدر) (آنکه اوله که
 دیمکدر) (مأموری با حرف خطاب مأمور سین دیمکدر) (با آنکه با
 حرف صله اکا دیمکدر) (بر من بنم اوزریمه) (فرستی فعل مضارع
 مفرد مخاطب فاک کیمر یله ارسال ایلیمه سین دیمکدر) (و بگوئی .
 بویه دیه سین دیمکدر) (اللهم یم مشدده ندا مقامنده در یا الله دیمک
 اولور (صل فعل امر حاضر مفرد مخاطب سن صلوات انزل ایله
 دیمکدر) (علی محمد حضرت محمد اوزره) (و علی آل محمد دخی محمد صلی
 الله تعالی علیه وسلم آل و اولای اوزریند صلاه و رجعت انزال ایله
 آل لفظی برفاح معتاده مستعملدر بونده فائلاک مر دی اولاد معناسنه
 اولدیفیدر) (کفایت فاعلی نیچون راجعدر) (من حرف تعجیض) (الطیبین
 طیبک جمیدر کوزلر یعنی اخلاق ذمیه دن بانکلیه پاکلا) (الطاهرین
 طاهره جمیدر محم تاندن پاکلا دیمکدر) (نیر دخی دیمکدر) (میگویم
 سویلرم دیمکدر) (ازان اندن دیمکدر) (بیرونی یا حرف خطاب طشره سین
 یعنی خارجین دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر علوی باشخصی ایله
 غوغا و مجادله ارا سنده دیدی بی نیچه دشمن طو تارسین و حال بو که
 سن مأمور سین اکا که هر نمازده بنم اوزریمه صلوات ارسال ایلیمه سین

ودينه سين اللهم صل على محمد و على آل محمد يعني يا الله سين محمد
 و محمد آل او زر مصلوة لآل ايله دي مصلوة ارسال ايدر سين خصمي
 ديدني من الطيبين الطاهرين دخی دیرم سین انهن خارج سین یعنی
 بن آل محمد طیبین و طاهرین عی ادا بندم سین خارج قالور سین دیدی
 (قطعنه) ای که زاک نجی می شمری خویش را * هست کواھت بران
 بای ذات وصفات * (ای که ای کس که تقدیرنده در) آل نبی لامیه
 می) ادا ت حال شمری شبنک و میک ضمیه فعل مضارع مفرد مخاطب
 صایر سین دیمکدر (خویش را را ادا ت مفعول کنند یکی دیمکدر
 هست) ادا ت خبر ذات وصفاته مقید در (کواھت تا حرف خطاب
 کواھ شاهد دیمکدر سکا شاهد دیمک اولور (بران انک او زربنه دیمکدر
 (بای ذات لامیه یا حرف مصدر ذاتک با کلمی دیمکدر (محصول بیت)
 ای کبسه که کند یکی اولاد نبی دن صایر سین انک او زربنه یعنی
 بود عوايه سکا شاهد ذات وصفاتک پاک کیدر یعنی ذات وصفاتک پاک
 اولسبیه شرافتی اثبات ایدر سین والا اثبات ابدہ مز سین * چون تودم
 از طیبین می ننی و ز طیبیات * کو صفت طیبین با صفت طیبیات * (چون
 ادا ت تعلیل (دم نفس دم اور مق اد عادن کلاه در) می حرف حال
 زنی (فعل حال مفرد مخاطب اورر سین دیمکدر) کو فنی دیمکدر
 صفت طیبین) پیانیه با حرف تردید (صفت اسلوب عجم او زره تا طویل
 یاز بلور) صفت شبنک کسریله علامت معناسنه در (طیبیانه اضافت پیانیه
 (محصول بیت) چونکه سن طیبیات و طیبین دن دم اورر سین فنی طیبین
 صفتی با خود طیبیات علامتی (عروض) بوقطعه بحر منسرخند در که
 اصلی مستعملن مفعولات مستعملن مفعولات ایدی صدر و ابتدایه
 وحشو ثانیله طنی طاری اولمشدر طی در دنجی ده واقع اولان ساکنی
 حذفه دیرل مستعملن دن فاسا قط اولوب مستعملن قالور مستعملن لفظنه
 تبدیل اولنور حشو اولیه عروض و ضربنه طیدن صکره کسف دخی
 کلمشدر کسف مفعولاتن ثالث حذفه دیرل مفعولا قالور طی ایل
 در دنجی ساکنی که و او در دوشتر مفعلا قالور فاعلن لفظنه تبدیل اولنوب
 بر مصرعی منمعلن فاعلن منمعلن فاعلن اولور که منسرخ مطوی
 مکسوف اولور (بو وزن بحر جزدن اولقی احتمال وار در جزد که

مسبته فاعلن در درت کره طی ایله مفتعلن او اور رفع ایله فاعلن اولور
رفع یکی سبب خیف متعاقب جمع اولان جزده رینی حذفه دیلر
تفععلن فالور فاعلن لفظنه تبدیل اولنور رجز مطوی مرفوع دیلر
(مطایبه) مدعی خود را بصورت علویان آراسته بدعوی آن نسب
عالی برخاسته * (مدعی اکثر یا دعوی کذب ایده نه دیلر) (خود را
را ادات مفعول کنندینی دیمکدر) بصورت علویان پیسانیه باحرف
مضاجت باحرف نسبت الف نون ادات جمع علویلر صورتیه دیمکدر
آراسته) ماضیدن فسمیر بزه مش معناسنه (بدعوی آن نسب عالی
پیانیه و موصوفه صفتیه اضافیدن با حرف صله) برخاسته قانمش
نیمکدر (محصول ترکیب) بر مدعی کندوی علویلر صورتیه بزه مش
یعنی اول دیارده شرفا علامتی نه ایسه اکا کیر مش و اول عالی اولان
نسب دعواسنه قانمش (یت) در دعوی وی عیان نه از صدق فروغ *
بر دوش کبسون کواهان دروغ * (در دعوی وی انک دهر اسنده
دیمکدر) عیان آشکاره دیمکدر (نه حرف ننی یوق دیمکو) صدق
مصدر در دوغراق معناسنه (فروغ بارلق معناسنه در) بر دوش
اوموزی اوزره دیمکدر (کبسون الف نون ادات جمع کبسو
صاج یولکی که بوحوالیده مشایخ طریقنده نمایاندر اعجابه علامت
سیادت ایش بوراده دستار خط را اولدینی کی) (کواهان شاهد ر
دیمکدر) دروغه اضافت پیسانیه یلان شاهد ری دیمکدر
(محصول یت) انک دعواسینده عیان و آشکار صدقند فروغ یعنی
علامت یوق حاصلی سوزی صادق اولدینی دهواسنده ظاهر
اوموزی اوزره صاج بلوکلری یلان شاهد ری (عروض) بودیت
بحر هز چنددر که صیدر و ابتدا انخر جشوا لار مقبوض ثانیلر
مکفوف عروض و ضرب محذوف بر مصرعی مفعول مفاعلن مفاعیل
فعلول اولور * بر صاحب دنی برآمد از جای یجست و ویرا صدر نساند
و خود در صف نعال نسبت هر چه طلب داشت زیادت ازان
عطا کرد در وقت خروجش ادب مشایخه یجای آورد اصحاب گفتند
ما این شخص ای شایم نسب وی ازین نسب دور ست و دعوی
وی رینی صورت کذب و زو ست نه پدرش را ازین خاندان بو یست

و نه مادرش را درین خانواده روی * بر حرف صله (صاحب دل
 اهل الله معانسته در (یا حرف وحدت (بر حرف تأکید آمد
 فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر (بحسب باء تأکید کلدیله فعل ماضی
 مفرد غائب صیغره دیمکدر (ویرا را اذات مفعول آنی دیمکدر (بر
 حرف صله (صدر گوشه دیمکدر (نشاند فعل ماضی متعدی مفرد
 غائب اوتوردی دیمکدر (خود کنندی دیمکدر (صف صیره دیمکدر
 (نعال نعلک جمعیدر پاوشلق دیمکدر (نشست فعل ماضی مفرد غائب
 اوتوردی دیمکدر (طلب داشت استدی دیمکدر (زیادت تا سلوب
 عجم اوزره طویل یازمشدر (عطا کرد و پردی دیمکدر (وقت خروج
 بیایه شین ضمیر مدعیه راجعدر (ادب مشایعه بیایه مشایعه مفاعله
 بابتین مصدر در مسافری برابر چیرمغه دیلر (بجای آورد برینه
 کتوردی دیمکدر (این شخص را را اذات مفعول بوشخصی دیمکدر
 (می اذات حال (شناسیم فعل مضارع متکلم مع الفیر یلورز دیمکدر
 (نسب وی لامیه (دعوای وی ده بویه (کذب و زور عطف
 تقسیمیدر (نه حرف نفی (پدرش را را اذات تخصیصی انک باباسنک
 (این خاندان بو خاندان رسولین (بویی یا حرف وحدت بر قوفی دیمکدر
 (مادرش را پدرش را کیدو انک باباسنک دیمکدر (خانواده نسب عالی
 دیمکدر (روی یا حرف وحدت بر یوز دیمکدر (محصول ترکیب (اول
 مدعی رضا حب دله کلدی صاحب دل یزندن صیغره ادی و آتی گوشه به
 اوتوردی و کیدیمی پاوشلقده اوتوردی یعنی اشاعی اوتوردی هر نه
 استدی ایسه استدیکندن زیادم ویردی انک چی قاجق وقتیده یعنی
 کیدر کن ادب مشایعه بی برینه کتوردی اصحاب دیدیلر بوشخصی
 یلورز انک فسی یلورز انک نسبندن اوزاقد و بو صورته انک دعواسی
 یلاندر نه انک باباسنک بو خاندانندن بر قوقوسی وارد یعنی زره مقداری
 مناسبی یوقدر و نه اناسنک بونسب عالیده یوزی وارد یعنی وجه ما
 تعلقی یوقدر (قطعه) مادرش شهر کرد و طانه کداست * پدرش
 دیک بند و دول تراش * مادرش ضمیر مدعیه راجعدر انک اناسی
 دیمکدر (شهر کرد وصف ترکیبدر شهر دولانی یعنی جراز دیمکدر
 کرد کاف عجمک فتحیه در (خانه کداده بویه اود پنجیسی دیمکدر

(پدرش مادرش کی باباسی دیمکدر) (دیک بند وصف ترضکیدر
 چوملکچی دیمکدر) (دولک تراش ده بویله ایک یونچی یعنی ایکچی
 دیمکدر) (محصول بیت) (انک اناسی شهر دولانی جرار واود بانهجیسی
 باباسی چوملکچی وایکچیدر غالباً ینلرنده بواصناف ارازل ناسدن
 اولوق محملدر یاخود شرفا ارباب حرف اولوق قانونلرندن دکلدر
 * آن یکی ازقبیلۀ ارازل * وین دکر از طویله او باش * آن یکی
 اول بریمی دیمکدر که مادره اشارتدر (قبیلۀ ارازال لامیه) (ارزال
 رزیک جیمکدر رزیکلار یعنی دنی وید اصللر قبیله سندن) (این دکر
 بودخی دیمکدر که پندره اشارتدر) (طویله او باش لامیه طویله ترکیبه
 نحریف ایدوب طاووله دیرلر) (او باش قح همزه ایله ایدمز دیو تمبیر
 اشدکری طاقدر) (محصول بیت) (اول بریمی یعنی مادری رزیکلار
 قبیله سندر و بودخی یعنی باباسی ایسزلر طاووله سندندر حاصلی
 ایکچیسی دخی سو بسزدر دیوشیخه اعلام ایلدیلر) (عروض) (بوقطه)
 بحر خنه فنددر فاعلاتن مفاعلتن فعلات اولشدن * صاحب دل کفت
 آنچه ما کردیم نه لایق صادقان خانواده است بلکه فراخود مدعیان
 از راه افتاده است * آنچه اول نسنه که دیمکدر (نما ضمیر متکلم مع
 الغیر یز دیمکدر) (کردیم فعل ماضی متکلم مع الغیر ایلدک دیمکدر) (نه
 حرف نفی) (لایق صادقان این خانواده لامیلردن) (بلکه انات اضراب
 (فراخود مدعیان لامیه فراخود در خور کی لایق محقق سندر) (از راه
 افتاده مدعیانک صفتی) (از راه افتاده بولدن دوشمش دیمکدر غریب
 معنسانه) (محصول ترکیب) (صاحب دل دیدی اول نسنه که بوایلدک
 بوخاندانک صادقلرنک لایق دکلدر یعنی حقیقت سده بونصب عالی به
 منسوب اولنلر اکرام بویله اولماز وانلر اکرام خدیمردن دکلر بلکه
 بواکرام بولدن دوشمش غریبلرک لایقیدر) (قطعه) (هر کس زخاندان
 نبوت نصیب یافت * تعظیم او وظیفه هر بی نصیب نیست * هر کس
 کس یونده اهل الله و سعادتلود دیمکدر کلبستانده (ناکس یتیم نشود
 ای حکیم کس) (ده اولدینی کجی تنه کیم ترکیده آدم اولر دیدکلی کجی که
 او کلاید بومعنایه در تفکر تنل علی ما هو المقصود) (خاندان نبوت
 بیایه) (نصیب حصه دیمکدر) (یافت فعل ماضی مفرد غائب) (تعظیم او

مصدرک مفعولنه در اکا تعظیم دیمکدر (وظیفه هر بی نصیبنه لامیه
 وظیفه بونده مراد معناسنه در تنه کیم زکیده ده شایعدر که نه وظیفه
 دیرل (بی نصیب بی نوا و سعادت نهی دیمکدر (محصول بیت) هر سعادتلو
 نبوت خاندانندن نصیب و حصه بولدی حاصلی آل رسوله اکرام
 ایله فیضیاب اولدیلر اکا تعظیم هر سعادتنسرتک وظیفه سی دکلدر
 وظیفه مقدر معناسنه ده اولور رزقک لازمدر اول وقت معنا خاندان
 نبوتن سعادتیلر فیضیاب اولورلر اکا تعظیم سعادتسنرتک مقدری
 دکلدر زیرا تعظیم اینسه سعادتلی اولمش اولور * هست او غریب
 دهر براه محبتش * گر مال و ملک و جاه بیازی غریب نیست * هست
 ادات خبر دهره مقید در دهر دنیا دیمکدر (غریب دهر لامیه
 (براه محبتش با حرف ظرف شین ضمیر آل رسوله راجعدر (جاه منصب
 دیمکدر) بیازی بله تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب اویناده سین
 دیمکدر غریب بونده عجب معناسنه در (محصول بیت) آل رسول بوعالمک
 غریبیدر انک محبتی بولنده اکرامان و ملک و جاه اویناده سین عجب
 دکلدر (عروض) بوقطعه بحر مضارعندیز که مفعول فاعلات
 معاعیل فاعلات اولور (مطایبه) خلیفه با اعرابی از بادیه طعام
 میخورده در آن اثنا نظرش بر لقمه وی افتاد مویی بچشم وی درآمد گفت
 ای اعرابی آن موی را از لقمه خود دور کن اعرابی گفت برمانده کسی که
 چند آن در لقمه خورنده نکرد که مویی را بیند طعام نتوان خورده
 دست باز کشید و شوکند خورده که دیگر برمانده وی طعام نخورم *
 با اعرابی با حرف مصاحبت (بادیه چول دیمکدر (می ادات حکایه
 (خورد فعل ماضی مفرد برابری دیمکدر (در آن اثنا اول اثناده
 (نظرش شین ضمیری خلیفه راجعدر (بر حرف صله (لحمه وی لامیه
 انک لحمه سنه (افتاد دوشیدی دیمکدر (مویی با حرف وحدت بر قبلی
 دیمکدر (بچشم مویی با حرف صله اضافت لامیه (وی ضمیری خلیفه به
 راجعدر (درآمد کردی دیمکدر (موی را ادات مفعول (لحمه خود
 لامیه (دور کن بعید ایله یعنی قویار دیمکدر (در حرف ظرف (مانده کسی
 لامیه با حرف تنکیر مانده طعام سفره سی دیمکدر (که حرف رابط
 صفت (چندان او اقدر دیمکدر (در حرف صله (لحمه خورنده لامیه

خورنده پیچی دیمکدر (نکرد نوک کسری و کافک فتحیه فعل مضارع
مفرد غائب بقمه دیمکدر) که حرف بیان (مویی یا حرف وحدت
(را اادات مقعول) بیند فعل مضارع مفرد غائب صکوره دیمکدر
(توان خورد یمکد کرک دیمکدر) خورد ماضی لکن مضارعه مقارن
اولی حسبیه مصدر مضارع کلشدر (باز کشید کبر و چکادی دیمکدر
(بگو کنند لند معناسنه در) خورد فعل ماضی اندا پیچی دیمکدر (که حرف
بیان) دیگر بردخی دیمکدر (برمانده وی بر حرف استعلا اضافه لامیه
انک سفره سی اوزره دیمکدر) نخورم فعل ننی مستقبل متکلم وحده یمیم
دیمکدر (محصول ترکیب) خلیفه بادیه دن بر اعرابی ایله طعام بیرایدی
اول ائشاده خلیفه انک نظری انک لقمه سنه دوشدی بر قیل کوزینه کبردی
یعنی ایلشیدی دیدی ای اعرابی اول قبلی کندی لقمه کدن قو پار آیر
اعرابی دیدی شول کیمه انک سفره سنه طعام یمکد کرک که اولقدیر
پیچی انک لقمه سنه بقمه که بر قیلی کوره یعنی لقمه ده بر قیلی کوره چک قدر
لقمه به بقان کیمه انک سفره سنه طعام یمکد کرک دیدی والینی
کبر و چکدی و اندا پیچی که بردخی انک سفره سی اوزره طعام یمیم
(قطعه) چومیر بان نهد خوان مکرمت آتیه * که از ملاحظه میهمان
نکار کنند * (چو اادات تعلیل) میر بان صاحب مفاقر دیمکدر (بنه
پا تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب قورمه دیمکدر) آریه اول
اعلادر (که حرف ینسان) ملاحظه خاطره کلن شی دیمکدر (میهمانه
اضافه لامیه) کار صکند بان چاوه یعنی اول سمتاره او غرامیه
(محصول بیت) چونکه او صاحبی اکرام سفره سنی قویه اول اعلادر که
مسافره خاطرینه کله چک شیدن بان چیره * نه انکه بر سر خوان لقمه
لقمه اورا * بر بر چشم یند بدل شمار کنند * (نه حرف ننی) (آنکه اول
دکله دیمکدر) بر سر خوان سفره باشنده دیمکدر (لقمه لقمه اورا
انک هر لقمه سنی دیمکدر) بر بر چشم با حرف مصاحبت کوز آتیه
یعنی کوز اوجیه دیمکدر (بیند فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر
(بدل با حرف مصاحبت کو کالی ایله) شمار کنند سایه دیمکدر
(محصول بیت) صاحب خانه مسافر مفسر اوله حق ایشی ایلد دن
احتراز ایده او یله دکله سفره باشنده انک هر لقمه سنی کوز اوجیه کوره

(که حرف رابط (هنوز الان دیمکدر) (در حرف تا کید) می باید فعل
 حال مفرد غائب کر کدر دیمکدر) (نا حرف تعلیل) (نام هیچ مردی بیانه
 یا حرف مصدر هیچ مردک نامی) (برمن بکا دیمکدر) (شاید فعل
 مضارع مفرد بنائب لایق اوله دیمکدر) (محمصول ترکیب) (رجوع یعنی
 بر الای کیمسه اوور مش ایدیلر وخلقک نقصان وکالی سوزینی
 اولشدر مش ایدیلر ارا لردن پری دیدی هر کیمسه که ایکی کوردر
 کوزی اولیه یارم آدمدر وهر کیمسه که اوندی بقشقلی کفی اولیه یارم
 آدمدر وهر کیمسه که در یاده یوزمکه وقوفی اولیه یارم آدمدر بر کور
 مجلسده حاضر ایدی که قاریسی یوق ایدی و یوزمکه بیلز ایدی
 ا کایمی بو کلامی سوبیلنه پک چاغردی که ای عزیز بربج پر کلام مدلل
 کتوردل و بی آدملاک دانه سندن انجیلین اوزاق ایتسک که الان
 یارم آدملاک کر کدر تا کیم بکا هیچ مردک نامی لایق اوله یعنی یارم
 آدملاک اولیدی نام آدم اولمق زمره هینه داخل اولوردی (قطعه)
 چنان ز پایه مردی قتاد خواجه برون * ز بس فسر دی وخام ریشی
 و سیردی * چنان انجیلین دیمکدر (ز پایه مردی بیانه یا حرف مصدر
 (پایه مرتبه معناسنه در مردلاک مرتبه سندن دیمک اولور) (قتاد فعل
 ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر افتادون مخففه) (برون طشره
 دیمکدر) (بس چوق دیمکدر) (فسر دی یا حرف مصدر کاف هاء
 رسمیدن مبدل) (فسرده فالتک وسینک صمدل یله حسب اللفه طوکش
 دیمکدر استعماللرنده جاهل دیمکدر) (خام ریشی وصف ترکیبیدو یا
 حرف مصدر) (حسب اللفه یاره سی اوکلدی یا خود تازه صفالی
 دیمکدر) (اما استعماللرنده بی تدبیر دیمکدر) (سیردی یا حرف مصدر
 سیرد صووق دیمکدر) (محمصول بیت) (انجیلین آدملاک مرتبه سندن
 خواجه طشره دوشیدی چوق جاهلکنندن و بی تدبیر لکنسندن
 و صووق لکسندن یعنی بویه اخلاق ذمیه دن ناشی خواجه آدملاک
 مرتبه سندن انجیلین یعنی اوله مرتبه خارج قالدی * که کر هزار
 فضیلت رسد ز مردانش * قدم برون نهسد از حدود نامردی *
 که حرف رابط (کر حرف شرط) (فضیلت آرتفاق معناسنه در
 (رسد فصل مضارع مفرد غائب اریشورسه دیمکدر) (مردان بونده

اهل الله معاشه در (نهید فعل مضارع منفی مفرد غائب قویه من
 دیمکدر) (حدود منور دیمکدر) (حدود نامردی بیانیه باحرف مصدر
 (محصول بیت) خواجه آدمک رتبه سندن پرمترتبه خارج قالدی که
 اگر اهل الانهدن یک فصلت ابریشورسه یعنی انکرت نظر کیما اثرلینه
 مظهر اولور معده قدیمی طشره قویه من نامردک حدودندن حاصلی
 جره مندد و بر خوزدار اوله من زیرا کنندوده نامردک یک دکل نیجه
 یک در (عروض) بودخی قطعه سابق کبی بحر محشدر که مفاعیلن
 قعلائن مفاعیلن اولوز (مطایب) بهلول بهارون رشید در آمدیکی
 از وزرا گفت بشارت باد مرثای بهلول که امیر المؤمنین ترا بر سر کرده
 و خناز بر سر دار گردانید بهلول گفت کوش بمن دار و فرمان من بجای
 آنکه از جله رعایای منی * بهلول بخدا ذب خدا هن بذات پاک
 استبدرد (بهارون باحرف صله) (در حرف تا گید) آمد فعل ماضی
 کلدی دیمکدر (بشارت مرده معشاشه) (باد امر غائب مفرد اولسون
 دیمکدر) (مرزا اادات صله) (مرزا سکا دیمکدر) (که حرف بیان) (ترا اادات
 مفعول) (سیر بونده معجم در) (قرده لسم جنس در میو نر دیمکدر
 (خناز بر خنزیک جمیدر) (بر سر کرده و خناز بر میون و خنزیر اوزره
 دیمکدر) (مردار ویش دیمکدر) (بمن باحرف صله) (بکا دیمکدر) (دار
 امر حاضر مضرط دیمکدر) (فرمان من لایمید بنم فرمانمی) (بجای
 باحرف صله) (ارفعال امر حاضر مفرد کشور دیمکدر) (که حرف تعلیل
 (جله رعایای منی لایمه زرد) (با حرف خطاب سن بنم رعایا لیمک
 جله سندن بعضی سین دیمکدر) (محصول ترکیب) بهلول هارون
 رشیده کلدی وزیر لودن پری دیدی مرده اولسون سکا ای بهلول که
 امیر المؤمنین سنی قرده و خناز بر اوزره سردار و امیر نصب ایلدی بهلول
 دیدی قولایکی بکا طوط و بنم فرمانمی برشته کنور یعنی اطاعت ایله
 بنم رعایا لیمک جله سندن پری سین (قطعه) (بشهر یار کاو خرم
 دهی مرده * رعیتی که بود خاص شهر یار تویی * شهر یار کاو بیایه
 کاو او کوز دیمکدر باحرف مصدر) (شهر یار پادشاه دیمکدر) (باحرف
 مصاحبت) (خراسک دیمکدر منم شهر متکلم و خده) (دهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب و بررسین دیمکدر) (مرده مفعول به صریحی) (رعیتی

یا حرف وحدت نوعیه (خاص شهر یار لامیه ورعینی نک صفیدر
 (توی یا حرف خطاب سن سین دیمکدر (محصول یت) بکا اوکور
 واشک پاد شاهلغی ابله مرده و پرر سین شول پر رعیت که پاد شاه
 مخصوص اوله سن سین یعنی بنی انلره پادشاه اولدک دیو تیشیر ایدر سین
 پادشاهک خاص رعیتی سن سین * شمار لشکر بام زخوک و خرس کنی *
 * نخست کس که در ایدرین شمار توی * شمار صای دیمکدر (لشکر یانه
 اضافت لامیه (یا حرف نسبت الف نون ادات جمع میم ضمیر متکلم
 بنم عسکر لر یمک صایسنی دیمکدر (خوک خنزیر خرس ابو دیمکدر
 (کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلر ایسک دیمکدر (نخست اولنکی
 دیمکدر (که حرف رابط (در ایدر فعل مضارع مفرد غائب کله
 دیمکدر (درین شمار بوصای ده دیمکدر (توی سابق صکی
 (محصول یت) بنم عسکر لر یمک صایسنی خنزیردن و آبودن ایلر سین
 یعنی سردار اولدیغک لشکر بونلر در دیر سین صای ده اول کلن کیسه
 سن سین یعنی دیس لری و سر لوجه لری سن سین بونده برغیری لطافه
 دخی وار که مصراع اولده خوک و خرس دیو تعداد اولمشدر اول کلن
 چوکدر طکوز سین دیمک اولور (عروض) بوقطعه سابقه کی
 محشدر معلوم (مطایفه) توانگری در عهد یکی از ظالمان بمرد
 وزیران ظالم پسر و پرا طلب کرد و پرسید که پدر توجه کذا اشنست
 گفت از مال و منال چنین چنین و از وارثان وزیر کیر ایده الله سبحانه
 و این فقیر و حقیر را وزیر بخندید و فرمود که میراث ویراند و بنم
 کردند بنی را بوی گذاشت و بنی را برای پادشاه برداشت * توانگری
 یا حرف حدث (توانگر قدرتی معناسنه در غنی دیمک (عهد وقت
 دیمکدر (عهد یکی برینک و قشده دیمکدر (ظالمان الف نون ادات
 جمع (بمرد بانه تا کبد ابله فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر
 (وزیران ظالم اول ظالمک وزیر دیمکدر (پسروی لامیه (را ادات
 مفعول (طلب کرد استدی (و پرسید سؤال ایلدی (که حرف بیان
 (پدر تو لامیه سنک باباک دیمکدر (چه گذاشت نه ترك ایشد
 (حال و منال اتباع من دوجه الفاظندند یا خود منال مانال دن محقه قدر
 هر صورتده معنا پرور (چنین چنین شو بو دیمک محشده تعداد دن

عبارتند حق دیمکدر (را ادات مفعول) بخندید باه تا کید ایه
 فعل ماضی مفرد غائب گولدی دیمکدر (فرمود ده بویه پیوردی
 دیمکدر) که حرف بیان (میراث وی لامیه) (را ادات مفعول) بد ونیم
 کردند (با حرف صله ایکی به بولدیلر دیمکدر) (نیمی یا حرف تنکیر
 (را ادات مفعول) یار یسنی دیمکدر (بوی یا حرف صله ضمیر پسر
 راجعدر) گذاشت فعل ماضی مفرد غائب براقدی دیمکدر (برای
 ادات تحلیل) برداشت فعل ماضی مفرد قالدردی دیمکدر (محصول
 ترکیب) مرغنی نالمردن برینک وقتند وفات ایلدی اول ظالمک وزیر
 غنی نک اوغلنی استدی وصور دیکه سنک باباک نه ترک ابلشد دیدی
 مال وماندن یاخود مالدن وائل اولدیغنی شیدن شو بو یعنی فلان
 فلان و وارثلردن وزیر **که** بر الله سبحانه و تعالی اتی تاید ایلسون
 وین فقیر و حقیری براقدی وزیر کولدی و پیوردیکه انک میرا قی
 ایکی به بولدیلر یار یسنی اوغلنه براقدی و یار یسنی پادشاه ایچون
 قالدردی زعمجه احسان ایلدی (قطعه) ظلم پیشه وزیر نشاند *
 جز حق پادشاه مال یتیم * ظلم پیشه وصف ترکیبدر ظلم منعتی دیمکدر
 (نشاند فعل نفی مستقبل مفرد غائب اکلز دیمکدر) (حق پادشاه لامیه
 پادشاهک حق دیمکدر) (مال یتیم ده بویه یتیمک مالی دیمکدر) (محصول
 یتیم) (ظلم منعتی اولان وزیر پادشاهک حقیقک غیر ی بیلز مال یتیمی
 یعنی سوال ابلسه لر پادشاهک حقیقدر دیر غیر ی اکلز و بیلز
 * عدل داند اگر یرد تمام * فضل داند اگر کند بدونیم * عدل
 داندک مفعول صریحی عدل بیلور یعنی زعم فاسدنده عدلدر
 (اگر حرف شرط) (برد فعل مضارع مفرد غائب ایلور سه یعنی
 ایلور سه) (تمام تمایله دیمکدر) (فضل ارتق دیمکدر) (کند بدونیم ایکی به
 بیلور سه دیمکدر) (محصول یتیم) عدل زعم ایدر اگر تمایله ایلور سه
 یعنی زعمجه عدالت ایلدم میری به خدمت ایلدم دیر اگر ایکی به
 بیلور سه فضل بیلور یعنی زعمجه کرم ایلدم اطفا و عنایه و ترجا
 مالک نصفتی و یردم دیر (عروض) بو قطعه بحر خفیفند که
 فاعلان مفاعلتی فعلن اولور (مطایبه) ترکی را گفتند کدام دوست
 داری غارت امروز یا بهشت فردا گفت آنکه امروز دست بفاروت

کشایم و هر چه یایم بر یایم و فردا با فرعون با کش در آیم * ترکی یا حرف
وحدت ترك تاتار دیمکدر (را اادات صله) (کدام فغنی دیمکدر
(غارت امر و لامیه بوکونکی یغما دیمکدر) یا حرف تردید (بهشت فردا
یارنکی جنت دیمکدر (فردا یارین دیمک اولور) آنکه اتی که دیمکدر
(امر و یوگون دیمکدر) یغارت یا حرف صله (کشایم فعل مضارع
متکلم وحده آچام دیمکدر) یا یم ده یویله بولم دیمکدر (بر یا یم ده
یاه تا کبسدایله یویله قاپام دیمکدر) با فرعون با حرف مصاحبت
(یا آتش با حرف صله) (در آیم فعل مضارع متکلم وحده کیرم دیمکدر
(محصول ترکیب) بر ترکه دیدیلر فغنی بی دوست دوزمسن یعنی
سورسین بوکونکی یغما بی می یا خود یارنکی جنتی ترك دیدی اتی که
یعنی اتی سورم که بوکون یغما یه ال آچم و هر نه بو اورسم قاپام و یارین
فرعون ایله آتسه کیرم یعنی بوکون دویه دویه یغما ایده یم ده یارین
جهنمه یا نرم یا نه یم مانع دکل دیو جواب ایلدی (قطعه)
آن شنید سنی که ترکی وصف جنت چون شنید * کفت با واعظ که
انجا غارت و تاراج هست * آن شنید سنی یاه خطاب ایله استفهامی
منضمین اوله رق اتی اشتدکی دیمکدر (که حرف بیان) ترکی یا حرف
وحدت (وصف جنت لامیه) چون اادات تعلیل (شنید فعل ماضی
مفرد اشتدی دیمکدر) با واعظ یا حرف صله (که حرف رابط) انجا
اول محله یعنی جنت (غارت و تاراج عطف تفسیر یدر یغما معنای
(هست استفهامی منضمین وار مبدر دیمکدر) (محصول بیت) آتی
اشتدکی که بر ترك وصف جنتی چونکه اشتدی واعظه دیدی که اول
محله غارت و تاراج وار مبدر یعنی جاپول اولوری * کفت بی کفتا
بتر باشد دوزخ آن بهشت * کاندیر و گونه بود از غارت و تاراج
دست * کفتک فاعلی واعظه را جمدن (تی اادات سلب یوق دیمکدر
(بتر بدردن مخفف در کونورک دیمکدر) (که حرف رابط) اندراواته
دیمکدر (گونه کوتاهدن مخفف در) (محصول بیت) جنته یغما وار مبدر
دینجه واعظ دیدی یوقی ترك دیدی جهنم کونورک اولور اول
جنت که اتده غارت و تاراجدن ال قصه اوله یعنی جنته تاراج اولمجه
جهنمدن بتر ایش (مروض) یوقطعه بحر رمل شش مقصور در که

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولور (مطایبه) کدایی برد سرائی
 چیزی خواست کنخدای خانه از درون آواز داد که معذور دار که
 خانکیان اینجا نیستند کدا گفت من باره نان میخواهم نه مباشرت
 با خانکیان * کدایی با حرف وحدت کدا دینچی دیمکدر (درسرای
 لامیه با حرف وحدت سرا او دیمکدر (در قیو براو قیوسنده دیمکدر
 (چیزی با حرف وحدت برنسنه دیمکدر (خواست واور سمیله فعل
 ماضی مفرد استدی دیمکدر (کنخدای خانه لامیه کنخدای صاحب
 معنایه در اول صاحبی دیمک اولور (از درون ایچرودن (آواز داد
 سس ویدی دیمکدر (که حرف بیان (معذور دار معذور طوت دیمکدر
 (که حرف تعلیل (خانکیان الف نون ادات جمع خانکی با حرف نسبت
 کاف هاء رسمیدن مبذل اهل بیت مراد در نته کیم ترکیده او او شقاری
 دید کلری کی (اینجا بونده دیمکدر (نیستند یوقدرل (باره نان پیانیه اتمک
 باره سی (میخواهم فعل حال متکلم وحده استرم دیمکدر (نه حرف نفی
 (مباشرت بونده فعل ششیدن یعنی قریانن کلاه در (با خانکیان
 با حرف مصاحبت (محصول ترکیب) بردینچی براو قیوسنده برنسنه
 استدی یعنی شبتا لله دیدی حاصلی دینسندی او صاحبی ایچرودن
 سس ویدی که معذور طوت که او او شقاری بونده یوقدرل غایب
 مرادی بواوله که سکا برنسنم جک ویردم لکن قاب خاق بریخ
 بیلم دیمک ابله دفع ایده جک ایلمش دینچی دیدی بن بر بار چه اتمک
 (استرم سنک او او شاقلر که مباشرت و محاممت استرم (قطعه) چون
 کدا برد سرات رسد * هر چه داری بده بهانه مکن * چون ادات
 تعلیل (بر حرف صله (در سرات لامیه اردی ناضیم خذاب سنک سرائک
 قیوسنه دیمکدر (رسد ایشه دیمکدر (داری فعل مضارع مفرد
 مخاطب اثباتدن عبارتدیر و ارایسه دیمکدر (بده با تا کدا ابله امر حاضر
 مفرد ویردیمکدر (مکن نمی حاضر لامیه دیمکدر (محصول بیت)
 چونکه دینچی سنک اول قیوسنه ایشه هر نه و ارایسه ویر بهانه ایلمد
 یعنی نه ویره ایشک ویر بهانه سابق کی نایجا فعل ایل * نایباید
 مخاطرش چیزی * پیش او ذکرا اهل خانه مکن * تا حرف تعلیل نایباید
 فعل نفی مستقبل مفرد قائب کلیه دیمکدر (بخاطرش (یا حرف صله

شین کدلیه راجعدر (پیش او لامیه انک قتنده دیمکدر) ذکر اهل خانه
 مصدرک مفعولنه و بیانیه خانه اهلنی ذکر دیمکدر (محصولیت) هزنه
 و پر راسک و پر بهانه ایله تا کیم خاطرینه برنسنه کلبه انک قتنده اهل
 خانه بی ذکر ایله یعنی اهل خانه بی ذکر اندر بین خاطرینه شیء آخر کلور
 (عروض) بوقطعه بحر خفیفه در فاعلاتن مفاعیلن فعلن اولور (ریای)
 کس در حرم سغله نایاک سیر * چون نان نیود نهفته از چشم بشر *
 کس کاف عربک ضمیمه فرج زن دیمکدر (حرم سغله لامیه سغله نایاک سیر
 عروض و فک صفت) نایاک سیر وصف ترکیبدر مر دار طبعی دیمکدر
 (چون ادات تشبیه) نیود فعل نفی مستقبل فرد غائب اولور دیمکدر
 (نهفته کز لور دیمکدر) چشم بشر لامیه (بشر آدم دیمکدر) آدمک
 کوزندن دیمک اولور (محصولیت) مر دار طبعی اولان احمک
 حرم نه فرج انک کی ناسک کوزندن کبرنی و مستور اولور یعنی احمک
 فرج بدن دخی زیاده مستور و مخفیدر * از خانه او توقع نان بتراست *
 * کز خانکیان توقع چیز دیگر * خانه اولامیه انک خانه سندن دیمکدر
 (توقع فعل یا بندن مصدر در امید معناسنه) نانه اضافت مفعولنه در
 (که مخرف یسان) توقع چیز توقع نان کی (چیز ذکر بونده فرج بدن
 نایه در) (محصولیت) انک خانه سندن احمک امیدی بتردر که اهل
 بندن فرج امیدی ایتمدن یعنی امید فرج قابل امید نان قابل دکل
 (عروض) بور باعی شجره اخیردند که صدر و ابتدای اخیرب حشو
 اولار مقبوض ثانیله مکفوف عروض و ضرب محبوب جب آخرده
 اولان ایکی سبب خفیفی بردن اسقاطه دیلر مفاعیلن فعلن ایضا تبدیل
 اولور بر مصراعی مفعول مفاعیلن مفاعیلن فعل اولور (بومحلیه اوزان
 رباعی بی تعدد ایدم تا کیم طالبین کورد کده قطعه ایله رباعی بی
 فرقه قدرتی اوله (اولا شجره اخیرب و زلری اون ایکیدر) (اولکی)
 ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعول ۴ فعل در ۱ اخیرب ۲ سالم ۳ اخیرب
 ۴ اهتم (ایکنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعول ۴ فعل در ۱ اخیرب ۲ سالم
 ۳ اخیرب ۴ محبوب (اوچنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعول ۴ فعل در
 ۱ اخیرب ۲ سالم ۳ اخیرب ۴ ابتز (در دنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعول
 ۴ فاع در ۱ اخیرب ۲ سالم ۳ اخیرب ۴ ازل (یشنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن

۳ مضاعفین ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ مقبوض ۳ سالم ۴ ازل (التجی)
 ۱ مفعول ۲ مضاعفین ۳ مضاعفین ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ مقبوض ۳ سالم
 ۴ ابتز (بدنجی) ۱ مفعول ۲ مضاعفین ۳ مضاعفین ۴ فاعل در ۱ اُخرب
 ۲ مقبوض ۳ مکفوف ۴ مجبوب (سکرنجی) ۱ مفعول ۲ مضاعفین ۳ مضاعفین
 ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ مقبوضین ۳ مکفوف ۴ اهتم (طوقوزنجی) ۱ مفعول
 ۲ مضاعفین ۳ مضاعفین ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ مکفوف ۳ کفوف ۴ مجبوب
 (اوتنجی) ۱ مفعول ۲ مضاعفین ۳ مضاعفین ۴ فاعل در ۱ اُخرب
 ۲ مکفوف ۳ مکفوف ۴ اهتم (اون برنجی) ۱ مفعول ۲ مضاعفین ۳ مضاعفین
 ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ مکفوف ۳ سالم ۴ ابتز (اون ایکنجی) ۱ مفعول
 ۲ مضاعفین ۳ مضاعفین ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ مکفوف ۳ سالم ۴ ازل
 (ثانیاً) شجره ۵ اُخرب دخی اون ایکسدر (اولکی) ۱ مفعول ۲ مفعولین
 ۳ مفعول ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ اُخرب ۳ اُخرب ۴ مجبوب (ایکنجی)
 ۱ مفعول ۲ مفعولین ۳ مفعول ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ اُخرب ۳ اُخرب
 ۴ اهتم (اوجنجی) ۱ مفعول ۲ مفعولین ۳ مفعولین ۴ فاعل در ۱ اُخرب
 ۲ اُخرب ۳ اُخرب ۴ ابتز (دردنجی) ۱ مفعول ۲ مفعولین ۳ مفعولین
 ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ اُخرب ۳ اُخرب ۴ ازل (بشجی) ۱ مفعول
 ۲ فاعلین ۳ مضاعفین ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ اُخرب ۳ اُخرب ۴ ابتز (التجی)
 ۱ مفعول ۲ فاعلین ۳ مضاعفین ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ اُخرب ۳ اُخرب
 ۴ ازل (بدنجی) ۱ مفعول ۲ فاعلین ۳ مضاعفین ۴ فاعل در ۱ اُخرب
 ۲ اُخرب ۳ مکفوف ۴ مجبوب (سکرنجی) ۱ مفعول ۲ فاعلین ۳ مضاعفین
 ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ اُخرب ۳ مکفوف ۴ اهتم (طوقوزنجی) ۱ مفعول
 ۲ مفعول ۳ مضاعفین ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ اُخرب ۳ مکفوف ۴ اهتم
 (اوتنجی) ۱ مفعول ۲ مفعولین ۳ مفعول ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ اُخرب
 ۳ مکفوف ۴ اهتم (اون برنجی) ۱ مفعول ۲ مضاعفین ۳ مضاعفین ۴ فاعل در
 ۱ اُخرب ۲ اُخرب ۳ سالم ۴ ابتز (اون ایکنجی) ۱ مفعول ۲ مفعول
 ۳ مضاعفین ۴ فاعل در ۱ اُخرب ۲ اُخرب ۳ سالم ۴ ازل مجموعی یگرمی در کند
 بوازانندن ماعدایوقدر (مطایبه) معلی رابسر یارشد و شرف بر موت
 کشت گفت فسال یارید تاویرا بشوید گفتند هنوز نمرده است گفت
 بای نیست آن زمان که از غسل وی فارغ شوید بخواد مرد * معلی

یا حرف وحدت معلوم بونده مکشپ خواجه سی دیمکدر (راادان
 نحصصی) (پسر چو جی دیمکدر) (پارشد خسته اولدی) (مشرف
 میمن صمی وسینک سکونله ناظر معناسنه در بونده قریب معناسنه در
 بر حرف صله) (کشت کاف عجمک فتحیله اولدی دیمکدر) (غسال مبالغه
 وزنی اوزرینه اولو یقه ییچی دیمکدر) (پارید باء تا کیدایله غعل
 امر حاضر جمع مخاطب کتورک دیمکدر) (ناحرف تعلیل) (وی ضمیر
 پسره راجعدر) (راادان مفعول) (بشود فعل مضارع مفرد غائب
 شوبدن دن باشندن دن زبر مصدر تائینک ماقبلنده خشیف ن
 سین مهمله نك ماقلی مضوم اولسه سین حذف اولنوب ماقبلنک
 حرک سی اشباع اولندقدده و او حاصل اولور شوبد اولور یقه یه دیمکدر
 (نمرده اولمشدر) (باکی نیست خوف یوقدر) (که حرف رابط) (غسل
 غین معجمه نك فتحیله یقه مق معناسنه مصدر در) (ویه اضافت لامیه
 شوبید فعل مضارع جمع مخاطب اولور سکن دیمکدر) (بخواهد مرد
 اولسه کرکدر دیمکدر) (محصول ترکیب) (بره ملک پسر ی خسته اولدی
 وموته قریب اولدی معلومیدی اولو یقه ییچی کتورک تا کیم آئی یقه یه
 دیدیلر هنوز اولمشدر دیدی قورقو یوقدر اول زنا که یقه مقندن
 فارغ اولور سکن اولسه کرکدر حصه کمال جهلی یاند که جشنه
 نه کونه خالی اولنور وینه غسل اولنور خبر و آگاه ی اولدیغن تلجیدر
 (قطعه) هر که در کار خویش پیش از وقت * مینماید بحکم طبع شتاب *
 (هر که هر کس که تقدیر نده در) کار خویش بانه کند ی ایشوده
 دیمکدر (پیش از وقت وقتندن اول دیمکدر) (مینماید فعل حال مفرد
 غائب کوسره دیمکدر) (بحکم طبع لامیه) (ناحرف مصاحبت شتاب
 عجله معناسند در) (محصول یت) هر کجه که کنی ایشوده وقتندن
 اول طبیعتک حکمه عجله کوسره * میخورد روزه ناسیده بشب *
 * میکشد موزه ناسیده با آب * میخورد روزه فعل حال مفرد غالب
 بر دیمکدر روزه اورج دیمکدر صوم معناسنه (ناحرف نفی) (ناسیده
 هاء رسمی ترتبدر بشموب دیمکدر یعنی ایشندن) (بشب با حرف صله
 می کشدی خورد کی چکر دیمکدر) (موزه جزمه دیمکدر) (با آب
 با حرف صله محصول یت) (وقت سزایش کورن کجه نك حالی

کچیسہ پہ ایشمدن اور ج پر و صوبہ ایشمدن جزمہ چکر یعنی
 اخوالی بولہ در حاصلی جمیع کاری فاسد در (عروض) بوقطعہ
 بحر خفیفند کہ فاعلاتن مفاعلاتن فاعلن در * مطایبہ پسر معلی را
 گفتند چہ بلا احق گفت اگر من احق نبودمی ولد زنا بودمی *
 (پسر معلی لامیہ با حرف وحدت) را ادات صلہ بر مکتب خواجہ سنک
 او غلٹہ دیمکدر (چہ نہ معناسند در) بلا بوندہ زیادہ لکدہ مستعملدر
 ترکیبہ اولد یعنی کی احق یا حرف خطاب احق سین دیمکدر (نبودی
 یا حرف حکایہ ماضی نبودم فعل نفی ماضی متکلم وحدہ اولیہ ایدم
 دیمکدر) ولد زنا پیانیہ زنا اولادی دیمکدر (بودمی نبودمی نک مثبتی
 اولور ایدم دیمکدر) (محصول ترکیب) بر مکتب خواجہ سی او غلٹہ
 دیند بلرنہ بلا احق سین جوانندہ دینی اگر بن احق اولیہ ایدم ولد زنا
 اولور ایدم یعنی الولد سہ رایہ در بابام احق اولد یغندن سری بندہ
 ظاہر اولمشدر (قطعہ) عیب مادر بود ار فرزند * خلق و خویش
 نہ بوفق پدرست * عیب ما بر مصدرک مفعولندہ در اناہ عیب دیمکدر
 (ار حرف شرط) فرزند یا حرف وحدت بر او غل (خلق خا) بھنہ نک
 ضمی و لامک ساکنونیلہ طبیعت معناسند در (خوی عطف تفسیر بدر
 (نہ حرف نفی سین و نا نفیہ مصر و قدر) بوفق پدر لامیہ یا حرف
 ظرف و فاعل او یغون دیمکدر اسلوب معناسند (محصول بیت) اناہ
 عیب اولور اگر بر او غل خلق و خویدہ پایاک او یغون لغندہ دکلدر
 یعنی بابایہ اولاد موافق اولمزہ اناہ عیبدر * کوش استر کہ درازست
 کواست * کش نہ اسبست پدر بلکہ خرسٹ * کوش استر لامید
 فاطرک قولانی دیمکدر (کہ حرف بیان) درازست اوزونددر (کواست
 سین و نا ادات خبر کوا کو اھدن مخففہ شاھد در دیمکدر (کش
 کہ اش دن مخففدر) کہ حرف بیان شین ضمیر استرہ راجعدر پدرہ
 مقیددر پدرش تقدیرندہ (نہ حرف نفی) اسبست آندر (محصول بیت)
 فاطرک قولانی اوزونددر شاھددر کہ انک باباسی آت دکل بلکہ استکدر
 یعنی باباسی آت اولد یغنہ قولانک اوزونلنی شہادت ایدر (عروض)
 بوقطعہ بحر رمل مسدس مخبوندر کہ فاعلاتن فملاتن فعلن اولور
 (مطایبہ) از معلی پرسیدند کہ تو بزرگتری یا برادر تو گفت من بزرگترم

اما چون یکسان دیگر روی بگذرد بامن برابر خواهد شد * از معنی
 یابنه حرف وحدت بر معنیدن دیمکدر (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب
 صورت دبلر دیمکدر) بزرگتری بزرگ اولو ترادات تفضیل یا حرف خطاب
 استغهای متضمن سنی میو کسین دیمکدر (یا حرف تردید) برادر تو
 لامیه سنک قرن داشتک دیمکدر (چون ادات تعلیل) یکسال برسنه
 دیمکدر (بگذرد بآ تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب کچه دیمکدر
 (بامن یا حرف مصاحبت) برابر مساوی معنایسته در) خواهد شد اولسه
 کرکدر (محصول ترکیب) بر معنیدن صورت دبلر که سنی میو کرکسین
 برادر یکی دیدی بن بزرگترم اما چونکه بریل دخی کچرسه بنم یله برابر
 اولسه کرکدر بود دخی حبلی هبلی قیامش (قطعه) چو هیچ چیز نشد
 حاصلت چه پرسى * که روزگار فلان درجه چیز نمیکرد * چو ادات
 تعلیل (هیچ چیز هیچ نسه دیمکدر) نشد فعل نفی ماضی مفرد غائب
 اولدی دیمکدر (حاصلت تا ضمیر خطاب سنک حاصلت یعنی فائدک
 دیمکدر) چه می پرسى نه سؤال ایدر سین (که حرف بیان) روزگار فلان
 لامیه روزگار بونده عمر معنایسته در (در حرف ظرف) چه چیز نه شبده
 (میکرد دیگر دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه هیچ نسه فائدک
 اولدی نه سؤال ایدر سین که فلانک عمری نه شبده کچه شد یعنی
 نه مقدار هر روز ایشدر * شمار عمر کسان میکنی نمی دانی * که در مقابل
 عمر تو نمی گذرد * شمار عمر کسان لامیه ل در الف نون ادات جمع
 خلق عمرینک صابی سنی دیمکدر (میکنی ایلرسین دیمکدر) نمی دانی
 فعل نفی حال مفرد مخاطب ایلرسین دیمکدر (که حرف بیان) در
 حرف ظرف (عمر تو لامیه سنک عمرک دیمکدر) نیز دخی دیمکدر
 (محصول بیت) خلق عمرینک صابی سنی ایلرسین ایلرسین که مقابله
 سنک عمرک دخی کچر حاصلی اول سؤال ایتدیکلک وقتی محل آخره
 صرف یله (عروض) ابو قطعه بحر مجشندم مفاعیلن فاعیلن مفاعیلن
 فعل اولور (مطابقه) بیماری بر موت مشرف بود شخصی که از دهانش
 بوی ناخوش می آمد بر بالین وی نشسته بود سر نزدیک وی می برد
 و تلقین شهادت میکرد و در روی وی نفس می زد هر چند که بیمار
 روی خود را می ناف و الحاح بیشتری کرد و سر نزدیک تروی می برد

چون کار بر بیمار تنک آمد گفت ای عزیز می گذاری که من خوش و پاکیزه
 بجزم یا می خواهی که مرگ مرا بهر چه از آن ناپاک تر نیست یا لای
 بیماری یا حرف وحدت (بر حرف صله) موت اولوم (مشرق مبع صبی
 و شین مجوم نک سگو نیله و تخفیه قبله بونده قریب معناسنه در (شخصی
 با حرف وحدت بر شخص دیمکدر) که حرف رابط صفت (دهانش
 شین ضمیری شخصه راجعدر دهان آغاز دیمکدر) بوی ناخوش
 چرکین قوقو (می ادات حکایه) آمد فعل ماضی مفرد غائب کلور
 ایدی دیمکدر (بر حرف استعلا) بالین یصدیق دیمکدر بونده باشی
 اوجی دیمکدر (وی ضمیر پاره راجعدر) نشسته ماضیدن قصیدر
 اوتورمش دیمکدر (بود ادات ماضی مفرد ایدی دیمکدر) نزدیک بقین
 وی) پاره راجعدر (می ادات حکایه) برد فعل ماضی مفرد غائب
 ایلوردی دیمکدر (تلقین شهادت مصدرک مفعولنه در شهادتی تلقین
 دیمکدر) می کرد سابق کی ایلر ایدی دیمکدر (در حرف صله) روی وی
 لامیه بیمارک بوزینه (می زد اورر ایدی دیمکدر) هر چند هر قدر
 دیمکدر (که حرف بیان) روی خود لامیه (را ادات مفعول) می یافت
 سابق کی چو بر ایدی دیمکدر (وی ضمیر شخصه راجعدر) الحاج
 ابرام معناسنه در زور دیمکدر (می کرد ده سابق کی ایلر ایدی دیمکدر
 نزدیک تر) بقین رک دیمکدر (چون ادات تعلیل) بر حرف صله
 تنک آمد طارکادی (می حرف حال) گذاری فعل مضارع مفرد
 مخاطب استغهای تضمن رک ایدر مبسین دیمکدر (که حرف بیان
 پاکیزه) پاک دیمکدر (بجزم بآئ کید ایله فعل مضارع مشکلم وعده اولم
 دیمکدر) می خواهی می گذاری کیدر استر مبسین دیمکدر (مرگ مرا
 لامیه را ادات مفعول بنم اولوم دیمکدر بهر چه با حرف مصاحبت
 هر نسنه ایله دیمکدر) ناپاک نیست مردار بوقدر دیمکدر (پس لای
 بآئ کید ایله فعل مضارع مفرد غائب لازمه شعی بندیده مشترکدر
 بونده متعدیدر بولاشدیره سین دیمکدر (مخصوصون ترکیب) برخسنه
 مونه قریب ایدی بر شخص که آغازندن قبیح قوقو کلوردی یعنی اغزی
 قوقاردی خسنه نک باشی اوجنه اونورمش ایدی باشی بیمارک بانسه
 ایلوردی و شهادتی تلقین ایدردی و بوزینه نفس اورر ایدی یعنی

اوقور و افلایدی هر قدر که بیار یوزی چو بر ایدی اول شخص
 ابرام ایدردی و باشین بقین ترك كتور ایدی چونکه ایش پمار طار
 کلدی یعنی نقلت باصدی دیدی ای عزیز ترك ایدر مبین که بن خوش
 و پاکیزه قوت اولام یا خود استر مبین که بنم اولوم هر تنسه ایله که
 اندن مردار بو قدر بو لاشدیره سین یعنی بنی مردار لدن مرداره
 بولاشدیره رقی اولدیکنی استر سین (قطعه) در جهان اهل فضل
 نایابند * کوش بر هر فضول نتوان کرد * (در حرف طرف جهانده
 دیمکدر) (اهل فضل فضیلت صاحبی) (نایاب بولنر نادر دیمکدر
 (نون دال اادات جمع خبر نادر لر دیمکدر) (بر حرف صله) (فضول
 مبالغه وزنی اوزره هر شبهه قارینان کیمسه په دیرل) (نتوان کرد ایلمک
 كرك دیمکدر) (محصول بیت) (جهانده فضیلت صاحبی نادر در
 هر فضوله قولاق طوتمق كرك * هر که بوی زیاد مد زلش * نفسش را
 قبول نتوان کرد * هر که هر کس تقدیرنده در (بوی ریا مجازا بیانیه
 دم) (فعل مضارع مفرد غائب دیمندن ظاهر اولور دیمکدر
 (راادات مفعول) (محصول بیت) (هر کیمسه که ریا قوقوسی دوداغندن
 ظاهر اوله یعنی مرابی اوله ائت نفسی قبول ایلمک كرك) (عروض
 بوقطعه بحر خفیف دندر که فاعلاتن مفاعلاتن فعلن در) (مطایب مردی
 بشخصی رسیده و آغاز کله کرد که رو باشد که مرا نمی شناسی و رعایت حق
 من نمی کنی آن شخص میران ماند و گفت ازینها که تومی کو بی من خبر
 ندارم گفت پدرم مادرش را خواستکاری کرده بوده است اگر ویرا
 میخواست من و تو برادری بودیم آن شخص گفت این خویشی
 است که سبب آن می شود که من از تو میراث می برم و تو از من میراث
 می بری * مردی و شخصی بالری وحدت با حرف مصاحبت آغازاسم
 مصدر در باشلق معانسه کله به اضافت مفعولنه در کله کافی مجمله مک
 کمریله شکایت دیمکدر (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر
 (که حرف بیان) (روا جائز دیمکدر) (باشد فعل مضارع مفرد غائب
 استفهامی متضمن اولوری دیمکدر) (که حرف بیان) (مرا اادت
 مفعول بنی دیمکدر) (نمی شناسی فعل نفی حال مفرد مخاطب بتلیه سین
 دیمکدر) (رعایت حق مصدرک مفعولنه در) (حق من لامیه) (نمی کنی

نمی شناسی کبدر ایلیمه سین دیمکدر (مانند فعل ماضی مفرد غائب قالدی
 دیمکدر ازینها هادات جمع یونلردن دیمکدر) (که حرف بیان (میگوید)
 سویلرسین دیمکدر) خبرندارم خبرم یوقدر (مادر ترا لامیه را ادات
 مفعول) خواستکار مقدا بیان اولندیخی اوزره طالب معناسنه در
 یا حرف مصدر طابلیک دیمک اولور (کرده ماضیدن قسمدر ایلش
 معناسنه) (بوده ادات ماضیدن قسمدر ایمش معناسنه طابلیک ایلش
 ایمش دیمکدر) وی را ارادات مفعول وی مادره راجعدری ادات حکایه
 (خواست فعل ماضی مفرد غائب آله جق ایدی دیمکدر) (من و تو بن
 وسن می ادات حکایه) (بودیم ادات ماضی متکلم مع الغیر اولور ایدک
 دیمکدر) خویشی یا حرف مصدر حویش واورسمیله خصم دیمکدر
 (که حرف رابط بسبب ان یا حرف مصاحبت) (می حرف تأکید) (شود
 فعل مضارع مفرد اولور دیمکدر یرم فعل مضارع متکلم وحده اینتم
 یعنی آلم دیمکدر) (بری فعل مضارع مفرد مخاطب آله سین دیمکدر
 (محصول ترکیب) بر آدم بر شخصه ابرشدی یعنی ملاقی اولدی وشکایه
 آغاز ایلدیکه جائز اولوری که بنی بیلیمه سین رعایت ایلیمه سین و بنیم
 حقمه رعایت ایلیمه سین اول شخص دیدی حیران قالدی و دیدی یونلردنکه
 سن سویلرسین یعنی سنک سویلدیکک سوزلردن خبرم یوقدر اول
 آدم دیدی بنیم پدرم سنک والده که طابلیک ایلش ایمش یعنی نکاح
 ایله آلمق مراد ایلش ایمش اگر والده کی آلایدی بن وسن برادر
 اولوردق اول شخص دیدی بو بر خصم یوقدر که اول شیشه سبب اولور که
 بن سندن میراث آلورم وسن سندن میراث آلورسن یعنی بو خصم یوقدر
 ایچوندر (قطعه) کبان خام طمع آن بود که بر همه خلق * فریضه
 است که باوی شوند احسان سنج * کبان خام طمع لامیه خام طمع ترکیب
 مزجیدر بهوده مأمول ایدن کیمسبه اطلاق اولور کبان کاف عجمک
 ضمیمه ظنی دیمکدر خام طمع ظنی دیمکدر آن بود که اول اولور که دیمکدر
 (بر حرف استعلا) (خلق مخوق معناسنه در) (فریضه فرض و لازم
 معناسنه در) (که حرف بیان) (باوی یا حرف صله وی خام طعمه
 راجعدر) (شوند فعل مضارع جمع غائب اولور دیمکدر) (احسان سنج
 و، غ ترکیبدر حسب لافه احسان طلی دیمکدر بعد کمال احساندن
 کاتندر) (محصول پیت) (شام طمع لیک طنی اول اولور که مجموع

مخلوق اوزرینه فرزند که اکا احسان ابدی اوله لر. زعمجه
 کندینه احسان جله خلعك واجبه ذمیدر (چو خامی طمع او پختکی
 نرسد * قندز تنك دلی در مضیق محنت ورنج * چو ادا تعلقیل (خامی
 طمع لامیه خام چيك دیمکدر با حرف مصدر طمعك خامنی (پختکی
 یا حرف صله پنجه پشمش دیمکدر کافی هاء رمعیدن مبدل با حرف
 مصدر پیشکیلکه دیمکدر (نرسد فعل نی مستقبل مفرد غائب ایشیمه
 دیمکدر (قند فعل مضارع مفرد غائب افتد دن مخفف دوشر دیمکدر
 (تنك دل وصف ترکیدر طار کوکلی دیمکدر ثقلدن عبارتدر (یا
 حرف مصدر (مضیق مصدر می طارلق دیمکدر (مخته اضافت
 مفعولدر (رنج مخته عطف تفسیریدر (محصول بیت) چونکه
 انك طمعك خامنی پیشمشلکه ایشیمه یعنی بو فکر فاسد دن روگردان
 اولوب اصلاح اولیه کوکل ثقلدن ناشی مخته ورنج طارلقه دوشر
 حاصلی بودعوای یهوده بی کرم و سرفلکی چکدرك ترك ایتزسه
 عمری اولدجه محنتدن خلاص اولماز (عروض بو قطع به بحر
 بختدندر که مفاعلی فعلا تن مفاعلی فعلات اولور * مطایبه کوز پشتی
 را کفندی خواهی که خدای تعالی پشت ترا چون دیگران راست کرداند
 با آنکه پشت دیگران چون تو کوز کرداند کف آنکه همه را چون من
 کوز کرداند تا با آن چشمی که ایشان در من نکر بسته اند من نیز بهمان
 چشم در ایشان نکر * پشتی یا حرف وحدت کوز پشت قنبور دیمکدر
 (را ادا ت صله می خواهی فعل ماضی مفرد مخاطب استفهامی متضمن
 استر بسین دیمکدر (که حرف بیان پشت ترا لامیه را ادا ت مفعول
 سنك آرقه کی دیمکدر (چون ادا ت تشبیه (دیگر عیری دیمکدر (الف
 نون ادا ت جمع غیر یلر کی دیمکدر (راست طوغری معانسه در (کرداند
 فعل مضارع مفرد غائب ایلیمه دیمکدر (یا حرف زیدند (آنکه اتی میکه
 دیمکدر (پشت دیگران لامیه غیر یلر آرقه سنی دیمکدر (چون ادا ت
 تشبیه (چون تو سنك کی دیمکدر (کوز کافی جمله اگر دیمکدر بونده
 قنبور معانسه در (تا حرف تعلیل (با آن با حرف مصاحبت (چشمی
 یا حرف تنکیر (که حرف رابط ایشان انلر دیمکدر (در حرف صله
 ز نکر بسته ماضیدن قسمدر با قش دیمکدر اند ادا ت جمع (من نیز

بندخی (همان چشم باحرف مصاحبت اول کوز دیمکدر (در حرف
 صله (تکرم فعل مضارع متکلم وحده بقایم دیمدر (محصول ترکیب)
 بر قنبره دبیدلر استر مسین که الله تعالی سنک آرقه کی غیر یلر کی
 طوغری ایلیه یاخود آتیمی استر سین که غیر یلرک آرقه سنی سنک کی
 قنبر ایلیه دیدی اتی استر مکه جله بی بن کی قنبر ایلیه تا کیم شول
 کوز ایله که انلریکا یا قشلدردر بندخی همان اول کوز ایله انلره بقیم یعنی
 بکا تاس چشم حقارت واستر ایله نظر ایدرلر بنده اوله نظر ایدیم
 (قطعه) خوش آنکه خصم بعضی که طعنه توزند * برغم وی زچنان
 عیب رسته بنشین * آنکه اولکه دیمکدر (خوش آنکه خوشدر اولکه
 دیمکدر (خصم زندک فاعلی (بعضی مفعول غیر صریحی باحرف
 مصاحبت (یا حرف وحدت) طعنه مفعول صریحی (زند فعل مضارع
 مفرد غائب اورر دیمکدر برغم وی لامیه باحرف مصاحبت خصمک رغبته
 (ازچنان عیب انجیلین عیدن دیمکدر (رسته رانک قهی وها ترتب ایله
 قور تولوب دیمکدر (بنشین یا تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوتوره سین دیمکدر (محصول یت) خوشدر اولکه خصم سکا بر عیب
 ایله طعنه اوره انک رغبته انجیلین عیدن قور تولوب اوتوره سین یعنی
 خصم سنی طعن ابتدیی عیدن خلاص اولق خوشدر * وزین
 نشستن بی عیب خوشتر آن باشد * که مبتلا شد اورا بعیب خود بینی
 * وزین نشستن بی عیب بو عیسز اوتورمقدن دیمکدر (خوشتر
 خوشترک (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (که حرف
 بیان) مبتلا شده مبتلا اولش دیمکدر (ینی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کور سین دیمکدر (بعیب خود لامیه باحرف صله (اورا را
 دات مفعول اتی دیمکدر (محصول یت) بو عیسز اوتورمقدن
 اخوشرک اول اولور که اتی کندی عینکه مبتلا اولش کوره سین یعنی
 عیدن خلاص اولق اعلادر اما سنی تعیب ایدر، اول عیب مبتلا
 اولش کورمک دخی اعلادر (عروض) سابقلر کی مجتدر * مطایبه
 شخصی نماز گذار دو بعد از نماز بدعا آغاز کرد و در دعای خود در
 بهشت در آمدن و خلاص از آتش دوزخ خواست پیرزی دررقای
 او ایستاده بود و از می شنید و می گفت خداوند امر ادا آنچه می خواهد

شريك كردن چون آن شخص را بکشید گفت خدایا مرا برادر
 برکش و بزخم تاز بانه بمران پیرزن گفت خدایا مرا برادر و از
 آنجهمی طلبد نگاه دار آن شخص روی باز پس کرد که این عجب ناراسته
 جنگیست و ناپسندیده قسمتی که بدراحت و آسودگی باین نیاز و در
 فرسودگی از من بماند * شخصی با حرف و جدت (کرار و زاء هوز
 ايله و زاء مهمله نك سکونيله فعل ماضی مفرد غائب ادلا ایلدی دیمکدر
) بعد از نماز نماز دهنسکره (بدعا با حرف صله دعا به) آغاز کرد
 باخلدی دیمکدر (در دعای خود لامبه ~~ص~~ کندی دعا شنیده دیمکدر
) (در حرف صله) بد آمدن کرمک (آتش دوزخ لامبه جهنمک
 آتشیدن دیمکدر) خواست و او مهمله فعل ماضی مفرد غائب استدی
 دیمکدر (پیر زنی با حرف و جدت بر قوجه قری دیمکدر) قفای اولامبه
 ائک آردنده دیمکدر (ایستاده ماضیدن قسمدر دور مش دیمکدر
 بود) ادات ماضی ایدی دیمکدر (آن را را ادات مفعول آتی دیمکدر
 می شنید) ادات حکما به ايله بد کلردی دیمکدر (می گفت ده بویه
 سوبلردی دیمکدر) خدایا و ندا الف حرف ندا بالله دیمکدر (مرا را
 ادات مفعول بی دیمکدر) در آنچه اول نسنده (می خواهد و او مهمله
 و ادات حال ايله فعل حال مفرد غائب استر دیمکدر) شريك اورناق
 دیمکدر (کردان فعل امر مفرد مخاطب ايله دیمکدر) (چون ادات تعلیل
 ائرا) را ادات مفعول (بشنید به تا کید ايله فعل ماضی مفرد غائب
 ایشتدی دیمکدر) بردان بر حرف صمله (دار صلب ایچون یا بلان
 اخشایده مستعملدر) برکش امر حاضر مفرد چک دیمکدر (بزخم
 تاز بانه) بیانه با حرف مصاحبت قججی باره سمله دیمکدر (بمران
 یاه تا کید ايله فعل امر حاضر متعدی مفرد اولدر دیمکدر) بیامر ز
 یاه تا کید ايله فعل امر حاضر مفرد صقله و یاولفه دیمکدر (مد طلبد
 فعل حال مفرد غائب استر دیمکدر) نگاه دار حفظ ايله دیمکدر
 روی باز پس کرد) بوزنی اردنه چو یردی دیمکدر (که حرف بیان
 نا حرف توصیف نفی) راست طوغری دیمکدر ناراست یا کاش دیمک
 اولور (حکمی یا حرف تنکیر) ناپسندیده نامقبول دیمکدر (قسمتی
 یا حرف تنکیر) که حرف تعلیل (آسودگی یا حرف مصدر در

راحت) عطف تفسیر پدر (یا من یا حرف مصاحبت بنم ایله دیمکدر
 انباز) اورناق معنایه در (یا حرف خطاب (فرسودگی یا حرف
 مضمر بونده تحت معنایه در (بمناز ابرو دیمکدر (محصول ترکیب)
 بر شخص نماز ادا ایلدی و نماز دن صکره دعا به باشلدی و عاشقنده
 جنه کبر مک و جهنم آتشدن خلاص استدی بر قوجه قری الی اژده
 دور مش ایدی و اول دغایی د کوردی و دیر ایدی یا الله بی انک استدی یکی
 شیده شریک الله چونکه اول شخص قرینک دیدی یکی کلامی استدی
 دیدی یا الله بی دارا جانجه چک و فحی یاره سبیل اولدر قوجه قری
 دیدی یا الله بی یار لقمه و استدی یکی شیدین بی حفظ ایله اول شخص
 یوزینی ارنده جویدی که بونه محبت یا کاش چکدر و نه نامقبول
 قسندر که راحت و آسوده لکدم اورناق و محنده ابرو و ممتاز سین
 (قطعه) نه منصف باشد آن طامع که کامی * جو بانی از خدا انباز کردد *
 نه) حرف نفی (باشد مضمر وفدر) منصف افعال بایندن اسم فاعلدر
 انصاف ایدی دیمکدر (طامع طمع ایدی دیمکدر) که حرف رابط
 صفت (کامی یا حرف وحدت کام مراد دیمکدر) جوادات تعلیل
 بانی (فعل مضارع مفرد مخاطب بوله سین دیمکدر) انباز اورناق
 دیمکدر (کرد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (محصول یت)
 منصف اولور اول طمع کار که چونکه الله تعالی بدن بر مراد بوله سین
 اورناق اولور * و کرد راه ناکامی نهی کام * هم از کام نخستین باز کردد *
 (کر حرف شرط (در حرف صله (وام ناکامی بیایه ناکام مراد سر
 نامراد دیمکدر) نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویه سین دیمکدر
 هم) بونده دخی دیمکدر (بو کاملر آدیم معنایه در) نخستین لفظنه
 اضافت بیایه نخستین اولکی دیمکدر (باز کردد رجوع ایدر دوز
 دیمکدر) (محصول یت) و اگر نامرادلحق بولینه آدیم قویه سین یعنی
 ادبار توجه ایده سین دخی اولکی آدیمدن دوزر خالصی وقت اقبالده
 شریک اولوب زمان ادبارده انیس اولین طمع کار منصف دکلدر
 کر چه طمع جبلت انسانده مرکوز دلکن انصافانه حرکت اولی در
 (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدسنددر که بالکزهروض وضرب
 محذوفدر که مفاعیلن مفاعیلن فعوان اولشدر * ذی از شوهر خود

شکایت پیش قاضی برد که منی ایک لحظه فارغ نمی گذارد نه در خلا
 و نه در ملائمت و وقت نبح کردن و نه در وقت نای تخت و نه در وقتی نوزده
 دارم و نه در وقتی نماز می کنایم شوهرش گفت ترا برای این خواسته ام
 زن گفت ایها اللعائن حین نه الله تعین کن که در شبان و روزان چند
 بار بامن نزدیکی کند تا من بدانم و خود را با آن راست گیرم قاضی گفت
 ده بار زن گفت طاعت این را ندارم گفت نه بار صفت طاعت این
 نبرد اوم همچنین می گفت تا بیخ یار رسانید زن گفت طاعت این نیز
 ندارم * زنی با حرف یوحیدیت (شوهر خود لامبه) پیش قاضی قاضی قتیبه
 دیکر کن (زنی در فعل ما ضی مفرد غائب نیکدی دیکر) که حرف بیسان
 (مرا را ادا) مفعول ایک لحظه بر آن دیکر (فارغ بونده راحت
 دیکر کن) می گذارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قومن دیکر (نه ل
 مجموعی حرف نفی (خلا بوش دیکر) (ملا طلوع دیکر) (خیر کردن
 جور ابلک یعنی بوغور می دیکر (نان یختن اتمک بشورم) (وقتی
 یا حرف و حیدت (روزه اورج دیکر) (دارم فعل مضارع متکلم
 وحده طوئارم دیکر) (گرام ده یوله ادا ایدرم) (ترا ادا مفعول
 برای این بولک همچون دیکر) (خواسته ام المشم دیکر) (ایها ای
 حرف نداها حرف تنبيه (حسبه لله الله رضا سیچون دیکر مستعملید
 (تعین کن تعین الله دیکر) که حرف بیان (شبان روزی یا حرف
 و حدیث (کون بر کجه ده دیکر) (چند بار قاج کره دیکر) (بامن
 یا حرف صله بکا دیکر) (زندی یا حرف مصدر یقینا دیکر
 (کند ایلله دیکر) (تا حرف تعلیل (بدانم بلاء تا کید ایلله فعل مضارع
 متکلم وحده یل دیکر) (خود را ادا مفعول کنسد می دیکر
 (یا یا حرف صله (راست گیرم طوغری طوئایم دیکر) (ده دالک قنی
 و یا اصله ایلله اون دیکر) (بار کره معنائنه اون کره دیک اولور
 (طاعت این مصدرک مفعولته در بوکا طاعت دیکر) (ندارم نفی
 متکلمین عبارتند (نه بار طقوز کره دیکر) (طاعت این نیز بوکا دخی
 طاعت دیکر) (همچنین بوجیلین دیکر) (تا حرف انهاء) بیج بار
 یا حرف صله (نیش کره دیکر) (رسانید فعل ما ضی متعدی مفرد
 غائب ایشدردی دیکر) (محصول ترکیب) (فازای کنندی قوجاسندین

حضور قاضیه شکایت ابلدی که بی برخطه راحت قورنه بونده
نه طلوده نه خور و غور منی وقتنه نه ابلد و غور و غور و غور و غور
بر وقت تا ورج طوئارم و نه بروقت نمبار ابلد میلووم زوونجی دیدی
بن سنی بواک الحون المسمون زدهای خاشی الله الحون سکیست
و کوندز بکا فاج کره بقیلاک ابله جک تعیین ابله تا کیم بی بیغ و کندی
اکا طوغری طوئارم یعنی اکا کورده حاضرلم قاضی دیدی اون کره
زن دیدی بوکا طاقم یوقدر قاضی دیدی طغوز کره زن دیدی
بوکا دخی طاقم یوقدر یوقدر یوقدر یوقدر یوقدر یوقدر یوقدر
والی بی شکایف ابلدی اولدی تا کیم بش کره یوقدر یوقدر یوقدر
بوکا دخی طاقم یوقدر * قاضی گفت وای بر تو منی خواهی که این
مسکین راهیج بر باشد زن گفت راضی شدم مرد گفت ای قاضی
بفرمای تا کسی را قبل خود کند زن گفت اینک قاضی مسلمانان کفیل
منست قاضی گفت ای زانیه میخواهی که از وی بگری و مرا نبردست
وی اندازی تا آنچه با تو کند بامن کشد برخیز و بیرون رو که اعدت
خدا ی بر تو باد * وای ادا ت ند به (بر حرف صله) غمی خواهی فعل
نقی حال مفرد مخاطب استفهامی متضمن استمرار سین دیمکدر (که
حرف بیان را ادا ت شخصی) بهره نصیب معاشعذر (باشد فعل
مضارع مفرد اوله دیمکدر) شدم فعل ماضی متکلم و حده اولدم
دیمکدر (بقرای باء تا کید ابله فعل امر مفرد مخاطب ابله دیمکدر
(نا حرف تعلیل) کسی را یا حرف و حدث را ادا ت مفعول (قبل خود
فاعل مفعول در ا کند فعل مضارع مفرد غائب ابله دیمکدر
(اینک استه دیمکدر) قاضی مسلمانان لامیه مسلمانان قاضی منی دیمکدر
(کفیل من ده بویه نیم کفیل دیمکدر) میخواهی فعل مضارع
مفرد مخاطب استفهامی متضمن استمرار سین دیمکدر (بگری
باء تا کید ابله فعل مضارع مفرد مخاطب چه سین دیمکدر (مرا
بی دیمکدر) هر حرف صله (دست وی لامیه) اندازی فعل
مضارع مفرد مخاطب آ تا سین دیمکدر (نا حرف تعلیل) آنچه
اول نشنه بی که دیمکدر (تا و یا حرف صله میکا دیمکدر) بامن هم
بویه بکا دیمکدر (برخیز فعل امر مفرد مخاطب طالق دیمکدر) و غور

یوزله کلمه میگذرد که حرف بیعتان (باد فعل امر غائب مفرد اولسون
 دیگند) (محصول ترکیب) از این پس که اولون در حق میگوید اینجمله فعلی
 دیدی و لغوی سکه استمری سین که بر وجه یکدیگر هیچ نصبی اوله زن دیدی
 یعنی اولدم جز اول دیدی ای فاعلی آخر جمله ما کیم بر کیمه بی کیمه و به
 کفیل ایلیمه زن دیدی استیقه مسلط اوله فاعلی بی کیمه کفیل اولون فاعلی
 دیدی ای زانیه استمری سین که اولدم فاعلی و بی الی الیه استیقه
 فاعلی اولون فاعلی که سکا ایلر ای بی کیمه ایلیمه فاعلی و طشیره کیمه که
 الفتح الی الیه یعنی شک او و یکدیگر اولسون (قطعه) در و امه های نفس را
 کفیل کیمی مشو * نسیم که با این امر غرضی شوی ذلیل * حرف ظرف طرف
 (وام بورج دیگند یعنی مضاعفه) (ها ایات جمع) نفس را مضاعفیت لامیه
 (بعضی مضاعفه ده و ایه های نفس و قطع و ولیه لذت مضاعف است) کفیل
 کیمی فاعلی و مفعول استمری یا حرف و عدت (مشو غی جاضر مفرد اوله
 دیگند) (تسمیه فعل مضارع متکلم وجهه قور قورم دیگند) (که حرف
 بیان) یا حرف مضاعفیت (عزیزی یا حرف مصدر) (شوی فعل مضارع
 مفرد مخاطب اوله سین دیگند) (محصول ذلت) نفس بور جانیده
 یا خود اذایت نفس خصوصیتده بر کیمه به کفیل اوله قور قورم که هزار
 عزیزی لکله یعنی بقدر عزتک و از این ذلیل و حقیر و رسوای اوله سین
 * ن در دهد یعنی آید جو وقت کار * هر پاك دامن که شود خیره را
 کفیل * ن در دهد بدل وجود ایلر دیگند لکن مضاعف بود دیگند
 حسیتملیدر (بمعنی) یا حرف ضمه یا حرف مصدر کاف هاء رسمیدن
 حیدل خیمه لکه دیگند (آید فعل مضارع مفرد مخاطب کلمه دیگند
 (جوادات تعلیل) وقت کاریش وقتی دیگند ایشیدن مراد کفالتدر
 (پاك دامن یا حرف تنکیم پاك دامن صالح مضاعف است) (که حرف رابط
 صفت) (را اذات ضمه) (محصول ذلت) خیمه لکه رضا و برز چونکه وقت
 کله هر پاك دامن که خیمه به کفیل اوله حاصلی خیمه به کفیل اولون صلح
 کفالت وقتی کلدیکی وقت خیمه لکه رضا و برز (عروض) بوقطعه
 بحره مضارع اخرب در که مفعول فاعلات مضاعف فاعلات اولو
 (مطایفه) پیروی که کام جوانی رانده بود و از قوت کامرانی مانده
 کنیز کی صاحب جمال خرید بن وقت فرصت در کار کشید هر چند

بر حرایس بود اما آنش مساعدت نمود یا سبکترین لشکر سلطانی پناه
 دست ضحایت بکشائی و باندک مالش این خفته را بر خیر این ولایت
 مرده را برانگیزانند * یزیدی یا خرفه و خدایت (که حرفه در اهل صفت
 کلام مراد: دیکند و مانده بنده ضحایت لامیه رانده ماضیدن و سبک
 سورهش دیکند) (بود اذات ماضی) (قوت کارائی ده لامیه یا حرف
 مصدر کاران و صفت ترکیب مراد سوره یی دیکند) (مانده ماضیدن
 فستد و فالش معانیه قاعده جمع اوزرینه بر بود مقدر در) (کنز کی
 یا حرف و حلت بر جاریه دیکند) (خرید فعل ماضی مفرد ظائب لکن
 دیکند) (وقت فرصش یا حرف ظرف ای فرصت و قشده و دیکند
 در حرف ضله) (کار قوجاق دیکند) (کشید فعل ماضی مفرد غائب
 چکدی دیکند) (هر چند و مقدر دیکند) (جز این فعل مستقبل معنی
 فاعلسد و حوص ای یی دیکند) (ز بود اذات ماضی) (المش الم الکی
 یعنی ذکر) (مساعدت قاصوب عجم اوزر طویل بلزلشیدر) (نمود
 فعل فی مستقبل مفرد ظائب کوسترمدی دیکند) (با کنز یا حرف ضله
 لطنی یا حرف و خدیت) (بنای با تا کیدایه فعل امر مفرد مخاطب
 کوستر دیکند) (دست ضحایت بنایه) (بکشای بنای کی آج دیکند
 باندک یا حرف مصاحبت) (مالش اسم مصدر در یا حرف و خدیت
 بر اومق یعنی صیغه یی دیکند) (خفته ماضیدن فستد یا تمش دیکند
 را اذات مفعول) (بر خیران فعل امر متعدی مفرد مخاطب فالدر دیکند
 لا مرده مالش دیکند) (را بنه اذات مفعول) (برانگیزان بر خیران کی
 بونده معنای لازمی ایله در احیایله معناسنه در) (محصول ترکیب)
 بر بیر که جوانلق مراد یی سوووش ایدی و مراد سوره بچاک قوت در
 فالش ایدی حاصل اولدن اشوب بور توبه بر اولش ایدی بر صاحب
 جال جاریه ایدی آتی فرصت و قشده آغوشنه چکدی هر تقدیر
 حرایس ایدی اما آتی مساعده کوسترمدی یعنی حرکت ابتدای جاریه به
 مویده بر اطف ص کوستر یعنی اطف ایله و عنایت آلتی آج و از اجق
 صیغامق ایله بر اتمش فالدر و بوا و لوی احیایله (قطعه) (چور شسته
 آلت من سخت سبست * مالش یارینی ده ای نکوزن * چو اذات
 تجیه (رشته ابلک دیکند) (آلت من لامیه) (سخت قی دیکند) (سست

کوشک دیمکدر سین تا اذات خبر فنی کوشکد و دیمک اولوز (بمالش
 با حرف مصاحبت صیغه مقله دیمکدر) (باری یا تائی حرف وحدت
 اول حرف مصدر بر یاردم دیمکدر) (ده دالمک کسری و یای اصلیه ایله
 فعل امر مفرد مخاطب و یردیمکدر بونده ایله مضاسنه در) (نیکو اعلای
 دیمکدر) (محصول یت) ابلک کی بنم آتم فنی کوشکدر صیغه مقل ایله
 یر باردم ایله ای اعلازن یعنی بر صیقل ایله صیغه * تمالی تاسر رشته
 بکنکشت * نیارد رفت در سوار سوزن * تمالی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب اوویه سین دیمکدر (تا حرف تملیل) (سر رشته لامیه سر بونده
 اوج مضاسنه در ابلک اوجنی دیمکدر) (بکنکشت با حرف مصاحبت
 بکنکشت یازمق دیمکدر) (نیارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قادر اولز
 دیمکدر) (رفت بونده مصدر مضاسنه در ز بر امضارعده مقارن در) (در
 حرف صله) (سوار سوزن لامیه سوار ایه کنه نک کوزیدر سوزن ایکنه
 دیمکدر) (محصول یت) ابلک اوجنی پاره فله او و منجه ایکنه نک
 کوزینه کجه که قادر اوله مز (عروض) بوقلمه بحر هزج مسدس
 مخدوف در که مغاعیلن مغاعیلن فعلون اولوز * کنیز له هر چند دست
 جنبانید یجانی نرسید و هر چند مالش داد کاری نکشاد شنیدند که این
 نایات می گفت و لیکن ازان پیری نهفت * هر چند هر تقدیر دیمکدر
 (جنبانید فعل ماضی مفرد غائب او بنانیدی دیمکدر) (یجانی با حرف صله
 با حرف وحدت بر یر دیمکدر) (نرسید فعل نفی ماضی مفرد غائب
 بر شمیدی دیمکدر) (مالش جلا مضاسنه دخی مستعملدر) (داد فعل ماضی
 مفرد غائب و یردی دیمکدر) (کاری با حرف وحدت برایش دیمکدر
 نکشاد فعل نفی ماضی مفرد غائب آچه مدی دیمکدر) (شنیدند فعل
 ماضی جمع غائب اشتدیلر دیمکدر) (که حرف بیان) (ایات یتک جمعدر
 می اذات حکایه) (می گفت سوبلر ایدی) (می نهفت کیر لرایدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) جاریه هر تقدیر که ال او بنانیدی بر یر بر شمیدی یعنی
 ایش باشاره مدی و هر تقدیر که صفه دی یا خود جلا و یردی برایش
 فتح ایده مدی اشتدیلر که بویتلری سوبلردی لکن یردن کیر لرایدی
 (قطعه) بمنزل فارسیده آلت پیر * بسان لاشه لاغر بنخسید * بمنزل
 یا حرف صله) (تا حرف نفی) (رسیده هاسی ترتب ایچوند رار شویوب دیمکدر

(آلت پیر لامیه) (سان ادات تشبیه جابعدینه اضافتی بیانیه) (لاشده لاغرده)
 یلینه ضعیف اش دیمکدر (بخسید باه تا کید ایله فعل مضارع مفرد
 غائب یاتور دیمکدر (محصول یت) بیک آلتی منزله ابر شمعوب یعنی
 مقصودینه اولموب آریق اش کی یاتور * بزور دست چون خیراتی
 از جای * چودازی دست از و دیگر بخسید * بزور دست لامیه
 با حرف مصاحبت ال زور یله دیمکدر (چون زوم تشبیه ادات
 استفهام نیجه دیمکدر (خیراتی فعل مضارع مفرد مخاطب قالد در سین
 دیمکدر (چو ادات تعلیل) داری فعل مضارع مفرد مخاطب بونده
 چکه سین دیمکدر (دست مفعول به صریحی) (دیگر ینسه دیمکدر
 (محصول یت) ال زور یله نیجه یزندن قالد در سین چونکه الی اندن
 چکر سین ینه یاتور یعنی کند و کندویه دور مغه قادر مکل (عروض)
 بوقطعه بحر هزج مسدس مخذوف قدر که مفاعیلن مفاعیلن فقولن در
 (مطایبه) شخصی برجوسی ده درم دعوی کرد قاضی پرسید که کواه
 داری گفت نی گفت سوکندش دهم گفت سوکند و پراچه اعتبار *
 (شخصی یا حرف وحدت) (بحرف استعلا) (جوسی علم جنس در غایت
 ایله عیار اولان شخصی دیر (ده دالک قهی وهاء اصلی ایله اون
 دیمکدر (کواه داری شاهدک واری دیمکدر (نی ادات نفی بوق
 دیمکدر (سوکندش سین ضمیر جوسی به راجعدر اکا آند دیمکدر
 (دهم فعل مضارع متکلم وحده و بریرم دیمکدر (سوکند و برا
 لامیه (را ادات صله وی ینه جوسی به راجعدر (چه ادات استفهام
 (محصول ترکیب) بر شخص بر حبله کار آدم اوزر ینسه اون دزم
 دعوی ایلدی قاضی سؤال ایلدیکه شاهدک واری دیدی بوق
 قاضی دیدی اکا یمین و بریرم دیدی ائک یمینه نه اعتبار یعنی
 اعتبار بوقدر (قطعه) هر لحظه خود دهنار سوکند دروغ *
 زان کونه که اعراب در بادیه دوع * دوع آبران دیمکدر (محصول یت)
 هر لحظه بیک یلان اند ایچر یعنی یلان بیه هر آنده بیک یمین ایدر
 ائک کی که چولده اعراب ایران ایچر یعنی اعراب آیرانه مبتلا اولوب
 هر بار ایچدیکی کی بوده یمینی چوق ایدر (عروض) بویث ربانی
 اوزانندندر که صدر وابتدا اعراب حشو اولر مقبوض ثانیلر اعراب

عروض و ضرب اهتم که مفعول مفاعیلن مفعول فاعول اولور * جوسی
 گفت ای قاضی مسلمانان در محله ما امامی هست پرهیز کار و راست
 گفتار نیکو کرد اروی را بطلب و بجای من سو کند ده تا خاطر این
 مرد قرار بکورد * مسجد محله ما لامیه بزم نوحه مرکه مسجد نده دیمکدر
 (امامی یا حرف وحدت بر امام دیمکدر) پرهیز کار راست گفتار نیکو
 کردار و صیغه ترکیب در متنی و طوغری سوزنی و ابو عملی دیمکدر
 وی امامه را جعفر (بطلب یا تا صکید الله فعلی امر استه دیمکدر
 (بجی من لامیه با حرف صله بنم بریمه دیمکدر) سو کند بمن دیمکدر
 (ده دالاک کسری و هاء ابدیه الله فعلی امر مفرد بخ طبعور دیمکدر
 (تا حرف تعلیل) خاطر این مرد لامیه بو آدمک خاطر دیمکدر
 (محصول ترکیب) جوسی دیدی ای مسلمانان قاضی بزم نوحه مرکه
 مسجد نده بر امام وارد در متنی و طوغری سوزنی و ابو عملی صالح
 اتی طلب ایله و بنم بریمه بمن ویر تا کیم بو آدمک خاطر دیمکدر قرار طونه
 (مطابقه) اعرابی شتری کم کرده سو کند خورد که چون بیاید یک درم
 بفروشد چون شتر را یافت از سو کند خود پشیمان شد کریمه در کردن
 شتر آویخت و بانک فد که که می خرد شتر یک دالاک و کریمه بصد درم
 اما بی یکدیگر نمی فروشم شخصی آنها رسید و گفت چه ارزان بودی
 این شتر را که این فلاده در کردن نداشتی * اعرابی با حرف وحدت
 (شتری ده بویه شتر ده دیمکدر) کم کرد ضایع ابدی یعنی غیب
 ابتدای دیمکدر (که حرف بیان) چون اذات تعلیل (بیاید به تا کید
 ایله فعل مضارع مفرد غائب بوله دیمکدر بیایدنن پایا فتن دن ز بر
 مصدر تا ینک ماقبلنده فا اولسه مضارعده بایه قلب اولور و فتحه
 ایله تحریک اولور (یک درم با حرف مقابله بر در هم مقابله سنه دیمکدر
 (فروشد فعل مضارع مفرد غائب فر و شیدنن با فر و خشدن علی
 غیر قیاسی) (چون اذات تعلیل) (شتر را اذات مفعول) (یافت فعل
 ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر) (کریمه با حرف وحدت همزه
 حرف توسل) (در حرف صله) (کردن بیون دیمکدر) (آویخت فعل
 ماضی مفرد غائب لازمه متعدی پیشنده مشترکدر بونده لازم معانسته در
 آهصدی دیمکدر) (بانک زد چاغردی دیمکدر) (که حرف بیان) (که

استمر کیم دیمکدر (می آید تا بکشد) (خرد فعل مضارع مفرد غائب)
 خریدندن آلور دیمکدر (بیک داتک با حرف مقابله داتک داتک دیمکدر
 حکردک معنایه) (بعضی شخصه دیک درهم واقدر و مقامه انیسدر
) (بصد دزم با بته مقابله بوز درهم مقابله دیمکدر) (بی یکدیگر بری
 رنسر یعنی بشقه بشقه دیمکدر) (نمی فروشم فعل مضارع متکلم و خنده
 صائم دیمکدر) (شخصی با حرف وحدت انجا اول محله دیمکدر
) (ارزان اوچوز دیمکدر) (بودی یا حرف حکایه اولور ایدی دیمکدر
) (قلاده آتارک بویشته بغلدقاری شفته دیرل) (نداشتی فعل فی ماضی
 مفرد) (با حرف حکایه اولیه ایدی دیمکدر) (محصول ترکیب) بر اصران
 بدوه ضایع ایلدی و آندایچدیکه چونکه بوله یعنی بولدینی کی بر درهم
 مقابله سته صانه چونکه دوه بی بولدی کندی بمبندن پشیمان اولدی
 برکدی بی دوه تک کردانه آصدی و چاغردیکه کیم آلور دوه بردنکه
 یا بردرهمه و کدی بوز درهمه اما بری رنسر بشقه بشقه صائم بر
 شخص اول محله ایشدی و دیدی نه اوچوز اولور ایدی بوه دوه تک
 اگر بوقلاده کردانده اولیه ایدی (اول وقتندبر و عرب پیتنه ضرب
 مثل قالمشدر که لولا الملعونه فی عنقه ادرلر بوقصه به مبیدر) (قطعه)
 * لئیم اگر بشتربخشدت عطاامستان * که این زعادت اهل کرم برون
 باشد * لئیم الحق و دنی دیمکدر (اگر ادات شرط) (بشتربا حرف مصاحبت
) (بخشد فعل مضارع مفرد غائب بفشارسه دیمکدر) (ناصیر خطاب
 مفعول صریحی) (عطا احسان معنایه در) (مستان نمی حاضر مفرد
 آله دیمکدر) (که حرف تعلیل) (این عطایه اشارندر) (عادت اهل کرم
 لامیه و بیانیه کرم اریابنک عادتندن دیمکدر) (برون باشد خارج
 اولور دیمکدر) (محصول یت) (بداصل و خبیس اگر دوه ایله سکا
 احسان بفشارسه یعنی بدوه احسان ایدرسه اله زیرا بو احسان
 یعنی لئیم احسانی کرم اریابنک عادتندن خارج اولور یعنی کرم
 استغیایه بکره من * قلاده که زمت بکردنش بندد * هزار بارز بارشز
 فزون باشد * قلاده با حرف وحدت همزه حرف توسل) (که حرف
 رابط) (بکردنش با حرف صله شین ضمیر شتره راجعدر) (بندد فعل
 مضارع مفرد غائب باغلردیمکدر) (هزار بار بیک کره دیمکدر) (بارشز

بیانیه دوه یوکی دیمکدر (فزون ارتق دیمکدر) محصول یت (برقلاده که
 متندن ائک کردنه باغلر بیک کره دوه یوکنیدن زیاده اولور یعنی
 لئیک احسانی شول اسلوب اوزره در که ویردیکی احسانک اوزرینه
 منلر قور که یعنی تکلف ما لایط اقلر ایدر که بیک دوه او متنی چکه مز
 (عروض) یوقطعه بحر مجتهدندر که معاعلن فعلاتن معاعلن فعلن
 اولور (مطایبه) اعرابی شتری کم کرد بانک زد که هر که شتر مر ابحن آرد
 مرا وراست دوشتر خروار باوی گفتند همسات این چه کارست که
 شتر باری به از دو خروار است گفت لذت یافت و حلاوت وجدانرا
 نجشیده آید معذورید * اعرابی یا حرف وحدت شتری ده بویه (کم کرد
 سابق کی کافک ضمیمه) بانک زد فقره سابقه کی کی (که حرف بیان
 هر که هر کس که تقدیرنده در (شتر مر لایمه را اذات مفعول بنم
 دوه می دیمکدر (یعنی یا حرف صله بکا دیمکدر (آرد فعل مضارع
 مفرد آریدن دن کنوره دیمکدر (مرا اذات تحقیق (اوز را حرف
 تخصیص ائک ایچون دیمکدر (دوشتر خروار ایکی دوه یوکی دیمکدر
 خروار خاه معجه نك فتحيله یوک معناسته در (باوی یا حرف صله (وی
 ضمیر اعرابی به را جعدر (هیها اسماء افعال دن بعید اولدی دیمکدر
 (این چه کارست بونه ایشدر دیمکدر (شتر باری یا حرف نسبت یوک
 دوه سیدر (به ایو دیمکدر (اذات خبر بونده مقدر در واستغهای
 متضخندر ایومیدر دیمک اولور (لذت یافت لایمه یافت بونده مصدر
 معناسته در (حلاوت وجدانده بویه حلاوت غنلی لق دیمکدر وجدان
 بولاق معناسته در (را اذات مفعول (نجشیده آید قسم ماضیدن جعدر
 طانمش سکر دیمک اولور (معذورید معذور سکر دیمک اولور
 (محصول ترکیب) براعاب بر دوه ضایع ابلدی چاغردی که هر کیم
 بنم دوه می بکا کنوره تحقیق ایکی دوه یوکی ائک ایچوندر اکا دیدیلر
 هیها بونه ایشدر نه عجب کار در که یوک دوه می یوکنر ایومیدر
 دیدی بولقلک لذت و حلاوتی طانمش سکر معذور سکر (قطعه)
 کم شده کرچه حقیرست مگوی * که عنان از طلبش نافته به * کم شده
 ماضیدن قسم ضایع اولمش دیمکدر (کرچه اگر چه دیمکدر
 حقیرست اچقدر ایسه ده (مگوی نهی حاضر مفرد دیمکدر)

(که حرف بیان) یافته بویکت معنای در (موصولیت) ضایع اولان
 اگر چه الحقیق اینست که ای آرامه دن در زین بویکت اعلال در
 یعنی ضایع اولان حقیق در آرامه دیمه * هست در قاعده خورده شناسی *
 لذت یافتن از یافته به * هست ادات خبره صریح ثابت به لفظ
 مفید در (در حرف ظرف) قاعده خورده شناسی بنایسته خورده شناس
 وصف ترکیب در خورده شناسی دیمکدر مدقق معنایسته (لذت یافتن
 لامیه بولمقلک لذتی دیمکدر) یافته اسم مفعول در بولمقلک دیمکدر
 (موصولیت) مدقق و محقق قاعده سنده بولمقلک لذتی بولمقلک
 دیمکدر یعنی بویکت بولمقلک لذتی شی اولان هر وقت بولمقلک اولور
 اولسون (عروض) بولمقلک فعل اولور (عطایسته) طیبی را دیدند که هرگاه
 بکورتستان رسیدی و بداد در سر کشیدی از سبب آفتاب و خورشید
 بگردید گفت از هر دکان این کورتستان شرم همی دارم بر هر که
 میگذرم ضربه من خورد و بایست و بد هر که میگذرم از ضربه من خورده
 است * طیبی یا حرف وحدت (را ادات مفعول) دیدند فعل ماضی
 جمع غائب کوردیلور دیمکدر (که حرف بیان) هرگاه هر وقت دیمکدر
 (بکورتستان یا حرفی صله کوردیلور دیمکدر بستان ادات مفعول
 مرزاقی دیمکدر اولور) رسیدی بی فعل ماضی مفرد غائب یا حرف حکایه
 ابریشمه ایلی دیمکدر (از دا اولسته کیلیان شیشه دیمکدر) بنام و خورده گیتی
 (در حرف صله) کشیدی یا حرف حکایه چکر ایلی دیمکدر (سبب آن
 لامیه) شین ضمیر طیبیه را جود در (کردند فعل ماضی جمع غائب ایلدیلور
 دیمکدر) (مزدگان الف نون ادات جمع کافی نهاده رسیدن مبتدل
 اولشور دیمکدر مابعدینه اضافت لامیه) شرم میدارم اوتاورم دیمکدر
 (بر حرف صله) هر که هر کس که تعین برنده (دیمکدرم فعل حال متکلم
 وحده کچرم دیمکدر) (ضربت من مصدرک فلانسته اضافت در بنم
 ضربتی دیمکدر) (خورده ماضیدن قسمیدر خورده است پیشدر
 دیمکدر) (در هر که بر هر که کی) (مینکرم فعل حال متکلم وحده بقره
 دیمکدر) (شربت من لامیه بنم شربت بنم) (مزدگان) اولشور
 (موصولیت) (طیبی کوردیلور که هر وقت که مرزاقی ابریشمه

ایدی رداسنی باشنه چکر دئی اگا انک شیندن سوال ایلد یلزدیدی
 بومزار لک موتار ندن لوتانور حجاب ایدرم هر کیمه که اوضارم یعنی
 قنغی مزاری کور ورم بنمضری می شدر وهر کیمه که بقارم بنم
 بشر بتدن اولمشدر یعنی چله سنه بنم معالجه م سبب موت اولمشدر
 (رباعی) ای رأی تودر علاج بیمار علیل * برآمدن مرک قدوم تودلیل *
 (ای حرف ندا منادی محذوف ای کس که دیمکدر (رأی تدبیر
 معناسنه در (تویه اضافت لامیه سنک تدبیرک دیمکدر (در علاج بیمار
 لامیه بیمارک علاجنده دیمکدر (علیل فعیل بمعنی مفعولدر علتلی
 معناسنه در (برآمدن مرک مصدرک فاعلنه در (بحرف تأکید اولومک
 کلکسنه دیمکدر (قدوم مصدردر کلک معناسنه (تویه اضافت فاعلنه در
 (دلیل معروف (محصول بیت) ای کیمه که سنک تدبیرک خسته نک
 علاجنده علتلی در یعنی ناقص در اولومک کلکسنه سنک کلککلک
 دلیلدر یعنی قدیمکدن موت فهم اولنور * در کشور مامونث چان سندن *
 * برداشته رکدن عزرائیل * در حرف ظرف (کشور اقلیم معناسنه در
 (مایه اضافت لامیه (مؤنث زجت معناسنه در (بجانه اضافت بیانیه
 (سندن مصدردر المق معناسنه (برداشته ماضیدن قسمدر قالددر مش
 معناسنه یا حرف خطاب همزه حرف توشل (کردن عزرائیل لامیه
 (محصول بیت) بزم اقلیمزده جان المعلق زحمتی عزرائیلک کردندن
 قالددر مش سین یعنی عزرائیله جان الملقده زحمت و بزم سین
 (عروض) بور باعی شجره اخر بدندر که صدر وابتداخر حبشواولر
 مقبوض ثانیلر مکفوف عروض و ضرب اهتم که بر مصرای مفعول
 مفاعله مفاعیل فاعول اولور (رباعی دیگر) ای صنعت طب شکسته
 بازار از تو * هر چند بود برنج بیمار از تو * ای حرف ندا منادی محذوف
 ای کس که دیمکدر (صنعت طب بیانیه طب علم ابدانه دیرلر (شکسته
 بازار و صفت ترکیبدر حسب اللفظ بازاری قرق دیمکدر اما استعمالده
 کساد معناسنه در (از نوسندن دیمکدر (هر چند هر تقدیر دیمکدر
 (بود فعل مضارع مفرد غائب اوورسه دیمکدر (برنج با حرف ظرف
 (محصول بیت) ای کیمه که طب صنعتی سندن کسادده در هر تقدیر
 برخسته سندن برنج و مشقته دخی اوورسه * المنه الله که عجب

خوشتنودند * غسال و کفن فروش و حقار از تو * المنة مبتدا (الله
 ظرف مستقر خبری منت بونده شکر معناسنه در) که حرف بیان
 (خوشنود راضی معناسنه در) نون دال ادات جمع خبر خوشنود دیرل
 دیمکدر (غسال مبالغه ضیفه سبله اولو یو بیجی دیمکدر) کفن فروش
 وصف ترکیبدر کفن صایجی دیمکدر (حشارده مبالغه وزنیله مزارجی
 دیمکدر (محصول یت) یت سابقه مر بو طدر هر تقد ر خسته
 شدن ز جنده ایسه ده الله شکر که اولو یو بیجی و کفن صایجی
 و مزارقاجی شدن عجب خوشنود در لرز را کار لینه رواج و برنده سین
 حاصلی اگر بو طائفه ثلثه اولیه ابدی شدن کیمه راضی اولماز ابدی
 شکر ایله که بونلر خوشنود در (عروض) بور باعینک صدر و ابتدای
 اخرج حشو اوللر مقبوض ثانیلر سالم عروض و ضرب ابتر که مفعول
 مفاعیلن مفاعیلن فع اولور (مطایبه) یکی از حکما گفت طیب ناقص
 و یاست همه عامه را * یکی بری دیمکدر (طیب ناقص یسانیه) و با
 طاعون دیمکدر (مر ادات صله رای نا کیددر (محصول ترکیب)
 حکما دان بری دیدی ناقص طیب یعنی فن طیده مهارتی و حذاقنی
 اولین طیب طاعوندر عامه به بلا مهل هلاک ائمه (قطعه) ای که
 هستی ز طیب ناقص خویش * عامه خلق را بجای و با * ای که ای کس که
 تقدیرده در (هستی ادات خطابدر) طیب ناقص خویش یانیه و لامیه
 کنندینک ناقص اولان طیندن دیمکدر (عامه خلق را لامیه را ادات
 صله) بجای و با یانیه با حرف صله و ادات خطاب بوکا مقید در
 (محصول یت) ای کیمه که ناقص طیندن ناشی عامه خلقه طاعون
 برینه سین یعنی مهلک سین * چه عجب کر کنند نفرینت * هست
 نفرین تو دعای و با * چه عجب نه عجب دیمکدر (کر حرف شرط
) کنند فعل مضارع جمع غائب ایلر لسه دیمکدر (نفرینت تا ضمیر
 خطاب نفرین لعنت دیمکدر) هست ادات خبر (نفرین تو سکا لعنت
 دیمکدر دعای و با طاعونه دعا دیمکدر و ادات خبر بوکا مقید در
 (محصول یت) نه عجب اگر سکا لعنت ایلر لسه یعنی محل عجب
 دیکدر سکا لعنت طاعونه دعادر (عروض) بحر خفیفدر (مطایبه)
 روزی در فصل بهاران با جمعی از دوستان بهوای گشت و غماشای

صحرا و دشت بیرون رفتیم چون در موضعی حرم منزل ساختیم و سفره
 انداختیم از دوسوی آنرا دید زود خود را با آنجا رسانید یکی از خاظران
 پاره سنگ برداشت و چنانکه تان پیش سنگ اندازند پیش وی انداخت
 از بوی کرد و بی توقف باز گشت هر چند آواز دادند التفات نکرد
 اصحاب از آن منجب شدند یکی از آن میان گفت میدانید که این سنگ
 چه گفت گفت که این بد بختان از بخیلی و کرسکی سنگ میخورند از
 خوان ایشان چه توقع توان داشت و از سفره ایشان چه تمتع توان
 داشت * روزی با حرف وحدت (در حرف ظرف) بهاران بهارک
 همراه فی در که ربیع معناسنه (یا جی با حرف مصاحبت اضافت
 بیانیه) هوا سودا معناسنه در (گشت اسم مصدر در کرمک معناسنه
) تماشای صحرا ده بیانیه تماشا سیر معناسنه صحرا معروف (دشت اووه
 معناسنه در) بیرون طشهره دیمکدر (رفتیم فعل ماضی متکلم مع الغیر
) چون ادات تعلیل (موضعی یا حرف وحدت) ساختیم فعل ماضی
 متکلم مع الغیر یونده ایلدک دیمکدر (انداختیم ده بویه آندق دیمکدر
 یعنی دوشه دیک (سکی یا حرف وحدت) آزار ادات مفعول (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) زود تیر یعنی چابک (بانجا یا حرف
 صله اول محمله دیمکدر) رسانید فعل ماضی متعدی مفرد غائب
 بایر شدردی دیمکدر (پاره سنگ بیانیه) برداشت فعل ماضی مفرد
 خالدردی دیمکدر (چنانکه انجیلین که دیمکدر) پیش سک بیانیه
 کو پکاک اوکنه دیمکدر (اندازند فعل مضارع جمع غائب اتارار
 دیمکدر) پیش وی لامیه وی ضمیری کلیه راجع در (انداخت فعل
 ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر) بعضی نسخده چنانکه نان یرینه
 استخوان صفت واقعدر (آرا را ادات مفعول اتی دیمکدر) بوی کرد
 قوفلدی دیمکدر (بی توقف اکلم کسزین دیمکدر) باز گشت رجوع
 ایلدی دوندی دیمکدر (هر چند هر نقدر دیمکدر) آواز دادند
 جاضر دیلر (نکرد فعل نفی ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) شدند
 فعل ماضی جمع غائب اولدیلر دیمکدر (یکی بری دیمکدر) از آن میان
 اول آورته دن یعنی ایچلرندن دیمکدر (میدانید فعل مضارع جمع مخاطب
 استغهای متضمن یلور مبرکدر دیمکدر) که حرف بیان (چه گفت

نه دیدی (بدبختان الف نون ادات جمع) (بخیلی کر سنی باری وحدت
 کاف هاء رسمیدن مبدلدر) (می ادات تا کبد) (خوردن فعل مضارع جمع
 غائب برز دیمکدر) (خوان ایشان لامیه انلرک سفره سی دیمکدر) (توقع امید
 معناسنه در) (توان داشت طومتق کرک دیمکدر) (تمتع فائده معناسنه در
 (محصول ترکیب) برکون بهار فصلنده دوستلردن بر جمع ایله کز مک
 سوداسیله و محرواودشت نما شاسنی ایله طشتره کتدک چونکه برخرم
 موضعنه منزل ایلدک وسفره دوشهدک اراقدن برکلب آتی کوردی
 و چاپک کندی اول به ابرشدردی حاضرلردن بری برطاش پارچه سی
 قالدردی و کلب اوکنه اتمک اتارکی یا خودک کپرانک اوکنه اندی
 کلب اتی قو قلا دی واکلنک سزین دوندی هر قدر که چاغر دیلر
 التفات الندی اصحاب اندن متعجب اولدیلر ایچلردن بری دیدی
 یلور مپسکز که بو کلب نه دیدی دیدیکه بو بد بختلر بخللرکرتدن
 و آچلقلردن طاش برکونلرک سفره سندن نه امید طومتق کرک وانلرک
 سفره سندن نه فائده طومتق کرک (قطعه) خواجه چون افکند
 خوان نزدیک و دور * حظ و بهره برده زانچای درنک * چون ادات
 تعلیل (افکند فعل ماضی مفر د غائب براقدی دیمکدر) (خوان
 سفره دیمکدر) (تزدیک یقین دیمکدر) (دور اراق) (حظ نصیب
 معناسنه در) (بهره عطف تفسیریدر) (برده ماضیدن قسمدر ایلتمش
 دیمکدر) (زانچا اول محلدن دیمکدر) (بی درنک توقف سز دیمکدر
 (محصول یت) خواجه چونکه سفره براقدی یعنی سفره قور دیغی
 وقت یقین و اراق حظ و نصیب المش اول محلدن یعنی یقینه اولانکده
 حصه سی و اراقده اولانکده نصیبی وار * حظ مسکین کره از نزدیک
 چوب * بهره بیچاره سک از دور سنک * (حظ مسکین لامیه) (چوب
 دکنک) (محصول یت) یت اولی یساندر اوزاغک و یقینک خواجه نک
 سفره سندن حصه سی وارد مسکین کدینک حصه سی یقیندن دکنک
 بیچاره کلبک نصیبی اراقدن طاش یعنی کدی یقینه بواندیغی سبب ایله
 دکنک بیرکلب اراقده بواندیغی جهتله طاش بیر بویکی نوعدن غیر
 خواجه نک سفره سندن کیمسه منتفع اوله مز (عروض) (بو قطعه بحر
 رمل مسدس محذوفدر که فاعلاتی فاعلاتی فاعلاتی فاعلاتی فاعلاتی)

بسر برآیدند که میخواهی که پدر تو بمیرد تا میراث وی بگیری گفت
 فی امانی خواهم که او را بکشند تا چنانکه میراث وی بکیرم خون بهای
 وی نریستانم* (بسر را را ادا ت صله) یا حرف وحدت بر بسره
 دیمکدر (بر سبند فعل ماضی جمع غائب صور دبلر دیمکدر) که حرف
 بیان (بی ادا ت تا کید) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهامی
 متضمن استر مبین دیمکدر (که حرف رابط) پدر تو لامیه (بمیرد
 باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب اوله یعنی فوت اوله دیمکدر
 (تا حرف تعلیل (میراث وی لامیه وی پدر را جعیدر) بگیری
 باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب طو ته سین یعنی اله سین دیمکدر
 (فی ادا ت فی) اما ادا ت استبدک (بی حرف تأکید) خواهم
 فعل مضارع متکلم وحده استرم دیمکدر (که حرف رابط) (اورا
 را ادا ت مفعول اتی دیمکدر) (نکشند باء تا کید ایله و کاف عربک ضمی ایله
 فعل مضارع جمع غائب اولدوره لر یعنی قتل ایده لر دیمکدر) (تا حرف
 تعلیل) چنانکه بونده مطلق ادا ت تشبیهدر (خون بهای وی انک
 قانی بهاسنی دیمکدر) (نیر دخی معناسنه در) (بستانم باء تا کید ایله
 فعل مضارع متکلم وحده الم دیمکدر) (محصول ترکیب) بر سر
 سوال ایلدبلر که استر مبین که سنک باباک فوت اوله تا کیم انک میراثی
 اله سین دیدی بوق استم اما استرم که اتی قتل ایده لر تا کیم میراثی الدیغم کی
 قان بهاسنی یعنی دینی دخی الم (قطعه) فرزنده خواهند زنی مال
 پدر را* خواهد که نمائند پدر و مال نمائند* (فرزند او غل دیمکدر
 و مبتدا) (که حرف رابط صفت) (خواهد فعل مضارع مفرد غائب
 استر دیمکدر) (فرزندک صفی) (زنی مال خواهدک مفعول غیر صریحی
 (بی ادا ت تعلیل مال دین ایچون دیمکدر) (پدر را را ادا ت مفعول
 خواهد) خبر در) نمائند فعل ثنی مستقبل مفرد غائب قائمه دیمکدر
 پدر) فاعلی نمائند بلی تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب فاعل دیمکدر
 مال) فاعلی (محصول یمنه) او غل که مال دین ایچون پدر بی استنه به
 یعنی پند زنی مال ایچون استن سون او غل استر که پدر قائمه مال قاله
 حاصلی پدر ینک فوت اولوب مالی قائمه سنی خواهد کرد* خوش نیست
 بمرک پدر و پدر میراث* خواهد که کشندش که دیت هم بستاند*

خوش نیست) خوش دگلدردیمکدر (بمرك پدر با حرف مصاحبت
 اضافت لامیه) بردن میراث مصدرک مفعولنه در میراث المی دیمکدر
 (که حرف رابط) کشند کافک ضمیمه فعل مضارع جمع غائب
 اولدیره لر دیمکدر (شین ضمیر مفعولی پدره راجعدر) (که حرف
 تعلیل) دیت معروف (هم دخی دیمکدر) (بستانده تا کید ایله فعل
 مضارع مفرد غائب اله دیمکدر) (محصول بیت) پدرک اولومی ایله
 ومیراث المی ایله خوش دگلدرد یعنی بونکله ده قانع اولمز استر که اتی
 اولدوره لر که دیت دخی اله (عروض) بوقطعه بحر هزجنددر که
 صدر وابتدا اخرج حشو اوللر و تا نیلر مکفوف عروض و ضرب
 محذوف که مفعول مفاعیل مفاعیل فعوان او اور رباعی اوزاننددر
 دگلدرد (مطایبه) کنیز کی صاحب جال نیکدشت شخصی در عقب
 وی ایستاد کنیزک باوی گفت آنچه خواجه من بامن میکند میخواهی
 گفت بلی گفت بنشین که اینک خواجه من از عقب میرسد تا با تو آن
 کند که بامن کند* کنیز کی با حرف وحدت (می ادات حکایه
 نکذشت) فعل ماضی مفرد غائب کجرایدی دیمکدر (شخصی با حرف
 وحدت) عقب وی لامیه (ایستاد فعل ماضی مفرد غائب دوردی
 دیمکدر) (باوی با حرف صله) وی ضمیر شخیصه راجعدر (آنچه
 اول نسته که دیمکدر) خواجه من لامیه بنم افندم دیمکدر (بامن
) با حرف صله بکا دیمکدر (می حرف تا کید) (کند فعل مضارع
 مفرد غائب ایلر دیمکدر) (می خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب
 لاستفهامی متضمن استر مبسین دیمکدر) (بلی ادات تصدیق) (بنشین
 یاه تا کید ایله فعل امر مفرد مخاطب او تور دیمکدر) (که حرف بیان
 اینک) (اشته دیمکدر) (خواجه من لامیه) (می ادات تا کید) (رسد
 فعل مضارع مفرد غائب ابریشور دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بانو
 یا حرف صله بکا دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (بامن با حرف صله
 بکا دیمکدر) (محصول ترکیب) بر صاحب جمال بیار به کجرایدی
 بر شخص الیک عقیده دوزدی یعنی آردینه طافلدی جاریه اکا دیدی
 اول نسته که بنم افندم بکا ایلر استر مبسین یعنی صاحبکم بکا ایشلدیکی
 ایشی استر مبسین جاریه تک بو کلامنده ایهام وار که هر ادی بکا ایتدیکتی

سکا ده ایتسو نمی یعنی بعله سو نمی دیمک اول شخصک اگله سی مولامک
 بکا ایتدیکنی ایدر مپسین دیمک ظن ایدوب بی دیدی جاریه دیدی
 اوتوراشته مولام ارقه دن ایریشورنا کیم سکا بکا ایتدیکنی ایلر حاصلی
 بکله شمدی کلور سنی استوکلک کی ایلر (مطایفه منظومه)
 کودی راپدر آمدز سفر * هرکه کردش زدوخانه کذر * کودی
 یا حرف وحدت (کودک کافک ضمیمه چو جق دیمکدر) را ادا
 تخصیص (پدر آمدک فاعلی) هرکه هرکس که تقدیرنده در (کردش
 شین ضمیر کود که راجعدر خانه به مقید) کرد فعل ماضی مفرد غائب
 ایلر دیمکدر (زدر خانه مفعول به غیر صریحی) ~~کذر~~ صریحی
 (محصول بیت) برچو جفک پدری سفردن کلدی هر کیمکه خانه سی
 قیوسندن کذر ایلدیه سی یعنی کدی ایسه * کفت کای خواجه بده
 سیم وزرم * مرثکانی قدوم پدرم * کفتک فاعلی کود که راجعدر
 کای) که ای دن مخفندر (که حرف بیان) بده یا تا کید ایلر فعل امر
 مفرد مخاطب ویر دیمکدر (سیم وزرم مفعول صریحی) (میم متکلم مرا
 تقدیرنده غیر صریحی) (مرثکانی قدوم پدرم لامیه لر در مرثکانی
 یا حرف مصدر الف نون ادا جمع کاف هاء رسمیدن مبدل بابامک
 کلکلیکنک مرثه سنه دیمکدر (محصول بیت) بیت سابقه مر بوطدو
 هر کیمکه خانه سی قیوسندن بکدیه سی دیدیکه ای خواجه بکا بابامک
 قدومی مرثه سنه سیم وزرم حاصلی هر کلندن مرثه قدوم استزدی
 * ز برکی ~~کفت~~ بدو کای فرزند * مقدم او همه رانیست پسند *
 (ز برکی یا حرف وحدت ز برک عاقل دیمکدر بر عاقلی دیمک اولور
 (بدو یا وون مبدل یا حرف صله اکا دیمکدر) (که حرف رابط) (مقدم او
 لامیه مقدم مصدر میپدر کلک معنایسته (همورا را ادا صله جمله به
 دیمکدر) پسند مقبول معنایسته در (محصول بیت) اوغلا نحق هر
 کور دیکلندن مرثه استیزکن بر عاقل اکا دیدیکه ای اوغل بابامک
 که سی جابه مقبول مکلدر * مادرت راز سفر آمده شوی * مرثکانی
 ز کس مادر جوی * مادرت را را حرف تخصیص ستک مادر بکل
 دیمکدر (آمده ماضی بدن قسمدر کلش دیمکدر) (شوی فاعلی زوج
 معنایسته (کس مادر لامیه) (جوی امر حاضر مفرد استه دیمکدر

(محمول بیت) سنك اناكك قوجه سی سفردن كلش مرثه بی اناكك
 آمدن استه (عروض) بومثوی بحررمل مسدسنددر خبن عطنی
 طاری اولمشدر فاعلان فعلان فعلات اولمشدر (مطایبه) شخصی
 برشاعری بدی خواند که قافیه در يك مصرع راه مهمله مضوم آورده
 بود و در دیگری زاء معجمه مکسوره شاعر گفت این قافیه راست نیست
 زیرا که یکی حرف راست بی نقطه و یکی حرف راست با نقطه آن
 شخص گفت این را نقطه وزن شاعر گفت بکجا قافیه مضوم است
 و بکجا مکسور گفت بنگرید این چه نادانست من میگویم نقطه
 وزن وی اعراب میکند * شخصی یا بحرف وحدت برحرف صله
 (شاعری یا حرف وحدت برشاعر دیمکدر) (بیتی ده یا حرف وحدت
 (خواند و او رسمیه فعل ماضی مفرد غائب او قودی دیمکدر) (که حرف
 بیان) قافیه حرف روی دیمکدر که بیک آخرنده اول تکرار این
 حرف در آنکده انوائی وارد اجالا بومحمله بیان آیدلم (اولا قافیه
 دیدگری حرف روی در که شعرك آخرنده اولان کله نك آخرنده اوله
 بودخی برقی وصف ایله وصف اولنور مجرد و مقید و مردف زیرا
 قافیه به سکز حرف دخی تابع اولور دردی رویدن اول دردی
 صکره اول کلن الف تاسیس و دخیل و قید ردف صکره کلن وصل
 و خروج و مزید و ناره بعض ظرفای عجم مجموعنی برقطعه ده جمع
 ابتسار (قطعه) قافیه در اصل یک حرفست و هشت آرائع (بهار
 پندش و چار پس آن نقطه اینها دازه) (حرف تاسیس و دخیل و ردف
 و قید آنکه روی) (بعد زان وصل و خروجست و مزید و ناره) بوطقوز
 حرف التي حرفه دخی داخل اولور رس و اشباع و حدود و توجیه
 و مجری و نفاذ بودخی برینده مندر جدر (بیت) قافیه راش بود
 حرکت بقول استاد (رس و اشباع و خد و دو توجیه و مجری و نفاذ)
 اطلدی اگر روینک ماقبلنده حرف علت و نون اولما زسه یا لکز روی
 بولنور سه اکا قافیه مجرد دیرل و ماقبلنده کی حرفک حرکه خفه توجیه
 دیرل (مثالیته لترجه) سنسین اول سترتا پایضمیرانه تاج سر (جمله
 خرمایزك انس و ملائک بحر و بر) بونده ستر و برالزی روی سبنک
 و بانک فتحه لی توجیه اکر بری ضمه و یا کسره اولسه قافیه عد

اولمنازواکر رویدن اول حرف علت اولورسه اکا قافیه مردف
 دیرلر که اوج درلودرالف اولورسه مردف بالف واو اولورسه مردف
 بو او یا اولورسه مردف بیا دیرلر بونلرده ایکی حرف بولنور که بری
 روی و بری حرف ردفدر و برحرکه بولنور که ردفک ما قبلینده ی
 حرکه در اکا حدود دیرلر مثلاً قافیه مردف بالف (بیت مترجه)
 نه بنده قالدی تحمل نه دلده صبره بحال) اوشاه حسنه ایسه عمر محال
 امر بحال (بونده لاملر روی الفلر ردف جیک و حانک فتحدرلی حدود
 و مثلاً قافیه مردف بو او (بیت مترجه) ایله ای خامه معجز اثر اثبات
 وجود (دم از باب هنزدر که دکلستین بی سوز) بونده داللر روی و اولر
 ردف جیک و سینک ضمّه لری حدود و مثلاً قافیه مردف بیا (بیت
 مترجه الحقیق) کلدی قربان اولدیغم شمدی مبارک وقت عبد (دیده
 بددن اوله نومه رخسارک بعید) بونده داللر روی یار ردف عینلرک
 کسر لری حدود واکر رویدن اول نون ساکن اولورسه اکا
 قافیه مقید دیرلر (مثلاً بیت مترجه العاجز) زلفنک هر برتلی
 اولمش کند (ایلر افتاده لری انکله بند) بونده داللر روی نونلر
 قید مچک و بانک قحّه لری حدود واکر روینک ما قبلنک ما قبلنده
 الف بولنورسه و التزام اولنورسه اکا الف تأسیس دیرلر مابعدنده کی
 حرفکه روینک ما قبلی در دخیل دیرلر و الف تأسیسک ما قبلنک
 حرکه سی رس و ما بعدی که دخیلدر انک حرکه سی اشباع مثلاً (بیت
 مترجه الاثیم) شها لطف ایله کل قله تجاهل (عجب واری قولکده
 بر تکاسل) بونده لاملر روی هاوسین دخیل حرکه سی اشباع الف
 تأسیس ما قبلنک حرکه سی رس لکن بوقافیه مؤسسی عرب التزام
 ایدر عرب و ترک التزام ایتمسه معاییدن دکلدر بوند نصکره روینک
 مابعدینسه متصل اولان حرفه وصل دیرلر و اول وقت روی متحرک
 اولور و اول حرکه به مجری دیرلر (مثلاً قافیه مجرد با وصل) (بیت
 مترجه) ای حبیب کبریا و عالمینک رحمتی (شبهه - من ذاتکله بولدی
 کون و امکان رفعتی) بونده تار روی یار وصل میم و عینک حرکه لری
 توجه روینک حرکه سی مجری وینه قافیه مردف بالف با وصل مثلاً
 (بیت مترجه) سنبل می نذر بلسم او کسوی سیاهی) برشمه ده اکدردی

دل ز هده کلاهی (بونده هار روی الف رد ف بار وصل بانك
ولامك حرکه لی حدود هارك که رویدر حرکه لی مجری مردف
بواو و مردف بیانی ده وصل ایله بوکافیه و مثلاً قافیه مقید
باوصل (یت لمزجه) برمهوشی کورد مکه ایدر ناز ایله خنده) لعل
شکر آمیز ینسه جان اولدی فکنده) بونده دالار روی نونلر قید هار
وصل خانك و كافك حرکه لی حدود روینك حرکه سی مجری واکر
وصلدن صکره برحرف دخی کلور سه اکا خروج دیرل برحرف دخی
کلور سه مزید دیرل برحرف دخی کلور سه نازه دیرل لکن بونلر
بجوعنده روی متحرک اولور واکر رویدن صکره باخود رویه
لاحق اولان حرفلردن صکره بریا ایکی یا اوچ یادخی زیاده کلمه تکرر
ایدر سه اکاردیف دیرل (مثالیت) حال دل فتاده چاه ذفن یلور)
(نوک مره یله سیننه دردی دلن یی اور) بونده قافیه مجرد دن صکره
یلور لفظلری تکرار اولمش که ردیفدر امدی برطالک بوقدر معلومی
اولسه کفایت ایدر کرچه بوندن ماعدا قافیه نك انواعی وارددر (در بک
مصرع بر مصرعده دیمکدر مهمله نقطه سز دیمکدر (راه مهمله
مضموم موصوفک صفتلرینه در (آورده ماضیدن قسمدر کنوز مش
دیمکدر (بود ادات ماضی) ودر دیگر بر غیر یسندد دیمکدر (راه معجه
(مکسور سابق کی معجه نقطه لی دیمکدر (راست صحیح معنایسه در
(زیرا که ادات تعلیل) یکجا بر محله دیمکدر (حرف را بیانید (سین ونا
ادات خبر (زاست راست کی) با نقطه باحرف مصاحبت (این را
را ادات صله بوکا دیمکدر (مزن نهی حاضر مفرد اورمه دیمکدر
(بنکرید باه تا کید ایله فعل امر جمع مخاطب بقیکر دیمکدر (نادان
جاهل معنایسه در (میکویم فعل حال متکلم وحیده سو یلرم دیمکدر
(میکند فعل حال مفرد غائب ایلر دیمکدر (محصول ترکیب) بر شخص
برشاعره بریت اوفودی که بر مصرعده قافیه راه مهمله مضموم
کنوز مش ایدی و بر غیر یسندد یعنی مصرع آخرده راه معجه مکسور
شاعریدی بو قافیه صحیح دکدر زیرا که بریده نقطه سز حرفلدر
و بریده نقطه لی زادر اول شخص دیدی بوکا یعنی زا اولان حرفه
نقطه اورمه یعنی نقطه سنی فالدر اوقومه شاعر دیدی بریده قافیه

مضمومه و بریده مکسوره در دیدی باقیکنز بونه جاهلدر بن دیرم
نقطه اورمه اول اعراب ایدر بونده ذوقیات اشکلکی کند ویه ویرمیوب
جاهلبنی تقویت ویرمکدر (رباعی) آن سفله که مدح رازدم نشناسد*
فتح از کسر و کسر زضم نشناسد که حرف رابط صفت (مدح را
را ادات مفعول (نشناسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب الکنز دیمکدر
(محصول بیت) اول سفله که مدحی ذمدن فرق ایلز فحقی کسردن
کسری ذمدن فرق ایلز حاصلی مدحی ذمدن فحقی کسردن کسری
ذمدن فرق و تمبیر ایلین جاهل و نادان* زودر عجم که چون دم
از شعر زنند* کوشعر و شعر رازهم نشناسد* زو از اودن مخفف
اوسفله به راجعدر (در عجم عجمه یم دیمکدر) که حرف بیان (چون
ادات استغناءم نیچه دیمکدر) دم بویه بیرزده دعواده مستعملدر (زند
فعل مضارع مفرد غائب اورد دیمکدر) (کوکه اودن مخففدر) شعر
معلوم (شعیر اربه دیمکدر) ازهم بری برندن دیمکدر (محصول بیت)
دخی مدحدن ذمی فمکدن کسری و کسردن ضمی فرق ایلین
جاهلدن عجمه یم که نیچه شعر دن دم اورد که اول سفله شعری
شعیردن فرق ایلز (عروض) بور باعی شجره اخر بدندر که صدر
و ابتدا اخرب حشو اوللر مقبوض ثانیلر سالم عروض و ضرب ابتردر که
مفعول مضاعف مضاعفین فع اولور (مطایبه) دوشاعر بریک مانده
جمع آمدند بالوده بر آوردند که بغایت کرم یکی از ایشان میر دیگر برا
گفت این بالوده کرم ترست از عجم و غساق که فردا در جهنم خواهی
آشامید دیگری گفت در جواب یکی بیت از اشعار خود بخوان و برانجا
دم تاهم تو بیاسای و هم دیگران* بر حرف ظرف (مانده سفره دیمکدر
(جمع آمدند جمع اولدیلر) بالوده با حرف و حلت همزه حرف توسل
(بر آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر دیمکدر) که حرف رابط
صفت (بغایت با حرف مصاحبت یا خود ظرف) (کرم کاف عجمک
فخبله میطابق دیمکدر) یکی بری دیمکدر (مرادات صله رانی تأکید در
(عجم قینار صومعنا سنده در (غساق اریک معناسنده در (فردا بارین
دیمکدر) (در حرف ظرف) خواهی آشامید ایچسکر کر کدر (اشعار خود
لامبه (بخوان باء تأکید ایله فعل امر حاضر مفرد اوقو دیمکدر) (بر

حرف صله (آنجا اول یرده دیمکدر) دم دالک فتحبله فعل امر حاضر
مفرد اوفور دیمکدر (تا حرف تعلیل) هم نو هم سن دیمکدر (بیاسایی
با تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب راحت ایده سین دیمکدر
(وهم دیگران وهم غیر یلر دیمکدر) (محصول ترکیب) ایکی شاعر
بر سفرده جمع اولدیلر بر بالوده ~~که~~ تور دیلر که غایت ایله باغایندده
صمیمانی ابدی انلردن بری اول برینه دیدی بو بالوده صمیمی اکر کدر حیم
وغساقونکه یار بن جهنده ایچسکیز کر کدر اول بری جوابنده دیدی
بریت کنسیدی شعر لکدن اوقو واکا یعنی جهنده اوفور تا کیم هم سن
راحت بوله سین وهم غیر یلر سترج اوله ل (قطعه) از خنک شعر خویش
یک مصراع * کرکنی نقش بر در دوزخ * خنک ثقیل معناسنه در
ثقیل شعر یکز دیمکدر استهزاء (خویش اضافه لامیه) (کر حرف
شترط) کتی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلر سین دیمکدر (بر حرف
استعلا) در دوزخ لامیه جهنم قبوسی اوزره دیمکدر (محصول بیت)
کندی ثقیل شعر کدن بر مصراع اگر جهنم قبوسی اوزره نقش ایلر سن
* از جهنم بر حرارت نار * در حیم آورد برودت یخ * (محصول بیت)
جهنم آتش حرارتی کنور یعنی دفع ایدر جهنم قینار صوینه
بوز صوفانی کنور (عروض) بوقطعه بحر خفیفندر که فاعلاتن
مفاعلاتن فعلن اولور (مطایبه) شاعری پیش صاحب عباد قصیده
آورد هر بیت از دیوانی و هر معنی زاده طبع یک سخندان صاحب عباد
گفت از برای ما عجب قطار شتر آورده که اگر کسی مهارشان بکشاید
هر یک بکله دیگر کراید * شاعری یا حرف وحدت (پیش صاحب عباد
لامیه صاحب عباد که فتنه دیمکدر صاحب استعلا لر رنده وز بر دیمکدر
صاحب عباد قدر دان روز یک اسمیدر که) (قصیده یا حرف وحدت
همزه حرف توسل) آورد فعل ماضی مفرد غائب کنوردی دیمکدر
(دیوانی یا حرف وحدت) (زاده طبع یک سخندان بیستایه و لامیه زاده
ماضیدن قسمدر طوغش معناسنه اولاد دیمکدر) (زاده طبع حسب
اللفظ طبیعت اولادی دیمکدر اما استعمالده شعرده مستعملدر) (سخندان
وصف ترکیبدر سوز بیلیمی معناسنه بوده شاعرده مستعملدر) (یا حرف
وحدت) (از برای ما یزم ایچون دیمکدر) (قطار شتر بیایندوه قطاری

دیمکدر (آزوده ماضیدن قسمیدر باحرف خطاب همزه حرف توسل
 کنورمش سین دیمکدر) که حرف رابط صفت (کسی یا حرف وحدت
 (مهار یولار دیمکدر) شان ضمیر جمع انلرک یولارینی دیمکدر (بکشاید
 بآ تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب آچه دیمکدر) بکله باحرف صله
 کله کافک فتحی ولامک تخفیفله سوری دیمکدر (دیکره اضافت لامیه
 (کراید فعل مضارع مفرد غائب میل ایدر دیمکدر (محصول ترکیب)
 برشاعر صاحب عبادک فتنه برقصیده کنوردی هریت بر دیواندن
 وهر معنی برشاعرک شعری حاصلی اطرافدن جمع ایلمش صاحب عباد
 دیدی بر ایچون عجب دوه قطاری کنورمش سین که اگر برکیسه انلرک
 به لاری اچرایسه هر بری بر غیرک سور بینه میل ایدر کیدر حاصلی
 هر سور بدن بر دوه کنورمش کیسین (قطعه) همی کفتی بدعوی
 دی که باشد * به پیش شعر عذیم انکین هیچ * همی ادات حکایه
 (کفتی فعل ماضی مفرد مخاطب دیر ایدک دیمکدر (بدعوی باحرف
 مصاحبت (دی دون دیمکدر) که حرف بیان (باشد فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر (هیچ لفظنه مقیدر) به پیش شعر باحرف
 ظرف اضافت لامیه (شعر عذب موصوفک صفت اضافتیدر ملتی
 دیمکدر ملتی اولان شعر بمک فتنه دیمک اولور) انکین بال معنانه در
 (محصول بیت) دون دعوا بله دیر ایدک که بنم ملتی اولان شعر بمک
 فتنه بال هیچ اولور یعنی لذتسزدر * زهرجا جمع کردی چندبیتی *
 بد بوانت نه بنم غیرازین هیچ * (زهرجا هر محلدن دیمکدر (کردی
 فعل ماضی مفرد مخاطب ایدک دیمکدر (بیتی باحرف وحدت) چندبیتی
 برقع بیت دیمکدر (بد بوانت باحرف ظرف سنک دیوانکده دیمکدر
 (نه بنم فعل نفی مستقبل متکلم وحده کوره هم دیمکدر (محصول بیت)
 هر محلدن برقع بیت جمع ایدک سنک دیوانکده بوندن غیری هیچ
 کوره هم یعنی شعرانک دیوانندن سرقه ابتدیکک بیتلردن غیری
 دیوانکده برشی بو قدر * اگر هر یک بجای خود درود باز * بجز کاغد
 نماد بر زمین هیچ * بجای خود کنندی برینه دیمکدر (رود فعلی
 مضارع مفرد غائب کیدر سه دیمکدر (باز کیر و دیمکدر (بجز باحرف
 زائد (نماد فعل نفی مستقبل مفرد غائب فالز دیمکدر (محصول بیت)

اگر هر پری کنده پریته کبرو کیدرسنه کاغدن غیری زمین اوزره
 برشی قلمز (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدسند که بالکز عروض
 و ضربی مقصور که بر مصرای مفاعیلین مفاعیلین مفاعیل او لور
 (مطایبه) فرزدق ملک بصره را که خالد نام داشت مدح کرد و صله
 مدح خود چنانکه میخواست نیافت باین دوینش هجو کرد * ملک
 بصره لامیه ملک پادشاه دیمکرد (را ادات مفعول) که حرف بیان
 (داشت فعل ماضی مفرد غائب اثباتدن عبارتدر و معنی حکایه بی متضمن
 (صله مدح خود لامیه زدر صله پونده احسان معناسنه) چنانکه
 انجیلین که دیمکرد (می ادات حکایه) خواست و او رسمیه فعل ماضی
 مفرد غائب استزایدی دیمکرد (نیافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی
 دیمکرد) باین با حرف مصاحبت شین ضمیر خالده را جعدر (هجو
 ذم معناسنه در) محصول ترکیب (فرزدق بصره ملکینی که نامی خالد ایدی
 مدح ایلدی و کندینک مدحینک احسانتی استدیکی کی بولدی بو
 ایکی بیت ایله هجو ایلدی یعنی دلخواهی قدر احسان کور منجه هجو
 ایلدی (شعر) لقد غرتی من خالد باب داره * ولم ان اللوم حشو
 اهايه * لقد لام حرف ابتدا (قدر حرف تحقیق) غرت فعل ماضی مفرد
 غائب نصر بایک مضاعفتدن (نون حرف وقایه یا حرف متکلم
 مفعول به صریحی) من خالد غیر صریحی (باب بدل) دار بایک مضاف
 الیهی (ضمیر خالده را جعدر و دلرک مضاف الیهی) و او حالیه (لم ادر
 جدم مطلق نفس متکلم وحده فاعلی تحذره جمله سی حالیه ناقص
 یابیدن بن بطدم دیمکرد) ان حرف مشبهه بالفعل (ال حرف تعریف
 (وَم لَامک ضمیمه شغل و زنده مصدر در الحق دیمکرد لفظا منصوب
 انک اسمیدر) حشو ایچ دیمکرد ظرفیت اوزره منصوب ظرف مستقر
 جمله می محلی مرفوع انک خبری اسم و خبر جمله می تأویل مصدرده
 محلا منصوب لم ادرنک مفعول صریحی (اهاپ دری دیمکرد پوست
 معناسنه حشوک مضاف الیهی) ضمیرده اهاپک مضاف الیهی و خالده
 را جعدر (محصول بیت) تحقیق بی خالدک اوی قیوسی خالده
 مفرور قیلدی یعنی قیوسنک غلبه حتی واحد سام خانه سی بی مفرور
 قیلدی حال بو که بن بطدم تحقیق الحلق خالدک در بسی اینجند

اولیچیدر حاصلی احشامندن مفرور اولدم دنائب پوست ایچنده
اولدیفنی بیلدم * ولست وان اخطأت فی مدح خالد * باول انسان
خرا فی ثابه * (لست فطلدرا فعال ناقصه دن تا ضمیر متکلم اسمی بن
اولدم دیمکدر (او اعتراضیه) (ان حرف وصل) (اخطأت فعل ماضی
متکلم وحده افعالی پابندن هر نه قدر خطلده ایلدم ایسه دیمکدر (فی
اخطأت به متعلق مدح مفعول فیهی خالد مضاف (باول ظرف مستقر
لست نک خبری بازائه د کل (اول انسانه مضاف (خرا فعل ماضی مفرد
غائب فتح بانک مهموز اللامندن فاعلی تخبثده انسانه راجع جمله سی
انسانک صفتی یسته ایدی دیمکدر (فی با معنایسته خرا به متعلق (سیاب
توبک جوهدر ضمیر انسانه راجع مضاف الیه (محصل بیت) خالدک
مدخنده هر نقدر خطا ایتدم ایسه ده یابنه یسته لین انسانک ارده
واقع اولیچیمی اولدم یعنی بوقبل شنبعی ابتدا بن ایتدم پندن
اول بونک وصف من خرقله چوقد کیمسه ائو افر تلویث ایلشدر
(عروض) بوقطعه بحر طویلنددر که فعولن مفاعیلن مفاعیلن در
صدر و ابتدا حشول سلام عروض و ضرب مقبوضدر که فعولن مفاعیلن
فعولن مفاعیلن اولشدر (ریاعی) اراسته بیرون سرایی دیدم *
در مدح خداوند سرایچیدم * (اراسته بیرون ترکیب مزجی ائو اعدنددر
طشیره سی مزین دیمکدر (سرایی یا حرف وحدت) دیدم فعل ماضی
متکلم وحده کوردیم دیمکدر (در حرف ظرف) مدح خداوند سرا
لامیه و یابنه اوصا حینک مدخنده دیمکدر (ایچیدم فعل ماضی متکلم
وحده طولاشدم دیمکدر (محصل بیت) طشیره سی مزین بر سرای
کوردیم سرای صا حینک مدخنده طولاشدم یعنی مدح ایتک میراد
ایتدم و مدح ایتدم * آلودشمار شعر پاکیزه من * از اوبه حدث چو
مدحش اندیشیدم * (آلود فعل ماضی مفرد غائب بولاشدی دیمکدر
(شمار شعر پاکیزه من لامیه و موصوفک صفتنه در بنم پاکیزه اولان
شعریمک شعاری دیمکدر شعار توب معنایسته علامت معنایسته شهرت
معنایسته کلور (پاکیزه پاک دیمکدر (له ت حدث لامیه لو ت مر داراق
حدث نجس معنایسته (چو ادات تعلیل (مدحش شین ضمیر خداوند
سرایه راجعدر (اندیشیدم فعل ماضی متکلم وحده دوشوندم دیمکدر

(محصول بیت) صاحب خانه مدخنه مباشرت ایندم اما بنم باک
اولان شعریمک جامه معانیسی باشهرت وشانی حدث مردار لقندن یعنی
انک مردار اوضافتک مردار لقندن بولاشدی چونکه مدخنه دوغوندم
حاصلی مدخنی تفکر سببیه شعرم ملوث اولدی (عروض) بور باعی
شجره اخرجند نذر صدر وانشدا اخرج حشو اولر مکفوف ثانیلر
سالم عروض و ضرب ابتر که مفعول مقاعیل مقاعیلن فع اولور
* چون این دو بیت بخالد رسید هزار درم بوی فرستاد و پیغام داد که
باین در مهمامعنی را که از باطن خود نموده و ظاهر خود را بآن آلوده
بشوی * چون ادات تعلیل (بخالد باحرف صله) (رسید فعل ماضی
مفرد غائب ابر شدی دیمکدر) (بوی با حرف صله وی قر زدقه را بجمد
فرستاد) فعل ماضی مفرد غائب ارسال ایلدی دیمکدر (پیغام خبر
معناستند در) (داد فعل ماضی مفرد غائب و پردی دیمکدر) که حرف بیان
باین در مهنا) باحرف مصاحبت ها ادالت جمع بود و ملایله دیمکدر
معنی) یا حرف تکبیر (را ادات مفعول) که حرف رابط صفت شول
معنی بی دیمکدر که مراد حدثدر (باطن خود لایله) (نموده ماضیدن
قسمدر یا حرف خطاب همزه حرف توسل کور مش سین دیمکدر
ظاهر خود) باطن خود کی (آلوده نموده کی بولاشدر مش سین دیمکدر
بشوی) باه تا کیدایله امر حاضر مفرد یقه دیمکدر (محصول بیت)
چونکه بوا یکی بیت خالده ابر شدی بیک در هم قر زدقه ارسال ایلدی
و خبر و بر دیکه بود و ملایله شول معنی بی که باطنیکدن کور مش سین
و ظاهر یکی انکله بولاشدر مش سین یقه یعنی باطنیکدن مشاهده
اینه دیک حدث که انکله ظاهرک ملوث اولمش بواجبه لایله یقه
(قطعه) عجب مدار زمدوح اگر کند احسان * بجای مادح خود کرچه
نیک و بند گوید * (عجب مدار عجب ایله دیمکدر) بجای مادح خود
لامیلدر (با حرف صله) (جای مقوم) (کرچه اصکر چه دیمکدر
(محصول بیت) ممدوح دن عجب ایله اگر کندی مدح ایدی بچسینه
احسان ایدر سه اگر چه نیک ببدده سویلر سه یعنی کرک اعلا کرک بد
سویلسون ممدوحک مادحه احسانی محل عجب دیکدر * ز بحر جود
کند رشحه روان که بدان * ز لوح خاطر اوحرف ذم خود شو بد *

بمحر جود یانه در شمع صبرتنی معناسه (یا بحرف وحدت همزه حرف
توسل) (روان آهنگی معناسه و در بدان یافدیم کدر بحرف مصاحبت
(لوح خاطر مجازا یانه) (لویه احتیاجت لایمه) (توسمیر مادحه) (و جمع
حرف نم خود یانه) (لایمه) (شویه فعلی مضارع) (مفرد غائب شویید زدن
یا شسته دین مقدمه) (اولندی ییقر دیم کدر) (محصول ییت) (جود و صفا
بمحرندن بر صبرتنی روان اولور که انک ایله مادحه خاطر یی لو حسدن
کندی دمنی ییقر یعنی مادحه لحسنه نندن قیج ایله زیلا احسان
صوبی ایله قلینده مضمر اولان ذمی) (تطهر بر ایلور) (عرض) (بوقطعه
بمحر بخت بمحوردر مفاعله فاعله مفاعله فعلات اولور) (مطایفه)
شاعری بر فاضلی شعری خواند چون باسلام و سائید گفت این رادر
خلا جای گفته ام فرمود که والله راست می گوی ازین بوی آن می آید*
شاعری فاضلی شعری یازی وحدت بر حرف صله (خواند) (واور سمبله
فعل ماضی مفرد غائب او قودی دیم کدر چون ادا نیت طلیل) (با تمام یا حرف
صمله اتمامه دیم کدر) (و سائید فعل ماضی متحدی مفرد غائب ابرشدردی
دیم کدر) (این را را ادا نیت مقبوله این شعره اشارتد) (در حرف ظرف
(خلا جای کنیف دیم کدر) (گفته ما مضیدن قسمدر همزه حرف توسل مع
ضمیر متکلم) (فرمود فعل ماضی مفرد غائب ییوردی دیم کدر) (که حرف
بیان راست صحیح دیم کدر) (می گوی سو یلرسین دیم کدر) (بوی آن لایمه
انک فوقوسی دیم کدر) (می آید کلور) (محصول ترکیب) (بشاعر بر فاضله
بر شعر او قودی چونکه اتمامه ابرشدردی یعنی تمام ایلندی دیدی بونی
کتیفه سو یلشم فاضل یور دیکه والله صحیح سو یلرسن بو شعردن
اول کنیف فوقوسی کلور) (قطعه) (مخنور حکو کو که اشعار او*
ز بحر کدر یا صفا آمد ست* سخنور وصف ترکیبی در شاعر معناسه
مکونهی حاضر مفرد دیمه دیم کدر) (کو که اودن مخفف) (که حرف بیان
او ما بعدند کی که به راجعدر) (که کیم معناسه اسمدر) (اشعار اودن
مقدم بر گوید مقدر در اشعار اولایمه اوضمیری شاعر آخره راجعدر
(بمحر کدر مجازا یانه استغها می متضمن یا حرف تردید) (صفا کرده
مطوف آمدست کلمندر دیم کدر) (محصول ییت) (شاعر دیمه اولی
کیمه به که دیمه انک شعری بحر کدر دیمد و یا خود بحر صفا دیمد و

حاصلی فلانک شعری عجباً صفا آوری. یو خسه کدر آمزمی دیو سوال
 ایدن شاعره شاعر دیمه بونده بحر لفظنده توریه وار بحر دریا معنا سینه
 اولدیغی صورتده کترنده مستعمل اولور کدری چوق صفا سی چوق
 دیمکدر ویریلان معنا کی یا خود بحر دیو اوزانه دیرلر بویه اولجه
 بحر صفا سلیس معنی منه بحر کدر ناه و زون معنا سینه کلور که شعری
 موزونی یو خسه ناموزونی دیمک اولور * زند صاحب ذوق را بر مشام
 * نسیمی که آن از بجا آمد سیت * زند فعل مضارع مفرد غائب آورده
 دیمکدر (صاحب ذوق بیانیه) را ادا تخلص (بحرف صله
 (مشام ککر دیمکدر) نسیمی یا حرف وحدت بریل دیمکدر) که حرف
 رابط صفت (آن نسیمه اشارت دراز بکلفندن دیمکدر) (محصول بیت)
 صاحب ذوق مشامنه بر روزگار اورر که اول قسندن کلشدر یعنی
 نه محالندن یعنی بحر صفا دمی بحر کدر دمی کلشدر بیلور (عروض)
 بو قطع بحر متقار بندر که یا کز عرض و ضربی مقصور در که
 فعلون فعلون فعلون اولور (مطابقه) شاعری پیش طیب
 رفت و گفت چیزی در دل من کره شده است و وقت مرا ناخوش
 میدارد و از اینجا فسرده کی همه اعضای من میرسد و موی بر اندامم بر میخیزد
 طیب مریدی ظریف بود گفت بنماز کی هیچ شعری گفته که هنوز
 بر کسی نخوانده باشی گفت آری گفت بخوان بخواند باز گفت بخوان
 بخواند گفت برخیز که نجات بافتی این شعر بود که در دل تو کره شده بود
 و خشکی آن بیرون سرایت میکرد چون زدل خود بیرون دادی خلاص
 یافتی * شاعری یا حرف وحدت (پیش طیب لامیه طیب گفته دیمکدر
 (رفت فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر) (جزی یا حرف وحدت
 بر نسنه دیمکدر) (در حرف ظرف) (دل من لامیه) (کره دوکم) دیمکدر (شده
 ماضیدن قسم در اولمش معنی سینه) (وقت مرا لامیه) را ادا تخلص
 (ناخوش فنا معنا سینه در) (میدارد فعل حال مفرد غائب طورتر دیمکدر
 (از اینجا اول محالندن دیمکدر که مراد قلبدر) (فسرده کی یا حرف مصدر
 کاف ما رسمیدن مبدل فسرده طرکش دیمکدر) (رودت معنی سینه
 (یا حرف صله) (اعضای من لامیه) مجموع اعضاءه دیمکدر (بحرف
 استه لا اندام وجود دیمکدر) (میخیزد فعل حال مفرد غائب قافزار

دیمکدر (مردی یا حرف وحدت) (ظریف صفتی) (بودن ادات ماضی
 ایدی دیمکدر) (بتازی یا حرف صله یا حرف مصدر کاف هادن مبذل
 یکیمجه دیمکدر) (شعری یا حرف وحدت) (گفته یا حرف خطاب همزه
 حرف توسل گفته ماضیدن قسمدر سو یلدکی دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (هنوز الآن دیمکدر) (بر حرف صله) (کسی یا حرف وحدت
) (بخوانده یا بشی اوقومش اوله سین دیمکدر) (آری ادات تصدیق اوت
 دیمکدر) (بخوان بیه تا کیدایله فعل امر مفرد مخاطب اوقو دیمکدر
) (بخواندیه تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب اوقودی دیمکدر) (برخیز
 فعل امر مفرد مخاطب قالی دیمکدر) (که حرف تعلیل) (نجات خلاص
 دیمکدر) (یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب بولدک دیمکدر) (که حرف بیان
) (در حرف ظرف) (دل تولا میسه) (شده بود اولش ایدی دیمکدر
) (خشکی آن لایمه خشکی یاه مصدر یه ایله قور ولاق بیوست معناسنه
) (آن شعر ماشارتدر) (بیرون طشره دیمکدر) (سرایت کچمک معناسنه
 مصدردر) (میکردی ادات محکمه ایلر ایدی دیمکدر) (دل خود لایمه
 بیرون دادی چیقردک دیمکدر) (یافتی سابق کیدر) (محصول ترکیب)
 پرشاعر طیب فتنه کندی ویدی برنسنه بنم کوکلده عقده اولشددر
 یعنی قلبه بر بنی دور و بنم و قنیمی ناخوش طوآر یعنی راجنسزاید
 واول محلدن یعنی قلمدن برودت یعنی صو قلق بنم مجموع اعضلمه
 ایریشور و قلم وجودنم اوزره قالفار یعنی تو یلرم اولیرر دینجه طیب
 برظریف آدم ایدی دیدی یکیمجه هیچ برشعر سو یلدکی که آنی هنوز
 اوقومش اوله سین یعنی برشعر سو یلدکده کیمسه یه اوقومدکی شاعر
 دیدی اوت یعنی سو یلدم و اوقومدم طیب دیدی اوقو اوقودی بنه
 دیدی اوقو اوقودی بنه دیدی اوقو اوقودی دیدی قالی زیر انجسات
 بولدک بو شعر ایدی که سنک کوکلکده عقده اولش ایدی واک بیوستی
 طشره سرایت ایلردی چونکه کوکلکدن چیقردک خلاص بولدک
) (قطعه) چه شمرست این که چون نامش ز دانا * پرسی برز بانس
 هرزه آید * که حرف رابط صفت) (چون ادات تعلیل) (نامش شین
 ضمیری شعره راجعدر شعرك اسمی دیمکدر) (دانا صفت مشبهه عظیم
 معناسنه) (پرسی نك مقدم مفعول به غیر صریحی) (پرسی فعل مضارع

مفرد مخاطب سؤال ایلسن دیمکدر (برحرف استعمال) ز بانس شین ضمیر
 دانابه راجعسدر (هرزه خلط و مزخرف دیمکدر) (آید فعل مضارع
 مفرد غائب کله دیمکدر (محصول یت) شعر دکلسدر یو که چونکه
 انک اسمی عالمدن سؤال ایده سین هالمک ز بانی اوزره هرزه کله یعنی
 مزخرف در دینه حاصلی اربابی اکامزخرف دیدیکی شعر شعر دکلسدر
 * و کر بر شربت بیمار خوانی * تب محرق رود تب لرزه آید *
 (کر حرف شرط) (برحرف صله) (شربت بیمار لامیه شربت بونده
 علاج معناسنده در یاخود مطلقا صودیمکدر که طیب روحانیلر صویه
 اوفوررلر) (خوانی فعل مضارع مفرد مخاطب واورسمیه اوقویه سین
 دیمکدر) (تب محرق طیبیلر قنده جای محرقه دید کاری خسته لکدر
 (رود فعل مضارع مفرد غائب کیدو دیمکدر یعنی زائل اولور) (تب لرزه
 ستمه دید کاری خسته لکدر) (آید فعل مضارع مفرد غائب کلور
 دیمکدر) (محصول یت) اگر خسته نک علاجنه یاخود صوپنه اول
 شعری اوقویه سین جای محرقه کیدر دفع اولور ستمه کلور (شمارح
 ستمه کورمیش (عروض) بوقطعه بحر هر چندندر که مسدس الاجزاء
 یانکنز عروض و ضربی محذوف مضاهیلن مضاهیلن فعولن اولور
 (مطایبه) واعظی بر بالای منبر شعری از هر چه ~~کو~~ و بی بی مرز تو
 می خواند و بترجیع آنرا گفت والله این را در آثای نماز گفته ام شنیدم
 که یکی از مجلسیان می گفت شعری که در نماز گفته شده است چنین
 بی مرز است نمازی را که در وی این شعر گفته شده باشد چه مرز بوده
 باشد * واعظی یا حرف وحدت (برحرف استعمال) بالالفطنی نا کید ایدر
 بالابوی معناسنده در اما بویله رلرده استعمال معناسنده در) (منبر معروف
 بونده کرسی دیمکدر) (شعری یا حرف تنکیر) (کوبی یا حرف حکایه
 سو پلرایدی دیمکدر) (بی مرز طاقسز دیمکدر) (ترادات تفضیل (می
 ادات حکایه) (خواند فعل ماضی مفرد غائب اوقوبودی دیمکدر
 (بترجیع) (حرف ظرف ترجیع تفضیل بایندن مصدر در دواج و بر ملک
 معناسینه) (آرا را ادات مفعول آن شعره اشارتدر) (این را را ادات
 مفعول) (در آثای نماز او اسنده دیمکدر) (گفته ام سو پلشتم دیمکدر
 (شنیدم فعل ادنی شکلم و حده استدم دیمکدر) (که حرف بیان

(یکی بری دیمکدر) (او مجلسیان الف نون اذات جمع یا حرف نسبت
 مجلسیلردن دیمکدر) (شعری یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت
 گفته شده اسم مفعول سو یلمشدر دیمکدر) (چنین بونجیلین دیمکدر
 نمازی یا حرف وحدت) (یا اذات تفضیل) (در حرف ظرف) (وی
 نمازه یا جعدر) (گفته شده باشد سو یلمش اوله دیمکدر) (چه مره
 نه لذت) (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (محصول ترکیب)
 برو اعظم منبر اوزره هر نسیمد که شعر سو یلرایدی طامنز او قوردی
 یعنی هر قننی کونه او فورسه لنتسز او قوردی وانی ترویجده دیدی
 والله بونی نماز ایشاندن سو یلمشدر ایشندم که مجلسیلردن بری
 دیدی بوشعر که نمازده سو یلمشدر و بونجیلین طامنز در بر نماز که
 انده بوشعر سو یلمش اوله نه لذت و نه خلاوق اولور (قطعه)
 کفتی که دوش گفته ام اندر نماز شب * شعری که قید جمله اشعار
 از شکست * کفتی فعل ماضی مفرد مخاطب دبدک دیمکدر (که
 احرف بیان) (دوش دون کجه دیمکدر) (گفته ام سو یلمش دیمکدر
 (اندر اذات ظرف) (نماز شب اخشام نمازی دیمکدر یا نهجد دیمکدر
 زیرا اخشام نمازینه نماز شام یئسو نمازینه نماز خفتن صباح نمازینه
 نماز بامداد اوله نمازینه نماز یشین ایکنده نمازینه نماز دیگر دبر
 (شعری یا حرف وحدت نوعیه) (که حرف رابط صفت) (قدر جمله
 اشعار لامبدر قدر مقدار و مرتبه معناسنه در) (زوا ایدن مخففدر
 (او ضمیری سو یلدیکی شعره راجعدر) (شکست قرین دیمکدر
 (محصول ترکیب) (دبدک که دون کجه اخشام نمازی ایچنده بر شعر
 سو یلمش که جمله شعر لک قدری اندن شکست اولدی یعنی جمله
 شاعر لک شعری انکله نقصان بولدی * آن شعر اگر زمنفذ سفلی
 آمدی فرود * زان یافتی نماز تو همچون وضو شکست * منفذ اسم
 مکاندر جبهه جق بر دیمکدر دلکده مستعملدر) (سقله اضافت بیانیه
 الحق دلکدن دیمکدر که دبردن کاینددر) (آمدی یا حرف حکایه
 (آمدی فرود جبهه ایدی دیمکدر) (یافتی یا حرف حکایه بولور ایدی
 دیمکدر) (نماز تو لامبده) (همچون اذات تشبیه) (وضو واولک ضمیمه
 ایدست دیمکدر فحیه ابدست صوبی معناسنه در بونده اولکی

مراد در (محمصول بیت) اول شعر یعنی جمله اشعاره تقدم ايندر ديك
 شعر اگر دبردن چيه ايندي نملزك کي اول شعر دن ايدستك دخی
 بوزولور دی حاصلی اغز کدن چيقيني ايچون نملزك بور زادی
 اشاعیدن چيه ایدی ايدستك دخی بور ولور دی (عروض) بوقطعه
 بحر مضارع اخرب مکفوفدر که مفعول فاعلاتن مضاعیل فاعلاتن
 اولور (منظومه) شاعری خواند پرخلل غزل * کين بحذف الف
 بود موصوف * شاعری یا حرف وحدت (خواند واور جمله فعل ماضی
 مفرد غائب اوقودی ديمکدر (پرگزندن عبارتندو) (خلل نقصان
 معناسنه) غزل یا حرف وحدت (که حرف بیان) (این غزله شازدر
 (بحذف الف بیانیه یا حرف مصاحبت) بود فصل مضارع مفرد
 غائب اولور ديمکدر بونده مجرد خبر معناسنه در (موصوف و وصف
 اولمش ديمکدر (محمصول بیت) بر شاعر پرخلل بر غزل اوقودی که
 بو حذف الف ايله موصوفدر دی یعنی بو غزلده اصلا الف بوقدر
 ديه بر غزل پرخلل و بر نقصان اوقودی * کفتمش نیست صفتی به
 از آن * که کنی حذف از آن تمام حروف * کفتم فعل ماضی متکلم وحده
 (شیر شاعره را جعدر اگا دیدم ديمکدر (نیست بوقدر ديمکدر
 (صفتی یا حرف وحدت) آن مصراع ثاني مفعولش اشارتدر (که
 حرف رابط (کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلده سین ديمکدر
 (حذف مفعول) آن غزله اشارتدر (محمصول بیت) اول شاعره دیدم
 اندن اعلا صنعت اولماز که اول غزلدن تمام حروف حذف ایلده سین
 یعنی بالکله غزل حذف ایلککلک اولدر (عروض) بوقطعه بحر
 زمل مجنوندر که فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولور (منظومه) دی همی
 خوانندی بدعوی مطلعی * کين نه مطلع بلکه بحر کوهزست * دی
 دون ديمکدر (همی ادات حکایه) (خواندی یا حرف خطاب اوقور
 ایدک ديمکدر) بدعوی یا حرف مصاحبت (مطلعی یا حرف وحدت
 مطلع اصطلاحات شعر دندر که ابتدا کلن ایکی مصراع دیر
 (که حرف بیان) (این مطلع اشارتدر) (نه حرف نفی) (بلکه ادات
 اضرب (بحر کوهز بیانیه) (محمصول بیت) دون دعوی ايله بر مطلع
 اوقور ایدک که بو مطلع مطلع دکل بلکه کوهز بحر بدر یعنی جوهز

کی بر مطلع در دیو بر مطلع اوقونك ایدی * کی سزیدک بجز تنها
 خواندش * زانکه هر مصراع بحری دیگرست * کی جن دیمکدر
 ادات استفهام (سزد فعل مضارع مفرد غائب لایق اولور دیمکدر
 (تنها بالکتر دیمکدر) خواند بونده مصدر معناسنه در زیر اسزد که
 مضارع در اکامقارند دیمک معناسنه (شین ضمیر مطلقه راجعدر
 (زانکه اول سببند که دیمکدر) بحری با حرف وحدت (محصول بیت) جن
 لایق اولور اکا بالکتر بر بحر دیمک یعنی لایق دکلدر زیر اول سببند که
 هر مصراع بر بحر بی بحرند حاصلی بر بحرین دینلز بلکه هر
 مصراع بر بحرین دینلور مراد ناهوز و نلقن بیاندر (عرض) بو
 قطع بحر میل سدس مقصور در که فاعلاتن فاعلاتن فاعلات
 اولور (منظومه) کرنیاری خواند و نتوان نوشتن باز وزن * زاده
 طبع برون افتد که نظمش آوری * کر حرف شرط (نیاری فعل نفی
 مستقبل مفرد مخاطب قادر اوله مزسین) خواند بونده مصدر
 معناسنه در اوقومغه دیمکدر زیر مضارع مقارند (نتوانی ده نیاری
 کیدر لفظا ومعنی) نوشتن مصدر در باز مق معناسنه (یا حرف تردید
 (وزن بونده وزن شعر که افاعیل تفاعیل مراد در) زاده طبع لایه
 طبع اولادی دیمکدر شعر معناسنه (نا ضمیر خطاب) برون طشره
 دیمکدر (افتد فعل مضارع دوشر دیمکدر) که حرف بیان (نظمش
 شین ضمیر زاده طبعه راجعدر) آوری فعل مضارع مفرد مخاطب
 کنوره سین دیمکدر (محصول بیت) اگر اوقومغه قادر اوله من ایسک
 و باز مغه قادر اوله من ایسک یا خود زاده طبع خارج دوشر سه که
 انی نظمه کنوره سین حاصلی اوقومغه یا زمغه زاده طبع موزون
 کلامه قادر دکل ایسه شعر سو بلکه قدرتک بو غبسه * زین سه
 خصلت کی توان در شاعری عیب نو کرد * چون نیامد زان خلل در
 منصب پیغمبری * زین سه خصلت بو اوج خصلتند دیمکدر
 (کی جن توان ممکندر دیمکدر) در حرف ظرف (شاعری با حرف
 مصدر) عیب نویسنی تعیب دیمکدر (کره بونده مصدر معناسنه در
 ایلك دیمکدر) چون ادات تعلیل (نیامد فعل نفی ماضی مفرد غائب
 کلدی دیمکدر) آن خصلته اشارتدر (خلل نقصان معناسنه) در حرف

7. Cap.

صلاه (مذهب پیغمبری بنیانه یا حرف مصدر) (موصول یت) (بواج
 خصلتدن یعنی اوقومندن و یازمه دن و شعر و طبعه دن نیجه میکنند معنی
 شاعر اکره تعییب ایلک چونکه بواج خصلتدن پیغمبرلک منصبه خلل
 لکدی زرا پیغمبر بمزی حق سبحانه قرآن عظیم الشانه الہی الای و بنو
 توصیف محل آخرده وما علمناه للشعر ذیو شاعر تی ذاتندن نفی ایلشدن
 جایی بو کلامده استهزا مراد ایدر زرا ایلک خصایص پیغمبر
 و انک حفته مدحدر سائر ذمدر شعرده عیبیه بویله در (عروض)
 بو قطعه بحر زمل میمندر که فاعلان فاعلان فاعلان فاعلات
 اولور * روضه هفتم در دستان مرغان قافیه سیج سرایستان
 سخنوری و طوطیان غزل سرای شکرستان نظم کسری * هفتم بدیجی
 دیمکدر (در حرف ظرف) (دستان حکایه دیمکدر) (مرغانه اضافت
 لامیه مرغان الف نون اادات جمع مرغ میک فمیله قوش دیمکدر
 ما بعدینه اضافت موصوفک صفتددر (قافیه سیج وصف ترکیبدر
 حسب اللغة قافیه طاریجی دیمکدر استعمالده قافیه لی کلام سنو بلجی
 دیمکدر مسجع معانسه (سرایستانه اضافت لامیه سرایستان ترکیب
 مزجیدر بستان سراده دیول بستان اوی دیمکدر ما بعدینه اضافت
 لامیه (سخنوری وصف ترکیبدر شاعر معانسه (با حرف مصدر
 (واو عاطفه) (طوطیان الف نون اادات جمع طوطی معروف غزل سرایه
 اضافت صفتددر در غزل سرا وصف ترکیبدر غزل اریجی معانسه
 ما بعدینه اضافت لامیه (شکرستانستان اادات کزیدر شکرلک دیمکدر
 ما بعدینه اضافت بنیانه (نظم کسرتده وصف ترکیبدر نظم دوشیجی
 یا حرف مصدر ترتیب نظم ایلجی ایلک دیمکدر خلاصه شاعرده
 مستعملدر (موصول ترکیب) بدیجی روضه شاعرلک سرایستانک
 مسجع قوشلرینک حکایه سی و ترتیب نظم ایلجی ایلک شکرلکینک
 غزل اریجی طوطیلرینک حکایه سی بیانده در * شعر در عرف قد مای
 حکما کلامست مؤلف از مقدمات مخیله یعنی از شان آن باشد که در
 خیال سامع اندازد معانی را که موجب اقبال باشد بر چیزی یا اعراض
 از چیزی خواه فی نفسه صادق باشد و خواه فی و خواه سامع اعتقاد
 صدق داشته باشد بانی چنانکه گویند خیر لم یست مذب یا باقوت نیست

صیال باعمل چیز یست تلخ باشورقی کرده زنبور * عرف بونده
 اصطلاح معناسنه در (قدمایه اضافت لامیه قدما قدیمک جهیدر
 اسکی دیمکدر) حکمایه اضافتده لامیه (صکلاهی یا حرف وحدت
 (مؤلف اسم مفعولدر مرکب معناسنه (مقدمات مقدمه نك جهیدر
 مقدمه بر مقدم ایله تالی به دیرلر (تخیله اسم مفعولدر تخیل اولمش
 معناسنه (شان آن لامیه آن شعره اشارتدر) باشد فعل مضارع مفرد
 غائب اولور دیمکدر (که حرف بیان (خیال حواس خمس باطنه دندر که
 مقدم دماغک بطن مؤخرنده در خمس مشترک خزینه داریدر
 (نامه اضافت لامیه) اندازد فعل مضارع مفرد غائب آنه دیمکدر
 (معانی معنائک جهیدر (را ادات مفعول (موجب اقبال مفعولنده
 اقباله سبب دیمکدر (بر حرف صله (چیزی یا حرف وحدت
 (یا اعراض یا ادات تردید اعراض اقبالک ضدیکه نفرت معناسنه
 (خواه استرسه دیمکدر (فی نفسه ضمیری کلامه راجعدر او کلام نفسنده
 دیمکدر (فی ادات سلب (داشته باشد طومش اولسون دیمکدر
 (یا حرف تردید (چنانکه انجیلین که دیمکدر (گویند فعل مضارع
 جمع غائب دیرلر دیمکدر (نهر مبتدا شراب دیمکدر (لعلیست خبری
 لعل برقرمزی طاشدر جواهر انواعندن (یا حرف وحدت (مذایب
 اسم مفعولدر افعال باندن اریتمش دیمکدر لعلک صفی (یا حرف
 تردید (یا قوتی اعلی اوزره معطوف یا قوت دخی جواهر نوعندندن
 برقرمزی طاشدر از بابی فرق ایدر بری صافی بری طونفدر یا حرف
 وحدت (سیال مبالغه وزنی اوزره افیجی دیمکدر بوایکی مثال موجب
 اقبال سامعدر بری نوع ماصادق بری کاذب (یا حرف تردید (عسل
 پال دیمکدر (چیزی یا حرف وحدت (تلخ اجی دیمکدر (شور
 بولانق (فی کرده زنبور لامیه فی کرده قوصیق دیمکدر (زنبور آری
 دیمکدر بوایکی مثال دخی موجب نفرت سامعدر بری کاذب بری صدقه
 قریب ندر المفصلات فی المنطق (محصول ترکیب) شعر حرف
 قدمای حکماده مقدمات تخیله دن مرکب بر کلامدر یعنی بر شبیه
 موجب اقبال یا خود بر شبیدن موجب نفرت اولان معانی بی سامعک
 خیالنه القائلک شاندن اوله استرسه او کلام نفسنده صادق اولسون

استرسه اولسون واسترسه سامع دوغری اعتقاد طومش اولسون
 یعنی ایتانسون استرسه ایتانسون انجیلین که دیرلر خیر اریتمش
 اعلی در یا خود خیر آقیمی یا فوندر بو صورتده طبیعت شرابه میل
 ایدر اقبال ایدر نفسنده صادق لولق لازم دکل و بال آجی برنسنه
 در یا خود بولانق آری قوصه و غیبه در بو صورتلرده نفس بالدن خیرت
 ایدر اشته حکمای متقدمینه کوره شعر بودر * و متأخرین حکما
 بآن وزن و قافیه را اعتبار کرده اند فاما در عرف جمهور جز
 وزن و قافیه در آن معتبر نیست پس شعر کلایمی باشد موزون
 و مقفی و تمخیل و عدم تمخیل و صدق و عدم صدق را در آن اعتبارانی
 والله در الشعر ما اعظم شأنه و ما ارفع مكانه و لیت شعری اینه
 فضیلة اجل من الشعر وای شعر اجزل من هذا الشعر *
 متأخرین حکما لامیه حکما ک متأخری دیمکدر (بآن با حرف
 مصاحبت آن مفردات مخیله به اشارتدر (وزن معروف افاعیل
 تفاعیل دیمکدر) قافیه بی اجالا سابقده بیان ایلدک (را ادات مفعول
) کرده اند ایلشرد (فاما ادات استدراک (عرف جمهور لامیه) آن
 کلامه اشارتدر (معتبر افتعال بایندن اسم مفعولدر اعتبار اولمش
 دیمکدر (نیست دکلدر معناسنه) پس ادات تفریع (کلایمی یا حرف
 وحدت (باشد فعل مضارع مفرد فائب اولور دیمکدر (را ادات
 تخصیص (در حرف طرف) آن کلامه اشارتدر (نی بوق دیمکدر (الله
 جار مع المجرور ظرف مستقر مقدم خبر (در دالک فنی وراه مشده ايله
 جزا معناسنه در (شعره اضافت لامیه یعنی شورك جزاسی و عوضی
 الله مخصوص صدر مقام مدحده مستعملدر (ما اعظم فعل تعجب نه عجب
 عظیم اولدی دیمکدر (شان لفظ امر فوع فاعلی) ضمیر شعره راجعدر
 (ما ارفع ما اعظم کبی نه عجب رفیع اولدی دیمکدر (مکان فاعلی) ضمیر
 ینه شعره راجعدر (لیت حرف تمنی مأمول اولیان شیء طلبده مستعملدر
 (شعری یاء متکلم ايله تقدیرا مرفوع اسمی شعر بونده علم معناسنه در
 خبری محذوف حاصل در یعنی نه اولدی بنم علم حاصل اولیدی
 یعنی کاشکی شعری یلیدم (ایه ای تک مؤثی ادات استفهام و مبتدا
 (فضیلت مضاف الیهی) اجل اعظم معناسنه خبری (من اجله متعلق

(الشعر مفعول غیر صریحی) (ای سابق ایه کی) (سحر مضاف الیهی)
 (اجزل خبری بوده اعظم مضافه در) (من هذا مفعول غیر صریحی)
 (السحر هذا لك مضاف الیهی) (مخصول ترکیب) حکمائک متأخری
 مقد مات تخيله ايله وزن وقافیه بی اعتبار ایشلورد فاما عرف جهورد
 وزن وقافیه لك غیری اول کلامده معتبر دکدر بویه اولجه شعر
 یر کلام اولورد که موزون و معنی اوله تخیل عدم تخیل و صدق عدم صدق
 انده معتبر دکدر یوندن صکره درجه سی عالی اولدیغن بیان ایدوب
 یورد که شعرک جزا و عوضی اللهه مخصوص صدر نه عجب شعرک شاق
 عظیم اولدی ونه عجب مکان و مرتبه سی رفح اولدی نه اولیدی
 بنم شعرم اولیدی قننی فضیلت شعر دن اعظم در یعنی بیوکدر و قننی
 سحر یوسحر دن ایجزلدیر زرا شعره سحر حلال اطلاق اولنور حاصلی
 نه یر فضیلت شعر دن افضلدر ونه یر سحر شعر دن ایجزلدر (شئوی)
 هیچ شاهد چوسخن موزون نیست * سرخو بی زخوش بیرون
 نیست * شاهد محبوب دیمکدر (چو ادا تشریفه) (سرخو بی لامینه)
 یا حرف مصدر (سر رائک تشدیدله در علامت معنایه کوزللك
 علامتی دیمکدر) (شین ضمیری سخنه راجعدر) (مخصول یت) هیچ
 سخن کی موزون محبوب یوقدر کوزللك سری خطندن طشره
 دکدر * صیر ازوصعب و تسلی مشکل * خاصه وقتی که بی بردن دل *
 ازو ارادن مخففدر اوضمیر سخنه راجعدر (صعب کوچ دیمکدر
 تسلی اکلخت معنایه در) (مشکل معروق) (خاصه علی الخصوص
 دیمکدر) (وقتی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (بی ادا ت
 تعلیل) (ردن مصدر در المی معنایه) (مخصول یت) (سخن بر محبوبدر که
 لندن صیر کوچ و تسلی مشکل علی الخصوص بروقت که کوکل
 المی ایچون یعنی عاشقانه کوکل المی ایچون اوقته هیچ تحمل اولنور
 * نکند ازوزن یر خلعت تاز * کند از قافیه دامانش طراز * کند
 فعل مضارع مفرد غائب ایلر دیمکدر (میر لفظنه مر بوطدر ببر
 کند کیر دیمکدر لبس معنایه) (بیر یا حرف صله) (خلعت تاز
 بیایه) (دامانش شین ضمیر سخنه راجعدر) (طراز علم معنایه) که
 بعضی حبیب واطلسدن اوموزلر نه و سائر بر لر نه زینت یا علامت

همچون دمسکد کلری شیدر بونده دامان مناسبتیه شاطر اتکی
 دید کلری شیدر (محصول یت) وزن دن ناز خلعتی کیر یعنی سخن بر
 محبوب بی بدلد رک ورتی ناز مشابه سنده قافیه دن سخنک
 اتکی طراز ایلر یعنی اتکی مزین اولور * پاخلخال ردیف آراید *
 * برجین خال خیال افزاید * پایاق دیمکدر (بخخلخال ردیف بیانبه
 باحرف مصاحبت) خلخال عرب و عجم خانولری ایاقلرینه طاقده کلری
 حلیدر ردیف مقدا بیان اولندی ردیف خلخال ایله دیمکدر (آراید
 فعل مضارع مفرد فاعل بزه به دیمکدر (برحرف استعلا) جین آکین
 دیمکدر ناصیه معناسنه (خال خیال مجازا بیانبه خال یک دیمکدر
 خیال بونده معانی دقیقدن عبارتد ر) (افزاید فعل مضارع مفرد فاعل
 آرتیره دیمکدر بوفعللک فاعل لری سخنه راجعدر (محصول یت)
 ایاقی ردیف خلخال ایله بزه به ناصیه سی اوزره خیال کبی اولان خانی
 آرتیره یعنی سخن محبوبی ردیف خلخال ایله قد من مزین ایلبه
 و خیال خانی زیاده ایلبه بویه رعنا وله * رخ زتشبه دهد جلوه
 چوماه * ببرد عقل صد افتاده راه * رخ مبتدا یکاق دیمکدر (تشبه
 بکرتیمک دیمکدر اصطلاحاتی مخصوصا برفند ر) (دهد فعل مضارع
 ویره دیمکدر (چو ادات تشبیه) ماه آیی دیمکدر قر معناسنه اشته
 تشبیه چوماه کبیدر درون عاشقه ضیا و فرح و یرمه محبوبی ماهه
 تشبیه ایلش (ببرد پاه تا کید ایله فعل مضارع مفرد فاعل آلود دیمکدر
 (عقل صد افتاده لامیه افتاده دوشمش دیمکدر (زراه مفعول به غیر
 صریحی (محصول یت) یکاق تشبیه جلوه و یروماه کبی یعنی سخنک
 روئی تشبیهات واستعاراتدن ناشی آیی کبی جلوه ایلبه بوز قدر بولدن
 دوشمشک عقلنی آلود حاصلی عشاقک عقلنی پراککنده و پریشان
 و بی شعور ایلر * مونچنپس زهم بشکافد * خال از فرق دو کبسو
 بافد * مو قیل دیمکدر (نچنپس با حرف مصاحبت نچنپس تفعیل
 باندن مصدر در اصطلاح شعرده جمیع حروفی یا اکثر حروفی مطابق
 اولان کلماته درلر بوده برفاق نوعدر نام و ناقص وزائد و مرکب و مکرر
 و مطرف و خط و ملاخ شام معناسنه اولان شام ایله ولایت علی اولان
 شام و دال مضموه ایله درد دال ایله دال مفتوحه ایله درد و خامه ایله خام

و غغوار

و غمخوار ایلہ غم خوار و آزار اہزار و خاری ایلہ داری و بشر ایلہ پسر
 کی (زہم بری برندن دیمکدر) بشکافد باہ تا کید ایلہ فعل مضارع مفرد
 غائب پارار یعنی آیرد دیمکدر (خالی پوش معناسنہ) (فرق معلوم) (کنسو
 صاج بولکی دیمکدر) (باقد فعل مضارع مفرد غائب اور دیمکدر
 (محصول بیت) (مجنس ایلہ قبلی بری برندن آیرد فرقدن خالی ایکی
 بولک صاج اور حاصلی قبلی فرق دکل یک برار فرق و تمیز اولماز
 ایکی بولک صاج اور کہ خیال کی * لب ز تر صبع کھر ر بڑ کند *
 * زلف مشکین کھر آو بڑ کند * تر صبع اصطلاح شعر ادہ مصرعینک
 کلہ لری بر برینہ وزن و مقدار دہ معادل اولقدر (کھر ر بڑ وصف
 ترکیبدر کھر دو کیچی دیمکدر) (کند اولور دیمکدر) (زلف مشکین
 موصوفک صفتند در) (بعض نسخہ دہ جمع مشکین واقعدر معنی بر در
 مشکین با حرف نسبت نون حرف تا کید مشکلی دیمکدر) (کھر آو بڑ
 وصف ترکیبدر کھر آصیحی دیمکدر) (محصول بیت) (لب تر صبع دن
 جوهر دو کیچی یعنی صاچیچی اولور زلف مشکین دہ کوھر آصیحی
 اولور حاصلی لبندن کوھر لردو کر زلفنہ جوھر تعلیق ایلر * چشم
 از ایہام کند چشمک زن * فتنہ در انجمن و ہم فکن * ایہام ایکی معنایہ
 محتمل اولان لفظہ با کلامہ دیرلر (چشمک کوزلک معناسنہ در) (چشمک
 زن وصف ترکیبی در کوزلک اور یچی دیمکدر) (فتنہ فکنک مفعول
 صریحی) (انجمن جمع معناسنہ در) (و ہم مؤخر دماغک بطن
 اولندہ در مقدمات باطلہ ترکیب ایلر) (و ہم فکن وصف ترکیبدر
 فتنہ براقیچی دیمکدر) (محصول بیت) (صنعت ایہامدن و ہم جمعینہ
 فتنہ براقیچی اولان چشم سخنہ کوزلک ایلر یعنی پیار * بر سر چہرہ
 نہد زلف مجاز * شود از پردہ حقیقت پرداز * بر حرف استعلا) (سر
 بوندہ تا کید در) (نہد فعل مضارع مفرد غائب قور دیمکدر
 (زلف مجاز بیانیہ مجاز حقیقتدن عدولہ دیرلر کہ رسالات استعاراتہ
 مصرحدر) (شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (پردہ
 معروف) (حقیقت دہ معروف) (حقیقت پرداز وصف ترکیبی در
 حقیقتہ صورت وزینت و یریچی دیمکدر) (محصول بیت) (چہرہ سخن
 اورزہ مجاز زلفی قویہ یعنی مجازات ایلہ حقیقت و جہنی ستر ایلہ

و پرده دن حقیقه صورت و یریحی اوله یعنی پرده مجاز دن بنه حقیقت
 نمایان اوله بومثنوی مؤلف مرحومك سبحة الابرار نام كتاب
 منظومنده در كه هر بر بیت دلقرینده صنایعات ضرب و بدیع مالا
 مالدر اولا شعری استعاره مصرحه طریقیه بر محبوب بی همتاب تشبیه
 ایدوب بنسه مشبه اولان شعری مراد ایلش و مشبه بهد ملایم اولان
 حالانی مشبهده اولان احواله تشبیه ایلش اولا محبوب بلرده اولان
 نازی خلعتنه تشبیه ایلش دائما معنی ناز وادادن منفك اولدق قریب و ن
 شرک و زنی دخی اول خلعت نازه مانند قیلش محبوب بلردامان توبی
 مزین ابتکله طراوت بخش اولدق قری کی شرک قافیه معنی اکا بکر بخش
 كذلك خلخال ايله مرین اولدق قری حالی شرک ردیف قری اولانته مشابه
 قیلش وینه جینده نقطه موهومه کی اولان خالی شرک خیالات
 دقیقه سنه بکر بخش صنایع بدیعیه شعریه اولان تشبیهی محبوبك
 رخنه تشبیه ایلش آی کی اولده کلام بخنسی قبلی یاره یاره جزه لا یتجزی
 مرتبه سنه کنوروب اتی خیالی کی ایکی صاج اور صکه تشبیه ایلش
 ترصیع حقیقه ملایم اولان دوکلك واصلخی ذکر ایلله سبیله مکنیه
 اجرا ایلش ایهام طرفینه شامل اولدق فتندن کوزلکه مماثل قیلش
 زلف محبوب بلرک اکثر وجهنی اور نموده چهره بی حقیقه زلفی مجازه
 مشابه ایلش وینه حقیقت مراد اولحق ایله کایه بی مراد ایلش
 تدیر ان کنت من اولی الابصار والا نکون من اهل الادبار * وانکه
 حضرت حق سبحانه و تعالی کلام معجز طراز قرآن مجید نفی و ما هو بقول
 شنا عمر از آلاش نهمت شعر مطهر ساخته و علم بلاغت موردش را
 از حسیب تدنس بل هو شاعر باوج تقدس و ما علمناه الشعر و ما ینحی له
 افراخته نه اثبات این معنی راست که شعر فی حد ذاته امری مذموم
 است و شاعر بسبب اراد کلام منظوم معاتب و ملوم بلکه بنابر آنست
 که قاصر ان نظم قرآن مستند بسلیقه شعر ندارند و معاندان متصدی
 تعذی باز اصلی الله علیه وسلم از مرده شعر انشمارند و این واضح ترین
 دلیلست بر رفعت مقام شعر شعرا و علو منازل مکر آخر پتان شعرا را *
 (وانکه اندن مسکه دیمکدر) کلام معجز طراز قرآن را ادات منقول
 اضافت موصوفك صفتیه و لامیه معجز طراز وصف ترکیبی در قرآنك

مجره ايله مضمون اولان كلامني ديمكدر (بمانني باحرف مصباحيه
 اضافت پايانه نفيك مابعدنده كي آينه اضافتي لاميه (وما هو بقول شاعر)
 آيتك نفي همچون اولان ماسيله ديمكدر باحرف نفي هو مبداء قرأه راجع
 بقول شاعر خبري قرآن شاعر قوليدر اولمدي ديمكدر (الايش بولاشق
 معناسينه ايسم مهيدير در (تمهته اضافت فاعله در تمهتك شعره
 مفعولته در) مطهر اسم مفعولدر ياك معناسينه (مماخذه ماضيدن قسيدر
 دوزميش معناسينه بونده ايش ديمكدر (علم بلاغت پايانه علم عينك
 ولامك فمحل يله صجباق معناسينه وعلامت معناسينه در (بلاغت تبليغ
 معناسينه در) فصاحت كلامده تفنن معناسينه در (بلاغت مورد تركب
 مرجعيدر مورد ايسم مكان ورود محلي ديمكدر (شين ضمير قرأه راجعدر
 را اذات مفعول قرأك مورد بلاغت اولان صجباغني يا علامتي يعني
 فصاحت و بلاغت محلي اولان علمي يا تبليغ احكامك محلي ورودي
 اولان علمي كه مراد حضرت رسولدر زيرا علم الهدي و علم الايمان
 و علم اليقين ديو حضرت رسول الله اطلاق ايدر لر كه عملدن مراد
 افتدميز اولش اولور (حضبيض الحلي ديمكدر (اصل حضبيض ديو
 شمسك فلكي كه سماء رابعدرانده اولان كندى فلكيك فلك شمسك
 سطحه تماس اوليان جزه ديرل مثلا دائرة اول فلكا رابعدر
 ايجنده اولان دائرة كه منطقه سي منطقه سنه مطابق د كل شمسك
 انده اولوب دوران اينديكي فلاكدر كه بر طرفي تماس بر طرفي غير تماس
 تماسنه اوج غير تماسنه حضبيض ديرلر كه شمس آلي آي تماس
 طرفنده بولمغه حرارت غالب اولور على العكس برودت بونده حضبيض
 اسفلدن عبارت اولور (تدئسه اضافت لاميه تدنس تفعل بابندن
 مصدر در كير لئك معناسينه (بل هو شاعر قولته اضافتي لاميه (بل اذات
 اضراب هو مبتدائي احي به راجعدر شاعر خبري كفارك نفي دكل بلكه
 او محمد شاعر در ديو افتاري دنسي الحلقه فندن ديمكدر (باوج تدنس
 باحرف صبه اضافت پايانه اوج بالاده تفصيل اولنديغي اوزره
 حضبيضك قبايلي محل اعلا ديمكدر تقدس باكلك (وما علمناه الشعر
 وما ينغي له) قولته اضافتي لاميه (ما حرف نفي) علمنا تفعل بابندن
 فعل ماضى متكلم مع الغير بونده نون جمع تعظيم همچوندر بر عظيم الشان

تعلیم الیاء دیمکدر ضمیر مفعول صریحی حضرت محمد راجع در
الشعر مفعول ثانیه (ماینه حرف نفی) یعنی فعل مضارع مفرد مذکر
غائب فاعلی تحتیده شعره راجع در (له یعنی به متعلق ضمیر حضرت
محمد راجع در و محمد ایچون شعر لایق اولمز دیمکدر حاصلی بن عظیم
السان الکاشعز تعلیم الیاء و شعر الکا لایق دکلدر یوو و حسبله پاکلک
اوجنه دیمکدر) افرانته حاضرین قیصر و لازم له متعدی پیشنده
مشرکدر بونده متعدی در یو جملش دیمکدر (نه حرف نفی اثبات
این معنی) مصدره مفعولند اضافتی در (را ادات تعلیل (سین و نا
ادات خبر بومعنی فی اثبات ایچون و کلددر معنی دن مراد کلام آئیدر
(که حرف رابط) فی حد ذاته کشیدی حد ذاتده دیمکدر حد
ماهییدن عبارتیدر (امری باحرف وحدت) مذموم صغی (بسبب ابراه
صکلام منظوم) لامیه و بیانییه و موصوفک مسفته اضافتیدر
باحرف مصاحبت منظوم اولان کلامی ابراه ایدوب کتور مک سبیله
معاتب) مقارعه بایندن اسم مفعولدر عتاب اولنجه مستحق دیمکدر
ملومده) اسم مفعولدر لوم اولنجه مستحق دیمکدر (بلکه ادات اضرب
بنابرانست) اکامبی در که دیمکدر (انظم قرآن لامیه (را ادات مفعول
مستند) افتعال بایندن اسم فاعلدر اصل لغته طیانچی دیمکدر اما
اصطلاحده برشی شی آخره اثبات ایتمکه دیرلر (بسیقه شعر
باحرف صله اضافت بیانییه (سلیقه طبیعت دیمکدر طبیعت شعریه به
استناد ایدیچی دیمکدر (ندارند فعل نفی مستقبل جمع غائب طو تعبیر
دیمکدر) معاندان الف نون ادات جمع عناد اید یولر دیمکدر مابعینه
اضافت صفتددر (منصدی ایلر و کلیچی یعنی اقدام ایدیچی دیمکدر
تحدی) فعلی بایندن مصدر در خصمه حدی ییلدر مک ایچون
دعونه دیرلر (بات ادات فاعلدر چی معنانه تحدی ایدیچی دیمکدر که
مراد جناب اشرف موجودات وسید مخلوقاتدر (را ادات مفعول
زمره شعرا) بیانییه زمره بلوک و طائفه معنانه در (نشانند فعل نفی
مستقبل جمع غائب صایمبه لر دیمکدر (این بومذکور کلامه اشارتدر
واضح) آشکاره معنانه مصدر در (را ادات تفضیل یا ادات نسبت
نون حرف تأکید) دلیلی باحرف تنکیر سین و نا ادات خبر (بحرف صله

رفعت) بوجه يك معناسته مصدر در (مقباه اضافت فاعله در
 مقامك) شعره لاميه (شعرا شاعرك جمع در) علوم مصدر در عالملك
 معناسته (مترانه اضافت فاعله در مترلك) (سحر آفرينانه لاميه
 سحر آفرينان الف نون ادات جمع سحر آفرين وصف تركيبند
 وشاعر ممتاز لردين عبارت در) (شعرا ياه اضافت صفت در شعر آرايه
 وصف تركيب در شعره زينت و پريجي ديمكدر (محصول تركيب)
 اندن صكره حق سبحانه و تعالى قرآنك معجزه ايله معنون اولان كلامي
 وما هو بقول شاعر كلام معجز اثرينك نفي ماسيله يعني قرآن شاعر سوزي
 دكلدر ديمكده شعر نهني بولاشغندن پاك ايلشدر و قرآنك تبليغي محلي
 اولان يا فصاحت و بلاغتك مورد و كافي اولان صبحاغی يا علامتي كه
 حضرت محمد صلي الله تعالى عليه وسلم كفارك بل هو شاعر ديد كاري
 مفهومك تدنسي حضيضندن يعني بلكه شاعر در ديوافك و افترالزندن
 عاشا شم حاشا نوع غبار تدنس مشاهده اولمقلق الحلقه فندندن (وما علمناه
 الشعر وما ينبغي له) نظم دلاراسي باكلكي مرتبه عاليسنه بوجلتشدر
 يعني بن عظيم الشان حبيبم شعر تعلیم ايتدم وشعر اكلايق دكلدر ديو
 بيور مسيله اوج تقدسه بوجلتشدر حاصل افك كفتاري تريف و ابطال
 ايلشدر معنای آني بي اثبات ايجون دكلدر يعني حق جل و علائك
 وما هو بقول شاعر (وما علمناه الشعر وما ينبغي له) قول شريعتاري بوني
 اثبات ايجون دكلدر كه شعرا حد ذاته مضموم وشاعر كلام منظوم
 ايرادي سبيله معاتب و ملوم اوله بويله دكلدر بلكه بوكلام شريعتاري
 اكلميني در كه عقلي قاصر اولنر نظم قرآني طبيعت شعره مسند طويعدر
 يعني شعر طن ايتدم و مقدم اولان عناد جيلر خصمي از امه دهوت
 ايديجي قهر عالمي شعرا زمره سندن تعداد ايتيلر و بوكلام و ياه
 آشكاره دلبر شعرايك شعريتك مقامي عاليلكنه شعر ترزين ايديجي
 سحر آفرينارك مترلك و قدرينك رفعتنه و بوجه لكته (قطعه)
 * پايه شعر بين كه چون زنجي * نفي نعت پيغمبي كردند * پايه شعر لاميه
 شعرك پايه سي ديمكدر پايه مرتبه معناسته (بين امر حاضر مفرد كور
 ديمكدر) كه حرف پيلان (چون ادلت تعليل) نفي نعت مصدر ك
 مفعولنه (نعت پيغمبي لاميه يا حرف نسبت پيغمبه وجوه اربعه جاز در

پیغامبر پیغمبر پیامبر پیر رسول معنایست در (کردند فعل ماضی جمع غائب
ایلدیلر دیمکدر) (محمصول بیت) شعرک مرتبه سنی کور که چونکه بی
صلی الله علیه وسلم دن پیغمبر لک یعنی کافر لینی ایلدیلر حاصلی پیغمبر
دکلسین دیدیلر * هر صحیح نسبت قرآن * تهمت او بشاعری کردند *
هر (ادات تعلیل) (صحیح نسبت قرآن مصدرک مفعولمه و لامیه صحیح
تفعیل باشند مصدر در صحیح فلیق معنایست قرآنک نسبتی صحیح ایچون
دیمکدر) تهمت او مصدرک مفعولمه در او ضمیری بی صلی الله علیه
وسلمه راجعدر (بشاعری یا حرف مصاحبت یا حرف مصدر
(محمصول بیت) قرآن نسبتی صحیح ایچون اتی شاعر لک ایله تهمت
ایلدیلر قرآنی تشبیه اندن افریشی بولمقدارندن ناشی (عروضی)
بوقطعه بحر خفیفه ندر که فاعلاتن مفاعلاتن فعلات در (شعر بر چند
قسمت چون قصیده و غزل و مثنوی و قطعه و رباعی و شعرادر ممراسست
اینها متفاوت بعضی متفنین اند که بر جمیع این اقسام شعر گفته اند
و بعضی از آن قبیل اند که میل ایشان ببعضی از این اقسام بیشتر بوده
است چون متقدمان که اهتمام ایشان بقصاید بوده است در مباح
و مواظطه غیر آن و اهتمام بعضی بمثنوی * بر حرف استعلا) چند قسمت
بر قاج قسمدر دیمکدر (چون ادا تشبیه) قصیده اون ایکی بیت
نیجوز ایلیوب مناجات باری بی مشتمل یا نعت رسولی شعر یا بر کارک
وصفی حاوی اولان ایله نه دیرلر (غزل بش و بشدن زیاده اولوب
می و محبوبه متعلق صکلامی جامع اولان سخنه دیرلر (مثنوی یتشده
عدد دو اوصاف شرط اولمه رقی هر نه کونه اولور سه اواسون اما هر
ایکی مصرعای مثنوی او او او هر بیتک فایده سی آخر اولان اسلوبه دیرلر
(قطعه) بشدن ناقص اولانه دیرلر (رباعی بالاده تفصیل اولان
وزن مخصوص اوزره اولان ایکی یتنه دیرلر (ممراسست مفعاله باشند
مصدر در مهارت معنایست) متفاوت تفاعل باشند اسم فاعلدر بری
برندن فرقلی معنایست (متفنین تفاعل باشند اسم فاعلدر هر نوعی
و هر فنی یلیجی دیمکدر) اندادات جمع خبر (که حرف بیان بر حرف
ظرف (جمع این اقسام) لامیه بوقسملرک جیبسته دیمکدر
گفته اند) سولشدر در (قبیل نوع معنایست) میل ایشان لامیه

بعضی ازین اقسام) بوقسملردن بعضیسنه (پیشترز یادہ رک) (بودہ است
 اولمشدر (چون ادات بشیبه (متقدمان سلف دیمکدر (کہ حرف
 تعلیل (اہتمام ایشان لامیہ) اہتمام افتعال بایندن مصدر در صرف
 ہمت معنائسنہ انلرک صرف ہمنلری (بفصاید باحرف صلہ قصاید
 قصیدہ نک جمعیدر (بودہ است اولمشدر دیمکدر (در حرفی ظرف
 (مدایج مدیحہ نک جمعیدر (مواعظ مواعظہ نک جمعی بشنوی با
 حرف صلہ (محصول ترکیب) شعر بر قاج قسملر قصیدہ و غزل و مثنوی
 و قطعہ و رباعی کی و شاعرلر بونلرک یعنی بوقسملرک مہلر تہندہ
 ہری یرننن فرقلری وارددر بعضی متغین لرد کہ بوقسملرک جمعیدسنہ
 شعر مویشلر در و بعضی سی اول قبیلند کہ انلرک میلی بوقسملرک
 بعضی سنہ زیادہ واقع اولمشدر متقدمان کی کہ انلرک اہتمامی قصیدہ لہ
 اولمشدر مدایج و مواعظ و آنک غیر مناجات کی شیلر سویشلر در
 و بعضی سنک اہتمامی مثنوی بہ اولمشدر * بخلاف متأخران کہ
 ایشان اکثر بطریق غزل واقع شدہ است و عدد این طائفہ از حد
 و حصر بیرونست و ذکر تفصیل شان از قاعدہ احاطہ مجاوز لاجرم
 برد کر چندی از مشاہیر ایشان اقتصار کردہ می شود * بخلاف
 متأخران لامیہ باحرف صلہ متأخرلرک خلافتہ دیمکدر (کہ حرف
 تعلیل (ایشان ضمیر جمع غائب انلر دیمکدر (بر حرف استعلا
 (طریق غزل بیانیہ (شدہ ماضیدن قسمدر اولمش معنائسنہ (ہند این
 طائفہ لامیہ بوطائفہ نک عددی دیمکدر (حد نہایت (محصر
 فلان قدر دیمکدر (ذکر تفصیل شان مصدرک معقولنہ و لامیہ
 تفصیل تفصیلک جمعیدر شان ضمیر جمع شمراہ را جمعیدر شعر آنک
 تفصیلری ذکر دیمکدر (قاعدہ احاطہ بیانیہ احاطہ قابلا مق معنائسنہ
 (مجاوز تفاعل بایندن اسم فاعلدر کچی معنائسنہ (لاجرم بالضروری
 دیمکدر (برد کر چندی بر قاجنی ذکر اوزرہ دیمکدر (مشاہیر ایشان
 لامیہ مشاہیر مشہورک جمعیدر انلرک مشہورلردن دیمکدر (اقتصار
 افتعال بایندن مصدر در قسالتق معنائسنہ (کردہ می شود ایلش
 اولورد دیمکدر (محصول ترکیب) شعر آنک بعضی متغین و متقدمین
 اکثری قسایدہ مہر و بعضی مثنویہ ممتاز اما متأخرین یو کا

محاسبه قدر که انباری اکثری غزل طریقی اوزره واقع اولمشدر و پوشش
 طائفه سنک عددی جد و حصردن بیرونذر و انباری تفصیل لایری
 ذکر قاعده احاطه دن متحصلا و زدر لاجرم انباری مشهور لریدن بر قاجانی
 ذکر اوزره افه صرا و لیش اولور * رودی رحمه الله از ما و از انهرست
 و از مادر نایینا زاده است اما چنان ذکی و نیز فهم بوده است که
 در هشت سالگی قرآنرا بنجام حفظ کرد و قرائت بیست و موخت و شعر
 گفتن گرفت و بواسطه حسن صوت در مطربی افتاد و عود بیاموخت
 و در آن ماهر شد و نصیر این احمد سا مانی او را تربیت کرد گویند
 او را و بیست غلام بود و چهار صد شتر در زیر رخت و بار می رفت
 و بعد از وی هیچ شاعر را این مکنیت نبوده و اشعار وی العهده
 علی الراوی صدق فتر بر آمده است و در شرح بمنی مذکور است که
 اشعار وی هزار هزار و سه صد بیت بوده است و از بخشان و بیست
 در صنعت شراب * رودی یا حرف نسبت کافی هاء رسمیدن مبدل
 روده بفر صفتن مصنوع اولان ساز کریشنه درلر شاعر عود
 دید کلری سازی چالیدیغندن رودی تلفیق اولمشدر بومعنی جمیع
 لغتله رود لفظنه و برد کلری معنایه کوره در اما لغت غربیه دندر که
 رود اوغل معنایسته دن کافی حرف نصف یا حرف نسبت اوغلجق
 دیمکدر صغر سنده شعر سو یلدی کندن رودی دینلشدر (ماوراءالنهر
 بخارا و خراسان جیحون سیحونی محیط بر اقلیم آیدر) مادر انا دیمکدر
 والده معنایسته (نایینا کور دیمکدر اعی معنایسته) زاده ماضیدن
 قسمدر طوغش معنایسته (چنان انجمن دیمکدر) ذکی عاقل معنایسته در
 (نیز فهم عطف تفسیری شکلدر و وصف ترکیبدر کسکین
 یا خود چابک اکلیمی معنایسته) (بوده ماضیدن قسمدر اولمش دیمکدر
 (که حرف تعلیل) هشت سالگی یا حرف مصدر کافی هاء
 رسمیدن مبدل و هاء رسمی ادات مقیدار (هشت سکن دیمکدر
 سکن یا شده دیمک او اور) قرآن را ادات مفعول (بنجام یا حرف مصاحبت
 تمامیه) کرد فعل ماضی مفرد ایلهسی دیمکدر (قرائت اصطلاحات
 قراده عشره و سه تقریبیه او قومغه درلر) بیاموخت باه تا کید ایله
 فعل ماضی مفرد ثانی که کندی دیمکدر (گفتن گرفت ماضی مرکبدر

سويلكه باشلدى ديمكدر (بواسطه حسن صوت لامينه و مصدر ك
 فاعله اضافتيدر) يا حرف مصاحبت سيبتي متضمن (در حرف صله
 (مطربى يا حرف مصدر مطرب چالغى چالانه ديزل مطرب بلغه ديمكدر
 (افتاده فعل ماضى مفرد غائب دوشدى يعنى ميل اينلدى ديمكدر
 (عود عجمانى برساندركه طنبوره مشابه لكن نكنه سى كميز اولور
 بود بارزده متروكدر) (ياموخت سابق كى) (در حرف ظرف) آن عوده
 اشارتدر) (ماهر استند ديمكدر) (شد فعل ماضى مفرد غائب اولدى
 ديمكدر) (نصر بن احمد بر پادشاهك اسميدير) (سامانى يا حرف نسبت
 سامان بدولتك اسميدير كه طقوز نفردر يوز ييلدن ميجاوز سلطنتلى
 واردر محمود سبكتكين بونلره غالب اولمشدر اوللرى عادلدر بونصر
 آنك او غلبيدن ماوراءالنهرده ايديلر) (اوضمير رود كى به راجعدر) (را
 اذات مقبول) (تريت بسلك معناسنه در) (تريت كرد بسلدى ديمكدر
 (كوتيد فعل مضارع جمع غائب نقل ايدرلر ديمكدر) (اورود كى به
 راجعدر) (را اذات تخصيص آنك ديمكدر) (دويست ايگوز ديمكدر
 (غلام كوله معناسنه) (بود اذات ماضى و لئايدي ديمكدر) (چهار صد
 در يوز ديمكدر) (شتر دوه ديمكدر) (در حرف ظرف) (زير دخت ياتيه
 وخت التنده ديمكدر) (رخت متاع ديمكدر) (بار خنه معطوف بوك
 التنده ديمكدر) (اويه اضافت لاميه) (مى اذات حكايه) (رفت فعل ماضى
 مفرد غائب كيدر ايدى ديمكدر) (بعيد ازوى رود كى دن صكره
 ديمكدر) (شاعر برا اذات تخصيص يا خود حرف صله بر شاعرك
 يا بر شاعره ديمكدر) (مكنه قدرت معناسنه در) (نبود نى اذات ماضى
 يوق ايندى ديمكدر) (اشعاروى لاميه) (رود كينك شعرلى ديمكدر
 (العهدت اعتماد ديمكدر مبتدا) (على الراوى ظرف مستقر خبر اما العهدت
 على الراوى قولنى مابعد نده اولان كلامك صدق ملتزم اولنديغى
 حيندما استعمال ايدرلر) (صد يوز ديمكدر) (دفتر كتاب معناسنه در
 (برآمده است بونده قريب اولمشدر ديمكدر) (در شرح بمبى لاميه بمبنيك
 شرحنده ديمكدر بمبى فن تاريخده بر كتابك اسميدير كه ابى النصر محمد
 بن عبد الجبار شاعرك عين الدوله المحمود السبكتكين ده تاليف ايلمشدر
 اولى الحمد لله الظاهر باياته در) (سلطان محمود سبكتكينك سيرتنده

و دو قایمات خوارزمی ده تصنیف ایلمشدر و حقوق اطایف و غرایب درج
 ایلمشدر و بر قاج کیمسه انی شرح ایلمشدر از جمله شیخ محمد الدین کرمانی
 و صدر الافاضل قاسم بن الحسن بن الخوارزمی و تاج الدین عبسی بن
 محفوظ و حمید الدین ابو عبدالله شرح ایلمشدر شرح بمینی دیدیکی
 بو ذلک بریدر لیکن بو شرح حله ظفر بو لوب و واقف اوله مدق
 (مذکورست ذکر اولمشدر دیمکدر) که حرف یسان (اشماروی
 لامیه بنه رودکی به راجعدر (هزار هزار و سیصد بیت) یک کره
 یک اوچوز دیمکدر (بوده است اولمشدر) (این بیت آنی به اشارتدر
 (مخفان وی لامیه انک سوز لرنددر دیمکدر) صفت و وصف معنائسدر
 (شرابه اضافت مفعولنددر) (گفته ماضیدن قسمدر سویش معنائسدر
 (محمصول ترکیب ارودکی رحمه الله ماوراء النهر دندر و اناسندن انعی
 طوغشدر اما انجلین عاقل و غیر فهم ایدیکه سکر باشند فرانی تمام
 حفظ ایلدی و قرائت او کردی و شعر سوزلکه باشلدی و کوزل
 صوت واسطه سی سیدیه مطرب بلغه هوس ایلدی و عود چالخی
 او کردی و عود چالده ماهر و استاد اولدی و آل سامان ملو کندن
 نصر بن احمد سامانی آنی بسلدی نقل ایدر که رودکی نک ابیکوز کوله سی
 و لر ایدی دینیوز دوه انک رختی و یوی التمه کیدز ایدی اندنصر که
 هیچ بر شاهرک بار شاعر بو قدر قدرت اولدی للعهد علی الراوی انک
 شعر لر یوز کلاه چقمشدر یعنی بالغ اولمشدر شرح بمیند مدکوردر که
 انک شعر لر ی یک کره یک اوچوز بیت اولمشدر بوده یوز کلاه
 قریبدر دیدیکی تأیید ایدر و بویشلر انک سوز لرنددر که شراب
 وصفند سویشلر (قطعه) آن عقیقی میی که هر که بدید * از عقیق
 کداخته نشناخت * عقیقی یا حرف نسبت عقیق بر قرمز طاشدر
 یعنی دیرلر یک معتبر دکلدر (می یا حرف تنکیر) که حرف رابط صفت
 (هر که هر کس که تعذرنددر) بدید فعل ماضی مفرد غائب کوردی
 دیمکدر (عقیق کداخته موصوفک صفت اضافتدر) کداخته اسم
 مفعولدر از بخش دیمکدر (نشناخت فعل نفی ماضی مفرد غائب اکلدی
 دیمکدر یعنی فرقی ایلدی) (محمصول بیت) اول عقیق کی اولان شرابی که
 هر کیم که کوردی از بخش عقیقدن فرقی و تمیز ایده مدی * هر دو یک

جوهر نذ لیک بطبع * این پیفسردو آن دکر بکداخت * هردو
 هرایکبسی دیمکدر (لیک برمعنا سنده در) (جوهر اصل دیمکدر) (نون
 دال ادات جمع خبر بر اصل دیور) (لیک ادات استدر لک) (بطبع با حرف
 ظرف) (این عقیقه اشارتدر) (پیفسرد با حرف تا کید یا همزه دن
 منقلب) (افسرد فعل ماضی مفرد غائب طوکدی دیمکدر) (آن شرابه
 اشارتدر) (بکداخت باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب اربدی
 دیمکدر) (محصول بیت) (هرایکبسی یعنی شراب و عقیق بر اصلدندر
 یعنی پردر لکن طبیعتده عقیق طوکدی محمد اولدی و شراب اربدی
 صافی اولدی * نابسوده دو دست رنگین کرد * ناچشیده بتارک
 اندر ناخت * نابسوده نا حرف نفی ها حرف ترتیب سورنمندن یعنی
 یا بشمقسن دیمکدر) (دو ایکی دیمکدر) (رنگین با حرف نسبت نون
 حرف تا کید رنگلی دیمکدر) (ناچشیده نابسوده کیدر طالعفسرین
 دیمکدر) (بتارک با حرف صله تارک دبه دیمکدر) (اندر بای تا کیددر
 ناخت فعل ماضی مفرد غائب چابدی دیمکدر) (محصول بیت)
 یا بشمندن ایکی الی رنگلی ایلدی یعنی عکسی بویادی طالعفسرین
 دبه به چابدی یعنی قوقوسی باشه اوروب مست ایلدی (عروض)
 بو قطعه بحر خفیفندندر که فاعلان مفاعیلن فاعلات اولشددر
 * و در نصیحت گوید * دخی نصیحتده سوبلر (قطعه) زمانه بندی
 ازاده دار داد مرا * زمانه را چونکو بنکری همه پندست * زمانه
 عالم دیمکدر بندی با حرف وحدت (آزاده دار وصف ترکیبدر
 ازاده طوفیمی یعنی خردن خلاص ایدیمی دیمکدر) (داد فعل ماضی
 مفرد غائب ویدی دیمکدر) (مرا را ادات صله بکا دیمکدر) (زمانه را
 را ادات صله چو ادات تعالیل) (نکو ایو دیمکدر) (بنکری باء تا کید ایله
 فعل مضارع مفرد مخاطب بقیه سین دیمکدر) (همه جمله دیمکدر) (آزاده
 دار پربنه آزاده وار واوایله ویردیکی معنادن وارانخی معلوم اولور
 (محصول بیت) زمانه بکا خردن خلاص ایدیمی بر نصیحت ویدی
 زمانه به چونکیم ایو بقیه سین جمله نصیحتدر یعنی اطوار وادوار عالم
 عاقله سراپا نصیحت و پندر * بروز نیک کسان آرزو مبرزنهار *
 بسا کسا که بروز تو آرزو مندست * بروز نیک کسان با حرف صله

اضافت پیاپی و لامیه (روز کون دیمکدر) نیک ایومعناسته کسان
 الف نون ادات جمع کس خلق معناسته صاحب ثروت دیمکدر اولور
 اماروز نیکدن او معنی منفهم اولدیقندن حاجت یوقدر خلقک
 ایو کونته یعنی غنا وجاه و صفاسته دیمکدر (آرزو استک معناسته در
) مبر فوعل تهمی حاضر مفرد ایلمه یعنی ایله دیمکدر (زینهار ادات
 تنبیه صقین دیمکدر) بسا چوق معناسته (کسا للف حرف مبالغه
 بسایی تا کیداید) که حرف بیان (بروز نو لامیه یا حرف صله سنک
 کونکه دیمکدر) آرزومند مند ادات نسبت استکلی دیمکدر یونده ده
 شارح کسا الفی ندا معنائی و پریش محلی دکل (محصول بیت) خلقک
 ایو کونته یعنی منصب و رزقنه صقین آرزو ایله یعنی محزون اوله
 نیچه چوق کیمسدر سنک حالکه استکلیدر (عروضن) یوقطعه بحر
 یجخت منجبوند که مقاعلی فعلاتن مقاعلی فعلات اولور * ودر بعضی
 توار یخ چنان مذکورست که نصیرین اجد از بخارا بمر و شاه جهان
 نزول فرموده بود و مدت مکث وی اینجا مقادی شده ارکان دولت را
 خاطر بخارا و قصور و بساتین آن میکشید از رودکی چیزی بسیار
 تقبل کرد ند تایی چند مشوق و می غب وی بخارا بگوید ودر محلی
 مناسب بر آهنگ عود بر آن رزم کنند در سخبری که پادشاه صبحی کرده
 بود این آیات را بر آهنگ عود ساز کرد و بخواند * در حرف مطلق
 (بعضی یا حرف تنکیر) توار یخ تاریخک جمیدر (چنان تحلیلن دیمکدر
) که حرف بیان (بمر و شاه جهان یا حرف صله می و شاه جهان بر شهرک
 اسمیدر) نزول مصدر در ایتمک معناسته (فرموده ماضیدن تهمیدر
 پیوزمش دیمکدر) ایود ادات ماضی ایدی دیمکدر (مدت مکث وی
 مدت زمان معناسته در وی ضمیر نصیرین اجد و جعدر مکث اکتمک
 معناسته انک اکتمک زمانی دیمکدر) اینجا اول محله (مقادی آوزون
 دیمکدر) ارکان دولت لامیه (را ادات تخصیصی) خاطر یونده میل
 معناسته در (بخارا یا حرف صله) قصور قصرک جمیدر کوشکر
 دیمکدر (بساتین بستانک جمیدر) آنه اضافت لامیه آن بخارایه
 اشارتدر (می ادات حکایه) کشید فعل ماضی مفرد ثانی چکرایدی
 دیمکدر (چیزی یا حرف تنکیر) بسیار چوق دیمکدر (تقبل تفعیل

یابندن مصدر در قبول اینست در مك مناسبه (کردند فعل ماضی جمع
 غائب ایلدیلر دیمکدر) تا حرف تعلیل (ینی چند بر قاج یت دیمکدر
 (مشوق تفعلیل یابندن اسم فاعل در عشوق و یریچی دیمکدر و تشویق
 ایدیچی دیمکدر) مرغیده یویله ترغیب ایدیچی مناسبه (ویه اضافت
 مفعولیه در) نصرین اجده راجعدر (بخضارا با حرف صله (بگوید
 یاه تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب سویلییه دیمکدر) در
 حرف ظرف (محلی یا حرف وحدت (آهنگ عود بیانه آهنگ او یغون
 مناسبه در) آن نصره اشارتدر (ترجم معروف) در حرف ظرف
 (سحری یا حرف وحدت بر صباغ دیمکدر) که حرف رابط صفت
 (صبوحی یا حرف نسبت صبوح صباح وقتی ایچیه این شرابه دیرلر
 (کرده بود ایلش ایدی دیمکدر) این ایاترا با ادات معقول (ساز کرد
 او یلدر دی دیمکدر (تخواند او قودی (محصول ترکیب) و بعضی
 توار یخده مذکوردر که نصرین اجد بخارادن هر و شاه جهانیه نزول
 بیورمش ایدی و انك عدت مكثی متمادی اولش ایدی ارکان دولتك
 میلی بخارایه و انك قصور و بسایینه چکر دی رودکی دن چوق تسنه
 تقبل ایلدیلر یعنی چوق شی قبول اینست دیلر تا یکم بخارایه تشویق
 و ترغیب ایدیچی بر قاج یت سویلییه و بر مناسب محمله عود آهنگی اوزده
 نصره ترجم ایلله بر سحرده که پادشاه صبوح ایلش ایدی بو بیتلری
 عود آهنگی اوزده او یلدر دی و او قودی (غزل) باد جوی مولیان
 آید همی * بوی یار مهر بان آید همی * باد جوی مولیان لامیه لر در
 یاد روزگار مناسبه جوی اریق دیمکدر مولیان بر مملکتك اسمیدر
 مولیان ارمغانك روزگاری دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب
 کلور دیمکدر) همی لر مجموعی ادات تأکید (بوی یار مهر بان لامیه
 و موصوفك صفتیه در) بوی قوقو دیمکدر مهر (بان مشفق مناسبه
 مشفق اولان یارك قوقوسی دیمکدر (محصول یت) مولیان ارمغانك
 روزگاری کلیور مشفق اولان یارك قوقوسی کلیور * ريك آمو
 و در شنبه ای او * زیر پا چون بریان آید همی * آمو الف عمده ایلله
 جیچون نگارنده بر شهرك اسمیدر (ريك قوم دیمکدر ريك آمو لامیه
 در شنبه ها ادات جمع در شتی یا حرف مصدر در شت قتی دیمکدر (اوه

اضافت لامیه ریکه راجعدر آمونک قوملر ینک غلطتی دیمکدر
 (زیر پا ایق التندیه دیمکدر) چون ادات تشبیه (بر نیان بیه عجمک
 قصبه منقش قالیمه در) (محصول یت) آموشهر ینک قومی وانک
 غلطتی ایاق التندیه قالیمه کی کلیور یعنی بخارایه کمال اشتیاقدن
 بوللرده اولان شداید آسان کلیور * آب جیحون وشکرفهای او *
 خنک مارا تامیان آیدهمی * آب جیحون لامیه (شکرفهای ها ادات جمع
 یا حرف مصدر شکرف در ین دیمکدر) (اویه اضافت لامیه آب جیحونه
 راجعدر انک در ینلکی دیمکدر) (خنک خاء مجمله نک کسر یله بوز آتیه
 دیرلر) (مایه اضافت لامیه) (را ادات تخصیص) (ناحرف انتها) (میان
 بل دیمکدر) (محصول یت) (جیحونک صوبی وانک در ینلکی بزم آتیمک
 بلیله کلیور بیه سابق کی کمال اشتیاقدن مشقانک سهولتی بیان
 اتمک اولور) * ای بخارا شاد باش و دیرزی * شاه نرزدت میهمان آیدهمی *
 شاد مسرور دیمکدر) (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر) (دیر کج معنائیه
 زی زانک کسر یله امر حاضر مفرد در دیرزی چوق یشا دیمکدن
 هبار ندر) (نرزدت سنک قنکه دیمکدر) (میهمان مسافر معنائیه در
 (محصول یت) ای بخارا مسرور لول و چوق یشا شاه جهان سنک
 قنکه مسافر کلیور * شاه ما عسبت و بخارا آسمان * ماه سوی
 آسمان آیدهمی) (محصول یت) شاه ما عسبت و بخارا آسماندر ماه آسمان
 جانبند کلیور * شاه سرورست و بخارا بوستان * سرور سوی بوستان
 آیدهمی) (محصول یت) شاه سروردر و بخارا بوستاندر سرور بوستان
 جانبند کلیور (عروض) بوغزل بحر دمل مسدس محذوفدر که فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلن در * چنان در نفس وی تأثیر کرد که باشقه خاص
 و کفش سوار شد و یک منزل برفت و در بعضی تواریخ این حکایت را
 سلطان سنجر و امیر معزی نسبت کرده آند والله اعلم * چنان انجلین
 دیمکدر) (نفس وی بیانیه کندی نفسنده دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (باشقه باحرف مصاحبت شفه کیجه لک اثوابده مصطلحه در
 (کفش بابوچ دیمکدر) (سوار شد یندی دیمکدر) (رفت بیه تأکید یله
 فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر) (حکایت را را ادات
 مفعول) (سنجر بر پادشاهک اسمیدر) (امیر معزی بر شاعرک لقبی در

(محصول ترکیب) بویته را انجلین انک نفسنده تأثیر ایلدیکه کجه انک
 انوایی و با بوج ایله یئندی و بر منزل کندی و بعضی نوار یخده
 یو حکایه بی سلطان سنجر و امیر معزی به نسبت ایلشله و الله اعلم
 * دقیق رجحه الله از جمله شعرای ماقدمست و ابتدای شاهنامه
 وی کرده است و بیست هزار بیت کما بیش گفته و فردوسی آرا با تمام
 رسانیده و از جمله سخنان و بیست این دو بیت * شعرا شاعرک جمیدر
 (ما تقدمه اصناف یثابه ماقدم) ما اسم موصول تقدم فعل ماضی
 شول شی که کجندی یعنی اسکی دیمکدر قدیم معناسنه (ابتدای شاهنامه
 لامیه) وی دقیق به راجه در (کردماست ایلشدر دیمکدر) و بیست هزار
 یکریمی ییک دیمکدر (کما بیش کم ایله بیش دن مهر کبدر کم کاف عربک
 فتحله اکسک دیمکدر (بیش با عربک کسر یله زیاده دیمکدر الف
 حرف توسل ترکیبدر ارتق اکسک دیمک اولور) گفته سوبلش معناسنه
 (فردوسی ناظم شاهنامه اولان فردوسی طوسی در بقینده مذکری
 کلور) آرا اادات مفعول آن شاهنامه به اشارتدر (با تمام با حرف
 جمله اتمامه دیمکدر (رسانیده فاعلیدن قسمدر ایرشدر مش معناسنه
 (جمله سخنان وی لامیه انک سوزار بنک جمله سندندر) این دو بیت
 یواییک بیت (محصول ترکیب) دقیق رجحه الله شعرای ماقدمدندر
 و شاهنامه انک ابتداسنی اول نظم ایلشدر و یکریمی ییک یئندن ارتق
 اکسک سوبلشدر و فردوسی انی اتمامه ایرشدر مشدر و دقیق انک
 سوزار بنک جمله سندندر یواییک بیت (قطعه) یاری کزیدم از همه
 مردم پری نژاد * زان شد ز پیش چشم من امروز چون پری * یاری
 یا حرف وحدت پردوست دیمکدر (کزیدم کاف بحکم ضمیه فعل
 ماضی متکلم وحده یکندم اختیار ایلدم دیمکدر (ازمن تبعضیه
 حمناسنه) همه مردم جمله خلق دیمکدر (پری نژاد وصف ترکیبدر
 پری اصلی دیمکدر (پری دیو جنک مطیع لرینه دیور) (نژاد نو انک
 کسری وزاء بحمله اصل دیمکدر (زان اول سبیدن دیمکدر) شد
 فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر (پیش چشم من لامیه لر در
 بنم کوز بک اوکندن دیمکدر (چون اادات تشبیه (محصول بیت)
 مجموعی خلقک ایچنسدن یربار اختیار ایلدم پری اصلی اول سبیدن

بنم کوزیمک اوکنیدن پری کی نوکون کندی * لشکر رفت و آن بت
 لشکر شکن رفت * هرگز مباد کس که دهد دل ببلشگری * لشکر
 عسکر دیمکدر (رفت یاه تا کید ایه فعل ماضی مفرد غائب کندی
 دیمکدر) بت صنم معناسنهند محبوبه اطلاق اولتور (لشکر شکن
 وصف نزکییدر عسکر قرچی دیمکدر بهادر مضامنه) هرگز اصلا
 دیمکدر (مباد نهی حاضر مفرد اولسون دیمکدر) که حرف بیان (دهد
 فعل مضارع مفرد غائب و یره دیمکدر) دل مقعولی (بلشگری با حرف
 صله یا نسبت عسکری به دیمکدر) (محصول بیت) عسکر کندی و اول
 عسکر شکن اولان محبوب دخی کندی اصلا کپسه عسکری به کوکل
 و یرر اولسون (عروض) بوقطعه بحر مضارعند که مقعول
 فاعلات معاعیل فاعلات اولور * و این قطعه هم * بوقطعه دخی
 دقبقینک اشعاری جمله سندندر * من ایضا در مادم خوار کستم *
 عزیز از ماندن داتم شود خوار * ایضا بو محمله دیمکدر (دیر کج
 معناسنه در) (مادم فعل ماضی متکلم وحده قائم دیمکدر) (خوار و او
 رعمیه ذلیل معناسنه) (کستم فعل ماضی متکلم وحده اولدم دیمکدر
) (عزیز ذلیل مقابلی) (ماندن مصدر در قالمق معناسنه) (داتم اضافتی
 صفتیه در) (شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (محصول بیت)
 بن بو محمله کج قائم خوار اولدم عزیز داتم قالمققدن خوار و ذلیل
 اولور یعنی بو مملکتده چوق اکلندم خوار و ذلیل اولدم * جواب
 اندر شمر بسیار ماند * عفونت کیرد از آرام بسیار * جوادات تعلیل
 اندر اادات ظرف (شمر شینک و میاک فتحه لریله حوض معناسنه
 صوریکن یره دیرلر) (ماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر
) (عفونت مصدر در رایحه کر به به دیرلر) (کرد فعل مضارع مفرد
 غائب طوتاردیمکدر) (آرام اکلنک توقف معناسنه در) (بساره اضافت
 بیانیه) (محصول بیت) (چونکه صوحوضده چوق قاله چوق اکلنک سندن
 ناشی عفونت حاصل ایدر حاصل کلام شاعر وقت و حالندن شکایت
 ایدر) (عروض) بوقطعه بحر هزج محذوفدر که معاعیلن معاعیلن
 فمقول اولور * غمار رجه الله وی نیز از متقدما نست و در زمان
 دولت سامانیان بوده است و طبعی خوش و شعری دلکش داشته است

و از جمله سخنان ویست این دو بیت * وی ضمیر عماره را جمعدر (نیز
 دخی دیمکدر) متقدمان الف نون اذات جمع متقدم تفعل یافتن اسم
 فاعلدر تقدیم ایدیجی دیمکدر (ایام یومک جمعدر زمان معناسنه) (دولته
 اضافت بیانیه دولتک مابعد بنه لایه) (بوده است اولشدر دیمکدر
 (طبعی باحرف تنکیر) شعری ده بویه (دلکش وصف ترکیبدر
 کوکل جکیجی معناسنه) (داشته ماضیدن قسمدر اثباتدن عبارتدر
 (جمله سخنان وی لامیه لردر انک سوزری جمله سندن دیمکدر
 (محصول ترکیب) عمار رجه الله اول دخی متقدمیندر و سامانانک
 ایام دولتنده اولشدر و خوش طبعی و دلکش شعری وارد و انک
 سوزری جمله سندنر بویکی بیت (قطعه) جهان ز برفی اگر چند
 کاه سیمین بود * زمرد آمد و بگرفت جای توده سیم * برف قار
 دیمکدر (اگر اذات شرط) چند کاه قاج وقت دیمکدر (سیمین با اذات
 نسبت نون حرف تأکید کومشلی دیمکدر (زمرد معروف) (آمد
 کلدی دیمکدر) (بگرفت پام تأکید ایله فعلی ماضی مفرد غائب طوبندی
 دیمکدر) (جای توده سیم لامیه و بیانیه توده یفین دیمکدر سیم کومش
 معناسنه در) (محصول بیت) جهان فاردن اگر چه قاج وقتدر کومشلی
 ایدی یعنی ایام ستاده روی ارض کومشلمش کی ایدی زمرد کلدی
 و گومش یفینک برنی طوبندی حاصلی بهارک حلولی سببیه زمرد
 مشابه اولان نباتات سبزانی مضحعل و بر باد و خراب ایلدی * نیکار
 خانه کشمیر یان بوقت بهار * بیاغ کرد همه نقش خویشن تسلیم *
 (نیکار خانه کشمیر یان لامیه نیکار خانه شول نقش او بنه دیر که انده
 نساو برکونا کون مندر جدر) (کشمیر بر ملکتنک اسمیدر باحرف نسبت الف
 نون اذات جمع کشمیر لیرک نیکار خانه سی دیمکدر) (وقت بهار بیانیه باحرف
 ظرف) (بیاغ باحرف صله) (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر
 (نقش خویشن بیانیه کندی نقشنی دیمکدر) (محصول بیت) (کشمیر لیرک
 نیکار خانه سی وقت بهارده مجموعی کندی نقشی بیاغ تسلیم ایلدی
 یعنی کنندیه نقدر نقوش و نساو پروار لیسبه باغچه و یردی حاصلی انواع
 شکوفه و ریاحین ایلد بیاغ نیکار خانه به دولدی (عروض) (بوقت عه
 بحر میشدندر که مفاعیلن فاعیلن فاعیلن فاعیلن) (واویر * و این قطعه هم

و نقطه دخی نمار کرد * غره مشو بانکه جهانت عزیز کرد * ای بس
 عزیز را که جهان گرد زود عوار * غره مغرور معناسنه (مشو
 نهی حاضر مغرور اولمه دیمکدر (بانکه با حرف صله) که حرف رابط
 صفت (بهانت تا حرف خطاب) ای حرف ندا تنیه معناسنه (بس
 چوقی دیمکدر (عزیز را اادات مفعول) که حرف بیان (زود تیز
 دیمکدر (محصول بیت) مغرور اولمه اکا که جهان سنی عزیز ایلدی
 یعنی جهانک اقبال ایله سنی عزیز ایله سنه مغرور اولمه آگاه اول که چوق
 عزیز جهمان تیز خوار و ذلیل ایلر * مارست این جهان و جهان
 جوی مارکیر * و زمار کبر مار برارد کههی دملر * مار ییلان دیمکدر
 حیه معناسنه در (جهان جوی وصف ترکیبی در جهان استینی یعنی
 طالب دنیا دیمکدر (مار کرده وصف ترکیبی در ییلان طوبیجی دیمکدر
 (برآرد فعل مضارع مفرد غائب جیقرر دیمکدر (کههی بعض کره
 دیمکدر (دمار دالک کسریله انتقام معناسنه در (محصول بیت)
 و جهان ییلاندر و طالب دنیا ییلان طوبیجی در ییلان طوبیجی دن
 بعضی کره ییلان انتقامن جیقرر یعنی جهان دائما خلقی زهر غم ایله
 دغسته اتمده ییلان کبیدر و آنک طالبی مار کیرد هزار واقع اولور که
 مار کیردن مار انتقامن الدیغی کبی عالم دخی طالبی غم و اندوه ایله هلاک
 ایدر (عروض) بوقطعه بحر مضارع ندر که مفعول فاعلات مقابیل
 فاعلات در * و در مقامات سلطان الطریقه شیخ مذکورست
 که روزی سلطان الطریقه ابوسعید قدس سره قوالی در پیش ایشان
 این بیت بخواند * قوالی با حرف وحدت قوال مبالغه اوزاننددر
 سوبیجی خواننده معناسنه (محصول ترکیب) سلطان الطریقه
 شیخ مقامات مذکور در که برکون سلطان الطریقه ابوسعید که
 روضه اولده تفصیل اولندی قدس سره نک بر قوال حضور لرنده
 یافینی او قودی (بیت) اندر غزل خویش نهان خواهم کشت * تار لب نو
 بوسه زخم چون تو بخوانی * اندر حرف نارف (غزل خویش لامیه
 کندی غزلده دیمکدر (نهان کیر لی دیمکدر (خواهم کشت اولتی
 استرم دیمکدر (نا دات تعلیل (بر حرف صله (لب تولا به سنک طودا که
 دیمکدر (بوسه زخم او به یم دیمکدر (چون اادات تعلیل (چون تو بر بنه

(بعض نسخه ده چوش واقع در اول وقت شب غزله را جمع اولور
 بخوانی اوقویه سین دیمکدر (محصل پیت) کنیدی غزله کیرلی
 اولقی استرم یعنی کیرلنک استرم تا کیم سنک طوداعکی او به یم چونکه انی
 اوقویه سین حاصلی سن اوقودنک وقت طوداعکی او پمک ایچون
 کنیدی غزله مستور اولقی مر ادایده رم * شیخ را وقت خوش شد
 پرسید که این شعر کیست گفتند ازان عماره فرمود پرخیزید تا زیارت وی
 رویم با جمع مر بدان زیارت رفتند * شیخ را اادات مخصوص شهنک
 (وقت خوش شد صفایاب اولدی دیمکدر کایندر) پرسید فعل مضارع
 مفرد غائب سؤال ایلمدی دیمکدر (که حرف بیان این ینسه اشارتدر
 (شمر کیست لامیه کیم شعر بدردیمکدر) گفتند فعل ماضی جمع غائب
 دیدیلر دیمکدر ازان عماره دن منقولدر دیمکدر (فرمود فیعل
 ماضی مفرد غائب بیوردی دیمکدر) (که حرف بیان پرخیزید فعل
 امر جمع مخاطب قانلق دیمکدر) (ناحرف تعلیل) (زیارت وی لامیه
 باحرف مصاحبت) (جمع مر بدان مر بدلر جعی ایله دیمکدر) (زیارت
 باحرف صله) (رفتید فعل ماضی جمع غائب کتدیله دیمکدر) (محصل
 ترکیب) شهنک خوشنه کلدی یعنی صفایاب اولدی سؤال ایلمدیکه
 بو کیمک شعر پدر دیدیلر عماره دن منقولدر بیور دیکه قانلق تا کیم
 انک زیارتنه کیده لم و مر بدلر جعیله زیارتنه کتدیله * عصری
 رجه الله مقدم شعراء عصر خود بوده است ووی را بمن الدوله
 محمود سبکتکین نظر قبول ملاحظت فرمود و از سخنان و بست
 این دو بیت در مدح او * مقدم شعراء عصر خود لامیه لر کنیدی
 عصر ینک شاعرل ینک مقدمی دیمکدر یعنی وقتنده جله به تقدیم
 اولتور دی (وی عصری به راجعدر) (اادات مفعول بمن الدوله
 بمن یمندن فیعل بمعنی فاعل مفعولنه مضاف دولته مینت و برچی
 یا فاعل بمعنی مفعول فاعلنه مضاف دوات کندله مینت لشمس باخود
 بمن بسار مقابلی صاغ دیمکدر دولتک صاغ جعی که صاغ هر خصوصه
 اشرف اولدیغدن باخود بمن آید معناسنه دولت کندوه بمن ایدر
 یعنی پادشاه باشی ایچون دیلر خلاصه سلطان محمودلقی در
 (بنظر باحرف مصاحبت) قبوله اضافت بیانه قبول رد مقابلی در

(ملاحظات ملاحظه نك جمعیدر ملاحظه بونده التفات منستاسنه
 (فرموده ماضیدن شمدر یوز مشدر دیمکدر) (ملاحظان وی لامیه
 (مدح اوده لامیه او سلطان محمود زاجعدر (محصول ترکیب)
 عنصری رحمه الله کنشدی زمانك شاعرانك مقدم واخلاصی
 اولمشدر وائی بمین الدوله محمود سبککین قبول نظر بیه التفاتان
 یوز مشدر وائک سوزرنددر بوائکی یلت سلطان محمودی مدحه
 * توان شاهی که اندر شرق و در غرب * جهود و کبر و ترشا و مسلمان *
 آن اسم اشارندر (شاهی یا حرف وحدت نوعه) (که حرف رابط
 صفت (اندر حرف طرف) (محصول یلت) سن اول برشا هشتین که
 شرق و غربده خلاصه جمع عالمده یهودی و نصرانی و یث پرست
 و مسلمان * همی گویند در سیح و تملیل * که یارب عاقبت محمود
 کردان * همی ادات تأکید (گویند فعل مضارع جمع غائب دیرل
 دیمکدر) (در حرف طرف) (تسبیح سبحان الله دیمکدر) (تملیل لاله الا الله
 دیمکدر مراد عبادات و ملاعاتدر) (که حرف بیان) (کردان فعل امر
 مفرد مخاطب ابله دیمکدر) (محصول یلت) یث اوله هر هوندر شرق
 و غربده یهود و کبر و ترشا و مسلمان دعا زنده دیرل که یارب عاقبتی
 محمود ابله بونده توریه واردر ندبر (عرض) (بوقطعه بحر هر چنددر که
 مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن در (واین رباعی هم) یوز باعی دخی
 ائک آثار سخندندر (رباعی) بکرفت سر زلف نورنك از دل نو *
 نزدود وفا و مهر زك از دل نو * بکرفت باه تا کید ابله فعل ماضی مفرد
 غائب طودی دیمکدر (سر زلف فاعلی) (رنك مفعول صریحی) (سر
 بونده اوج معناسنه در زلفه اضافت لامیه (نویده بویه رنك لون
 معناسنه در (دل ثوده لامیه (نزدود فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 پاسدن اچدی دیمکدر) (وفا فاعلی) (مهر و فایه مفعول و قدر) (رنك
 مفعولی) (محصول یلت) زلفك اوجی ستنك گوگلکدن رنك طودی
 یعنی قلبنك قاره لغندن زلفك سیاهه بویاندی وفا و محبت ستنك
 گوگلکدن پاس اچدی حاصلی بی رحمانی بیاندی * تا کم نشود
 کبر بلك از دل نو * موم از دل من برند و سنك از دل نو * تا حرف
 نوقت (کم كافك ضمیمه ضایع منستاسنه در) (نشود فعل نفی مستقبل

مفرد غائب اولیه دیمکدر (کبر بلك قبلان کبری دیمکدر) (برند فعل)
 مضارع جمع غائب ایلنور دیمکدر (محصول بیت) مادامکه سنک
 کوکلکدن قبلان کبری ضمایع و غائب اولیه بنم کوکلدن موم الورد
 یعنی نرمیت و رفو و حزنی بنم کوکلدن الورد که آتش غمدن مومه
 دو شمدر و طاهی سنک کوکلکدن الورد یعنی بی شفقت و بی اوصاف لغی
 سکا اسناد ایدر حاصلی بوکبر و نخوتی ترک ایتمیجه سکا بی رحم
 بکا محزون دیرلر (عروض) بود باهی شجره اخرج اوزانسندر که
 مفعول مفاعیل مفاعیل فعل در * و گویند و را مثنویات یسبار
 بود ماست خوشیچ بمدح سلطان مذکور و یکی ازان جمله موسومست
 بواق و عذرا اما ازانها عین و اثر پیدائست * و راوی عنصری به
 راجعدر (را ادات تخصیص انک دیمکدر) (متوشح تفعل بایندن اسم
 مفعولدر مزین معنائه) بمدح سلطان لامیه باحرف مصلحت
 (مذکوره اضافت مسفتهدر) (موسوم اسم مفعول اسم لشم معنائه
 (وامق برعاشقک اسمیدر) (عذرا برنجوبه نک اسمیدر بر برینه عاشق
 و معشو قلردر) (آن مثنویانه اشارتدر) (ها ادات جمع) (عین پوند
 نسخه سندن عبارتدر) (اثر عطف تفسیریدر) (پیدا ظاهر دیمکدر
 (محصول ترکیب) و دیرلر که انک چوق مثنویلری وارد سلطان
 مذکور مدحی ایله مزین یعنی انک حقنده چوق مثنوی سوبلشد
 و اول جمله دن بری وامق و عذرا ایله موسومدر اما انلردن عین و اثر
 ظاهر دکلدر حاصلی وامق و عذرا قصه منی نظم ایلشدر لکن
 نسخه سی یوقدر * عسجدی رحمه الله وی از مروست و از جمله
 مادحان بمین الدوله بود و در تهنیت فتح وی مرهند و ستاراقصیده دارد که
 مظهرش اینست * وی عسجدی به راجعدر (مرو برشهرک آیدر
 (جمله مادحان بمین الدوله لامیه لدر بمین الدوله نک مادحان بک
 جمله سندن دیمکدر) (بود ادات ماضی ایدی دیمکدر) (تهنیت تبرک
 معنائه در فتحه اضافت مفعولته) (ووی به لامیه وی بمین الدوله به راجعدر
 (مرادات تأکید) (را ادات مفعول) (قصیده باحرف وحدت) (همزه
 حرف توسل) (دارد فعل مضارع مفرد غائب اثبات معنائه وارد
 دیمکدر) (که حرف بیان) (مظهرش شین ضمیر قصیده به راجعدر

ایست بودر دیمکدر (محصول ترکیب) عسجدی رجه الله اول
 مردندر و بین الدوله که سلطان محمود در آنک ماد حلی جله سندن در
 حاصلی انک شعرا سندن ابدی هند و سنانی سلطان محمود فنی
 نهینه سنده برقه صیده سی وارد که مطلق بودر (یت) ناشاه خرده
 بین سفر سومات کرد * کردار خویش را علم معجزات کرد * تا حرف
 توقیت (شاه خرده بین موصوفک صفته اضافتیدر خرده بین وصف
 ترکیبی در مدقی معناسنه) (سفر سومات پیا نبه سومات هنده برشهر در که
 آتش پرستارک موبد موبدانلری آنده در بوت پرستارک ریم پیاسی کی
) (کرد فصل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (کردار کافک فحیه
 و صغ ترکیبی در عمل معناسنه) (خویشه اضافت لامبه) (را ادات صله
) (علم معجزات مجازا پیا نبه علم سنجاق دیمکدر کردک مفعولی محذوف
 نصب کرد دیمکدر) (محصول یت) مدقق اولان پادشاه سومات
 سفرینی ایلدیکی وقت کندی عملنه معجزات سنجاقی نصب ایلدی
 یعنی معجزات محمدیه دن استمداد ایلدی (عروض) بویت بحر
 مضارعند که مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات در * ودر وصف
 خرزیه گوید * وقاون و صفته سویلر (قطعه) آن زبرد رنگ
 و مشکین بوی و طعمش بغم شهد * رنگ دیبا دارد او کو بی و بوی
 عود خام * زبرد رنگ و صف ترکیبی در زبرد رنگی دیمکدر
 زبرد پریشل زمرده مشابه طاشدر (مشکین بوی ده وصف ترکیبی در
 مسک قوقولی دیمکدر) (طعم لذت معناسنه) (شین ضمیری زبرد رنگه
 راجعدر) (طعم شهد پیا نبه بال لذتی دیمکدر) (رنگ دیبا پیا نبه دیبا
 رنگی دیمکدر) (دارد وارد دیمکدر) (اوضمیرینه زبرد رنگه راجعدر
) (کو بی ادات تشبیه) (و بوی عود خام پیا نبه خام عودا ناجی قوقوسی
 دیمکدر) (محصول یت) اول زبرد رنگی و مسک قوقولا، لذتی بال
 لذتی کی اولان شیده کو یا دیبا رنگی و خام عودا ناجی قوقوسی وارد
 * چون بیری دی شود هر یک از آن ده ماه نو * ورنبری باشد اندر ذات
 خود ماه تمام * چون ادات تعلیل (بیر بدی باه تا کو دیله فعل مضارع
 مفرد مخاطب کسه سین دیمکدر) (شود فعل مضارع مفرد مخاطب
 اولور دیمکدر) (هر یک هر بیری دیمکدر) (آن خرزیه اشارندر) (ده

اون ديمكدر دالك فتحي وهام اصليه ايله (ماه نويكي آي ديمكدر) (ور
 وا كردن مخفف (نبري فعل نفى مستقبل مفرد مخاطب كسيه سك
 ديمكدر (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور ديمكدر) (اندرادات
 ظرف (ذات خود پيسانه) (ماه تمام بتون آي ديمكدر) (محصول يث)
 چونكه بو اوصاف ايله موصوف اولان قاو و ني كسه سين آندن هر بري
 اون ايكي آي اولور و اگر كسيه ايسك كسندى ذاتنده بتون آيدر
 (عروض) بوقطعه بحرمل ميمدركه فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلات اولور* فرخى رجه الله وى نيز در ايام بين الدوله بودواز
 فواضل انعامات وى مال خطير بدست آورد عزيمت تماشاى سمرقند
 كرد چون نزديك آن خط رسيد قطاع طريق هرجه داشت بيردند
 سمرقند درآمد و خود را ظاهر نكرد روزى چند انجا بود اين قطعه
 را بكفت و باز كشت* وى نيز اول دخى ديمكدر (در حرف ظرف
 (ايام بين الدوله لاميه بين الدوله ك زمانده) (بودايدى ديمكدر
 (فواضل فاضلك جمع در آرتق معناسنه) (انعاماته اضافت لاميه
 انعاملرينك ارتقيدن يعنى كفاف نفس و عيال دن ماعدا ارتقيدن
 ديمكدر) (ويه اضافت لاميه وى بين الدوله به راجعدر) (مال خطير
 پيسانه خطير حاه مهمله ايله وافر معناسنه) (بدست با حرف صله اله
 ديمكدر) (آورد فعل ماضى مفرد غائب كتوردى ديمكدر) (عزيمت تماشا
 مصدر ك مفعول نه در عزيمت قصد معناسنه تماشا سمر ديمكدر) (سمرقنده
 اضافت پيسانه سمرقند بر شهر ك اسميدر) (كرد فعل ماضى مفرد
 غائب ايلدى ديمكدر) (چون ادات فعليل (نزديك يعنى ديمكدر
 (قطاع طريق بول كسيه) (هرجه هر نه ديمكدر) (داشت فعل ماضى
 مفرد غائب حكايه بي متضمن طوتاردى ديمكدر) (بيردند فعل ماضى
 جمع غائب الديلر ديمكدر) (بسمرقند با حرف صله) (درآمد كيردى
 (خود را را ادات مفعول (ظاهر نكرد ظاهر ايلدى) (روزي چند
 بر قاچ كون ديمكدر) (انجا اول محله) (بود ايايى ديمكدر) (اين قطعه را
 را ادات مفعول) (بكفت سو بيلدى) (باز كشت رجوع ايلدى
 (محصول تركيب) (فرخى رجه الله اول دخى بين الدوله سلطان
 محموندك زمانده ايدى و انك انعاملرى ارتقيلردن وافر مال اله

کنورمش ابدی سمرقند سیر برینه قصد ابلدی چونکه اول صنوره
 یقین ابرشدی قطاع طریق هر نه می و ارایسه الدبیر سمرقند کبردی
 و کندینی آشکار ابلدی بر قاج کون اول محله اولدی بو قطعه بی
 سو بلدی و رجوع ابلدی دوندی (قطعه) همه نهم سمرقند سر بسر
 دیدم * نظاره کردم و در باغ و راغ و وادی و دشت * همه مجموعی دیمکدر
 (نهم سمرقند لامیه مجموعی سمرقندک نعمتی دیمکدر) سیر بسر باشند
 باشد دیمکدر (دیدم فعل ماضی متکلم وحده کوردم دیمکدر) نظاره کردم
 سیر ایلدم دیمکدر (در حرف صله) باغ معروف (راغ طالع) نکرده اولان
 چیز از دریل اتباع و مرا و چه دن دخی اولور (وادی دره دیمکدر) دشت
 اووه بعضی نسخه ده مصراع ثانی (نظاره) چو بکردم پی باغ و وادی
 و دشت واقعدر بنه معنی بر در (محصول پیت) مجموع نهم سمرقندی
 باشند باشد کوردم باغ و راغ و وادی و دشته نظر ایلدم حاصلی
 جمله سینه با قدم و نعمت لرینی کوردم * چو بود کبسه و جیب من از
 درم خالی * دلم ز صحن امل فرش حریم بنوشت * چو ادات تعلیل (بود
 ادات ماضی ابدی دیمکدر) کبسه معروف (جیب کذلک) منه اضافت
 لامیه (درم پاره دیمکدر) خالی بوش معناسنه در (صحن امل مجازا بیانه
 صحن اورتی معناسنه در (امل مأمول معناسنه در (فرش حریم ده مجازا
 بیانه یا حرف مصدر فرش دوشک دیمکدر) حرم مسرور معناسنه در
 (بنوشت یا حرف تأکید) نوشت نوک خنمی و واوله فحیله فعل ماضی مفرد
 غائب دوردی دیمکدر یعنی طی ابلدی بوکدی (محصول پیت)
 چونکه بنم کبسه و جیب درم دن خالی ابدی یعنی پارم بوق ابدی
 کوکلم امل صحنه دن مسرور لقی فرشنی دوردی بوکدی حاصل کلام
 کام آور اوله مدی تمی دستلکی حسبیه * بیی ز اهل هنر بارها
 شهر شهری * شنیده بودم کوثر یکبست جنت هشت * بیی چوق
 دیمکدر (اهل هنر بیانه) بارها نیجه کره دیمکدر (پهر شهری با
 حرف ظرف) یا حرف وحدت هر بر شهرده دیمکدر (شنیده بودم
 اشتهش ایدم دیمکدر) کوثر جنتده حضرت رسول صلی الله تعالی
 علیه وسلم حوض شریفک اسمیدر یا خود مطلقاً آفر صو معناسنه
 (یکبست بر در دیمکدر) جنت جناب حقک مؤمنلره وعده کریم

پیوردینی مقام عالیہ نک اسمبدر باخورد مطلقا باغچه دیمکدر (هشت
 سکن معناسنددر (محصول بیت) هر برشهرده اولان اهل هزندن یعنی
 علمدان ایشتدم که کوثر بر جنت سکر بو صورتده بهر شهری اهل هنرک
 صفتی اولور باخود اهل هزندن نیجه کره اشددم که هر برشهرده بر کوثر
 کپی صو و سکر حنت کپی باغچه واردر بو صورتده کوثرک صفتی اولمش
 اولور نطقن نل * هر ار جنت دیدم هزار کوثریش * ولی چه سود که
 لب نشنه باز خواهم کشت * چه سود نه فائده دیمکدر (که حرف
 تعلیل) لب نشنه وصف ترکیبدر غایت حرارتندن نکاتندر (باز خواهم
 کشت کیرو دونسم کرک دیمکدر (محصول بیت) بوشهرده بیک جنت
 و بیک کوثرذن زیاده کوردم لکن نه فائده که حرارتلی دونسم کرک یعنی
 دفع عطش مقدر اولمبی * چو دیده نعمت یئند بکف درم نبود *
 سری بریده بود در میان زرین طشت * (چو ادا ت تعلیل دیده
 کوز دیمکدر) یئند فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر (نعمت
 مفعولی) (بکف یا حرف ظرف کف الدن عبارتدر) (نبود فعل نئی
 مستقبل مفرد غائب اولیه دیمکدر) (سری یا حرف تشکیه بریده
 کسک دیمکدر بود) (فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (در حرف
 ظرف) (میان زرین طشت لامیه زرین التون لکن (محصول بیت)
 چونکه کوز نعمتی کوره الده درم اولیه شول کسک باش کپی اولور که
 التون لکن اور تاسنده اوله یعنی باش کسلد کده فصرکه التون لکن ایچنده
 اولسبله ملتذا اولدینی کپی درمه نعمتک دینی فائده سی اولماز (عروض)
 بوقطعه بحر محنت مجنوندر که مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلات اولور
 * فردوسی رجه الله وی از طوسست و فعلل و کمال او ظاهر کسی را
 که چون شاهنامه نظمیی بود چه حاجت بمدح و تعریف دیگران
 می گویند که وی بد هفت مشغول بود بروی نهدی رفت بقصد تظلم
 روی بفرزین نهاد که نختگاه سلطان محمود بود چون بانجا رسید
 و پر باغستان آن می گذشت دید که کسی نشسته اند و معاشرت اشتغال
 تمام دارند دانست که ملازمان سلطانند باخود گفت پیش ایشان روم واز
 ایشان کیفیت حال معلوم کنم * طوس بر شهرک اسمبدر (کمال اولامیه
 انک کالی دیمکدر) کسی را رادات تخصیص یا حرف وحدت بر کیمه نک

دیمکدر (که حرف رابط (چون ادات تشبیه (نظمی با حرف
وحدت (بود فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر (چه حاجت
نه لازم دیمکدر (بمدح با حرف صله تعریف دیگران لامیه غیر یلرک
تعریفنه دیمکدر (می گویند که نقل ایدرل که (وی ضمیر فردوسی به
راجعدر (بد هفت با حرف مصاحبت (دهفت اکتیجیلاک دیمکدر
(مشغول بود مشغول ایدی دیمکدر (بر حرف صله (وی فردوسی به
راجعدر (آدمی ظلم معناسنه در (رفت واقع اولدی دیمکدر (بقصد
ظلم بیایه با حرف مصاحبت (ظلم شکایت معناسنه در (بغز نه با
حرف صله غزنین یرشهرک اسمیدر (نهاد فعل ماضی مفرد غائب
فودی دیمکدر (روی نهاد توجه ایلدی دیمک اولور (که حرف
رابط (تختگاه سلطان محمود لامیه تخت معروف کاه لیدان مکان
تخت مکانی دیمکدر که پادشاهک توطن ابتدکی شهره دیلر (بود ادات
ماضی ایدی دیمکدر (چون ادات تعلیل (بایجا با حرف صله (رسید
فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر (بیرباغستان آن لامیه بر ادات
صله آن سلطان محموده اشارتدر (می ادات تأکید (گذشت فعل ماضی
مفرد یکدی دیمکدر (دیده بویله کوردی دیمکدر (که حرف بیان
(سه کس اوج کیمسه دیمکدر (نشسته اند او نورمشارد دیمکدر (بمعاشرت
با حرف صله معاشرت مقاعله یا شدن مصدر در بونده ذوق معناسنه در
(اشتغال افعال یا شدن مصدر در مشغول اولوق معناسنه در (دارند یا شدن
عبارتدر (دانست فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر (ملازمان سلطان
لامیه (ملازم منسوب و خدعه معناسنه در (با خود با حرف صله
(پیش ایشان لامیه انلرک فتنه دیمکدر (روم فعل مضارع مکلم و حده
نکیم دیمکدر (محمول ترکیب) فردوسی رحمه الله اول طلوسند ندر
بوتک فضل و کمال ظاهر در بر کیمسه نک که شاهنامه گنی بر نظمی اوله
غیر یلرک مدح و تعریفنه نه حاجت نقل ایدرل که اکتیجیلاک مشغول
ایدی ا کاطلم واقع اولدی یعنی بریدن ظلم کوردی شکایت حال قصدیه
غزیننه توجه ایلدی که سلطان محمودک تختگاهیدر چونکه اول محله
ایرشدی و تاتک باغسلتی لوزره یکدی کوردیکه اوج کیمسه لوزر مشلر
و تمام عیش و عشرته اشتغال لری وار یلیدی که سلطانک خدمه زند ندر

کند و کند و به دیدی انلرك قته كیده یم و انلردن کیفیت حالی معلوم
 ایده یم یعنی پادشاهه عرضحالک طریقی ندر و پادشاهک بنم دادیمی
 آلفه اعائی اولورمی تقبش ایده یم * چون نزدیک ایشان رسید ازوی
 متوحش شدند و گفتند مجلس مارا منقص خواهد ساخت هیچ به ازان
 نیست که چون بیاید بگوییم ماشاعران پادشاهیم و باغیر شاعران
 صحبت نمی داریم و سه مصراع بگوییم رابع نداشته باشد پس کویم
 هرکس که مصراع رابع بگوید با وی صحبت میداریم و کرنه مارا
 معذوردار * چون ادات تعلیل (نزدیک یقین دیمکدر) (نزدیک ایشان
 انلرك یقینه دیمکدر) (رسید فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیمکدر
) (وی ضمیر فردوسی به راجعدر) (متوحش تفعیل بایندن اسم فاعلدر
 توحش ایدیمی دیمکدر) (توحشک معنای لازمیسی قلبک اور که سی
) (شدند فعل ماضی جمع غائب اولدیلمر دیمکدر) (گفتند ده بویه دیدیلر
 دیمکدر) (مجلس مارا ادات مفعول اضافت لامیه بزم مجلسی دیمکدر
) (منقص مکدر دیمکدر) (خواهد ساخت ابلیسر در) (به ازان اندن
 اهلاد دیمکدر) (نیست یوقدر دیمکدر) (که حرف بیان) (چون ادات تعلیل
) (بیاید بآئکبد و بآء منقلب ایله فعل مضارع مفرد غائب کلمه
 دیمکدر) (بگوییم بآء کبد ایله فعل مضارع متکلم مع الغیر دیه لم دیمکدر
) (ماییز دیمکدر) (شاعران پادشاهیم لامیه الف نون ادات جمع یا و یم
 ادات متکلم مع الغیر پادشاهک شاعر لری ییز دیمکدر) (باغیر شاعران
 لامیه) (یا حرف مصاحبت شاعر لک غیری ایله دیمکدر) (مصاحبت
 صحبت ایلک مناسبه) (نمی داریم فعل نفی مستقبل متکلم مع الغیر طوعیمیز
 یعنی ابلیز دیمکدر) (سه مصراع اوج مصراع دیمکدر) (بگوییم
 بآء کبد ایله فعل مضارع متکلم مع الغیر سنو بلیه لم دیمکدر) (نداشته
 ماضی منفیدن قسمدر و نفیدن عبارتدر) (نداشته باشد اولمش اوله
 دیمکدر پس صکره دیمکدر) (هرکس که هر کیسه که دیمکدر) (بگوید
 بآء کبد ایله فعل مضارع مفرد غائب سو بلیه دیمکدر) (باوی با حرف
 مصاحبت وی که راجعدر) (و کرنه یوخسه دیمکدر) (دار امر حاضر
 مفرد ملوت دیمکدر) (محصول ترکیب) (چونکه فردوسی انلرك یانه
 ابرشدی یعنی یقین کلدی اندن اوز کدیلمر و دیدیلر بزم مجلسی مکدر

ایلیسر در هیچ اندن اعلا یوقدر که چونکه کله دیده لم که بزاد شاهک
 شاعر ل یوز وشاعرک غیری ایله مصاحبت المپوز و اوج نصراع
 سوبلیه لم که دردنجیسی اولمش اوله اندن صکره دیده لم هرکس
 دردنجی مصراع سوبلیه انکله صحت ایلرز بوخسه بزی معذور
 طوت دیو بواسلوب اوزره دفعنه رأی ایلدیلر * چون بایشان رسید
 آنچه باخود مخمر ساخته بودند باوی بگفتند گفت آن مصراعها که
 گفته اید بخوانید عنصری گفت * چون ادات نعلیل بایشان
 با حرف صله انلره دیمکدر (آنچه اول نسنه بی که دیمکدر) (باخود
 با حرف مصاحبت کندی ایله دیمکدر) (مخمر تفعیل باندن اسم مفعولدر
 حسب الفقه یوغرلمش دیمکدر ترتیب رأیدن عبارتدر) (مخمر ساخته
 بودند ترتیب رأی ایلش ایدیلر دیمکدر) (باوی با حرف صله فردوسی به
 راجعدر) (ها ادات جمع) (که حرف رابط) (گفته اید فعل ماضی
 جمع مخاطب سوبلش اید بکرز دیمکدر) (بخوانید باء تأکید ایله
 فعل امر جمع مخاطب او قویین دیمکدر) (محصول ترکیب) چونکه
 فردوسی انلره ابرشدی اول نسنه بی که کندی یدلرنده رابطه ویرمشار
 ایدی سوبلدیلر فردوسی دیدی اول مصراعلر که سوبلش سکرز او قویین
 اول شاعرلر دن بری عنصری ایدی دیدی (مصراع) چون عارض توماه
 نباشد روشن * چون ادات تشبیه (عارض یکاق عجم فتح را ایله او قوزلر
 (تویه اضافت لامیه) (ماه نباشدک فاعلی روشن مفعول به صریحی
 نباشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولمز دیمکدر) (محصول مصراع)
 سنک یکاغک کی ای روشن اولمز یعنی قرک ضیاسی سنک یکاغک
 نوردن دوند (فرخی گفت) ول شاعرلرک بری دخی فرخی ایدی دیدی
 (مصراع) همرک رخت کل نبود درکلشن * همرک رخت لامیه
 همرک رنکدش دیمکدر (تاضمیر خطاب سنک رختک رنکدشی
 یعنی رختکه بکرز دیمکدر) (کل نبودک فاعلی) (درکلشن مفعول فیهی
 نبود فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولمز دیمکدر) (محصول مصراع)
 سنک رختکه بکرز کلشنده کل اولمز یعنی سنک یکاغک رنکدش هیچ
 برکل یوقدر (عسجدی گفت) بری دخی عسجدی ایدی دیدی
 (مصراع) مرکانت همی گذر کند از جوشن * مرکانت تاضمیر خطاب

مژگان کر پک دیمکدر (همی ادات تأکید) گذر کند کچر تأثیر ایلر
 دیمکدر (جوشن زره معنای که چو قال دخی دیرل (محصول مصراع)
 سنک کر پکک جوشنندن کچر یعنی او یله مرنیزد که زره جوشن
 حائل اولمز * چون فردوسی این سه مصراع بشنید بودیمه گفت *
 چون ادات تعلیل (محصول ترکیب) چونکه فردوسی بواج مصراع
 اشتدی بداهه یعنی علی الفور سویلیدی (مصراع) مانند ستان کیو
 درجنگ پشن * مانند ستان کیو بیانیه و لامیه (مانند ادات تشبیه
 ستان مزارق دیمکدر) کیو کاف عربک کسریله بریها در پهلوانک
 اسمبندر (در حرف ظرف) جنگ پشن لامیه پشن ده بر پهلوانک
 اسمبندر بونارل مجازیه سی مشهور در ذکر فیضیه محتاج مراد
 ایدین شاهنامه به مر اجمت ایلسون (محصول مصراع) مصراع اوله
 صر بوط سنک کر پکک زرهدن گذر ایلر پشنگ جنگنده کیوک
 سکوسی کی * ایشان از آن متعجب شدند و از قصه کیو و پشن استفسار
 نمودند آنرا مشروح باز گفت بعد ازان بمجلس سلطان افتاد و مقبول
 نظری شد وی را گفت مجلس ما فردوسی ساختی و بدان سبب
 فردوسی تخلص کرد * ایشان ضمیر جمع شعرا به را جعدر (آن بومصراع
 اشارت در) قصه کیو لامیه (استفسار استفعال بایندن مصدر در
 سؤال معنای) نمودند فعل ماضی جمع غائب بونده ایلدیلر دیمکدر
 (آرا آن قصه به اشارت در را ادات مفعول) مشروح اسم مفعول بونده
 مفصل معنای) باز ادات تأکید (بمجلس سلطان لامیه با حرف
 صله) افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر (مقبول نظری
 لامیه لر در وی فردوسی به را جعدر (را ادات صله) مجلس ما لامیه
 بزم مجلسمزی دیمکدر (فردوسی با حرف نسبت فردوس جنت دیمکدر
 ساختی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده ایلدک دیمکدر (بدان با حرف
 مصاحبت دان همدن منقلب) (محصول ترکیب) فردوسی بومصراع
 رابعی سویلیجه شاعر لمتعجب اولدیلر و کیو و پشن قصه سندن
 سؤال ایلدیلر اول قصه بی مفصل سویلیدی ائدن صکره مجلس
 سلطانه دوشدی یعنی داخل مجلس خاص اولدی و سلطانی نظر بنگ
 مقبول اولدی حاصلی نظر صکره پادشاه اوادی و فردوسی به

سلطان محمود دیدی بزم مجلسی چته منسوب ایلدک اول سبب ایلد
 فردوسی تخلص ایلدی یعنی فردوسی تخلص اتمسند سلطان محمودک
 یوکلای سبب اولدی* و چون چند گاه برآمد بنظم شاهنامه مأمور
 شد و هزار بیت بگفت و پیش سلطان آورد و تحسینهای فراوان
 یافت و هزار دینار زر سرخش انعام فرمود پس در مدت سی سال
 شاهنامه را تمام ساخت و پیش سلطان آورد و بدستور آنچه پیشتر واقع
 شده بود در مقابله هر بیت یکدینار زر سرخش توقع میداشت* چون
 ادات تعلیل (چند گاه بر قاج زمان دیمکدر گاه ادات زمان) برآمد بونه
 یکدی دیمکدر (بنظم شاهنامه لامیه با حرف صله) پیش سلطان
 لامیه سلطانک حضورینه دیمکدر (آورد فعل ماضی مفرد غائب
 کنوردی دیمکدر) تحسینهای فراوان موصوفک صفت (ها ادات جمع
 یا اضافه توسل فراوان بول دیمکدر کز زدن عسارتند چوق چوق
 تحسینلر) یافت فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر (زر سرخش
 بیانه شین ضمیر فردوسی به راجعیدر اکا خالص التون دیمکدر) پس
 صکره دیمکدر (می اوتوز معناسند در) (را ادات مفعول) ساخت فعل
 ماضی ایلدی دیمکدر (بدستور آنچه بیانه با حرف مصاحبت) دستور
 دالک ضمیمه قاعده دیمکدر اول قاعده به بناء که دیمکدر (پیشتر
 مقدم دیمکدر) واقع شده بود واقع اولمش ایدی (در حرف ظرف
 (مقابله هر بیت لامیه با حرف وحدت هر بیت مقابله سنده دیمکدر
 (توقع امید معناسند در) می ادات حکایه) داشت فعل ماضی مفرد
 غائب طوناردی دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه بر قاج زمان یکدی
 شهنامه نظمینی ایلد مأمور اولدی و یک بیت سویلدی و حضور
 سلطانه کنوردی چوق چوق تحسین وافرینلر بولدی و خالص التون
 اوله کف یک التون انعام پیوردی صکره اوتوز بیل مننده شاهنامه بی
 تمام ایلدی و حضور سلطانه کنوردی و اول قاعده و وزره که مقدم
 واقع اولمش ایدی هر بیتک مقابله سنده خالص التون اوله رقی بر
 التون امید ایلد ایدی* حاسدان خوض کردند و گفتند شاعر بر آنچه
 قدر آنکه ویزا بدین قدر عطا شرافراز کرد اند و صله و برابر شصت
 هزار درم فرار دادند فردوسی ازان برنجید فیکریند دران وقت که آن

درمهارا آوردند وی در حمام بود چون از حمام بیرون آمد پیست
هر از درم یحما می داد و پیست هر از درم بققای که فقاعی چند
آورده بودند و پیست هر از با آن کسان که آنرا آورده بودند و ملطازرا
بچهل بیت کا پیش مذمت کرد که از آن جسیله است این چند بیت *

حاسدن الف نون ادات جمع حسدا بدیجی دیمکدر (خوض مصدر در
القا معناسنه یونده غرضنه مبنی اولان کلامه دیرلر (شاعری یا حرف
وحدت (را ادات تخصیص (قدر دالک سگونله یونده مرتبه و حیثیت
معناسنه در (که حرف بیان پر باشد مقدر در (بدیجی یا حرف مصاحبت
دال همزمه دن مغلوب (قدر دالک قحیله مقدار معناسنه در (سرافرلر
عالی دیمکدر (کر داند فعل ماضی جمع غائب ایلله لر دیمکدر (صله
جازه معناسنه در (ویه اضافت لامیه (را ادات مفعول (پر حرف صله
شصت هر از التمش یک دیمکدر (درم آق آقه معناسنه در (دادند
فعل ماضی جمع غائب و یریلر دیمکدر (پر بخید یله تا کیدایله فعل ماضی
مفرد غائب اینجندی دیمکدر (می ادات تأکید (کونند فعل مضارع
جمع غائب دیرلر دیمکدر (دران وقت اول وقتده (درمهارا را ادات
مفعول ها ادات جمع (آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر
دیمکدر (وی فردوسی به راجعدر (در حرف طرف (حمام معروف
(بود ادات ماضی ایدی دیمکدر (بیرون آمد جقدی دیمکدر (پیست
هر از یرکری یک دیمکدر (یحما می یا حرف صله یا حرف نسبت
جماججی به دیمکدر (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی دیمکدر
(بققای یا حرف صله یا حرف نسبت فقاع فالك فنی و فالك تشدید یله
کنندنه نسخه ایچیلن قابه دیرلر مشربه کی بعضیلر یوغازی طاز اولوق
لازم دیمشله صراخی کی یا حرف نسبت یونده مشربجی دیمک اولوق
(که حرف تعلیل (فقاعی یا حرف وحدت (فقاعی چند براق سیراخ
دیمکدر (آورده بودند کتورمش ایدیلر (یا آن کسان یا حرف صله
اول کی سله دیمکدر (آن درمه اشارتدر (را ادات مفعول (سلطان را
را ادات مفعول (یحهل بیت یا حرف مصاحبت چهل فرق دیمکدر فرق
بیت دیمک اولور (مذمت هجو معناسنه (که حرف بیان (مخضول ترکیب)
حاسدن غرضنه مبنی بو کلامی القا ایلدیلر و دیدیلر بر شاعرک نه حیثیتی

اولور که بوقدر عطا الیه ممتاز و عالی ایلملر و انک جائزه سی التمش بیک
 اخه به قرار و یردیلر فردوسی بوندن ایچندی دیرلر که اول وقتده که
 اول درملری کتور دیلر فردوسی جامده ایدی چونکه جامدن چیقدی
 بکری بیک درهم حسانچی به و یردی و بکری بیک شربنجی به زیر
 یرقاج سراجی کتورمش ایلدیلر و بکری بیک اول کیمه لره و یردیکه
 درملری کتورمش ایلدیلر یعنی کتورنلره و یردی حاصلی جامدن چقمدن
 اول التمش بیک تکمیل صرف ایلمدی و سلطانی فرق یت ارتق
 اکسک هجو ایلمدی اول هجو جله سشدنر بو یرقاج یت (مثنوی)
 اگر شاهرا شاه بودی پدر * (بستر پله سادی مرآتاج زر * اگر
 ادا ت شرط (شاهرا را حرف تخصیص شاهک دیمکدر (شاه تائی
 بودی نک مفعولی (پدر فاعلی بود ادا ت ماضی (با حرف حکایه اوله
 ایدی دیمکدر (بسر با حرف صله بسرم تقدیرنده (بر حرف تأکید
 (نمادی با حرف حکایه قور ایدی دیمکدر (تاج ز بیانه (محصول یت)
 اگر شاهک پدری شاه اولیدی بتم باشم التون تاج قور ایدی یعنی
 اگر آمده مبالغه ایدردی فهم اولندی که ولد زنا ایش دیمک استر زرا
 صاحب نسب و حسب اهل هنر قدرین پیلور بیت ایلز دیمک استر
 * چواندر تبارش بزرگی نبود * تبارست که نام بزرگان شوند * چو
 ادا ت تعلیل (اندر ادا ت ظرف (تبار قوم و قبیله و نسل معناسنه
 (شبن ضمیر شاهه راجعدر (بزرگی با حرف مصدر ادا ت دیمکدر
 (نبود ادا ت نئی ماضی بوق ایدی دیمکدر (نیاست قادر اولدی
 دیمکدر (که حرف بیان (نام شان و شهرت معناسنه در (بزرگانه اضافت
 لامیه اولورلک نام و شسانی (شوند فعل ماضی مفرد بونده مصدر
 معناسنه در اشته که دیمکدر (محصول یت) چونکه انک نسلنده اولورلک
 بوق ایدی اولورلک نام و شسانی اشته که قادر اولدی یعنی نسلنده اولورلک
 اولمغله اولورلک رسم و قانونی دکابوب عمل ایتمدی * درختی که تلکست
 اورا سرشت * کرش در نشانی بیاغ بهشت * درختی که با حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت تلخ آجی دیمکدر (اودرخته راجعدر
 (را ادا ت تخصیص (سرشت طبعیت دیمکدر (کر ادا ت شرط (شبن
 ضمیر درخته راجعدر (در حرف تأکید (نشانی فعل مضارع مفرد

مخاطب دبکرایسک دبمکدر (باغ بهشت بیابانه) (با حرف صله بهشت
 جنت دبمکدر (محصول بیت) بر آغاج که انک طبعی آجیدر یعنی
 حاصلاتی نلخدر اگر انی جنت باغنه دبکرایسک * و راز جوی خلدش
 بهنگام آب * بیخ انکین ریزی و شیر ناب * و روا کردن بمقدر
 (جوی خلد لامیه جوی ارمق دبمکدر خلد جنت معناسنه) (شین صمیر
 درخته راجعدر) بهنگام آب بیابانه با حرف طرف بهنگام وقت معناسنه
 صو و وقتنده یعنی صولا بیخ و قتنده دبمکدر (بیخ با حرف صله) بیخ
 کوک دبمکدر (انکین بال دبمکدر) (ریزی فعل مضارع مفرد مخاطب
 دو که سین دبمکدر) (شیر ناب بیابانه شیر سود دبمکدر ناب خالص معناسنه
 (محصول بیت) و اگر اول اغاچه جنت ایر ماغدن صولامق و قتنده
 کوکنه بال و خالص سوت دو که سین یعنی صورینه جنت بالیدن
 و جنت سودندن صولایه سین * میر انجیام کوهر بکار آورد * همان
 میوه تلخ بار آورد * سیر انجیام عاقبت دبمکدر (کوهر اصل و جلیت
 معناسنه در آوردن مفعول صیر می بکار غیر صیر می) (با حرف صله
 کارایش دبمکدر) (آوردن فعل مضارع مفرد غائب کثور دبمکدر) (همان
 انجیق دبمکدر) (میوه تلخ موصوفه صفت اضافه افتیدر) (بار بیش دبمکدر
 (محصول بیت) بیت اوله میر بو طبر اول اغاچی جنت ایر مغلوله تریه
 ایلسک عاقبت اصلنی فعله چهار انجیق آچی بیش کثور یعنی ویر حاصلی
 جلی اولان طبعیت میر کوزه تأدیبه و تریه ایله جمن * پس از ان بخشی
 شد هر چند ویرا طلب کردند نیافتند بعد از چند کاه خواجه حسن
 میبندی که مرتبه وزارت داشت در شکار کاهی بینی چند از شاهنامه
 تفریحی که واقع شده بود بخواند سلطانرا بسیار خوش آمد پرسید که این
 شعر که منت گفت شعر فردوسی سلطان را کرده خود ایشان شد و فرمان
 داد تا شصت هزار دینار زر سرخ با خلعهای زرین نامزد فردوسی
 کند و بطوس برند * پس از ان اندنصکره دبمکدر (بخشی افعال بابندن
 اسم فاعلدر) (بخشی شد کبر لندی دبمکدر) (هر چند هر نقد دبمکدر
 (نیافتند فعل نفی ماضی جمع فائب بوله مدبلر دبمکدر) (بعد از چند
 کاهی با حرف وحدت کاه ادا بت زمان بر قاج زماند نصکره دبمکدر
 (خواجه حسن میبندی سلطان محمودک وزیر استنددر) (که حرف رابطه

صفت: مرتبه وزارت پیمایه (داشته فعل ماضی مفرد غائب طوئدی
 دیمکدر) (در حرف ظرف) (شکارگاه شکار محلی دیمکندر) (بنی با حرف
 وحدت) (بنی خند بر قاج بیت دیمکدر) (تقریبی با حرف مصاحبت
 یا حرف وحدت) (تقریب بوده مناسبت دیمکدر) (واقع شده بود واقع
 اولش ایلدی دیمکدر) (خوانند بام تا کیمد ایله فعل ماضی مفرد غائب
 او قوددی دیمکدر) (سلطانرا را ادلت حمله) (بسیار جوق دیمکدر
) (پرسید که سؤال ایلدیکه دیمکدر) (شهر کیمد لامیه کیمد شهر بدر
 دیمکدر) (شهر فردوسی لامیه) (کرده خود ده لامیه کیمد دیمکدر
 ایلد یکندن دیمکدر) (پشیمان شد نادم اولدی دیمکدر) (شصت هزار
 التمش یسک دیمکدر) (با خلعهای خاص با حرف مصاحبت
 اصنافت موصوفت صفت) (ها ادات جمع یا اضافه توسل) (نارزد
 بر کیمسه به بخیر ایکن تصمیم اولنسان شیه در لر) (محصول ترکیب)
 اند نصکر معنی بو هیجوی انشاد ایلد کیمد نصکره کیرلندی هر نصدر
 انی از ادیلر بوله مندیله بر قاج زماندن صکره خواجه حسن معینی که
 وزارت رتبه سی طوئدی بر شکار گاهده شاهنامه دن بر قاج بیت
 بر مناسبت ایله که واقع اولش ایلدی او قوددی سلطانه چرن خوش
 کلدی سؤال ایلد یکم بو کیمک شهر بدر خواجه حسن دیدی
 افردوسی تک شهر بدر سلطان ایند یکندن پشیمان اولدی فرمان
 ایلدی تالالتمش یسک خالص التون خاص خلعتله ایله فردوسی به
 نامزد ایلدیله و طوشه کوندوزه لر * اما مطلع مساعدت نکرد چون
 آن عطیه ایسک قدر وازه طوش در آوردند تا بورت فردوسی را دیگر
 دروازه بیرون بردند و از وی وارث یک دختر ماکه بود آرا بوی عرض
 کردند همت و زید و قبول نکرد و گفت من اینچندان مال و نعمت که
 کجانی نعمت باشد موجود است احتیاج بآن ندارم کجاشکان آرا
 بهمارت را طای در آن نواحی صرف کردند * طالع بویله بیورده
 بخت مناسبه در (مساعدت تا اسلوب انجام اوزره طویل یازمشدر
) (نکرد فعل نفی ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (چون اداد تعلیل
) (عطیه را را ادا شد مفعول اول عطیه می دیمکدر) (یک دروازه طوش
 لامیه با حرف ضمه دروازه قلعه قیوتی دیمکدر طوشیک قلعه قیوتیک

برینه دیمکدر (در آوردن فعل ماضی جمع غائب کنوردیلر دیمکدر)
 (تابوت فردوسی لامیه) (را ادات مفعول) (دیگر دروازه غیری قیودن)
 دیمکدر (بیرون بردند چیقر دیلر) (وی فردوسی به راجعدر) (وارث)
 معروف (دختر قیر دیمکدر) (مانده ماضیدن قسیدر قالمش معناسنه)
 (بودادات ماضی) (آرا را ادات مفعول آن عطیه به راجعدر) (بوی)
 باحرف صله وی دختره راجعدر (همت ورزیدک مفعول صریحی)
 (ورزید فعل ماضی مفرد غائب اوزندی دیمکدر) (مرا را ادات صله)
 بکا دیمکدر (چندان مال یوقدر مال دیمکدر) (که حرف رابط صفت)
 (کفاف معیشت مصدرک مفعولنه کفاف منع ایتک معناسنه در) (ارزوی)
 نفسی منع دیمکدر (مستعملدر که یته جک دیمکدر) (معبشت یکمک معناسنه)
 یکمکه یتشجک دیمکدر (باشد فعل مضارع) (با آن باحرف صله)
 (آن عطیه به اشارتدر) (ندارم فعل نفی مستقبل متکلم وحیده نفیدن)
 عبارتدر یوقدر دیمکدر (کا شکان الف نون ادات جمع کاف ها، رسمیدن)
 مبدل کا شته ضم کاف عجمیله پادشاه طرفندن کیدن کیسه به دیرلر
 بودیارلرده مباشر دید کلری (سلطانیه ضافت لامیه) (آرا را ادات)
 مفعول (آن عطیه به اشارتدر) (بهارت رباطی لامیه) (باحرف صله)
 عمارت تعمیر معناسنه در (رباط کسر را ایله یولجی قونه جق محله دیرلر)
 یا حرف وحدت (نواحی اطراف معناسنه در) (محصول ترکیب) (یوقدر)
 مبلغی سلطان محمود ارسال ایلدی اما طالع مساعدده ایلدی چونکه
 اول عطیه بی طوسک برقلعه قیو سنه کنوردیلر فردوسینک تابوتی
 آخر قیودن چیقاردیلر فردوسیدن وارث برقر قالمش ایدی اول عطیه بی
 اکاعر ضایلدیلر همنه اوزندی یعنی عالی همتی لک حاصلی کوزی
 طوقلق ایلدی و قبول ایلدی و دیدی بنم اول قدر مال و نعمت که
 کفاف معیشت اولور مرتبه موجود در اول عطیه به احتیاجم یوقدر
 سلطانتک مباشر لری اول مبلغی اول نواحیده بر رباطی تعمیره صرف
 ایلدیلر (قطعه) خوشست قدر شناسی که چون خجیده سپهر * سهام
 حادثه را کرد عاقبت قوسی * خوشست مقدم خبر (قدر شناسی مؤخر)
 مبتدا قدر شناس وصف ترکیبدر یا حرف مصدر قدر بلجیلاک دیمکدر
 بومبتدا خبر مابعدی جمله بونک تعلیلدر (که ادات تعلیل) (خجیده)

اگری دیمکدر (سپهر فلک معنا سده در) سهام سهمک جمعیدر
 خاد ثنیه اضافت بیانیه (رایات صله حادثه او قلربنه دیمکدر) (قوسی
 یا حرف مصدر قوس یای دیمکدر) (محصل بیت) قدر بلیجلاک
 خوشد زبرا چونکه اگری فلک حادثه او قلربنه یایلق ایلله یعنی حادثه
 او قلربی آیه * رفت شوکت محمود در زمانه نماید * جزاین فسانه که
 نشناخت قدر فردوسی * رفت باه تا کید ایلله فعل ماضی مفرد غائب
 گندی دیمکدر (شوکت فاعلی) (مجموده اضافت لامیه) (در حرف ظرف
) (نماید فعل ننی ماضی مفرد غائب قائم دی دیمکدر) (فسانه مثل وقصه
 معنایسته) (که حرف رابط) (نشناخت فعل ننی ماضی مفرد غائب اکلدی
 بطلدی دیمکدر فاعلی تحتیده سلطان محمود راجعدر) (قدر فردوسی
 لامیه) (محصل بیت) فلک قوسلاک ایدوب سهام خاد ثنیه بی آندیفی کبی
 شوکت محمود گندی وزمانه ده بو مثلشدن تغییری قائم دی که سلطان
 محمود فردوسی نک قدرینی بطلدی یعنی فردوسی نک قدرینی بطلدی دیو
 عالمده ضرب مثل اولدی حاصلی اگر قدر شناس اولیدی بو گونه
 یاد اولمزدی بلکه ایلک ایلله یاد اولوردی (عروض) بو قطعه بحر
 بحر شدندر که مفاعیلن فعلا تین مفاعیلن فعلن اولمشدر * ناصر خسرو
 انصاری در صناعت شعر ماهر بود و در فنون حکمت کامل اما بسوء
 اعتقاد و میل بزندقه والحاد متهم شده بود و اوزا سفر نامه ابست
 در اکثر معصومه سفر کرده و محاوراتی که با فاضل کرده بتظم آورده و این
 ابیات که عین القضاة در کتاب زبده الحقایق ایراد کرده از جمله منظومات
 اوست * ناصر خسرو انصاری تعلیم یننده این حذف اولمشدر
 صناعت شعر بیانیه (ماهر بود استاد ایدی دیمکدر) (فنون حکمت بیانیه
 فنون فلک جمعیدر حکمت قلرنده دیمکدر) (کامل دن صکره بر بود
 مقدردر) (اما دانت استدرانک) (بسوء اعتقاد بیانیه با حرف مصاحبت
 سوء کو تو دیمکدر) (بزندقه با حرف صله) (زند قه) (والحاد برر مذ هب
 باطلدر که بری فرمغانی انکار ایدر بری حشر و شسری انکار و قدم عالمه
 زاهبدر تفصیلی کتب کلامیه ده مصرحدر) (متهم افتعال بایندن
 اسم فاعلدر زبهمتلی) (شده بود اولمش ایدی) (اورا را حرف تخصیص
) (سفر نامه مؤلفاتندن برینک اممیدر همزه حرف توسل یا حرف وحدت

(سین و تا ادات خبر بر سفر نامه سی وارد در دیمکدر) (در حرف ظرف
 (اکثر معبوره لایبیه معبوره وجه ارضه آدم ساکن اولان برله دیرل
 (مخاوراتی یا حرف تکبر مخاورات محاوره تک جمعیدر که کلامه مجادله
 و مخاصمه معناسنه در) (بافاضل یا حرف مصاحبت اغاضل افضلاک
 جمعیدر علما را ایله دیمکدر) (کرده لر ماضیدن قسملردر) (بنظم
 (یا حرف صله) آورده ماضیدن قسمدر کتورمش دیمکدر) (ایسات
 یتک جمعیدر) (که حرف بیان) (عین القضاة بر ذاتک لقییدر
 کبار اهل الیهدن همدانی دیمکله شهرت شعاردر عین کوز بیکی دیمکدر
 قضاة قاضینک جمعیدر قاضیلرک کوزینک بیکی دیمک اولور) (در کتاب
 زبده الحقایق زبده الحقایق نامنده اولان کتابنده دیمکدر) (ایراد کتورمک
 معناسنه) (محصول ترکیب) ناصر بن خسر و انصاری صناعت شعرده
 ماهر و حکمت فخرنده کامل ایدی اما سوء اعتقاد ایله و زندقه والحاده
 میل ایله متهم اولمش ایدی و انک بر سفر نامه سی وارد در که اکثر معبوره ده
 سفر ایلشدر و شول محاوره لر که علما ایله ایلشدر اول کتابده نظم ایله
 کتورمشدر و بویترلر که عین القضاة همدانی زبده الحقایق نام
 کتابنده ایراد ایلشدر انک منظوماتی جله سندندر (قطعه) همه جور
 من از بلغار یانست * که مادام همی باید کشیدن * همه جله دیمکدر
 (جور من مصدرک مفعولنه در بکا اولان جور دیمکدر) (بلغاریان الف
 نون ادات جمع یا حرف نسبت بلغاریان بر طاعتک اسمیدر) (که حرف
 رابط) (ما مصدریه) (دام فعل ماضی) (میم قاعده) (عجم اوزره ضمیر
 متکلم بن اولدیم مودنه یعنی حیاته اولدجه دیمکدر) (همی ادات
 تأکید) (باید کشیدن) (جکمک کرک دیمکدر) (محصول یت) (جمله بکا
 اولان جور بلغاریانلردندر که حیاته اولدجه جکمک کرک * کنه بلغار
 یانلر هم نیست * بگویم کرتوتوانی شنیدن * بلغاریانلر را ادات
 تخصیص) (نیز دخی دیمکدر) (هم تأکیددر) (بگویم بلد تأکید ایله فعل
 مضارع متکلم و حده سویلیم دیمکدر) (کر حرف شرط) (بتوانی باء
 تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب قادر ایسک دیمکدر) (شنیدن
 مصدر ایشتک معناسنه) (محصول یت) (کنه بلغاریانلرک دخی دکلور
 سویلیم اگر سن ایشتک قادر ایسک یعنی قابل خط سب اولوب انکله

بیلورسن نگاه بیکدر سویلیم * خدا یا این بلا و فتنه ازتست * ولکن
 کس نمی بارد بخین * خدا یا الف حرف ندا یا الله دیمکدر (ازتست
 سندندر دیمکدر) نمی یارت فعل نفی حال مفرد غائب قادر و الماز دیمکدر
 چغیدن جیم بجمینک قحی و خاء محجه ایله مصدر در دور شتمک معناسنه در
 (محصول بیت) یارب بو بلا و فتنه سندندر لکن کیسه دور شتمک قلدر
 اوله مز یعنی کیسه سنکله مجادله و محاوره ایده مز * همی آرند ترکازا
 ز بلغار * ز بهر پرده مردم دریدن * همی ادات نا کید (آرند فعل
 مضارع جمع غائب کنور رز دیمکدر) ترکان الف نون ادات جمع
 (ترک محبوب دیمکدر) (را ادات مفعول) (ز بهر ادات تعلیل) (پرده مردم
 لامیه پرده بونده عرض و وقار معناسنه در) (دریدن مصدر در یرتمق
 معناسنه) (محصول بیت) محبوبلری بلغاردن کنور رز یعنی اسیر لک
 طریقیله بلغاردن کنور رز خلقک عرض و وقار نی یرتمق ایچون یعنی
 خلقی عشق و سودایه گرفتار ایتک ایچون * لب و دندان آن خوبان
 چون ماه * بدین خوبی نبایست آفریدن * لب دوداق (دندان دیش
 ز آن خوبانه اضافت لامیه) (چون ادات تشبیه بدین بایندن منقلب
 باحرف مصاحبت) (خوبی یا حرف مصدر) (نبایست فعل نفی ماضی
 مفرد غائب حکایه بی متضمن کرکز ایدی دیمکدر) (آفریدن مصدر
 براتمی معناسنه) (محصول بیت) و آی کی اولاند محبوبلرک دوداغنی
 و دیشنی بو کوزلک ایله براتمی کرکز ایدی بو کلاملرده بوی زندقه
 استشمام اولنور که خطابی حق جل و علا حضرتنه در * که از عشق
 لب و دندان ایشان * بدندان لب همی باید کزیدن * (که حرف
 تعلیل) (عشق لب لامیه) (ایشان بلغار یانه راجعدر) (بدندان باحرف
 مصاحبت) (لب کزیدنک مفعول صریحی) (باید فعل مضارع مفرد
 غائب کرکدر دیمکدر) (کریدن کافک فتحیه مصدر در اصمرق معناسنه
 (محصول بیت) بویله کوزل براتمی ق لایق دکل ایدی ز برا انلرک لب
 و دنداننک عشقندن دیش ایله دوداغنی اصمرق کرک بونده توربه وار
 بری بو که تعجبیدن عبارتندر که بویله حسن و جمال اولور می دیو
 دوداغنی اصمرق بری محبوبک دوداغنی اصمرق (عروض)
 بوقطه بهی هر جدر که مقاعیلن مقاعیلن فعلولن اولور و بو که

قطعه دید بکمر و اوزون سخندن پارچه اواریغچوند * ازرق
هر وی رجه الله در خواهد شعر و فضل ماهر بود و در قوانین علم
حکمت کامل مدوح او را عارضه حادث شد که قوت مباشرت
ساقط گشت اطبا از معالجت آن عاجز آمدند ازرق کتاب القیه
و شلفیه را بنظم آورد و تصویر کرد و غلامی را از خواص پادشاه
یا کنیزك عقد بست ایشان را در حرم پادشاه که میان ایشان و پادشاه
شبهه پیش حائل نبود منزل داد و آن کتاب را پیش ایشان نهاد و فرمود که
با این صورتهای مختلف که در آن کتاب تصویر کرده بودند بمعاشرت
و مباشرت مشغول شوند * ازرق كوك و نه که دیرتر (یا حرف نسبت
غالباً) کولدرنکه مائل مولد یغندن ازرق دینلدی (هر وی یا حرف
تسمیت) هرا و هرا بر شهرك اسمیدر (در قواعد شعر بیانیه یا لامیه
(در حرف طرف قواعد قاعده نك جمعیدر شعر قاعده نرنده (فضل
قواعد اوزره معطوف (قوانین علم لامیه یا بیانیه قوانین تا نو نك
جمعیدر (حکمت معروف (مدوح مولافند او ازرق به راجعیدر
مدوح و حدن مرادی سلاطین هر لندن بر در را اادات صله (عارضه
یا حرف وحدت همزه حرف توسل عارضه یونده علت معناسنه در
(حادث شد ظهور ایلدی دیمکدر (که حرف رابط صفت (قوت
مباشرت مصدرك مفعولنه مباشرت مجامعت معناسنه در (گشت
معمل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر (اطبا طبیک جمعیدر (معالجت آن
مصدرك مفعولنه در (آمدند یونده اولدی لر دیمکدر (را اادات مفعول
(بنظام یا حرف صله (آورد افعال ماضی مفرد هائب کنوردی دیمکدر
(غلامی یا حرف وحدت (را اادات مفعول (خواص پادشاه لامیه
(یا کنیزك یا حرف مصاحبت (عقد بست نکاح ایلدی (ایشان
غلام و کنیز که راجعیدر (را اادات مفعول (در حرم پادشاه لامیه
در حرف طرف پادشاهك حرمنسده دیمکدر (که حرف رابط صفت
(میان ایشان لامیه انلرك یینی دیمکدر (و پادشاه و اومع معناسنه در
پادشاه ایلله انلرك یینسده دیمکدر (شبهه یا نك فحیله لورولی اولان
شیشه دیلر و اوریلی دیمکدر و عریسده حتی شبهه رسول دیلر قفص ده
اواسه اولور (یا حرف وحدت همزه حرف توسل (پیش باه عربیله

زیاده دیمکدر (حائل اسم فاعلیدر معروف) نبود ادات ماضی منفی
 (داد فعل ماضی مفرد غائب ویردی دیمکدر) (کارا را ادات مفعول
 پیش ایشان انلرک اوکنه دیمکدر) (نهاد فعل ماضی) (که حرف بیان
 با آن صورتهای مختلف موصوفک صفتیه اضافتیدر) (ها ادات جمع
 مختلف بونده کونا کون دیمکدر) (با حرف مصاحبت دورلو دورلو
 اولان صورتلر ایله دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (کرده بودند
 ایشان ایدیلر دیمکدر) (بمعاشرت با حرف صله) (شوند فعل مضارع
 جمع غائب اولهل دیمکدر) (محمول ترکیب) (ازرقی هروی رحمه الله
 شمر قاعده رنده وفضلده ماهر ایدی و علم حکمت قانونلرنده کامل
 ایدی انک معدوحنه برعلت ظاهر اولدی بحاجتیه قوقی ساقط اولدی
 طیبیلر اکا معالجه دن عاجز اولدیلر ازرقی کتاب الفیه و شلفیه بی
 نظمه کتوردی و تصویر ایلدی یعنی باعه دایره اولان صورتلری
 تصویر ایلدی و بر غلامی خواص پادشاهدن بر کنیرک ایله نکاح
 ایلدی و انلری حرم پادشاهده که انلر ایله پادشاه بیننده بر شبکه دن
 زیاده حائل یوق ایدی منزل ویردی و اولد کابی انلرک اوکنه قودی
 و پیوردی که اول مختلف صورتلر که بوکابده تصویر ایلنلردن یعنی
 بوکابده تصویر اولنسان کونا کون صورتلر ایله معاشرت و مباشرتیه
 مشغول اولهل * و پادشاهرا فرمود که از قفای شبکه بی و قرف ایشان
 احوال ایشانرا مشاهده کنند چون این مشاهده مکرر شد حرارت
 غریزی قوت گرفت و آن ماده را که مانع قیام آلت بود منقطع گردانید
 و بر مثال پسر مجمد از منفذ احلیل بیرون آمد و ده قصود حاصل شد
 و از مخنسان و یست در وصف شراب * پادشاهرا را ادات جنسه
 (که حرف بیان) (قفای شبکه لامیه قفا اکسه دیمکدر) (بی وقوف ایشان
 انلردن خبر سز دیمکدر) (احوال ایشان لامیه) (را ادات مفعول) (حرارت
 غریزی موصوفک صفتیه یا حرف نسبت جلی و طبعی معناسنه در
 علم طبیده تفصیلی وارد) (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوندی دیمکدر
 را ادات مفعول) (که حرف رابط صفت) (مانع قیام فاعلک مفعولنه
 قیام آلت) (مصدرک فاعلنه در آلت ذکر کردن کاپتیدر) (گردانید
 فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (منقطع انفعال بایندن اسم

فاعلدر منقطع ایلدی یعنی قویاردی دیمکدر (مثال پیر پیانیه
 پیر کی دیمکدر پیر معروف) مایه منجمد موصوفک صفتدر (منجمد
 طوقی دیمکدر (منفذ احلیل لامیه منفذ دلك احلیل ذات ذکر دن
 عبار ندر) بیرون آمد جبقدی دیمکدر (محصول ترکیب) غلام ایله
 کنیزک بوصورته امر بیور دقده پادشاهه بیور دیکه انلردن خبر سز
 شبکه نك اکسه سندن انلرك حاللرینی مشاهده ایله چونکه مشاهده
 مکرر اولدی یعنی برایکی کره صور مختلفه ایله بمجمعتلرینی کور یچک
 طبیعی اولان حرارت قوت طوندی واول ماده بی که التک قیامنه
 مانع ایلدی منقطع ایلدی قویاردی وپیر کی طوق مایه ذکرک
 دلکیندن جقدی و مقصود حاصل اولدی واول ازرقینک سوز لرندندر
 شراب وصفنده (قطعه) * ساقی یار لعل می کز فروغ آن *
 اندیشه لاله زار شود دیده کلستان * ساقی منادی حرف ندا محدوف
 ای ساقی دیمکدر (یار بیه تا کید ایله امر حاضر مفرد کتور دیمکدر
 لعل می) صفتک موصوفه اضافتدر یا حرف تنکیر (کز که از دن
 مخففدر) که حرف رابط صفت (فروغ شعله دیمکدر) آن میه اشارتدر
 اضافت لامیه (اندیشه فکر معناسنه در) لاله زار لاله لک دیمکدر
 شود) فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (دیده کوز دیمکدر
 کلستان) کولک معناسنه در (محصول یت) ای ساقی شول بر لعل می
 کتور که انک شعله سندن فکر لاله زارا ولور یعنی فکری پر صفا و رونق
 قلاو کوزی کلستان ایلر حاصلی ظاهرا و باطنا شوق و یرن لعل کی
 می صون * کر بکزد پری بشب اندر شعاع او * از چشم آدمی نتواند
 شدن نهان * (کراتات شرط) بکزد دباء تا کید ایله فعل مضارع
 مفرد غائب کچرایسه دیمکدر پری فاعلی (بشب با حرف ظرف) اندری
 تا کیددر (شعاع او لامیه شعاع ایدنلق دیمکدر) اوضمیر میه راجعدر
 چشم آدمی) لامیه) نتواند فعل نفی مستقبل مفرد غائب قادر اوله من
 دیمکدر (شدن مصدر در اولقی معناسنه) نهان کیر لی دیمکدر
 (محصول یت) اگر پری اول میک اید یلفنده کیچد کچرسه آدمینک
 کوزندن کیر لی اولمغه قادر اوله من یعنی میک شعاعی اول قدز
 روشادر که پری دخی کیر لیمکه قادر اوله من (شدن رفتن معناسنه

دخی اولور بری کچمکه قادر اوله مز دیمک اولور * خوش بوی تراز عنبر
 ورنکین تراز عقیق * روشن تراز ستاره و صافی تراز روان * (خوش بوی
 وصف ترکیبی در کوزل قوقولی دیمکدر (ترادات تفضیل (عنبر معروف
 رنکین) یا حرف نسبت نون حرف تا کیدر نکلی دیمکدر (عقیق
 مقدمایین اولندی (روشن پالاق دیمکدر (ستاره بلدز دیمکدر
 صافی) بونده لطیف معنانه در (روان روح دیمکدر (محصل پیت)
 عنبردن زیاده کوزل قوقولی و عقیقندن رنگلی و بلدزدن زیاده پالاق
 و روحدن الطاف حاصلی شراب بوا و صافی ایله موصوفندن (عروض)
 بوقطعه بحر مضارع اخرب مکفوف مقصور در که مفعول فاعلات
 مقاعیل فاعلات اولور * امیر معزی رحمه الله وی در زمان دولت
 معزالدیناوالدین سنجیر بن ملک شاه بود و از مداحان اوست و معزی
 نسبت باوست و آنچه او را در زمان وی علوشان و رفعت درجه مبسر
 شد کم شاعر بر امیر شد * وی معزی به راجعدر (در حرف ظرف
 زمان دولت معزالدینا و لایمه (معزالدیناوالدین سنجیر لقی در
 مداحان او) لایمه انک مداحان دیمکدر (بلوی با حرف صله
 وی معزالدیناوالدین راجعدر (انچه اول نسته که دیمکدر (اوزا
 را اادات صله او معزی به راجعدر (در حرف ظرف (زمان وی لایمه
 معزالدینا به راجعدر (علوشان مصدرک فاعله (رفعت درجه ده
 بویله شانک عالی لکی و درجه نك رفعتی دیمکدر (کم اکسک دیمکدر
 اما بویله پرله ده عددن عبارتنر (شانعری با حرف وحدت
 (را اادات صله (تشدد فعل نفی ماضی مفرد غائب اولندی دیمکدر
 (محصل ترکیب) امیر معزی رحمه الله اول معزالدیناوالدین سنجیر
 این ملک شاه زمان دولتشده ایدی و انک مداحان دیندر و معزی ده
 اولان یاه نسبی اکثرتبتدر و اول نسته که اکاسلطان سنجیرک زماننده
 شانک عالی لکی و رفعت درجه مبسر اولدی بر شاعره مبسر اولمشدر
 * و گویند سه کس از شعرا در سه دولت اقبالها دیدند و قبولها
 یافتند که کس نیافت رودکی در عهد سامانیان و همنصری در عهد
 محمودیان و معزی در دولت سنجریان و سبب وفات وی لن بود روزی
 سلطان ازدرون خرگاه تیری انداخت و او بیرون خرگاه ایستاده بود

ناکاه تیر خطا شد و بروی آمد بیفتاد و در حال جان بداد و از جمله
 سخنان ویست این چند بیت * گویند نقل ایدر دیمکدر (سه کس
 اوج کیمسه دیمکدر) (در حرف ظرف) (سه دولت اوج دولت دیمکدر
 (اقبالها اادات جمع اقبالر یعنی اعتبارلر دیمکدر) (دیدند فعل ماضی
 جمع غائب کوردیلر دیمکدر) (قبولها اادات جمع قبوللر دیمکدر یعنی
 رغبتلر) (یافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلر دیمکدر) (که حرف
 رابط صفت) (کس کیمسه دیمکدر) (نیافت فعل نفی ماضی مفرد غائب
 بولدی دیمکدر) (در حرف ظرف) (عهد سامانیان پیسانیه عهد زمان
 دیمکدر الف نون اادات جمع سامانیلر زماننده دیمکدر) (دو عهد
 محمودیانده بوبله) (دوات سنجریان کذلاک) (سبب وفات وی لامیه لودی
 (وی معزی به راجعدر) (معزینک وفاتنک سببی دیمکدر) (آن بود اول ایدی
 دیمکدر) (که حرف بیان) (روزی با حرف وحدت برکون دیمکدر
 (درون خرگاه لامیه درون ایچ دیمکدر) (خرگاه او به دیمکدر چادز
 نوغندن) (می اادات حکایه) (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آنار
 ایدی دیمکدر) (او معزی به راجعدر) (بیرون خرگاه لامیه بیرون طشره
 دیمکدر خرگاهک طشره سنده دیمک اولور) (ایستاده ماضیدن قسمدر
 دوزمش دیمکدر) (بود اادات ماضی) (خطا یکلش دیمکدر) (شد فعل
 ماضی مفرد غائب کتدی دیمکدر) (بر حرف صله) (وی معزی به راجعدر
 (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (ونقل
 ایدر که اوج کیمسه اوج دولتده اعتبار کوردیلر و رغبتلر بولدیلر
 حاصلی معرز و مکرمل اولدیلر که کیمسه بولدی رودکی سامانیلر عهدنده
 عنصری محمودیلر زماننده معزی سنجریلر دولنده و معزینک وفاتنده
 سبب اول ایدی که برکون سلطان خرگاه ایچندن اوق آناردی و معزی
 خرگاهک طشره سنده طورمش ایدی ناکاه اوق یا کلش کندی
 و معزی به کلدی و دوشدی و در حال جان و پردی و انک سوزلرنددر
 بو بر قاج بیت (قطعه) (ناکار من زسنبل بر سمن پر چین نهاد * داغ
 حسرت بردن صورتکران چین نهاد * نا حرف انتها) (ناکار من لامیه
 ناکار محبوب معناسنه) (سنبل معروف بونده تشبیه طریقیله زلف دیمکدر
 بر حرف استعلا) (سمن بریاض چیچکدر یا سمن دخی دیرلر کذلاک طریق

حابق اوزره يكاق ديمكدر (پر بونده جيع معنا سنی مقید در) چین
 بوکلم و قیورم معناسنه در (نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر
 (داغ حسرت مجازا بیانه داغ وجودی آتشله یا قغه درلر عربده کی
 ترکیده نال و یاقی درلر داغ آتش حسرت تقدیرنده (برادات صله
 دل صورت کران چین لامیه در صورت کیری کاف عربک فحیه ادا
 فاعل در صورتی یعنی مصور معنا منه (چین پر شهرک اسمندر
 (محصول بیت) بنم محبوب سنیل کبی اولان زلفندن سمن آسا اولان
 یکاقی اوزره بوکلم قیور بلر قویه لیدن برو چین تصویر جیلرینک کوکنه
 داغ حسرت قودی یعنی یوبله رعنا صورتی تصویردن عاجز
 اولد قلرندن کند و له داغ درون اولدی بویتنده فجنس تلم وارد
 چین ایله چین * هر دلی کز سرکشی نهاد سر بر هیچ خط * زر زلف
 اوکنون سر بر خط مشکین نهاد * دلی یا حرف وحدت (کز که ازدن
 مخفف) (که حرف رابط) (سرکشی یا حرف مصدر سرکش وصف
 ترکیبدر معاند و متکبر معناسنه در) (نهاد فعل لئی ماضی مفرد غائب قودی
 دیمکدر) (خط بونده فرمان معناسنه باش قومق اطاعت سزاکدن کابندر
 (زر زلف او بیانه ولادیه) (خط مشکین موصوفک صفت اضافه تیندر
 خطندن مراد رخسارده ظاهر اولان مولدر) (نهاد فعل ماضی مفرد
 غائب قودی دیمکدر) (محصول بیت) هر برد که سرکشکتدن ناشی
 هر بر فرمانه اطاعت ایلدی یعنی مطیع اولمین کوکلر اتم زلفی التده
 الان خط مشکینه باش قودی یعنی اکا مطیع اولدی حاصلی قلکه
 کلک سیرقه سینک دیمینلر سکا یک جان ایله بنده فرمان اولدی
 * من غلام آن خط مشکین که کو بی مورچه * پای مشک آکوده بر رک
 کل نسیرین نهاد * من بن دیمکدر و مبتدا (غلام آن خط مشکین
 لامیه و خیر اول خط مشکینک غلامیم دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (کو بی ادا تئبیه کو یا دیمکدر) (مورچه چه ادا تئصغیر
 قرینجه جق دیمکدر) (پای مشک آنود موصوفک صفت اضافه تیندر
 مشک الود وصف ترکیبدر مشک بولاشتمی دیمکدر) (بر حرف استعلا
 بر کل نسیرین بیانه در کل نسیرین بر بیاض کلددر) (محصول بیت)
 بن اول مشکین خط مشک غلامیم که کو یا قرینجه جق مشک بولاشتمش

ایاغنی نسرین کلی اوزره قودی بونده تشبیه بلیغ وارددر که دومی
محبوبه اولان خط نوی فرنیجه ایاغبله مشک بولشمش کل نسرینه
تشبیه ایلدی نسریندن وجه محبوبی مراد ایلدی (عروض) بوقطعه
بحر رمل مقصوددر که فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولور
* واین چند بیت دیگر از قصیده که براسلوب شعرای تازی زبان گفته
است * دیگر دخی دیمکدر (قصیده یا حرف وحدت) همزه حرف
توسل (که حرف رابط صفت) بر حرف استعلا (اسلوب شعرای
تازی زبان لامیه و پیانیه اسلوب قاعده معناسنه در تازی زبان ترکیب
مزجیدر تازی عرب دیمکدر زبان لغت معناسنه در لغت عرب شعر استک
قاعده سی اوزره دیمکدر (محصول ترکیب) و بو بر قاج بیت دخی شول
یرقصیده دندر که لغت عرب شعرا سی قاعده و اسلوبی اوزره نظم
ایدوب سوبلشد (غزل) ای ساربان منزل مکن جریر دیار یارمن
* نایک زمان زاری کنم بر ربع واطلال و دمنی * ساربان دوه بجی
(مکن بجی حاضر مفرد ایله دیمکدر) در حرف ظرف (یارمن لامیه
تا حرف تملیل (زاری فریاد معناسنه در) کنم فعل مضارع متکلم وحده
ایلم دیمکدر (بر حرف استعلا) ربع رانک فتنی و بانک سکونیه دار معناسنه
خانه دیمکدر (اطلال فتح همزه ایله طلال جمعیدر اثر بنا اولان محله
دیر لر ویران معناسنه در) دمن دالک کسریله و میمن فتنیه منزله
معناسنه در (محصول بیت) امیر معزی معشوق سفر کرده بی قراقنه
عدم تحملدن ناشی دبرای دوجی بنم یاریمک دیارینک فیرینده منزل
ایله ناکیم بر زمان ربع واطلال و دمن اوزره فریاد و فغان ایلم یعنی
چنانک قالدیغی منزله و ویرانه رده و منزله ده آه و افغان و فریاد ایلم
* ربع ازدم پر خون کنم اطلال را جیحون کنم * خاک دمن کلکون کنم
از آب چشم خویشتن * ازدم کوکلدن دیمکدر (پر خون طلولقان
دیمکدر) اطلال را اادات مقول (خاک دمن لامیه) کلکون کل رنگلی
دیمکدر (آب چشم پیانیه کوز یاشی دیمکدر) خویشته اضافت لامیه
(مجهول بیت) منزل جانانی کوکلدن پر خون ایلم یعنی درد دروغم ایله
منام ایلم و ویرانه بی جیحون کی نهر ایلم منزله طیراغنی کلکون ایلم
کنندی کوزم یاشدن حاصلی اول محملری آه و فریاد و کرب و افغان

و خون دل ایله طولدیروب مالامال ایلیم * از روی یار خرکهی ایوان
 همی ینیم نهی * وز قدآن سرو سهی خالی همی ینیم چن * روی
 یار خرکهی لامیه وصفنک موصوفه در (خرکه خرکا هدن مخفف او به
 دیمکدر یا حرف نسبت خرکهی کوچر اولی دیمکدر) ایوان فتح همزه
 ایله فارسیدر کوشک معناسنه (ینیم فعل مضارع متکلم وحده کور ورم
 دیمکدر) نهی بوش معناسنه در (قدآن سرو سهی لامیه لردر) سهی
 موزون دیمکدر (خالی بوش دیمکدر) همی ادات تأکید (موصول یت)
 اول خرکھے منسوب اولان بادیه نشین یارک یوزندن ایوانی بوش
 کور ورم و اول سرو سهینک قدندن چنی خالی کور ورم حاصلی
 محبوب بدن بوش کور ورم * جایی که بود آن دلستان بادوستان دو بوستان *
 شد کرک و رویه را مکان شد کوف و کرکس را وطن * جایی یا حرف
 وحدت بر پرده دیمکدر (که حرف رابط) (بود ادات ماضی) (دلستان
 وصف ترکیبیدر کوکل الیچی دیمکدر محبوب معناسنه) (بادوستان با
 حرف مصاحبت) (در حرف ظرف) (شد فعل ماضی مفرد غائب اولدی
 دیمکدر) کرک قورد دیمکدر (رو به هاء اصلیه ایله دلکو دیمکدر
 را ادات صله) کوف اوی قوشی که کیجه رده اوتر تحریف ایدوب
 پوهو دیرل (کرکس اق بابایه مشابه بر یوک قوشدر) (موصول یت)
 بر پرده که اول محبوب دوستر ایله بوستانده ایدی قورد و دلکویه مکان
 اولدی و پوهو واقی بابایه وطن اولدی حاصلی اول دلستان شلک
 اولان محل جانانک کتمه سی سبیلده اسسز اولوب قوردلر و قوشلر توطن
 ایلدی (بو قطعه ده مسقط صنعتی وارد که هر بیتی درت بخشد
 اوج بخشی بر قافیه ده بر بخشی قافیه اصلی اوزره) (عروض)
 بو قطعه بحر رجز المدر که مستعلن مستعلن مستعلن مستعلن در
 * عبدالواسع جبلی رحمه الله وی فاضل و کامل و شاعر ما هر بود
 بهر دوزبان نازی و فارسی سخن گفته و اتفاقت که هیچ کس از عهده
 جواب قصیده مشهور که مطلعش اینست * بود ادات ماضی مفرد
 ایدی دیمکدر (بهر دوزبان یا حرف ظرف هر ایکی دلد دیمکدر
 نازی عربی دیمکدر) عهده جواب قصیده مشهور بیانیه و لامیه
 و موصوفک صفت (که حرف رابط صفت) (مطلعش شین قصیده به

راجعدر (محمصول ترکیب) عبد الواسع جبلی رحمه الله اول
 فاضل و کامل و شاعر ماهر ایدی عربی و فارسی هر ایکی دلدن شهر
 سوبلش ایدی و اضااق وارد که مشهور اولان قصیده سنک جوابی
 عهده سندن که مطلبی بودر هیچ کیمسه چینه مشدر یعنی تنظیر
 اولممشدر (یت) که دارد چون تو معشوق نکار چاپک و دلبر *
 یتفشه زلف و زکس چشم و لاله روی و نسربن بر * که کیم دیمکدر
 (دارد فعل ایسات وارد دیمکدر) چون ادات تشبیه (معشوقی یا
 حرف وحدت) نکار محبوب دیمکدر (چاپک نیز معضاسنه یعنی کوکل
 المده نیز) دلبر وصف ترکیب در کوکل الیجی دیمکدر (یتفشه زلف
 ترکیب مزجیدر بنفشه زلفی دیمکدر یعنی رنگنده بنفشه به مشابه
 اولان زلف دیمکدر) زکس چشم ده بویه (لاله روی کذلک) نسربن بر
 مثله زکس کوزلی لاله یوزلی نسربن کوکسلی دیمکدر (محمصول یت)
 کیمک وارد سنک کیم یتفشه زلفی زکس کوزلی لاله یوزلی نسربن
 کوکسلی بر نکار و چاپک و دلبر معشوقی حاصلی کیمسه نک یوقدر
 اتحقق بو اوصاف ایله موصوف سنسین (عروضی) بوییت هزج
 سالم که درت کره مغایلن در * چنانکه میاید بیرون نیامده است
 بودر مفتوح بعضی قصاید گفته * محصول ترکیب) یتک ماقبلنده اولان
 از عهده جواب قصیده مشهوره می بو طدره طایحی که دارد چون تو
 معشوقی اولان قصیده مشهوره سنک جوابینک عهده سندن لایق
 لوادینی مرتبه کیمسه چینه مشدر و بعضی قصیده نر یتک ابتدا سنده
 دیمشدر (قطعه) در دهر نیست از تو دلفروز تر نکار * در شهر نیست
 از تو جگر سوز تر بسر * در حرف ظرف (دهر عالم دیمکدر) دلفروز
 وصف ترکیبدر قلبه شوق و شعله و پریتی دیمکدر (زادات تفضیل
 جگر سوزده وصف ترکیبدر جگر یا فیجی دیمکدر) (محمصول یت)
 عالمده سندن دلفروز تر محبوب یوقدر شهرده سندن جگر سوزک
 بسر یوقدر بویتنده صنعت تر شیخ وارد در دهر ایله شهر دلفروز
 جگر سوز عقابل واقع اولمشدر در * ناکرده ام بلالته سیراب تونکا *
 ناکرده ام بزکس پر خواب تونظر * تا حرف انتها (کرده ام ایلمشدر
 دیمکدر) (ناکرده ام ایلمد یکمدن بر و دیمکدر) (بلالته سیراب تو

موصوفك صفته ولاميه (با حرف صله) سیراب قائمش دیمکدر لاله
 سیرابن مراد رخ جاناندر نگاه نظر معناسنه در (بزکس پر خواب تو
 لاله سیراب تو کی ز کسدن مراد چشم دلارا در (محصول بیت)
 سنك لاله سیراب کی اولان رخکه نظر ایلد یکم کوندن برو سنك
 پر خواب و محجور اولان زکس کی چشمکه دقت ایده لبیدن بری
 * کاهی چولاله ام زوصالت شکفته روی * کاهی چوزکسم زفراقت
 فکنده سر * کاهی با حرف تنکیر کاهیجه دیمکدر (چو ادات تشبیه میم
 ضمیر متکلم همزه حرف توسل وصال تاحرف خطاب) شکفته روی
 ترکیب اضافی در یوزی اجق دیمکدر خندان معناسنه شکفته شینك
 ضمیمه در آچلمش معناسنه در (چوینه ادات تشبیه) (زکسم میم
 ضمیر متکلم) فراقت تاضمیر خطاب (فکنده سر ترکیب اضافی باشتی
 پراش بیون اکش معناسنه کال حیرتدن کلن اضطراریده مستملدر
 (محصول بیت) کاهیجه لاله کی سنك وصالکدن خندانم کاهیجه
 زکس کی فراقکدن مضطرب و حیرانم یعنی سکا مفتون اولوب لاله
 روینه نظردن ناشی فکر وصله خندان وزکس چشمکه دقت حسیله
 زکس کی بو بنم بو کوب حیرانم (عروض) بوقطعه بحر مضارع اذرب
 مکفوف محذوفدر که مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن اولور * ادیب صابر
 رجه اللهوی شاعر فصیح و فاضل لیب بود و اشعار وی رالطافتی کامل
 و ملاحتی تمام حاصلست و فاضل بتقدم وی معترفند چنانکه انوری
 و برادر خود ترجیح کرده انجا که در قطعه تعداد کالات خود میکند
 و در آخر ان میگوید * فصیح معروف (ایب فعیل بمعنی فاعلدر
 عاقل معناسنه) اشعار وی لامیه وی ضمیری صابره راجعدر (را ادات
 تخصیص) (اطافتی ملاحتی یا لری حرف تنکیر) بتقدم وی مصدرک
 فاعلنه در با حرف صله انک تقدمنه دیمکدر (معترفندون دال ادات جمع
 معترفدر یعنی مقرر در دیمکدر) چنانکه انجیلین که دیمکدر (وی را
 وی ضمیر صابره راجعدر را ادات مفعول) (بحرف استعلا) (ترجیح
 تقدیم دیمکدر) کرده ماضیدن قسمدر ایلش دیمکدر (انجا که اول
 محمله که دیمکدر) (قطعه یا حرف وحدت همزه حرف توسل بقطعه ده
 دیمکدر) (تعداد کالات مصدرک مفعولند در) (خوده لامیه کنندینک

کالا تی صایعده دیمکدر (می ادات تا کید) کینه فعل مضارع
مفرد غائب ایلر دیمکدر (آخر آن لامیه) (می ادات تا کید) (کوید)
فعل مضارع مفرد غائب مو یلر دیمکدر (محصول ترکیب) ادیب صابر
رحمه الله اول شاعر فصیح و فاضل و عاقل اندی و انک شعر لری بیک
لطفاتی کامل و ملاحتی تمام حاصلدر و افاضل انک تقدیر منه معترف
و مقرر در یعنی بجهل سی سر فر و ایدر لری تحلیل که انوری انی کندی
اوزرینه ترجیح ایلشدر اول مخلوقه کید کندی کالاتی تعداد ایدر
یعنی کالاتی صایه یعنی بیک آخر نده دیر * بیت این همه بکدار با صیر
مجرد آمدیم * چون سنایی هستم آخر کر نه همچون صابر م * (این همه
بو مجموعی دیمکدر) (بکنه ارباء تا کید ایله امر حاضر مفرد کچ دیمکدر
باشعر مجرد) بیانیه با حرف مضاجبت مجرد شد ایله دیمکدر (آمدیم
کلام معنایه فعل ماضی متکلم وحده) (چون ادات تشبیه) سنایی
بر شاعر ک اسمیدر (هستم ادات اثباتی سنایی کچی یم دیمکدر) (آخر
بر ادات ک اول اسمیده ک کل اسمیده لفظ لریده اولانیده لفظی افاده ایدر
(که حرف شرط لرینه حرف نفی یم متکلمه مفیددر) (تقدیری همچون
صابر نیسم دو) (هم ادات تا کید) (چون ادات تشبیه) (محصول بیت)
بو مجموعی کچ یعنی علم و فضل و فضا ایلر مشغوله دور سون مجرد شعر ایله
کلام یعنی بالکن شاعر فرض ایله سنایی کچی یم صابر کچی دکل اسمیده
جاضلی ساز فضائل شو یله دور سون شعر درده خی صابر قدر دکل اسمیده
سنایی قدر قدر تم و ایدر بو کلام ایله صابری انوری کندی اوزرینه
ترجیح ایلشدر * واز جمله سخنان و یست این چند بیت * بو بر قاج
بیت انک سوزلری جمله سنددر (غزل) ای غرض تو خلد و لب تو جو
سلسبیل * برخلد و سلسبیل تو جان و دم سبیل * ای حرف ندانادی
مخدوف ای جانان دیمکدر (عیاض بیکاق معنایه) (تویه اضافت لامیه
خلد) بونده خت دیمکدر ادات تشبیه مخدوف بو خلد دیمکدر
اب تو اده لامیه (چو ادات تشبیه) سلسبیل جتده برار ماغک اسمیدر
مصراع ثابده اولان خلد و سلسبیلدن مراد اول قرینه سیله بیکاق
و دودا قدر (تویه اضافت لامیه) (سبیل بونده فدا معنایه در
(محصول بیت) ای جانان سنک یکاغک جنت کچی و دوداغک سلسبیل کچی

منك خلد و سلسله بلاك كه يكاذك و نيكدر اكاچان و دلم فدادن بعضی
 نسخه ده یویت دخی وار در لکن قافیه سلسله شکر او اولدین خلد می
 یوخسه عدم و قوفندنی شارح باز عیش و اکثر میگردیده یوقدر لکن یز
 شرح ایلدک * در طاعت هوای تو آمد دلم لزالک * از طاعتیست یافتن
 خلد و سلسله (محصله یت) : کوکلم سنک محبتک طاعتیته در اولد
 سیددن که خلد و سلسله یولی یعنی انتری بولمفلتک اسبابنه یعنی
 صایدندر * ناهید یدش طلعت تو یکدهد فروغ * خورشید تر دهنده
 توکی بود جیل * (ناهید زهره یلدز ینده یولر لیش طلعت و لایه یلدز
 طلعت یوز معناسندو خیم دیگدر سنک طلعتک قنده دیک اولور
 کی) ادات استغهام بجن دیگدر (دهد فعل مضارع مقرر غائب
 و یرر دیگدر) فروغ شعله دیگدر (خود شبیه کونش معناسنه در
 نزد خدمت تو) لامیه لر در سنک خدمتک قنده دیگدر (بود فعل
 مضارع مقرر غائب اولور دیگدر) جیل کوزل معناسنه در
 (محصله یت) زهره سنک طلعتک قنده بجن شعله و یرر یعنی زهره
 شعله می توچک نور ندر دوتدر خود شید سنک خدمتک باننده بجن
 کوزل اولور حاصلی اوله من * بغداد حسن و مصر جمالی و چشم من *
 بغداد اچود چله بود مصر راچونیل * بغداد حسن یمانه حسن
 بغدادی سین (و مصر جمالی با حرف خطاب اضافت یمانه) چشم من
 لامیه (بغداد را از ادات صله) چو ادات تشبیه (دخله بغداد اوکندن
 اقان بهره دیرلر) مصر را از ادات صله (تیل مصر دن اقان بهره دیرلر
 (محصله یت) حسن بغدادی و کوزلک مصری سین یعنی بلاد
 حسن اعظم و اشرفی سین حاصلی مجموعی کوزلک سنده در و یم
 کوزم بغداده دچله کی و مصره نیل کی اولور حاصلی حسن بغداد
 چنین ایسک یم نیل اشکم دچله در سین مصر ملاحظ ایسک چشم
 آینه یلدز * (بار نیل هجر تو قدم شده چو نال * وز زخم عشق
 تو خدم شده چونیل * (بار نیل هجر تو لایه لر در سنک هجر یکک مشقی
 یوکندن دیگدر) قد بوی معناسنه در (یم ضمیر متکلم یم بوی یعنی
 وجودم دیگدر) سنده ماضیدن قسیدرا و لمش معناسنه (چو ادات تشبیه
 نال) قام و فلك ایچینه اولان اینجه نل ره دیرلر کمال ضعفدن کایندر

زخم عشق نو (لامیه) در سنک عشق باره سندن دیمکدر (خده خام)
 مجسمه ایله تکاف دیمکدر (میم ضمیر متکلم نیم یکاغم دیمکدر) نیل چوید
 دیمکدری کولدر تکدر (محصول بیت) سنک هجرک مشقتی یوکنددن
 قدم نال کی اولمش یعنی بار هجری چکمکدن کمال مرتبه ضعیف اولدم
 و سنک عشق زنجیدن یکاغم چوید کی اولمش یعنی کمال اضطرار بدن
 کوم کوم اولدم بونده توریه طریقه نیله لدرحق معاشی ویرمکه
 قابلدر معنی سنک عشق زنجیدن اغلقدن رخسار مایل ارماعنه
 دوغشدر (عروض) بوغزل بحر مضارع اخریه مکفوف و مقصوره که
 مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور * واز جمله اشعار و بیستاین
 قطعه * و بوقطعه انک جمله اشعار بدندر (قطعه) دولت ای بصر
 آلت دولت است * بدو دولت بندرام کن * (دوات ترکیه و تحریف
 ایدوب دویت دیورل (ای حرف) نداز بصر منادی (آلت دولت مجازا
 بیایته دولت آلتی در (بدو بلحرف مصاحبت دال همزدن منقلب او
 دوانه را جعدر القایله دیمکدر) دولت تند بیایسه (تند میرکش معنایسه در
 را) ادات مفعول (رام مطیع معنایسه در) کن امر حاضر ایله دیمکدر
 (محصول بیت) شاعر فن خطه تحریف و تشویق ضمینه خطاب
 عام نریقه در دوات ای لوغل دولت آلتی در یعنی دولتی جلوه آیدر
 اول دولت ایله سرکش دولتی مطیع ایله * چو خواهی که دولت کنی
 از دوات * المفعول یونس نالام ~~کن~~ * چو ادات تعلیل (خواهی
 فعل مضارع مفرد مخاطب استر ایسک دیمکدر) که حرف بیان
 (دوات کنی نک مفعول صریحی کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ابایه سین
 دیمکدر) الف را ادات مفعول (یونس اسم مصدر در اولش در معنی
 معنایسه ایصال دیمکدر) تابه اضافت مفعولته در تالفظ دولته اولان
 نادر (محصول بیت) چونکه استرسن که دواتدن دولت ایده استین
 یعنی دواتی دولت باقی مراد ایدر استین الی تابه اوصالدن لام ایله
 یعنی الف تابه متصل اولدیغی کی اولور حاصلی دواتدن دولته
 و صلت ادنی اتصال ایله در (عروض) بوقطعه بحر متقارب
 مخذوفدر که فعلون فعولان فعلدر (نوری زجه الله حکیمی
 و کامل و فضیح و فاضل بود حسن شعر و لطف نظم شبه است)

از علو حال او و خالیت از جمال و کمال او سخنان او مشهور است
 و دیوان او مسطور از لطایف اشعار وی يك قطعه که مشعر است
 بنصیحت شعرا نوشته می شود * چکنی یا حرف و حدیث (بود ادات
 ماضی) خمین شعر مصدر لك فاعله (لطف نظم ده بویه شعر اینك
 كوزلكی و نظمك لطافتی دیمكدر) شمه بحسب اللغة فوق و دیمكدر
 اما استعماله جزو معناسنه در (یا حرف و حدیث همزه حرف توسل
 زمین و ادات خبر) علو حال مصدر لك فاعله او به لامیه حال ایله
 علم و فضلی مراد در (او انوری به راجع دیمكدر) خالی یا حرف و حدیث
 (جمال يك دیمكدر) جمال کمال او لامیه در آنك کمالك كوزلكی
 دیمكدر (سخنان او لامیه) دیوان او ده بویه (لطایف اشعار او ده بویه
 انك شعر لك لطیف قلندن دیمكدر) (شعر اسم فاعله اشعار
 اندیجی معناسنه یعنی بیلدیریجی بنصیحت شعرا یا حرف تأکید اضافت
 لامیه) (نوشته می شود مبنی للمفعول در یازیلور دیمكدر) (محصول ترکیب)
 انوری رحمه الله بر حکیم کامل و فصیح فاضل ایدی شعر اینك كوزلكی
 و نظمك لطافتی انك علو حالندن یعنی علم و فضلندن بر جزو در
 وانك کمالی جالندن بر بکدر یعنی علمی باننده شعری لاشی در انك
 سوزری مشهور در و دیوانی مسطور در انك شعر لك لطیف قلندن
 بر قطعه نصیحت شعرا بن مشعر در یازیلور (قطعه) دی مر اشاعری
 گفت غزل میگوینی * کفتم از مدح و هجاست بیفشاندم هم * دی
 دالك کسر به دون دیمكدر (مر از حرف صله بکا دیمكدر) (شاعری
 یا حرف و حدیث كاف حرف تصغیر بر شاعر جك دیمكدر) (می ادات
 حال) (کوی فعل مضارع مفرد مخاطب سو بیلر مبین دیمكدر
 استقهای متضمن (هجا هجو دیمكدر) (بیفشاندم یا حرف تأکید
 یا همزه در) منقلب افشاندم فعل ماضی متکلم وحده سلکدم دیمكدر
 (دست بیفشاندم اعراض ایلدم دیمكده مستعملدر) (هم دخی دیمكدر
 (محصول یدت) دون بکا بر شاعر جك دیدی غزل سو بیلر مبین
 ایدم مدح و هجو دخی اعراض ایلدم یعنی ترك ایلدم * گفت چون
 کفتمش از حالت کراهی بود * حالت رفته دگر باز نیاید ز عدم *
 چون روم صمیمه بخون دیمكدر (کفتم فعل ماضی متکلم وحده دیدم

دیمکدر (خمن ضمیر شاعره را جعلد) آن غزل و مدح و هجایه اشارت بر
 صلی الاقراد یا خود سخن گفت بر لبه (حالت کزاهی یا حرف مصدر
 کراه کاف بحکم ضمیه از غوت دیمکدر) (بود ادلت ماضی) (حالت
 تازی اسلوب عجم او زده طویل باز بلور) (رفته به اضافت پیانیه کتمش
 حالت دیمکدر) (دگر غیری دیمکدر) (باز کبر و دیمکدر) (تبلد فعل نفی
 مستقبل کز دیمکدر) (عدم یوقلق دیمکدر) (محصول بیت) اول
 شاعر جت دیدی تیچون اعراض ایدر سنین اکا دیدم شعر سوز ملک
 از غوتنلق حالتی ایدی کتمش حالت غیری عدمدن کز حاصلی شعر
 سوز ملک کز اهلق حالت در اتی بن ترک ایلدم عودت ابتدر ملک لایق
 دیکدر آنکچون فراغت کلام * غزل و مدح و هجایه هر سه از آن
 میکنیم * که مرا حرص و غضب بود یا آن شهوت ضم (محصول بیت)
 غزل و مدح و هجو هر او چنددن سوزلدم زیرا بتم حرص و غضب
 وار ایدی و اکا شهوت ضم ایدی یعنی بتده حرص مال اولتی حسبیه
 مدح سوزلرایدم بلکه بمدح حدن پرشی جرایدم دیو و غضب اولتی
 حسبیه هجو سوزلرایدم که انفعالی نسکین ایچون و شهوت نفسانیه
 اولتقلغه محایبی وصف ایدوب غزل سوزلرایدم لطف و شرمشوش
 صر عیدر * آن یکی شب همه شب در غم اندیشه آن * که کند
 وصف لب چون شکر و زلف یخ * آن یکی اول بری دیمکدر که مراد
 غزل کودر (شب کیچه) (همه شب یخووی کیچه) (اندیشه آن لایبه
) (که حرف پیان) (کند فعل مضارع مفرد غائب ایلینه دیمکدر
) (وصف لب مصدر مکمل مفعولته در) (چون شکر صفت لب چون
 ادلت تشبیه) (یخ با حرف مصاحبت تخم بوکلم دیمکدر) (محصول بیت)
 غزل سوزلین کیچه بتون کیچه اول فکر کنددر که شکر کی دوداغی
 و بوکلی اولان زلفی وصف ایلینه یعنی لب و زلف جانیانی وصف
 اندیشه سبیه تا بسحر خواب و راحت ترک ایلر که شهوتدن نائی در
 * و آن دگر روز همه روز در آن محنت و رنج * که کجا وز که و چون
 کسب کند یخ درم * و آن دگر اول بریسی که مراد مدح کودر (روز
 کون دیمکدر) (همه روز بتون کون) (دگر حرف ظرف) (که حرف
 بیان) (کجا قیدین دیمکدر) (وز وازدن محققدر) (که کیم دیمکدر) (چون

نیجه دیمکدر کسب کند قرانه دیمکدر (بیج بش دیمکدر) (محصول بیت)
 مدیح اکل رسو یلین کوندز بتون کون اول محنت و مشقده در که قندن
 و کیمدن ونیجه بش درم قرانورم یعنی بش پاره زهدن قرانورم دیو
 بتون کون اخشامه دک مشقت چکر * وان سه دیگر جوسک خسته
 تسلایش بدان * که زبونی بکف آید که از و باشد کم * وان سه دیگر
 اول او جیبینک دیمکدر مراد هجو کورد (چو ادات تشبیه) (سک خسته
 بیانیه خسته کو پک دیمکدر) (تسلی معروف) (شین ضمیری سکه راجعدر
 (بدان باحرف مصاحبت) (که حرف بیان (زبونی باحرف وحدت
 (بکف باحرف صله الله دیمکدر) (آید فعلی مضارع مفرد غائب
 کلمه دیمکدر که حرف دباط صفت) (کم بونده ادنی دیمکدر) (محصول بیت)
 واول هجو کو اولان خسته کلب کی تسلیمی انک ایله که برزبون الینه
 کیره که اندن دون اوله یعنی دائما فکری کنندن ضعیفی بولوب
 روز ایله جر ایدن کلبه بکرز که زیر اطاله لساندن خوف آیدوب
 بر مقدار شی و پرر بوا یسه اثار غضبدر * چون خیدا این سه سک
 کرسنه راحاشا کم * باز کرد از سرمن بنده عاجز بکرم * چون ادات
 تعلیل (سک کرسنه بیانیه آج کلب دیمکدر) (را ادات مفعول) (حاشا
 کلمه تنزیه در (کم استفهامی متضمن بویه برلده نفیدن عبارتند
 (باز کرده مقید باز کرد رجوع معناسنه) (از سرمن لامیه بنم باشندن
 دیمکدر (بنده عاجز بیانیه) (بکرم باحرف مصاحبت) (محصول بیت)
 چونکه خیدا کر میله حاشا بواج آج کلپی بن عاجز بنده نک باشندن
 رجوع ابتدر میله یعنی دوند میله حاصلی الله رجوعی کو ستر میله
 * غزل و مدح و هجا کفتم و یارب زینهار * بس که با عقل جفا کردم
 و بانفس ستم * زینهار حیف معناسنه در (بس چوق دیمکدر باء مر پیله
 با عقل باحرف صله) (بانفس ده بویه) (محصول بیت) (غزل و مدح و هجو
 سو یلدم یارب حیف ایوا عقله چوق جفا واذیت و تنفس ظلم ایلدم
 حاصلی تضایع اوقات سبیلله ظالمیدن اولدم * انوری لاف زدن
 شیوه مردان نبود * چون زدی باری بمر دانه نکهدار قدم * انوری
 منادی حرف ندا محذوف ای انوری دیمکدر (لاف زدک مفعول
 (زدن مصدر در آورم معناسنه) (شیوه مردان لامیه شیوه خوش

طور معنی است در الف نون ادات جمع مردانک خوش طوری دیکدر
 (نبود فعل نفي مستعمل مفرد غائب اولمز دیکدر) (چون ادات تعلیل
 زدی فعلی مضارع مفرد مخاطب) اور رسین دیکدر (مردانه باحرف
 صله ها ادات ایاق تثنیه) (نکهدار حفظ ایله دیکدر (محصول بیت)
 ای انوری لاف اور مقی یعنی دعوا ایلتک شبوه مردان اولمز چونکه
 اور دل یعنی دعوا ایلسدک باری مردانه لکله قدمکی حفظ ایله یعنی
 هوزکده ثابت قدم اول * کوشه کیر و سر راه نیجاتی بطلب * که نه
 بس یر سر آید بتوان یک دوسه دم * کوشه یا حرف وحدت همزه
 حرف توسل (کیر امر حاضر مفرد طوط دیکدر) (سر بونده اوج
 معنی است نه) (راهه اضافت لامیه) (راهک نیجاته بیانیه یا حرف نسبت
 نیجاته منسوب اولان بولولک اوجنی) (بطلب بآه تأکید ایله فعل امر
 مفرد مخاطب است دیکدر) (که حرف تعلیل) (نه حرف نفي) (سر آیده
 مصروف) (بس بآه عربیله جوق دیکدر) (دیر کچ معنی است در
 (سر آید نهایت بولور دیکدر) (بتو باحرف ظرف) (دم نفس دیکدر
 (محصول بیت) (برکوشه طوط یعنی غرات ایله ونجات بولینک اوجنی
 است یعنی خلاص اوله جق بر طریق آره زیرا جوق کچ نهایت بولور
 دیکدر یعنی تبر دوکنور سنده بوبرایکی اوج نفس حاصلی حیاتک
 سریع الزوال و البرحقه برادر بر طریق آره * کونیند بسمع ملک غور
 رسانیدند که انوری ترا هجا گفته است بملک هرات نوشت و انور برا
 طلب کرد و نسبت بوی اظهار قودد و تلطف نمود مقصودش
 انتقام بود ملک هرات انرا بفرستد دریافت اما انرا بصریح نمی
 توانست نوشت در مکتوبی که از برای مطالبه انوری می نوشت این
 بیتها درج کرد * بسمع ملک غور لامیه و بیانیه یا حرف صله
 ملک لامک ~~ک~~سر بله پادشاه دیکدر (غور بر قومک اسمعیدر
 نانار مبتاده اولور که محللرینه غورستان دیر ل) (سایند فعل ماضی
 متعدی جمع غائب ایشدر دیکدر) (که حرف بیان ترا ادات صله
 سکا دیکدر) (بملک هرات بیانیه یا حرف صله هرات هاتک کسر بله
 بر شهرک اسمعیدر و خراسانک تختگاهیدر هری دخی دیر ل) (نوشت
 فعل ماضی مفرد غائب یازدی دیکدر) (انوری را را ادات مقول بوی)

با حرف صله (وی انوری به راجع در اظهار تودر مصدرک مفعولند
 اضافتیدو (تودر تفعلی بایندن مصدر در محبت معناسنه) تالطفتده
 بویه (نمود لازمه متعدی یتنه مشترک و صیغ و صیغی و میگرد
 (مقصودش شین ضمیر ملک غوره راجع در) بفرست یا حرف مصاحبت
 (در یافت فعل ماضی مفرد غائب اکلدی دیمکدر) آنرا از ادات مفعولی
 بصریح یا حرف مصاحبت (صریح آشکاره معناسنه در) نمی توانست
 نوشت یلزمغه قادر اولدی (مکتوبی یا حرف وحدت) که حرف رابط
 (برای ادات تطیل) مطالبه انوری مصدرک مفعولته می (بی ادات تا کید
 نوشت یازدی دیمکدر (محصول ترکیب) دیر ملک ضرورت قولاً
 ابرش در دیر که انوری سکا و سو یلشد در ملک هراته یازدی
 وانوری بی طلب ایلدی وانوری به نسبت محبت و اطفاف اظهاری
 کوستری ملک غورک مقصودی انتقام ایسی ملک هراته ای فراست
 ایلد ایلدی اکلدی انا ای آشکاره یلزمغه قادر اولدی شول یرمکتوبده می
 انوری بی مطالبه ایچون یازدی یعنی ملک هراته انوری بی دعوت
 ایچون یازدی مکتوبده بویتلری درج ایلدی (شعر) هی الدنيا
 تقول بلاء فیها * حذار حذار من بطشی وفتکی * هی ضمیر بارز مفرد
 مؤنث و ضمیر قصه در اضمار قبل الذکر طریقه بقیله دنیله راجع در (الدنيا
 مبتدا) تقول تختنده دنیاه راجع فاعلیله خبری (بلاء) یا تقول به متعلق
 ملا میم کسریله طلو دیمکدر (پر معناسنه) بی به مضاف فی اسماء
 سته متعلقه مضافه دن در جزی یا بلاء اغز معناسنه در (ها ضمیر مؤنث
 مضاف الیهی دنیاه راجع در مفعول قول مصراع ثانی و ثالث و رابع در
 (حذار اسماء فاعل اندر اخذ معناسنه سن قورق دیمکدر ثانی تا کید
 و تنبیه در) من بطشی حذاره متعلق بطش مصدر در شدت
 معناسنه یا ضمیر متکلم (فک علی الفقهه با صمغه دیر) یا متکلم یتنه
 مضاف الیهی (محصول بیت) بودنیا اغزی طلوسی ایلد در قورق
 قورق بنم شد تمدن و غفلته با صممدن حاصلی شدت و فتکیدن قورق
 دیو تنبیه ایدر * فلا یفرر کم طول ایتسامی * فتقول مضحک و الفعل
 مبکی * فاذا که (لا حرف نهی) یفرر فعل مضارع نهی غائب لا و نهی
 ایلد مجزوم (کم ضمیر جمع خطاب مفعول میم اسماء بیله او قورق عزری

مغرور قلمسون دیمکدر (طول لفظا مرفوع فاعلی) (انسام مضاف
 الیهی وافتعال بایندن مصدر در کولدر مک معناسنه) (یا متکلم مضاف
 فا حرف تعقیب) (قول مصدر در سوز معناسنه و مبتدا) (یا ضمیر متکلم
 مضحک افعال بایندن اسم فاعل در کولدر یچی دیمکدر لفظا مرفوع
 خبر مبتدا) (فعل ایش دیمکدر و مبتدا) (مکی مضحک کی اغلد یچی
 دیمکدر خبری) (موصول یت) (امدی سزی مغرور قلمسون بنم اوز ون
 کولدر مکلم یعنی سزه میدان و پروی براز مدت صفایاب اولدیغکن
 سزی مغرور قلمسون بنم قولم کولدر یچی و فعل اغلد یچی در یعنی دنیا
 اغزی طلوسی دیر که سزی بنم بویله جاه و مال و حیات و هیش ایله
 کولدر دیکم یا خود انسام لازم معناسنه سره بویله فریب کونا کونا ایله
 یوز یکنه کولدر یکم مغرور قلمسون ز برانم سوزم که مراد ظاهر مدر آرایش
 و شعله ایله کولدر یچیدر هر کس بکامیل ایدر و فعل که باطنمدر بکامیلا
 اولنری الام و سخن کونا کونا ایله آغلدر عرض بوقطعه بحر وافر دندر که
 اصلی مفاعلتن در التی کره یت اولک صدی معصوب عصب بشخی
 مخرک ساکن قلغه دیر که لامدر ساکن اولجه مفاعلتن اولوب مفاعیلن
 لفظنه تبدیل اولنور حشوی سالم عروض و ضربلر جمله مقطوف
 قطعه فاصله صغرادن بر مخرکه بر ساکن حذف و بر مخرکی اسکانه
 دیرلتن دوشر و لام ساکن اولوب مفاعل قالور فعولن لفظنه تبدیل
 اولنور یت اولک ابتداسی سالم حشوی معصوب یت تاننک صدر
 و ابتداسی و حشوری ده معصوب (تقطیعی) هی الدنیا مفاعیلن
 نقول بل مفاعلتن فیها فعولن حذار حذار مفاعلتن رمن بطشی مفاعیلن
 و فکی فعولن فلا یفرر مفاعیلن کو طوب مفاعیلن تسامی فعولن
 فقولی مض مفاعیلن حک و الفع مفاعیلن مکی فعولن اولور که وافر
 معصوب و مقطوف فدر * انوری اثرا بحسن فراست در یافت و وسیلهها
 انکیخت و ملک هر اثرا ازان مطالبه در کذرا نبد دیگر بار ملک غور ویرا
 طلب کرد و ملک هر اثرادر مقابله او هزار کو سفند و عده کرد ملک هرات
 کسی موکل انوری کرد که ناچار باید شد بغور که مراد مقابله تو هزار
 کو سفند میدهند انوری گفت ای پادشاه مر ذی را که اورا بهر ار
 کو سفند می ارزد ترا ایکان نمی ارزد مرا بگذار تا باقی عمر در سلک

ملازمان تو باشم و جواهر مدایح در پای تو باشم ملک هرات را این سخن
خوش آمد و از نگاه داشت * از را اادات مفعول (بحسن فراست
مصدر لك فاعله اضافتیدر (با حرف مصاحبت (در یافت فعل ماضی
مفرد غائب اكلدی دیمكدر (وسيله سبب و واسطه دیمكدر (ها اادات
جمع زانكیخت حسب اللفه قو پار دی دیمكدر بونده پیدا معناسنه در
ملك هرات را) را اادات مفعول در حرف تا كبد (گذرانید فعل ماضی
متعدی مفرد غائب كچر دی دیمكدر (دیكر بار برگره دخی دیمكدر
ویرا) را اادات مفعول وی انوری به راجعدر (ملك هرات را اادات صله
(در حرف ظرف (مقابله وی لامیه وی انوری به راجعدر (مقابله
فار شلیق دیمكدر (هزار يك (کوسفند قیون معناسنه در (کسی را
را اادات مفعول (موکل تفعیل یابندن اسم فاعلدر بونده مباشر معناسنه
مستعملدر (انوری به اضافت مفعولنددر (ناچار چاره سز دیمكدر
یعنی استراسته مز (باید شد كتمك کر كدر دیمكدر (بغور با حرف صله
(که حرف تعلیل (هر را اادات صله (در حرف ظرف (مقابله تو لامیه
میدهند) می اادات حال دهند فعل مضارع جمع غائب و برز دیمكدر
سر دی) با حرف وحدت (که حرف رابطه صفت (اورا را اادات صله
او ملک غوره راجعدر (ارزد فعل مضارع مفرد غائب دکر دیمكدر
ترا) را اادات صله (رایگان مفت دیمكدر (نمی ارزد فعل نفي حال
مفرد غائب استفهامی متضمن دکنز می دیمكدر (هنر را اادات مفعول
بگذار) باء تا كید ايله فعل امر حاضر مفرد ترك ايله صلیب ویر دیمكدر
(نا حرف تعلیل (سلك ملازمان تو لامیه در سلك دیزی دیمكدر ملازم
خدمه معناسنه الف نون اادات جمع سنك خدا المریكك دیزی سنده
باشم) فعل مضارع متکلم وحده باء عربیله اولم دیمكدر (جواهر مدایح
بیانیه جواهر جوهرك جمعیدر مدایح مدحك جمعی (در حرف ظرف
پای تو) لامیه (باشم فعل مضارع متکلم وحده باء محمله صاجم دیمكدر
ملك هرات را) را اادات صله (اورا را اادات مفعول او انوری به راجعدر
نگاه داشت) رعایت و حفظ ایلدی دیمكدر (محصول ترکیب (انوری
انی یعنی ملک غورك کندوبه سوء قصدی اولدیغنی ملک هراتك مکتوبی
مفهومندن فراست کوز للکبيله ییلدی سبب و واسطه رسید

ایلدی و ملک هراتی اول مطالبه دن کچردی برکه دخی ملک غور
 انوری بی طلب ایلدی و ملک هراته انوری مقابله سنده پیک قویون
 و عدا ایلدی ملک هرات بر آدمی انوری به موکل ایلدی که ناچار غوره
 کتمک کرک ز پرباکاسنک مقابلکده پیک قویون و پررل انوری دیدی
 ای پادشاه بر آدم که ملک غوره پیک قویونه نه که یعنی لازم اوله
 سکامفت و مجانا دکر می بی صالیور تا کیم باقی عمرم سنک خدمه لک
 سلکنده اولام و مدایج جوهر لر بی سنک ایاغکه صاحب ملک هراته
 بوسوز خوش کلدی وانی حفظ و رعایت ایلدی * رشید الدین و طواط
 وی از شعرای ماوراءالنهر ست در وقت خود اسناد شعر او پیشوای
 آن طبقه بود و کتاب حقایق السحر در صنایع شعر تصنیف اوست
 و در مخاطبه بعضی از وزراء می گوید * و طواط پراسه دیمکدر و ضعیف
 آدمه دبر لر غالباً شاعر مزبور غایت ضعیف وجود او دیندن و طواط
 تلقیب اولمشدر (شعراء ماوراءالنهر لامیه) وقت خودده بویه (استاد
 شعر) اذک (پیشوای آن وقت) (پیشوای مقتدا معناسنه در) (کتاب
 حقایق السحر بیانیه) (صنایع شعرده بویه) (تصنیف اولامیه
 (محصول ترکیب) رشید الدین و طواط اول شعرای ماوراءالنهر دندر که
 کندی و قنده شعرانک استادی و اول طبقه نک مقتداسی ابدی
 و حقایق السحر کلای شعر صنعت لر بی بیانده انک تصنیفیدر و بعض
 وزیرای مخاطبه ده دیر (قطعه) تو وزیر و مدح کوی تو من * دست من
 بی عطار و اینی * وزیر و یا حرف خطاب (مدح کوی تو لامیه مدح
 کوی وصف ترکیبدر مادح معناسنه) (دست من لامیه رواج اثر
 دیمکدر) (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهامی متضمن کورر مبین
 دیمکدر (محصول بیت) سن وزیر سین و سنک مداحک بنم بنم الی
 عطاسز جا ز کورر مبین * تو وزارت بمن گذار و مرا * مدحتی
 کوی تا عطایینی * بمن یا حرف صله (گذار ترک ایله دیمکدر) (مرا را
 ادات صله) (مدحتی یا حرف وحدت) (کوی امر حاضر مفرد سو بیه
 دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کوره سین
 دیمکدر) (محصول بیت) سن وزارتی بکا ویر و بکا بر مدحت سو بیه
 تا کیم عطای کوره سین (عرض) بوقطعه بحر خفیفنددر که فاعلاتن

مفاعیلن فعلن اولور * واین دور باعی اززاده طبع اوست * و بوابکی
 ریاعی انک ولد طبع لطفه نبد و که ذکر اولور * بریادرخ تواین جهان
 گذران * بگذاشتم ای ماه و تواز بخبران * برحرف مصاحبت
 (یادریخ تولا مبلردر سنک یکاغک ذکر ایله دیمکدر (جهان گذران
 موصوفک صفت لطفه افتیدر گذران صفت مشبهه کجی دیمکدر بونده
 فانی معناسنه در (بگذاشتم بیه تا کید ایله فعل ماضی متکلم وحده ترك
 ایلدم دیمکدر (ماه بونده جاناندن عبارتدر (بخبران الف تون ادات جمع
 (محصول یت) سنک رخک ذکر ایله یوفانی جهانی ترك ایلدم
 ای جانان و سن بی خبر کردن سین یعنی بوجا لمدن خبر و آگاه دکلسین
 * دست از همه شستم و نشستم بکران * چون باتو گذشت بگذرد
 یاد کران * شستم شیتک ضمیه فعل ماضی متکلم وحده یقه دم دیمکدر
 (نشستم ده یوله اوتوردیم دیمکدر (بکران یا حرف ظرف کران کاف
 عبرتک فتحیه نگار دیمکدر (چون ادات استفهام شرطی متضمن نیجه
 دیمکدر (باتو یا حرف مصاحبت (گذشت فعل ماضی مفرد غائب کجی
 اومه دیمکدر (بگذرد بیه تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب بکر
 دیمکدر (یاد کران یا حرف مصاحبت الف تون ادات جمع غیر یلرایله
 دیمکدر (محصول یت) جله دن الیمی یقه دم و برگارده اوتوردیم
 حاصلی جهانی ترك ایلدم بوعالم سنک ایله بگذرسته غیر یلرایله بکر
 یعنی سکا اولان غیر یلره دخی اولور (هر وض) یور باعی شجره اخر بدندر
 کرات ایله علی التفصیل و الاجمال بیان اولندی مفعول مفاعیلن
 مفاعیلن فعول اولور (ریاعی دیمکدر) چشمی دارم همه پر از صورت
 دوست * یادیده مرا خوششت چون دوست دوست * چشمی
 یا حرف وحدت برکوز دیمکدر (دارم فعل مضارع متکلم وحده اثباتدن
 عبارتدر بنم وارد دیمک اولور (برطلو دیمکدر (صورت دوست لامیه
 (یادیده یا حرف مصاحبت کوزایله (دیمکدر (مرا ادات تخصیص بنم
 دیمکدر (خوشی یا حرف مصدر (سین و تا ادات خبر خوشلق وارد
 یعنی راضیم دیمکدر (چو ادات تعلیل (ذرحرف ظرف (او ضمیر چشمه
 راجعدر (محصول یت) برکوزم وارد که مجموعی بارک صورتیله ظلو
 کوزم ایله بنم دوستلغم و خوشلغم وارد چونکه دوست انده در یعنی

دوست انده اولد بجه کوزمدن راضی و خوشنودم * از دیده و دوست
 فرق کردن نه نکوست * یا اوست یجای دیده یادیده هم اوست *
 (محصول بیت) کوزدن دوستی فرق ایلک ایود کلدر یا کوز بیک
 یرنده اودر یا خود کوز اودر یعنی کوزم دوستدر یا خود دوست
 کوزمدر حاصلی هیچ فرقی یوقدر (عروض) بور باعی ده سابق کییدر
 لکن بیت اولک مصراع اولی اخرمدر تدر * عمیق رجسه الله وی
 از شعرای ماوراء النهرست و استاد شعرای وقت خود بود و این چند
 بیت که در مفتوح یکی از قصاید گفته بغایت بدیع و لطیف واقع شده
 است * (محصول ترکیب) عمیق رجسه الله اول دخی ماوراء النهر
 شاعر لرندندر و کندو وقتک شاعر لرینک استادی ایدی و بور قاج
 بیت که قصیده لرندن یر بستک اوائلنده سوبلشدر غایت ایلله غریب
 و لطیف واقع اولشدر (قطعه) اگر موری سخن گوید و کرموی روان
 دارد * من آن مور سخن گویم من آن مویم که جان دارد * موری با حرف
 وحدت بر قرینجه دیمکدر (گوید فعل مضارع مفرد غائب سوبلر سه
 دیمکدر) موی با حرف وحدت بر قیل دیمکدر (روان جان معناسنه در
) دارد فعل مضارع بونده وار ایسه دیمکدر (مور سخن کوی
 موصوفک صفتنه در سخن کوی وصف ترکییدر سوز سو بلیجی دیمکدر
) میم ضمیر متکلم وحده که حرف رابط صفت (محصول بیت) اگر
 بر قرینجه سوز سو بلر سه و اگر بر قیلک جانی وار سه بن اول سوز سو بلیجی
 قرینجه میم بن اول قیل که جانی واردر یعنی مشکلم و ناطق قرینجه اولور سه
 بن اول قرینجه میم جانی قیل اولور سه بن اول قیل حاصلی کمال ضعف
 و هزلتی بیاند * تم چون سایه مو نیست و دل جون دیده سوزن
 ز هجر غالبه موی که چون موران میان دارد * تم میم ضمیر متکلم تن
 وجود معناسنه در (چون ادات تشبیه) سایه موی لامیه با حرف
 نسبت (چون ینه ادات تشبیه) دیده موران لامیه (هجر غالبه موی
 لامیه هجر فراق معناسنه در) غالبه مو وصف ترکییدر مشک صاجلی
 دیمکدر (یا حرف وحدت) که حرف بیان (چون ادات تشبیه
) (محصول بیت) تم یعنی وجود قیلک کولکه سی کییدر و کولکل
 قرینجه کوزی کی بر مشک صاجلیک فراخندن که قرینجه لرکی ملی واردر

یعنی قرنبجه کبی میان نازی اولان برغالبه موک هجرندن وجودم قیل
 کولکه سی کبی وکوکلم کالی ایله تنک لکدن قرنبجه کوزی کیدر * اگر
 بامور و باموی شبازوزی شوم همره * نه مور ازمین خبر باید نه موی
 ازمین نشان دارد * بامور یا حرف مصاحبت (یا حرف تردید) (موی
 یا حرف وحدت) (شبازوزی یا حرف تنکیر کجه کوندز دیمکدر) (شوم
 فعل مضارع متکلم وحده اولسم دیمکدر) (همره یولدش معناسنه در
) (نه حرف نفی) (یابد فعل مضارع مفرد غائب طوئار دیمکدر) (محصول بیت)
 اگر برقرنبجه یا خود بر قیل ایله کجه کوندز یولدش اولسم نه قرنبجه تنک
 بندن خبری اولورنه قیل بندن اثر و آثار طوئار * بچشم مورددر کجیم بس
 از زاری و بس سستی * اگر خواهد می اموری بچشم اندر نهان دارد *
 بچشم مور لایمه یا حرف صله (در حرف تأکید) (کجیم فعل مضارع
 متکلم وحده صیغارم دیمکدر) (بس چوق وزیاده معناسنه) (زاری
 یا حرف مصدر ضعیفک دیمکدر) (سستی یا حرف مصدر کوشکلک
 دیمکدر) (اگر ادات شرط) (خواهد فعل مضارع مفرد غائب استرسه
 دیمکدر) (می ارادات مفعول) (موری یا حرف وحدت) (بچشم یا حرف
 ظرف) (اندر یابی تأکید ایدر) (نهان کبرلی دیمکدر) (دارد فعل مضارع
 مفرد غائب) (نهان دارد کبرلی دیمکدر) (محصول بیت) (قرنبجه تنک کوزینه
 صیغارم غایت ضعیفک کمدن و غایت کوشکلک کمدن یعنی زیاده ضعف
 و فتورمدن ناشی قرنبجه کوزینه صیغارم اگر بنی برقرنبجه می اراد ایدرسه
 کوزنده صغیر یعنی ستر و اخفا ایلر * من آن مورم که از زاری می امویی
 بیوشاند * من آن مویم که از سستی کم از موی توان دارد * مورم میم ضمیر
 متکلم (که حرف رابط صفت) (زاری یا حرف مصدر) (می ارادات
 مفعول) (موی یا حرف وحدت) (بیوشاند باء تأکید ایله فعل مضارع
 مفرد غائب اورتر دیمکدر) (مویم میم ضمیر متکلم) (که حرف رابط
 صفت) (سستی یا حرف مصدر کوشکلک کدن دیمکدر) (کم از دیمکدر
 یوقدن کلایه در) (موی یا حرف وحدت توان قوت دیمکدر) (محصول بیت)
 بن اول قرنبجه میم که ضعفدن بنی بر قیل اورتر ستر ایلر بن اول قیل که
 کوشکلک کدن بر قیلدن از قوغم وارد یعنی قیل قدر قوغم یوقدر (عروض)
 یوقطعه بحر هزج مثمن سالمدر * سوزنی رحمه الله وی از نسف بوده است

بتحصیل بخارا آمد و برشا کرد سوزنکری عاشق شد و بشا کردی استاد
 وی رفت و دران مهارتی تمام حاصل کرد و هرزل برطبیعت وی غالب بود
 و بشا بران هذیانات بسیار گفته است و این دو بیت از قصیده است
 که در اعتذار آنها می گوید * نصف نو تک و سبتك فحقه لریله
 برشهرک اسمیدر (بتحصیل با حرف ذ و ا بیل تحصیل بونده کسب علم
 معناسنه در (بخارا با حرف صله (آمد فعل ماضی مفرد غائب
 کادی دیمکدر (بر حرف صله (شا کرد سوزنکری لامیه با حرف و حذت
 سوزنکر بر اصنافد که قصیده بر او سخته نقش اش لر نقشه سوزنی
 نقاشنه سوزنکر دیزر (بشا کردی با حرف صله (با حرف مصدر
 (استاده اضافت مفعولنه در (استاد وی لامیه (وی شا کرد سوزنکره
 راجعدر (رفت فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر (در آن
 در حرف ظرف آن صنعته اشارتدر (مهارتی با حرف مصدر کال
 دیمکدر (هرزل استهزا معناسنه در (بر حرف استعلا (طبیعت وی
 لامیه ابتایران اکا بناء دیمکدر (هذیان مهمل یعنی عبث دیمکدر
 (الف و تا علامت جمعدر (بسیار چوق (اعتذار آنها مصدرک
 مفعولنه در (اعتذار عذر دیمک (آن هذیان اشارتدر (ها ادات جمع
 (محصول ترکیب (سوزنی رحمه الله اول نصفدن اولمشدر یعنی
 هبدی نصفدر تحصیل علم و کال ایچون بخارایه کلدی و بر سوزنکرک
 شا کردینه عاشق اولدی و اول شا کردک استادینک شا کردلکنه
 کندی و اول سوزنکرلکده تمام مهارت حاصل ایلدی و هرزل و استهزا
 طبیعتنه غالب ایدی اکا بناء چوق هذیانات سوزنمشدر و بو ایکی
 بیت شول بر قصیده دندر که اول هذیاناتی اعتذارده سوبلر (قطعه)
 تاکی ز کردش فلک ابکینه رنک * بر ابکینه خانه طاعت ز نیم سنک *
 تا حرف انتها (کی چن دیمکدر (کردش کافک فحیله ماقبلی
 مکسور شین ابله دوش و دور معناسنه اسم مصدردر (فلک اضافت
 فاعلنه در فلک مابعدینه موصوفک صفتنه در (ابکینه رنک ترکیب
 توصیفیدر سرچه رنکلی دیمکدر (ابکینه خانه ده بویه شیشه او
 دیمکدر قطب مراددر (طاعتنه اضافت لامیه (ز نیم فعل مضارع
 منکلم مع الغیر آورلم دیمکدر (محصول بیت (چنه دك ابکینه رنک

اولان فلکک دورندن عبادت و طاعت شبشه خانه سنه یعنی قلبه
طاش اوره لم حاصلی دور فلکدن نیجه بر شکایت ایله مجروح قلب
و محزون اوله لم * بر ابکینه سنک زدن کارما و ما * نهمت نهم بر فلک
ابکینه رنک * زدن مصدر در اورمق معنایسته (کارما لامیه) نهمت
مصدر در اسناد قباحت اینمکه دیرلر (نهمت فعل مضارع متکلم مع الغیر
فورز دیمکدر) (محصول یت) صرجه یه طاش اورمق بزم کار بمزدر
و بر ابکینه رنک اولان فلکه اسناد قباحت ایلرز یعنی صرجه یه
مشابه اولان قلوب عبادی هزار سخریه سنکبله شکست ایدوب بنه
فلکه اسناد قباحت ایلرز (عروض) بوقطعه بحر مضارعندر که
مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور * و این چند یت از قصیده
دیگرست هم در آن معنی * و بو بر قاج یت بر غیری قصیده سندندر
بنه اول معنی واسلو بده (قطعه) زهریدی که توداق هزار چندام *
مراندان ازین کونه کس من دایم * بدی یا حرف مصدر (که حرف رابط
صفت) (دایق فعل مضارع مفرد مخاطب ییلور سین دیمکدر) (چندام
اولقدرم دیمکدر) (مرارا ادات مفعول بنی دیمکدر) (نداند فعل بنی
مستقبل بیلز دیمکدر) (ازین کونه بوئک کی دیمکدر) (که حرف
رابط صفت) (دایم فعل مضارع متکلم وحده ییلورم دیمکدر
(محصول یت) هر برامز لقندن که سن ییلور سین ییک اولقدر یعنی
بنده اولان برامز لاق سنک ییلدیککدن ییک اولقدر زیاده درخی
بوئک کی کیمسه بیلز که بن ییلورم یعنی بن بنی ییلدیکم قدر کیمسه بیلز
* باشکار بدم در نهان ز بد بدتر * خدای داند و من اشکار پنهانم *
باشکار یا حرف ظرف ظاهرده دیمکدر (بدم میم ضمیر متکلم برامزم
دیمکدر) (در نهان کیر لوده دیمکدر) (بدتر ادات تفضیل بدک دیمکدر
(داند فعل مضارع مفرد غائب ییلور دیمکدر) (خالق خدا در) (من خدا
اوزره معطوف) (محصول یت) ظاهرده برامزم و باطنده برامزدن برامز
زیرا کیم الله ییلور و بن ییلور آشکار و پنهانی یعنی کیر لومی و آشکار می
بر بن و بر الله ییلور که برامز لردن برامز و بد لردن بد و عاصی بنم * ییک
صغیره مرار همنای شیطان بود * بصد کیره کنون رهنمای شیطانم *
یک صغیره یا حرف صله صغیره کوچک کناه دیمکدر (مرارا ادات صله

(رهنمای وصف ترکیبی در دلیل معنایسته) (بودادات ماضی) (بصد کیره)
 با حرف صله کیره پیوندگاه معنایسته در کینون کافک ضمیمه الان دیمکدر
 (رهنمای شیطان لایمه) (محصول بیت) برکو چک کاهه شیطان بکا
 دلیل اولدی یعنی اشلتمک سبب اولدی یوز بیک کاهه شمیدی شیطانک
 دلیلی بم یعنی شمیدی شیطان ضلاله قدرم وارد (عروض) بوقطعه
 بحر یحیی مجنوندر که مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن اولور * و در قصیده
 دیگرنه ازین اسلوب میگوید * و برغیری قصیده دخی بو اسلوب اوزره
 اولیه رقی یعنی اعتذار طریق اولیه رقی دیر (قطعه) چو تیر غزه بنار
 و کرشمه اندازی * نشانه ازل مسکین من کن ای غازی * چو ادات
 تشبیه (تیر غزه بیانیسه) بنار با حرف مضاجبت (ناز معروف) (کرشمه)
 شیوه دیمکدر (نازه عطفی تفسیریدر) (اندازی فعل مضارع مفرد
 مخاطب آنه سین دیمکدر) (دل مسکین من موصوف صفت و لایمه
) (کن امر حاضر مفرد ایله دیمکدر) (محصول بیت) چونکه غزه اوقی
 ناز و شیوه ایله آتار سین یعنی آنمق مراد ایدر سین نشانه بی یعنی هدی
 بنم کوکلیدن ایله ای غازی * نخست باتو بدک بازی اندر آمده ام *
 * چو دل نمائدن بدو دهم بجان بازی * نخست اول دیمکدر (باتو)
 یا حرف مضاجبت (بدل بازی با حرف صله یا حرف مصدر (دل باز
 وصفه ترکیبی در کوکل اویشادیچی دیمکدر (اندر تأکید در آمده
 ماضیین قسمیدر) (همزه حرف توسل) (میم ضمیر متکلم کثمت دیمکدر
) (چو ادات تعلیل) (نمائدن فعل نفی مستقبل مفرد غائبه) (دیمکدر
) (تند دهم راضی اولورم دیمکدر) (بجانیازی با حرف صله (جان باز
 وصفه ترکیبی در جان اویشادیچی دیمکدر یا حرف مصدر (محصول بیت)
 اول سنک ایله کوکل او بناد بیجمله کیش ایدم یعنی کوکل و برمه کلام
 چونکه کوکل قالمیه جان او بناد بیجمله راضی اولورم یعنی کوکلی قما
 ایند یکم کی جانی دخی فدایه راضیم * چو هیچ زخم توانی دوست
 بی نوازش نیست * مرا بغرنه زن تاب و سه نوازی * چو ادات تعلیل
 (زخم توالیه سنک زخمک دیمکدر) (نوازش اسم مصدر در او خشایش
 معنایسته) (مرا را ادات مفعول) (بغرنه یا حرف مضاجبت) (زن
 بامه تأکید ایله امر حاضر مفرد اولور دیمکدر) (نا حرف تعلیلی) (نبوده

با حرف مصاحبت (بنوازی باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوخشیایه سین دیمکدر (محصول یت) چونکه ای دوست سنک
 زنجک نوازش سزدکلدر یعنی دل عاشقه یاره آجدقده نوازش ایلر سین
 بنی غمزہ ایلله اور تا صکیم بوسه ایلله اوخشیایه سین و نوازش ایلله سین
 * هزار عاشق داری و من هزار یکم * بمن نیایی که تازان همه
 تپردازی * هزار عاشق داری نک مفعول صریحی (داری فعل مضارع
 مفرد مخاطب) بیادن عبارتند و ار در دیمکدر (هزار یک یکده بر
 دیمکدر و او عطف تنزیم ضمیر متکلم یا خود و او عطف ایلله هزار
 و یکده کافک ضمیمه میم اعداد آخرند ما ولان ادات فاعل اولوب یک
 برنجی دیمک اولور (بمن با حرف صلّه) نیایی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب کلر سین دیمکدر (که حرف بیان) تا حرف انتها (زان همه
 انلرک مجموعند دیمکدر (نبردازی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب
 لرشده صورت و یرمد یکده دیمکدر (محصول یت) ینک عاشقک و ار در
 و من یکده برم یا خود یک برنجی یم بکا کلر سین تا که انلرک مجموعند
 ایشده صورت و یرمد یکده یعنی انلرک ایشتی تکمیل ایلدی که بکا کلر سین
 (عروض) بوقطعه فنی سابق کیدر * و در حدیج حید الدین مستوفی
 جوهری که از فضلاء ماوراء النهر بوده است قصیده گفته است
 موقوف میگویند که آن شاعر طبع و یت و مطلعش اینست * مدح
 حید الدین لامیه حید الدین اسمی (مستوفی لقبی) (که حرف بیان
 (قصیده یا حرف و حدیث همزه حرف نوسیل (موقوف بونده
 بر صنعتک اسمی صدر که آخر مصراعده بلفظک نصفی وقف ایدر
 نصف آخرینی مصرع آخره ابتدا ایلر هر بری معنی دار اوله رق
 صنایعدن اولور معنی دار اولیه رق اشعار عربده لا بعد در (ی ادات
 تا تکمیل) گویند فعل مضارع جمع قائب دیرلر دیمکدر (که حرف رابط
 ضغیف) مخترع اسمی مفعول افعال بایندن اختراع اولمش معنایند در
 (طبعه اضافت فاعله در طبق و به لامیه وی سوزنی به را جعدر (مطلعش
 شین ضمیر قصیده به را جعدر (محصول ترکیب) و حید الدین مستوفی
 جوهری ینک مدحند که ماوراء النهر فضلا شدن اولمش در بر قصیده
 سوزنلر که موقوف دیرلر که اول سوزنلرک طبعنک ایجا دیر و مطلعی

بود (بیت) زندگانی مجلس مستوی * فی دولت حید دین الجو *
 زندگانی مجلس مستوی (لامیه لر در زندگانی با حرف مصدر درک
 دیمکدر ذوق و عیش معناسنه در مستوی دولت مصدرک مفعولنه در
 مستوی قبض ایدیحی دیمکدر (الجو ما بعدنده کی بیتک اولی هری اولمی
 الفاظ بر اسم معنایه اولمی مراد اولسنه) مستوی افتعال بایندن اسم
 مفعولدر قرار شمش دیمکدر (فی فائده معناسنه در دولتک فائده سی
 دیمکد اولور) (الجو دولت جنکیریلندن بر شاهک اسمیدر) (محصول بیت)
 دولتی قبض ایدیحی حید الدین الجو هرینک مجلسنک حبشی و ذوق
 موقوفه کوره معنی دولتک فائده سی حید الدینک مستقر و ثابت اولان
 حبشی دیمکد او اور عروض بحر خفیدر * و پوشیده نماد که اگر ورین
 الفاظ که ازان در هر مصرع جز وی نی افتد چنین رعایت کند که
 بعضی آن اجزای فی نفسه معنی مستعمل باشد مناسب مقصود از لفاظی
 خالی نیست چنانکه درین قطعه * پوشیده اور تولی دیمکدر (نماد
 فعل نی مستقبل مفرد غائب فاعلیه دیمکدر) (که حرف بیان) (اگر
 ادات شرط) (درین الفاظ بولفظ لدرده) (که حرف بیان) (آن الفاظه
 راجعدر) (جزوی با حرف وحدت) (می ادات تأکید) (افتد فعل مضارع
 مفرد غائب دو شرد دیمکدر) (چنین بونجیلین دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (اجزای جز و لک چه بدر) (را ادات تخصیص) (فی نفسه نفسنده
 (محصول ترکیب) و خنی اولیه که اگر بولفظ لدرده که اندن هر مصرعه
 بر جز و دو شرد بونجیلین رعایت ایدر لر که اول جز و لرک بعضی سنک
 نفسنده مقصوده مناسب معنای مستعملی اوله لطافتدن خالی دکلدر
 انجیلین که بوقطعه ده (قطعه) دی فرستاد قطعه سوی من *
 نکته دانی زمره فضلا * (دی دالک کسر یله دون دیمکدر) (فرستاد
 فعل ماضی مفرد غائب ارسال ایلدی دیمکدر) (قطعه با حرف وحدت
 همزه حرف توسل بوقطعه دیمکدر) (سوی من لامیه بنم جانیه دیمکدر
 نکته دانی) (با حرف وحدت نکته دان وصف ترکیبیدر نکته بلیمی
 یعنی دقایق شناس) (زمره فضلا بیانیه فاضلر زمره سندن دیمکدر
 (محصول بیت) دون بنم جانیه فضلا زمره سندن بر نکته دان بوقطعه
 ارسال ایلدی * کرده لفظی سه چار ازان بندوینم * ناکند عاجز

از جواب مرا * (کرده ماضیدن قسمدر ایلش مناسبه) (لفظی
 با حرف تنکدر (سه اوج دیمکدر (چلدر درت اوج درت لفظی دیمکدر
 آن) قطعه به راجعدر (بدو نیم با حرف صله ایکی پارچه دیمکدر
 (تا حرف تقلیل (کنند فعل مضارع مفرد غائب ایلبه دیمکدر (مرا
 بر اادات مفعول (محصول بیت) اوج درت لفظی اول قطعه درن ایکی
 پارچه ایلش تا کیم بی جوابدن عاجز ایلبه یعنی بی بحسب ایلک ایچون
 موقوف مستحق اجرا ایلش * صکتتم اندر جواب آن کای مف *
 خرق خلق خدا و قاضی ها * (جواب آن لامیه) (که حرف بیان (مغفر
 وصلی صورتده افتخار ایدیمی دیمکدر خلقه اضافه ایضا فاعله در وقتی
 صورتده خرق خلق لامیه خراشک (مف ینه مغفر دیمکدر ترخیم طریقه
 خلقت خدایه لامیه (قاضی حاجت یت ثابیه وصل صورتده فاعلاک
 مفعولنه در وقتی صورتده ده بویله (حاجر معاشه در (محصول بیت)
 انک جوابنده دیدمکه مخلوق خدا انک مغفوری و حاجت اصحابی قضا
 ایدیمی بوضوئیه مدح اولور یا خود جوابنده دیدمکه ای مخلوق
 خدا انک اشکی و زجر قاضی سی بوضوئیه ذم اولور * جت اصحاب
 متصف بغضی * ات بسیار خواست بدعا * (جت ینه حاجت دیمکدر
 متصف) اسم فاعلدر وصف لغش دیمکدر (بغضیلت بسیار وصل
 صورتده با حرف مصاحبت فضیلت ار معلق معنایه اصناف بیانه
 چوق فضیلت ایله دیمکدر وقف صورتده (غنی کشف سر دیمکدر
 لت) سه معنایه در (خواست تا حرف خطاب خواهم فعل مضارع
 منکلم وحده سکا استرم دیمکدر یا خود سکا ایلرم دیمکدر یا ناکید یا خود
 ظرف (محصول بیت) ای مغفر خلق خدا چوق فضیلت متصف اولان
 اصحاب وارانک حاجتی قضا ایدیمی یعنی فضلاک مرادن حاصل ایدیمی
 سکا دعا ایلرم مدحی مشعر در یا خود کشف راز ایله متصف اولان اصحاب
 زجر قاضی سی دعا مده سکا چوق سه استرم همجوی مشعر در (عروض)
 یوقطه به بی خفیه دندر فاعلاتن مفاعلتن فعلن اولور (و در بن
 رباعی دیگر * یو برغیری رباعی ده ده بوضوئیه مشتملدر * رباعی)
 * ای شادی عید بکام دل اع * دائم شده محبوس در بن عمکده مع *
 (ای حرف ندامتادی محذوف ای کس که دیمکدر (شادی عید پیایه

شادی یا حرف مصدر سرور معانسه (بکام دل اعدایم بیایه و لامیه
 با حرف مصاحبت کام مراد دیکدر بنم اعدامک کو کلی مراد آنچه
 دیکدر وصلی صورتند و قفنده (اعینه اعدادن مرخدر نصف آخر
 مساعده خط ایله (دائم او قنور (شده ماضیدن قسمدر (محبوس
 مفعولی (دزین مفعول فیهی (عکده کده ادات مکا ندر غم مکاتی
 دیکدر (معذور معلوم وصلی صورتی و قفنده (مع یله دیکدر
 (محصول یت) ای ممدوح و محبوب بیرام سروری بنم اعدامک کو کلی
 مراد آنچه بو عکده ده محبوس اولشدر یعنی ذوق و صفای عید دشمنانک
 استدیکی وجه او زره غمخانه عالمده اسیر قید و بنددر معذورم الخ
 یا خود ای محبوب بیرام سروری دشمن مراد آنچه دائم بو عالمده کو کل ایله
 یله محبوس و اسیر بند اولشدر * ذورم براهل دل که آزای مخ *
 بوسبت برسم عید از تو طمع * (ذورم صورتینده یله بیت اولده
 وقف اولان مع ایله یله در که معذورم دیکدر (براهل دل رانک کسر یله
 لامیه اهل دل قفنده دیکدر (که حرف تعلیل (آزادی محبوسی مصدرک
 فاعلنه در آزادی یاسی مصدر به محبوسی یاسی وحدت وصلی صورتند
 وقتی صورتند (مخ دیرینه معانسه در (بوسی یا حرف مصدر
 و تا ادات خبر برسم عید بیایه یا حرف صله (بیرام عادتجه (میم متکلم
 (طمع اغظنه مقیددر (محصول یت) اهل دل قفنده معذورم زیرا
 بیرام عادتجه بر محبوسک آزادگیدرسندن طمع یعنی بوا میدمه اهل
 دل بی تعیب الیز (یا خود اهل دل قفنده معذورم که اسکی آزادک
 بیرام عادتجه امید او پیکدر (عروض) رباعی اوزانی معلوم
 * افضل الدین خاقانی شروانی ویرا بسبب کالی که در صناعت
 شعر داشته حسان العجم لقب کرده اند از همه شعرا در اسلوب سخن
 ممتازست و دران شیوه غریب بی انباز در مواعظ و حکیم طریقه حکیم
 ششانی سپرده است و دران معنی ک کوئی سبقت از اقران خود برده
 و در قطعه که بوجه مفاخرت میگوید * خاقانی مخلفی (شروان
 پر شهرک اسمیدر یا حرف نسبت (ویرا را حرف صله اکا دیکدر (بسبب
 یا حرف مصاحبت (کاله اضافت لامیه (یا حرف تکبیر (که حرف رابط
 صفت (در حرف طرف (صناعت شعر بیایه صناعت صادق کسر یله

فن دیمکدر (داشته ماضیدن قسمدر واریندی دیمکدر) (حسان العجم
 یعنی مداح رسول اولان حسان بن ثابت رضی الله عنه حضرت تارینه تمثیل
 ایدوب) لقب کرده اند تلقیب ایلشاردر (اسلوب سخن لامیه سوز
 قاعده سنه دیمکدر) (ممتاز اسم مفعولدر افعال بایندن اعلام معناسنه
) آن شعره اشارتدر (شویه غریب بیانیه) (بی انبازه اضافت صفتنه در
 انباز اورتق دیمکدر) (شریک معناسنه) (مواعظ مواعظه نك جعیدر
) (حكم حكمتك جعیدر) (طریقه حكیم سنایی لامیه طریقه اسلوب
 معناسنه در) (سپرده است سالک اولمشدر دیمکدر سینك كسرطه) (آن
 معنی طریقه حكیم سناییدن عبارتدر) (کوی سبقت بیانیه سبقت تقدم
 معناسنه در) (اقران خود بیانیه) (برده بونده فامش معناسنه در
) (قطعه) یا حرف وحدث همزه حرف توسل (بر وجه مفاخرت
 افتخار طریقیله دیمکدر) (میکوید دیر) (محصول ترکیب) (افضل الدین
 خاقانی شروانی رجه الله اکا شول بر صکمال سبیلله کد صنایع
 شعرده واریندی یعنی شعر فتنیده اولان کمالی سبیلله اکا حسان
 العجم لقب ایلشاردر جیع شعرادن سوز قاعده سنه ممتازدر
 واول شعر طریقنده شریک سز سبویه غریبی وارد حاصلی نظیری
 یوقدر مواعظه ل سوبلکده و حکمتار سوبلده حکیم سنایی یوانه
 سالک اولمشدر واول معنی ده سبقت و تقدم طوینی کندی اقراتدن
 فامشدر و بر قطعه ده افتخار طریقیله دیر (قطعه) (شاعر مبدع منم خوان
 معانی مراست * ریزه خور خوان من عنصری و رودکی * مبدع
 افعال بایندن اسم فاعلدر ایجاد ایدیچی دیمکدر) (منم بنم دیمکدر) (خوان
 معانی بیانیه خوان سفره معناسنه در معانی معنائك جعیدر اما بونده معانی
 فن مخصوصك اسمعیدر استعارات و مرایای الفاظ و صنایع قاعده سی
 انده میندر (مرارادات تخصیص بنمدر دیمکدر) (ریزه خور وصف
 ترکیبی در ریزه اووق دیمکدر) (اووق بییچی یعنی فرقی لری دیوشریچی
 دیمکدر مابعد بنه اضافت لامیه) (خوان من ده بویه بنم سفره مك
 اووقلربنی بییچی دیمکدر) (عنصری و رودکی سابقده ذکر لری مرور
 ایلندی) (محصول بیت) (ایجاد و اختراع ایدیچی یعنی توزمین و نو مضمون
 انشاد ایدیچی شاعر بنم معانی سفره سی بنمدر عنصری و رودکی بنم

سفره مك او قفلر بنی ییجی در یعنی انلر بنم آر نیغدن کجینی جی دیرلر
 شارحك حالتی سیرایله که ریزه خود دیمش دال ایله و آتی اثبات ایچون
 یراز مالایه یعنی ژار اباقل سویلش * زنده چو نفس حکیم نام من از
 تازکی * کشته چو مال کریم حرص من ازانده کی * زنده زانک کسیرایله
 دیری دیمکدر (چو اادات تعلیل) (نفس حکیم لامیه نفسدن مراد نفس
 ناطقه مجرده در) (نام من ده لامیه) (تازکی یا حرف مصدر کاف هادن
 حیدل تازه لکدن دیمکدر) (کشته ماضیدن قسمدر اولمش معناسنه
 (چو مال کریم) (چو نفس حکیم صکی) (حرص اخلاق باطنیه دن
 یرذمی، نک اسمیدر) (منه اضافتی لامیه اندکی یا حرف مصدر کاف هادن
 مبدل) (اندک آز دیمکدر از لعدن دیمک اولور) (محصول بیت) بنم
 نام نفس حکیم کی زنده در تازه واطفتدن ناشی یعنی علمانک نفس
 ناطقه سی کالاتی تکمیلدن ناشی سلاک مجردانه اعلای علین ده
 صفایاب اولدیغی کی بنم نام وشاتم دخی الی بوم القیم لطافت شعرمدن
 ناشی مذکور و زنده در بنم حرص مال کریم کی اولمش در از لعدن ناشی
 یعنی اهل کرم ماله حرص و رغبتی اولدیغی اجلدن بخشش و انعام ایله
 یکسسه نهی اولدیغی کی یسده حرص دن اثر و علامت یوقدر
 (عروض) یوقطعه بحر منسرحدن در که اصلی مستغفلن مفعولات
 مستغفلن مفعولات در جیع اجرا سنه طی کلمشد که دردیجی ساکن لر
 حذف اولوب و مفعولات جزو ثرینه کشف دخی کلوب مستغفلن لر
 های حذف ایله مستغفلن اولوب مستغفلن لفظنه تبدیل اولنور مفعولات لر دن
 کشف ایله تا و طی ایله و اوساقط اولوب مفعلا اولوب فاعلن لفظنه
 تبدیل اولنور (بو بحر ی در جردن دخی فرض جائز در که صدر و ابتدا
 و حشو ثانیری سابق کی مطوی و حشو اولور و عروض و ضرب مرفوع
 اولور رفع سبب اولی حذفه دیرلر تغفلن اولوب فاعلن لفظنه تبدیل
 اولنور حاصل کلام هر صورتده مفعولن فاعلن مستغفلن فاعلن اولور
 * ورشید و طواط در مدح وی گفته است * رشید و طواط که سابقا
 بیان اولندی خاقانی جی مدح ده دیمشدر (قطعه) ای سپهر قدر و ا
 خورشید و ماه * وی سر بر خضل را دستور و شاه * ای حرف ندا
 ختادی محذوف ای کس که دیمکدر (سپهر قدر بیانیه سپهر فلک دیمکدر

قدر مرتبه معناسنه (را ادات تخصیص) وی وای دن مخفف سابق کپی
 (سر بر فضل بیانه سر را خشایدن مصنوع بر شیشک اسمیدر عربده
 تخت لفظنی دخی اکا علم ایشلردر ترکیده کرویت دیرلر صدردن و پادشاه
 مسندندن عبارتدر) فعل فضیلت معناسنه در (را حرف تخصیص
 دستور دالک ضمیمه بونده وزیر دیمکدر) شاه معروف (محصول بیت)
 ای قدر و منزله ک خورشید و ماهی اولان کیمسه وای فضیلت مسندینک
 وزیر و شاه ای اولان کیمسه * افضل الدین بو الغضائل بحر فضل *
 * فیلسوف دین فرای کفرگاه * افضل الدین دینک افضلی دیمکدر
 (بو ابودن مخففدر بویه بیرلده اصل و منبع دیمکدر) فضائل
 فضلاک جمیدر (بحر بویه بیرلده کثرتدن عبارتدر) فیلسوف
 بالاده مفصلا ذکر اولندی (محب حکمت و عالم معناسنه در مابعدینه
 اضافتی صفتشه در) دین فزا وصف ترکیبدر دینی ارتیریجی یعنی
 دینه رونق و فرو بریجی دیمکدر (کفرگاهده بویه کفری اکسار بیجی
 یعنی کفری نقصان اید بیجی دیمکدر) محصول بیت) دینک افضلی
 فضیلتلر باباسی یعنی منبع و موردی و فضل در یاسی دینه رونق و یروب
 ارتیریجی و کفری اکسار بیجی عالم دیورشد و طوطا خاقانی
 مدح ایشلدر * واز مقطعات و بست این دو بیت * و خاقانینک
 قطعه لرندندر بو ایکی بیت (قطعه) بس کن از سود ای خوبان
 داشتن خاقانیا * کن سر سوداخر درا در سر آید خبر کی * بس یتر
 دیمکدر (کن امر حاضر مفرد ایله دیمکدر) بس کن یتر ایله یعنی فراغت ایله
 دیمکدر (سودای خوبان لامیه) داشتن افضنک مقعولیدر (خاقانیا
 الف حرف ندا ای خاقانی دیمکدر) کن که ازدن مخففدر (که حرف
 تعلیل) سر سودا سودا هوسی دیمکدر (خرد را را ادات مفعول
 عقلک دیمکدر) در حرف صله (سر باش دیمکدر) آید فعل مضارع
 مفرد غائب کله دیمکدر (خبر کی یا حرف مصدر کاف هاء و سیمین
 میدل خبره یوش دیمکدر) سر سم معناسنه (محصول بیت) ای خاقانی
 محبو بلرک سودا سنی طوطا مقیدن فراغت ایله یعنی انزله میلدن و از کل
 زیر سودا هوسندن یعنی سودا سبیلله عقلک باشنه سر مملک کلور
 و حیران و مست اولور * صورت خوبان یعنی چون بینی آینه است *

کز برون سوروشنی دارد درون سوتیرکی * صورت خوبان لامیه
 (بمعنی با حرف ظرف (چون ادات تعلیل (بینی باء تأکید ایله فعل
 مضارع مفرد مخاطب کوره سین دیمکدر (که حرف تعلیل (برون
 طشره دیمکدر (سو جانب معناسنه در طشره جانبندن دیمکدر
 (روشنی یا حرف مصدر آیدنلق دیمکدر (درون سوا یج جانی دیمکدر
 (تیری یا حرف مصدر کاف هادن مبدل تیره بولانلق دیمکدر کدرت
 معناسنه (محصول یت) محبو بلرک صورتی چونکه کورر سین آینه در
 زیر طشره جانی ظاهری مجلا و روشن وایج جانی مغیر و مکدر در
 * و ویرا مثنویست تحفه العراقین نام واین چند بیت از مفتوح آست *
 ویرا ادات تخصیص وی خاقانی به راجعدر (مثنوی بیان اولنسی
 باء ثانی حرف وحدت (تحفه هدیه معناسنه (عراقین عراقك تشبه می
 بری عراق عرب که بغداد در و بری عراق عجم که اصفهاندر اول بمالک
 وصفنده و حال و شاقی حقنده نظم ایلمشدر بود یارده نای مرحومک
 تحفه الحرمینی کی (محصول ترکیب) و خاقانیك پر مثنویسی واردر
 تحفه العراقین نامنده و بوبرقاج بیت انک اوائلندکدر (مثنوی)
 ما یم نظار کان غمناک * زین حقه سبز و مهره خالک * ما ضمیر متکلم
 مع الغیر (بیم ادات خبر متکلم مع الغیر بز دیمکدر (نظار کان غمناک
 موصوفک صفتیه اضافتیدر نظاره سبز و تماشا معناسنه در کاف
 هاء رسمیدن منقلب الف نون ادات جمع سبز جیلر دیمکدر (غم معروف
 (نالک ادات نسبتدر غمی دیمکدر (زین ازین دن مخففدر (حقه سبز
 موصوفک صفتیه (حقه دیو حقه بازک شکل مخروطی آلت مخصوصه سنه
 دیرلر مراد خیمت مناسبتله فلکدر (سبز یشل دیمکدر (مهره خالک
 حقه سبز کی (مهره میلک ضمیمه کاغدی شفاف و قلم کیر ایتک ایچون
 یلوردرن و ساردرن مصنوع آتیدر و الا زنه دخی دیرلر اما بونده حقه باز
 بوارلخی معناسنه در که زمیندر (محصول یت) بویشل حقه کی اولان
 سموات و طیارق مهره کی اولان ارضدن غمی سیرجیلر ز یعنی افلاک
 وزمینک حالات عجیبه سندن مفهوم اولان سیرجی بز حاصلی حقه بازک
 حقه و مهره سنی سیردن هر کس صفا یاب اولور بز دهرک لعب
 و شعبده سین تماشا ایله مفهوم و مبهم و پرغم و غصه و مکدرز * کین

حقه و مهره تایجایند * سرکبسه عمر میکشایند * کین که این دن مخففدر
 (که حرف تعلیل (ناحرف توقیت (نجای باحرف ظرف (نون دال ادات
 جمع خبر برنده درلر دیمکدر (سرکبسه عمر ییانه عمر سرکبسه سنی یعنی
 اغزینی دیمکدر (کشایند فعل مضارع جمع غائب آچار لر دیمکدر
 (محصول یت) یت اولک تعلیلدر بو حقه باز دهره فطساره دن
 غنناکم زیرا بو حقه و مهره برنده اولدیغی مدته یعنی ثابت اولدیقه
 عمر سرکبسه سنی آچار لر افنای عمر ایدر لر * وین طرفه که در بساط
 فرمان * مهره زمنست و حقه کردان * طرفه طانک ضمیمه عجیب
 دیمکدر (که حرف بیان (بساط فرمان ییانه بساط دوشمه دیمکدر
 فرماندن مراد فرمان الهیدر فرمان الهی دوشمه شنده یعنی حق جل
 و علائک امریله دوشمنش وجه ارضده دیمکدر (مهره یولراق دیمکدر
 (زمن زانک قنچی و میمک کسر یله کنورم دیمکدر معقد مناسبه
 (کردان صفت مشبهه دونه کن دیمکدر (محصول یت) و بو عجبدر که
 فرمان الهی بساطنده مهره که مراد وجه ارضدر معقد در یعنی
 حرکتی یوقدر و حقه یعنی آسمان دونه کن یعنی متحرکدر مع هذا که
 امر بالعکس اوللی ابدیکه حقه باز لر اکثری یواراخی متحرکدر
 * خود بو العجبان سحر کارند * که قائم و گاه قندز آزند * خود ادات
 تأکید (بو العجبان سحر کار موصوفک صفتیه اضافتیدر الف نون
 ادات جمع بو العجب مقدمات بیان اولندی سحر کار ترکیب توصیفیدر
 سحر ایسلی یعنی ساحر دیمکدر (نون دال ادات جمع خبر) که فتح کاف
 بوهام اصلیه الیه گاهدن مخفف (قائم معروف بر ریاض حیواندر در یعنی
 مقبول کورکدر (قندز قافک و دالک ضمملر یله برسیاه حیواندر که اکثر
 صوده کز صوموری دیر لر (آزند فعل مضارع جمع غائب کنور لر
 دیمکدر (محصول یت) خود بو العجب ساحر لر در که گاهی قائم و گاهی
 سمور کنور لر یعنی حقه باز طغارجفندن درلودر لو عجایبات سیر
 لایتدر دیکه کبی حقه باز عالم کاه قائم و گاه قندز جبار لر مراد اجتماع
 ضادین ایدر که کاه کیجه کاه کوندز کاه صفا و کاه کدر و کاه سرور و کاه غم
 و کاه ذوق و کاه ماتم و کاه وصل و کاه هجر و کاه نوش و کاه نیش و کاه
 یسر و کاه عسر * وقتست وقت در سر آید سیلاب عدم بسر در آید *

وقتست وقتدر دیمکدر (که حرف بیان (در سراید تمام اولمقدن
 کایتندر (سیلاب سبل صوبی دیمکدر (عدمه اضافت بیانیه (بسر
 باحرف صله (در آید کله دیمکدر (محصول بیت) وقتیدر که وقت تمام
 اوله عدم سیلابی باشه کله حاصلی وقت عمرک تکمیلی زمانیدر عدمک
 ظهوریدر * وقتست این چهار حال * بنهند محفه مه وسال *
 چهار حال عناصردن کایتندر (بنهند باه تأکید ایله فعل مضارع
 جمع غائب قویه لر دیمکدر (محفه معلوم (مه وساله اضافت بیانیه
 (محصول بیت) وقتیدر بو عناصرار بعه حالی مه وسال محفه سنی
 قویه لر یعنی براغدر یعنی وجود انسان که عناصرار بعهدن مرکبر
 وقتیدر که حامل اولدینی روحی براغوب آبلری وکونلری ترک ابتدیره
 دار آخرته کتمک و ترک حمل ثقیل دنیا ایتک وقت وزمانیدر * وقتست
 که مرکبان انجم * هم نعل بیفکنند وهم سم * مرکبان انجم بیانیه
 یلدز مرکبری دیمکدر زیرا نجومک هر بری بر شکله اولدیغندن
 مرکبه تشبیه ایلدی باخود اضافت لامیه یلدزک مرکبری دیمکدر
 زیرا بر صورتده وافر یلدز مرکوزدر اول یلدزک ترتیبی تصور ایله
 صورت حاصل اولور مرکب اول صورتلر اولمش اولور یاخود مرکبدن
 مراد بروج اثنی عشردر که نجوم سبعة اول بروجه بنزل (هم ادات
 تأکید (نعل معروف (بیفکنند باه تأکید ایله ویا، منقلب ایله فعل
 مضارع جمع غائب براغور لر دیمکدر (هم ادات عطاف (سم طرناق
 دیمکدر (محصول بیت) وقتیدر که انجم مرکبری هم نعلنی هم طرناغنی
 براغدر یعنی دوکه لر (عروض) بو مثنوی بحر هزج مسدسنددر که
 صدر وابتدا اخرب حشور مقبوض عروض وضررب محذوف مفعول
 مفاعیلن فعلون اولور * فخر جرجانی رحمه الله از اماتل وافاضل
 روز کارست میزان کمال وفضل ودقت شعر وی کتاب ویس ورامین
 است وآن درین روز کار مهجور وناپاب واین چند بیت از مواضع
 متعدد ازان کتابست * اماتل امثلک جعی خیرلور دیمکدر
 (افاضل افضلک جعی (روز کاره اضافت لامیه (میزان ترازو
 دیمکدر کاله اضافت لامیه (فضل کاله معطوف (دقت شعر
 مصدرک مفعولنه در (شعرک ویه لامیه میزان مبتدا کتاب ویس

(ورامین خبری ویس بر عاشق اسمی در رامین محبوبه نك علمی (آن
 کتابه اشارت در (مهجور و نایاب عطف تفسیر بدر (محصول ترکیب)
 فخر جرجانی رحمه الله زمانه نك خیر اولزندند و افضله لرزندن در کمال
 فضلنك و شعره دقتنك میرانی یعنی دلیل و نمونه سی کتاب ویس
 ورامین در واول کتاب بوزمانه ده مهجور و نایاب در و بوقراج بیت اول
 کتابك مواضع متعدده سینه دند (مثنوی) خوشست این نکته از کتی
 شناسان * که باشد جنك بر نظاره آسان * خوشست خوشدر دیمکدر
 (کتبی شناس وصف ترکیب در عالمی بیلیجی یعنی احوال عالمه واقف
 دیمکدر (الف نون ادات جمع) که حرف بیان (باشد فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر (جنك فاعلی) (بر حرف صله) (نظاره
 سیر جی دیمکدر (محصول بیت) احوال عالمه واقف اولد لرزندن بونکته
 خوشدر که جنك سیر جی به قولای اولور یعنی جنك سیر جی به آسان
 کلور دید کلری نکته غایت ایله خوشدر * مرا آن طشت زرین نیست
 در خور * که دشمن خون من بیند بدودر * مرا را ادات صله بکا
 دیمکدر (طشت زرین لامیه طشت لکن دیمکدر (زرین یا حرف
 نسبت نون حرف تأکید اتون لکن دیمکدر (در خور لایق معناسنه در
 (که حرف رابط صفت) خون من لامیه بنم قائمی دیمکدر (بیند
 فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر (بدو یا حرف ظرف مابعدنده
 اولان در بونی تأکید در دال همزه دن منقلب او طشته راجعدر
 (محصول بیت) بکا اول اتون لکن لایق و لازم دکل که دشمن بنم قائمی
 انده کوره در خور فتح خالیله اولد یعنی بلین مصراع نایده در و پردیش
 سنج لایق سز خور ادم ایمش * نباشد مار را پچه پچه مار * نیارد
 شاخ بد جز تخم بد بار * نباشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولور
 دیمکدر (مار را ادات تخصیص) (پچه باوری) (پجز یا حرف تأکید جز
 غیري دیمکدر (نیارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قادر اوله من دیمکدر
 (شاخ بد بیانیه برامز شاخ دیمکدر (تخم بدده بویله برامز تخم دیمکدر
 (بار حاصل و میوه معناسنه در (محصول بیت) مارک ماردن غیري
 یاوری می اولمز برامز شاخ برامز تخم دن غیري میوه و محصوله قادر
 دکلدر * نباشد خوش سفر در تندرستی * نکر تا چون بود در ریح

و سستی * تن درست صحیح دیمکدر (با حرف مصدر) (تکر فعل امر مفرد
 مخاطب باق دیمکدر) (ناادات تعلیل) (چون نیجه دیمکدر) (بود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر) (سستی یا حرف مصدر) (محصول بیت)
 تندرستلکده سیرایله باق نیجه مشقت ورنجده اولور یا خود کنشکلکده
 نیجه اولور یعنی صحت وجودده سفر شاق ایکن حالت ضعهده اشق
 اولدیغن ادراک ایله * کل ترکس نکو باشد بدیدن * ولیکن تلج باشد
 در چشیدن * کل ترکس بیانیه ترکس چیچکی دیمکدر (نکو ابودیمکدر
) باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (بدیدن با حرف ظرف
 دیدن مصدر در کورمک معناسنه کورمکده دیمک اولور) (لکن
 ادات استدراک) (تلج آجی دیمکدر) (در حرف ظرف) (چشیدن مصدر در
 طامق معناسنه) (محصول بیت) ترکس چیچکی یا قفلقد کوزل اولور
 یعنی کور و تشده کوزلدر ولیکن طامققد آجی اولور یعنی طعمی
 ناخوشدر حاصلی هر ظاهری کوزل اولان باطنی دخی خوش دکلدر
 * کاه بوده بر مردم نهفتن * بسی نیکوتر از نابوده گفتن * کاه بوده
 بیانیه اولمش کنه ای دیمکدر (ب حرف صله) (مردم خلق دیمکدر
) (نهفتن مصدر در کبر ملک معناسنه) (در بسی چوق دیمکدر) (نیکوتر
 اعلارک دیمکدر) (نابوده اولمش دیمکدر معدوم معناسنه) (گفتن مصدر
 سوتلمک معناسنه) (محصول بیت) اولمش کنه ای یعنی اشلوب فعله
 کتور دیکک کاهمی خلفه کبر ملک معدوم اولان شیئی سوتلمکدن چوق
 اعلادر حاصلی خلفه نهان ایلکدن کندو کاهنی سرو اخفایتمک اولی در
 مثال پادشه چون آتش آمد * بطبع آتش همیشه سرکش آمد *
 مثال پادشه لامبه (چون اادات تشبیه) (آمدلر اادات خبر معناسنه درلر
) (بطبع با حرف ظرف) (همیشه دائمی دیمکدر) (سرکش علوی دیمکدر
) (محصول بیت) پادشاهک مثالی آتش کیدر آتش طبیعتده علویدر
 پادشاهلرک علوی و غضوب اولمقلقلری لازم کلور * اگر بازور پیل
 و طبع شیر * ممکن با آتش سوزان دلیری * اگر اادات شرط) (با حرف
 ظرف) (زور قوت دیمکدر) (پیل یا خطاب مقدر در) (شیری یا حرف
 خطاب) (مکن نهی حاضر مفرد ایله دیمکدر) (با آتش با حرف صله سوزان
 صفت مشبهه یا فحی دیمکدر) (دلیری یا حرف مصدر دلیر بهادر

دیمکدر (محمول بیت) اگر زورده فیل ایسک و طبیعتده ارسلاز
 ایسک ده یا قیچی آنشه بهادرلق ایله حاصلی پادشاهلره بیکتلتک اولمز
 (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس محذوفدر که مقاعبلن مقاعبلن
 فعولان اولور * ظهیرالدین فاریابی وی از شاهیر جهانست و افاضل
 دوران تمام دیوان او مطبوع و مقبولست بلطافت و سلاست سخن
 او هیچ کس نیست دیوان وی مشهورست و اشعار وی بر زبانها
 مذکور در دولت اتابک ابو بکر تربیتها یافت شی در مجلس وی این رباعی
 بگفت * مشاهیر مشهورک جمعیدر (جهانه اضافت لامیه) افاضل
 دورانده بویه دیوان اوده بویه (مطبوع طبیعتده موافق دیمکدر
 (بلطافت باحرف ظرف) سلاست سخن اولامیه لر در (دیوان وی ده
 بویه اشعار وی کذلک ضمیر بر مجموعی ظهیره راجعدر (بحرف ظرف
 (زبانها ها ادات جمع دللرده دیمکدر) دولت اتابک لامیه ابو بکر
 سعدینک ممدوحی اولان سعدک باباسی ابو بکر این سعد بن زنگیدر
 اتابک بو صغک اسمیدر که جمله سنه اتابکان دیر آل عثمان دیدکلی
 کبی (تربیتها ها ادات جمع تربیه لر دیمکدر) یافت فعل ماضی مفرد
 غائب بولدی دیمکدر (شی یا حرف وحدت مجلس وی لامیه
 (محمول ترکیب) ظهیرالدین فاریابی رحمه الله اول جهانک
 مشهور لر ننددر و دورانک فاضل لر ننددر انک دیوانی تمام طبیعتده موافق
 و مقبولدر انک سوزینک لطافت و سلاستنده هیچ کیمسه بوقدر انک
 دیوانی مشهور و شعر لی دللرده مذکور در اتابک ابو بکرک دولتده
 تربیه لر بولدی بر کیمه انک مجاسنده بور باعی بی سوبلدی (رباعی)
 ای ورد ملائکه دعای سرتو * سرنیست زمانه را بجای سرتو *
 ای حرف ندا منادی محذوف ای شاه دیمکدر (ورد ملائکه لامیه
 ورد واولک کسر به دوام ذکر دیمکدر) دعای سرتو لامیه لر در سر
 بونده وجود و ذات معنانه در باش اشرف اعضا اولدیفندن جمله
 وجود کبیدر (سر بونده سودا دیمکدر) زمانه را را ادات تخصیص
 زمانه نک دیمکدر (بجای سرتو بجای بونده مصاحبت معناسین افاده
 ایدر سنک باشک ایله دیمکدر (محمول بیت) ای پادشاه سنک وجودک
 ملائکه نک وردیدر یعنی سنک وجودیکه ملائکه دعا ایدر زمانه نک

سنك باشك ايله سوداسی یوقدر یعنی ضرر و زیانه و سوء قصده حد
 وزهره سی یوقدر * بادشمن تو نیام شم شیر تو گفت * سردل من باد
 قضای سرتو * با حرف صله (دشمن تو لامیه) نیام شم شیر توده بویله
 نیام نونك کسریله قین دیمکدر غلاف معناسنه (سردل من ده لامیه لردر
 بنم کوکک سری دیمکدر که مراد شم شیردر در و ننده اولان سراودر
 سر بونده سبنك کسری وراء مشده ايله در (باد امرغائب اولسون
 دیمکدر) قضای سرتوده لامیه لردر سبنك باشك قضای دیمکدر
 (محصول بیت) سنك دشمنکه قلیچیک فنی دیر بنم کوکک سری یعنی
 درونده پنهان اولان شم شیر سنك باشك قضای اولسون (عروض)
 بور باعینك صدر و ابتدای اخر حشا و الیر قبوض ثانیله مکفوف
 عروض و ضرب محبوب مفعول مفاعله مفاعیل فعل اولور * بفرمود
 تا هزار دینار زر سرخ هم در مجلس نثار او کردند بر این رباعی
 دیگر گفت * اثر کسر همزه ايله عقب معناسنه در (محصول ترکیب)
 تا یاک ابو بکر بیوردی تا کیم یسک قزل التون یته اول مجلسده
 تا کا صاحبو ایلدی ارنک عقبنده بر رباعی دخی سوبلیدی (رباعی)
 شاهان ز تو کار ملک و دین یا نسفت * وز عدل تو جان ظلم و فتنه
 رمفت * شاهان الف حرف ندا (کار ملک لامیه) (بلسق یا حرف
 مصاحبت نسق نونك و سبنك فتح مل به مساوی دیمکدر) عدل تو
 لامیه (جان ظلم ده بویله در) رمق فتح بنسله بقیه روحه دیرلر بونده
 تمام اوله دن کایتدر (محصول بیت) ای پادشاه سندن ملک و دینك
 ایشی مساوی و موزوند یعنی امور دین و امور مملکت سنك عدل کدن
 انتظام بولاشدر دخی سنك عدل کدن ظلم و فتنه نك جانی رمفتدر
 یعنی جان چکشور حاسلی ظلم و فتنه دیار عدمه کشدر * در عهد تو
 رافضی و سنی باهم * کردند موافقت بو بکر حقست * عهد تو لامیه
 (رافضی اغاذا الله حاشائیم شیعین افندیلر یمزه سب ایدیلر در
 خذاهم الله) سنی رسول الله و اصحاب کزین اثریند افتخا ایدیلر
 دیرلر (باهم یله دیمکدر) کردند فعل ماضی جمع غائب ایلدی لر
 دیمکدر (موافقت مصدر در او یغونلق معناسنه) (که حرف رابط
 صفت) بو بکر نوریه طریقه یا حضرت ابو بکر رضی الله عنه اوله

یا پادشاه ابوبکر بن سعدی اوله (محصول بیت) سنک زمانکده
 رافضی و سنی بیه موافقت ایلدیلر که ابوبکر حق در دیو یعنی روافضک
 حال مذکور کی ایکن سنک بیم تیغدن سنی به موافقت ایلدیلر
 و حقیقتکی اقرار ایلدیلر یا خود ایکیسی دخی سنی پادشاهلغه قبول
 ایلدیلر (عروض) بور باعی دخی عینله سابق کیدر * و از لطایف
 و بیست این چند بیت بر اسلوب مثنوی * و ظهیرک لطایفات
 و مطایبات ندر بور قاج بیت اسلوب مثنوی اوزره (مثنوی)
 عالمی بر فراز منبر گفت * که چو پیدا شود سرای نهفت * عالمی
 یا حرف وحدت (بحرف استعلا) فراز بالا دیمکدر (منبره اضافت
 لامیه) که حرف بیان (چو ادات تعلیل) پیدا ظاهر دیمکدر
 (سرای نهفت بیانیه کیر لوسرای دیمک که مراد آخرتدر یا خود
 مکانی کوردیکی وقت که حالت نزعدر) بومعنی در دو کیتی معناسنه
 ملایمدر (محصول بیت) بر عالم منبر بالاسی اوزره دیدی که چونکه
 آخرت ظاهر اوله یعنی حشر و نشر اوله یا خود حال غرغره واقع
 اولوب محلی کندویه ظاهر اوله یعنی شقاوت و سعادت ییلنه
 * ریشهای سفید را ز کلاه * بخشد ایزد ریشهای سیاه * ریشهای
 سفید موصوفک صفتیه اضافتیدر ها ادات جمع ریش صقال دیمکدر
 سفیداق معناسنه در (را ادات مفعول) بخشد فعل مضارع مفرد
 غائب بغشله دیمکدر (ایزد اسماء الله دندر) ریشهای سیاه سابق کبی
 یا حرف صله (محصول بیت) نگاهدن اق صقالی لری یعنی کلاه ایچنده
 صقال اغار دنلری حق سبحانه و تعالی قره صقالی لره بغشله یعنی کج
 اولان صلحایه بغشله یا خود حالت نزعه اطراف واکفنده اولان
 اولاد و اقر با سنک آه و فریاد و دعا یی سببیه عفو و مغفرت ایدر
 * بازار ریش سیاه روز امید * باشد اندر پناه ریش سفید * بازینه
 دیمکدر (روز امید بیانیه قیامتده دیوان الهیدن عبارتدر) (محصول بیت)
 پنه سیاه صقال قیامتده اق صقالین جایه سنده اولور حاصلی حق جل
 و علا قیامتده بعض اق صقالی قره صقاله و بعض قره صقالی
 اق صقاله کمال رأفت و رحمتدن بغشله کرکدر دیو بر و اعظم متبرده
 سویلر دی * مردکی سرخ ریش حاضر بود * دست در ریش

زد چو این بشنود * مردکی با حرف وحدت کاف حرف تصغیر
 بر آدم جگر دیمکدر (سرخ ریش صفتی قوم را که صفاتی دیمکدر
 (بشنود فعل ماضی مفرد غائب باء تا کید ایله ایستدی دیمکدر
 (محصول بیت) رفو زال صفالی آدم جک حاضر اییدی البنی صفالینه
 آوردی چونکه بوکلای ایستدی یعنی بوکلای ایستدی کی البنی
 صفالینه تا سفانه آوردی * گفت ما خود درین شمار نییم * در دو کی
 هیچ کار نییم * ماضیر متکلم مع الغیر بز دیمکدر (خود ادات تا کید (در
 حرف ظرف (شمار صابی دیمکدر (نییم دکار دیمکدر (کیتی عالم معانسه
 هیچ کار با حرف ظرف (محصول بیت) سرخ ریش دیدی بز بوصابی د
 دکار ایکی عالمه هیچ پرایشیده دکار یعنی سفید ریش دکار که دعای
 ویش سیاه ایله دنیادن آخره مغفورا رحلت ایدم لم سیاه ریش دکار که
 آخرتد حساب خدای تعالی یزی آق صفالی له بغشلیوب انبارک
 حایه سینه خلاص اولم لم خلاصه ایکی عالمه ده رایشه پرامرز
 (عروض) بومشوی بحر خفقدند که فاعلاتن مفاعلاتن فعلان اولور
 * و کمال وی در شعر بمثابة ایست که شعری مقدم بمیان وی و انوری
 و ترجیح یکی بر دیگری اختلاف داشته اند چنان که بعضی بر سبیل
 استفسار از بعضی گفته اند * کمال وی لامیه (بمثابه با حرف وحدت
 همزه حرف توسل با حرف ظرف (مثابه بونده مرتبه دیمکدر (که
 حرف بیان (شعری مقدم بپایه اسکی شاعر دیمکدر (بمیان وی
 با حرف ظرف اضافت لامیه وی ظهیر را جعد در ظهیرک بینی ایله
 (وانوری انورینک بینی دیمکدر (ترجیح یکی مصدرک مفعولیه
 اضافتید برینی ترجیح و تقدیمه دیمکدر (بر دیگری با حرف تکبیر
 آخرک اوزرینه دیمکدر (داشته اند ایلشردر دیمکدر (بعضی با حرف
 تکبیر (بر سبیل استفسار بپایه سؤال طریق اوزره دیمکدر (محصول
 ترکیب) و ظهیرک شعرد کمال بر مرتبه در که اسکی شاعر ظهیر ایله
 انورینک بیننده و برینی آخره ترجیح ده اختلاف ایلشردر انجلین که
 بعضی سی بعضی سندن استفسار طریق اوزره دیمشردر (قطعه)
 * ای آن زمین و قار که بر آسمان فضل * ماه نخسته پیکر و خورشید
 منظری * ای حرف ندا (آن مرسل الیه اولان کسه اشارتدر (زمین و قار

بیانیه نمکین بری دیمکدر (که حرف رابط (آسمان فضل بیانیه
 فصل کوئی دیمکدر) ماه نجسته پیکر بیانیه نجسته پیکر مبارک صورتی
 دیمکدر (خورشید منظرده بویله کنش منظرلی دیمکدر منظر بونده
 چهره دن عبارتدر (یا حرف خضاب (محصول بیت) ای اول زمین
 وقار اولان کیمسه که فضیلت کوئی اوزره مبارک صورتی ماه وکونش
 یوزلی سین بوصفت ایله متصف اولان * قومی زناقدان سخن گفته
 ظهیر * ترجیح میکنند برایشان انوری * قومی یا حرف وحدت
 (ناقدان سخن بیانیه (ناقد صراف دیمکدر سوز صرافلرندن دیمک
 اولور یعنی سوزک اعلاودونی فرق و تمیزه قدرتی اولنر (گفته ظهیر
 لامیه (محصول بیت) سوز صرافلرندن بر قوم ظهیرک گفته سنی
 انورینک اشغاری اوزره ترجیح و تقدیم ایندیلر * قومی دگر برین سخن
 انکار میکنند * فی الجمله در محل نزاعند داوری * فی الجمله حاصل کلام
 دیمکدر (محل نزاع بیانیه (نون دال ادات جمع خبر (داوری (یا حرف
 نسبت یا خود مصدر به اول وقت برکن مقدر اولور داوره منسوب
 یعنی دعوی دیمکدر (یا خود حاکم ایله دیمکدر (محصول بیت)
 قوم آخر بوسوره یعنی ظهیری ترجیح انکار ایلر حاصل کلام دعوی
 محل نزاعده در یا خود محل نزاعده درل سن حکم ایله حاکم اول
 * ترجیح یک طرف تو بدیشان نما که هست * زیرنکین حکم تو ملک
 سخنوری * ترجیح یک طرف مصدرک مفعولنه در بر طرفی ترجیح دیمکدر
 (بدیشان یا حرف صله (دال همزه دن منقلب ایشان ضمیری ظهیر
 و انوری به راجعدر (نما امر حاضر مقدر کوستر دیمکدر (که حرف
 تعلیل (هست ادات خبر حکم توبه مقید (زیرنکین حکم تو لامیه لدر
 سنک حکمک نکینتک التمهده دیمکدر (نکین یوزک قاشی کال حکمده
 مستعملدر (ملک سخنوری بیانیه سخنور و ادات نسبت یا حرف
 مصدر شاعرک دیمکدر (محصول بیت) سن انلره یعنی انلر حقنیده
 بر طرفی ترجیح کوستر زیر اشاعری لک مل یعنی اقلیم سخنوران سنک
 حکمک نکین التمهده در * و امام هر وی در جواب وی گفته است * و امام
 هر وی انک جوابنده دیمکدر (قطعه) ای سالک مسالک فکرت درین
 سؤال * معذور نیستی بحقیقت چو بنکری * مسالک مسالک جمیدر

(سالك مسالك فاعلك مفعولنه اضافتيد ر) مسالك فكرت پيانيه اي
 فكرت مسلكرينك سالكی (بحقیقت باحرف مصاحبیت چوادات تعلیل
 (بكری بآء تأکید ايله فعل مضارع مفرد مخاطب نظر ايله سین دیمكدر
 (محصول بیت) ای فكرت مسلكرینه سلوك ایدیچی بوسؤالده معذور
 دكاسین چونكه حقیقت ايله نظر ايله سین یعنی حقیقت حاله نظر
 اولندیچی کی عذرک مقبول دیمكدر * تمیز راز بعد تناسب درین
 دیو طور * هیچ احتیاج نیست درین شرح کستری * (تمیز تفعیل باندن
 مصدر درایموق و فرقی ایتک معناسنه (بعد تناسب مصدرک فاعلنه در
 بعد باتک ضمیمه اوزاقلق معناسنه در تناسب مناسبت معناسنه در
 شرح کستری) و صفتز کیدر شرح یسط ایدیچی دیمكدر (با حرف
 مصدر (محصول بیت) بواکی طور ده اولان بعد مناسبت دن ناشی
 فرقی ایتکه شرح کستری لکه حاجت یوقدر حاصلی فرقی باندن
 مستغنیدر زیر ایتلرند اصلا و قطعاً مناسبت یوقدر * کین معجز است
 و آن شعر این نور و آن چراغ * این ماه و آن ستاره و این جور و آن پری *
 این ل (انوری به) آن لظهير اشدند (محصول بیت) شرحه حاجت
 دکل که بوانور بلك شعری مجمره در و ظهير سخنی سحر در و بونور
 اول چراغدر بوماه اول بلد زدر و یو جور ی اول پریدر حاصلی تفاوت
 کلی ظاهر در * و دیگری گفته است در جواب همان * (قطعه)
 بر غیر یسی درخشانده و سؤالی ضمینه اولان قطعه نك جوابنده دیمشدر
 (قطعه) * هر ایتدی که بیهده ترجیح می نهد * شعر ظهير بر سخن پاك
 انوری * (بندی بر فیه یکی باشلین کینه به دیو) (که حرف بیان
 بیهده) عجب دیمكدر (می نهد فعل حال مفرد غائب قور یعنی ایلر دیمكدر
 شعر ظهير) لامیه (سخن پاك انوری موصوفك صفتنه و لامیه داندن بلك
 پاك اولان سوزی اوزره دیمكدر (محصول بیت) هر بندی که عجب
 ترجیح ایلر ظهير شعری انور بلك پاك شعری اوزره * مانند بدان
 گروه که نشناختند باز * اعجاز موسوی را از سحر مامری * (ماند
 فعل مضارع مفرد غائب بکرز دیمكدر (بدان با حرف صله دال
 هرزه دن منقلب) گروه طائفه معناسنه در (که حرف رابط صفت
 نشناختند) فعل بی ماضی مفرد غائب ایلر دیمكدر (بازادات تأکید

اینجا موسوی) لامیه یا حرف نسبت را ادات مقعول حضرت موسی به
 منسوب اولان میگردانند (سحر سامری لامیه سامرینک
 سحر نندن دیمکدر قصه سی معلوم (محصول یت) ظهیری انوری اوزره
 ترجیح ایلیتلر شول گروهه بکزر که موسی به منسوب اولان اینجا
 سامرینک سحر نندن فرق ایده مدبلر یعنی سحر سامری ایله میگردانند موسی
 علیه السلامی فرق و تمیز ایده میلره بکزر ظهیری انوری به ترجیح
 ایندلر (عروض) بوقطعات سوال و جواب بحر مضارع آخریندلر که
 مقعول فاعلات مقاعیل فاعلن اولور * نظامی رحمه الله وی از کجه است
 و فضائل و کمالات وی روشن احتیاج بشرح ندارد آن قدر لطایف
 و دقائق که در کتب پنج کج درج کرده است کس را مبسر نیست بلکه
 مقدور نوع بشر نیست و بیرون از آن کتب از وی شعر کم روایت کرده اند
 و این غزل از سخنان ویست * کجه کاف بحکم فحیه بر شهرک
 اسمیدر که جد حضرت عالم پناه ظل الله سلطان سلیم عالی جاه جنت
 مکان سلطان احمد خان حضرت نوری ایادی شرح سرانندن استخلاص
 ایلمشدر (کائنات وی لامیه) روشن ظاهر معناسنه در (بشرح باحرف
 صله) ندارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب بونده مجرد نقیدن عبارت
 بوقدر دیمکدر (قدر قافک و دالک فتحه لریله مقدار معناسنه در
 (که حرف رابط صفت) پنج کج دید و کی بوحواله ده نجه نظامی
 دیوشهر تیابدر (کسی را از احرف صله) مقدور قدرت معناسنه در
 بیرون) خارج دیمکدر (محصول ترکیب) نظامی رحمه الله اول کجه دندر
 و آن فضیلت نری و کالری ظاهر در شرحه احتیاجی بوقدر اول قدر
 اطایف و دقائق که پنج کجند درج ایلمشدر کجه به مبسر دکلدر بلکه
 مقدور نوع بشر دکلدر و اول کایدن خارج اندن شعر از روایت
 ایلمشدر و بو غزل آنک سوز نرندندر (غزل) جو بچو محنت من زان
 رخ کندم کونست * که همه شب رخ چون کاهم زان پر خونست *
 جو) آریه دیمکدر فتح جیم ایله جو بچو بونده دانه دانه دیمکدر که
 زان کن کایدنر (محنت من لامیه) (رخ کندم کون مو صوفک صغته
 اضافتیدر) (کندم کون ترکیب توصیفی در بغدادی رنگلی اسمی
 دیمکدر) (که ادات تعلیل) (رخ چون کاهم) (مو صوفک صغته در

(چون ادات تشبیه) گاه کاف عربیله همان دیمکدر (میم ضمیر متکلم
 خون قان دیمکدر (محصول بیت) لانه دانه آبرو ابرو بنم محتم اول
 بغضدای رتکلی یعنی اسمر یوزنندر زیرا بتون کیچه همان کی صاری
 اولان بکاغم اول سیدن پر خوندر (جو کندم گاه مراعات نظیر در
 دانه کندم اوسنبل زردار دبار *کترین خوشه اوسنبله* کردونست *
 دانه* کندم او بیایه و لامیه انک بغدادی دانه می مراد خالد (ستبل تر
 بیایه تر نازه دیمکدر تازه ستبل دیک اولور مراد زلف دلاو زدر بلخود
 صفال (دارد اثباتدن عبارتدر وارد دیمکدر (بار میوه و حاصل
 معناسنه در (کترین کم ناقص و دون معناسنه در ترادات تفصیل یا
 حرف نسبت تون ادات تأکید (خوشه بشق دیمکدر (اویه اضافت
 لامیه او ضمیر باره یادانه به راچمدن (ستبله* کردون لامیه ستبله بروج
 اثی عشردن پر برجک اسمبدر اهل رصد شکلی استخر اجده بشق
 شکله تشبیه ایتدکلرندن ستبله دیو تشبیه ایتسلردن (کردون فلک
 معناسنه در (محصول بیت) انک بغدادی دانه سی یعنی وجهنده اولان دانه
 خال نازه ستبل حاصل ایلرک ادقی بشقی ستبله* کردوندر بویتنه دخی
 ستبل و ستبله صنعت اشتقاق ینه خوشه ستبله ترادفدر تشبیهات کنندی
 خاله و ستبل تری زلقه تشبیهی تشبیه بلیغ طریق ایلدر * من نخوردم
 پرازو صبرم از و کندم خورد * کز بهشت در او چشم رهی بیر ونست *
 نخوردم فعل فی ماضی متکلم وحده یمدم دیمکدر (بر میوه دیمکدر
 (خورد فعل ماضی مفرد غائب یدی دیمکدر (کز که اذن مخفف که
 حرف بیان (بهشت در او بیایه و لامیه (چشم رهی لامیه چشم امید
 معناسنه (رهی یاه اصلیه ایله قول دیمکدر (بیرون خارج معناسنه
 (محصول بیت) من اول جاناندن میوه یمدم صبرم اندن بغدادی یدی
 زیرا انک قیوسی جئنسدن بنده انک امیدی خارجدر یعنی بنم نه حدم
 وار ابدیکه باغ جاناندن میوه یم صبرم تحمل ایده مدی بغدادی یدی
 قباح صبرکدر زیرا قولک امیدی انک قیوسی جئنسدن خارجدر
 حاصلی قول خارجدن نمی ایلرکذلک بونده بغدادی و بهشت ذکر
 مراعاتدر * از رازوی دوزلفش چو جوی شک خرم * کندی خواهم
 افزون که سخن موز ونست * ترازوی دوزلف بیایه ترازو معروف

(شین ضمیر مجزوه را جعدر) چو ادات تعلیل (جوی یا حرف وحدت
 (خبرم فعل مضارع متکلم وحده) (کندمی یا حرف وحدت) (کندم
 بونده شول درهمدن عبارت در که ترکیده دخی بغدای دیرل (خواهم
 واور سمله فعل مضارع متکلم وحده استرم دیمکدر) (افزون زباده
 دیمکدر) (محصول بیت) طرفین مساواتده اولده ترازویه بمائل اولان
 ایکی زانی ترازو سندن چونکه برآر په مقصداری مشک لام یعنی المی مراد
 ایلسیم بر بغدای زیاده المی استرم که سوز موز وندر یعنی کلام موزون
 اولمق حسبله بر بغدای زباده آلیرم بونده ده جو ککدم لطافت
 شعریه دن خالی دکل * من جو ککندم شده ام از غم او دل بدونیم * وین
 غم اورا بیکی جو که نظای چونست * چو ادات تشبیه غم اولامیه
 (بدونیم ایکی پارچه دیمکدر) (اورا را ادات صله) (که حرف بیان
 (چون ادات استفهام نیجه دیمکدر) (محصول بیت) بن بغدای کبی
 غمیدن کوکلم ایکی پارچه اولشم بوغم اکا برآر په قدر در که نظای
 نیجه در یعنی بنم بغدای کبی کوکلم یارلد یعنی کاشی قلیل کور نور سیر
 ایله اکلده که نظایست حالی نیجه در (بوغزل تصوف واصطلاح اهل
 حاله واقف اولمک معلومیدر که مناجات یارندر (عروض) بوغزل
 رمل بخونددر که فاعلان فعلان فعلان اولور * کمال اسمعیل
 رحمه الله ویرالقب خلاق المعانی کرده انداز بس معنای دقیق که در
 اشعار خود درج کرد است و هیچ کس را از شعرای مقدم و متأخران
 دست نداده که ویرا داده اما مبالغه وی در تدقیق معانی عبارات ویرا
 از حد سلاست و روانی بیرون برده است و اشعار وی بسیار است
 و دیوان وی مشهور * کمال اسمعیل اسفهای الاصلدر (ویرا را ادات
 صله) (خلاق المعانی فاعلان مفعولان اضافه ایضا فاعلدر خلاق مبالغه ایله
 اسم فاعلدر معانی معانی جعیدر) (کرده اندایم شلدر) (از بس معانی
 دقیق بیسایه معانی جعیدر) (که حرف رابط صفت
 (اشعار خود لامیه) (کس را را ادات صله) (شعرا می مقدم بیانیه مقدم
 اسکی دیمکدر) (متأخر یکی دیمکدر) (دست نداده مفسر اولمش در
 دیمکدر ضرب ایدرل نه کیم ترکیده ال ویرمدی دیرل شارحه بومعنی
 ال ویرمش (که حرف رابط صفت) (اورا را ادات صله) (داده ینه

دست داده دیکدر مبسر اولان دیمک اولور (مبالغه وی لامیه
 (تدقیق معانی مصدرک مفعولنه در) عبارات و پرا لامیه را ادات مفعول
 (حد سلاست بیانیه (روانی یا حرف مصدر افاق معناسنه سلاسته
 عطف تفسیریدر) بیرون برده است چقار مشدر دیمکدر (اشعاروی لامیه
 (دیوان وی ده بویه وی لکال اسمعبله را جعدر (محصول ترکیب) کمال
 اسمعبل رجه الله کنندی اشعارنده درج ایلدینکی دقیق معنارک چوقلغندن
 ایچون اکا خلاق المسمانی لقب ایلشلردر واسکی و یکی شاعرل دن
 اکا مبسر اولان هیچ کیمسه یه مبسر اولمشدر اما تدقیق معاینده انک
 مبالغه سی عباراتی سلاست حدندن چیقار مشدر و انک اشعاری چوقدر
 و دیوانی مشهوردر * سلمان ساوجی رجه الله وی شاعری فصیح و سخن
 کز لری بلیغست در سلاست عبارات و دقت اشارات بی نظیر افتاده
 است در جواب استادان قصاید دارد و بعضی از اصل خوبتر و بعضی
 فروتر و بعضی برابر و پرا معانی خاصه بسیارست و بسیار از معانی
 استاد از آن تخصیص کمال اسمعبل در اشعار خود ایراد کرده و چون آن
 در صورت خوبتر و اسلوب مرغوبتر واقع شده محل طعن و ملامت
 نیست * ساوجی غالباً خراجی دیمکدر (شاعری یا حرف وحدت
 سخن کز لری یا حرف وحدت ایله وصف ترکیبدر سوز ادا ایدیمی شاعر
 دیمکدر) سلاست عبارات مصدرک فاعلنه (دقت اشارات مفعولنه در
 اشارات رموزات و کلماتدن عبارتدر) افتاده است واقع اولمشدر دیمکدر
 (جواب استادان لامیه الفنون ادات جمع) دارد اثباتدن عبارتدر
 واردر دیمکدر (خوبتر کوزلرک) (فروتر ادنی رک) (بعضیلرده اولان
 یالر تنکیر) و پرا را ادات تخصیص (معانی خاصه موصوفک صفته
 اضافتیدر خاصه مخصوص معناسنه در) بسیارست چوقدر دیمکدر
 (معانی استادان لامیه را ادات مفعول) (تخصیص خصوصاً و علی
 الخصوص دیمکدر) اشعار خود لامیه (ایراد کرده کتور مشدر دیمکدر
 (چون ادات تعلیل) (مرغوب مقبول معناسنه) (ز ادات تفضیل
 (محصول ترکیب) سلمان ساوجی رجه الله اول بر شاعر فصیح و بر سخن
 کز لری بلیغدر عبار لری نیک سلیق کندنه و اشارت لره دقتده بی نظیر واقع
 اولمشدر استاد لرک جوابنده یعنی انلره نظره قصیده لری واردر بعضی

اصلندن یعنی تنظیر ایتدیکی شعر دن کوز لیمو و بعضیسی ادنی و بعضیسی
 برابر واقع اولمشدر و سمانک کند و به مخصوص معانیسی چوقدر و چوق
 استاد لک معنالی نی خصوصاً کمال اسمع لک معانیسی کند و شعر لریده
 ایراد ایلشدر یعنی براز مضمون کندی اختراعی و برازی شعرانک علی
 الخصوص کمالک مضامینی سرقه ایلشدر چونکه اول سرقه مضمون
 صورتده کوز لیمو و طرز و طوره مقبوله واقع اوله طعن و ملامت محلی
 دکدر (قطعه) معنی نیک بود شاهد پاکیزه بدن * که بهر چند درو جامه
 دگر کون پوشند * معنی نیک بیانیه ایومعنی دیمکدر (بود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر) شاهد پاکیزه بدن بیانیه شاهد محبوب پاکیزه
 بدن ترکیب اضافی در پاک بدلی دیمکدر (که حرف رابط صفت
 بهر چند هر قدر دیمکدر) (در و در حرف صله) (اوشاهده راجعدر
 (جامه معروف) (دگر کون غیری درلو دیمکدر) (پوشند فعل مضارع
 جمع غائب کیدر لر دیمکدر) (محصول بیت) حضرت مولانا جامی سرقه
 مضمونی قالب احسنده ادا اتمکده ضرر اولیوب طعن و تشنیع محل
 اولدیغنی اثبات ایدوب تمثیل ایدر ایومعنی پاک و پاکیزه بدلی
 بر محبوب اولور یعنی مضمون تازه اندام و وجودی زیبا بر محبوب
 کیدر که هر قدر اکا غیری درلو جامه کیدر لر یعنی اکا هر کس
 بر درلو جامه زنکین کیدر مکده سعی ایدر لر و الباس ایدر لر
 * کسوت عار بود باز پسین خلعت او * کر نه در خویش از پیشتر
 افزون پوشند * (کسوت تا اسلوب انجام اوزره طویل کایت اولتور
 جامه معناسنه در) عاره اضافت بیانیه کسوت عار خلق یاننده کیلین
 اثوابه دیر لر (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (باز تا کید
 پسین) و یاه نسبی و نون تا کیدایله صکره کی دیمکدر (خلعت ده جامه
 معناسنه در) (ایه اضافت لامیه) (کرادات سرط) (نه حرف نفی) (پوشنده
 مصروف) (در حرف صله) (خوبی یا حرف مصدر) (شدین ضمیری
 محبویه راجعدر) (پیشتر اولکی دیمکدر) (افزون بونده اعلا دیمکدر
 (محصول بیت) کسوت عار اولور انک صکره کی تو بی یعنی کوز لکده
 اولکیدن اعلا کیدر مز لر ایسه یعنی محبوب مستثنایه هر کس بر دور لو
 جامه کیدر لر صکره کیدرین اگر اولکیدن اعلا سنی کیدر مز ایسه

اوجامه عیب اولور کذلک مضامینی قالب الفاظ ایله تزیین ایلین
 اولکیدن اعلایر لفظ ایله ادا ایدیه. من ایسه اول وقت عیب در والافلا اوده
 برصنعت دیکدر * هنرست آنکه ~~کهن~~ خرقة پشمن ز برش *
 بدوارندودر واطلس واکسون پوشند * (آنکه اولکه دیمکدر) (کهن
 اسکی دیمکدر) خرقة پشمن بیاتیه پشم یوک دیمکدر بیه عجمله باحرف
 نسبت نون حرف تا کید اضافت بیاتیه یوک خرقة در که عبا معناسنه
 ز برش) شین ضمیر محبویه راجعدر ائک صرندن دیمکدر (بدر آرند
 بیه تا کید ایله فعل مضارع جمع غائب چبقاره لر دیمکدر) (دراودر حرف
 صله اوضمیر محبویه راجعدر) (اطلس معروف) (اکسون فتح همزه ایله
 وسکون کافی ایله بر عجمانی قاشدیر که غایت مقبولدر اطلس انواغندن
 (محصول بیت) هنر در اولکه اول محبوبک صرندن عبا بی چقاره لر
 واطلس واکسون کیدیه لر حاصلی عبارات آخرا ایله مضمونی تزیین ایلنک
 هنر در (عروض) بوقطعه رمل محبوبندر که فاعلاتن فعلاتن فعلاتن
 فعلاتن اوور * ویراد و کتاب مشنویست یکی خشید و خورشید و دران
 چندان تکلف کرده است که ازا از چاشنی بیرون پرده است و دیگر
 فراق نامه و آن کتابی بدیع و نظمیی لطیفست و غزلیات وی نیز بسیار
 مطبوع و مصنوع است اما چون از چاشنی عشق و محبت که مقصود
 از غزل آنست خائبست طبع ار باب ذوق بران اقبال نمی نماید و از جمله
 مقطعات و بیت این چند بیت * (ویرا اادات تخصیص وی سلمانه
 راجعدر) (خشید و خورشید عاشق و معشوق خلیلدر) (چندان اوله در
 دیمکدر) (تکلف مصدر در تفعیل بابتدن مشقت مالا یعنی ده مستعملدر
 آن) (کابه راجعدر) (را اادات مقعول) (چاشنی لذت معناسنه در بیرون
 پرده است) (طشره چقار مشدر دیمکدر) (دیگر غیری دیمکدر) (کابی
 یا حرف وحدت) (بدیع عجیب معناسنه) (نظمی یا حرف وحدت غزلیات
 وی) (لامه وی سلمانه راجعدر) (نیر دخی دیمکدر) (مطبوع طبعیه
 موافق یعنی مقبول دیمکدر) (مصنوع صنعتی دیمکدر) (چون اادات
 تعلیل) (چاشنی عشق بیاتیه عشق اذتندن دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (آن چاشنی به اشارتدر) (خالبست بفرشد دیمکدر) (طبع ار باب
 ذوق) (لامه و بیاتیه ذوق ار بابنک طبعی دیمکدر) (بران برادات صله آن

غزله اشارت در (نمی نماید فعل نفی حال مفرد غائب کو ستر مز دیمکدر
 (محصول ترکیب) و سلماتک ایکی کتاب مثنویسی وارد بری جمشید
 و خورشید و آنده اولقدر تکلف ایلمشدر که اول کسکتابی لذتندن
 چقارمشدر و بردخی فراق نامه سی وارد بر اول بر کتاب عجیب و بر نظم
 لطیفدر و آنک غزلیاتی دخی چوق مقبول و مصنعدر اما چونکه عشق
 و محبت لذتی که غزالدن مقصود اولدر خالی و پوشدر از باب ذوق
 طبعی اکافال و میل کو ستر مز و مقلعاتی جمله سندندر و بر قاج بیت
 (قطعه) * کار حرص دلا پر کجا توانی کرد * تواز طمع که سه حرف
 میان تهی افتاد * (کار قوجاق دیمکدر) حرصه اضافت بیانیسه
 دلا) الف حرف ندا ای کوکل دیمکدر (بر طلو معناسنه در) (کجا
 قنه دک دیمکدر) توانی کرد ایلمشدر (از طمع توانی کرد دک
 مفعول غیر صریحی) که حرف رابط صفت (میان تهی تر کسب
 اضافیدر او زنه سی بوش دیمکدر) افتاد فعل ماضی مفرد غائب
 واقع اولدی معناسنه (محصول بیت) حرص قوجاقنی ای کوکل
 نیجه به دک ایچی بوش اوج حرف واقع اولان سن طمعدن طلبو ایلمشدر
 اول اوج حرف که بری طادر میان تهی و بری میم که تعلیق ماعدا
 خط لده میان تهیدر کذلک عین میان تهیدر ط م ع * عزیز من
 در درویشی و قناعت زن * که خواری از طمع و عزت از قناعت زاد *
 (عزیز من لامبه و منادی حرف ندا محذوف) (در درویشی بیانیسه
 در قیو دیمکدر) (درویشی یا حرف مصدر فقر دیمکدر) (زن بونده قاق
 معناسنه) (که ادات تعلیل) (خواری یا حرف مصدر خواری دیمکدر
 (زاد فعل ماضی مفرد غائب طوغدی دیمکدر) (محصول بیت) ای بنم
 عزیزم فقر و قناعت قیوسنی قاق یعنی فقر و قناعتی کنیدی که پیشه ایله
 ذرا خواری طمعدن عزت قناعتدن طوغدی یعنی عزتک مبدق
 قناعت و ذلتک منشائی طمعدر) (عز من قنع ذل من طمع * اگر بلغز دپای
 توانگری سهلاست * سعادت سر درویشی و قناعت باد * اگر ادات
 شرط (بلغزد بله تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب قیابرسه دیمکدر
 (پای توانگری بیانیسه و فاعلی توانگر غنی دیمکدر یا حرف مصدر) (سهل
 آسان معناسنه در) (سعادت سر درویشی بیانیسه سر سودا و محبت

معناسنه در یا حرف مصدر (باد امر غائب اولسون دیمکدر قناعت
 باد قناعت صاغ اولسون دیمکدر نته کیم بویه ادایی ترکیده ایدر
 باشم صاغ اولسون مالم صاغ اولسون دیرلر (محصول بیت) اگر غنی لک
 اباعی سور چرسه یعنی دور ناهموار فلک ایله غنا کند بدن زانی اولور
 ایسه فقر و قناعت سودایی و قناعت صاغ اولسون (عروض) بوقلمنه
 بحر مجتث مجنوندر * محمد عصار تبریزی رحمه الله وی صاحب کتاب
 مهر و مشتریست و در انجا لطایف و بدایع بسیار کرده است و این چند
 بیت از ان کتابست در صفت بینی معشوق * محصول ترکیب (محمد
 عصار تبریزی رحمه الله اول مهر و مشتری کتابی صاحبیدر و اول کابده
 لطایف چوقدر و بدایع اجرا ایلشد و بورقاج بیت اول
 کابده ندر معشوق بورنی وصفنده (منوی) کشیده برکل نسرين
 ز بینی * خطی در عین اطف و نازنینی * کشیده اسم مفعولدر چکمش
 معناسنه کل نسرين آق کل دیمکدر (بنی یاء اصلیه ایله بورون انف
 معناسنه) خطی یا حرف وحدت (عین کندی دیمکدر که کال تشبیهدن
 عبارتدر (اطف لطافت معناسنه (نازنینی یا حرف مصدر (محصول
 بیت) کل نسرين اوزره بوروندن عین لطافت و نازنین لکده برخط
 چکمش یعنی مصور ازل کال قدرتن اظهار ایدوب کویا کل نسرين
 اوزره بورون نامنه موزون برخط چکمش کل نسريندن مراد چهره
 دلبردر * ید قدرت ستونی بسته سمین * بریر آن دو طاق عنبر اکین *
 ید قدرت یاتیه ید ال دیمکدر (ستونی یا حرف وحدت ستون دیرک
 دیمکدر (بسته ماضیدن قسمدر بغلش دیمکدر اما بونده دیکمش
 و نصب ایلش معناسنه در (سمین یا حرف نسبت نون ادات تأکید
 ر کومشلی دیمکدر (بریر یا حرف صله (طاق بونده مکر معناسنه در که
 مراد قاشدر مابعدینه اضافتی موصوفک صفتنه در (آکین همزه
 مدوده ایله طلوع معناسنه در (محصول بیت) بورون دکل بلکه
 قدرت الی اول عنبر ایله ملو اولان ایکی کمرک التبه برکومش دیرک
 نصب ایلش عنبر ایله ملو اولسی سیاه و خوشبوی اولدن کایشدر
 * میان جزع و اعل آن کل اندام * منبت شوشه از نقره خام *
 (میان جزع لامیه (جزع جیم هرک فتحیله یعنی برطاشدو که سیاهلی

و بیاضی اولور بعضا اندن تسبیح دوزرل کوزه تشبیه ایلش یا خود
مطلقا یعنی دیدگری قرمزی به مائل طاشکه کار و مده مهر قازدیرلر که
مراد بر یکانی اولور (اعل معروف جز عك اولکی معناسنه کوره
دوداق مراد در معنای ثانیه کوره بکاغك طرف آخری مراد در) اندام
وجود معناسنه در (منبت تغیل باندن اسم مفعولدر بتورلش دیمکدر
(شوشه یا حرف وحدت همراه حرف توسل شوشه عوام تحریف ایدوب
شیشه دیرل طوانه میخلرل) نقره خام خام کومش دیمکدر (محصول بیت)
اول کل اندامک کوزیله دوداغی میاننده یا خود ایکی رخساره رنگینی
میاننده خام کومشدن بر شیشه یتش یعنی میخلمش مرکز اولمش
* کل زینق ولیکن ناشکفته * فراز یاسمین ولاله خفته * کل زینق
زینق چچکی دیمکدر (ناشکفته اچلمش دیمکدر (فراز استعلا
معناسنه در (یاسمین معروف (لاله کذلک) خفته ماضیدن قسمدر
یاتمش معناسنه (محصول بیت) بورون دکل زینق چچکی ولیکن اچلمش
یاسمین ولاله اوزره یاتمش یعنی یاسمین ولاله اوزره یاتمش کویا اچلمش
زینق در (عروض) بو مثنوی بحر هزج مشدس مخذوف در که مفاعیلن
مفاعیلن فعولن اولور * و این قطعه نیز در سلاک آن مثنوی انتظام
یافته * و بو قطعه دخی اول مثنویك سلیکده انتظام بولمش در
(قطعه) مجوعصار مهر از طبع مردم * که کل هرگز ز شورستان
نخیزد * مجو نهی حاضر مفرد استمه دیمکدر طلب ایله معناسنه
(عصار منادی حرف ندا مخذوف) مهر میك کسر بله محبت معناسند در
(طبع مردم لامیه مردم خلق دیمکدر) که ادات تعلیل (هرگز
اصلا دیمکدر) شورستان چور قلق دیمکدر (نخیزد فعل نفی مستقبل
مفرد غائب فالقمن دیمکدر) (محصول بیت) خلقک طیه شدن ای
عصار محبت طلب ایله زیرا چور قلقدن اصلا کل ظاهر اولور
* وفا از صورت بی معنی خلق * چو از صورت ملائک میگززد *
وفا میتدا (میگززد خبری) (صورت بی معنی خلق بیانیه ولا میسه
خلقک معناسن صورتی دیمکدر) (چو ادات تشبیه (از صورت مقدر
کرزندک غیر صریحی (ملائک فاعلی) (می ادات تأکید) (کرزند فعل
مضارع مفرد غائب فجار دیمکدر) (محصول بیت) وفا خلقک معناسن

صورت نرسدن چار ملائکه صورتدن فاجد یعنی **کپی** * بغربال فلک
 بر فرق اینها * قضا جز کرد غداری نپذیرد * بغربال با حرف مصاحبت
 غربال قلوبور دیمکدر (فلکه اضافت بیسانیه نجوم کثیره ایله قلوبور
 شکلنده اولدیفندن تشبیه ایلشدن) (برادات صله) (فرق دپه دیمکدر
) اینها خلفه اشارتدر (قضا قضای الهی دیمکدر) (کرد کاف عجمک
 قحیه صله توز دیمکدر غبار معناسنه) (غداری یا حرف مصدر) (نپذیرد
 فعل ثنی مستقبل مفرد غائب بپختن دن یا بیزیدنن مصدر ثانی خانی
 اولدیفندن خا داله قلب اولمشدن اله مز دیمکدر) (محصول بیت)
 فلک قلوبور یله قضای الهی خلقک دپه سندن غدارلق توزندن غیری
 اله مز * بمهر آرا که نیکی پیش خواهی * بکینت هر زمان بد تر متبرزد *
 بمهر با حرف مصاحبت سببیتی متضمن محبت معناسنه (آرا آن کس را
 تقدیرنده در) (برادات صله) (که حرف بیسان) (نیکی با حرف مصدر
 ایلاک دیمکدر) (پیش بآء عریله زیاده دیمکدر) (خواهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب استرسین دیمکدر) (ستیزد لج ایدر معناسنه فعل مضارع
 مفرد غائب) (محصول بیت) (محبتک سببیه اول کیمسه به ایلاک زیاده
 آسته به سین یعنی ایوا ولدیقین آسته به سین یا خود ایلاک ایده سین
 سکا کین و بعضی ایله هر زمان برامزرتک لج و عنناد ایدر یعنی سنکله
 جدال و محاوره ایلر حاصلی سکا کلک ایلبنسه سن جان و کولکدن
 ایلاک ایلبنسه سین * چواشک آرا که سازی جای در چشم * اگر
 دشنش دهد خونت بریزد * چو ادات تشبیه (اشک کوز یاشی دیمکدر
) (آرا را ادات صله اول کیمسه به که دیمکدر) (سازی بونده ایلبن سین
 دیمکدر) (جای یردیمکدر) (دشنش دهد فرصت بواور سه دیمکدر
) (خونت سنک فاشکی) (بریزد بآء تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب
 دوکر دیمکدر) (محصول بیت) (کوز یاشی کی اول کیمسه به که کوز کده
 بر ایلبن سین یعنی مبالغه اعزاز واکرام ایده سین اگر فرصت بواور سه
 سنک فاشکی دوکر حاصلی اعزازک فائده و برمن سنک هلاکی که قصد
 ایلر) (عروض) (بوقطه بحر هزج مسدس مخذوفدر که مضاعفین
 مضاعفین فغوان اولور * شیخ سعدی رحمه الله نام وی مصلح الدین
 است و هما نا که سعدی نسبت بنام محمد و حست وی قدوه منقر لا نیست

هیچ کس پیش از وی طریق غزل نورزیده است و سخنان وی
 همه طوایف را مقبول افشاده که یکی از شعرا گفته و الحق کوهر
 انصاف سفته * نام وی لامیه انک اسمی دیمکدر (مصلح الدین
 مصطفی دیمکدر دیو شارح و کستان شر حلزنده سروری و امشالی
 یازمشاعر حقیر بواطلاقه واقف اوله مدم برکزیده دیلر اما مصلح الدینی
 بنیم جاز که اوله دینی اصلاح ایدیچی معناسنه خیر الدین سیف الدین
 حسام الدین کی علم اولغده جائزدر (همانا بکرز دیمکدر) که حرف
 بیان (سعدی یا حرف نسبت) بنام ممدوح باحرف مصاحبت اضافت
 لامیه ممدوحدن مراد سعدابن ابوبکر بن زنگبدر (وی ضمیر سعدی به
 راجعدر) قدوه متغزلان لامیه قدوه قافک ضعی و کسری جائزدر
 مقتدابه معناسنه اولو دیمکدر (متغزل تفعل بابندن اسم فاعلدر الف
 نون ادات جمع غزل سوبلیجیلرک اولوسی دیمکدر) پیش باء عریله
 زیاده معناسنه در (وی ضمیرینه سعدی به راجعدر) طریق غزل بیانیه
 غزل طریقی دیمکدر (نورزیده ماضی منفیدن قسمدر اوزنمشدر
 دیمکدر) سخنان وی لامیه (طوایف طائفه نک جمعدر) را ادات
 صله (افتاده ماضیدن قسمدر واقع اولمش معناسنه) که حرف بیان
 (یکی بری دیمکدر) گفته ماضیدن قسمدر سوبیش دیمکدر (الحق
 حقا دیمکدر) کوهر انصاف بیانیه (سفته ماضیدن قسمدر دلش
 معناسنه) (محصول ترکیب) شیخ سعدی شیرازی رحمه الله انک اسمی
 مصلح الدین در بکرز که سعدی ممدوحی اولان سعدک اسمنه نسبتدر
 اول غزل سوبیلنلرک اولوسی و مقتدابه بدر هیچ کیسه اندن زیاده
 غزل طریقی اوزنمشدر یعنی بوندن اعلا غزل کیسه سوبیلمشدر
 وانک سخنلری مجموعی طائفه به مقبول واقع اولمشدر که شعرا دن بری
 دیمش و حقیقته انصاف کوهری دلش یعنی حقه راضی اولوب
 انصافانه سوبیش (قطعه) در شعر سه کس بپیرانند * هر چند که
 که لانی بعدی (محصول پلت) شعرده اوج کیسه سرحد اعجازده درلر
 هر تقدیر لانی بعدی کلام شریقی وار ایسه ده یعنی حضرت رسول اکرم
 بند نصکره نی یوقدر دیدیسه ده بنه بو اوج کیسه پیغمبر لر در پیغمبر
 اطلاقی جائز دلر ولکن رندان عجم کوزنم آداب ترانه می معلوم * اوصاف

و قصیده و غزل را * فردوسی و انوری و سعدی (محمصولیت) لف
 و نشر مرتب طریقه او صافه فردوسی مالک قصیده به انوری غزل
 سعدی (عروض) بوقطعه بحر هزج اخرب مقبوض و محذوف در که
 مفعول مفاعیلن فعولان اولور * قدوة الشعرا خواجه حافظ شیرازی
 اکثر اشعار وی لطیف و مطبوعست و بعضی قریب بسرحد اعجاز
 غزلیات وی نسبت بغزلیات دیگر در سلاست و روانی حکم قصاید
 ظهیر دارد نسبت بقصاید دیگران و سلیقه شعری نزدیکست
 بسلیقه نزاری قهستانی اما در شعر نزاری غث و سمین بسیارست
 بخلاف شعری و چون در اشعار وی اثر تکلف ظاهر نیست و برا
 لسان الغیب لقب کرده اند * اکثر اشعار وی لامیه در در انک شعر لریک
 چو غنی دیمکدر (بسرحد اعجاز باحرف صله اضافت بیانیه) سرحد
 نهایت معنایه اعجاز کمال فصاحت و بلاغت و معانی لطیف و خیالات
 و صنایع و سلاستده اربانه عجز و یرن سخنه دیرلر (غزلیات وی لامیه
 بغزلیات دیگر لامیه باحرف صله غیرک غزلیاتنه دیمکدر) روانی باحرف
 مصدر سلاسته عطف تفسیر بدر (حکم قصاید ظهیر لامیه لردر) دارد
 خبر معنایی مفید در (بقصاید دیگران لامیه باحرف صله سلیقه شعری
 بیانیه و لامیه سلیقه طبیعت معنایه در) نزدیک یقین دیمکدر (بسلیقه
 نزاری لامیه باحرف صله) نزاری بر شاعرک مخلصیدر (قهستان بر عملکتک
 اسمیدر) باحرف نسبت (شعر نزاری لامیه) غث لاغر معنایه ضعیف
 دیمکدر (سمین فریه و تاویل معنایه اما غث و سمین شول کلامه دیرلر که
 تحت رابطه ده اولیه کاه اعلا کاه ادنی کاه اطناب کاه ایجاز خلاصه
 رطب و یابس کلام مزخرف دیمکدر) بخلاف شعری لامیه لردر
 باحرف صله (چون ادات تعلیل) اشعار وی لامیه (اثر تکلف
 بیانیه) و برادر ادات صله (محمصول ترکیب) شاعرک مقتداسی
 خواجه حافظ شیرازی رحمه الله انک اکثر اشعاری لطیف و مطبوعدر
 و بعضی سرحد اعجازه قریبدر انک غزلی غیرک غزلیاتنه نسبت
 سلاستنه ظهیرک قصیده لری حکمنده در غیر بلرک قصیده لرینه
 نسبت یعنی ظهیرک قصاید به غیرک قصایدی پیشنده نه قدر فرق
 وارایسه حافظک غزلیاتنه غیر بلرک غزلیاتی پیشنده اولقدر فرق

وارد در وانك طبیعت شعرى نزارى قهستانك طبیعتش قریب
 اما نزارینك شعر نده غث وسمین چوقدر حافظك شعرینك خلافت
 و چونكه انك اشعار نده تكلف یعنی طبعه اضطراب یوقدر اكسا
 الغیب لقب ایلمش در * شیخ کمال جندی وی در لطافت سخن و دقت
 معانی بمرتبه ایست كه پیش از ان متصور نیست اما مبالغه در ان
 شعر ویرا از همه سلاست بیرون برده و از چاشنی عشق و محبت خالی
 مانده در ایراد امثال و اختیار بحرهای سبك باقافیهها و ردیفها غریب
 سهل ممتنع نماست تتبع حسن دهلوی میکند اما آن قدر معانی لطیف كه
 در اشعار وی است در اشعار حسن نیست و آنكه ویرا در حسن
 میگوید بنا بر همان تتبع تواند بود و از بعضی دیوانهای وی این
 فرد دیده شده است * چند حانك ضمیمه بر شهرك اسمی در یا حرف
 نسبت (لطافت سخن مصدرك فاعله) دقت معانی مفعول (بمرتبه)
 یا حرف ظرف یا حرف وحدت همزه حرف توسل بر مرتبه دیگر
 (كه حرف رابطه صفت) پیش باء عربیله زیاده و ارفق دیگر
 (متصور فعل یا بدن اسم مفعول) آن لطافت و دقت اشعار در
 (شعر وی لامیه) را ادات مفعول (بیرون برده طشیره چقار مش دیگر
 (چاشنی عشق بیانیسه) مانده ماضیدن قسمدر قالمش دیگر قومش
 معناسنی و بر نه خود در مزیلی فاعلی شعره را جعدر (ایراد امثال
 مصدرك مفعول در مثل كتورمه ده یعنی ارسال مثل صنعتن اجزاده
 یا خود ضروب امثال كتورم كده یا خود قصه و حکایات نظم
 ایتم كده دیگر (اختیار بحر ده مصدرك مفعول در) ها ادات جمع
 (بحرهای سبك بیانیسه خفیف بحر دیگر) باقافیهها یا حرف
 مصاحبت هاینه ادات جمع (ردیف بالاده ذكر اولندی) غریبه
 اضافت موصوفه در (سهل ممتنع اصطلاح دندر صورتده اسان
 ایانده مشكل اولان شیئه دور) سهل ممتنع نما و صفت تركیبدر سهل
 ممتنع كوستریجی دیگر (تبع حسن دهلوی مصدرك مفعول در
 و مجزا لامیه تقدیری تتبع اشعار حسن دهلوی در) تتبع بونده مطالعه
 یا اثرینه ذاهب اولق معناسنه در (می كند ایلم دیگر) معانی لطیف
 موصوفك صفت (كه حرف رابطه صفت) اشعار وی لامیه (اشعار

حسن ده بویه (آنکه اولکه دیمکدر) ویرا اادات صله (وی کاله
 راجع دزد حسن مجازا لامیه دزد اشعار حسن دیمکدر) دزد
 دالک ضمیمه خرسز دیمکدر (می اادات تا کید) کویند فعل مضارع
 جمع غائب دیرل دیمکدر (بنابر همان تتبع همان اول تبعه بناء دیمکدر
) تواند بود اولق کرک دیمکدر (دیوانهای وی لامیه) (این فرد یتیم
 دیمکدر) (دیده شده است کورلشدر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 شیخ کال چندی رحمه الله اول لطافت سخن و وقت معانی ده
 بر مرتبه ده در که اندن زیاده متصور دکلدر اما انده اولان مبالغه
 انک شعری مجموعی سلاستدن چپقار مشدر و عشق و محبت لذتدن
 شعری خالی قالمشدر امثال ایراندن و خفیف بحرل و غریب قایم
 وردیفلر کتورمه ده سهل ممتنع نمادر حسن دهلوی بی تدع ایلمر یعنی
 اتی چوق مطالعه ایدر و یا خود انک طریقه سالک اولور اما اولقدر
 معانی لطیفه که کالک شعرلرنده وارد در حسنک شعرننده یوقدر و اول که
 اکا دزد حسن دیرل همان اول تبعه بناء اولق کرک و انک بعضی
 دیوانلرندن یوقدر کورلشدر (فرد) کس بر سر رخنه نکرقت مرا*
 معلوم همی شود که دزد حسنم* سر بونده اوج معن اسنه در (رخنه
 کدک دیمکدر سر رخنه عیب و قباحث معن اسنه در) (نکرقت فعل نفی
 ماضی مفرد غائب طوتمدی دیمکدر) (مرا را اادات تخصیص بنم
 دیمکدر) (همی شود فعل مضارع منفی مفرد غائب استغنی می متضمن
 اولور می دیمکدر) (که حرف بیان) (محصول یتیم) هیچ کیمسه بنم
 قباحث و عیبی طوتمدی معلوم اولور می که بن دزد حسنم یعنی بنم
 دزد حسن اولدیغ ندن معلوم اولدی* و بعضی از عارفان که بصحبت
 شیخ کال و حافظ هر دور سیدند و چنین فرمودند که صحبت شیخ به
 از شعری بود و شعر حافظ به از صحبت او* (محصول ترکیب)
 و عارفلردن بعضی سی که شیخ کالک و حافظک هر ایکسنک صحبت به
 ایرشملردر و یو نچلین پیور مشلردر که شیخک صحبتی شعر ندن
 اعلا ایدی و حافظک شعری صحبندن اعلا* امیر خسرو دهلوی
 در شعر متغنی است و قصیده و غزل و منو و راورزیده و همه را بکمال
 رسانیده تتبع خاقانی میکند هر چند بقصیده وی نرسیده اما غزل را

از وی گذرانیده غزلهای وی بواسطه معانی آشنا که از باب عشق
و محبت بحسب ذوق و وجدان خود آزاد در می یابند مقبول هر کس
افتاده است خسته نظامی را کس به از وی جواب نکرده و رای آن
مثنویهای دیگر دازدهم متصووع و مطبوع * متفنن تفعیل باندن
اسم فاعل در فتلری بلجی دیمکدر فندن مراد بونده قصیده و غزل
و مثنویدر (را ادات صله) ورزیده ماضیدن قسمدر اوزنمش معناسنه
(همه را را ادات مفعول) بکمال باحرف صله (رسانیده ماضیدن
قسمدر ایشدر مش دیمکدر) تتبع خاقانی مصدر ك مفعولنه در
سابق کی (هر چند هر نقدر دیمکدر) بقصیده باحرف ظرف (بوی
یا حرف صله) وی خاقانیه راجعدر (نرسیده ماضی متفنن قسمدر
ایشدر مش دیمکدر) غزل را را ادات مفعول (از وی خاقانیه راجعدر
(گذرانیده ماضیدن قسمدر کچر مش یعنی تفوق ایشدر دیمکدر
(غزلهای وی لامیه) بواسطه معانی آشنا لامیه و موصوفك صفتدر
با حرف مصاحبت آشنا اسم مصدر در بلش معناسنه معانی آشنا
هر كك عقلی احاطه ایلدیکی و یلیدیکی معنادر (که ادات تعلیل
(از باب عشق بیانیه) بحسب ذوق لامیه (با حرف مصاحبت
(وجدان کمال شوقدن حاصل اولان حالتنه دیرلر) آن را را ادات
مفعول (در می یابند اکثرلر دیمکدر) افتاده است واقع اولمشدر
(خسته نظامی را را ادات صله) (از وی خسرو دن) (ورا ماعدا
دیمکدر) (محصول ترکیب) امیر خسرو دهلوی شعرده متفنن در
قصیده و غزل و مثنوی به اوزه نوب سعی ایشدر و مجموعی کماله
ایشدر مشدر و خاقانی پی تتبع ایدر هر نقدر قصیده ده خاقانی به
ایشدر مش ایسه ده غزلی اندن تفوق ایشدر حاصلی اندن اعلادر
انك غزللری هر كك یلیدیکی معانی اولمق واسطه سیله که از باب
عشق و محبت کندولرینك ذوق و وجدانی حسیهله انی اکثرلر جمله به
مقبول واقع اولمشدر خسته نظامی به اندن اعلا کیسه جواب
و برعشدر وانك وراستنه یعنی اندن ماعدا غیری مثنویلری واردر
جمله مقبول و مطبوعدر * حسن دهلوی وی را در غزل طریق
خاص است اکثر فیهای تنك وردیفهای غریب و بحرهای خوش

آینده که اصل شعر خاصه در غزل ملاحظه اینهاست اختیار کرده
است لاجرم از اجتماع اینها شعر ویرا حالتی حاصل آمده است که
اگر چه بحسب بادی نظر اسان می نماید اما در گفتن دشوارست و لهذا
اشعار ویرا سهل متمنع گفته اند معاصر خسرو بوده است و باینکدیگر
صحبت می داشته اند و مباسطات می کرده چنانکه حسن میگوید *
ویرا را ادات تخصیص (خاص مخصوص معناسنه) (بای نظر اول
نظرده یعنی وهله اولاده دیمکدر (محصول ترکیب) حسن دهلوی
انک غزلنیده طریق خاصی واردر یعنی کندویه مخصوص طریق
واردر اکثر تنک قافیه و غریب ردیفار و خوش آینه بحر که شعرک
اصلی علی الخصوص غزلده ملاحظه بولندر اختیار ایلشدر یعنی
شعر دیمک بویه رنگین ادا درانی اختیار ایلشدر شبهه سز بولندر
اجتماعندن انک شعرینه برحالت حاصل اولشدر که اگر چه وهله
اولاده آسان کورینور اما سو پلکده مشیکلدر بونک ایچون انک
اشعار پنه سهل متمنع دیمشدر در خسروک معاصری یعنی ایکبسی
بر وقت ایدیلر و بر بویه صحبت ایلشدر در واطیفه ل ایلشدر در
انچلین که حسن در (قطعه) خسرو از راه کرم بپذیرد * آنچه
من بنده حسن می گویم * راه کرم بیانیه کرم بولندن یعنی کرمندن
ناشی دیمکدر (بپذیرد باه تا کید ایله فعلی مضارع مفرد غائب قبول
ایلر دیمکدر آنچه اولنسنه بی که دیمکدر (می ادات تا کید) (گویم فعل
مضارع متکلم وحده سویلیم دیمکدر (محصول بیت) خسرو کمال
کرمندن ناشی قبول ایدر بکنور اولنسنه بی که بن بنده حسن سویلیم
یعنی بنم سویلیم شعر دن دکلدر لکن خسرو کمال کرمندن بکنور یا خود
بنم شعر می خسرو کرم بولنده یعنی کمال لطافتدن استراستمنز بکنور
سخن ذوالوجهین در تأمل * مختم چون سخن خسرو نیست * سخن
اینست که من میگویم * چون ادات تشبیه (سخن خسرو لایمیه) که
حرف بیان (محصول بیت) بنم سوزم خسروک سوزی کی دکلدر سخن
اولدر که بن سویلیم یعنی بنم شعرم لطافت و سلاست و فصاحتده خسرو
کی اعلا دکلدر اشته طوغری سوز بودر که بن سویلیم اعتراف ایدرم
یا خود بنم شیرم خسروک شعری کی دکلدر شعر دبدکاری بنم شعر بدر

كذلك مدح وذی مشعر در (عروض) بوقطعه رمل مسدس مخبون در که
 فاعلاتن فعلاتن فعلن اولمشدر * و دیگر از شعرای متغزل خواجه
 عماد فقیهست از کرمان وی شیخ خانقاه دار بوده است شعر خود را
 بر همه واردان خانقاه خوانده است و استدعای اصلاح مکرر کرده و زین
 جامه گویند که شعروی شعر همه اهالی کرمانست * کرمان بر بلده نک
 اسمیدر (شیخ خانقاه دار بیایه خانقاه دار وصف ترکیبدر تکیه نشین
 دیگر در) و اردان کلیجیلر دیگر در (محمول ترکیب) و شعرای متغزلدن
 بری دخی خواجه عماد فقیه در کرماندندر اول شیخ خانقاه دار اولمشدر
 کندی شعری خانقاهه کلوب کیدیکیلرک جمله سنه اوقومشدر
 و اصلاحلری رجا ایشدر و اول سبیدن دیرل که انک شعری جمیع
 کرمان اهالیستک شعریدر * و دیگری خواجوست و وی از کرمان است
 و درترین الفاظ و تحسین عبارات جهدی بلغ دارد و لهذا ویرا نخل
 بند شعرا می خوانند * نخل بند وصف ترکیبدر نخل باغلی دیگر در
 نخل معروف ترکیبده تحریف ایدوب ناقل دیرلر (محمول ترکیب) بری
 دخی خواجودر و اول دخی کرماندندر و الفاظه زیاده برده و عباره لری
 کوزل ادا ایتمده مبالغه سعی وارد در انک ایچون اکا نخل بند شعرا
 دیرلر * و از شعرای ماوراءالنهر ناصر بخاریست و در اشعار وی چاشنی
 هست از تصوف (محمول ترکیب) و ماوراءالنهر شعراستند در ناصر
 بخاری و انک اشعارنده تصوفدن لذت وارد یعنی اشعاری تصوفانه در
 * و دیگر خواجه عصمه الله بخاریست و وی در غزل تنبع خسرو میکنند
 (محمول ترکیب) بری دخی خواجه عصمه الله بخاریدر و اول غزلده
 خسرو تنبع ایلر * و دیگری بساطی سمرقندی است و شعروی خالی از
 لطافتی نیست اما از فضائل مکتسبه بسیار عاری بوده است چنانچه از
 اشعار وی ظاهرست * مکتسبه افتعالدن اسمم نعوادر قرانیش کسب
 اولمش حاصلی کسی اولان فضائل که علوم ظاهر در (محمول ترکیب)
 بری دخی بساطی سمرقندیدر و انک شعری لطافتدن خالی کلدرا اما علوم
 ظاهریدن چوق عاریدر انجلمین که شعرلندن ظاهر در * و دیگر
 خیالپست و شعروی خالی از خیال نیست و از اشعار اوست این دو بیت *
 (محمول ترکیب) و بری دخی خیالیدر و انک شعری خیالندن خالی دکلددر

(بعض نسخه ده خالی از حالی واقع در شعر حالی دیمکدر که حسب حال
معنا سنه فلم نامخ اولمق احتمالیده وار لکن معنی حسب اولفدن خالی
دکدر و بویکی بیت انک شهر لرندندر (قطعه) ای تبرغت رادل
عشاق نشانه * خلق بتو مشغول و تو غائب زمیانه * ای حرف نامادی
محدوف محبوب (تبرغت لامیدر در سنک غمک اوقی) را ادات صله
دل عشاق ده لامیه (نشانه معلوم) خلق یا حرف تنکیر (بتو با حرف
صله (محصول بیت) ای محبوب سنک عمک اوقنه عاشق قلزلک کوکلی
نشانه خلق سکا مشغول و سن اورنه دن غائب یعنی خلق سنک
انتظار صله مشغول سن ایسه میدانده یوقسک * که معتکف
دیرم و که ساکن مسجد * یعنی که ترا میطلبم خانه بخانه * که
رگاه دن مخفدر (دیر بخانه دیمکدر (محصول بیت) گاهی
بتخانه ده معتکفم و گاهی مسجد ده ساکنم یعنی که سنی طلب ایلم
خانه بخانه حاصلی حال صحوده و حال سکرده سنی آرام شارح بویکی
یتک تکمیلی بازمش و شرح اتمش لکن متشدن اولدیغی جهت دن
بشرح اتمدک و هم شرحه محتاج دکل ادنی ادرای اولان فهم ایدر
حاجی به کعبه و ما طالب دیدار او خانه همی جوید و ما صاحب خانه
مقصود من از کعبه و بتخانه تویی تو باقی بجهالت که فسوفست و فانه
تقصیر خیالی با امید کرم تست یعنی که کنه رایه ازین نیست بهانه
* و از شعرای خراسان آذری اسفرا ینتست و در اشعار وی طامات
بسیارست و از مطلعهای پسندیده و بست * اسفرا ین خراسان
قریه لرندن برقریه نک امیدر همزه نک کمربله (اشعار وی لامیه
(طامات بسیار بیانیه طامات قواعد و رسوم شاعرانه و صوفیه دیمکدر
(مطلعهای پسندیده وی بیانیه و لامیه (محصول ترکیب) و خراسان
شعرالزندندر آذری اسفرا ینتی وانک اشعارنده چوق قواعد شعریه
وارد و وانک مقبول مطلع لرندندر * باز شب شد چشم من میدان گریه
آب زد * سیل اشک آمد شبخون بر سپاه خواب زد * بازینه دیمکدر
(شب کیچه معنا سننددر) شد اولدی دیمکدر فعل ماضی مفرد (چشم من
لامیه) میدان گریه بیانیه آب زد صولادی دیمکدر (سیل اشک ده
بیانیه) شبخون کیچه اور غوننه دیرل (سپاه خواب ده بیانیه) زد

فعل ماضی آوردی دیمکدر (محصول یت) یته کیچه اولدی بنم کوزم کره
 میداتی صولادی یعنی جزئی حسرت دلدارایله (اغلق مراد ایلدی
 کوز باشی سلی کلدی او یخو عسکر یته شخون آوردی حاصلی سودای
 عشقه کثرت کره بی ضبط ایده مدیمکدن بالکله خای طاغندی
 پریشان ایلدی (عروض) بحر رمل شمن محذوفدر فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلان اولور * و دیگر کاتبی نیشابور یت و ویرامعانی خاص بسیارست
 و در ادای آن معانی نیز اسلوب خاص دارد اما شعری یکدست
 و هموار نیست شتر کره افتاده است * نیشابور بر مملکت اسمیدر
 (یکدست و هموار بر برشته عطف تفسیر یدر رابطه لی و دوز
 و او یغون و مناسبتی دیمکدر) شتر کره اصطلاحاتند و سبب
 اصطلاحاتی مطایبانه اعرابی شتر کم کرد مطایبه سنده بکدی برای
 یاننده کوتی بولمسته دیرلر (محصول ترکیب) و بردخی کاتبی نیشابور یدر
 وانک کند و به مخصوص معانیسی چوقدر و اول معانی مخصوصه بی
 داده دخی کند و به مخصوص اسلوب و طوری وارد اما شعری
 بر طریق اوزره رابطه لی دکلدر شتر کره واقع اولمشر یعنی بر غزلی
 اعلا یسه بری غایت من خرف بلکه غزلک نصفی مطبوع و نصفه
 آخری نامقبول واقع اولمشر * و دیگر شاهسی سبزه وار یت اشعاروی
 لطیف یکدست و هموارست با عبارات پاکیزه و معانی پرچاشنی *
 سبزه وار برقریه در خراسان نواخته سنده (محصول ترکیب) و بردخی
 شاهسی سبزه وار یدر انک اشعاروی لطیف و رابطه لی و طریق واحد
 اوزره در پاك و پاکیزه عبارته زایله و لذتلی معنایله * و دیگری عارفی
 هر ویست صاحب مقاوله کوی و چوکان و آن از قطعه های سرآمد
 و یت و این چند یت ازین کتابست در صفت اسب چوکانی *
 هر وی هر اته منسوب دیمکدر هرات بر شهرک اسمیدر (مقاوله محاوره
 معناسنده در) کوی طوب دیمکدر (چوکان معروف کوی و چوکان لعی
 معروفدر که عجمده رومک جریدی کبدر (سرآمد ممتاز دیمکدر
 (محصول ترکیب) و بردخی مقاوله کوی و چوکان صاحبی اولان عارفی
 هر و یدر و اول انک ممتاز و مقبول نظم نندندر و بوقاچ یت اول کتابدندر
 چوکانه منسوب اولان آت و صفته یعنی اوزرنده چوکان و یتانه جق آت

وصفنده بوقر فاجیت (مثنوی) چون کوی سپهر کرد بستی * میدان
 میدان چو کوی جستی * چون ادات نعلیل (کوی سپهر لامیه بیابانیه
 فلکک طوبی یا فلک طوبی دیمکدر) (کردکاف عجمه توز دیمکدر) (بستی
 یا حرف حکایه باغلیه دیمکدر) (میدان معروف) (چو ادات تشبیه
 (جستی جیم عربک فحیه فعل ماضی یا حرف حکایه صحر ارایدی دیمکدر
 (محصول بیت) (چون فلک طوبی یعنی کره عالم که افلاک در توز باغلیه
 ایدی یعنی زیر نعل اعباندن قالقان غبار فلک اثره پیوسته اولیدی
 حاصلی وقت جنک اولیدی میدان میدان طوب کی صحر ایدی کنیدی
 اناردی * هر بار که در عرق شدی غرق * باران بودی در میان برق *
 هر بار که نه وقتکه دیمکدر (عرق عین مهمله نک و رانک فحیه رله در
 دیمکدر خوی معناسنه) (شدی یا حرف حکایه اولور ایدی دیمکدر
 غرق) (غین مجمله نک فحیه و راء مهمله نک سسکونیه ترکیده با تمق ایله
 تمیز اولور کثرتدن عبار تدر (باران یغور دیمکدر) (بودی یا حرف
 حکایه اولور ایدی دیمکدر) (برق شمشک دیمکدر) (محصول بیت)
 هر بار که دره غرق اولور ایدی یعنی در لسه ایدی مصراع ثانی تمشیلدر
 یاران ایچنده شمشک کی اولور ایدی تیر لکده * بکر یخته آذر اسیم او *
 آویخته صر صر ادم او * (بکر یخته باء تأکید ایله ماضیدن قسمدر
 قاچش ایدی دیمکدر) (آذر آتش معناسنه) (سم طررق معناسنه در
 اویه) (اضافت لامیه) (آویخته ماضیدن قسمدر اصلش دیمکدر) (صر صر
 ریج شبید معناسنه در) (دم اولامیه دم قو برق معناسنه در اولر اسبه
 راجعدر) (محصول بیت) (آتش طرناغندن قاچش ایدی یعنی اباغندن
 آتشلر چقاردی کمال سر دندن کایندر صر صر قو برق و قنه اصلش
 ایدی یعنی روز کار کنندونی سبقت ایده مزدی * هر پی که دویده در
 برکوی * گردیده ز سر عیش سرکوی * (پدرونده حله معناسنه در
 (که حرف رابط) (دویده ماضیدن قسمدر سرکرمش دیمکدر) (در حرف
 صله) (پربونده قیت معناسنه در) (گردیده کاف عجمیه ماضیدن قسمدر
 دوغش معناسنه در) (شین ضمیر اسبه راجعدر) (سر باش دیمکدر
 کوی لر) (طوب معناسنه در) (محصول بیت) (هر حله که طوب قنه
 سرکرمش ایدی اسبک سر عشتدن طوب یک باشی دوغش ایدی یعنی

ضرب اولانك حرکتی تمام ایتدین بردخی پیشورایدی و برضرب دخی
 ایندراایدی * آن لحظه که در نبرد رفته * صد باد صبا بگرد رفته * نبرد
 نونك فتحیله جنك دیمکدر (رفته ماضیدن قسمدر) (باد صبا معروف
 بگرد) (با حرف صله کرد کاف عجمك فتحیله توزدیمکدر) (محصول بیت)
 اول لحظه که جنکه کتمش ایدی بوز باد صبا توزه کتمش ایدی یعنی نیچه
 باد صبا توزه طیراغه فارسش ایدی * از کوه چوسل در گذشته *
 وز بحر جو باد برگزشته * (محصول بیت) طاغدن سیل کی یکمیش ایدی
 در یادن روزگار کی عبور ایلش ایدی حاصلی بو اوصاف ایله موصوف
 براتدر (عروض) بوشنوی بحر هزج اخرب مقبوض محذوفدر که
 مفعول مفاعیلن فعولن اوور * وصاحب دولتی که زمان مابوجود
 او مشرف است هر چند پایه قدر وی نظر بر مراتب جاه و خشم و قرب
 پادشاه صاحب شوکت و قیاس بمناقب معنوی از فضل و ادب و فضائل
 موهوب و مکنتسب ازان بلند ترست که ویرا بحسن شعر تعریف
 کند و بیجودت نظم توصیف * صاحب دولتی یا حرف وحدت
 صاحب دولت و زردیمکدر (که حرف رابط صفت) (زمان مالا میه
 بزم زمانم دیمکدر) (بوجود او لامیه با حرف مصاحبت) (مشرف
 تفعیل بابتدن اسم مفعول در شرافتمش دیمکدر) (هر چند هر قدر
 دیمکدر) (قدر وی لامیه در انك قدری و منزله سی دیمکدر) (براتب
) (با حرف صله مراتب مرتبه نك جمعیدر) (جاهه اضافت بیانیه جا
 منصب دیمکدر) (خشم شوکت و خدام معناسنه در) (قرب پادشا
 مصدر ك مفعولنه در) (صاحب شوکت صفتنه در شوکت صاحب اولان
 پادشاهه یقینلخی دیمکدر) (بمناقب معنوی موصوفك صفتنه با حرف صله
) (از من بیانیه معناسنه در) (موهوب ویرلش یعنی بلا سعی وجد اعطا
 اولمش دیمکدر) (مکنتسب قرالمش یعنی سعی وجد ایله تحصیل اولمش
 دیمکدر) (باند ترادات تفضیل عالی رك دیمکدر) (که من تفضیلایه
 معناسنه در) (وی صاحب دولته را جعد را ادات مفعول) (بحسن شعر
 فاعلنه در با حرف مصاحبت) (بیجودت نظمده بویه جودت ابولك
 دیمکدر) (محصول ترکیب) و بر صاحب دولت که بزم زمانم انك
 وجودیله مشرف قدر هر نفس انك قدر و منزله سی پایه سی جاه و خشمی

مرتب در بنه و صاحب شوکت اولان پادشاهه که مراد حسین یقرا در
 قربنه نظرا و فضله و ادب و وهبی و کسی فضیلت دردن اولان مناقب
 معنویسه قیاسا اندن عالی رکدر که حسن شعرا یله تعریف ایلیه ل
 وجودت فقطم ایله توصیف ایلیه ل یعنی وزارت و مقبول پادشاهیت
 و بوقدر انواع فضائل وار ایکن شاعر لر زمره سنده اتی توصیف
 ایلمکدن ذاتی عالیدر * اما چونه خاطر شریفش بواسطه کسب
 فضیلته تواضع و کسر نفس بان فرود آمده است که خود را در سلاک
 این طائفه منخرط گردانیده دیگر ازا حجاب نحاشی ازان معنی که ویرا
 از طبقه ایشان دارند و از زمره ایشان شمارند مرتفع کشته اما انصاف
 آنست که هر جا که این طائفه باشند وی سر باشد و هر جا که این طبقه
 نویسنده وی سر دفتر چنانکه این معما باسم شریفش مبنی ازین
 معنیست * خاطر شریفش موصوفک صفتیه و لامیه شین ضمیر صاحب
 دولته راجعدر (بواسطه کسب فضیلت تواضع پیا نیسه و مصدر لک
 مفعولیه و پیا نیسه تواضع فضیلتی کسب واسطه سیله دیملکدر) کسر
 نفس ده) مصدر لک مفعولیه در نفسی قیر مق دیملکدر (بان با حرف صله
 آن شعره اشارتدیر) فرود آمده است تنزل ایلمشدر دیملکدر (که حرف
 بیان) خود را را ادات مفعول (سلاک این طائفه لامیه بو طائفه نک
 دیر یسنده دیملکدر) منخرط انفعال باندن اسم فاعلدر قار شیخی
 دیملکدر (منخرط کردانیده قار شددر مشدر دیملکدر) دیگر ازا
 و ادات تخصیصی الف نون ادات جمع غیر یلرک دیملکدر (حجاب نحاشی
 مصدر لک فاعلته در حجاب مانع و پرده معناسنده در (نحاشی قور رقی
 معناسنده در) ازان معنی که اول معنادن ناشی که دیملکدر (وی صاحب
 دولته راجعدر) (را ادات مفعول) (طبقه ایشان لامیه ایشان شعرا یله
 راجعدر) دارند فعل مضارع جمع غائب طونه لر دیملکدر (زمره ایشانده
 لامیه) شمارند فعل مضارع جمع غائب صایه لر دیملکدر (مرتفع
 افتعال باندن اسم مفعولدر) (مرتفع کشته حجاب نحاشی به مربوطدر
 قورق مانعی قانمش اوله دیملکدر) باشند فعل مضارع جمع غائب
 اوله لر دیملکدر (وی صاحب دولته راجعدر) نویسنده فعل مضارع
 جمع غائب یازه لر دیملکدر (نام وی لامیه وی سابق کی) (سر دفتر معلوم

یونده سبج قاعد منی اوزره بر باشد مقدر در (متبی انبادن اسم مفعول در
 تخبر معناسنه یا خود میم مفتوحه دن صکره باایله در اول وقت از ادات
 صله اولور (محصول ترکیب) اول صاحب دولتی شعرا زمره سنده
 تعداد ایلک لکدن ذاتی عالیدر اما چونکه خاطر شریفی تواضع و کسر
 نفس فضیلتی کسب واسطه سبیله یعنی اول فضیلتی کسب ایچون
 شعره میل و تنزل ایلشد که کندوی بوطائفه نک دیزینده قارشیدره
 یعنی کمال تواضعندن کندوی بوطائفه نک سلکندن قیلشدر غیر یلرک
 قورقی حیاجی اول معناسنه که اتی اول طبعه دن طوته لر و اول زمره دن
 تعداد ایدره لر قالدیر مشدر یعنی عجا بوطائفه دن عدایده لم می ایتمه لم می
 دیو خوف و تحاشی حیاجی تنزلی سبیله قالدیر مشدر اما انصاف
 اولدر که هر یرده که بوطائفه اوله لر اول باش اولور و هر یرده که بوطبقه
 یاز یله انک اسمی سرد فتر اولور انجلی بن که انک اسمنه اولان بومعنا
 اول معنادن تخبر در یا خود اول معنایه مبنی در * معما بنام علی شیر *
 علی سیر الافاضل سرت دهره * و احرزت الفضائل بالقواضل *
 (علی حرف جر مؤخر سرت به متعلق سیر مصدر در اطوار و اخلاق
 و سلوک معناسنه) (الافاضل مضاف الیهی و افضلك جمعیدر علماء
 دیمکدر) (سرت سار یسیردن فعل ماضی متکلم وحده بن سلوک ایلدم
 دهره) (مفعول فیهی زمان دیمکدر) (احرزت افعال بایندن فعل ماضی
 متکلم وحده بن کسب ایلدم دیمکدر) (الفضائل مفعول صریحی فضیلتک
 جمعیدر علم معناسنه) (با حرف جر) (القواضل فاضلك جمعیدر جار
 مع المجرور طرف مستقر فضائلک سفی) (محصول یدت) (علمائک اطواری
 اوزره سلوک ایلدم و فاضلر ایلله اولان فضائلی کسب و حفظ ایلدم
 یعنی جمع علمیا و حکمایله کور شدم و انلردن جوق شی کسب ایلدم
 و انلرک اطواری اوزره حرکت ایلدم * و باسمک فقط اهل الفضل طرا *
 لذا صورته فوق الافاضل * (با حرف جر سبیت معناسنه) (فقت به
 متعلق فقط فاق بفوق دن فعل ماضی متکلم وحده بن تفوق ایلدم
 (اهل مفعول به صریحی) (الفضل مضاف الیهی) (طرا تأکید معنویدر
 اهلدن جمعیدیمکدر) (لام حرف جر صورت به متعلق) (ذا السعده اسماء
 اشارندن مفعول الیهی در صورت نک) (صورت تفعیل بایندن فعل ماضی

متكلم وحده (ضمير اسم راجع در) (مفعول صریحی) (فوق مفعول فیهی)
 (الافاضل مضاف الیهی) (موصولیت) بوقدر فضائل كسب ایلدم
 واسمك سبيله اهل فضله جیمه تفوق ایلدم یعنی وزیر خواجه سی
 دیو جمله به تفوق ایلدم انك ایچون اسمنی افاضلك فوقه تصویر
 ایلدم بوتا خطاب دخی اولق جائز لکن چندان خلادن خالی دكلدر
 امری برعكس فهم اید وب محله تمام ملایم دكلدر زیرا باسمك بانوعا
 منعدن خالی دكلدر دیدیکی بلکه کندی ویردیکی معنایه کلیا مانعدر
 تدبیرتل (مخفی) اولمیه که بوقطعه دن علی شیر استخراجك طریق
 اولدر که مصراع اولده اولان علی سیر لفظی ماده اسمدر صورت
 فوق الافاضل قرینه سبيله یعنی اسمك صورتی افاضل لفظی اوزره
 تصویر ایلدم افاضل لفظی اوزره اولان (علی سپردر قحچ لام ایله اولان
 علی کسر لام ایله اولان علی به تبدیل اولور سیر تصحیف ایله شیر اولور
 بولصحیفه وتبدیل قرینه صورت لفظی در) بومعما برأسه برقی اطبعده
 شعره هوس ایدن کیسه به الزمدر اما بومحمله اصطلاحیه شرح
 واستخراج اولمندی هر کسك معلومی اولمیدیغندن اصطلاحی شرح
 و بیان لازم اوده تطویه مؤدی مراد ایدین میر حسین مطالعه ایلسون
 (عروض) (بوقطعه بحر هزج مسدس محذوفدر مقاعیلن مقاعیان
 فعلن اولور) * وچون کوهر نامش بزرگتر از انست که هر محل از نظم
 صدق آن تواند بود وهر مقام از شعر شرف آن تواند یافت تخلص
 اشعارش بانچه ازین معمای دیگر مفهوم می گردد * چون ادا تعلق
 (کوهر نامش بیانیه شین ضمیر صاحب دولته راجعدر) (بزرگتر اولور)
 دیمکدر (تواند بود اولغه لایق اولور) (تواند یافت بولغه لایق اولور
 دیمکدر) (موصول ترکیب) و چونکه نامی کوهری اندن اولور که
 نظمندن هر محل انك صدق اولغه لایق اوله وشعردن هر مقام انك
 شرفنی بولغه قادر اوله انك اشعارنك تخلصی اولنسنه یعنی بوللام
 مذکور سبيله بواخر معمادن مفهوم اولور یعنی در کرائیمه اولان نامه
 هر کیسه نك نظم و شعری صدق اولغه لایق اولمیدیغندن
 اشعارنده اولان محلی بومعما دن مستورا افهام قابلدر (معما بنام
 نوابی) کشته نامش در تخلصها نیاید هیچ کس * برب بایندکان ازوی

نوابی دان و بس * کنه نامش لامیه از در کنه حقیقت معناسنه در
 (تخلصهاهاادات جمع تخلصلر دیمکدر) (نیاید فعل ثنی مستقبل مفرد
 غائب بوله مز دیمکدر) (لب یابندکان لامیه) (برادات ظرف لب بونده
 اغز دیمکدر یا بنده اسم فاعلدر بولیجی معناسنه کافی هادن مبسدل
 الف نون اادات جمع) (نوابی یا حرف وحدت نوا بونده مثل معناسنه در
 (دان فعل امر حاضر مفرد ییل دیمکدر) (بس انجیق دیمکدر) (محصول
 یت) اسمتک حقیقتنی تخلصلر ایچنده هیچ کیسه بوله مز بولورلر
 اغزنده اندن بر مثل ییل انجیق یعنی کنهنه ایدم دینلر شمائلدن انجیق
 بر قسه بیلورلر بوندن نوابی استخراجی ظاهر لغز طریقله نوابی لفظنی
 ییل دیمک اولور * واکر چه ویرا بحسب طبیعت وسعت قابلیت هر دو
 نوع شعر ترکی و فارسی مبسر است اما میل طبع وی بترکی از فارسی
 بیشتر است و غزلیات وی بان زبان از پانزده هزار زیادت خواهد بود
 مثنویاتی که در مقابله نجسه نظامی و قوف یافته بسی هزار نزدیک
 و همانا که بان زبان پدش از وی ویدش کس شعر نگفته است و کوهر نظم
 نسفته و از جمله اشعار فارسی و بست قصیده که در جواب قصیده خسرو
 دهلوی که مسماست بدریای ابرار واقع و مشتملست بر بسیاری از معانی
 و قیقه و خیالات لطیفه و مطلعش اینست * اگر چه اادات شرط
 (ویرا را اادات تخصیص وی صاحب دولته راجعدر) (بحسب طبیعت
 بیانیه با حرف مصاحبت) (سعت مثال و اویدن مصدر در نا اسلوب انجام
 اوزره طویل یاز بلور (میل طبع وی لامیه لر در) (بترکی با حرف صله
 (بیشتر بآء عربیله زیاده رک دیمکدر) (غزلیات وی لامیه یا آن زبان با حرف
 مصاحبت) (پانزده هزار اون بش یک دیمکدر) (خواهد بود
 اولبسر در دیمکدر) (مثنویاتی با حرف تنکیر) (که حرف رابط صفت
 (مقابله نجسه نظامی لامیه) (افته اسم مفعولدر بولنش معناسنه
 (بسی هزار با حرف صله او تو زیاده دیمکدر) (همانا که بکرز که دیمکدر
 (بان با حرف صله) (پدش از وی پاء عجمیله اندن مقدم دیمکدر) (پدش
 از وی بآء عربیله اندن زیاده دیمکدر) (کوهر نظم بیانیه) (نسفته ماضی
 منفیدن قسمدر دلمشدر دیمکدر) (محصول ترکیب) (واکر چه اول
 صاحب دولتک طبیعت حسبیه و قابلیتک وسعیه هر ایکی درلو

شعر ترکی و فارسی / مسرور اما انک طبعک ترکی به ملی فارسیدن
 از یاده رکدر وانک هر لایاتی ترکی زبانه اون بش یکدن زباده اولسر در
 و شول مشوبانی که خسته نظامی مقابله سنده واقف اولمشدر اونوز
 بیکه قریبدر و بکزر که ترکی زبان ایله اندن مقدم واندن زباده کیمسه
 شعر سو یلمشدر و نظم کوهر بخدیلمشدر و فارسی اشعاری جمله سندن در
 شول قصیده که خسرو دهلوی شک قصیده سی که دریای ابرار نامیله
 مستمادر جوانده واقع اولمشدر و معانی دقیقه دن و خیالات لطیفه دن
 جوق شی اوزره مشتملدر و مطلبی بودر (یت) آتشین لعلی که تاج
 خسرو و از ازیور است * اخکری بهر خیال خام یخن در سراسر است *
 آتشین یا حرف نسبت نون حرف تأکید آتشی یعنی آتش کی دیمکدر
 (آتشین لعل ترکیب توصیفدر آتش کی اولان لعل دیمکدر) لعل
 معروف یا حرف تنکیر (که حرف رابط صفت) تاج خسرو و از ا
 لامیه را اادات صله خسرو پادشاه دیمکدر الف نون اادات جمع (زبور
 زینت دیمکدر) (اخکری یا حرف وحدت) (اخکر کوز دیمکدر) قور
 معناسنه (بهر اادات تعلیل) خیال خام موصوفک صفته اضافتدر
 (یخن مصدر در قیتمق معناسنه) (محصول یت) شول بر آتش کی
 لعل که پادشاهلرک تاجنه زینتدر سرده اولان خیال خامی قینا تمق
 ایچون رفقوردر یعنی باشلرنده اولان فکر فاسده صورت و یرمک
 ایچون باشلرنده در برقاج وجهله دخی معنی قابل لکن غیری ذهنه
 کلال و ناظر بنده فتور و ملال کلدی * و این رباعی را در تهنبت قدوم
 بعضی آئنده کان از سفر حجاز در رفقه نوشته بود (محصول ترکیب)
 و بور رباعی بی بعضی حجاز سفرندن کلنرک قدومی تهنیه سنه بر رفقه به
 یازمیش ایدیکه مراد مولانا جای علیه رجه السامی کندیدر حردن
 کلدیکی زمان مبرعلی شیرنوا بی استقبال قدوم استادیه ارسال ایلشدر
 رجهما الله تعالی (رباعی) انصاف بده ای فلک مینافام * تازین دو کدام
 خوبتر کرد خرام * انصاف بده انصاف ایله دیمکدر (فلک مینافام
 موصوفک صفته اضافتدر مینافام ترکیب مزجیدر مینا صرجه دیمکدر
 فام رنک معناسنه مینافام کولک رنکی دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (ز این دو
 دیمکدر که مراد یت آئی مضمونیدر) کدام قنقیسی دیمکدر (خوبتر

زادات تفضیل (کرد فعل ماضی) زخرام فاعلی خرام ایلدی دیمکدر
 (محصول بیت) انصاف ایله ای کولک رنگلی فلک ناکیم بویکدن قنقبسی
 خوبک خرام ایلدی یعنی رقتاری قنقبسک اعلادر * خرشید
 جهانتاب تو از جانب صبح * یاماه جهان کرد من از جانب شام *
 خرشید جهانتاب تو موصوفک صفتیه ولامیه (جانب صبح مجازا بیانیه
) خرشید کونش دیمکدر (جهانتاب وصف ترکیبدر جهانی
 شعله لندیریجی دیمکدر) ماه جهان کرد من موصوفک صفتیه ولامیه
 جهان کرد وصف ترکیبدر جهانی دور ایدوب دولانیجی دیمکدر
 سیاح معناسنه (جانب شام بیانیه شام بونده توریه طریقله ایکی
 دور لو معنایه دخی اخذ اولنور لکن مراد شاعر شام مملکتی در
 ماه جهانندن مراد مولانا جامی اولور) (محصول بیت) بیت اوله تعلیل
 و بیاندر ای فلک انصافانه سویله بویکدن قنقبسی اعلادر
 صبح افق جانبندن جهانی تاب آورایدن کونشکیمی اعلادر یاخود
 شام جانبندن جهانی دور ایدوب دولانیجی اولان ماهی اعلادر یعنی
 سیاح عالم اولان ماهمی کوزلدر انصاف ایله که بنم ماهم کوزلدر
 دیمک استر بویت واقف اولدیمز بهارستان نسجه لرنده بویله در
 اما مصنف مر حومک بعضی شاکویانیدسک آثارینی یازنر مصراع
 اولده کی جانبک برینه مطلع و ثانینک برینه مغرب یازمشر دخی
 الطف اولور اربابنک معلومی (عروض) معلوم * واین رباعی دیگر
 در رقعه دیگر نبشته * و بو بر غیر رباعی بی دخی غیر کاغده
 یازمش ایدی (رباعی) این نامه نه نامه دافع درد منست * آرام درون
 رنج پرورد منست * نامه رقعه دن عبارت (دافع درد من فاعلک
 مقعولنه ولامیه بنم در دیمی دفع ایدیجی دیمکدر) (آرام درون رنج
 پرورد من لایمه و موصوفک صفتیه ولامیه) (رنج پرورد وصف ترکیبدر
 رنج ایله بسلتمش دیمکدر) (محصول بیت) بونامه نامه دکل بنم در دیمی
 دفع ایدیمکدر بنم مشقتله آلوده اولمش درونمک راحتی و تسکینیدر
 حاصلی بونامه ایله تسکین حرارت فراق ایلرم * تسکین دل کرم
 ودم سرد منست * یعنی خبر از ماه جهان کرد منست * تسکین دل کرم
 لایمه و موصوفک صفتیه کرم صیحا ق و حرارتی دیمکدر (دم سرد من

موصوفك صفته ولايه سر دصوق ديمكدر (محصول ييت) بنم حرارتلي
 كوكلې وضووق نفسي ساكن قليجيدر يعني بنم سياح اولان ماهمدن
 خبرد مراد استادي مولانا جاميدر (عروض) معلوم * واين رباعي
 ديكر در رقعۀ ديكر * وپو آخر رباعي آخر كا غده بازمش (رباعي)
 كرد دريم بكفت و كويت باشم * و در جريم بجهت وجويت باشم *
 (محصول ييت) اكر درده اولور سم سنك كفت و كويكده اولورم يعني
 در صخوده انجق سنك سوزك ايله اولورم و اكر حرمده ايسم سنك
 طلبكده اولورم حاصلې صحو و جذبه ده سني لسجامدن و دهانمندن
 اصلا و قطعيا منفك ايلم * در وقت حضور رو برويت باشم *
 در غيبت نير دل بسويت باشم * (محصول ييت) حضور وقتسده
 پوز يوزه اولورم يعني حضور شريفكده يوز كندن غيره ناظر دصكلم
 غيت دخی كوكلم سنك جا نيكه اولور يعني توجهم سكا در حاصلې
 قلبا و قالبا سكامر بو طمته كيم حال مر يد بويله در (عروض) معلوم
 * روضۀ هشتم در حكايتي چند از زبان احوال بي زبانان كه خرد مندان
 و نكته دانان امثال آن وضع كرده اند تا بجهت غرايت و ندرت
 طبيعت بر آن اقبال نمايد و بروي ابواب فهم حكم و مصالح بكشيد *
 هشتم سكرنجي ديمكدر (حكايتي يا حرف وحدت) زبان احوال بي زبانان
 ييانيه ولايه الف تون ادات جع دلسترزك يعني حيوان غير ناطقك
 احوال دللرندن ديمكدر (كه حرف بيان) خرد مندان عقللي ل ديمكدر
 (نكته دانان وصف تركيددر نكته بيليجيلر ديمكدر) امثال قصه
 معناسنه اولان مثلك جعيدر (تا حرف تعليل) بجهت غرايت ييانيه
 يا حرف مصاحبت (جهت سبب معناسنه در (ندرت نادرلك) برآن
 اكا ديمكدر (نمايد فعل مضارع مفرد غائب كوستره ديمكدر) بر حرف
 صله (وي ضمير طبيعت راجعدر) (ابواب فهم حكم ييانيه و مضدرك
 مفعولنه) فهم ايكلي حكم حاك كيمر يله حكمنك جعيدر (مصالح
 معصنك جعيدر) (بكشيد ياء تأكيد ايله فعل مضارع مفرد غائب
 اچيله ديمكدر) (محصول تركيب) سكرنجي روضه حيواناتك حال
 دللرندن بر قاج حكايه ييانشده در كه عقللي ل و نكته دانلر اكا قصدر
 وضع ايلشلا ترا كيم غرايت و ندرت سبيله طبيعت اكا اقبال كوستره

و طبیعت حکمتی اکلن قبولی اچله حاصلی اطایقن اولق سبيله
 ذهن اکا میل ایدوب قبول ایده (قطعه) آن ندیدی که خرده دان
 بشکر * داروی تلخ را کند شیرین * ندیدی فعل ماضی مفرد مخاطب
 استفهاسی متضمن کور مدکی دیمکدر (که حرف بیان (خرده دان
 حکیم دیمکدر) بشکر با حرف مصاحبت (شکر شینک قحیله در) داروی
 تلخ موصوفک صفتیه دارو علاج دیمکدر تلخ آجی (را ادات مفعول
 (شیرین طلی دیمکدر) (محصول یت) انی کور مدکی که اینجه بیلیجی
 حکیم شکر ایله اچی علاجی طلی ایلر * تا با آن حبله ازن رنجور *
 ببرد رنج و محنت دیرین * تا ادات تعلیل (با آن با حرف مصاحبت
 (تن رنجور لاسیه رنجور خسته دیمکدر) ببرد باء تأکید ایله فعل مضارع
 مفرد غائب قطع ایدر دیمکدر (محنت دیرین بیایه (دیرین اسکی
 دیمکدر عتیق معناسنه (محصول یت) یت اوله تعلیلدر علاجیه
 طبیب شکر قاعقه شیرین ایدر تا کیم اول حبله ایله خسته نک وجودندن
 اسکی رنج و محنتی یعنی خسته لغی قطع ایله حاصلی علاج نافع مری
 طبیعت قبول ایدسون دیو طلی صورتده پیدر (حکایت) رو باهی
 یا کرکی دم مصادقت می زد و قدم موافقت می نهاد با یکدیگر بیانی
 گذشتند در استوار بود و دیوارها پر خار کردن کردند تا بسوراهی
 رسیدند بر رویاه فراخ و بر کرک تنک بود رویاه آسان در آمد و کرک
 بر خت فراوان انکورهای کونا کون دیدند و میوههای رنگارنگ یافتند
 رویاه زړک بود و حالت بیرون آمدن را ملا خطه کرد و کرک غافل
 چند آنکه توانست بخورد * رویاه دلکو دیمکدر (یا حرف وحدت
 (با حرف مصاحبت (کرکی یا حرف وحدت کرک قورد دیمکدر کاف
 عجمک ضمیمه (دم بونده زد لفظانه مصروف اولدیغندن دعوی
 معناسنه در (مصادقت مصدر در صداقت لشمک یعنی دوستلشی
 معناسنه (می ادات حکایه (زد فعل ماضی مفرد غائب اور ردی
 دیمکدر یعنی دعوی ایدردی (قدم بونده ثباتدن عبارتدر (موافقت
 مصدر در او یعونلق معناسنه (می ادات حکایه (نهاد فعل ماضی
 مفرد غائب قودی دیمکدر (قدم می نهاد ثبات ایدردی دیمکدر (با
 حرف مصاحبت (یکدیگر بری بریله دیمکدر (بیانی با حرف ضله

با حرف و حدث بر باغه دیمکدر (کذ شدند فعل ماضی جمع غائب
 اوغرا دیلر دیمکدر (در قیومعنا سانه در (استوار محکم دیمکدر) بود
 ادات ماضی (دیوارهاها ادات جمع دیوارلر دیمکدر) خار دیکن
 دیمکدر (کرد آن لامیه کرد کافک کسریله اطراف معنا سانه در) آن
 باغه اشارتدر (کردند کاف عجمک فتحیله فعل ماضی جمع غائب
 دولاندیلر دیمکدر (تا حرف انتها (بسوراخلی با حرف صله (سوراخل
 دلک دیمکدر (با حرف و حدث (رسیدند فعل ماضی جمع غائب
 ایرشدیلر دیمکدر (بر و باه بر حرف صله (فراخ کلک دیمکدر (برینه
 حرف صله (تنک طار دیمکدر) بود ادات ماضی (آسان قولای دیمکدر
 (آمد کردی دیمکدر (برجت با حرف مصاحبت (فراوانه اضافت
 بیانیه (فراوان بونده چوقی دیمکدر) انکورهای کونا کون بیانیه
 (انکور اوزم دیمکدر (ها ادات جمع یا توصل اضافت) کونا کون
 دورلو دورلو دیمکدر (دیدند فعل ماضی جمع غائب کوردیلر دیمکدر
 (میوههای رنگارنگ سابق کی لفظا و معنا (یافتند فعل ماضی جمع غائب
 بولدیلر دیمکدر (ز برك عاقل دیمکدر) بود ادات ماضی (حالت بیرون
 آمدن بیانیه (بیرون آمدن چغوقی معنا سانه در) را ادات مفعول (چند آنکه
 اولقدر که دیمکدر (توانست قادر ایدی دیمکدر (بخورد باه تأکید ایله
 فعل ماضی مفرد غائب پیدی دیمکدر (محصول ترکیب) پردلکو
 بر قوردا یله صادقانه دوستلقدن دم اورلردی واو یفونلق واجبیایند
 ثبات کوسترلر ایدی حاصلی کوردیشوب قونوشورلر ایدی بر بر یله
 بر باغه اوغرا دیلر قیوم محکم ایدی دیوارلر دیکن طلو ایدی نه کیم
 رسم باغدر باغک اطرافنی دولاندیلر تا کیم بردایک ایرشدیلر دلکویه
 کلک قورده طار ایدی دلکو قولای کردی وقورد چوقی زجت ایله
 کیردی کونا کون اوز ملر کوردیلر و دورلو دورلو میوه ل بولدیلر
 دلکو عاقل ایدی و چغوقی حالتی ملا حظیه ایلدی وقورد غافل
 اول قدریدی که قادر اولنجیه * ناگاه باغبان آگاه شد و چوب
 دستی برداشت و روی بایشان نهاد و باه باریک میان زود از سوراخ
 بیجست و کرک برك شکم در انجا محکم شد باغبان بوی رسید و چوب
 دستی کشید چندانش برد که نه مرده و نه زنده پوست دریده و پشم

گذشته ازان تنگستانی بیرون رفت * ناکاه انستزین دیمکدر (باغبان
 بان ادات فاعل باعجی دیمکدر) آگاه شد دویدی دیمکدر (چوب
 دستی یا حرف وحدث چوب دست صوتیادیمکدر) برداشت فعل ماضی
 مفرد غائب فاعلردی دیمکدر (باایشان باحرف صله ایشان روباه ایله کرکه
 راجعدر) نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر (روی باایشان نهاد
 انلره توجه ایلدی دیمکدرن عبارتندر) روباه باریک میان ترکیب توصیفی
 اینجه بللی دیمکدر (زودتر دیمکدر) بچست باء تأکید ایله وفتح جیم ایله
 فعل ماضی مفرد غائب صیغرا دی دیمکدر (بزرگ شکم زکیب توصیفی
 بیوک قرنلی دیمکدر) محکم شد صفشدی دیمکدر (بوی باحرف صله
 وی کرکه راجعدر) رسید فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر
 (کشیده بویله چکدی دیمکدر) چند انش شین ضمیر کرکه راجعدر
 اکا اولقدر دیمکدر (بزد باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب آوردی
 دیمکدر) که حرف بیسات (نه حرف نفی) مرده اولو دیمکدر (زنده
 دیری دیمکدر) پوست دری دیمکدر (دریده ها حرف ترتیب برتوب
 دیمکدر) بشم یوک دیمکدر (کننده بویله قویوق دیمکدر) تنگستانی
 یا حرف مصدر طارلقدن دیمکدر (بیرون رفت چیکدی دیمکدر
 (محصل ترکیب) انستزین باعجی دویدی و برصو یا قابدی و انلره
 توجه ایلدی اینجه بللی دلکو تبرز دلکدن صیغرا دی و بیوک قرنلی قورد
 اول بیرده صفشدی باعجی اکا ایرشدی و صو پایی چکدی اکا اولقدر
 آوردی که نه اولو ونه دیری پوستی بیرتق و یوکی قویوق اول طارلقدن
 چیکدی (قطعه) زور مندی مکن ای خواجه برز * کاخرکار زبون
 خواهی رفت * زور مندی یا حرف مصدر مند ادات نسبت زورلوق
 دیمکدر (مکن نهی حاضر مفرد ایله دیمکدر) برز یا حرف مصاحبت
 التون ایله دیمکدر (که ادات تعلیل) آخرکار عاقبت دیمکدر (زبون
 ضعیف دیمکدر) خواهی رفت کیدیسرسین دیمکدر (محصل بیت)
 ای خواجه التون ایله یعنی مالدار اولدیوک حسبلله زورلوق ایله
 زیر عاقبت زبون کیدیسرسین * فر بهت کرده بسی نعت و ناز *
 زان پندیش که چون خواهی رفت * فر بهت سنی سمن (کرده ماضیدن
 قسمدر ایلش دیمکدر) بسی چوق دیمکدر (پندیش باء تأکید ایله

فعل امر حاضر مفرد دوشون دیمکدر (که حرف بیان (چون نیجه
 دیمکدر کیف معناسنه (محصول یت (سفی چوق نعمت وناز سمن
 ایلش-در اندن اندیشه و فکر ایله که نیجه کیدیسرسین * باچنین جشه
 ندانم که چه سان * بدرمرک برون خواهی رفت * باحرف مصاحب
 (چنین یونجیلین دیمکدر (جشه وجود دیمکدر (ندانم فعل نفی مضارع
 متکلم وحده بلم دیمکدر (که حرف بیان (چه سان نیک کی نه صل
 دیمکدر (بدرمرک باحرف صله اضافت بیانیه (بیرون طشیره دیمکدر
 (محصول یت) یونجیلین جشه ایلله بلم که ناصل اولوم قبوسنه ایچرو
 کیدیسرسین (عروض) بوقطعه بحر رمل مخبوندر که فاعلاتن
 فاعلاتن فعلات اولور (خکایت) کزدمی زهر مضرت در نیش
 ونیرخیبائت در کیش عزیمت سفر کرد بلب آب پهناور رسید خشک
 فرو ماند نه پای کشته ونه یارای باز کشتن سنک پستی آن معنی را
 ازوی مشاهده کرد بروی ترجم نمود بر پشت خودش سوار ساخت
 خود را در آب انداخت و آشنا کان رو بجانب دیگر نهاد * کزدم عقرب
 دیمکدر (باحرف وحدت (زهر مضرت در نیش و مابعدی کزدمک
 صفتی (زهر مضرت بیانیه نیش بونده عقربک صوقد یغی شیدن
 عبارتندر (نیرخیبائت بیانیه (کیش اوق قویه جق شیدر (عزیمت سفر
 مصدرک مفعولنده (بلب آبی لامیه لب بونده کار معناسنده (باحرف
 صله باحرف وحدت (پهنا اینلی دیمکدر (خشک ماند قوری قالدی
 دیمکدر کال اضطرار بدن گایه در نته کیم ترکیده قوریدی قالدی دیلر
 (نه حرف نفی (پای بونده قوت معناسنده (گذشتن حکمک (یا راده
 قوت معناسنده (باز کشتن رجوع ایلک (سنک پشت قابلمو بغه
 دید کلری حیواندر (یا حرف وحدت (معنی را را ادا ت مفعول (وی
 کزدمه راجعدر (برحرف صله (وی پنه کزدمه (نمود فعل ماضی مفرد
 کوستردی دیمکدر (برحرف صله (پشت خود بیانیه پشت ارقه
 دیمکدر (شین ضمیر کزدمه راجعدر (سوار ساخت بندردی دیمکدر
 (خود را ادا ت مفعول انداخت فعل ماضی مفرماد غائب آندی دیمکدر
 (آشنا کان آتسنانق ایرده رک یعنی یوزه رک دیمکدر (نهاد فعل ماضی
 مفرد غائب (محصول ترکیب) نیشنده مضرت زهری واو قلاغنده

خباثت تیری اولان برعقرب سفره عزیمت ایلدی بر بسیط صوتکارینه
 ایرشدی قوری قالدی نه کچمکه قوقی وار ونه دونمکه قدرتی وار
 بر قابلو مبعه اول معنی بی اندن مشاهده ایلدی اکا ترجم ایلدی و آتی
 کند ی ارقه سنه یزدردی و کندینی صویه آندی و یوزه رک او بر جانب
 توجه ایلدی * دران اثنا آوازی بکوشش رسید که کژدم چیزی
 بر پشت وی می زند سؤال کرد که این چه آواز ست جواب داد که این
 آواز نیشست که بر پشت تومی زخم هر چند میدانم که رانجا کار کر نمی
 آید اما خالصت خود را نمی توانم گذاشت سنک پشت با خود گفت که
 هیچ به ازان نیست که این بد سرشت را ازین خوی زشت برهانم
 و نیکو سرشتان را از آسیب وی ایمن گردانم یا ب فرورفت و برا
 موج درر بود بجایی برد که کویا هرگز نبود * آوازی یا حرف وحدت
 (بکوشش یا حرف صله) (شین ضمیر سنک پشته را جمدرد) (کوش قولاق
 دیمکدر) (که حرف بیان) (چیزی یا حرف وحدت) (بر حرف صله
 (پشت وی لایمه می ادا تآ کیا) (زند فعل مضارع مفرد اورر دیمکدر
 (آوازی نیش بیانیه) (پشت تو لایمه می ادا تآ کیا) (زند فعل مضارع
 متکلم وحده اورورم دیمکدر) (می دانم ده بویله ییلورم دیمکدر) (که
 حرف رابط صفت) (بر حرف صله) (انجا پشت سنک پشتدن عبار ندر
 (کار کرتا اثر معناسنه در) (نمی آید بونده حاصل اولمز دیمکدر) (خاصیت
 (خود را لایمه را ادا ت مفعول) (نمی توانم گذاشت ترک ایده میسر م
 دیمکدر) (با خود کند و کند ویه) (بد سرشت برامن طبیعتی دیمکدر
 (را ادا ت مفعول) (خوی زشت بیانیه) (برهانم بآ تآ کیدایله فعل مضارع
 متکلم وحده فور تارم دیمکدر) (نیکو سرشت ایو طبیعتی دیمکدر) (الف
 نون ادا ت جمع) (را ادا ت مفعول) (آسیب فتنه دیمکدر) (ویه اضاف
 لایمه) (گردانم ایلم دیمکدر) (یا ب یا حرف صله) (فرورفت طالیدی
 دیمکدر) (وی را را ادا ت مفعول) (در حرف تآ کید) (ر بود فعل ماضی
 مفرد غائب قالدی دیمکدر) (بجایی یا حرف صله یا حرف وحدت) (برد
 فعل ضعیف مفرد ما غائب کتوردی دیمکدر) (هرگز اصلا دیمکدر) (ن بود
 یوق ایدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (اول اثناده قولاغنه بر آواز
 ایرشدی که هغرب برنسنه انک ارقه سنه اورر سؤال ایلدیکه

پونه آوازند و جواب و بر دیکه بونیش آوازید که سنک اوفسکه اور ورم
 هر نفسدر یلور ایسمده که تا شیر اول شعله حاصل اولمز اما کنبدیمک
 خامهت و جلیستی ترک ایده میبیزم سنک پشت کنبد و کند و به
 دیدی که هیچ اندن اعلا اولمز که بورا من طبیعتی بی بوخر کین خویدن
 قورنارم و ابو طبیعتی لی انک فته سندن امین ایده یم صویه طالیدی
 عفری موج قایدی بر بیره کنوردیکه کویا اصلا یو غبیدی (قطعه)
 * هر عوانی که درین بز مکه شر و فساد * نار صد حیل بهر لحظه از و
 سبازد هند * عوانی بونده بد خوی معناسنه در (که حرف رابط
 صفت) بزم مجلس دیمکدر (که کاهدن مخفف ادات مکان) (شره
 اضافتی بیانیه) (نار ترکیده تخریف ایدوب تل دیلر) (صد حیل به
 اضافت بیانیه) (بهر لحظه) (با حرف طرف) (ساز موافقت معناسنه در
 د هند فعل مضارع جمع غائب و بره لر دیمکدر) (محصول یت)
 هر بد خوی که بوشر و فساد بز مکا منده یوز حیل تلنی اکا اویدر لر
 ایسه یعنی اکا دائما نواز شله تطیب خاطر ایدر لر سه * به ازان
 نیست که در موج فنا غوطه خورد * ناوی از خلق خود و خلق
 زوی باز دهند * به ازان نیست اندن اعلا کدر دیمکدر (که
 حرف بیان) (موج فنا بیانیه غوطه صویه طالمق غین مجمه نک ضمیمه در
 غوطه خورد بانه دیمکدر) (وی بد خویه را جمع در) (خلق خود
 بیانیه) (خلق خانک ضمیمه خوی دیمکدر) (خلق فتح بخا ایله مخلوق
 معناسنه در) (باز ادات تا کید) (رهند فعل مضارع جمع غائب قورتوله لر
 دیمکدر) (محصول یت) (اندن اعلا کدر که فنا موجه بانه یعنی دیلر
 عدمه کیده تا کیم اول بد خو کنندی خوبندن و خلق اندن قورتوله لر
 (عروض) بوقطعه بحر رمل مختدر و محبوسندر که فاعلاتن فعلاتن
 فعلاتن فعلات اولور (حکایت) موشی چند سال درد کان خواجه بقالی
 از نقلهای خشک و میوه های تر مال مال بسری برد و ازان نعمتهای
 خشک و تر می خورد خواجه بقال آزا میدید و اغماض میکرد و از
 مکافات اعراض می نمود تا روزی بحکم انکه گفته اند * موشی با حرف
 وحدت موش فاره دیمکدر (چند سال نیمه سنه دیمکدر) (دکان خواجه
 بقالی) لامیه خواجه نجارده استعمال اولنور بقال معروف با حرف

وحدت (نقلهاها ادا ت جمع نقل نونك وقافك ضمعه ليله منزعه معانسته در كه
 فندق و بادام و جوز كجی (خشكه اضافت موصوفه در خشك خانك
 ضمیله قور و دیمكدر (میوه های ترده بویله تر باش دیمكدر (مالا مال طلو
 دیمكدر (بسر می برد باشه چقار ایدی تعیش و تمكین ایدر ایدی دیمكدر
 نعمتهای خشك) بیانیه (میخورد بیدر ایدی دیمكدر (آن را ادا ت مفعول
 میدید) كورر ایدی دیمكدر (اغراض كورر من اكدن كلك (می كرد ایدر
 ایدی دیمكدر (مكافات معروف (اعراض بوز چورمكه مستعملدر
 میخود) كوستردی دیمكدر (تا حرف انتهاس (روزی با حرف وحدت
 (مخضول ترکیب) بر فازه نیمه سسته قوری نقلردن و باش میوه لردن
 طلو برخواجه بقالك دكاننده تعیش و تمكین ایدر ایدی وقوری و باش
 نعمتلردن بیدر ایدی تابر كون اول حكم سببیه كه میخشد (بیت)
 * سفتهء دون را چو كرد معده سیر * بر هزاران شور و شر كرد دلیر *
 سفتهء دون (بیانیه (را ادا ت تخصیص (چو ادا ت تعلیل (كرد داوله
 دیمكدر (سیر طوق معانسته در (دلیر به سادر دیمكدر (مخضول بیت)
 ایلحق سفتهء نك چونكه معده سی طوق اوله بیل شور و شره دلیر اولوب
 خسارت ایلر (عروض) بو بیت بحر دمل مسدس مقصود در كه فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلات اولور * حرصش بر آن داشت كه هیمان خواجه را
 ببرد و سیرخ و سفید هر چه بود بخانه خود کشید چون خواجه بوقت
 حاجت دست به میان برد چون كبسه مفلسانش نهی یافت و چون معده
 كرسنگان خالی دانست كه آن كار مو شست كریه وار كین كرد و برا
 بكرفت ورشته دراز بر پای او بست و بكذاشت تاب سوراخ خود درون
 رفت و باندازه رفته هور از ابدانست * حرصش شین ضمیر مو شه
 راجعدر (بران انك اوزرینه دیمكدر (برداشت فعل ماضی مفرد غائب
 قالفدی دیمكدر (كه حرف بیان (همیان خواجه لامیه هیمان كبسه
 دیمكدر (را ادا ت مفعول (ببرید كسیدی دیمكدر (بخانه خود لامیه
 با حرف صله (كشید فعل ماضی مفرد غائب جكدی دیمكدر (چون
 ادا ت تعلیل (بوقت حاجت بیانیه با حرف ظرف (همیان با حرف صله
 برد) فعل ماضی مفرد غائب ایلندی دیمكدر (چون ادا ت تشبیه
 كبسه مفلسانش (لامیه شین ضمیر كبسه خواجه به راجعدر (مفلس

معلوم (تهی بوش دیمکدر) یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر
 (چون ادات تشبیه) معده کرستان لامیه معده معروض کرسته آج
 دیمکدر کافی ها، رسمیدن تبدل دو الف نون ادات جمع اجلرک معده سی
 کبی دیمکدر (خالی بوش دیمکدر) دانست فعل ماضی مفرد غائب
 بلدی دیمکدر (که حرف بیان) کارموشست لامیه فلوه نک اشیدر
 دیمکدر (کره کافک صمبله کدی دیمکدر) (وارادات تشبیه کدی کبی
 دیمکدر) (کین کرد بوصوایلدی دیمکدر) (ویرارا ادات مفعول) (بکرفت
 باه تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب طوندی دیمکدر) (رشته دراز
 یانیه لوزون ایپلک دیمکدر) (برخرف صله) (پای اولامیه) (بست
 فعل ماضی مفرد غائب باغلندی دیمکدر) (بکداشت باه تا کید ایله
 ترک ایلدی دیمکدر یعنی صالیو یردی) (بسوراخ خود ییانیه با حرف صله
 سوراخ دلک دیمکدر) (درون رفت ایچر و کیردی دیمکدر) (ویاندازه
 رشته لامیه) (اندازه بونده ایپلک یو پندن عبارتدر) (غور نهایت
 معناسنه دیب دیمکدر) (ادات مفعول) (دانست یله تا کید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب بلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (موشک حرصی
 الک لوزرینه قالدی یعنی جلی اولان قوت طامعه سی اولیه حرکت
 ایلدیکه خواجه بقالک کبسه سی کسیدی و قزل و آق هر نه وارلیسه
 کندی خانه سنه چکدی خواجه حاجت وقتنده الینی کبسه یه ایلتدی
 مفلسلر کبسه سی کبی بوش واجلر معده سی کبی خالی بولدی بلدیکه
 اول ایش موشک فعلیدر کدی کبی بوصوایلدی فاره بی طوندی و بر
 لوزون ایپلک ایاغنه بغلیدی و صالیو یردی تا دلکینه ایچر و کیردی
 و ایپلک بویله اول دلچک غور بی بلدی * دنبال آن گرفت و آن
 سوراخرا بکندنا بخانه وی رسید خانه دید چون دکانه صرافان سرخ
 و سفید برهم ریخته و دینار و درم باهم آمیخته حق خود را تصرف نمود
 و موش را بیرون آورد بچنگال کره سپرد ناجزای خود دید آنچه دید
 و مکافات حق ناشناسی خود کشید آنچه کشید * دنبال آن لامیه دنبال
 بونده اوج دیمکدر) (آن رشته یه اشارتدر) (سوراخرا ادات مفعول
 (بکند باه تا کید ایله و کاف عریک فتحبله فعل ماضی مفرد غائب
 قازدی دیمکدر نا حرف انتها) (بخانه وی لامیه با حرف صله) (وی موشه

را جعدر (خانه) یا حرف و حدث همزه حرف توسل خانه را بواذن عبارتند
 (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (چون ادات تشبیه
 (دکانه) چه ادات تصغیر صرافانه اضافت بیانیه (برهم قریشی
 دیمکدر) (زیخته ماضیدن قسمدر دوکیش دیمکدر) (باهم بربریه دیمکدر
 (آمیخته ماضیدن قسمدر قرشمش دیمکدر) (حق خود بیانیه) (را ادات
 مفعول) (نمود فعل ماضی مفرد غائب کوستردی دیمکدر) (موش را را
 ادات مفعول) (بیرون آورد چقاردی دیمکدر) (بچنگال کر به لامیه) (با
 حرف صله چنگال پنجه دیمکدر) (سپرد فعل ماضی مفرد غائب اصمردی
 دیمکدر یعنی ووردی) (تا ادات تعلیل) (جرازی خود لامیه) (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (آنچه اول نسنه بی که دیمکدر) (مکافات
 حق ناشناسی لامیه) (مکافات معروف) (حق ناشناس وصف ترکیبدر
 یا حرف مصدر حق بیلمیچیلک مکافاتنی دیمکدر) (کشید فعل ماضی
 مفرد غائب چکدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (اول ایپلکک اوجنی
 طوتدی واول دلکی قازدی تا کیم موشک خانه سسنه ایرشدی برخانه
 کوردیکه صرافلردکانه سی کی قزل و آق یعنی التون و کومش قریشی
 دوکیش والتون واقعه بربریه قرشمش کندی حقی تصرف کوستردی
 یعنی آلدی و موشی طشره چقاردی و کدینک پنجه سسنه اصمردی تا کیم
 جزاسنی کوردی اول نسنه که کوردی یعنی کوردیکی کدینک مستحق
 اولدیغی ایدی کوردی و حق یللوب الکلمق مکافاتنی چکدی اول نسنه که
 چکدی یعنی جزای مایلیقنی بوندی (قطعه) (کرشور و شری هست
 حر یصان جهاز راست * خرم دل قانع که زهرشور و شری رست *
 کر حرف شرط) (شور و شرفتنه و بلا دیمکدر یا حرف وحدت
 (هست و اریسه دیمکدر) (حر یصان جهاز راست مفعول مفعولانه در) (را
 ادات تخصیص) (خرم مسرور دیمکدر و مبتدا) (دل قانع لامیه) (که
 ادات تعالیل) (رست رانک فحیه فعل ماضی مفرد غائب قور تولدی دیمکدر
 (محصول یت) (اگر برشور و شری و اریسه یعنی هر تقدیر مضائب واقع
 اولورسه جهاز نه حر یص اوئلرا ایچوندر مسرور قانع کوکلیدر که
 هر فتنه و مضابدن قور تولدی * در عرقاعت همه روح اندوراحت *
 در حرص فزون نیست اگر در دیمری هست * عرقاعت لامیه (روح رانک

قهبله نعمت و راحت معنایسته در (آمد بونده ادات خبر) فرو نیست
 با حرف مصدر آر تفلقدر دیمکدر (درد سر باش اغریسی دیمکدر
 اما بونده محنت و مشقت وار ایسه دیمکدر (محصول بیت) قناعت
 عزتنده مجموعی نعمت و راحت وارد در جر صده اگر جاه بخشی وار
 ایسه زیاده لك وارد یعنی هوسی آر تیر حاصلی قناعتده راحت
 جر صده محنت وارد در (عروض) بوقطعه بحر هیزج اخرج
 مكفوف و محذوف در كه مفعول مقاعیل مقاعیل قعولن در (حکایت)
 رو باهی بر سر راهی ایستاده بود و چشم مراقبت بر چپ و راست
 نهاده ناگاه از دور سیاهی پیدا شد نزدیک آمد دید كه یکی درنده
 کرکی یاسک بزرگ بر صورت یاران صادق و دوستان موافق همراه
 می آیند نه آرا ازین توهم فریبی و نه این را ازان دغدغه آسپی رو باه
 پیش دوید و سلام کرد و وظیفه احترام بجای آورد گفت الحمد
 لله كه كین دیرین بمر تازہ مبدل شده است و دشمنی قدیم بدوستی
 جدید معوض گشته اما میخواهم كه با اتم سبب این جمعیت چیست
 و باعث این امنیت کبست * رو باهی با حرف وحدت (سر راهی
 بیانیه با حرف وحدت) ایستاده ماضیدن قسمدر طور مش دیمکدر
 (بود ادات ماضی) چشم مراقبت بیانیه مراقبت مصدر در انتظار
 معنایسته (جب جیم عجمك قهبله صول دیمکدر) راست صاغ دیمکدر
 (نهاده ماضیدن قسمدر قومش دیمکدر) سیاهی با حرف وحدت
 سیاه بونده قرالتی دیمکدر (نزدیک آمد یقین کلدی دیمکدر) دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (كه حرف بیان) یکی بر دیمکدر
 (درنده اسم فاعلدر یرتبی معنایسته در) کرکی با حرف وحدت (با
 حرف صله) ملك بزرگ بیانیه (صورت یاران صادق بیانیه و موصوفك
 صفت صادق دوستر صورتده دیمکدر) دوستان موافق یاران
 صادق کی او یغون دوستر دیمکدر (همراه بولداش دیمکدر) می ادات
 تا کبد (آیند فعل مضارع جمع غائب کلور ل دیمکدر) نه حرف نفی
 (آرا را اذات تخصیص) آن کر که اشارتدر (ازین سکه اشارتدر
 (توهم بونده قور قو دیمکدر مابعدینه اضافت مفعولنه در) فریبی
 با حرف مصدر الدائم دیمکدر (دغدغه آن لامیه دغدغه بونده

تشویش معناسنه (آسبب ضرر معناسنه در) (با حرف تنکیر) (یش
 ایلره دیمکدر) (دوید فعل ماضی مفرد غائب سکرندی دیمکدر) (وظیفه
 احترام پیانیه احترام اعزاز معناسنه در) (بجای با حرف صله برینه
 دیمکدر) (آورد فعل ماضی مفرد غائب کنوردی دیمکدر) (که حرف
 بیان) (کین معروف) (دیرینه اضافت پیانیه دیرین اسکی دیمکدر
 (بمهر نازه ده پیانیه با حرف صله مهر محبت دیمکدر) (مبدل شده است
 تبدیل اولشدر دیمکدر) (دشمنی یا حرف مصدر) (قدیم ده دیرینه کی
 (بدوستی یا حرف صله یا حرف مصدر) (جدید یکی دیمکدر) (کشته
 اولش) (می ادا تئا کید) (خواهم فعل مضارع متکلم وحده استم
 دیمکدر) (که حرف بیان) (بدانم به تئا کید ایله فعل مضارع متکلم
 وحده ییله ییم دیمکدر) (سبب این جمعیت لایمه بوجعیتک سبی دیمکدر
 (چیت ندر دیمکدر) (باعث این امنیت ده بویله بوانمیتسه بادی
 دیمکدر) (کبت کچر دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر دلکوبر بول باشند
 دورمش ایدی و مراقت کوزینی صوله و صاغه قوش ایدی یعنی
 اطرافه دقت ایله نظر ایدر ایدی انسیرین اوزاقدن برقر الی پیدا
 اولدی یقین کلدی کوردی که بر بیرینی قورد بر یوک کوپک ایله
 صادق بارلر و موافق دوستلر صورتند بولداش اولوب ییله کلورلر
 نه قوردلر کلبدن الدائق قور قوسی وار و نه کلک قوردن ضرر
 تشویشی وار دلکو ایلر و سکرندی و سلام ایلدی یعنی و یردی و اعزاز
 و احترام و وظیفه سنی برینه کنوردی و دیدی الحمد لله که اسکی کین
 و عداوت تازه مجسته مبدل اولشدر و اسکی دشمنلک دوستلعه عوض
 اولش اما استرم که ییله ییم بوجعیته سبب ندر و بوانمیتسه باعث کچدر
 * سگ کفت سبب جمعیت مادشمنی شایست اما دشمنی کرک و شان
 مستغنی از بیان است و سبب دشمنی من پاوی آنکه دی روز این کرک که
 امر و زمرادولت رفاقت وی دست داده است بر رمه ماحله کرد و یک
 یره بر بود من چنانچه عادت من بود در قفسای وی بدویدم تا آن
 بره از وی بستانم انا بوی ترسیدم چون باز آمدم شان چوب بر من
 کشید و بی موجب مرا نجا نید من نیز رابطه دوستی از وی بکسستم
 و بادشمن قدیم وی پیوستم * سبب جمعیت ما لایمه لر در یرم جمعیت مرک

سبی دیمکدر (دشمنی شان مصدرک مفعوله در) دشمنی با حرف مصدر
 (شان چوبان دیمکدر چوبانه دشمنکدر دیمکدر (دشمنی کرک لامیه
 قوردک دشمنکی دیمکدر (سبب دشمنی من لامیه با حرف مصاحبت
 (وی شبانه راجعدر (دی روز دونکی کون دیمکدر (که حرف رابط
 صفت (امروز بوکون دیمکدر (مرا را ادات صله (دولت رفاقت
 وی یانه و مصدرک مفعوله رفاقت مصدر در ایا قداشلقی معناسنه
 وی کرکه راجعدر (دست داده است میسر اولمشدر (رهم سوری
 دیمکدر (ماه اضافت لامیه (بره قوزی دیمکدر (بر بود بیه تا کید ایله
 فعل ماضی مفرد غائب قایدی دیمکدر (عادت من لامیه (بود ادات
 ماضی (قفای وی لامیه (بدویدم بیه کید ایله فعل ماضی متکلم وحده
 سکرتم دیمکدر (تا ادات تعلیل (بره را را ادات مفعول (بستانم بیه
 تا کید ایله فعل مضارع متکلم وحده آلم یعنی قورنارم دیمکدر (بوی
 با حرف صله (زسیدم فعل نفی ماضی متکلم وحده ابرشدم دیمکدر
 (چون ادات تعلیل (بار آمدم رجوع ایلدم دیمکدر (چوب دکنک
 معناسنه در (کشیدم فعل ماضی مفرد غائب چکدی دیمکدر (بی موجب
 سبب سز دیمکدر (مرا را ادات مفعول (رنجانیدم فعل ماضی متعدی مفرد
 غائب اینجندی دیمکدر (من نیز بن دخی دیمکدر (رابطه دوستی یانه
 با حرف مصدر (بکسستم بیه کید ایله فعل ماضی متکلم وحده اوزدم
 دیمکدر (بادشمن قدیم وی یانه و لامیه وی شبانه راجعدر (با حرف
 مصاحبت انک اسکی دشمنی ایله دیمکدر (پیوستم فعل ماضی متکلم
 وحده اولشدم دیمکدر (محصل ترکیب (دلکو دوستلک سبین سوال
 اید نجسه کلب دیدی بزم جیمتمزک سبی چوبانه دشمنکدر اما
 قورد ایله چوبانک دشمنکی بیانیدن مستغنی درونیم دشمنلکمه سبب
 چوبان ایله اولدر که دونکی بر قورت که بوکون بکا انک بولد اشلقی
 دولتی میسر اولمشدر بزم سور و مزه حله ایلدی و بر قوزو قایدی
 بن انجالین که بنم عادتدر انک قفا سندن سکرتم تا که اول قوزو بی
 اندن آلام اما قورده بشدم چونکه رجوع ایلدم چوبان بکا دکنک
 چکدی و سبب سز بنی اینجندی بن دخی دوستلقی رابطه سنی اندن
 اوزدم وانک اسکی دشمنه متصل اولدم (قطعه) بدشمن دوست

شوزان سان که هرگز * بتبع دشمنی نخواستد پوست * بدشمن باحرف
 مصاحبت (شوامر حاضر مفرد اول دیمکدر (زان سان انک کی
 انجیلین دیمکدر) که حرف رابط (هرگز اصلا دیمکدر (بتبع دشمنی
 باحرف مصاحبت اضافت بیانیه یا حرف مصدر دشمنک فلیچی ایله
 دیمکدر (نخواستد فعل نفی مستقبل مفرد غائب طرمله مه دیمکدر
 یعنی یاره له دیمکدر (ناخمیر خطاب مفعول (پوست دری دیمکدر
 (محصول یت) دشمن ایله دوست اول انجیلین که اصلا دشمنک
 فلیچی ایله سنک دریکی یعنی وجودیکی یاره له حاصلی برکونامدارا
 ایله که اصلا سکا دشمنک ایتمکه قدرتی اولیه * مکن بادوست چندان
 دشمنی ساز * که برغم تو بادشمن شود دوست * مکن نهی حاضر
 مفرد غائب ایله دیمکدر (یا دوست باحرف مصاحبت (دشمنی ساز
 بام مصدری ایله دشمنک دوز یچی دیمکدر یعنی دشمنک ایلیچی (که
 حرف تعلیل (برغم تو سکا برغم اوزره یعنی سکا عنادا دیمکدر (بادشمن
 یا حرف مصاحبت دشمن ایله دیمکدر (محصول یت) دوست ایله
 اواقدر دشمنک ایله که سکا رغما دشمنک ایله دوست اولور (حکایت)
 رویاه را گفتند هیچ توانی که صد دینار بستانی و پیغمبی بسکان ده
 رسانی گفت والله مرزدی فراوانست امدارین معامله خطر جانست *
 رویاه را را اداان صله (گفتند فعل ماضی جمع غائب دیدیلر دیمکدر
 (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب استغهای متضنی قادر مبین
 دیمکدر) که حرف بیان (بستانی بام تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
 آله سین دیمکدر (پیغمبی یا حرف وحدت بر خبر دیمکدر (بسکان ده
 لامیه باحرف صله (سک معلوم الف نون اداان جمع) ده کوی
 دیمکدر (رسانی فعل مضارع متعدی مفرد مخاطب ابرشدره سین
 دیمکدر (مرزدی بام مصدریه ایله اجرت معناسنه (غراوان بول وچوق
 معناسنه در (معامله آتش ویرش دیمکدر (خطر جان بیانیه جان
 قورقوسی دیمکدر (محصول ترکیب) دلکویه دیدیلر هیچ قادر مبین
 یعنی ایله بیلور مبین که یوز التونی اله سین وکویک کلایرینه بر خبر
 ابرشدره سین یعنی سکا یوز التون اجرت ویرلم وارسان دهه بر خبر
 کنور دینجه دیدی والله چوق اجرتدر لکن بواکش ویرشده جان

قورقوسی واردرد (قطعه) از سفله بیل مکرم امید داشتن * کشتی بوج
 لجه حرمان فکند نیست * سفله دنی دیمکدر (نیل نونک فحیه نائل
 اولق معناسنه در) (مکرته اضافت مفعولنه در) (امید داشتن امید
 ایلک دیمکدر) (کشتی کمی دیمکدر) (فکندنک مفعولی) (بوج لجه
 حرمان لامیه و بیانیه) (با حرف صله موج طالق دیمکدر) (لجه دریک
 صود دیمکدر) (حرمان مصدر در محروملق معناسنه) (فکندن مصدر
 آتق و براقق معنارینه) (محصول یت) (الحق و ندیدن مکرته نائل
 اولق امیدن ایلک محروملق دریاسی موجه کی صالمقدر حاصلی
 خسیس و ندیدن مأمول انعام محروم شدن غیر بی شیخ دکلدر * پیش
 عدو زیون شدن از مبیل مال و جاه * خود را بورطه خطر جان
 فکند نیست * پیش عدو بیانیه دشمن قتلده دیمکدر (خود را
 را اادات مفعول) (بورطه یا حرف صله) (ورطه محل هلاک دیمکدر
 (بورطه خطر جان بیانیه) (خطر خوف معناسنه) (محصول یت)
 دشمن قتلده مال منصبه میلدن ناشی زیون اولق کنیدی جان قورقوسی
 محله آتقدیر یعنی حرص مال سبیله دشمنه زیون اولق مهلکه
 عظیمه در) (عروض) (بو قطعه بحر مضارع اخرج مکفوف مقصور در که
 مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور) (حکایت) شتری در صحرا
 چرا میگرد و از خار و خاشاک آن صحرا غدا می خورد بخار بینی می رسبد
 چون زلف خویان درهم و چون روی محبوبان تازه و حرم کردن را
 دراز کرد تا آنرا بهره ببرد دید که در میان آن اقعی حلقه کرده و سر را
 یادم فراهم آورد باز پس گشت و از آرزوی وی بگذشت خار بن پنداشت
 احتیاز وی از زخم سنان اوست و اجتناب وی از تیری دندان او شتر او
 در یافت گفت که بیم من از این مهمان پوشیده است نه از میریان اشکار
 و ترس از زهر دندان مارست نه از زخم پیکان خارا کر نه هول مهمان
 خورد می میر باز آنک لقمه کردمی * شتری با حرف وحدت (چرا اسم
 مصدر اولک معناسنه) (می اادات حکایه) (چرا میگرد و تیر ایدی دیمکدر
 (خار دیکن) (خاشاک ان لامیه خاشاک خار عطف تفسیر بدر) (غدا
 غین مجنه نک کسر به معروف) (می اادات حکایه) (خورد فعل ماضی
 مفرد غائب بر ایدی دیمکدر) (بخار بینی با حرف صله خار بن دیکن اوجا غی

دیمکدر یا حرف وحدت (می ادا ت تأکید) (رسید ابر شدی دیمکدر
 (چون ادا ت تشبیه (زلف خوبان لامیه (درهم صیق دیمکدر (چون
 ینه ادا ت تشبیه (روی محبوبان لامیه (تازه معروف (خرم بونده
 عطف تفسیر یدر (کردن کاف عجمک فتحبله بو یون دیمکدر (را ادا ت
 مفعول (دراز کرد اوز اندی دیمکدر (تا ادا ت تعلیل (آزا را ادا ت مفعول
 آن خار ینه اشارت یدر (بهره یا حرف وحدت همزه حرف نوسل (بهره کبرد
 منفعتله دیمکدر (که حرف بیان (میان آن لامیه آن خار ینه اشارت یدر
 (افعی یا ثانی وحدت افعی ییلان دیمکدر (حلقه کرده چور کلتمش
 دیمکدر (وسر را ادا ت مفعول (بادم یا حرف مصاحبت دم دالک
 ضمیمه قو برق دیمکدر (فراهم آورده پر بره کتورمش (باز پس کشت
 اردینه دوندی دیمکدر (ارزوی وی لامیه (بگذشت باء تأکید باء فعل
 ماضی مفرد غائب ترک ایلدی دیمکدر (پنداشت فعل ماضی مفرد غائب
 ظن ایلدی دیمکدر (احتراز وی لامیه وی شتره راجعدر انک فاجنسی
 دیمکدر (زخم سنان او بیانه و لامیه سنان مزراق دیمکدر بونده دیکندن
 عبارت یدر (او خار ینه راجعدر (اجتناب وی لفظاً و معناً احتراز وی
 کیدر (تیزی یا حرف مصدر کسکینلک دیمکدر (تیزی دندان او
 لامیه لر در انک دیشک کسکینلک دیمکدر او ینه خار ینه راجعدر
 (آزا) را ادا ت مفعول آن بو کلامه اشارت یدر (در یافت ا کادی دیمکدر
 (که حرف بیان (بیم من لامیه بنم خوقم دیمکدر (مهمان پوشیده
 موصوفک صفت پوشیده اسم مفعول در مستور معناسنه (میربان آشکارده
 بویه (میربان قونق صاحبی دیمکدر (ترس من لامیه بنم قورقم دیمکدر
 زهر دندان مار (لامیه لر در (زخم پیکان خارده بویه (پیکان دمرن
 دیمکدر (اگر ادا ت شرط (نه حرف نفی (خوردی به مصروف (هول
 میهمان) لامیه مسافرك قور قوسی دیمکدر (خوردم فعل ماضی متکلم
 وحده یا حرف حکایه بیه ایدم دیمکدر (میربان ادا ت مفعول میربانی
 دیمکدر که مراد خار بندر (کردی خوردی کیدر ایلر ایدم دیمک اولور
 (بعض نسخه ده خوردی یرینه بودی واقعدر (محصول ترکیب
 برده صحرا ده اولتر ایدی و اول صحرا انک خار و خاشاکندن غذا یر ایدی
 بر خار ینه ابر شدی زلف جانان کی صیق و محبوبلر یوزی کی تازه و خرم

یومنی اوزادی تا که ائی فائده لئه یعنی بیه کوردیکه انک اراسنده بریلان
 چور کلمش و باشنی قور و غلبه بر ره کتور مش آردینه دوندی و خار بنک
 آرزو سندن فراغت کلدی خار بن ظن ایلدیکه انک احترازی یعنی
 حذر ایتمه سی انک یعنی خار بنک مز راغی یعنی دیکنی زخندندر وانک
 اجتنای انک دیشبنک کس کیتلکندندر دوه بوفکری اکلدی دیدیکه بنم
 خورم بومستور اولان مسافردندر آشکار اولان اوصاحبندن دکل
 و بنم قورقم ییلاک دیشنک زهرندندر دیکنک دمرنی زخندن دکل
 اگر مسافرک قور قور سی بیه ایدم یعنی چکیمه ایدم مسافر صاحبنی
 برلقمه ایلر ایدم (قطعه) * کر از لیم بترسد کریم نیست عجب *
 بزخبت نفس نه از بشم واستخوان ترسد * (کرادات شرط) (لیم الحقی
 کیمسه به دیلر) (بترسد بیه تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب قور قور
 لیمسه دیمکدر) (کریم لیمک ضدی) (خبت نفس مصدرک فاعلنه در
 نفسک خبا شدن دیمکدر) (بشم واستخوان وجودن عبارتندر
 (محصول بیت) (کریم اولان کیمسه لیمدن قور قور لیمسه عجب دکلدر
 نفسک خبا شدن قور قور وجودندن قور قور یعنی گندندن قور قور
 طبعندن خوف و خشیت ایدر قور قور * کسی که پانهد در میان
 خاکستر * مقرر است که از آتش نهان ترسد * (کسی یا حرف وحدت
 (که حرف رابط صفت) (پا ایاق دیمکدر) (نهد فعل نفی مستقبل
 قومز دیمکدر) (در حرف همله) (میان خاکستر یا نیه میان بونده ایچ
 معناسنه در خاکستر کول دیمکدر) (مقرر تفعلیل بایندن اسم مفعولدر
 بونده معلومدر دیمکدر) (که حرف بیان) (آتش نهان یا نیه
 (محصول بیت) (بر کیمسه که کول ایچنه ایاق قومیه یعنی با صمیه
 معلومدر که کیرلی آتشدن قور قور یعنی کوله با صمدینی در و ننده مستور
 اولان آتشدن خوف ایدر حاصلی کولدن خوف ایتموب بلکه انده
 اولان آتشدن خوف ایتدیکه کبی لیمک ذاتندن خوف اولتمز جلیبندده
 حرکوز اولان خبا شدن خوف اولتور (عروض) بوقطعه بحر بحر
 محبونددر که مغاعلن فعلاتن مغاعلن فعلن اولور (حکایت) سکی زهر
 طعمه بی بهره پردردر وازه شهر ایستاده بود دید که فرصی نان کردان
 کردان از شهر بیرون آمد و روی بصحرای نهاد سک در دنبال وی

روان شد و آواز داد که ای قوت تن و قوت روان و آرزوی دل و آرام
 جان عزیزت کجا کرده و روی بکجا آورده گفت درین میان باجمعی از
 سرهنگان از کرکان و پلنگان آشنایی دارم احرام زیارت ایشان بسته ام
 سگ گفت مرا متراسان که اگر بکام نهنک و دهن شیرروی من در قفای توام
 (سگی با حرف وحدت) طعمه بیه جگ معناسنه در (بی بهره نصیب سز
 دیمکدر) (پرادات ظرف) (در قبودیمکدر) (دروازه شهر قیوسی دیمکدر
 ایستاده) ماضیدن فسمدر طور مش معناسنه (نود ادات ماضی) (دید
 فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (که حرف بیان) (قرصی
 یا حرف وحدت) (قرص چورک دیمکدر) (سکر دان کردان
 دونه دونه دیمکدر) (بیرون آمد جقدی دیمکدر) (بصیرا با حرف
 صله) (نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر) (در حرف
 ظرف) (دنبال وی لامیه دنبال بونده آرد معناسنه در) (وی قرصه
 راجعدر) (دوان صفت مشبیه بیه کن دیمکدر) (دوان شد سکر تدی
 دیمک اولور) (آواز داد جاغردی دیمکدر) (که حرف بیان) (قوت تن
 لامیه) (قوت روان ده بویه اولکی واولک تشدید بیه ثانی تخفیف بیه اذق
 دیمکدر) (روان جان معناسنه) (ارزوی دل لامیه) (آرام جان کذلک
) (کجا کرده یا حرف خطاب همزه حرف نوسل) (ایلمش سین دیمکدر
) (بکجا با حرف صله آورده یا حرف خطیاب کنور مش سین دیمکدر
) (بیابان معروف) (با جمعی با حرف مصاحبت یا حرف وحدت
) (سرهنگان الف نون ادات جمع) (سرهنگ چری باشی دیمکدر
) (از کرکان اتی پیاندر که از من بیانبه معناسنه) (آشنایی یا حرف مصدر
 آشنالق دیمکدر) (دارم فعل مضارع متکلم وحده اثباتدن عبارتدر
 بنم وارد دیمکدر) (احرام بونده) (ایسته به مقارنته نیت قطعیدن
 عبارتدر) (مرا را ادات مفعول) (متراسان فعل نهی متعدی مفرد
 قور قتمه دیمکدر) (که ادات تعلیل) (بکام نهنک با حرف صله کام دماغ
 معناسنه) (نهنک تمساح دیمکدر کام نهنک لامیه) (دهن شیرده بویه) (روی
 فعل مضارع مفرد مخاطب کیدر سین دیمکدر) (قفای تولا لامیه
) (محصول ترکیب) (برکلب هر یسه جکدن نصیب سز یعنی آج شهرک
 درو دروازه سنده طور مش ایدی کوردیکه بر چورک اتمک دونه دونه

یعنی یوارانه یوارانه شهر دن چیدی و صحرا به یوز قودی یعنی توجه
ایلدی. سنك انك اردی صیده میگردی و چاغزدیکه ای سنك قوق
و چانك آزیخی و کوكلك ارنوسی و روحك آرام و راحتی ز به
عزیمت ایلش سین و نه بمعنی توجه ایلش سین دیدی. یو پسا باند
کرکانه و پسا کاندن اولان منهنک کردن بر جمع ایله آشنالیم وارد
انلری زیارته نیت ایلش سنك دیدی. بی فور قومه زیرا اگر تمساحك
دماغنه وارسانلک اغیز نه کیدر ایسک بن سنك قفا کده بم یعنی
آرد کدن اولم (مضراع) بر اقم قید زلفك لابق زنجیر اولور سده
(قطعه) کرکرد جهان همه بگردی * سیاسکی نسوم زجست
و جویست * کرادات شرط (کرذا جهان لامیه جهانک اطرافنی همه
دوگلی دیمکدر) بگردی باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
دولانه سین دیمکدر ساکن نسوم دوره بم دیمکدر (جست و جو ارامنی
معنا سنه مره کیدر (محمصولیت) اگر جهانک جوهره سنی مجموعی
دولان ایسک سنی ارامه دن دوره بم حاصلی ملت نه عمرده بن سنك
آرنو کندن خالی اولدیم هر نه نیره کیده یعنی بنده کیدرم (عروض)
یو قطعه بحر هزج مستحسن اخرب مقبوض و محذوفد که مفعول
مفاعیلن فعلولن لولور (قطعه) آنانکه جز بیان نبود زنده جانسان *
دارند رو بخد مت دونان برای نان * آنانکه انلر که دیمکدر (نمان
با حرف مصاحبت (نمود فعل فی مستقبل اولیه دیمکدر) (زنده زانلک
کسر یله دیری دیمکدر بحی معنا سنه (جانسان انلرک جانی دیمکدر
دارند فعل مضارع جمع غائب (دو یوز دیمکدر) بخد مت دونان
لامیه با حرف صلواتون ادات جمع دینلرک خدمت سنه دیمکدر
(برای ادات تعلیلی (محمصولیت) انلر که ایکلک غیری ایله انلرک جانی
دیری اولم یعنی جیتی اکل و شیر یله یلنلر دینلرک خدمت یوز طویر
انلک ایچون * کرفی المثل زدست کسان صد قفا خورند * هم چون
سنك کرسته دوند از قفای نان * کرادات شرط (فی المثل مثلاً دیمکدر
دست کسان لامیه خلقت البدن دیمکدر) قفا بوندیم سه معنا سنه در
(خوزند فعل مضارع جمع غائب بر لرسه دیمکدر) هم ادات تا کید
(چون ادات تینیه سنك کرسته بیانیه آج کلب کبی دیمکدر) (دوند

فعل مضارع جمع غائب سکر در لر دیمکدر (حقایق نان بیسانیه اتمک
 آردی صره دیمکدر (محصل بیت) اگر مثلاً خلقک لندن یوز سه ده
 بیرلرایسه اج کلب کی اتمک آردی صره سکر در لر (عروض) بوقطعه
 یجر مضارع اخرب مکفوف مقصور در که مفعول فاعلات مضاعف
 فاعلات اولور * پنج پایت را گفتند چیرا بشکل کج پیکران افتادی
 و پای در میان کج روی بنهادی گفت از مار نجریه داشتم که با آن راستی
 و راست روی همیشه از سنک جفا سر کوفته است یا از رخ ستم دم بریده *
 پنج پایت بشکج دیمکدر (را ادات صله) چرا نیچون دیمکدر (بشکل
 کج پیکران بیانیه با حرف نظرف شکل هیأت معناسنه در کج پیکر
 ترکیب توصیفدر پیکر صورت معناسنه اگر صورتی دیمکدر الف فون
 ادات جمع اگر صورتی لیر شککنده دیمکدر (افتادی فعل ماضی مفرد
 مخاطب واقع اولدک دیمکدر) پای مبتدا (بنهادی خبری) در حرف صله
 (میان کج روی بیانیه میان اوزته معناسنه بعضی نسخکنده حیدان واقع
 اولشدن) بجز و وصف ترکیبدر اگر کیدیچی دیمکدر نامعقول حرکتده
 مصطلحدر با حرف مصدر (بنهادی باء تاکید ایله فعل ماضی مفرد
 مخاطب) حاریلان دیمکدر (نجر به داشتم صنادم دیمکدر) که حرف
 بیان (با آن با حرف الصاق سببیتی منفیمن) راستی باء مصدر به ایله
 طوغر واقع دیمکدر (راست رو وصف ترکیبدر طوغری کیدیچی
 دیمکدر یا خود حرکت مقبوله مصطلحدر با حرف مصدر (همیشه
 دائما دیمکدر) سنک جفا بیانیه (سر کوفته باشی فاعلیش یعنی از یلمش
 (زخم ستم بیانیه ظلم زخمیدن دیمکدر) دم بریده قویروخی کسملش دیمکدر
 (محصل ترکیب) بنکجه دیدیلر نیچون اگر صورتی لر شککنده
 واقع اولدک و بجز و لک اوزته سنه بامیدانسه ایاق قودک یعنی عدم
 استقامته میل ایلدک دیدی ییلاندن نجر به ایلدک که اول طوغر بنق
 و راست و لک یعنی استقامتی سببیه دائما جفا طاشندن باشی از یلمشدر
 یاسم یازه سندن قویروخی کسملش وقویمشدر (قطعیه) هر چاری
 بصورت خود کردد آشکار * اورا چو جان کشند در اغوش خوش شک *
 بصورت خود بیسانیه با حرف ظرف کنیدی صورتده دیمکدر (کردد
 فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) آشکار فاعلی (اورا را ادات

مفعول او پری به راجعدر (چو ادات تشبیه) کشند فتح کاف ایله فعل
مضارع جمع غائب چکرلر دیمکدر (دراغوش خویش لامیه کنسیدی
قوجاغنه دیمکدر) تنک بونده مصطفی دیمکدر (محصول بیت)
هرنه بیرده که پری کنسیدی صورتبنده آشکدر و طاهراوله اتی جان کی
مصطفی کنسیدی قوجاغنه چکرلر حاصلی صورت زینساده کورندوکی
ایچون هر کس میل واستنک ایلر * هر چاشکیل راست براید بسان مار *
سنگین دلان زدورزدندش بچوب و سنک * بشکل راست بیانیه با
حرف مصاحبت طوغری شکل ایله دیمکدر (آید ظاهر اوله) (بسان ماند
بیلان کی دیمکدر) سنگین دل وصف ترکیبدر طاش کوکلی دیمکدر
هر جلسر معناسنه الف نون ادات جمع (زند فعل ماضی جمع غائب
شین ماره راجعدر (محصول بیت) هرنه بیرده پری شکل مستقیمه
بیلان کی طاهراوله طاش کوکلی ر اتی اوز قدن دکنک و طاش ایله
اردرلر (عروض بحر مضارع معلوم) حکایت غوک از چفت خویشی
جدلا مانده و محنت بی چفتیش بر کار در یا نشیانه هر سو نظری می
انداخت و خاطر غمیده خود را از غم بی چفتی می برداخت ناکهان *
غوک یا حرف وحدت غوک قور یغه دیمکدر (محصول ترکیب)
بر قور یغه کنسیدی چفتشدن جدا دوشمش ایدی و چفت سزلک محنتی
دو یا کار بنه اوتور نمش ایدی هر طرفه نظر ایلر ایدی و کنسیدونک
غم کورمش خاطر بی چفت سزلک غمندن اکلردی آنسرن (وثنوی)
ماهی دید دره بانه آب * همچون آب روان روان بشتاب * ماهی
باه تانی حرف وحدت ماهی باه اصلیه ایله بالی دیمکدر (دید فعل
ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) میان و میانه اوره دیمکدر (آه
اضافت لامیه) هم ادات تأکید (چو ادات تشبیه) آب روان اقرار صو
دیمکدر (روان صفت مشبهه کیدر می دیمکدر) (بشتاب با حرف
مصاحبت شتاب عجله دیمکدر) (محصول بیت) ترکیبه هر بو طدر
قور یغه آنسرن صو یک اوره سنده بر باقی کوردی اقرار صو کی
عجله ایله کیدر می * همچو مقراض از سبیکه سیم * اطلس سطح آب
از و بدویم * همچو ادات تشبیه (مقراض نحر یغ ایدوب مقص
دورلر (سبیکه سیم لامیه کومش سبیکه سی یعنی دوکه کومشدن

دیمکدر (اطلس سطح آب بیابنه و لامیه (اطلس معروف سطح
 بونده تاوان دیمکدر اوست معناسنه در صویک اطلس کی اولان
 سطحی دیمکدر (از من معناسنه (اوماهی یه را جعددر (بد و نیم
 ایکی پارچه دیمکدر (محصول بیت) اول ماهی دوکه کو مشدن
 مقراض کی ایدی اطلسه مسائل اولان سطح آب اتدن ایکی پارچه
 اولوردی یعنی صوبی یاره یاره کزردی * باجو امین هلالی از کم
 وکاست * مقابل بجنش از چپ و راست * باحرف تردید (چو ادات
 تشبیه) (امین دیمکدر (هلالی یا حرف تنکیر هلال آب ایکی سی
 اوجی زمانی کی اولان زمانه دیرل (کم وکاست عطف تفسیر بدر
 اکسملک معناسنه (مقابل نازایله صالغنه دیرل (بجنش باحرف
 مصاحبت (از ادات صله (محصول بیت) اول ماهی اطلس سطح آبی
 ایکی یاره ایدن کومش مقراض ایدی باخود اکسملکدن و تقصادن
 امین اولان هلال کی ضوله صاعده بجنش ایله متمایل ایدی * چون
 غولک ویرا پدید خاطرش بصحبت وی کشید قصه بی چفتی خود را
 در میان آورد و از وی طلب مصاحبت کرد ماهی گفت مصاحبت را
 مناسبست در پایست است و مصاحبت نامناسب صحبت را ناشایست
 مرا با تو چه مناسبست مرا با قدر دریا و ترا منزل بکار ساحل مرا
 دهان خاموش و ترا زبان پر از خروش ترا قبح لقاسیر بلاهر که شکل ترا
 بیند نخواهد که با تو نشیند و مرا احسن منظر سرمایه خوف و خطر
 هر جا که بجمال من دیده را فروزد و چشم طمع در وصال من دوزد
 مرا غان آسمان در هوای منشد و و خوش صحرای سودای من صیادان
 کاه چون دام در جست و جوی من با هزار دیده و گاه چون شست
 از بار آرزوی من پشت خمیده این بگفت و راه قدر دریا برداشت
 و غولک را بر ساحل تنها بگذاشت * چون ادات تعلیل (وی ماهی به
 را جعددر (را ادات مفعول (بدید باه تأکید ایله فعل ماضی مفرد
 غائب کوردی دیمکدر (خاطرش شن ضمیر غولک را جعددر (بصحبت وی
 لامیه باحرف صله (کشید فعل ماضی مفرد غائب چکندی دیمکدر
 (قصه بی چفتی خود بیابنه و لامیه یا حرف مصدر (را ادات مفعول
 کندونک چفت سزلک حکایتی (در میان آورد آورده به کنوردی

یعنی حکایه الندی دیمکدر (ازوی وی ضمیر ماهی به راجعدر) طلب
مصاحبت مصدرک مفعولنه در (مصاحبت زارا اادات صله) در حرف
تا کید (بایست کرک معناسنه) سین ونا اادات خبر (نا حرف توصیف
فی) صحبت زارا اادات صله (نا حرف فی) شایست لایق معناسنه (سین
ونا همقد لایق دیمکدر دیمکدر) غر اوار اادات تخصیص بنم دیمکدر (باتو
با حرف مصاحبت) چه اادات استغهام انکاری (مر اوار اادات صله جاز
دیمکدر) قعردز یا لامیه دکرک دیی دیمکدر (زارا اادات صله) کار
(ساحل لامیه ساحل دکرکاری دیمکدر صیغ معناسنه) غر اوار اادات
تخصیص (خاموش ساکت معناسنه) زارا اادات تخصیص (پر خروش
یونده فریاد و قعاندن عبارتدر) ترا اادات صله (فیح لقا چرکین
چهره معناسنه) سیر بلا بیانیه بلا فلقانی دیمکدر (شکل را لامیه
را اادات مفعول) نند فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر (نخواهد
فعل مضارع فی مفرد غائب استمر دیمکدر) که حرف بیان (باتو
با حرف مصاحبت) نشند فعل مضارع مفرد غائب (وتوره دیمکدر
(مر اوار اادات صله) حسن منظر مصدرک مفعولنه منظر چهره معناسنه
(سرمایه خوف و خطر عطف تفسیری و معلوم) هر که هر کس که
تقد برنده (بجمال من لامیه) با حرف مصاحبت (دیده کوز دیمکدر
(براهات تا کید) افروزد فعل مضارع مفرد غائب شعله لندیره دیمکدر
(چشم طمع نیانیه) وصال من لامیه (دوزد فعل مضارع مفرد غائب
دیگر دیمکدر) دوزیدنن باد و ختنن دن خازایه قلب اولمشدر
افروزد ده بویله در (مرغان آسمان لامیه) هوای من ده بویله هوا
محبت معناسنه در (نون و دال اادات جمع خبر) وحوش صحرای لامیه
صحرانک وحشی لری دیمکدر (سودای من لامیه بنم عشقده دیمکدر
(نون و دال رعایت جمع ایله حذف اولمشدر) (گاه بعضی وقت
دیمکدر) چون اادات تشبیه (دام توزاق) چست و جوی من لامیه
بنی طلبده دیمکدر یا حرف مصاحبت (هزار یک دیمکدر) (چون ینده
ادات تشبیه) شست شینک فخبله بالی آغی دیمکدر (بلرا ازوی من
لامیه لدر بنم آرزومک بوکندن) پشت ارقه دیمکدر (نجدیه ماضیدن
قسمدر بوککش معناسنه) این بوکلامه اشارتدر (راه قعردر بلا لامیه لدر

(برداشت فعل ماضی مفرد غائب بونده طوئدی دیمکدر (غولک را را
 ادات مفعول (یکداشت ترک ایلدی دیمکدر (محو و ترکب) چونکه
 قورینه بالغی کوردی خاطری انک صحیفه چکنندی یعنی میل ایلدی
 و کندی انک اش سزای حکایه سنی اورتیه کتوردی و بالقدن مصاحبت
 طلب ایلدی بالغی دیدی مصاحبت مناسب کر کدر و مناسب اولیان
 صحیفه لایق دکلدر بنم سنک ایله نه مناسبتم واردر یعنی بوقدر بکا مکان
 قدر دربار و سکامزل صیغ کناردر بنم اغزم خاموش و سنک دلک برخروش
 سکا چرکین چهره بلا قلقا نیدر هر کیمسه که سنک شکلی کوره سنکله
 استر که اوتوره یعنی اتورمغی استر و بکا کوزل چهره خوف و خطر
 سرمایه سیدر یعنی کوزل لکله بلایه اغر امشدر هر کیمسه که بنم جمالله کوزی
 شعله لته یعنی یوزیمه بقه طمع کوزینی بنم وصاله دیگر حاصلی وصاله
 طبع ایلر آسمانک قوشلری بنم ارزومده دیرل و صحرانک وحش لری بنم
 عشقده دیرل صیادلر بعضی کره بنی طلبده آغ کی بیگ کوز ایله اولور
 یعنی کمال دقت ایلر و گاه اولته کی بنم آرزوم یو کندن ارقه لری بو کیلور
 اضطراب چکرلر دامه هزار دیده اولته به پشت خجسته من اعاتلری
 غایت لطیفه تدبر بونی دیدی و ذریانک دیی بولنی طوئدی و غویکی کارده
 بالکدر بر اقدی (قطعه) یا کسی منشین که نبود باتودر کوهر یکی * رشته
 پیوند صحبت اتحاد کوهر ست * با حرف مصاحبت (کنی با حرف وحدت
 (منشین نهی حاضر مفرد اوتورمه دیمکدر) که حرف رابط (نبود فعل
 نفی مضارع مفرد غائب اولیه دیمکدر) باتو با حرف مصاحبت (کوهر
 اصل دیمکدر) یکی بر دیمکدر (رشته پیوند صحبت لایمه و یانه (رشته
 ایلک پیوند مطلقا ایاق باغنه دیرل (اتحاد کوهر مصدرک فاعلنه در
 اتحاد بر اولوق (محصول بیت) بر کیمسه ایله اوتورمه که سنک ایله اصلده
 بر اولیه یعنی هم جنس اولیه صحبت باغنک ایلکی اصلک بر اولسیدر
 یعنی هم جنس اولیقل قدر * جنس را با جنس و با نا جنس اگر کیری
 قیاس * این یسان آب و روغن وان چوشیر و شکر است * جنس را
 را ادات مفعول (با جنس با حرف مصاحبت (با نا جنس با حرف صله
 نا حرف توصیف نفی (کیری فعل مضارع مفرد مخاطب طوئسین
 دیمکدر این نا جنسه اشارتد (یسان ادات تشبیه (آب صو) روغن

باغ دیمکدر (آن جنبه اشارت در (شیر سوت دیمکدر (محصول بیت)
 جنس جنس ایله اولمقلقی ناچنن ایله اولمقلقه اگر قیاس و تمثیل
 طور معین یو معنی جفتک باجهنن ایله اولمقلقی صوابه باغ کبیر یعنی
 اصلا للمقاراج ایله و اولمقلقی یعنی جنس ایله اولمقلقی سوت ایله شکر
 کبیر یعنی کالبه مکرر جیدر (مخروض) (مظلوم) (حکایت) کبوتر را
 گفتند چونست که تو دو بچه بدش نیآوری بخو مرغ خانگی برتیشتر
 از آن قدرت نداری گفت بچه کبوتر بد از حوصله پدر و مادر بخورد
 و جووه مرغ خانگی تو هر مزله بر راه گذرد یک حوصله نمایی دو بچه
 بدش نتوان داد و از نیم مزله هر روزی بر هزار بچوزه توان کشاد *
 کبوتر کوکر بعین دیمکدر را ادا ت ضله (گفتند فعل ماضی جمع غائب
 دید یلر دیمکدر (چون دوم ضربه بیچون دیمکدر (که حرف بیان (بچه
 باو حیم عجمیله نیآوری دیمکدر (بیش باه عربیله زاده دیمکدر (نیآوری
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کنور مزین دیمکدر (چو ادا ت تشبیه
 (مرغ خانگی طاووق دیمکدر (بر ادا ت ضله (بیشتر باه عربیله زاده رک
 دیمکدر (ان لیک به اشارت در (نداری نفی خطاب بدن عبارت در واسطه های
 متضمن (قدرت نیآوری قدرت یوقیدر دیمک او اور (بچه کبوتر لامبسه
 (حوصله پدر و لامبسه (حوصله خورسقی دیمکدر (بخورد باه تا کید
 ایله فعل مضارع مفرد غائب یلر دیمکدر (چوزه یلج دیمکدر مابعد بنه
 اضافی لامبسه (مزله معروف (بر حرف ظرف (گذرد او غریبه دیمکدر
 (غدا ی دو بچه لامبسه (بیش باه عربیله زاده دیمکدر (نتوان داد
 و پر و سر زد دیمکدر (نیم یازم دیمکدر روزی با حرف وحدت (توان کشاد
 آجلسر در یعنی اشیر لر دیمکدر (محصول ترکیب) کوکر جنبه دیمکدر که
 بیخوتند که سن ایکی یاور بدن زباده کنور مزین طاووق کی اندن زباده
 قدرت یوقیدر دیدی کوکر چین یاور بیسی خدای انا سنک و با با سنک
 فور مستندن یلر و طاووق بلجی هر مزله دن بیر که یولده او غریبه یعنی
 راست کلدیکی مزله دن کبوتر بر خورسقی ایکی یاور سید و بر زباده یلر و بر
 یازم مزله دن بر کوند یک بلجیه اشتمک ممکنه (قطعه) خواهی که
 بشوی جلال روزی * محتاجانه مکن عیال بسیار * (محصول بیت)
 استر ایسک که جلال ز قلی اوله سین عیال بسیازی او دش ایله عیال دیو

شرعا نفقه سی اوزر بکه لازم اولان اشخاصه دبرلر * دانی که درین
 سرا چه تنک * حاصل نشود خلل بسبار * (محصلیت)
 بیلورسین که بوطار سراجیه ده یعنی عالم دنیاده خلل چوق حاصل
 اولر خلل صرف نادر بولنور (عروض) معلوم مقول انفسا علی
 فعوان (حکایت) کجشکی خانه موروثی خود را بار پرداخت و در فرجه
 آشیلن لک لک خانه ساخت باوی گفتند ترا چه مناسبت که باجنه
 بدین حقیری با جانوری بدان برزکی همسایه باشی و خود را باوی
 در محل اقامت و منزل استقامت هم پایه داری گفت من نیز این قدر
 دائم اما دانسته خود عمل نتوانم در همسایگی من ماریست که چون
 هر سال بچکان آوردم و بخون جگر پرورم ناگاه در خانه من تازد
 و بچکان من قوت خود سازد امثال ازوی کر بجنه ام و در دامن دولت
 این بزرگ او بجنه ام امید میدارم که داد می ازوی بستانند و چنان که
 هر سال بچکان مرا قوت خود گردانیده است امسال و را قوت بچکان
 خود گرداند * کجشک کافی عربک ضمیمه و نوک سکونی و جیمشک
 ضمیمه سرچه دیدکاری قوشدر (باز پرداخت بر اقدی) (محصل ترکیب)
 بر سر چه حکمندی ارث ایله نایل اولدیغی خانه سنی راقدی و لیلک
 یووه سنک دلکنده خانه پایدی سرچه به دیدار سکا به مناسبت
 بو حقیر آمده جشمه ایله بو اولولق شده جانور ایله به قو کشو اوله مسین
 و کندیکی انک اکنده جک مخلنده و طوره جق میزننده مرتبه دش
 طوته سین دیدی بن دخی بو قدر بیلورم اما کندی بیلد بکم ایله عمله
 قادر اوله نم بنم قو کشو آمده بریلان وارد که چونکه هر سینه باور یلر
 کتورم و خون جگر له بسلرم انمیز بنم خانه مه سکر در و بنم
 باور بلرمی کند و به آریق ایلر بو ییل اندن قاچشم و بو اولونک
 دولتی اتکنه بابششم امید ایدرم که بنم حقیری اندن اله و انجلین که
 هر ییل بنم باور بلرمی کند و به آریق ایلشد ر یعنی بنم باور بلرمی
 بدیدی کی بو ییل انی یعنی بیلانی باور یلر بنه ازق ایله (قطعه) چور و باه
 در پیشه شیر باشد * زید ائمن از زخم چنگال کرکان * چو ادات تعلیل
 (پدشه باه عربیله همیشه دیدم کرد) (شیر و اضافت لامیه) (زید زاه مجمه نک
 کسری و یانک فتحیله فعل مضارع مفرد غائب دیر بیلور یعنی بکنور

دیمکدر ایمن دیمکدر (محصول بیت) چونکه داکوار سلاک میشه سنده
 اوله قوردرک چنگال یاره سندن امین کچنور یعنی انک سایه سنده مستریج
 اولور * ز پیدله خرد این امان باید انکس * که کیرد وطن در جوار برزگان *
 پیداد خرد این لامبه پیداد ظلم معنا سنده در (خرمظه مجموعه ضمیه اوفق
 دیمکدر الف نوبت اذات جمع) باید فعل مضارع مفرد غائب بولور دیمکدر
 (که حرف راهبط) کیرد فعل مضارع مفرد غائب (وطن مکان معناسه در
 (خوار برزگان لامبه اولورک پانته دیمکدر (محصول بیت) اوفقارک
 ظلمیدن اول کیمسه امان بولور که اولور قنده مکان طوئه (عروض)
 بوقطعه بحر تقارب معنی سلدر که درت کره فعلین اولور (حکایت)
 سک را گفتند سبب چیست که در خانه که تو باشی کدا کرد آن نتواند کشت
 و بر هر آستانه خسی از انجا نتواند گذشت گفت من از حرص و طمع دورم
 و به بی طبعی و قناعت مشهور از خوانی بلب نانی قائم و از بیانی از خشک
 استخوانی خرسند اما کدا سخره خرص و طمع است و مدعی جوع و منکر
 شمع نان یک هفته اش در انبان و زبانش در طلب نان یکشنبه چنان
 غدا ی ده روزه اش در پشت و عصای در یوزه اش در مشب قناعت
 از حرص و طمع دورست و قانع از هر یص طماع نفور * سک را را
 اذات صله (که حرف بیان) خانه با حرف وحدت نوعیه همزه
 حرف توسل (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) کدا
 در بلنجی دیمکدر (کرد آن لامبه آن خانه به اشارت در اول خانه نک
 اطرافنی دیمکدر (نتواند گذشت دولتمه قادر اولور دیمکدر (آستانه
 یا حرف وحدت نوعیه (همزه حرف توسل آستانه اشک دیمکدر (بنه
 سر ایدن عبارتدر (خسی فعل مضارع مفرد مخاطب یانه سین
 دیمکدر (نتواند گذشت کجه که قادر اوله مز دیمکدر (خوانی یا حرف
 وحدت خوان سفره دیمکدر (بلب نانی یا بنه حرف وحدت بلب نان
 انک دیلی دیمکدر (بریلی یا حرف وحدت) خشک قور و دیمکدر
 (استخوان یک یا حرف وحدت) خرسند قانع دیمکدر (سخره باد هوا
 خد متکاره و سخره به دیرلر (خرصه اصناف لامبه (مدعی جوع
 فاعلک مفعولنه در) منکر شمع ده بویه اخلق دعوی ایدیجی و طوقانی
 منکر دیمکدر (نان یک هفته اش بنانه و لامبه شین ضمیر کدابه

و اجماع در آنک بر هفته لك اتمك ديمكدر (انبان طغر جق معناسنه در
 (طلب نان بکشمه مصدرک معقوله و يسانيه برکيجه لك اتمك طلبی
 ديمكدر ويكشمه و هفته ده اولان هاء رسمي لو حصر و تخصیص ايجوند
 يدى گونه حصر اولان يفتدن هفته دبرلر پنجده بويله در (جنبان
 صفت مشبهه در او يناديچي ديمكدر (غداي ده روزه يسانيه اون كونك
 غداي ديمكدر روزه هاسي ده سابق کييدر (پشت ارقه ديمكدر
 (عضاي در يوزه يسانيه در يوزه ديئمه معناسنه در (مشت ميک حميله
 اوج ديمكدر (نفور جهول و زنى اوزره مبالغه فاعلدر زياده نفرت
 ايديجي معناسنه (محصول ترکيب) کلمه ديديلر سيب ندر شول برخانه ده که
 سن اوله سين ديلنجي انك اطرافني دولانغه قادر اوله مروه شول بر آستانه
 اوزره که ياته سين اول محلدن کيکه قادر اوله مرکب ديدى بن حرص
 و طبعدن اوزانم و طبع سزلق ايله وقناعت ايله مشهورم بر سفره دن
 بر ديلم اتمک و بر پيادن بر قور و ککه قائم اما ديلنجي حرص و طمعک
 باد هوا خدمتکار بدر با خود مسخره سيدر و اچلق دعوا ايديجيدر
 و طوقلغی انکار ايديجيدر انك بر هفته لك اتمك طغر جفتده و ديلي
 برکيجه لك اتمك طلبنده او يناديجيدر يعنى بر هفته لك اتمکي و ارايکن
 ينه برکيجه لك اتمك طلب ايلر اون كونك غدا ارقه سنده و ديلنجي لك
 عضاي آوچنده قناعت حرص و طمعدن بعيد در وقناعت ايديجي
 طبع ايديجي حر بصدن نفرت ايديجيدر (قطعده) در هر دلي که
 عز قناعت نهاد پای * از هر چه بود حرص و طمع رايست دست *
 دلي با حرف وحدت) که حرف رابط صفت (عز قناعت يسانيه) نهاد
 فعل ماضی مفرد غائب قودي ديمكدر (بود ادات ماضی) را ادات
 تخصیص (ييست باء تاء کيد ايله فعل ماضی مفرد باغلدي ديمكدر
 (دست مفعولی) (محصول ييست) هر بردله که قناعت عزقي پای قودي
 يعنى مستقر اولدى هرنسسه دنکه و ارايدى حرص و طمعک اليني
 باغلدي کوکلده اولان شيلردن طبعي کسدي * هر جا که عرضه
 کرد قناعت متاع خویش * بازار حرص و معرکه آراشکست *
 عرضه هاء رسمي علامت نقلدر لفظ عربي بي عجم استعمال ايلدکده
 بعضا بويله هاء رسمي ايله استعمال ايدرلر (متاع خویش يسانيه

(باز از حرص بیایه) (معركه آزده بویه معركه جنگ پری دیمکدر اما
 جنگ ده استعمال ایدرلر (آز حرص معناسنه در) (را اادات مفعول
 شکست فعل ماضی مفرد قریدی دیمکدر) (محصول بیت) هر یه معركه
 قناعت کندی متاعنی عرض بویه حرص بازازی و کد معركه سی قریلای
 (حکایت) روباه بچه بامادر خود گفت مرا حیلله بیاموز که چون
 یکشا کش سگ در مانم خود را انور هانم کفت از حیلله فراوانست
 اما بهترین همه آنست که در خانه خود بنشین نه اوترا بندونه و نه اورا بینی *
 بچه حیلله) یاری حرف و حدیث همزه لر توسل (بیاموز باه تا یکد ایلله
 فعل امر مفرد مخاطب او کرت دیمکدر) که حرف رابط (چون اادات
 تعلیل) (یکشا کش با حرف طرف چکش و دو کش معناسنه در) (سکه
 اضافت لامیه) (در مانم عاجز قالم دیمکدر) (خود را اادات مفعول
 برهانم) باه تا یکد ایلله فعل مضارع متکلم وحده قور تارم دیمکدر
 (ترا) (را اادات صله) (محصول ترکیب) بر دلوکو باور یستی کنبو انده سنه
 دیدی بکار حیلله او کرت تعلیم ایلله که چونکه کلبلک چکشنده عاجز قالم
 کندی بی اینن قور تارم دیدی اگا حیلله یولدر و چوقدر اما اعلارنی
 اولدر که کندی او کده اونوره سین نه اوسنی کوره ونه سین آنی کوره سین
 (قطعه) * چوبانو خصم شود سیفله نه از خردیست * که در خصوصت
 او مکر و حیلله ساز کنی * (جوادات تعلیل) (با حرف مصاحبت) (سؤله)
 یاسی حرف و حدیث همزه لر توسل (محصول بیت) بخونکه سنک ایلله
 بر سیفله خصم اوله عطلدن د کلدن انک خصوصتده مکر و حیلله
 دوزه سین * هزار حیلله توان ساخت وز همه آنبه * که هم ز صلح و هم
 جنگش اجتراز کنی * (محصول بیت) بیک حیلله دوزنمک دیمکدر
 و حیلله سندن اول یکدر که انک هم صلحندن هم جنگندن یعنی بارش عقیده
 دو کو همکارنده اجتراز واجتناب ایدم سین (حکایت) (سخر زنبوری
 بر منج عسل زور آوردن او را طعمه خود خازد براری در آمد که با وجود
 این همه شاهد و عیستل مراجه قدر و محل که آزا بگذاری و بمن آری
 زنبور کفت اگر آن شاهدست تو شهد را کافی و اگر آن عسل است
 تو سحر شمع آتی * سخر زنبوری با حرف وحدت (سخر زنبور قرنی
 لوبد که اشک آری بی دیمکله معر و قدر) (منج بال آروندی دیمکدر)

ثا) ادات تعلیل (ویرا اادات مفعول (وی منجه راجعدر (طعمه خود
 بیایند (سازد بویه برارده ایلیم دیمکدر (بزاری با حرف صله یا حرف
 مصدر فریاده دیمکدر (با وجود این همه شهد بوقدر بالک وجودیله
 برله دیمکدر (عرا اادات تخصیص (که حرف بیان (انرا اادات مفعول
 این عسله راجعدر (بگذاری ترک ایده سین (بمن با حرف صله (آری
 فعل مضارع مفرد مخاطب کتوره سین دیمکدر (شهد را اادات
 تخصیص (کافی یا حرف خطاب معدنی سین دیمکدر (سرچشمه
 منبع دیمکدر (آتی یا حرف خطاب (محصول ترکیب) راشک آروسی
 بال آروسته زور کتور دی یعنی غلبه و هجوم ایلدی تا کیم اتی کندویه
 طعمه ایلیم فریاده کلدیکه بوقدر شهد و عسلک وجودیله بیله بنم
 نه قدر و مرتبم وارد که بالی ترک ایده سین و بکا زور کتوره سین
 آری دیدی اکر اول بال ایسه سین بالک معدنی سین و اکر اول عسل ایسه
 سین انک منبعی سین (قطعه) ای خوش آن مرد حقیقت که زیغام
 و سلام * رو نباید بسوی مانده وصل رود * (محصول بیت) ای خوش
 اول حقیقت مردی که یعنی اهل حقیقت اولان کیمسه خبر و سلامدن
 یوز چو پرر وصل سفره سی جانبیه کیدر یعنی سلام و خبر ایله متلذذ اولمز
 بلکه وصال معشوقه میل ایدر * اصل چون روی نماید پس برده فرع *
 فرع را باز گذارد بسراصل رود * (محصول بیت) اصل چون فرعک
 پس برده ستدن یعنی ماورا اسسندن یوز کو ستره فرعی ترک ایدر اصل
 سودا سیم کیدر یعنی اصل اولاد بیغی محلی مشاهده ایتسندیکی کبی فرعی
 ترک بلر (حکایت) (ویرا دیدند که بزور مندی کربشته و ملخی راده
 برابر خود برداشته بنجیب گفتند این مور را بپسند باینی ناتوانی باری را
 باین گزانی چون می کشد مور چون این بپسند بختید و گفت مردان
 بار را نیز وی همت و بازوی حجت کشنده بقوت تن و ضخامت بدن *
 موری) یا حرف وحدت (اادات مفعول) دیدند فعل ماضی جمع غائب
 کور دیلر دیمکدر (بزور مندی یا حرف صله یا حرف مصدر) مند
 اادات نسبت زور لولفه (اگر بسته بل بغلش دیمکدر (ملج چکر که
 دیمکدر جراد معناسته یا حرف وحدت (ده اون دیمکدر عشر معناسته
 برداشتم) فالدرمش دیمکدر (بنجیب یا حرف مصاحبت (مور را اادات

مفعول (پیشید باء تا کید ایله فعل مضارع جمع غائب کورک دیمکدر معلوم اوله که بوتاکید دیدیکمز بار مجموعی است تقابله در مضارع ده اولان معنای استقبالی تا کید ابتدایی ایچون تا کید اطلاق اولندی شد کیمروضه اولده بیان اولندی (باین باحرف مصاحبت (نا توان ضعیف یا حرف مصدر (بار حل معناسنه (یا حرف وحدت (را ادات مفعول (باین باحرف مصاحبت (کران آغر دیمکدر ثقیل معناسنه یا حرف مصدر (چون نیجه دیمکدر (می ادات حال (کشد فعل مضارع مفرد غائب جکر دیمکدر (چون ادات تطلیل (بشنید باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب ایشندی دیمکدر (بمخندیده بویله کولدی دیمکدر مردار (مبتدا مردل دیمکدر (بار را را ادات مفعول بوی دیمکدر نیز وی همت (پایانه باحرف مصاحبت (نیرو قوت دیمکدر (بازوی حبت ده (پایانه حبت غیرت دیمکدر (کشد فعل مضارع جمع غائب جکر ل دیمکدر (بقوت تن باحرف مصاحبت اضافت لامیه (ضخامت بیو کلک دیمکدر (محصول ترکیب) برقر نیجه بی کوردیلر که زور لولفه بل باغملش و کسندینک اون برابری بر جکر که بی قالد رمش تعجب ایله دیدیلر بوقر نیجه بی سیر ایله یک بوضه بی کلک ایله بورتبه آغر بر بوی نیجه جکه بور قر نیجه چونکه بونی اشدی کولدی و دیدی مردل بوی همت قوتیله و غیرت باز و سبیله جکر ل وجود قوتیله و بدن بیو کلک بیله دکل (قطعه) * باری که آسمان و زمین سر کشید از و * مشکل توان پیآوری جیم و جان کشید * (باری یا حرف وحدت بار بولک دیمکدر (که حرف رابط صفت (سر کشید باش جکدی دیمکدر که اجتناب بدن کایتدر (تو) سن دیمکدر (آن باره اشارتدر (پیآوری جسم و جان لامیه باحرف مصاحبت یا ور یاردجی دیمکدر (یا حرف مصدر جسمک یاردجی ایله دیمکدر (کشید بونده مصدر مضارع ددر (محصول بیت) (بر بولک که آسمان و زمین اندن اجتناب و اعراض ایلدی سنن انی جسم و جانک یاردجی ایله چکمک مشکلی یعنی بوقدر عظمت جسم ایله سموات و ارضین اجتناب ایلدیکی شیدن سن بوجسم صغیر ایله تحمل سودا سنده اولاق مشکدر بویته ده (انا عرضنا الامانة على السموات وارض والجبال فاین ان یحملنها و اشفقن منها و حملها الانسان) نص شریفه تلیم

وارد در * همت قوی کن از مدد رهروان عشقی * کان بار بار بقوت
 همت توان کشید * (رهروان الف نون ادات جمع رهرو سالک
 معناسند در) عشقه اضافتی بیانیه (که حرف تعلیل (بار را ادات
 مفعول) بقوت همت بیانیه با حرف مصاحبت (توان کشید چکلمک
 میکنند دیمکدر (محصول بیت) عشقی سالکری یعنی اهل اللهک مدد
 و بار دمندن همتی قوی ایله حاصلی استمداد واعانت طلب ایله زیرا
 اول بوی همت قوتیله چکلمک میکنند (حکایت) (اشتری در پای
 مهار کشان در صحرا می چرید موشی بوی رسید و ویرانی خداوند
 دید حرصش بران داشت که مهارش گرفت و بخانه خود روان شد
 شتر نیز از اینجا که فطرت او مفسد بود برانقیاد دست و جبارت او مجبور بر عدم
 مخالفت و عناد با او موافقت کرد چون بخانه خود رسید سوراخی
 دید تنگ گفت ای محال اندیش این چه بود که کردی خانه تو چنین خرد
 و جسته من چنین بزرگ نه خانه قوازی بزرگتر تواند شد و نه جسته من
 از این خرد تر میان من و تو صحبت چون در کبر و مجالست چون صورت
 پذیرد * اشتری با حرف وحدت (در پای برده دیمکدر) (مهار کشان
 دیز کین چکرک دیمکدر) (موشی با حرف وحدت بر فاره دیمکدر) (بوی
 با حرف صله وی اشتره راجع در) (بی خداوند صاحب سز) (حرصش
 شین ضمیر موشه راجع در) (داشت بونده قالقدی دیمکدر) (که حرف
 بیان) (مهارش شین اشتره راجع در) (گرفت فعل ماضی مفرد غائب
 طوئدی دیمکدر) (بخانه خود با حرف صله اضافت لامیه) (روان شد
 کندی دیمکدر) (نیردخی دیمکدر) (از اینجا که اول ببردن یعنی
 اول حالتدن که دیمکدر) (فطرت خلقت معناسند در) (او به اضافت
 لامیه) (مفسد طور اسم مفعول مخلوق معناسند) (انقیاد انفعال باندن
 مصدر در اطاعت معناسند) (جبارت طبیعت معناسند در) (او به لامیه
) (مجبور طبیعتش دیمکدر) (با او با حرف مصاحبت او موشه راجع در
) (چون ادات تعلیل) (بخانه خود لامیه با حرف صله) (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ابرشدی دیمکدر) (سوراخی با حرف وحدت) (تنگ دار
 دیمکدر) (محال اندیش وصف ترکیب در محال فکر ایدمی معناسند
) (این چه بود که بوله اوله که دیمکدر) (کردی بآء خطاب ایله ایلدک

دیمکدر (خانه نو لامیه سنک خانه دیمکدر) چنین بونجیلین دیمکدر
 (خرد خا، محمدمک صمیله اوفق دیمکدر) جته من لامیه بنم وجودم
 دیمکدر (بزرگ اولور یوک دیمکدر) نه حرف نی (توانده مصروف
 (توانده شد اولسر در دیمکدر) میان من لامیه (میان من وتو سنک ایله
 بنم بینمه دیمکدر) (چون ادات استفهام نیجه دیمکدر) (گیرد بونده
 قابل اولور معناسنه در) (بجائست اوتور مق معناسنه در) (چون سابق کبی
 (پذیرد فعل مضارع مفرد غائب قبول ایله دیمکدر) (محصول ترکیب)
 پردوه برده دیزکین سورویه رک اولتر ایدی بر فاره اکا ایر شدی وائی
 صاحب سز کور دی حرصی اکا قاعده کی دیزکین یعنی بولارین
 طوتدی وگندی خانه سنه کندی دوه دخی اول جالتدن ناشی که انک
 خلقتی اطاعت اوزره خلق اولتمشدر و انک طبیعتی عدم مخالفت وعدم
 عناد اوزره طبیعتلتمشدر انک ایله موافقت ایلدی چونکه کندی
 خانه سنه ایر شدی بر دلك کور دی طار دیدی ای محال فکرک
 یونه اوله که ایلدک سنک خانه بونجیلین اوفق و بنم چشم بونجیلین
 یوک نه سنک خانه ک بوندن یوک رک اولسر در و نه بنم چشم بوندن
 اوفق رک اولسر در یعنی بویکی سی دخی اولمز بنم ایله سنک ینسکده
 صحت نیجه قابل اولور و اوفور مق یعنی انسبت والفت انتمک نیجه
 صورت پذیر اوو حاصلی بو مجموعی اولور شی دیکدر (قطعه)
 چون دوی راه اجل زینسان که می ینم ترا* در قضا از بار حرص
 و آراشتر واره* چون نیجه دیمکدر (روی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کیدرسین دیمکدر) راه اجل بیانیه (زینسان بونجیلین دیمکدر
 (که حرف بیان) می ادات تأکید (بنم فعل مضارع متکلم وحده
 کورورم دیمکدر) (ترا را ادات مفعول) (قفا اکسه دیمکدر) (بار حرص
 بیانیه بار یوک دیمکدر) (آز حرص معناسنه) (اشتر وار دوه یوک دیمکدر
 وار یاردن مغلوب یا واه قلب اولتمشدر) (ها ادات جمع) (محصول بیت)
 اجل بولانه یعنی آخرته نیجه کیدرسین بونجیلین که سنی کورورم
 اکسکده حرص و آزدن دوه یوکری وار یعنی بورنه حرص و آزار ایله
 دنیادن نیجه کیشن کرک* بارهای خویش را چیزی سبک کردان
 که نیست* شکستی مرک را کجایی این بارها* بارهای خویش

بیانیه کنیدی یوکلر یکی دیمکدر (چیزی برداشته یعنی بر مقدار دیمکدر
) سنک یینی دیمکدر خفیف معنائیه (کردان فعل امر در ایله دیمکدر
) که حرف تعلیل (تنکناهی مرک لامیه تنکناهی طارلق دیمکدر
 تنکناهی مرک مرار دیمک اولور) را اداث صله (کنجایی یا حرف
 مصدر صغشقی دیمکدر (محصول بیت) کنیدی یوکلر یکی بر مقدار
 تخفیف ایله زبر ابو یوکلر مزاره صغشقی بوقدر یعنی صغشقر (حکایت)
 مبدی از جوی بیست دنبه وی با آ افتاد بز بخندید که عورت ترا
 برهنه دیدم مبدی روی باز پس کرد که ای بی انصاف من سالها عورت
 ترا برهنه دیدم و هرگز نخندیدم و طعن تو نپسندیدم تو بس عمری که
 یکبار مرا چنین دیده چه در سرزنش پیچیده * مبدی یا حرف وحدت
 (جوی ده بویله در بر قویون و برابر مق دیمکدر) بیست باء تأکید ایله
 فعل ماضی مفرد غائب صغرای دیمکدر (دنبه وی لامیه دنبه
 قورق دیمکدر وی مبدی راجع در) با آ یوقری دیمکدر (افتاد فعل
 ماضی مفرد غائب واقع اولدی دیمکدر) با آ افتاد یوقاری قاعدی
 دیمکدر عبارت در (بزبانک ضمی و زاء مجمله نك سکونی ایله یکی دیمکدر
) بخندید باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب کولدی دیمکدر
) که حرف بیان (عورت ترا لامیه را اداث مفعول) برهنه چلاق
 دیمکدر (دیدم فعل ماضی متکلم وحده کوردم دیمکدر) که حرف بیان
 (سالها نیجه ییلر دیمکدر) هرگز اصلا دیمکدر (نخندیدم فعل نعی
 ماضی متکلم وحده کولدم دیمکدر) نپسندیدم ده بویله بکنم دیمکدر
 (پس صکره دیمکدر) عمری یا حرف وحدت و عمردن مراد مدت در
) که حرف بیان یکبار برکره دیمکدر (مرارا اداث مفعول) چنین
 بونجیلین دیمکدر (دیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل دیده
 ماضیدن قسم در کورمش سین دیمکدر) سرزنش اسم مصدر در
 تو بیخ معنائیه (پیچیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل پیچیده
 پاوچیم عجب ایله طولاشمش سین دیمکدر) محصول ترکیب (برقون
 برابر مقدن صغرای اتک قوروغی بوقاری قاعدی یکی کولدی که سنک
 عورت بر یکی چلاق کوردم قویون یوزخی اردنه دوندی ای انصاف من
 بن نیجه ییلر سنک عورتک چلاق کور ورم اصلا کولدم و سکا طعنی

یکنم

بکندم یعنی طعن ایلدم برمدنن صکره بر کره بی بو مجاین کوره ش سین
 نه نویخ ولومه طولشمش سین (مثنوی) چون لثمی باهراران عیب و عار *
 * روز شب بر خلق عالم آشکار * چون ادات تعلیل (لثمی یا حرف
 وحدت بردنی دیمکدر) (یا حرف مصاحبت) (هراران الف نون کثرت
 افاده ایدر) (محصول بیت) چونکه برلثیم بو قدر بیک کیچه کوندز
 خلق عالمه آشکارا و ظاهر اولان عیب ایله * یئنداندک عیبی از صاحب
 کرم * برنارد جز بطن و لعن دم * یئند فعل مضارع مفرد غائب
 کورر دیمکدر (اندک از دیمکدر) (عیبی یا حرف وحدت) (برنارد قادر
 اولن دیمکدر) (بطن یا حرف مصاحبت) (محصول بیت) بیت اوله
 می بو طدر بو قدر بیک اشکار عیبی ایله بیله صاحب کرمدن از اجاق
 بر عیبی کورر طعن و لعن ایله سوزدن غیره قادر اوله مز یعنی طعن و لعن
 ایدر * آن بعیب این شود یکسر زبان * وین بدکر او نیلاید دهان *
 (یکسر براو غوردن یعنی باشند باشه دیمکدر) (نیلاید فعل ثنی مستقبل
 مفرد غائب بولاشدرمز دیمکدر) (محصول بیت) اول لثیم بو صاحب
 کرمک بر عینه باشند باشه دل اولور یعنی دائماً اعضاء جوارحه بیله
 ائی سویلر بو صاحب کرم لثیم ذکر بیله اغزی بی بولاشدرمز (عروض)
 رمل مسدس معلوم (حکایت) کاوی برکله خود سالار بود و در میان
 کاوان بقوت سر و نام دار چون کرک پرایشان زور آوردی آفت ایشان
 بزخم سرواز ایشان دور کردی ناکاه دست حادثه بروی شکست آورد
 و بر سروی وی را آفتی رسید بعد از آن چون کرک را بدیدی در پناه
 کاوان دیگر خزیدی سبب از از وی سؤال کردند در جواب گفت * کاوی
 (یا حرف وحدت براو کور دیمکدر) (کله سوری معناسنه در) (سالار
 صکره باشی دیمکدر) (سرو سبک ضعیله بوینوز دیمکدر) (نامدار
 وصف ترکیبدر نامی یعنی مشهور دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (آوردی
 یا حرف حکایه کتوره ایدی) (زور کردی ده بویله) (شکست قرقلی
 دیمکدر) (خزیدی خاء مجمه نک فخی وزاء مجمه ایله ویا حکایه ایله
 فعل ماضی مفرد غائب کبر لنور ایدی دیمکدر) (محصول ترکیب)
 براو کور کندی سور یئنده رئیس ایدی و او کوزلار اسنده بوینوز قوتیله
 مشهور و نامدار ایدی چون قورت انلره زور کتوره ایدی یعنی حله

ایده ایدی انلرک ضررینی بو بنور زخیله انلردن بعید ایلردی حاصلی
 مجموعی اوکوزلرک سایه جایه سنده اولورلردی ناکاه حادثه‌الی یعنی
 زمانه اکا قرقلق ککوردی یعنی سست وضعیف اولدی وائل
 بو بنور بنده آفت ایرشدی بوندن صکره چونکه قوردی کوره ایدی
 سائر اوکوزلرک جایه سنه کیرلنور ایدی انک سینی اندن سؤال ایلدیلر
 جوابنده دیدی (رباعی) زاروز که از سروی خود ماندم فرد *
 * شد معرکه دلاوری برمن سرد (محصول بیت) اول گوندن بروکه
 بو بنور مدن فرد و تنها قالدیم دلاورک جنکی بکاسرد و مشکل اولدی
 * در این مشلی هست که در روز نبرد * ضرر بت بودار حرب و دعوی از مرد *
 (محصول بیت) بونده برمشل وارد که جنک کونده حرب و ضرب
 حرب دندر دعوی مرددن ترکیده آلت ایشلرال اوکوزلر (حکایت)
 شتری و دراز کوشی همراه می رفتند بکنار جوی برک رسیده اول اشتر
 درآمد چون بمیان جوی رسید آب تاشکم وی برآمد دراز کوش را
 آواز داد درای که آب تاشکم پیش نیست دراز کوش گفت راست می
 گوئی اما از شکم تاشکم تفاوتست آبی که بشکم تو نزدیک کشت از پشت
 من بخواهد گذشت * دراز کوش اشک دیمکدر (محصول ترکیب) ردوه
 بر اشک یله کیدرل ایدی بر یوک ارماق کنارینه ایرشدیلر اول دوه کیردی
 چونکه ایرماغ اورتیه سنه ایرشدی صوقارینه دک کلدی چاغردی کل که
 صوقارینه دکدر زیاده دکلدز اشک دیدی طوغری سوبارسین اما قردن
 قرینه تفاوت وارد بر صوکه سنک قرنکه بقین اوله بنم آرقدن کجسر در
 (قطعه) ای برادر از تو بهتر هیچ کس نشناخست * زانجه هستی یک
 سرمه و خویش را افزون منه * سر بونده اوخ معناسنه در (محصول بیت)
 ای قردن داش سندن املارک کیمسه سنی کلبه مز یعنی بتلر اول مرتبه دن که
 وارسین یعنی بوندنک مرتبه دن ککندوکی بوقیل اوجی قدر زیاده
 قومه یعنی مرتبه و مقدار کدن خارج حرکت ایله * کرفزون از قدر
 تو بستايدت نابخردی * قدر خود بشناس و پای از حد خود بیرون منه *
 بستايد باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد ثانی اکر سه یعنی مدح
 ایدر سه دیمکدر (بشناس ده باء تا کید ایله فعل امر مفرد مخاطب اکله
 دیمکدر (محصول بیت) اکر سنی مقدار مرتبه کدن زیاده بر عقل سزاو کر سه

کندی مقدار یکی اکل و حد کردن زیاده اباق قومه (عروض) معلوم
 (حکایت) طاوسی بازاغی در سخن باغی فراهم رسیدند و عیب و هنر
 یکدیگر را دیدند طاوس بازاغ گفت این موزه سرخ که در پای نسبت
 لایق اطلس زرکش و دیبای منقش من است همانا که آن وقت که از شب
 تاریک عدم بر روز روشن وجود نی آمده ایم در پوشیدن موزه غلط
 کرده ایم من موزه کیخسرت سیاه را پوشیدم و تو موزه ادیم من زاغ گفت
 حال برخلاف اینست اگر خطایی رفته است در پوششها دیگر رفته
 است باقی خلعتهای تو مناسب موزه منست غالباً در آن خواب الودگی
 تو سر از کر بیان من برزده و من سر از کر بیان تو * طاوسی (زاغی باغی
 یاری و حدیث ایچوندر با حرف مصاحبت (موزه جزمه دیمکدر) (سرخه
 اضافت بیانه (که حرف رابط صفت) (اطلس زرکش بیانه زرکش
 وصف ترکیب در نوع مطلق اطلس در دیبای منقش دم بیانه منه لامیه
 (همانا که بکر که دیمکدر (موزه کیخسرت سیاه بیانه لردر) (کیخسرت
 صغری دیمکدر سیاه دری دیمک اولور (ترایه لامیه) اادات مفعول
 (پوشیدم فعل ماضی متکلم وحده کیدم دیمکدر (موزه ادیم سرخ من
 بیانه لردر و لامیه در (ادیم سختیان دیمکدر) (خطایی یا حرف تکبیر
 (رفته است واقع اولش ایسه دیمکدر) (پوشش اسم مصدر در اثواب
 معناسنه (خواب آورده اوینجو سریمی دیمکدر کافه راه رسیدن مبدل
 یا حرف مصدر (کر بیان بقه دیمکدر) (برزده یا حرف خطاب همزه
 حرف توسل برزده که کردن کلندید (محصول ترکیب) (طاوس برقرغه
 ایله بر باغ آور تا سنده بر برینه ابرش دیلر و بر برینک عینی کوردیلر طاوس
 قرغه به دیدی بوقرمزی جزمه که سنک ایلاغکده در بنم تلی اطلسه
 و منقش دیسامه لا بقدر و بکرز که اول وقت که عندمک قره کو
 کیچه سندن و جودک ایدنلق کوندزینه کلشز یعنی وقت خلیعزده
 جزمه کیچکه غلط ایلشزدر یعنی بکلش کیخسرت سنک سیاه صغری
 جزمه کیچشم و سن بنم قرمری سختیان جزمه می کیش سین قرغه دیدی
 حال بونک خلافت در اگر خطا واقع اولدی ایسه سائر اثوابلر ده واقع
 اولمش در سنک باقی اثوابلرک بنم جزمه مناسبت غالباً اول اوینجو
 سر هلاککنده سن بنم بقامدن باش چقارمش سین و بن سنک بقا کدن

یعنی سن بنم ثویب و بن سنك ثویبکی کیشم * دران نزدیکی کشی
 سر بچیب مراقبه فرو برده بود وان مجادله و مقاوله را می شنود
 سر بر آورد که ای یاران عزیز و دوستان صاحب تمیز این مجادله
 بی حاصل را بگذارید و ازین مقاوله بلا طائل دست بدارید خدای
 تعالی همه چیز را بیک کس نداده است و زمام همه مرادات در کف یک
 کس نهاده هیچ کس نیست که ویرا خاصه نداده دیگر ازان داده است
 و در روی خاصیتی نهاده که در دیگران نهاده هر کس را بداده خود
 خرسند باید بود و پیافته خود خوشنود * دران نزدیکی اول یقینه
 دیمکدر (کشی یا حرف وحدت) کشف کافک و شینک فقهه لایله
 قبلو مبعه دیمکدر (بجیب مراقبه یا حرف صله) مراقبه یقه سنه دیمکدر
 (فرو برده بود اکش ایدی دیمکدر) می اداات حکایه (شود فعل ماضی
 مفرد دکلرایدی دیمکدر) تمیز بونده عقل معناسنه در (بگذارید
 یا تا کیدایله فعل امر جمع مخاطب ترك ایدک دیمکدر) طائل فائده
 معناسنه در (دست دارید ال چکک دیمکدر) (محصول ترکیب)
 او یقینه بر قبلو مبعه یا شتی مراقبه یقه سنه اکش ایدی و اول مجادله
 و مقاوله بی دکلرایدی باش قالدردیکه ای عزیز یارل وای عقل صاحبی
 دوستلر یو حاصل سنز مجادله بی ترك ایدین و بوفائده سنز مقاوله دن
 ال چکک خدای تعالی جیع نسنه بی بر کیمسه به و بر مشدر و مجموعی
 مرادلک ادیز کتی بر کیمسه نك الننه قومه مشدر هیچ کیمسه یوقدر که
 اکابر خاصه و برلشدر و غیر یاره دخی و برلش اوله یعنی انده اولان
 آخرده ده وارد و انده بر خاصیت قومیه یعنی و بر دیک خا عبتی
 غیر یاره دخی و بر مشدر هر کس کند و به و بر بلان یله قانع اولمق ترك
 و کندیك بولد یغی ایله خوشنود اولمق ترك (قطعه) بردن حسد
 از حال کسان طور خرد نیست * زینهار که از طور خرد دور نباشی *
 (محصول بیت) خلق حالنه حسدا یلك عقل طوری دکلدر صفین که
 عقل طور ندن اوزاق اولیه سین * از خلق طمع همیو حسد مایه ریخت
 * بکسل طمع از خلق که زنجور نباشی * (محصول بیت) مخلوقدان
 طمع حسد کبی رنج و مشقت مایه سیدر خلقدن طبعی اوز و کس که
 خسته اولیه سین (حکایت) رو باهی بچنک گفتاری گرفتارش دندان

طمع در وی محکم کرد رویه فریاد بر آورد که ای شیر پیشه زور مندی
 وای پلنگ خله سر بلندی بر عجز شکستگی من بخشای و شکل این
 اشکال را از پای جهان پیمای من بکشای من مشتق پشم و استخوان
 از خوردن من چه خیزد و در آردن من که آویزد * و باهی با حرف
 وحدت (پلنگ گفتاری لامیه با حرف ضله چنگ پنجه دیمکدر گفتار
 کاف عربك فقیه ضله سر تلان دیدکاری حیواند را با حرف وحدت
 شیر پیشه زور مندی لایحه لزد شیر ارسلان (پیشه باء عربیله همیشه
 دیمکدر منادات نسبت با حرف مصدر زور لی اقی همیشه سنك ارسلانی
 دیمکدر (پلنگ قبلان دیمکدر) قله معروف (سر بلند هر کبدر علو
 و امتیاز معنایه) با حرف مصدر عالی لك قله سنك قبلانی دیمکدر
 (شکستگی با حرف مصدر کاف هادن مبذل قرقلی دیمکدر) مته
 اضافی لامیه (بخشای باء تا کیدایله فعل امر مخاطب بشله دیمکدر
 (شکل سنك کسر یله کوسنك دیمکدر) (اشکال بوقاغود دیمکدر) را
 ادات تخصص (پای جهان پیمای من بیایه و لامیه) (جهان پیمای
 وصف بر کیدر جهانی اولجی دیمکدر مساحتیدن عبارتند (بکشای
 باء تا کیدایله فعل امر حاضر مفرد آج دیمکدر) (مشتق با حرف وحدت
 بر آوج دیمکدر) (پشم بولك دیمکدر) (استخوان كك) (خوردن مصدر در
 ضمه اضافیه مفعولیه در) (خیزد فعل مضارع مفرد بونده حاصل
 اولو و معنایه در) (در حرف ضله) (آزردن مصدر در) (پنجتنك
 معنایه در) (بر آوج فعل مضارع مفرد غائب تعلق ایدر معنایه
 (محصول ترکیب) (بر دلکو بر سر تلانك پنجه سنه گرفتار اولدی
 طمع دیشی دلکوده محکم ایلدی حاصلی ایضردی دلکو فریاد ایلدی که
 ای زور لوی همیشه سنك ارسلانی وای سر بلندك قله سنك
 قبلانی بنم عجز به و قرقلغه باغشله یعنی مر جت ایل و بوقاغیك
 کوسنكی بنم جهان پیمایان ایامدن اج بن بر آوج بولك و ککم بنی
 دیمکدر نه حاصل اولوز و بنی اینجمنکه کیم تعلق ایدر * هر چند ازین
 مقوله سخن تواند در وی نکر فت گفت یاد ارجی که مر ابرفت از من
 از وی مباشرت کردی از وی ترا بر آوردم چند بار متعاقب باتو
 مباشرت کردم گفتار چون این گفتار شیع بشاید آتش غیرت بروی

جوشید دهان بکشد که این چه سخن بیهوده است و این واقعه کی
و کجا بوده است از وی دهان کشادن همان بود و از زبانه رودر کر بر
نهادن همان * راند فعل ماضی مفرد غائب سوردی دیمکدر (در وی
نکرفت در حرف صله وی گفتاره راجع در (نکرفت تأثیر ایلدی
دیمکدر (یاد آر خاطر بیکه کتور دیمکدر (حق یا حرف تنکیر) که حرف
رابط صفت (مرا اادات تخصیص) برست سنک اوزر بیکه در دیمکدر
(آرزوی مباشرت بیانیه) (کردی یا حرف خطاب ایلدک دیمکدر
مباشرت بونده فعل معهود دن کلا یتدر چقلشکم معناسنه در
(آرزوی تر لایمه را اادات مفعول) (بر آورد م حاصل ایلدم دیمکدر
(چند بار نیجه کره دیمکدر) (متعاقب بر بری ارد نیجه دیمکدر) (باتو
با حرف صله) (شنع صفت مشبهه در شعت ویر یچی یعنی کند و به
عیب ویر یچی دیمکدر) (جوشید فعل ماضی مفرد غائب قاینادی
(همان اول آن دیمکدر) (بود اادات ماضی) (کر بر اسم مصدر در قاجق
معناسنه) (محصل ترکیب) هر قدر که بموقع سخن سوردی یعنی
بلواری و یقاردی صر تلانه تأثیر ایلدی دیدی خاطر بیکه کتور شول
حق که بنم سنک اوزر کده وارد شدن مباشرت آرزوی ایلدک یعنی
بی فعله دیدک سنک آرزوی حاصل ایلدم نیجه کره بری ارد نیجه
سکام مباشرت ایلدم گفتار چون بوشنع سوزی ایشندی آتش غیرت
آنک اوزرینه قینادی اعزاجدی که بونه بیهوده سوزدر و بو واقعه
نه وقت و نه بیرده اولمشدر صر تلان اغز یچی اچدیغی آن ایدی که
دلکودن قاجقلقه توجه اول آن ایدی یعنی بو کلمه به اغز آچراچن
دلکو قاجدی (قطعه) بقول خوش که نیایی زچنک خصم رهایی *
* به آن بود که زبانه بنا خوشی بکشایی * رهایی به مصدر به ایله
خلاص معناسنه در (محصل بیت) کک وزل قول ایله که خصمک
چنکندن خلاص اولیه سین یعنی یا لوارمق ایله قور تونیه سین اهلا
اول اولور که دایکی ناخوشلغه اچه سین * چوققل خانه بر آهستکی
کشاده نکرد * پی شکستش آن به که سوی سنک کرایی * چو اادات
تعلیل (فعل کلید دیمکدر) (کرایی کاف بحکم کسر یله فعل مضارع
مفرد مخاطب میل ابده سین دیمکدر) (محصل بیت) چونکه خانه نک

کلیدی آهسته آهسته قولایله آجمادی انی قبرمق ایچون اول اعلا در که
طاش جانینه دبل ایده سین یعنی طاش ایله قبره سین (عروض) بقطعه
بحر محض مجنونز معلوم (حکایت) شغالی خروسی را در خواب سحر
یک وقت فریاد برداشت که من مونس بیدارام ومؤذن شب زنده داران
از کشتن من پرهیز وخون مرا بدیغ تعدی مریز * شغالی خروسی
یالری وحدث (شغال چقال دیمکدر) را اذات مقعول (خواب سحر
بونده طلی او یخوؤدن کایتندر) گرفت فعل مانعی مفرد غائب طوندی
دیمکدر (که حرف بیان) بیدار او یالری وآگاه معناسنه در (الف نون
اذات جمع) ميم ضمیر متکلم (مونس بیدارام ومؤذن شب زنده داران
لامیدار در شب زنده دار وصف ترکیبدر کیجه بی احیا ایدمی معناسنه
(کشتن مصدر در قتل معناسنه اضافتی فعولاندر) پرهیز باء تا کیدایله
فعل امر مفرد مخاطب اجتناب ایله صقین دیمکدر (خون مرا لامیه را اذات
مفعول بنم قائمی دیمکدر) بدیغ تعدی بیانیه (با حرف مصاحبت تعدی ظلم
دیمکدر) مریز فعل نفی مفرد دوکه دیمکدر (محصل ترکیب) بر چقال
بر خروسی طلی او یخوؤده طوندی خروس فریاد ایلدینگ بن او یانقلرک
مونس و غمگیناریم واحیای ایل ایدنلرک مؤذن بی اولدرمکدن
اجتناب ایله و بنم قائمی ظلم قلبی ایله دوکه (یت) چرابی و جوی بامن
ستیزی * که خواهی بی کنه خوغم بریزی (محصل یت) سیسنز
بنم ایله جنک ایدرسین که استرسین نگاه سنز بنم قائمی دوکه سین * شغال
گفت من در کشتن تو چنان یکجهت نیستم که هیچ وجه ازان باز ایستم
خاطر خود از اختیار برداختم و ترا درین صورت مخیر ساختم که اگر
خواهی که یک ضربت پنجه جان ترا بستانم و اگر خواهی لقمه لقمه
ترا طعمه خود گردانم * باز ایستم توقف ایده یم دیمکدر (محصل ترکیب)
چقال دیدی بن سنی اولدرمکده انجلین برجهت دکلم که هیچ بروجده ایله
ازدن توقف ایدم کندی خاطریمی اختیاردن تمام قیلدم یعنی احتیارم
قالدی وسنی بوضوئده مخیر قیلدم که اگر دیلر سک برضرب ده سنک
جانکی الام و اگر دیلر ايسک لقمه لقمه ایلیم (قطعه) جز بتدبیر خرد
از سر خود دفع مکن * با توشه بری اگر شور و شری کرد پیش *
(محصل یت) تدبیر عقلدن ماعد ایله کندی باشکدن دفع ایله سکا

اگر برشیر بر فتنه شور و شرط و ترسه یعنی بر اهل شر سبکاشتر قصد بدین
 ایدر سه تدبیر عقله ن ماعدا ایله دفع ایله که مضردر * بتضرع
 مسیر راه خلاصی که بآن * از بدش کر گذرانی بتری کیرد پیش *
 مسیر فعل نهی حاضر مفرد بونده مأمول ایتمه دیمکدر (راه خلاصی
 بیسانیه یا حرف تشکیر) که حرف رابط (بآن یا حرف صله) گذرانی
 فعل مضارع متعدی مفرد مخاطب یکور در سین دیمکدر یعنی ترک
 ایتدیرر سین دیمکدر (محصول یت) تضرع و نیاز ایله خلاص بولینی
 مأمول ایتمه که انی کوتولکدن اگر ترک ایتدیرر سین بتری اوکنه طور
 یعنی برینی ترک ایدر سه پردخی بترینی قصد ایدر نته کیم بوقصده مخیر
 قبلد بیخی کبی عروض معلوم (خانمه) در دل چنان می کشت و در خاطر
 چنان می گذشت که این نامه برودی یا آخر نیبجامد و خامه در طی
 مقاصد آن حالا از جنبش نیار آمد اما چون آینه طبع کویته رنك
 ملالت گرفت و بصیقل صدق رغبت شنونده صقات نپذیرفت
 برین قدر اقتصار افتاد * می ادات حکایه (کشت فعل ماضی مفرد غائب
 اولور ایدی دیمکدر) می گذشت ده بویله کجرایدی دیمکدر (برودی
 یا حرف مصاحبت) یا حرف مصدر تیر لك ایله دیمکدر (یا آخر
 یا حرف صله) نیبجامد فعل نفی مستقبل مفرد غائب نتیجه و بر میسه
 یعنی تمام اولیه دیمکدر (طی دوشمرک معناسنه در) مقاصده اضافت
 مفعولنه در مقاصد مقصدك جمیدر (آن نامه یه اشارتدر) (حالا الان
 دیمکدر) جنبش حرکت معناسنه در (نیار آمد فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب اکلن بونده قالمز دیمکدر) چون ادات تعلیل (آینه طبع کویته
 بیایه و لامیه کویته اسم فاعلدر سو یلیچینك طبعی آینه می دیمکدر
 (رنك ملالت بیسانیه رنك پاس دیمکدر) ملالت تا اسلوب انجم اوزره
 طویل یازلمشدر (گرفت طوئدی دیمکدر) بصیقل صدق رغبت
 (شنونده بیایه و لامیه شنونده اسم فاعلدر دکلیچی دیمکدر) سامع
 و مخاطب معناسنه (نپذیرفت فعل نفی ماضی مفرد غائب قبول ایلمدی
 دیمکدر) برین قدر بوقدر ایله دیمکدر (اقتصار قصالتق دیمکدر
 (محصول ترکیب) کوکلده شویله وقع اولوردی و خاطر مد انجیلین
 کجرایدی که بونامه تیر جنك آخره ایر شیمه و قلم اول نامه مقاصد بی

دوشروب

دوشربوب یازمه ده حالا حرکت کردن فالمدی اما چونکه سوبلیجینک
طبی آینه می ملالت یعنی اوصاف پیوستنی طوندی وسامعک صدق
رغنی صیقلی ایله صفات قبول ایله دی یعنی دگمندی بوقدر ایله
اقتصار واقع اولدی (قطعه) بسط صکن جامیا بساط سخن *
* که ازان خوبتر بساطی نیست * بسط کن دوشه بمکدر (جامیا
الف حرف ندا ای جامی دیمکدر) بساط سخن یانیه سوز دوشه سنی
دیمکدر (که اذان تعلیل) آن بساط سخنه راجعدر (بساطی
یا حرف تشبیه (محصول یت) ای جامی سوز دوشه سنی دوشه زرا
اول دوشه مه دن اعلا دوشه مه یوقدر یعنی وعظ ونصایح وپندی
مشمول اولان کلامی ترتیب ایله سوبله که بوندن اعلا ولذید سوز اولمز
* لیک خاموش نشین ودم درکش * طبع را کردران فساطی نیست *
لیک ادات استندراک (محصول یت) لیکن خاموش او تور ونفسکی
چک سکوت ایله طبعک اکرانده نشاط واستکی بوق ایسه زیر انشاط پسز
بویله کلام مقبول سوبیلنمز * نیست کافی نشاط طبع تونیز * اکر از سامع
انبساطی نیست * (محصول یت) سنک طبیعتک فساطی دخی کافی
دکدر اکر سامع دن انبساط ورعبت اولمز سه * وهر چه از مقوله
نظم گذشت ونبساطی منسوب بیکسته زاده طبع محرر این رساله
ونتیجه فکر مقرر این مقاله است * مقوله نظم بیانیه مقوله بونده
نوع و صنف معناسنه در (بناطبی باحرف صله یا حرف وحدت
(محصول ترکیب) وهر نسنه که نظم نوعنیدن یکمشددر و بر ناظمه
منسوب اولمشدر یعنی ابتداء تکایدن بواژه کلجه نقدر کلام منظوم
وارایسه فلانکدر دیو اشارت اولمیلر بورساله بی نحر بر ایده نک
زاده طبعیدر و بومقاله بی تقریر اید یجینک وکریک نتیجه سیدر
حاصلی مستقنا اولنلردن ماعدا مؤلفکدر (رباعی) جامی هر جا که
نامه انشا آراست * از گفته کس بعاریت هیچ نحو است * آراست
فعل ماضی مفرد غائب بزه دی ترین ایله دی دیمکدر (گفته کس
لامیه (بعاریت باحرف مصاحبت (نحو است فعل نفی ماضی مفرد
غائب استمدی والمدی دیمکدر (محصول یت) جامی هر پرده که
انشا نامه ترین و ترتیب ایله دی عاریت ایله هیچ کبسه نک سوزندن

المدی یعنی هیچ برتألیف و تصنیف ننشده آخرک شعرخی کندی کلامی
 سلکنده المدی * آنرا که ز صنم خود دکان پرکلاست * دلالی کلاای
 کسانش نه سراسست * آنرا که انکس را که تقدیرنده در (را ادات
 تخصیص) صنم خود کندی یاپیسی دیمکدر (کالا به متاع معناسنه در
 (دلالی یا حرف مصدر در دلال معروف) (کالا به اضافت معفولانه در
 کالات) (کسانه لامیه) (شین ضمیر کسه راجع در (نه حرف نفی) (سرا
 لایق معناسنه در (محول یت) اول کیمسه نک که کندی یاپیسی یعنی
 کندی عملی اوله رق دکانی پرکلا در اول کیمسه به خلقک متاعنه
 دلالای لایق دکلدر (عروض) رباعی معلوم * امیر واری بمکارم
 اخلاق مطالعه کند کان آنکه چون برخلای مطلع شوند بذیل عفو
 وانماض پیوشند و در افشای آن بر زبان عیب و اعتراض نکوشند *
 و از ادات نسبت یا حرف مصدر (بمکارم اخلاق مطالعه کنندگان
 لامیه) در یا حرف صله مطالعه ایدیمچیلرک اخلاقک ابولکلرینه
 امیدولرک دیمکدر (آنکه اولدر که دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (بر
 حرف صله) خلای یا حرف وحدت بر نقصان دیمکدر (شوند فعل
 مضارع جمع غائب اوله) دیمکدر (بذیل عفو مجازا بیانیه یا حرف
 مصاحبت) (انماض برشیدن کوز یومعه دیر) (پیوشند باء تأکید ایله
 فعل مضارع جمع غائب آورده) دیمکدر (افشا اظهار معناسنه
 (بر زبان عیب مجازا بیانیه یا حرف مصاحبت) (اعتراض معروف
 (نکوشند فعل نفی مستقبل جمع غائب سعی اتمیه) دیمکدر
 (محول ترکیب) مطالعه ایدیمچیلرک اخلاق مکارمنه امیدولرک
 اولدر که بر نقصان و خلای مطلع اوله) عفو و انماض آنکی ایله ستر
 ایله) و عیب و اعتراض لسانی ایله افشایه سعی اتمیه) (قطعه)
 چون یمینی ز آشناعیمی * که بییکانکنان نکویی به * بییکانکنان یا حرف
 صله بییکانه ییابی دیمکدر کافی هاء رسمیدن مبدل الف نون ادات
 جمع (نکویی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب سو یلیه سین دیمکدر
 (محول یت) چونکه آشنادن یعنی دوستدن بر عیب کوره سین اگر
 بییکانه یعنی دشمنانه سو یلیه سین اعلادر یعنی اتی غیره افشا الیلک
 احسن در * زانکه در کدش آخرا ندیشان * عیب پوشی ز عیب جویی به *

زانکه اول اجلدن که دیمکدر (کیش مذهب معناسنه در مابعدبنده
اضافت لامیه) آخر اندیشان وصف ترکیبدر عاقبتی فکرایدیچیلر
دیمکدر (عیب پوشیده وصف ترکیبیدر عیب اور یچی دیمکدر
(عیب جوی ده بویه عیب ارایچی دیمکدر بالز مصدریه) (محصول بیت)
بیت اوله تعلیلدر کتم راز دوستان ایلمکه چانش زبرا عاقبت اندیشلرک
مذهبنده ستر عیب ایدوب کیرلیچی لک عیب ارایچیلقدن اعلادو
حاصلی عاقبت اندیشه لک مذهب ذاهب اولوب نقصان نایه بی
دامن لطف ایله ستر ایلمک اولدر کذلک مترجم فقیرک دخی قصورندن
حرف کیرلک وادیسنه کنیوب اصلاح ایتلری ماملولدر * در تاریخ
قطع اطناب اطناب وطی اسباب اسباب * تاریخ قطع اطناب اطناب
بیانیه ولامیه و بیانیه قطع کسمک معناسنه در (اطناب فتح همزه ایله
چادرایی دیمکدر) (اطناب کسر همزه ایله سوزی اوزاتمی معناسنه
مصدر در (طی اسباب اسباب مصدرک مفعولنه ولامیه طی دورمک
دوشرمک معناسنه در (اسباب سببک جمعیدر) اسباب کسر همزه ایله
کثرت کلام معناسنه در (محصول ترکیب) سوز اوزاتمی چادرینک
ایینی قطع ایلمک وکثرت کلام سبب لرینی دیروب دیوشرمک یعنی ختم
بهارستانک تاریخی بیاننده در (قطعه) تک پوی خامه درین طرفه نامه *
که جامی بدوکرد طبع از مانی * تک پوی خامه لامیه تک جمله معناسنه
پوی یلمک معناسنه تک پوی تعجیل ایله برشی ارامقده استعمال اولنور
(طرفه طانک ضمیمه عجیب دیمکدر (نامه کلبدن عبارتدر) بدو دال
همزه دن منقلب باحرف مصاحبت او نامه به اشارتدر (طبع از مانی
وصف ترکیبیدر طبیعت صنایچی دیمکدر (یا حرف مصدر
(محصول بیت) فلک تک پوسی بو عجیب نامه ده که جامی انک ایله
طبیعت صناییحلیق ایلدی یعنی جامینک تجربه طبیعت ایلدی یکی
نامه ده فلک تک پوسی * بوقتی شد آخر که تاریخ هجرت * شود نه صد
از هشت بروی فراپی * بوقتی باحرف ظرف باحرف وحدت (هجرت
حضرت فخر عالم ونبی محترم مکة مکرمه دن مدینه منوره به نقل
ایلدکلریدر) (نه صد طغوز بوز دیمکدر) ار اکردن مخفف اادات شرط
(هشت سکن دیمکدر (وی نه صد راجعه در (فراپی فعل مضارع

مقرر د مخاطب ارتبر ايمك ديمكدر (محصول پيت) قلمك يونامه دن
 تك پوني پروقتنده آخر اولدي كه هجرت نارنجي طغوز يوز اولور
 اكر سگنز ياده ايدرسن سگنز چيقديغي صورتده تاريخ انعام بهارستان
 سگنز يوز طغسان ايكي اولور و مترجم حقيرك اتامي ايله ييني اوج يوز
 اون يدي اولمش اولور * والمسئول من الله ذي الجلال والاكرام
 الظفر بنيل المرام والفوز بحسن الاختتام والصلاة والسلام على محمد
 وآله بررة الكرام * مسئل اسم مفعول فتح بابتك مهموز العيبدن
 مطلوب معناسنه در (من الله مفعول غير صريح (ذي الجلال اللهك
 صفتي جلال عظمت وكبريا معناسنه (اكرام جلال اوزره معطوف
 ايلك ديمكدر) مسئل مبتدا (الظفر خبري) بنيل المرام نظره متعلق
 (الفوز ظفر اوزره معطوف در (بحسن فوزه متعلق (الاختتام حسنة
 مضاف الهي (بررة بارتك جميددر ايور ديمكدر (محصول تركب)
 دخی اجلال واکرام صاحبي اولان اللهدين مطلوب ورجا مرام ومراده
 نائل اولقلقه ظفر وحسن خانمه يه فوزدر دخی صلاة وسلام حضرت
 محمدك اوزريته اولسون وبررة الكرام اولان آلي اوزره اولسون
 * تذييل * چونكه يونامه عالي حشو ونقصاندين خالي ايكن مؤلف
 مولانا جامي قدس سره السامي حضرت تلمري هضما لنفسه قصوره
 اعتراف وتذلل ابتد يوكينه بي مابه بو قدر بضاعه نك قلتي
 واستطاعتك عدم قدرتي وكثرت اشتغال تعلم وتدریس وخدمت
 ركاب شهر يار يده نك بوده ايكن بوبله برام تعطيمه اقدام كرده حديمز
 دكل ايدى ليكن اخوان صفائك ايرامنه عدم طاقتدن ناشي شروع
 اولوب شكسته بسته عون خدای بچيون ايله رسیده اختتام نمائدي
 هر قدر سر بسر خلل ونقصان ايسه دخی مطلب اثر المرحه عمره ثباتي
 هفهمه و متجه الى يوم الاخرة نامن محيضة عالمده ثابت اولوب بر رفاهية
 شريفه ايله بونا چاري شادايتمه لري اولديغين فهم ايدوب انكشت زن
 عويجز اولوب بلكه قلم كرم ايله تصحيح ايلك ناظر يندن مرجو و متقارر
 * مقصود *

اي حانه خوش خرام سويله سويله دل شاد كام سويله
 راز دلي كل غيان ايله اسرار دلك بيان ايله

بر قاج کجبه استراحت ایله
خوان کرمک کبابی سنسین
پنوله هنده اولمه خاوش
هم فیض سخنده سنده واردر
بوداره سخن دکل تنک
اول عرصه به هیچ غایت اولز
اور آتش داله ایله پر نار
ایلر سیر سخن وقایه
پای دل اولور اود مدد در کل
ایتر بونی اهلی رد وانکار

* مناجات *

ای عالم آشکار و پنهان
پهنای حشرده و پرده دهشت
بی غایه اولان ذنوبی مغفور
دیدار ایله سیر و مقنم قیل
خدمته دوز چو عقل دراک
اول منصف صفات پاک
خضر کرمک بوجانه رهبر
یادی وجود زار زارم
یارب اوله عالمینده سرمد
نا اولیه سعی وجدی ضایع
ایله عتقا که آبی محسوب
هم حسن خنامه نیل رسول
* تاریخ قطع اوتاد اسباب سخن و تمام کار نقوش معانی قصور محن *
هزاردن یونغمه نوالی صادر
حکایاتی حکمی اشالی نادر
صفا بخش قلوب جمله زائر

کج غی سن فراغت ایله
بزم طربک ربابی سنسین
فیض حق ایله فراموش
سن سویله که دکلنده واردر
اور مضرب شوقی ایله آهنگ
دشت سخنه نهایت اولز
اما بونور سه خار انکار
کرسنک طعن کلور سه پایه
ایلر سه بو طعنی دوست مشکل
اما که امید (شا کر) زار

ای خالق جله کون و امکان
بن مجرمی قبل قرین رحمت
محض کرمکله ایله مستور
شاه رسل عشقنه کرم قیل
اول شاه رسل که جله افلاک
قیل حرمتنه اودات پاک
بن بنده کی سراطقه مظهر
خاصه پندر یزر کوارم
محمود خصال سید احد
ایله یو کبابی نشرو شایع
هم اولیه شرمناک و محبوب
اربابی قننده ایله قبول
* تاریخ قطع اوتاد اسباب سخن و تمام کار نقوش معانی قصور محن *
بهزستان عشق اولدیمسه ظاهر
ریاض لطیفی غایت دل بادر
بنم بوترجه مدد اولسه لایق

اوله تاریخی وش هر مدده تازه
بو بهستان نهال طبع (شا کر)

* ترجمه احوال نورالحق والدین حضرت عبدالرحمن جامی قدس سره

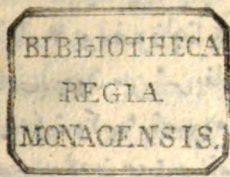
السامی بر و تبره اجمال *

اول نشئه بخش بزم عرفانک پدر لری نسبی حضرت فاروقه منتهی قاضی
اسحاق دامادی قوام الدین حسن اصفهانیکن صلیبدن خراسانه تابع
خر جرد قصبه سنده قد منهاد عالم شهود اولمش * و سنی حد نمیره بانغ
اولد قدده بلده مذ کوره نک امر فتوای عهدده سنه تقویض اولمش *
و برمدند نصکره سمع هراته عزیمت بعدده سنه بلده مرقومه به عود تلری
اثنا سنده اول یکانه عصر حوالی جامده سکن یوزاون یدی سالنده
زینت آرای کهواره وجود اولوب بش باشنه وارد قدده نور الدین مخلصیه
شهر تباب اوله رق پدر لریله شهر هراته عزیمت و اول بلده ده افا قتل
تحصیل علوم متایه همت ایلاشدر * بش باشندن امای باشنه قدر
گرامیه عمر عزیزی انجق کسب کماله صرف ایدوب مولانا جنیددن
اصول صرف ونحو ومعانی و بیانی اخذ * بعده شریف جرجانی نک
تلمذ اعلمی مولانا علی سمرقندینک مجلس درسنه حاضر * و اکثر علوم
عقلیه ده ماهر اولوب (بعد ذاسیر سمرقند ارزو سله فتح الله تبریزینک
بر تفریبه مجلس درسنه واصل * و خواجه مشارالیه بعد المصاحبه
پیشلرنده زیاده محبت حاصل اولمشدر * و سمرقندده غلغله انداز افاق
اولان شهر تلرینه بناء اکثر علما مشاهده ایتمکه ارزو کش اولوب صحبت
و ملاقاتی بمن و برکت عد ایدر لریدی * سیمای قاضی زاده روم قلوب بعد
الملاقات بعض مشکلاتی عرض و ایراد ایلد کده جواب باصوابیه دفع
اشکال ایلدی * ذات عالی لری اندک زمانده سرآمد فضیلائی زمان
اولد قلرند نصکره همت بلند مرتب لری بو معنایه قناعت ایتموب بکار
خواجه کاندن شیخ سعد الدین کاشغریدن اخذ دست ارادت و بو جهته
دخی مراتب عالی و مقامات متعالیه ارتقا ایلد بلر آخر لامر صیت کمالی
رسیده مسامع علما و زهاد اولوب شوق دراک و صحبت لریله ترک دیار ایدوب
فیض خد متیله مستفیض اولور لریدی مراتب نظم کالده مهارتله هر بر
فتون سخنور بده استاد عصر اولد قلرینه ذکر آئی بعض آثار لری
نوبر مدعادر * دیوان غزلیات و رباعیات و سبعة الخلق اسمیه مشهور
هفت منوی نظم ایلمشدر که خمسة نظامید نصکره بو امتیازده برکاب

ملاحظه

ملاحظه اولنماش * واكثر علومه منظوم و منشور عربی و فارسی
 رساله لری یاد کار روزگار در * اشوب بهارستاندن ماعداتدوین بیوردقلری
 شواهد النبوه * نقش الفصوص * نفحات الانس * اشعة اللمعات
 * لوامح * شرح قصیده ابن الفارض * شرح بیت امیر خسرو
 سخنان خواجه پارسا * شرح حدیث اربعین * مناقب مولوی
 و شیخ الاسلام الانصاری * شرح مناسک الحج * رساله عروض و قافیه
 * رساله موسیقی * فوائد الضیائیة علی الکافیة * مشویات و مکتوبات *
 تحفة الاحرار سحجة الاررار * یوسف زلیخا * لیلی و مجنون * خرد
 نامه اسکندر و سائر تألیفات (چون سن شریف لری یتش درده و ارد قدده
 زیارت بیت الله احرام بندیت و کعبه مقصوده و وصول ابله نائل سعادت
 اولد قد نصکره شام و مصر یولندن سمت عراقه عازم اولدقلری ائشاده
 کزیده سلاطین آل عثمان جنتمکان سلطان بایزید ولی حضرت لری
 طرقلرندن اعزاز و توقیر و همت و د عازی اغتنام اولمشدر و سلسله
 الذهب نام تألیفلرینک دیباجه سنی نام پادشاه مشارالیه تزیین ایلشدر
 و عراقینه رسیده اولدقلرنده پادشاه عراقین و آذر بایجان اولان امیر
 حسن بک و سائر سلاطین دخی حقارنده لازمه رعایتی برینه کنور مشلر
 * بعد از سیاحت بو کره دخی هر قی تشربفیلرنده سلطان حسین
 و وزیر میر علی شیر مسرور و مبتهج اولمشلر * اول بکانه دهرک سنی
 سکسان ره رسیده اولدقدده هجرتک سکن یوزطقسان سکننده بلده
 مذکورده و دبعده حیاتلرین سپرده موکلان قضا و قدر * و بو عالم
 فانیدن عالم جاوداتی په کنز قبلدیلر * مدقلری شهر هراتده زیارتکاه
 انامدر * اگر مه الله تعالی فی اعلی العالین برؤیه الجمال * ونفعنا الله
 بفضلته و شفاعة يوم المآل * آمین
 الحمد لمیسر اتمام طبع هذا الشرح المسمی بهدیه العرفان * علی الکتاب
 المشهور بی بهارستان * لعلامه الجامی قدس سره السامی * بدار الطباعة
 العامره * بمسرة سلطان الزمان محمود خان * بمعرفة ناظرها العبد الفقیر
 الی الطاف ربه الاحد * شیخزاده السید محمد اسعد *
 اوائل رجب الفرد * سنة اثنتین و خمسین
 و مائین و الف

4 A. 55. 2176

